

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

مصنفات شیعہ

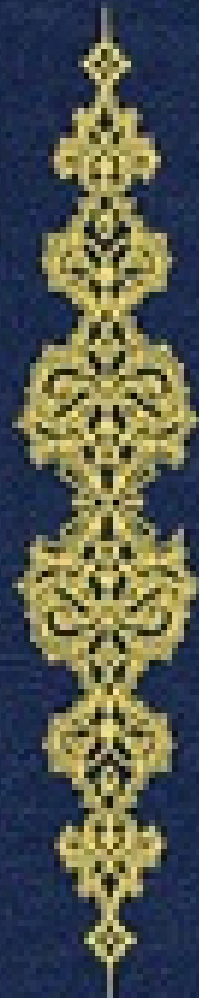
زیر نگیں

الذی یحی الموتی و ینزل المیزان

تألیف شیخ آقا بزرگ نسیری

جلد دوم

پانچواں تراویح گرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مصنفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الي تصانيف الشيعه

نويسنده:

محمد محسن آقابزرگ طهراني

ناشر چاپي:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتالي:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

٥	فهرست
٢٠٦	مصنّفات شيعه: ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه جلد ٢
٢٠٦	مشخصات كتاب
٢٠٦	اشاره
٢١٠	بقية حرف ت
٢١٠	التخاطب، كتاب
٢١٠	التخبير
٢١٠	التختم باليمين-آداب التختم
٢١٠	تخجيل من حرف الانجيل
٢١٠	تخريب الباب
٢١٠	التخريج، كتاب
٢١٠	تخريج الآيات-الرساله الواضحه و كشف الآيات و...
٢١٠	تخريج الصحيحين
٢١٠	تخصيص البراهين
٢١١	تخصيص نامه
٢١١	تخفيف العباد(في بيان احوال الاجتهاد)
٢١١	التخلف عن جيش اسامه، رساله في
٢١٢	التخليه و التحليه، كتاب
٢١٢	تخليص الرسائل
٢١٢	تخليص الفرائد عن الفضول و الزوائد-البركات
٢١٢	تخليص الكفايه
٢١٢	تخليل الاسنان في ليالي شهر رمضان
٢١٢	تخميس الآداب و الحكم
٢١٢	تخميس الاثني عشريات

- ٢١٢ تخميس الاشباه ---
- ٢١٣ تخميس دوازده بند(محتشم)
- ٢١٣ تخميس دوازده بند(محتشم)
- ٢١٣ تخميس السبع العلويات
- ٢١٣ تخميس السبع العلويات
- ٢١٣ تخميس العينيه الحميريه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٣ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٤ تخميس الفرزدقيه
- ٢١٤ تخميس قصيده ميرفندرسكى
- ٢١٤ تخميس الكافيه البديعيه-البديعيه
- ٢١٤ تخميس اللاميه-تخميس الجلجليه
- ٢١٤ تخميس المقصوره الدرديه
- ٢١٤ تخميس المقصوره الدرديه
- ٢١٥ تخميس المقصوره الدرديه
- ٢١٥ تخميس الميميه ---
- ٢١٦ تخميس النونيه
- ٢١٦ تخميس النونيه
- ٢١٦ تخميس الهائيه الازريه-الدرر الالكي
- ٢١٦ تخميس الهاشميات السبع
- ٢١٦ تخميس الهمزيه البوصيريه(فى مدح خير البريه)---
- ٢١٧ تداخل الاغسال
- ٢١٧ تدارك انواع خطأ الحدود

- ٢١٧ تدارك المدارك (في بيان ما هو عنه غافل و
- ٢١٧ التداوى بالمسكر
- ٢١٧ تداوى روحى
- ٢١٧ التدبير، كتاب
- ٢١٧ التدبير، كتاب
- ٢١٧ التدبير، كتاب
- ٢١٨ تدبير آله الاسطرلاب
- ٢١٨ تدبير الحجر الاعظم
- ٢١٨ تدبير الحوامل
- ٢١٨ تدبير المبتدى
- ٢١٨ تدبير المسافر، رساله-تدبير المسافرين
- ٢١٨ تدبير المنزل (او السياسه الاهليه)
- ٢١٨ تدبير منزل (و دستور بچه دارى)
- ٢١٨ تدبير النفوس (في اصلاح الدروس)
- ٢١٨ تدبيرات غير المعتمده
- ٢١٨ التدقيق الدقيق
- ٢١٩ تدمير الخائنين (في رد تنكيب الخائنين)
- ٢٢٠ التدوير، كتاب
- ٢٢٠ التدوين فى احوال جبال شروين-تاريخ سواد كوه
- ٢٢٠ تدوين الآثار فى احوال علماء خوانسار
- ٢٢٠ تدوين الاشعار
- ٢٢١ التذكرة (في نعت بعض الكتب و الآثار النادره)
- ٢٢١ التذكرة (في حقيقه الجوهره)
- ٢٢١ التذكرة
- ٢٢١ التذكرة (في تاريخ تستر)
- ٢٢٢ تذكره الاحبه و الابار

- ٢٢٢ تذكرة الاحباب
- ٢٢٢ تذكرة احوال الفقيه المطلق الأغا محمد علي...
- ٢٢٢ تذكرة الاخلاء و ذخر يوم الجزاء
- ٢٢٢ تذكرة الاخوان(فى طب الابدان)---
- ٢٢٣ تذكرة الاولياء-مقامات العارفين
- ٢٢٣ تذكرة الاولياء
- ٢٢٣ تذكرة اولى الهى---
- ٢٢٤ تذكرة خوشگو-سفینه خوشگو
- ٢٢٤ تذكرة خوشنويسان
- ٢٢٤ تذكرة درويش حسين نوائى كاشانى
- ٢٢٤ تذكرة دزفول
- ٢٢٤ تذكرة دلگشا
- ٢٢٤ تذكرة دولتشاه-تذكرة الشعراء
- ٢٢٤ تذكرة دولتشاهى
- ٢٢٤ تذكرة الذاكرين
- ٢٢٤ تذكرة الزاعى---
- ٢٢٥ التذكرة السنجرية
- ٢٢٥ تذكرة شاه طهماسب
- ٢٢٥ تذكرة الشباب
- ٢٢٥ تذكرة شبستان
- ٢٢٥ تذكرة الشعراء(از اسحاق بيك)---
- ٢٢٦ تذكرة الشعراء المعاصرين
- ٢٢٦ تذكرة الشعر و الشعراء
- ٢٢٦ تذكرة شمس التواريخ-شمس التواريخ
- ٢٢٦ تذكرة شوستر---
- ٢٢٧ تذكرة العرفاء

- ٢٢٧ تذكرة العروض
- ٢٢٧ التذكرة العظيمة
- ٢٢٧ تذكرة العقول (في معرفه اصول الدين الواجبه على
- ٢٢٧ التذكرة العلائيه
- ٢٢٨ تذكرة الفهيم فى عمل التقويم
- ٢٢٨ تذكرة القبور
- ٢٢٨ تذكرة القبور
- ٢٢٨ تذكرة قدسيه
- ٢٢٨ تذكرة الكحالين
- ٢٢٨ تذكرة الكحالين
- ٢٢٨ التذكرة الكنديه-تذكرة الراعى-التذكرة العلائيه
- ٢٢٨ تذكرة لباب الالباب-لباب الالباب
- ٢٢٩ تذكرة اللبيب فى ايضاح رجال التهذيب-تنبيه
- ٢٢٩ تذكرة المتبحرين (فى العلماء المتأخرين عن الشيخ
- ٢٢٩ تذكرة المتعلمين
- ٢٢٩ تذكرة المتعلمين (و تبصره المتأديين)
- ٢٢٩ تذكرة المتقين
- ٢٢٩ تذكرة المتقين
- ٢٢٩ تذكرة المجتهدين
- ٢٢٩ تذكرة المجلسى
- ٢٢٩ تذكرة مجمع الفصحاء
- ٢٣١ تذكرة مجمع النفايس
- ٢٣٢ تذكرة المؤمنين (فى فضائل العلماء العاملين)
- ٢٣٢ تذكرة مونس الاحرار
- ٢٣٢ تذكرة ميخانه
- ٢٣٣ التذكير

- ٢٣٣ تذكير العاقل و تنبيه الغافل -
- ٢٣٣ تذهيب الاصول (فى شرح تهذيب الاصول) -
- ٢٣٣ تذهيب الاكمام (فى شرح تهذيب الاحكام) -
- ٢٣٣ تذييل الاعقاب-تبديل الاعقاب -
- ٢٣٣ تذييل امل الآمل -
- ٢٣٤ تراجم آل المجلسى-انساب السلسله المجلسيه -
- ٢٣٤ تراجم آل الوحيد البهبهانى -
- ٢٣٥ تراجم مشاهير علماء الهند -
- ٢٣٤ تربيت نامہ -
- ٢٣٤ تربيت نسوان -
- ٢٣٤ تربيع الدائره -
- ٢٣٧ ترتيب السعادات-كتاب السعاده -
- ٢٣٧ ترتيب الفوائت،رساله فى -
- ٢٣٧ ترتيب فهرس شيخ الطائفه -
- ٢٣٧ ترتيب فهرس شيخ الطائفه -
- ٢٣٧ ترتيب فهرس شيخ الطائفه -
- ٢٣٧ ترتيب فهرس الشيخ منتجب الدين -
- ٢٣٧ ترتيب الكشى-الاختيار من كتاب ابى عمرو -
- ٢٣٧ ترتيب الكشى (على ترتيب الحروف فى الاسماء) -
- ٢٣٨ ترتيب الكشى (على ترتيب طبقات اصحاب -
- ٢٣٨ ترتيب مسائل على بن جعفر-الجعفریات -
- ٢٣٨ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه -
- ٢٣٨ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه -
- ٢٣٨ ترتيب مشيخه من لا يحضره الفقيه-شرح من لا -
- ٢٣٨ ترتيب النجاشى -
- ٢٣٩ ترتيب النجاشى -

٢٣٩	ترتيب النجاشي
٢٣٩	الترتيليه،الرساله
٢٣٩	ترتيل
٢٣٩	الترجمان(فى علم الميزان)
٢٤٠	الترجمان(فى لغات القرآن)
٢٤٠	الترجمان(فى معانى الشعر)
٢٤٠	ترجمان البلاغه
٢٤٠	ترجمان الرّمن
٢٤٠	ترجمان العرب-ديوان ابى البحر
٢٤٠	ترجمان القرآن
٢٤٠	ترجمان اللغه
٢٤٠	ترجمه ها
٢٤٠	الف.تراجم كتب
٢٤١	ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
٢٤١	ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه
٢٤١	ترجمه آداب المتعلمين
٢٤١	ترجمه آداب المتعلمين
٢٤١	ترجمه آداب المتعلمين-تذكره الطالبين
٢٤١	ترجمه ابصار العين فى انصار الحسين عليه السلام
٢٤١	ترجمه الابطال-زندگانی محمد ص
٢٤١	ترجمه اثبات الرجعه
٢٤١	ترجمه الاثنا عشرية الزكاتيه
٢٤٢	ترجمه الاثنا عشرية الصلاتيه
٢٤٣	ترجمه الاثنا عشرية الصوميه
٢٤٣	ترجمه احاديث اوائل الشهور
٢٤٤	ترجمه اربعين

- ٢٤٤ ترجمة اربعين
- ٢٤٤ ترجمة اربعين
- ٢٤٤ ترجمة اربعين سوره
- ٢٤٤ ترجمة ارشاد الاذهان
- ٢٤٤ ترجمة ارشاد الاذهان
- ٢٤٤ ترجمة ارشاد المفيد
- ٢٤٤ ترجمة اساس الاصول
- ٢٤٥ ترجمة الاسرار فى اشاره الابرار
- ٢٤٥ ترجمة اسرار الصلاه
- ٢٤٥ ترجمة اسرار نيكيختى
- ٢٤٥ ترجمة اسنى المطالب (فى نجاه ابى طالب)
- ٢٤٥ ترجمة الاشارات و التنبيهات
- ٢٤٥ ترجمة الاشارات و التنبيهات
- ٢٤٥ ترجمة الاشارات و التنبيهات
- ٢٤٥ ترجمة اصل الشيعه و اصولها-ريشه شيعه و
- ٢٤٦ ترجمة الاصول الاصيله
- ٢٤٦ ترجمة اصول كافي
- ٢٤٧ ترجمة اطواق الذهب
- ٢٤٧ ترجمة اعتقادات الصدوق
- ٢٤٧ ترجمة اعتقادات الصدوق
- ٢٤٧ ترجمة اعتقادات الصدوق
- ٢٤٧ ترجمة اعتقادات الصدوق
- ٢٤٨ ترجمة الفيه الشهيد
- ٢٤٨ ترجمة الفيه الشهيد
- ٢٤٨ ترجمة الالفيه و النقليه
- ٢٤٨ ترجمة اماطه اللثام-ترجمة رفع اللثام

- ٢٤٨ ترجمه أمالی الصدوق
- ٢٤٨ ترجمه الامامه و طرق الزعامه
- ٢٤٨ ترجمه امان الاخطار
- ٢٤٩ ترجمه الباب الحادى عشر
- ٢٤٩ ترجمه الباب الحادى عشر
- ٢٤٩ ترجمه الباب الحادى عشر
- ٢٤٩ ترجمه الباب الحادى عشر
- ٢٤٩ ترجمه الباب الحادى عشر
- ٢٤٩ ترجمه بحار الانوار
- ٢٤٩ ترجمه بحار الانوار-ترجمه اول مجلدات البحار
- ٢٤٩ ترجمه بحار الانوار-ترجمه سادس البحار
- ٢٤٩ ترجمه بحار الانوار-ترجمه الثامن من البحار
- ٢٥٠ ترجمه بحار الانوار(ج ٨)
- ٢٥١ ترجمه بحار الانوار(ج ١٧)
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ ادبيات ايران
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ بخارا
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ پتر كبير
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ تمدن اسلام
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ الحكماء
- ٢٥٢ ترجمه تاريخ الحكماء(از قفطى)
- ٢٥٣ ترجمه تاريخ نادرى-تاريخ نادر شاه و مختصرى از
- ٢٥٣ ترجمه تاريخ اليمينى-ترجمه تاريخ يمينى
- ٢٥٣ ترجمه تاريخ ينگى دنيا
- ٢٥٣ ترجمه تاويل الايات الباهره
- ٢٥٣ ترجمه تبصره المتعلمين
- ٢٥٣ ترجمه تتمه صوان الحكمة-دره الاخبار

- ٢٥٣ ترجمة تدبير صحه الاطفال
- ٢٥٤ ترجمة تذكرة ابى ریحان البيرونى
- ٢٥٤ ترجمة ترجمه الشيخ احمد بن زين الدين الاحسانى
- ٢٥٤ ترجمه تسديد المكارم(و تفضيح المظالم فى بيان
- ٢٥٤ ترجمة تشريح الافلاك
- ٢٥٤ ترجمة التصريف الزنجانيه-ترجمة تصريف
- ٢٥٤ ترجمة تطور الامم العربيه-تطور ملل-نواميس
- ٢٥٤ ترجمة تفسير الاصفى
- ٢٥٤ ترجمة تفسير العسكرى عليه السلام
- ٢٥٥ ترجمة تفسير العسكرى
- ٢٥٦ ترجمة تفسير العسكرى-آثار الاخيار
- ٢٥٦ ترجمة تقويم البلدان
- ٢٥٦ ترجمة تلخيص جالينوس
- ٢٥٦ ترجمة تمثيلات-نمايشنامه ميرزا فتحعلى
- ٢٥٦ ترجمة تمدن اسلام و عرب-تمدن اسلام و
- ٢٥٦ ترجمة تمدن اسلامى
- ٢٥٧ ترجمة تمدن اسلامى
- ٢٥٧ ترجمة تنبيه الراقدین(فى ذكر الموت و الرحيل)
- ٢٥٧ ترجمة توحيد الرضا(عليه السلام)-ترجمة خطبه الرضا(عليه السلام)
- ٢٥٧ ترجمة توحيد المفضل
- ٢٥٧ ترجمة توحيد المفضل
- ٢٥٧ ترجمة توحيد المفضل
- ٢٥٧ ترجمه التوراه
- ٢٥٨ ترجمة تورات
- ٢٥٨ ترجمة توقيعات كسرى
- ٢٥٩ ترجمة تهذيب الاحكام

- ٢٥٩ ترجمة ثمرة بطلميوس-شرح الثمرة
- ٢٥٩ ترجمة ثواب الاعمال
- ٢٥٩ ترجمة جاماسب نامه
- ٢٥٩ ترجمة جامع الاحكام
- ٢٥٩ ترجمة جامع الاخبار
- ٢٥٩ ترجمة الجامع الرضوى-الجامع الجعفرى
- ٢٦٠ ترجمة جرائد
- ٢٦٠ ترجمة جرايد و مجلات هند
- ٢٦٠ ترجمة الجزيره الخضراء
- ٢٦٠ ترجمة جزيله المعانى-الدرّ الثمين فى اصول
- ٢٦٠ ترجمة الجعفرىه
- ٢٦٠ ترجمة جغرافيا-جغرافياى ايران
- ٢٦٠ ترجمة جلاء العيون
- ٢٦١ ترجمة جلاء العيون(اردو)
- ٢٦٢ ترجمة جمال الاسبوع
- ٢٦٢ ترجمة جنه الامان الواقيه-ترجمة المصباح الكبير
- ٢٦٢ ترجمة الجنه الواقيه
- ٢٦٢ ترجمة الجنه الواقيه
- ٢٦٢ ترجمة الجنه الواقيه
- ٢٦٢ ترجمة جواهر التفسير
- ٢٦٢ ترجمة الجواهر السنيه-اللئالى العليه
- ٢٦٢ ترجمة چرا فرانسه شكست خورد؟-چرا
- ٢٦٣ ترجمة چهل سورة تورات
- ٢٦٣ ترجمة الحج
- ٢٦٣ ترجمة حديث الاعرابى-صراط التجاه
- ٢٦٣ ترجمة حديث رجاء ابن ابى الضحاک

- ٢٦٣ ترجمهٔ حديث سته اشياء ليس للعباد فيها صنع
- ٢٦٣ ترجمهٔ حديث سعد بن عبد الله القمي
- ٢٦٣ ترجمهٔ حديث عبد الله بن جندب
- ٢٦٤ ترجمهٔ حديث عبد الله بن مسعود
- ٢٦٤ ترجمهٔ حديث الكساء
- ٢٦٥ ترجمهٔ حديث المفضل
- ٢٦٥ ترجمهٔ حديث المفضل
- ٢٦٥ ترجمهٔ حديث مكارم الاسلام
- ٢٦٥ ترجمهٔ حديث المناشده
- ٢٦٥ ترجمهٔ حديثه العارفين
- ٢٦٥ ترجمهٔ الحسينيه-حسنيته-ترجمهٔ رساله الحسينيه
- ٢٦٥ ترجمهٔ الحقايق(في اسرار الدين و مكارم الاخلاق)
- ٢٦٥ ترجمهٔ حقايق الحروف و دقايق الزّبر و البينات
- ٢٦٦ ترجمهٔ حق اليقين
- ٢٦٦ ترجمهٔ حق اليقين
- ٢٦٧ ترجمهٔ حيات النفس في حظيره القدس
- ٢٦٧ ترجمهٔ خانم انگليسي-خانم انگليسي
- ٢٦٧ ترجمهٔ خانم انگليسي-ثوره الهند
- ٢٦٧ ترجمهٔ خانم انگليسي
- ٢٦٧ ترجمهٔ الخصال
- ٢٦٧ ترجمهٔ الخصايص الحسينيه
- ٢٦٨ ترجمهٔ در آغوش خوشبختي-در آغوش
- ٢٦٨ ترجمهٔ در جستجوی خوشبختي-در جستجوی
- ٢٦٨ ترجمهٔ الدرّ التّظيم في خواص القرآن العظيم
- ٢٦٨ ترجمهٔ دعاء الجوشن الصغير
- ٢٦٨ ترجمهٔ دعاء الجوشن الصغير

- ٢٦٨ ترجمه دعاء السمات
- ٢٦٨ ترجمه دعاء الصباح(المنسوب الى امير المؤمنين
- ٢٦٩ ترجمه دعاء الصباح
- ٢٦٩ ترجمه دعاء الصباح
- ٢٦٩ ترجمه دعاء الصباح
- ٢٦٩ ترجمه دعاء الصباح
- ٢٦٩ ترجمه دعاء الغديله
- ٢٦٩ ترجمه دعاء العلوى المصرى
- ٢٦٩ ترجمه دعاء كميل
- ٢٦٩ ترجمه دعاء كميل
- ٢٦٩ ترجمه دعاء كميل
- ٢٧٠ ترجمه دعاء المباهله
- ٢٧٠ ترجمه دعاء المشلول
- ٢٧٠ ترجمه دعاء الندبه
- ٢٧٠ ترجمه دونامه(از بزرگترين فيلسوف شرق)
- ٢٧١ ترجمه ذخر العالمين فى شرح دعاء الصنمين
- ٢٧١ ترجمه الذريعه الى مكارم الشيعه-الكنوز الوديعه
- ٢٧١ ترجمه الذهبية
- ٢٧١ ترجمه الذهبية
- ٢٧١ ترجمه الذهبية
- ٢٧١ ترجمه الذهبية الرضوية
- ٢٧١ ترجمه الذهبية الرضوية
- ٢٧٢ ترجمه رساله العلم
- ٢٧٢ >..... ترجمه الرساله المحمديه فى احكام الميراث الابديه
- ٢٧٢ ترجمه رساله المواريث
- ٢٧٣ ترجمه سخنان محمد ص-سخنان محمد ص

- ٢٧٣ ترجمه سز تقدم الانگليز
- ٢٧٣ ترجمه سر الشهداءتين
- ٢٧٣ ترجمه سلوان المطاع
- ٢٧٣ ترجمه السماء و العالم
- ٢٧٣ ترجمه سنگ معجزه
- ٢٧٣ ترجمه سوره الرحمان
- ٢٧٣ ترجمه سيوطى
- ٢٧٤ ترجمه شرح نهج البلاغه-مظهر البيئات
- ٢٧٤ ترجمه شرح نهج البلاغه
- ٢٧٤ ترجمه شرح الهدايه
- ٢٧٤ ترجمه الشريعه
- ٢٧٤ ترجمه شعر العجم-ادبيات منظوم ايران
- ٢٧٤ ترجمه الشفاء
- ٢٧٤ ترجمه الشوق
- ٢٧٥ ترجمه شهاده الخصوم-شهاده الخصوم
- ٢٧٥ ترجمه الشيعة
- ٢٧٥ ترجمه الشيعة و فنون الاسلام
- ٢٧٥ ترجمه صبح گلشن
- ٢٧٥ ترجمه الصحف الادريسيه(من السوريه الى العربيه)
- ٢٧٥ ترجمه الصحف الاسطربليه
- ٢٧٦ ترجمه الصحف السجديه
- ٢٧٦ ترجمه الصحف السجديه
- ٢٧٦ ترجمه الصحف السجديه
- ٢٧٦ ترجمه الصحف السجديه
- ٢٧٦ ترجمه صد كلمه قصار-صد كلمه منظوم
- ٢٧٦ ترجمه الصفيحه الاسطربليه

- ٢٧٦ ترجمه الصلاة
- ٢٧٦ ترجمه الصلاة
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة (و اذكارها)
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة (و اذكارها)
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة (و اذكارها)
- ٢٧٧ ترجمه الصلاة
- ٢٧٨ ترجمه الصلاة (از علامه مجلسی)---
- ٢٧٩ ترجمه الصيام
- ٢٧٩ ترجمه طبایع الاستبداد (و مصارح الاستبعاد)
- ٢٧٩ ترجمه طب الائمه عليهم اسلام
- ٢٧٩ ترجمه طب الرضا (عليه السلام)---
- ٢٨٠ ترجمه عشق و عفت-عشق و عفت
- ٢٨٠ ترجمه عقاب الاعمال
- ٢٨٠ ترجمه عقاب الاعمال
- ٢٨٠ ترجمه العقاید---
- ٢٨١ ترجمه عهد مالک اشتر
- ٢٨١ ترجمه عهد مالک اشتر
- ٢٨١ ترجمه عهد مالک اشتر---
- ٢٨٢ ترجمه الفرزدقيه
- ٢٨٢ ترجمه فصوص الحكم
- ٢٨٢ ترجمه الفصول المختاره من العيون و المحاسن
- ٢٨٢ ترجمه الفصول النصيريه فى الاصول الدينيه
- ٢٨٢ ترجمه فقه الاماميه

- ٢٨٧ ترجمة قرآن
- ٢٨٧ ترجمة قرآن
- ٢٨٧ ترجمة قرآن
- ٢٨٧ ترجمة قصة بوداسف و بلوهر
- ٢٨٧ ترجمة قصص الانبياء
- ٢٨٨ ترجمة الكتب الاربعه السماويه
- ٢٨٨ ترجمة كشف الايات
- ٢٨٩ ترجمة اللمعه الدمشقيه
- ٢٨٩ ترجمة لوامع التنزيل
- ٢٨٩ ترجمة اللهوف
- ٢٨٩ ترجمة اللهوف
- ٢٩٠ ترجمة مجموعه ورام
- ٢٩٠ ترجمة محاسن اصفهان
- ٢٩٠ ترجمة محاضرات الادباء
- ٢٩٠ ترجمة محيط الدائره فى العروض و القوافى
- ٢٩٠ ترجمة مختصر الحديدريه
- ٢٩٠ ترجمة المدنيه و الاسلام
- ٢٩١ ترجمة المصباح الكبير
- ٢٩١ ترجمة المصباح الكبير
- ٢٩١ ترجمة مصباح المتهدد الصغير
- ٢٩١ ترجمة مصباح المتهدد الكبير
- ٢٩١ ترجمة مصباح المتهدد الكبير
- ٢٩١ ترجمة معالم الاصول
- ٢٩١ ترجمة معالم الاصول
- ٢٩١ ترجمة معالم الاصول
- ٢٩٢ ترجمة معالم الاصول

- ٢٩٢ ترجمة معانى الاخبار
- ٢٩٢ ترجمة معيار الفضائل
- ٢٩٢ ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٩٢ ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٩٢ ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٩٢ ترجمة مفتاح الفلاح
- ٢٩٣ ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٩٣ ترجمة مكارم اخلاق
- ٢٩٣ ترجمة مكارم اخلاق
- ٢٩٣ ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٩٣ ترجمة مكارم الاخلاق
- ٢٩٤ ترجمة مهج الدعوات
- ٢٩٤ ترجمة مهج الدعوات
- ٢٩٤ ترجمة مهدى در اسلام
- ٢٩٤ ترجمة الميراث من كتاب الشرايع
- ٢٩٤ ترجمة ناسخ التواريخ
- ٢٩٤ ترجمة نثر اللئالى
- ٢٩٤ ترجمة نثر اللئالى
- ٢٩٤ ترجمة نثر اللئالى
- ٢٩٥ ترجمة نثر اللئالى -بخش گهرها
- ٢٩٥ ترجمة نجات العباد فى الطهاره و الصلاه
- ٢٩٥ ترجمة نجات العباد
- ٢٩٥ ترجمة نجات العباد
- ٢٩٥ ترجمة نجات العباد
- ٢٩٦ ترجمة نزهه المجالس

- ٢٩٤----- ترجمه نفعات اللاهوت
- ٢٩٤----- ترجمه نفعات اللاهوت
- ٢٩٤----- ترجمه نفعه اليمن
- ٢٩٤----- ترجمه النقد اللطيف في نفي التحريف عن القرآن
- ٢٩٧----- ترجمه نهج البلاغه
- ٢٩٨----- ترجمه ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراساني
- ٢٩٨----- ترجمه ابراهيم بن هاشم قمى
- ٢٩٨----- ترجمه ابن الغضائرى (احمد بن حسين)
- ٢٩٨----- ترجمه ابن الفوطى (مؤرخ العراق) -محاضره
- ٢٩٨----- ترجمه ابن يمين (محمود فريومدى) -احوال ابن
- ٢٩٨----- ترجمه ابى بصير (و شرح احواله)
- ٢٩٨----- ترجمه ابى بصير
- ٢٩٩----- ترجمه ابى بصير -الرساله عديم النظير فى شرح
- ٢٩٩----- ترجمه ابى بصير
- ٣٠٠----- ترجمه الشيخ ابى على سينا-شرح حال شيخ
- ٣٠٠----- ترجمه الشيخ ابى الفتوح المفسر الرازى-شرح
- ٣٠٠----- ترجمه الشيخ ابى الفتوح-شرح حال ابو الفتوح
- ٣٠٠----- ترجمه ابى مسلم المروزى (عبد الرحمان بن مسلم)
- ٣٠٠----- ترجمه ابى فراس الحمدانى
- ٣٠٠----- ترجمه ابى المعالى الكباسى
- ٣٠١----- ترجمه بهاء الدين محمد مختارى نائينى (ح ١٠٨٠)
- ٣٠١----- ترجمه بيهقى (على بن زيد)
- ٣٠١----- ترجمه جعفر شرف الدين
- ٣٠١----- ترجمه جعفر التسترى
- ٣٠٢----- ترجمه السيد الرضى
- ٣٠٣----- ترجمه عبد الحميد بن سالم العطار و ولده محمد

- ٣٠٣----- ترجمه عبد الرزاق لاهيجى
- ٣٠٣----- ترجمه عبد الله بن محمد رضا شبرحسينى
- ٣٠٣----- ترجمه السيد عبد الله الجزائرى
- ٣٠٣----- ترجمه عثمان بن عيسى الرواسى
- ٣٠٣----- ترجمه محمد على بن باقر الهزار جريبى
- ٣٠٣----- ترجمه على بن الحكم (و بيان العده المسمين بهذ
- ٣٠٣----- ترجمه على بن السندي
- ٣٠٣----- ترجمه على بن عبد الله عليارى
- ٣٠٤----- ترجمه على بن محمد جزائرى
- ٣٠٤----- ترجمه على بن محمد
- ٣٠٤----- ترجمه عمر بن يزيد
- ٣٠٤----- ترجمه عمر خيام
- ٣٠٤----- ترجمه غزالى
- ٣٠٤----- ترجمه فرج القطيفى
- ٣٠٤----- ترجمه فيض كاشانى
- ٣٠٤----- ترجمه قائم مقام (ابو القاسم فراهانى)
- ٣٠٥----- ترجمه قاسم بن محمد
- ٣٠٥----- ترجمه محمد كاظم الخراسانى
- ٣٠٦----- ترجمه مالك اشتر
- ٣٠٦----- ترجمه محسن المقدس الاعرجى
- ٣٠٧----- ترجمه محمد بن الفضيل (الراوى عن ابى الصباح
- ٣٠٧----- ترجمه محمد بن الفضيل
- ٣٠٧----- ترجمه محمد بن فلاح الموسوى المشعشى
- ٣٠٧----- ترجمه محمد بن قيس
- ٣٠٧----- ترجمه المختار
- ٣٠٨----- الترجيح فى قواعد التسطیح

- ٣٠٨ ترجيع بند---
- ٣٠٩ ترشيح المقاصد---
- ٣١٠ ترويح القلوب بطرائف الحكم
- ٣١٠ ترياق فاروق
- ٣١٠ ترياق فاروق
- ٣١٠ ترياق فاروق
- ٣١٠ ترياق فاروق
- ٣١١ تزويج التبي زينب و رقيه من عثمان---
- ٣١٢ تسبيل الادهان(الى احكام الايمان)
- ٣١٢ تسخير الجن
- ٣١٢ تسخير حصار
- ٣١٢ تسديد القواعد---
- ٣١٣ تسليه الاحزان(عند فقد الاحبه و الاخوان)
- ٣١٣ تسليه الحزين(من فقد الاقارب و البنين)
- ٣١٣ تسليه الحزين(في فقد العافيه و الاحباب من
- ٣١٣ تسليه الخواطر و معدن الجواهر---
- ٣١٤ التسليم على امير المؤمنين،كتاب
- ٣١٤ التسليم في الصلاه(و انه واجب او مستحب)
- ٣١٤ التسليم في الصلاه
- ٣١٤ التسليم و الزياره
- ٣١٤ تسميه احياء العرب(ممن كان في الحجاز)
- ٣١٤ تسميه الارضين
- ٣١٤ تسميه الاثمه اولادهم باسماء الخلفاء و ذكر عليها
- ٣١٤ تسميه بعض الاثمه اولادهم باسماء الجائرين
- ٣١٤ تسميه البيع و الديارات و نسب العباديين
- ٣١٤ تسميه ما في شعر امرئ القيس(من اسماء الرجال

- ٣١٥ تسميه من شهد مع امير المؤمنين(عليه السلام)في حروبه
- ٣١٥ تسميه من شهد مع امير المؤمنين(عليه السلام)حروبه
- ٣١٥ تسميه من قتل من عاد و ثمود و العماليق و جرهم و
- ٣١٥ تسميه ولد عبد المطلب
- ٣١٥ تسميط الاثنى عشرية و غيره
- ٣١٦ تسهيل الخطب
- ٣١٦ تسهيل الدليل
- ٣١٦ تسهيل الدواء و الداء لتحصيل الشفاء و دفع
- ٣١٦ تسهيل السبيل في الحجه(في انتخاب كشف
- ٣١٦ تسهيل الصعاب
- ٣١٦ تسهيل العلاج
- ٣١٦ تسهيل الغوامض -ايضاح الاعراب
- ٣١٦ تسهيل القسمة
- ٣١٦ تسهيل المسالك الى المدارك
- ٣١٧ تسهيل المشاكل
- ٣١٧ تسهيل الوصول الى علم الاصول
- ٣١٧ التشابه، كتاب
- ٣١٧ تشاح اليد السابقه مع اليد اللاحقه
- ٣١٧ تشبث الغريق
- ٣١٧ تشبيه اقوال اهل الخلاف
- ٣١٧ التشبيه و التمثيل
- ٣١٧ التشجير
- ٣١٧ التشجير
- ٣١٨ التشجير الفاطمي
- ٣١٨ تشجير قواعد التجويد
- ٣١٩ تشريح الاصول

٣١٩	تشريح الاصول الصغير
٣١٩	تشريح الاصول الكبير
٣١٩	تشريح الاصول
٣١٩	تشريح الافلاك
٣١٩	تشريح التقويم
٣١٩	تشريح الحساب
٣١٩	تشريح الحساب
٣١٩	تشريح در پرگار-تشريح الاعمال
٣٢٠	تشريح الصدور فى وقايح الايام و الدهور
٣٢٠	تشريح العالم
٣٢٠	تشريح العلل
٣٢٠	تشريح الكبائر
٣٢٠	تشريح و محاكمه در تاريخ آل محمد
٣٢٠	تشريح الخيره
٣٢٠	التشريف بتعريف وقت التكليف
٣٢١	التشريف بالمنن فى التعريف بالفتن-الفتن و
٣٢١	تشريقات
٣٢٢	تشريق الحق
٣٢٢	تشطير الدرّه المنظومه
٣٢٢	تشطير الشهاب الثاقب
٣٢٣	ايلخانى
٣٢٣	تشويق السالكين
٣٢٣	تشويق العارفين
٣٢٣	تشبيد الازهان
٣٢٣	تشبيد مبانى الايمان
٣٢٣	تشبيد المطاعن لكشف الضغائن

- ٣٢٣ التصحيح
- ٣٢٣ تصحيح الاذان(بحى على خير العمل)
- ٣٢٣ تصحيح الاسانيد
- ٣٢٤ تصحيح اعتقاد الاماميه
- ٣٢٤ تصحيح الاعمال
- ٣٢٤ تصحيح الاغلاط
- ٣٢٤ تصحيح البراهين(فى دفع ما اورد على ارغام
- ٣٢٤ تصحيح تاريخ
- ٣٢٤ تصحيح خبر ردّ الشمس لعلى عليه السلام(و ترغيم
- ٣٢٤ تصحيح ديوان ناصر خسرو
- ٣٢٤ تصحيح سند تفسير العسكرى
- ٣٢٤ تصحيح الغير للروايه
- ٣٢٤ التصحيحات و التقويمات
- ٣٢٤ تصحيح كاتبين
- ٣٢٤ التصحيقات
- ٣٢٤ تصديق رسالت
- ٣٢٤ تصديق الصدق
- ٣٢٤ التصريف،كتاب
- ٣٢٤ تصرف المشتري فى زمن الخيار
- ٣٢٤ التصريح فى شرح التلويح الى اسرار التنقيح
- ٣٢٤ التصريح بالمذهب الصحيح
- ٣٢٧ التصريح بالنص الصحيح-الانوار الباهره فى
- ٣٢٧ التصريف،كتاب
- ٣٢٧ التصريف
- ٣٢٧ التصريف
- ٣٢٧ التصريف الملوكى

٣٢٧	التصغير، كتاب
٣٢٧	تصفح الصحيحين في تحليل المتعنين
٣٢٧	التصور و التصديق
٣٢٨	التصور و التصديق-قطبي
٣٢٨	التصور و التصديق
٣٢٨	التصور و التصديق
٣٢٨	تصوّف
٣٢٨	التصوّف و الاخلاق
٣٢٨	تصوف
٣٢٨	تصوف و عرفان
٣٢٨	تصوف و عرفان
٣٢٩	تصوير بنى اميته
٣٢٩	تصوير غالب و مغلوب
٣٢٩	تصوير كربلا
٣٢٩	تصوير بلاغت
٣٢٩	تضاريس الارض
٣٢٩	تضعيف الشطرنج
٣٢٩	تضمن الآيات-الاقتباس و التضمن
٣٢٩	تضمن الالفية(النحوية)
٣٢٩	تضمن الالفية-منظومه التضمن
٣٢٩	تطابق الهيا و الشرع
٣٣٠	تطبيقه
٣٣١	التطريف
٣٣١	تطور الفلسفه
٣٣١	تطوع الصوم(لمن عليه فريضة)
٣٣١	التطهير، كتاب

- التطهير ٣٣١
- تطهير الحصر و البوارى ٣٣١
- تطهير العجين بتخبيزه و عدمه ٣٣١
- تطهير المؤمنين عن نجاسه المشركين ٣٣١
- التظاهرات الحسينيه-تجلّى دين الاسلام ٣٣١
- تظلم الزهراء(من احراق دماء آل عبا) ٣٣٢
- تظلم الزهراء ٣٣٢
- التعادل و التراجيح ٣٣٣
- التعادل و التراجيح ٣٣٣
- التعادل و التراجيح ٣٣٣
- التعادل و التراجيح ٣٣٣
- التعادل و التراجيح ٣٣٣
- تعارض الادله(و بيان الفرق بين الورد و ٣٣٣
- تعارض الاستصحاب(و اصله الصحه فى العقود) ٣٣٣
- تعارض الاستصحاب(للملكيه السابقه مع اليد) ٣٣٣
- تعارض الاستصحابين ٣٣٣
- تعارض الاستصحابين ٣٣٣
- تعارض الاستصحابين ٣٣٤
- تعارض الاستصحابين ٣٣٤
- تعارض الحقيقه مع المجاز-الطلع النضيد ٣٣٤
- تعارض «لا ضرر»مع «الناس مسطون» ٣٣٤
- تعارض المطلق و المقيد ٣٣٤
- تعارض المقرر و الناقل ٣٣٤
- تعارض اليد و الشيع-تقديم الشيع على اليد: ٣٣٤
- التعاريف التحويه ٣٣٤
- التعازى، كتاب ٣٣٤

- التعازى (فى ذكر ما يتعلق بالتعزیه و التسلیه) ----- ٣٣٥
- التعازى ----- ٣٣٦
- التعاقب ----- ٣٣٦
- تعاقب الهمم ----- ٣٣٦
- تعبير الرؤيا ----- ٣٣٧
- تعبير الرؤيا ----- ٣٣٧
- تعبير الرؤيا ----- ٣٣٧
- تعبير الرؤيا ----- ٣٣٧
- تعبير الرؤيا ----- ٣٣٧
- تعريب الباب الثالث من ترجمه تاريخ قم ----- ٣٣٨
- تعريب البدر المشعشع ----- ٣٣٨
- تعريب بوستان و گلستان سعدى ----- ٣٣٨
- تعريب تبصره العوام (سيد مرتضى رازى) ----- ٣٣٨
- تعريب تحفه الابرار ----- ٣٣٨
- تعريب مناسك الحج ----- ٣٣٩
- تعريب منهج الرشاد ----- ٣٣٩
- تعريد الاعتماد (فى شرح تجريد الاعتقاد) ----- ٣٣٩
- التعريض و التصريح ----- ٣٣٩
- التعريف (فى حصر انواع القسمه) ----- ٣٣٩
- التعريف (للمولد الشريف) ----- ٣٣٩
- التعريف ----- ٣٣٩
- التعريف (فى الامامه) ----- ٣٣٩
- التعريف بوجوب حق الوالدين ----- ٣٣٩
- التعريفات ----- ٣٣٩
- التعريفات ----- ٣٤٠
- تعريف الانام بحقيقه المدنيه و الاسلام ----- ٣٤٠

- ٣٤٣ تعلمه المشتاق الى ساكنى العراق
- ٣٤٤ تعلمه المقرور(فى وصف البرد و النيران و همذان) -
- ٣٤٥ التعلل باحاله الوهم(فى معانى نظم اولى الفهم) -
- ٣٤٥ التعليميه،الرساله
- ٣٤٥ التعليق
- ٣٤٥ التعليق
- ٣٤٥ التعليق
- ٣٤٥ التعليق الاحسن(على شرح مولانا حسن)
- ٣٤٥ التعليق الانيق
- ٣٤٥ تعليق ايساغوجى(على فرفيوس)
- ٣٤٦ تعليق الايضاح
- ٣٤٦ تعليق التذكره
- ٣٤٦ تعليق خلاف الفقهاء
- ٣٤٦ التعليق الصغير
- ٣٤٦ التعليق الصغير
- ٣٤٦ التعليق العراقى
- ٣٤٧ التعليق و التنجيز و الشرط
- ٣٤٧ التعليقه الانيقه
- ٣٤٧ التعليقه البهبهانيه
- ٣٤٧ التعليقه على التعليقه
- ٣٤٨ التعليل
- ٣٤٨ تعليل قراءت عاصم
- ٣٤٨ تعليم اور قرآن
- ٣٤٨ تعليم الاطفال
- ٣٤٨ تعليم الاطفال
- ٣٤٨ تعليم البنات

٣٤٨	تعليم و تربيت
٣٤٨	تعليم و تربيت
٣٤٨	التعليم الثانى
٣٤٩	التعليم الثانى
٣٤٩	تعليم الشهداء
٣٤٩	تعليم الصبيان
٣٤٩	تعليم نامہ
٣٤٩	تعليم و تربيت در نظر فردوسى
٣٤٩	تعليمات دينى
٣٤٩	تعليمات قرآن
٣٤٩	تعويد اللسان(فى تجويد القرآن)
٣٤٩	التعويد(فى صناعه الاكسير)
٣٥١	تعويد المطالع و تبصير المطالع-تنوير المطالع
٣٥١	التعيين فى اصول الدين
٣٥١	تعيين الاثمه(عليه السلام)
٣٥١	تعيين اوائل الشهور
٣٥١	تعيين الثقل الاكبر
٣٥١	تعيين ساعات الليل(و تشخيصها بمنازل القمر)
٣٥١	تعيين ساعات الليل و النهار(من مواضع الكواكب
٣٥١	تعيين السلام الاخير فى النوافل
٣٥٢	تعيين الفرقه الناجيه
٣٥٢	تفسير العقاقير
٣٥٢	تفسير كتاب سيويه
٣٥٢	التفاضل،كتاب
٣٥٢	تفتيش از مضرت تراشيدن ريش
٣٥٢	تفرق عاد

- ٣٥٣ تفريج القاصد لتوضيح المقاصد-تاريخ البهائيين
- ٣٥٣ تفريج الكربه عن المنتقم لهم في الرجعه-اثبات
- ٣٥٣ تفريج الشيعه
- ٣٥٤ تفريجات علمي
- ٣٥٤ تفريق الازد
- ٣٥٤ تفسخ العرب في لغاتها و اشاراتها الى مرادها
- ٣٥٤ تفسير:(تفاسير غير قرآني در پايان عناوين تفاسير
- ٣٥٤ اشاره
- ٣٥٤ تفسير آقا محمد سنكلجي
- ٣٥٤ تفسير آلاء الرحمن
- ٣٥٥ تفسير الآيات الباهره باخبار العتره الطاهره
- ٣٥٥ تفسير الآيات البينات(النازله في فضائل اهل بيت
- ٣٥٥ تفسير آيات الضيام-اماطه اللثام
- ٣٥٥ تفسير آيه أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ (سوره المائده، آيه ٧)
- ٣٥٥ تفسير آيه وَ إِذِ ابْتُلِيَ إِِبْرَاهِيمَ (سوره البقره، آيه
- ٣٥٥ تفسير آيه وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ (سوره
- ٣٥٥ تفسير آيه فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
- ٣٥٦ تفسير آيه وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا (سوره
- ٣٥٦ تفسير آيه وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ (سوره
- ٣٥٦ تفسير آيه الاسترجاع-حقيقه الابداع
- ٣٥٦ تفسير آيه الامانه: إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ
- ٣٥٦ تفسير آيه الامانه
- ٣٥٦ تفسير آيه الامانه-امانت الهي
- ٣٥٧ تفسير آيه إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ
- ٣٥٧ تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ فصل
- ٣٥٧ تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ (سوره النساء،

- ٣٥٨ تفسير آية إِنَّ أَوَّلَ نَبِيٍّ وُضِعَ لِلنَّاسِ (سوره آل
- ٣٥٨ تفسير آية إِنِّي لَفَقَارٌ لِمَنْ تَابَ (سوره طه، آيه ٨٤)
- ٣٥٨ تفسير آية إِنَّا كَ نُنْعِبُدُ:
- ٣٥٨ تفسير آية فَأَيُّمَا تَوْلَّوْا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ (سوره البقره، آيه
- ٣٥٨ تفسير آية وَ الْبُحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ (سوره
- ٣٥٨ تفسير آية البسملة
- ٣٥٨ تفسير آية البسملة
- ٣٥٩ تفسير آية البسملة-التوضيحات
- ٣٥٩ تفسير آية وَ تَرَى الْجِبَالَ تَخْسِبُهَا جَامِدَةٌ (سوره
- ٣٥٩ تفسير آية التطهير: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ (سوره الاحزاب، آيه ٣٣)
- ٣٥٩ تفسير آية التطهير-التنوير في ترجمه رساله التطهير
- ٣٥٩ تفسير آية التطهير-السحاب المطير
- ٣٥٩ تفسير آية التطهير-جلاء الضمير
- ٣٥٩ تفسير آية ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ (سوره حم
- ٣٥٩ تفسير آية وَ جَزَاءَ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا (سوره الشورى،
- ٣٥٩ تفسير آية الخلافه: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
- ٣٥٩ تفسير آية الخلافه
- ٣٦٠ تفسير آية الخلق: إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
- ٣٦١ تفسير آية الخلق
- ٣٦١ تفسير آية رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ (سوره المؤمن، آيه ١١)
- ٣٦١ تفسير آية وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره التوبه، آيه
- ٣٦١ تفسير آية وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره الواقعه، آيه
- ٣٦١ تفسير آية سَنَعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ (سوره يوسف، آيه ٤٣)
- ٣٦١ تفسير آية وَ سَيَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى (سوره و الليل، آيه ١٧)
- ٣٦١ تفسير آية وَ سَيَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى :
- ٣٦١ تفسير آية وَ سَيَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى :

- تفسير آيه شرح الصدر: فَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ (سوره الانعام، آيه ١٢٥) ٣٦٢
- تفسير آيه الشهاده: شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (سوره ٣٦٢
- تفسير آيه الشهاده-مرآه الله ٣٦٢
- تفسير آيه الشهاده-انس الوحيد ٣٦٢
- تفسير آيه الشهاده-غايه الافاده ٣٦٢
- تفسير آيه الصيام-اماطه اللثام ٣٦٢
- تفسر آيه طعام اهل الكتاب-تفسير احل لكم الطيبات ٣٦٢
- تفسير آيه قاب قَوْسَيْنِ (سوره النجم، آيه ٩) ٣٦٢
- تفسير آيات قصص موسى (عليه السلام) ٣٦٢
- تفسير آيه قُلْ أَلَيْسَ لَكُمْ لَتَكْفُرُونَ (سوره حم السجده، ٣٦٢
- تفسير آيه قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي (سوره ٣٦٣
- تفسير آيه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي (سوره بنى ٣٦٣
- تفسير آيه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي : ٣٦٤
- تفسير آيه وَ الْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ (سوره يس، آيه ٣٦٤
- تفسير آيه فَأَخْلَعُ نَعْلَيْكَ : ٣٦٤
- تفسير آيه وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (سوره ٣٦٤
- تفسير آيه الكرسي (سوره البقره، آيه ٢٥٦) ٣٦٤
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٤
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٤
- تفسير آيه الكرسي-عروه المتقين ٣٦٤
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥
- تفسير آيه الكرسي ٣٦٥

- ٣٦٥ تفسير آيه الكرسي
- ٣٦٥ تفسير آيه الكرسي
- ٣٦٦ تفسير آيه الكرسي
- ٣٦٧ تفسير آيه الكرسي
- ٣٦٧ تفسير آيه الكرسي
- ٣٦٨ تفسير آيه التور
- ٣٦٨ تفسير آيه النور
- ٣٦٩ تفسير ابن ابي هند
- ٣٦٩ تفسير ابن اسباط
- ٣٦٩ تفسير ابن اورمه
- ٣٦٩ تفسير ابن بابويه
- ٣٦٩ تفسير ابن جبير
- ٣٦٩ تفسير ابن الجحام
- ٣٦٩ تفسير ابن جتى
- ٣٦٩ تفسير ابن خاندان
- ٣٦٩ تفسير ابن خاتون
- ٣٧٠ تفسير ابن دؤل
- ٣٧٠ تفسير ابن رجب
- ٣٧١ تفسير ابن عقده
- ٣٧١ تفسير ابن الفارسى
- ٣٧٢ تفسير ابى الجارود
- ٣٧٢ تفسير ابى جنادة سلولى
- ٣٧٢ تفسير ابى الحسن طوسى
- ٣٧٢ تفسير ابى الحسن فتونى
- ٣٧٣ تفسير ابى المعالى
- ٣٧٣ تفسير ابى منصور صرام

- ٣٧٣ تفسير ابى نعيم
- ٣٧٣ تفسير احسن التفاسير
- ٣٧٤ تفسير انگليزى
- ٣٧٤ تفسير انوار البيان
- ٣٧٥ التفسير بالمأثور
- ٣٧٥ تفسير البهائى
- ٣٧٦ تفسير جامع...
- ٣٧٧ تفسير الحسن
- ٣٧٧ تفسير حس بديع
- ٣٧٧ تفسير الحسن بن خالد البرقى
- ٣٧٨ تفسير الدارمى
- ٣٧٩ تفسير السراد
- ٣٨٠ تفسير سوره الم السجده
- ٣٨٠ تفسير سوره الانبياء
- ٣٨٠ تفسير سوره الانسان
- ٣٨١ تفسير سوره الزلزال
- ٣٨١ تفسير سوره الزمر و تفسير سوره الشمس
- ٣٨١ تفسير سوره الضحى
- ٣٨١ تفسير سوره الضحى
- ٣٨١ تفسير سوره الطارق
- ٣٨١ تفسير سوره العصر
- ٣٨١ تفسير سوره عمّ يتساءلون
- ٣٨١ تفسير سوره الفاتحه
- ٣٨٢ تفسير سوره الفاتحه
- ٣٨٢ تفسير سوره الفاتحه
- ٣٨٣ تفسير سوره الملك

- ٣٨٣ تفسير سورة الناس
- ٣٨٣ تفسير سورة النصر
- ٣٨٣ تفسير سورة النور
- ٣٨٤ تفسير سورة يوسف
- ٣٨٥ تفسير الصّام
- ٣٨٤ تفسير عطيه العوفى
- ٣٨٤ تفسير العسكرى
- ٣٨٤ تفسير العسكرى
- ٣٨٤ تفسير العسكرى
- ٣٨٤ تفسير العسكرى
- ٣٨٤ تفسير العسكرى و اعتباره
- ٣٨٧ تفسير عيسى بن داود
- ٣٨٨ تفسير الفيضى
- ٣٨٩ تفسير كمال الدين استرابادى
- ٣٩٠ تفسير محمود سر برهنه
- ٣٩٠ تفسير مدارج السالكين
- ٣٩١ تفسير محمد مؤمن
- ٣٩١ تفسير المهدوى-التفصيل الجامع لعلوم التنزيل
- ٣٩١ تفسير ميثم التمار
- ٣٩١ تفسير الناسخ و المنسوخ
- ٣٩٢ تفسير وجيز
- ٣٩٢ تفسير الورتوسفا درائى
- ٣٩٢ تفسير الوزير المغربى
- ٣٩٢ (تفاسير غير قرآنى)
- ٣٩٢ تفسير الاحاديث و احكامه
- ٣٩٢ تفسير الأحاديث

- ٣٩٣ تفسير ارجوزه ابى نواس(حسين بن هانى)
- ٣٩٣ تفسير الاسماء و معانيها
- ٣٩٣ تفسير اسماء الشعراء
- ٣٩٤ تفسير الرؤيا
- ٣٩٤ تفسير الساعه
- ٣٩٤ تفسير السماع الطبيعى
- ٣٩٤ تفسير الصمد
- ٣٩٤ تفسير العلويات
- ٣٩٤ تفسير قصيده فى اهل البيت عليهم السلام
- ٣٩٤ تفسير القصيده البائيه الحميريه
- ٣٩٤ تفسير القصيده السلاميه
- ٣٩٤ تفسير القصيده الميميه
- ٣٩٥ تفسير كتاب سيويه
- ٣٩٦ التفصيل الجامع لعلوم التنزيل
- ٣٩٧ تفضيل امير المؤمنين عليه السلام
- ٣٩٧ تفضيل امير المؤمنين(عليه السلام)على غير النبى ص
- ٣٩٧ تفضيل الانبياء على الملائكه
- ٣٩٧ تفضيل بنى هاشم(و اوليائهم و ذم بنى اميه و
- ٣٩٧ تفضيل الحسنين على امهما الصديقه عليهم السلام
- ٣٩٧ تفضيل ذى الحجه
- ٣٩٧ تفضيل السادات على المشايخ
- ٣٩٧ تفضيل على بن ابى طالب عليه السلام و تصحيح امامه
- ٣٩٩ تفتير الغبار و الدخان للصيام
- ٣٩٩ التفقه فى الدين(فى المحاكمه بين الفاضلين)
- ٣٩٩ التفكير
- ٤٠٠ تقاطيف الجزار

٤٠٠	تقاويم الجعفريه
٤٠٠	تقدمه تقويم الايمان
٤٠٠	تقدمه المعرفه
٤٠٠	تقدير الماء الكثير(الذى حكم عليه الشارع
٤٠٠	التقديسات
٤٠٠	تقديس الانبياء و تمجيد الاوصياء
٤٠١	تقديس القرآن
٤٠١	تقديس القرآن
٤٠١	تقديم الشياخ الطنى على اليد
٤٠١	التقريب(فى اسرار التركيب)
٤٠١	التقريب
٤٠١	التقريب(فى شرح التهذيب)
٤٠١	التقريب(فى شرح التهذيب)
٤٠١	تقريب الاحكام
٤٠٣	تقريب الاصول
٤٠٣	تقريب الافهام(فى تفسير آيات الاحكام)
٤٠٣	تقريب المحجّه و تهذيب الحجّه
٤٠٣	تقريب المرام على القسم الاول من تهذيب الكلام
٤٠٣	تقريب المعارف
٤٠٣	التقريرات
٤٠٣	التقريرات
٤٠٣	التقريرات
٤٠٣	التقريرات
٤٠٤	التقريرات
٤٠٤	التقريرات
٤٠٤	التقريرات

٤٠٤	التقريات
٤٠٤	التقريات
٤٠٥	التقريات
٤٠٥	التقريات (احمد سلطان آبادى)---
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٦	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات-شرح طهاره الوافى
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٧	التقريات
٤٠٨	التقريات
٤٠٨	التقريات
٤٠٨	التقريات (محمد حسين شهرستانى)---
٤٠٩	التقريات
٤٠٩	التقريات
٤٠٩	التقريات

- ٤٠٩التقريرات
- ٤٠٩التقريرات
- ٤٠٩التقريرات
- ٤٠٩التقريرات
- ٤٠٩التقريرات
- ٤٠٩التقريرات(الفقيهيه و الاصوليه)
- ٤٠٩التقريرات(الفقيهيه)
- ٤١٠التقريرات
- ٤١٠التقريرات
- ٤١٠التقريرات(الاصوليه و الفقيهيه)
- ٤١٠التقريرات
- ٤١٠التقريرات-التقريرات الكاظميه
- ٤١٠التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١١التقريرات
- ٤١٢التقريرات
- ٤١٢التقريرات
- ٤١٢التقريرات
- ٤١٢التقريرات

٤١٢	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات
٤١٣	التقريرات (شيخ موسى خوانسارى)---
٤١٤	تقريرات الاصول
٤١٤	تقريرات الاصول
٤١٤	تقريرات الاصول
٤١٤	تقريرات الاصول و الفقه
٤١٤	تقريرات بحث الاصول
٤١٤	تقريرات درس آقا ضياء الدين العراقى
٤١٤	تقريرات درس شيخ الشريعه الاصفهانى
٤١٤	تقريرات الفقه و الاصول
٤١٤	تقريرات فى اصول الفقه (و بعض الاحكام)
٤١٤	تقريرات فى اصول الفقه
٤١٥	تقريرات فى الفقه
٤١٥	تقريرات للشيخ عبد الصاحب
٤١٥	تقريرات المولى اسماعيل
٤١٥	تقرير التحرير
٤١٥	التقرير الحاسم لعرس القاسم
٤١٥	تقرير شبيهه ابن كمونه---

- ٤١٩ تقليد الميت
- ٤٢٠ تقليد الميت
- ٤٢٠ تقليد الميت
- ٤٢٠ تقليد الميت(وانه لا قول له)
- ٤٢٠ تقليد الميت
- ٤٢٠ تقليد الميت
- ٤٢٠ تقليد الميت و الاعلم
- ٤٢٠ التقوى، كتاب
- ٤٢١ تقوى العالى بالسافل
- ٤٢١ تقوى العالى بالسافل
- ٤٢١ تقوى العالى بالسافل
- ٤٢١ التقوى و ما ادراك ما التقوى
- ٤٢٢ تقويه الايمان(برد تزكيه آل ابى سفيان)
- ٤٢٢ تقويه الباه
- ٤٢٢ تقويم الآيات
- ٤٢٢ تقويم الابدان(فى تدبير الابدان)
- ٤٢٢ تقويم الابدان
- ٤٢٢ تقويم ابى البقاء(بالسنه الشمسيه)
- ٤٢٢ التقويمات
- ٤٢٣ تقويم شرعى
- ٤٢٣ تقويم الشيعه
- ٤٢٣ تقويم الضلاه
- ٤٢٣ التقويم العلائى
- ٤٢٣ تقويم العوج(فى تقديم الاعوج)-تقويم العوج فى
- ٤٢٣ تقويم فارسى
- ٤٢٣ تقويم القبيله

- ٤٢٣ تقويم الكواكب
- ٤٢٣ تقويم الكواكب السبعه و الجوزهر
- ٤٢٣ تقويم اللسان فى معرفه تجويد القران
- ٤٢٤ تقويم المحسنين(فى معرفه الساعات و الشهور و
- ٤٢٤ تقويم المشاهد و المزار فى مقابر الاخيار و الاشرار
- ٤٢٤ تقويم المعرفه
- ٤٢٤ تقويم المؤمنين
- ٤٢٤ تقويم الميراث فى تقسيم التراث
- ٤٢٤ تقويم و حركات افلاك،رساله در
- ٤٢٥ تقى،مثنوى
- ٤٢٥ التقيه
- ٤٢٥ التقيه
- ٤٢٥ التقيه
- ٤٢٥ التقيه(حسين آل عصفور)-الجنه الوقيه
- ٤٢٥ تقيه
- ٤٢٥ التقيه
- ٤٢٥ التقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ تقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ التقيه
- ٤٢٦ التقيه المنطقيه
- ٤٢٧ التقيه و الاذاعه

- ٤٢٧ تكاليف الانام(فى زمن غيبه الانام)
- ٤٢٨ التكبير و التهليل قبل الخطبه فى صلاه الاستسقاء
- ٤٢٨ التكذيب لروايه التفسير المنسوب الى العسكرى
- ٤٢٨ تكرار العباده احتياطا
- ٤٢٨ التكرير، كتاب
- ٤٢٨ تكرير البسمله جهرا و اخفاتا(فى الاخيرتين و انه
- ٤٢٨ تكرير الخمره
- ٤٢٨ تكسير الضنمين
- ٤٢٨ تكفير ابن قرقور
- ٤٢٩ تكفير حاج كريمخان
- ٤٢٩ تكفير غير الامامى
- ٤٢٩ تكفير المنافقين
- ٤٢٩ التكفير و الاحباط-الاحباط و التكفير
- ٤٢٩ تكليف الكفار بالفروع
- ٤٢٩ تكليف الكفار بالفروع
- ٤٢٩ تكليف الكفار بالفروع
- ٤٢٩ تكليف الكفار بالفروع
- ٤٢٩ تكليف الكفار بالفروع
- ٤٣١ تكليف الكفار بالقضاء(مع سقوطه عنهم بالاسلام)
- ٤٣١ تكليف المكلفين
- ٤٣١ تكليف من علم الله انه يكفر
- ٤٣١ التكليف و المكلف
- ٤٣١ التكليفيه
- ٤٣١ التكملة
- ٤٣١ التكملة
- ٤٣١ التكملة(لكتاب الصله)

- ٤٣١ التكملة (في شرح التبصره) -----
- ٤٣٢ التكملة (في شرح التذكرة) -----
- ٤٣٢ التكملة -----
- ٤٣٢ التكملة -----
- ٤٣٢ تكمله الاحكام (في الاخلاق و تصفيه الباطن من -----
- ٤٣٢ تكمله الاخبار -----
- ٤٣٢ تكمله الاستيناس (في اخبار ابي نواس) -----
- ٤٣٢ تكمله الاسماعيليه -----
- ٤٣٤ تكمله الاسماعيليه -----
- ٤٣٤ تكمله امل الآمل -----
- ٤٣٤ تكمله بغيه الطالب -----
- ٤٣٤ تكمله التبصره -----
- ٤٣٤ تكمله ترجمة تاريخ نادري -----
- ٤٣٤ تكمله تكمله الاسماعيليه -----
- ٤٣٤ تكمله حاشيه المتوسط -----
- ٤٣٤ تكمله حيات القلوب -----
- ٤٣٥ تكمله ديوان شعر عماره اليمنى -----
- ٤٣٥ تكمله الصافي -----
- ٤٣٥ تكمله الصرف -----
- ٤٣٥ تكمله عيون الحساب -----
- ٤٣٥ تكمله الغرر و الدرر -----
- ٤٣٥ التكملة في شرح التبصره -----
- ٤٣٥ تكمله القواعد الدينيه -----
- ٤٣٥ تكمله القول الجلى (في تحقيق قول الامام زيد بن -----
- ٤٣٥ تكمله اللطائف -----
- ٤٣٦ تكمله لوامع التنزيل -----

- ٤٣٦ تكمله المتأملين (فى شرح تبصره المتعلمين)
- ٤٣٦ تكمله المجسطى
- ٤٣٦ تكمله المعبر
- ٤٣٦ تكمله الميزان (لتعليم الصبيان)
- ٤٣٦ تكمله نجوم السماء
- ٤٣٦ تكمله نظم الالئ
- ٤٣٦ تكمله نقد الرجال
- ٤٣٧ تكمله ينابيع الانوار
- ٤٣٨ تكميل الاحكام
- ٤٣٨ التكميل (فى بيان الترتيل)
- ٤٣٨ التكميل
- ٤٣٨ تكميل الايمان (فى اثبات وجود صاحب الزمان
- ٤٣٨ تكميل الايمان فى اثبات وجود صاحب الزمان
- ٤٣٨ تكميل تحفة شاهى
- ٤٣٨ تكميل الحبور (فى الاعتبار باحوال اهل القبور)
- ٤٣٨ تكميل الصناعه
- ٤٣٨ تكميل الوضوء
- ٤٣٩ التلخيص (فى التفسير)
- ٤٣٩ التلخيص
- ٤٣٩ تلخيص الاحكام-تلخيص المرام
- ٤٣٩ تلخيص اخبار شعراء الشيعة
- ٤٣٩ تلخيص اخلاق ناصرى
- ٤٤٠ تلخيص البحار
- ٤٤١ تلخيص شرح خطبه القاموس
- ٤٤١ تلخيص شرح الزياره
- ٤٤٢ تلخيص مجمع الآداب (فى معجم الألقاب)

- ٤٤٢ تلخيص مجمع الالقاب---
- ٤٤٣ تلقيح الافهام
- ٤٤٣ تلقيح الجدرى---
- ٤٤٤ التمهيص (في علم البلاغه)-ملخص التلخيص
- ٤٤٤ التمهيص
- ٤٤٤ تمدن اسلام
- ٤٤٤ تمدن اسلام-تاريخ تمدن اسلام
- ٤٤٤ تمدن و تدین
- ٤٤٤ تمرنامه
- ٤٤٤ تمرين الصبيان(بمسائل الصلاه)
- ٤٤٤ التمرينيه(في علم الميزان)
- ٤٤٤ التمرينيه
- ٤٤٤ التمرينيه الغرويّه(في بعض المسائل الفرعيه)
- ٤٤٥ تملك الاجير الاجره بالعقد
- ٤٤٥ تملك العبد لما في يده و عدمه
- ٤٤٥ التمهيد(في بيان قواعد العلوم العربيه)
- ٤٤٥ التمهيد(في خلاصه ما ذكره العلماء في ترجمه الشيخ
- ٤٤٥ التمهيد
- ٤٤٥ التمهيد
- ٤٤٥ تمهيد الاصول
- ٤٤٥ تمهيد القواعد(الاصوليه و العربيه لتفريع الاحكام
- ٤٤٧ تمهيد القواعد
- ٤٤٧ تمهيد المستقر(في تحقيق معنى المقر)
- ٤٤٧ التمهيدات-زبدہ الحقائق
- ٤٤٧ تمهيدات
- ٤٤٧ تميم انصارى

- ٤٤٧ تميمه الحديث(در حديث و درايه)
- ٤٤٧ تميمه الفؤاد(من الم البعاد)
- ٤٤٨ التمييز،كتاب
- ٤٤٨ التمييز بين صواقع الكابلي و تحفه عبد العزيز
- ٤٤٨ تمييز الصحيح من الجريح(فى التعادل و التراجيح)
- ٤٤٨ تنازع الزوجين فى متاع البيت
- ٤٤٨ تنازع الزوجين قبل الدخول فى مقدار المهر
- ٤٤٨ تنازع المالك و الراكب فى الاجاره و الاعاره
- ٤٤٨ التناسب بين الفرق الاشعريه و السوفسطائيه
- ٤٤٨ تناسخ،رساله در
- ٤٤٨ التناسخ،رساله فى
- ٤٤٨ التنافس،كتاب
- ٤٤٩ التناقض،رساله فى
- ٤٤٩ التناقض،رساله فى
- ٤٥٠ تناقض احكام المذاهب الفاسده
- ٤٥٠ تناقض اقاويل المعتزله
- ٤٥٠ تناهى الاجسام،رساله فى
- ٤٥٠ تنباكيه-رساله در تنباكو
- ٤٥٠ التنباكيه
- ٤٥٠ تنباكيه
- ٤٥٠ التنباكيه
- ٤٥٠ التنبيه
- ٤٥١ التنبيه عما اخطأ الاعمى فيه
- ٤٥١ التنبيه فى الامامه
- ٤٥١ التنبيه فى التنزيه(يعنى تنزيه معصوم از سهو و
- ٤٥١ التنبيه فى جواز الشبيه

- ٤٥١ التنبيه في شرح مشكل ابيات ديوان الحماسه
- ٤٥١ التنبيه و الاشراف
- ٤٥٢ تنبيه الاريب و تذكره اللبيب(في ايضاح رجال
- ٤٥٢ تنبيه الاشراف-التنبيه و الاشراف
- ٤٥٢ تنبيه الامه(في شرح تاريخ الاثمه)
- ٤٥٢ تنبيه الامه(و تنزيه المله)
- ٤٥٢ تنبيه الانام(في تاريخ الاسلام)
- ٤٥٢ تنبيه الانام(على مفاصد تأليف الكرمانى الموسوم
- ٤٥٢ تنبيه اولى الالباب(على تنزيه ورثه الكتاب)
- ٤٥٢ تنبيه اهل الكمال و الانصاف(على اختلال رجال
- ٤٥٣ تنبيه الجاهلين(فى اصول الدين)
- ٤٥٣ تنبيه الجهول بنص آل الرسول
- ٤٥٤ تنبيه الحاج
- ٤٥٤ تنبيه الحكماء الابرار(على ما فى كتاب الاسفار)
- ٤٥٤ تنبيه الخوارج
- ٤٥٤ تنبيه الخواطر و نزهه النواظر-مجموعه ورام
- ٤٥٤ تنبيه الخواطر فى احوال المسافر
- ٤٥٤ تنبيه الراقده
- ٤٥٤ تنبيه الراقدين(و جمال الوافدين)
- ٤٥٤ تنبيه الراقدين
- ٤٥٤ تنبيه الساهى بالعلم الألهى
- ٤٥٤ تنبيه الصبيان
- ٤٥٥ تنبيه العاقل(فى حكم الجاهل)
- ٤٥٥ تنبيه عالم قتله علمه الذى معه
- ٤٥٥ تنبيه العباد(للتزود بخير الرّاد)
- ٤٥٥ تنبيه العلماء(على تمويه المتشبهين بالعلماء)

- ٤٥٥ تنبيه الغافلات
- ٤٥٥ تنبيه الغافلين
- ٤٥٥ تنبيه الغافلين
- ٤٥٥ تنبيه الغافلين
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(على مغالط المتوهمين)
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(فى المواعظ و الاخلاق و اصول
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(على عقايد الوهابيين)
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(و تحفه المردين)
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(عن فضل الطالبين)
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين
- ٤٥٧ تنبيه الغافلين(و تذكره العارفين)
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين(و ايقاظ الراقدين)
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين(فى اصول الدين)
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين(فى انتقاد بعض اشعار الشيخ على
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين(فى ردّ القوم الضالّين)
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين و اخزاء المجانين
- ٤٥٨ تنبيه الغافلين و منته النائمين
- ٤٥٩ تنبيه الفقيه
- ٤٦٠ تنبيه الكرام(فى ترجيح القصر على التمام)
- ٤٦٠ تنبيه المبتدى
- ٤٦٠ تنبيه المغترين(فى احوال ابليس اللعين)
- ٤٦٠ تنبيه المقال
- ٤٦٠ تنبيه المله

- ٤٦٠ تنبيه المنتهين
- ٤٦٠ تنبيه المنكرين
- ٤٦٠ تنبيه المؤمنين
- ٤٦١ تنبيه النائم (و ايقاظ الهائم)
- ٤٦١ تنبيه النائمين
- ٤٦١ تنبيه النساء
- ٤٦١ تنبيه الواعظين (و ايقاظ المفسرين)
- ٤٦١ تنبيه و سن العين (بتنزيه الحسن و الحسين ع)
- ٤٦١ التنبيهات (في الاصول و الفقه)
- ٤٦١ التنبيهات (على معانى السبع العلويات)
- ٤٦٢ التنبيهات (على اغاليط الرواه الراوين للمعاني و
- ٤٦٢ التنبيهات
- ٤٦٣ التنبيهات
- ٤٦٣ التنبيهات الجليه (في كشف اسرار الباطنيه)
- ٤٦٣ التنبيهات فى النجوم
- ٤٦٤ تنزيل الآيات الباهره (فى فضل العتره الطاهره)
- ٤٦٤ تنزيل الافكار (فى تعديل الاسرار)
- ٤٦٤ التنزيه
- ٤٦٤ التنزيه (فى اعمال الشبيهه)
- ٤٦٤ التنزيه و ذكر متشابهه القرآن
- ٤٦٤ تنزيه ابي البشر
- ٤٦٥ تنزيه العلل
- ٤٦٥ تنزيه القلوب (عن ارجاس العيوب)
- ٤٦٥ تنزيه القميين
- ٤٦٥ تنزيه المشاهد
- ٤٦٥ تنزيه المعصوم (عن السهو و النسيان)

- ٤٦٥ تنزيه المؤمنين (في رد ضربات المحدثين)
- ٤٦٥ تنسوق نامة ايلخاني -جواهرنامه
- ٤٦٥ تنضيد العقود السنيه (بتمهيد الدوله الحسينيه)
- ٤٦٥ تنضيد النقود (في المغالطه عامه الورود)
- ٤٦٦ التنقل لمن عليه الفريضه، رساله في
- ٤٦٦ التنقل وقت الفريضه
- ٤٦٦ تنفيس الهموم
- ٤٦٦ تنقاد البيئات المرضيه (للرحله الموهونه الحجازيه)
- ٤٦٦ التنقيح (في شرح ارجوزه غنيه الطلاب في علم
- ٤٦٦ تنقيح الابحاث (في التفقات الثلاث)
- ٤٦٦ تنقيح الابحاث (في العلوم الثلاثه)
- ٤٦٦ تنقيح الابحاث (في البحث عن الملل الثلاث)
- ٤٦٨ تنقيح الادله و العلل في ترجمه الملل و النحل
- ٤٦٨ تنقيح الاصول
- ٤٦٨ تنقيح الاصول (في الاصول العمليه)
- ٤٦٨ تنقيح الاصول
- ٤٦٨ تنقيح البلاغه
- ٤٦٨ تنقيح البيان (في شرح ارشاد الازهان)
- ٤٦٨ التنقيح الرابع (من المختصر النافع الذي هو اختصار
- ٤٦٨ تنقيح القواعد
- ٤٦٩ تنقيح القواعد-تنقيح قواعد الدين المأخوذ من آل
- ٤٦٩ تنقيح الكلام (في شرح شرايع الاسلام)
- ٤٦٩ تنقيح المرام
- ٤٦٩ تنقيح المسائل (في معرفه الاصول و الدلائل)
- ٤٦٩ تنقيح المسائل
- ٤٦٩ تنقيح المطالب

- ٤٦٩ تنقيح المطالب المبهمه فى عمل الصور المجتممه
- ٤٦٩ تنقيح المقاصد الاصوليه(فى شرح ملخص الفوائد
- ٤٧٠ تنقيح المقاصد(فى شرح الفرائد)
- ٤٧١ تنقيح المقال(فى طى مسائل كثيره نفيه من الاصول
- ٤٧١ تنقيح المقال فى علم الرجال
- ٤٧١ تنقيح مقاله(فى تحقيق الداله)
- ٤٧١ تنقيح مقاله در توضيح رساله
- ٤٧١ تنقيح المناظر(لاولى الابصار و البصائر)
- ٤٧١ التنقيحات(فى شرح التلويحات)
- ٤٧١ التنقيحات
- ٤٧١ التنقيحات الاصوليه
- ٤٧٢ التنقيد فى احكام التقليد
- ٤٧٢ التنقيد فى اثبات الاجتهاد و التقليد من القرآن
- ٤٧٢ تنقيد الاخبار
- ٤٧٢ تنقيد البخارى
- ٤٧٢ تنقيد جديد
- ٤٧٢ تنقيد السبائيه(اصحاب عبد الله بن سبا)
- ٤٧٢ تنقيد قدامت ويد
- ٤٧٢ تنقيد الكلام(فى احوال شارع الاسلام)
- ٤٧٢ التنقيد و التنقيح
- ٤٧٣ تنقيب الخائنين
- ٤٧٤ تنگ شكر
- ٤٧٤ التنميقات(فى التوقيعات)
- ٤٧٤ التنوير(فى ترجمه رساله آيه التطهير)
- ٤٧٤ التنوير(فى معانى التفسير)
- ٤٧٤ التنوير

- ٤٧٤ التنوير فى مولد السراج المنير
- ٤٧٤ تنوير الصدور(فى ازاله الظلمه و كسب النور)
- ٤٧٤ تنوير القلوب
- ٤٧٤ تنوير المذاهب(فى تعليقات المواهب)
- ٤٧٥ تنوير المرآت(فى شرح اسانيد الكافى)
- ٤٧٥ تنوير المصباح(فى شرح تلخيص المفتاح)
- ٤٧٥ تنوير المطالع
- ٤٧٥ تنوير المطالع و تبصير المطالع
- ٤٧٥ تنوير المقباس من تفسير ابن عباس
- ٤٧٥ التوايين، كتاب
- ٤٧٥ التوايين،(و عين الورد)كتاب
- ٤٧٥ تواتر القرآن
- ٤٧٦ التواريخ
- ٤٧٧ التواريخ
- ٤٧٧ التواريخ
- ٤٧٧ تواريخ الاثمه
- ٤٧٨ توحيد مالاند
- ٤٧٨ التوحيد-التوحيديه
- ٤٧٨ التوحيد
- ٤٧٨ التوحيد
- ٤٧٨ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد
- ٤٧٩ التوحيد

٤٧٩	التوحيد
٤٧٩	التوحيد
٤٧٩	التوحيد
٤٧٩	التوحيد
٤٨٠	التوحيد
٤٨٠	التوحيد
٤٨٠	التوحيد(من كتب الله الاربعة المنزله)
٤٨٠	التوحيد
٤٨٠	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد-توحيد المفضل
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨١	التوحيد
٤٨٢	التوحيد
٤٨٢	توحيد الائمه
٤٨٢	توحيد استدلالى
٤٨٢	توحيد اهل التوحيد(فى الجامعه الاسلاميه)
٤٨٢	توحيد برهانى
٤٨٢	توحيد رضوى
٤٨٢	توحيد عبادت
٤٨٢	التوحيد العرفانى
٤٨٣	توحيد القرآن

٤٨٣	توحيد الكلمه بكلمه التوحيد
٤٨٤	توحيد كمالى
٤٨٤	التوحيد و الاستطاعه(و الافاعيل و البداء)
٤٨٤	التوحيد و الامامه
٤٨٤	التوحيد و الايمان
٤٨٤	التوحيد و البداء-التوحيد و الاستطاعه
٤٨٤	التوحيد و حدوث العالم
٤٨٤	التوحيد و ساير ابوابه
٤٨٤	التوحيد و الشرك
٤٨٤	التوحيد و العدل
٤٨٤	التوحيد و العدل و الامامه
٤٨٥	التوحيد و العدل
٤٨٥	التوحيد و العدل
٤٨٥	توحيد و متعلقات آن
٤٨٥	التوحيد و المعرفه
٤٨٥	التوحيد و نفى التحديد
٤٨٥	التوحيد و نفى التشبيه
٤٨٥	توحيد،نبوت و امامت
٤٨٥	توحيدنامه
٤٨٦	توحيد هوشمندان
٤٨٦	التوحيديه
٤٨٧	توضيح الاشكال
٤٨٧	توضيح الاصول(فى شرح تهذيب الوصول)
٤٨٧	توضيح الاقوال و الادله(فى شرح الاثنى عشرية)
٤٨٧	التوضيح الانور(بالحجج الوارده لدفع شبهه
٤٨٧	توضيح البيان-تسهيل الاوزان

٤٨٧	توضيح التذكرة
٤٨٨	توضيح الحال-رساله فى تزكيه الزاوى
٤٨٨	توضيح الحروف
٤٨٨	توضيح الحساب
٤٨٨	توضيح الخلاصه
٤٨٨	توضيح خلاصه الحساب
٤٨٨	توضيح الدلائل(على ترجيح مسائل الرسائل)
٤٨٨	توضيح الدلائل(فى ترجيح الفضائل)
٤٨٩	توضيح الرسائل
٤٨٩	توضيح الرشاد فى تاريخ حصر الاجتهاد
٤٨٩	توضيح الرشاد(فى شرح الارشاد)
٤٩٠	توضيح المسائل
٤٩٠	توضيح المشربين
٤٩٠	توضيح المشكلات(فى تركيب بعض الآيات و
٤٩٠	توضيح المشكلات
٤٩٠	توضيح المطالب
٤٩٠	توضيح المقاصد(فى وقايح الايام)
٤٩٠	توضيح المقال
٤٩١	التوفيق(فى الجمع بين الحكمه و الشريعه)
٤٩١	التوفيق للوفاء،كتاب(بعد تصريف(او تفريق)
٤٩١	توفيق المتفرقات
٤٩١	التوفيقات الالهيه
٤٩١	التوقف، كتاب
٤٩١	توقيع الامام العسكرى(عليه السلام)
٤٩١	توقيعات التقويم
٤٩١	التوقيعات(الخارج من الناحيه المقدسه)

٤٩٢	التوقيعات (الخارج من الناحية المقدسه)
٤٩٢	توقيعات كسرى انوشيروان عادل
٤٩٢	توقيف السائل (على دلائل المسائل)
٤٩٢	التوكل، كتاب
٤٩٢	التولانيه
٤٩٢	التولد، كتاب
٤٩٢	التولى عن الجائر
٤٩٣	تهافت الفلاسفه
٤٩٣	التهاني، كتاب
٤٩٣	التهاني، كتاب
٤٩٣	التهجد
٤٩٣	التهجديه
٤٩٣	تهديد المكفرين
٤٩٣	التهذيب
٤٩٣	التهذيب-تهذيب المسترشدين
٤٩٣	تهذيب الاحكام
٤٩٤	تهذيب الاخلاق
٤٩٤	تهذيب الاخلاق
٤٩٤	تهذيب الاخلاق
٤٩٤	تهذيب الاخلاق
٤٩٤	تهذيب الاخلاق
٤٩٤	تهذيب الاسلام
٤٩٤	تهذيب اصلاح المنطق
٤٩٥	تهذيب الانساب (و نهايه الاعقاب)
٤٩٥	تهذيب البيان
٤٩٥	تهذيب التاريخ

- ٤٩٥ تهذيب التعاليم
- ٤٩٥ تهذيب الخصائل (و تذهيب الفضائل)
- ٤٩٥ تهذيب الشيعة (لاحكام الشريعة)
- ٤٩٥ تهذيب الصرف-الساعية
- ٤٩٥ تهذيب الطبع
- ٤٩٥ تهذيب طريق الوصول (الى علم الاصول)-تهذيب
- ٤٩٦ تهذيب العين
- ٤٩٦ تهذيب الفرائد
- ٤٩٧ تهران آزاد
- ٤٩٧ تهران مخوف
- ٤٩٧ التهليليه
- ٤٩٧ تهليليه
- ٤٩٧ التهليليه
- ٤٩٧ التهليليه
- ٤٩٧ التهليليه
- ٤٩٧ تهنيت، مثنوى در
- ٤٩٨ تياترانوش-تآترانوش
- ٤٩٨ التيار
- ٤٩٨ التيار فى انساب ملوك القاجار
- ٤٩٨ التياسر
- ٤٩٩ تيمارستان-دار المجانين
- ٤٩٩ تيمم
- ٤٩٩ التيمم، كتاب
- ٤٩٩ التيمم الاستدلالى
- ٤٩٩ تيمورنامه-تمرنامه
- ٤٩٩ التيميه

٥٠٠	ث
٥٠٠	ثابت نامہ
٥٠٠	ثابت نامہ
٥٠٠	الثار فی تاریخ خوار
٥٠٠	الثارات
٥٠٠	الثاقب فی المناقب
٥٠٠	ثاقب شہاب البرہان (فی رجم متبعی القادیان)
٥٠٠	الثاقب المسخر علی نقض المسخر
٥٠٠	ثاقب المناقب
٥٠٠	ثاقب المناقب
٥٠١	ثبات الفوائد (فی شرح اشکالات القواعد)
٥٠٢	الثبت المصان - بحر الانساب
٥٠٢	الثبت الموسوی (فی اجازہ النقی) - ثبت الاثبات
٥٠٢	ثبوت شہادت
٥٠٢	ثبوت الولاية علی البکر (البالغہ الرشیدہ فی
٥٠٢	ثبوت الهلال (فی اول شهر رمضان او اول شوال)
٥٠٢	ثروت ملل
٥٠٢	ثعبان مبین (لاعداء الدین)
٥٠٢	ثعلبیه
٥٠٢	الثغر الباسم (من شعر کشاجم)
٥٠٣	الثغور الباسمہ (فی مناقب السیدہ فاطمہ (علیہ السلام)
٥٠٣	ثقات الرواہ
٥٠٣	الثقات العیون (فی سادس القرون)
٥٠٣	الثقہ، کتاب
٥٠٣	الثقہ (و بیان المراد منه عند علماء الرجال)
٥٠٣	الثقہ بصحہ العلم

- ٥٠٣ الثقلاء
- ٥٠٣ الثقلين (و التكلم فى تعيين الاكبر منهما)
- ٥٠٣ ثقب الشهاب (فى رجم المرتاب)
- ٥٠٤ الثلاثه، كتاب
- ٥٠٥ الثلاث و الاربع
- ٥٠٥ الثلاث و الاربع
- ٥٠٥ الثلاث و الاربع
- ٥٠٥ ثلاث و اربعون حديثا عن النبى (صلى الله عليه و آله)
- ٥٠٥ ثلاثون فصلا
- ٥٠٦ الثمرات
- ٥٠٦ الثمرات (فى تلخيص العباقت)
- ٥٠٦ ثمرات الاسفار
- ٥٠٦ ثمرات الاشجار
- ٥٠٦ ثمرات الاعواد
- ٥٠٦ ثمرات الاوراق
- ٥٠٦ الثمرات الجنيه (من الحديقه الحسينيه)
- ٥٠٦ ثمرات الحيات
- ٥٠٦ ثمرات العلوم
- ٥٠٧ ثمرات لباب الالباب (فى الرد على بعض اهل)
- ٥٠٧ ثمرات المطالع
- ٥٠٧ ثمرات النظر (فى علم الاثر)
- ٥٠٧ الثمره
- ٥٠٨ ثمره الحياه (و ذخيره الممات)
- ٥٠٨ ثمره الخلافه
- ٥٠٨ ثمره الدوجه الحيدرته
- ٥٠٨ ثمره الساعى

- ٥٠٨ ثمره الشجره (فى مديح العتره المطهره) - - - - -
- ٥٠٨ ثمره الشجره الالهيه - - - - -
- ٥٠٨ ثمره الطاعه-اثبات الشفاعه - - - - -
- ٥٠٨ الثمره الظاهره(من الشجره الطاهره) - - - - -
- ٥٠٨ ثمره العقبى(فى شرح ذخيره الجزاء) - - - - -
- ٥٠٩ ثمره الفؤاد - - - - -
- ٥٠٩ ثمره الفؤاد - - - - -
- ٥٠٩ ثمره الفؤاد - - - - -
- ٥٠٩ ثمره الفؤاد - - - - -
- ٥٠٩ ثمره الفؤاديه - - - - -
- ٥٠٩ ثمره القول بالصحيح و الاعم - - - - -
- ٥٠٩ الثمره المرضيه(فى بعض الرسالات الفارايه) - - - - -
- ٥١٠ ثمره النبوه-الزهره - - - - -
- ٥١٠ الثمينه فى وصف المدينه،الرساله - - - - -
- ٥١٠ الثناء العاطر(على اهل بيت الطاهر) - - - - -
- ٥١٠ ثناء المعصومين - - - - -
- ٥١٠ ثناء المعصومين - - - - -
- ٥١٠ الثواب،كتاب - - - - -
- ٥١٠ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١٠ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١٠ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١١ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١١ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١١ ثواب الاعمال - - - - -
- ٥١١ ثواب الاعمال - - - - -

٥١١ ثواب الاعمال
٥١١ ثواب الافطار
٥١١ ثواب انا انزلناه
٥١٢ ثواب انا انزلناه
٥١٣ ثواب انا انزلناه
٥١٣ ثواب انا انزلناه
٥١٤ ج
٥١٤ جاء الحق
٥١٤ جابر و الكيميا
٥١٤ جابلسا و جابلقا
٥١٤ جارح العينين (في مصيبه مولانا الامام ابى عبد الله
٥١٤ جارح نامه سه دفتر
٥١٤ جاسوسى چيست
٥١٤ جاسوسى و جلوگيرى از آن
٥١٤ جاسوسى انگليسى
٥١٥ جاليه الكدر (باسماء اصحاب سيد الملايك و
٥١٥ جاليه الكرب (باصحاب سيد العجم و العرب)
٥١٥ جاماسب نامه
٥١٥ جاماسب نامه
٥١٦ جام جم
٥١٦ جام جم
٥١٧ جام گيتى نما
٥١٧ الجامع
٥١٧ الجامع (فى ابواب الحلال و الحرام)
٥١٧ الجامع (فى ابواب الشريعه)
٥١٧ الجامع (فى ابواب الفقه)

٥١٧	الجامع (في ابواب الكلام)
٥١٧	الجامع (في الاحاديث) - جامع البنظي
٥١٧	الجامع (في الاخبار)
٥١٧	الجامع (في الاخبار)
٥١٨	الجامع (في الاسطرلاب)
٥١٨	الجامع (في الاصول و العقايد)
٥١٨	الجامع (في الاصول و الفروع و الاخلاق)
٥١٨	الجامع (في اعمال شهر رمضان)
٥١٨	الجامع (في الامامه)
٥١٨	الجامع (في انواع الشرايع)
٥١٨	الجامع (في التجويد)
٥١٨	الجامع (في ترجمه النافع)
٥١٨	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحديث)
٥٢٠	الجامع (في الحلال و الحرام)
٥٢٠	الجامع (في الطب)
٥٢١	جامع الاحكام (في شرح شرايع الاسلام)
٥٢١	جامع الاحكام (في مسائل الحلال و الحرام)
٥٢١	جامع الاحكام و السنن
٥٢١	جامع الاخبار
٥٢٢	جامع اشتات الرواه و الروايات (عن الائمه)
٥٢٢	جامع الاصول

٥٢٢	جامع الاصول (فى شرح رساله الفصول)
٥٢٢	جامع الاصول
٥٢٢	جامع الاصول
٥٢٣	جامع التأويل
٥٢٣	جامع التجارب
٥٢٣	جامع التفسير
٥٢٣	جامع التفسير
٥٢٤	جامع الحكايات
٥٢٤	جامع الحكايات
٥٢٤	جامع الحكميتين
٥٢٤	جامع الحلال و الحرام
٥٢٤	جامع الحواشى
٥٢٤	جامع خواص اسرار القرآن
٥٢٤	جامع الخيرات (فى شرح اسرار الصلاه)
٥٢٥	جامع الدرر (فى شرح الباب الحاديعشر)
٥٢٥	جامع الدرر
٥٢٥	جامع الدعوات (المنجى من الهلكات)
٥٢٥	جامع الدقائق
٥٢٦	جامع الدين و الدنيا
٥٢٦	جامع الرسائل
٥٢٦	جامع الرسائل
٥٢٦	جامع رشيدى
٥٢٧	جامع الشتات (فى اجوبه السؤالات) -السؤال و
٥٢٧	جامع الشتات (فى النوادر و المتفرقات)
٥٢٧	جامع الشتات
٥٢٧	جامع الشتات

٥٢٧	جامع شتات الاخبار
٥٢٧	جامع الشرايع
٥٢٧	جامع الشرايع
٥٢٧	الجامع الشفائيه
٥٢٧	جامع الشواهد
٥٢٨	جامع الشواهد
٥٢٨	الجامع الصغير
٥٢٨	جامع صفوى
٥٢٨	جامع الصناعه
٥٢٨	جامع الطرق
٥٢٨	جامع العبائر
٥٢٩	الجامع العسكرى
٥٣٠	جامع الفوائد(و دافع المعاند)
٥٣٠	جامع الفوائد(فى شرح خطبه القواعد)
٥٣٠	جامع الفوائد
٥٣٠	جامع الفوائد(فى تلخيص القواعد)
٥٣٠	جامع الفوائد
٥٣٠	الجامع الكبير
٥٣١	الجامع الكبير
٥٣١	الجامع الكبير
٥٣٢	الجامع المحمدى
٥٣٢	جامع المسائل
٥٣٢	جامع المسائل
٥٣٣	جامع ناصرى
٥٣٣	جامع نوادر الحج
٥٣٣	جامع النورين

- ٥٣٣ جامع الوجوب
- ٥٣٣ جامع الهدايات (و مجمع الكمالات)
- ٥٣٣ الجامعه،رساله
- ٥٣٣ الجامعه،رساله
- ٥٣٣ جامعه اخبار الكر
- ٥٣٣ الجامعه الاسلاميه (و العقايد القرآنيه)
- ٥٣٤ جامعه الاصول
- ٥٣٤ الجامعه للحكمتين،رساله
- ٥٣٤ جامعه را بشناسيد
- ٥٣٤ جامعه الشتات (في احكام المواريث و الاموات)
- ٥٣٤ جامعه شناسى (يا علم الاجتماع)
- ٥٣٤ جامعه الفوائد
- ٥٣٥ جان كلام
- ٥٣٥ جاودان الصغير:
- ٥٣٥ جاودان نامه
- ٥٣٥ جاودان نامه
- ٥٣٥ جاويدان خرد
- ٥٣٥ الجبائر
- ٥٣٥ الجتاربه
- ٥٣٥ جبر و اختيار
- ٥٣٥ الجبر و الاختيار
- ٥٣٦ الجبر و الاختيار
- ٥٣٦ الجبر و الاختيار
- ٥٣٦ الجبر و الاختيار
- ٥٣٦ الجبر و الاختيار
- ٥٣٦ الجبر و الاختيار

- ٥٣٦ الجبر و الاختيار
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار-خلق الاعمال
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار(و البداء)
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار-الجبر و القدر
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار
- ٥٣٧ الجبر و الاختيار
- ٥٣٨ الجبر و الاختيار
- ٥٣٨ الجبر و الاستطاعه
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٣٨ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض-الرساله الالهيه
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض
- ٥٤٠ الجبر و التفويض

٥٤١	الجبر و التفويض
٥٤١	الجبر و التفويض
٥٤١	الجبر و التفويض
٥٤١	الجبر و التفويض
٥٤١	الجبر و القدر
٥٤٢	الجبر و المقابله
٥٤٢	جبر و مقابله-هزار مسأله جبر و مقابله
٥٤٢	الجبر و المقابله
٥٤٢	جبر و مقابله
٥٤٢	الجبر و المقابله
٥٤٢	جبر و مقابله
٥٤٢	جبر و مقابله
٥٤٢	الجدرى، كتاب
٥٤٢	الجدل، كتاب
٥٤٢	الجدليه
٥٤٢	الجدول-مواليد الاثمه
٥٤٢	الجدول
٥٤٢	جدول
٥٤٢	الجدول
٥٤٢	الجدول
٥٤٢	الجدول-مختصر طبقات الارث
٥٤٤	جدول
٥٤٤	الجدول
٥٤٤	جدولان
٥٤٤	الجدیده، كتاب
٥٤٤	الجناميه

٥٤٤	جذبات راحت
٥٤٤	جذبات مذاق
٥٤٤	جذبۀ حيدرى
٥٤٤	الجذر الاصم
٥٤٥	جذوات
٥٤٦	جذوه الحق (و قبسه ضياء الصدق)
٥٤٦	الجذوه الزينيه
٥٤٦	جذوه السلام (فى نظم مسائل الكلام)
٥٤٦	جذوه الغرام (و مزنه الانسجام)
٥٤٦	جرائد سبعة
٥٤٦	جرائد البلدان
٥٤٦	الجرب
٥٤٦	جز الانتقال
٥٤٧	جراحى
٥٤٧	جرائم الاقلام (فى تحريفات كتب الاعلام)
٥٤٧	جز تقيل
٥٤٧	الجرح و التعديل
٥٤٧	جرم و مجازات
٥٤٧	جرم و علل آن
٥٤٧	جريدة اصفهان
٥٤٧	جريدة بغداد
٥٤٧	جريدة الزى
٥٤٩	جريدة شيراز
٥٤٩	جريدة طبرستان
٥٤٩	جريدة طرابلس
٥٤٩	جريدة نيسابورى

٥٤٩	-----	الجفاف من كلام الكشاف
٥٥٠	-----	جزء في دعاء السر
٥٥٠	-----	جزء في طرق الحديث (إنَّ لله تسعة و تسعين
٥٥٠	-----	جزء في غرائب الحديث
٥٥٠	-----	جزء في فضائل اهل البيت(عليه السلام)
٥٥٠	-----	جزء في فضائل الصلوات على النبي(عليه السلام)
٥٥٠	-----	جزء في فضائل علي(عليه السلام)
٥٥٠	-----	جزء في فضائل علي(عليه السلام)
٥٥٠	-----	جزء في فضل سورة الاخلاص
٥٥٠	-----	الجزء الاشراف من المستطرف
٥٥١	-----	جزء في محن الاولياء
٥٥١	-----	الجزء، كتاب(الكبير)
٥٥١	-----	الجزء، كتاب(الصغير)
٥٥١	-----	الجزء كتاب
٥٥١	-----	الجزء، كتاب
٥٥١	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥١	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥١	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥١	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥٢	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥٢	-----	الجزء الذي لا يتجزى
٥٥٢	-----	جزائر
٥٥٢	-----	الجزم لفصل ابن حزم
٥٥٢	-----	الجزية(و احكامها)،رساله
٥٥٢	-----	الجزية،رساله
٥٥٢	-----	الجزية، كتاب
٥٥٢	-----	الجزية، كتاب

۵۵۲	الجزیره و الخراج، کتاب
۵۵۳	الجزیره الخضراء
۵۵۳	الجزیره الخضراء
۵۵۳	جزيله المعانى- الدر الثمين
۵۵۳	جستجو در احوال و آثار شيخ فريد الدين عطار
۵۵۳	الجعله، رساله
۵۵۳	الجعل النبال
۵۵۳	الجعبه
۵۵۳	الجعبه الغاليه (و الجنه الغاليه)
۵۵۳	جعفر خان از فرنگ آمده
۵۵۳	جعفر الصادق (عليه السلام)، رساله
۵۵۵	جعفریه
۵۵۵	الجعفریه (فی المسائل الحسابیه)
۵۵۵	الجعفریه (فی فقه اهل البيت)
۵۵۵	الجعفریه (فی الصلاه)
۵۵۵	جعفریه
۵۵۵	الجعفریات
۵۵۵	الجعفریات
۵۵۶	جغرافیای تاریخی ایران
۵۵۶	جغرافیای تاریخی
۵۵۶	جغرافیای تاریخی مفصل غرب ایران
۵۵۶	جغرافیای تبریز
۵۵۷	جغرافیای نظامی افغانستان
۵۵۷	جغرافیای نظامی ایران
۵۵۷	جغرافیای نظامی ایران
۵۵۷	جغرافیای نظامی بین النهرین

٥٥٧ الجفر
٥٥٧ جفر
٥٥٧ جفر
٥٥٧ جفر
٥٥٧ الجفر
٥٥٨ الجفر النصيرى
٥٥٨ جلاء الابصار(فى متون الاخبار)
٥٥٨ جلاء الابصار(فى آداب الادعيه و الاذكار)
٥٥٨ جلاء الادهان(و جلاء الاحزان)-تفسير غازر
٥٥٨ جلاء الافهام
٥٥٨ جلاء الايمان(فى ترجمه اعمال شهر رمضان)
٥٥٨ جلاء البصر فى قصص آدم ابى البشر
٥٥٨ جلاء الحزن
٥٥٨ جلاء الجالين
٥٥٨ جلاء الشبهات
٥٥٩ جلاء صداء الشك
٥٥٩ جلاء الضمائر(و ازاله الحيره عن الحائر)
٥٥٩ جلاء الضمير(فى حل مشكلات آيه التطهير)
٥٥٩ جلاء العين(فى الاوقات المخصوصه بزياره
٥٥٩ جلاء العينين
٥٥٩ جلاء العيون
٥٥٩ جلاء العيون
٥٦١ جلاء العيون
٥٦١ جلاء العيون-القول السديد
٥٦١ جلاء القلوب
٥٦١ جلاء القلوب-جلاء العيون(فيض كاشانى)

- الجلالتيه و الجماليه(فى بيان الصفات الثبوتيه و ٥٦١
- الجلالتيه،الرساله ٥٦١
- الرساله الجلالتيه--- ٥٦١
- جليس الحاضر(و انيس المسافر)-كشكول ٥٦٢
- الجليس الصالح الكافى(و الانيس الناصح ٥٦٢
- الجماهر(فى تحقيق الجواهر) ٥٦٣
- جماهير القبائل ٥٦٣
- جمجمه نامه ٥٦٣
- الجمرات ٥٦٣
- الجمره ٥٦٣
- جمره الفواد لزيد يوم المعاد ٥٦٣
- جمشيدنامه ٥٦٣
- جمشيد و خورشيد ٥٦٣
- جمشيد و خورشيد ٥٦٤
- الجمع،كتاب ٥٦٤
- الجمع و التثنيه فى القرآن ٥٦٤
- الجمع و التفريق ٥٦٤
- الجمع و التنبيه ٥٦٤
- الجمع و التوفيق بين الحكمه و الشريعه-التوفيق ٥٦٤
- الجمع و التوفيق بين رأى الحكيمين-حدوث العالم ٥٦٤
- الجمع و التوفيق بين قولى النبى(صلى الله عليه و آله)و الوصى ٥٦٤
- الجمع بين احاديث باب الزيادات من التهذيب ٥٦٦
- الجمع بين الاخبار المتعارضه ٥٦٦
- الجمع بين رأى الحكيمين(افلاطون و ارسطو) ٥٦٦
- الجمع بين الشريقتين-الجمع بين الفاطميتين ٥٦٦
- الجمع بين العروض الفارسى و العربى ٥٦٦

- ٥٦٦ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٦ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ الجمع بين الفاطميتين
- ٥٦٧ جمع الجوامع
- ٥٦٨ جمع الجوامع (فى شرح المختصر النافع)
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل (الكبير)
- ٥٦٩ الجمل (الصغير)
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٦٩ الجمل، كتاب
- ٥٧٠ الجمل، كتاب
- ٥٧١ جمل العلم و العمل - جمل العقائد
- ٥٧١ جمل الغرائب
- ٥٧١ جمل الفرائض
- ٥٧١ جمل مصالح النفس و الابدان
- ٥٧١ جمل المعاني - قاطيقورياس

- ٥٧١ جمل الموسيقى، كتاب فى
- ٥٧١ الجمل و العقود
- ٥٧١ الجمليه
- ٥٧١ الجموع و المصادر
- ٥٧٢ الجمهوره-جمهوره اللغه
- ٥٧٢ الجمهوره(فى النسب)-جمهوره النسب
- ٥٧٢ الجمهوره
- ٥٧٢ جمهوره الجمهوره
- ٥٧٢ جمهورى أمريكا-تاريخ جمهورى أمريكا
- ٥٧٢ الجمهورويه،رساله
- ٥٧٢ جميع نجوم البيان(فى وقوف القرآن)
- ٥٧٢ الجنّ و حال وجودهم، كتاب فى
- ٥٧٢ الجن، كتاب
- ٥٧٤ جنّ در حمام سنگلج
- ٥٧٤ جن و جان
- ٥٧٤ جنى الجنّتين(فى ذكر ولد العسكريين ع)
- ٥٧٤ جنى الجنّتين(فى تحقيق المرفق و الكعبين)
- ٥٧٤ الجنائز، كتاب
- ٥٧٤ الجنائز، كتاب
- ٥٧٤ الجنائز، كتاب
- ٥٧٤ الجنائز، كتاب
- ٥٧٤ الجنائز،رساله
- ٥٧٤ الجنائز، كتاب
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب

- ٥٧٥ الجنائز، كتاب
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب (كبير)
- ٥٧٥ الجنائز، كتاب (مختصر)
- ٥٧٥ الجنائز
- ٥٧٦ جنات الخلد
- ٥٧٦ جنات الخلود
- ٥٧٦ جنات الرضويته في فقه الاماميه
- ٥٧٦ جنّات عدن (في حل مسائل من الفنون الثمانيه)
- ٥٧٦ جنّات عدن
- ٥٧٦ جنات الفردوس
- ٥٧٦ جنات النعيم (في احوال سيدنا الشريف
- ٥٧٦ جنات الوصال
- ٥٧٧ جنات الوصال
- ٥٧٧ جنات الوصال
- ٥٧٧ جناح الناهض (الى تعلّم الفرائض)
- ٥٧٧ جناح النجاج-بغيه الاديب
- ٥٧٧ جناح النجاج (في شرح دعاء الصباح)
- ٥٧٧ جناس الاجناس
- ٥٧٨ جنائيات روس و انگليس در ايران
- ٥٧٨ جنه الاثمار
- ٥٧٨ جنه الاخيار
- ٥٧٩ جنت عدن
- ٥٧٩ جنه الله الواقيه
- ٥٧٩ جنه المأوى (فيمن فاز بلقاء الحجه و معجزاته في
- ٥٧٩ جنه المأوى (في الارشاد الى التقوى)

۵۷۹	جَنه المأوی
۵۷۹	جَنه الملوک (فی السیر و السلوک)
۵۷۹	جَنه التار
۵۷۹	جَنه الناظر و جَنه المناظر
۵۷۹	جَنه النعیم (و العیش السلیم فی احوال سیدنا
۵۸۰	جَنه النعیم (و الضراط المستقیم)
۵۸۰	جَنه النعیم (فی معرفه ذات الباری)
۵۸۰	جَنه النعیم (فی معراج النبی ص)
۵۸۰	جَنه النفوس
۵۸۰	الجَنه الواقیه و الجَنه الباقیه
۵۸۰	جَنه واقیه و جَنه باقیه
۵۸۰	جَنه واقیه
۵۸۰	الجَنه الواقیه (فی رد المقدمه و تزئیف الرساله)
۵۸۲	جَنه و جهنم
۵۸۲	الجَنه الواقیه (فی احکام التقیه)
۵۸۲	جَنه و نار
۵۸۲	جَنه و نار
۵۸۲	جَنه و نار
۵۸۲	الجَنه و النار
۵۸۳	جَنه
۵۸۳	جَنه
۵۸۳	جَنه
۵۸۳	جَنه استقلال ترکیه
۵۸۴	جَنه شاپور ذو الاکتاب و امپراتور روم
۵۸۴	جَنه شاه اسماعیل و شیبک ازبک
۵۸۴	جَنه صفین

- ٥٨٤ جنگ عقاید
- ٥٨٤ جنگ فیلان
- ٥٨٤ جنگ فرانسه و آلمان
- ٥٨٤ جنگ قندهار
- ٥٨٥ الجنیدی، رساله
- ٥٨٥ الجواب-اخساً
- ٥٨٥ الجواب الباهر
- ٥٨٦ جواب الاعتراض (على اقدام سيد الشهداء(عليه السلام)
- ٥٨٦ جواب إعتراض
- ٥٨٦ جواب اعتراض
- ٥٨٧ الجواب بالصواب في حكم طعام اهل الكتاب
- ٥٨٧ جواب بعض الاخوان
- ٥٨٧ جواب بعض الاسماعيليه-جواب بعض الناس
- ٥٨٧ جواب بعض الاشراف
- ٥٨٧ جواب بعض العامه
- ٥٨٧ جواب بعض المعتزله(في أنّ الامامه لا تكون الاّ
- ٥٨٧ جواب بعض الناس
- ٥٨٨ جواب الرساله الخوارزميه(في ابطال العدد في
- ٥٨٨ جواب رساله زن امروزه
- ٥٨٨ جواب رساله زن و آزادی
- ٥٨٨ جواب رساله اللغزیه البهائیه
- ٥٨٨ جواب رساله المكاتب
- ٥٨٨ جواب رساله وردت في شهر رمضان
- ٥٨٨ جواب الملا رشيد(به سؤال از وجود پیغمبر
- ٥٨٨ جواب سؤال احد السمنائین(که از ظاهر و تأویل
- ٥٨٩ جواب سؤال احد علماء الشام(که از چشم زدن و

- ٥٨٩ جواب سؤال السيد احمد---
- ٥٩٠ جواب السؤال عن التولى عن الجائر
- ٥٩٠ جواب السؤال عن حكمه النسخ فى الاحكام
- ٥٩٠ جواب السؤال عن عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام)
- ٥٩٠ جواب السؤال عن العقل
- ٥٩٠ جواب السؤال من علماء الشيعة
- ٥٩٠ جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها
- ٥٩٠ جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانيتها
- ٥٩١ جواب شبهات رشيد الدين
- ٥٩١ جواب شبهه ابن كمونه
- ٥٩١ جواب شبهه ابى سعيد ابى الخير
- ٥٩١ جواب شرر
- ٥٩١ جواب الشيخ على بن عبد الله (عن مراتب الوجود
- ٥٩١ جواب الشيخ محمد بن عبد القادر الهلالى الوهاى
- ٥٩١ جواب الغائب فى مسأله طلاق الغائب
- ٥٩١ جواب المولى قاسم (عن وجه ضم الهاء من قوله
- ٥٩١ جواب الكتاب الوارد من حمص
- ٥٩٢ جواب الكتاب الوارد من حيدرآباد الهند
- ٥٩٢ جواب الكتاب الوارد من ماوراء النهر
- ٥٩٢ جواب الكتاب الوارد مفا وراء النهر
- ٥٩٣ جواب مسائل اختلاف الاخبار
- ٥٩٣ جواب مسائل احد رجال جيل عامل
- ٥٩٣ جواب المسائل الاربع الفارسيه
- ٥٩٣ جواب مسائل السيد اسماعيل
- ٥٩٣ جواب مسائل الميرزا باقر الطبيب البهبهانى
- ٥٩٣ جواب المسائل الثلاث

- ٥٩٣ جواب المسائل الثلاث
- ٥٩٣ جواب المسائل الثلاث
- ٥٩٣ جواب المسائل الميرزا حسن بن امان الله
- ٥٩٤ جواب المسائل مير محمد حسن وزير
- ٥٩٤ جواب مسائل السيد حسين
- ٥٩٤ جواب مسائل المولى حسين الكرمانى
- ٥٩٤ جواب المسائل الخمس
- ٥٩٤ جواب مسائل محمد رحيم خان
- ٥٩٤ جواب مسائل ميرزا محمد شفيح المازندراني
- ٥٩٤ جواب مسائل المولى صالح
- ٥٩٤ جواب مسائل الشيخ عبد الامام الاحسائي
- ٥٩٤ جواب مسائل الحاج عبد المطلب
- ٥٩٥ جواب مسائل المولى عبد الوهاب اللاهيجي
- ٥٩٥ جواب المسائل العشر
- ٥٩٥ جواب مسائل المولى على
- ٥٩٦ جواب مسائل السيد على
- ٥٩٦ جواب مسائل السيد على البهبهاني
- ٥٩٦ جواب مسائل ميرزا على اشرف
- ٥٩٦ جواب مسائل فتحعلي شاه
- ٥٩٧ جواب مسأله طعام اهل الكتاب
- ٥٩٨ جواب الملاحظه
- ٥٩٨ جواب الملاحظه (في قدم العالم)
- ٥٩٨ جواب من انكر على السيد محمد بن فلاح
- ٥٩٨ جواب منته الكلام
- ٥٩٨ جواب منكر وجود صاحب الزمان ع
- ٥٩٨ جواب العلامه الشيخ مهدي الخالصي

- ٥٩٨ جواب الشيخ ناصر ---
- ٥٩٩ جوابات ابى جعفر القمى -
- ٥٩٩ جوابات ابى جعفر محمد بن الحسين اللبثى
- ٥٩٩ جوابات ابى الحسن الحضىنى
- ٥٩٩ جوابات السيد ابى الحسن النيشابورى
- ٥٩٩ جوابات السيد ابى الحسن (بن الميرزا محمد
- ٥٩٩ جوابات ابى ريحان البيرونى -
- ٥٩٩ جوابات ابى سعيد ابى الخير -
- ٥٩٩ جوابات الامير عبد الله -
- ٥٩٩ جوابات ابو الفتح (محمد بن على بن عثمان
- ٦٠٠ جوابات السيد ابى القاسم
- ٦٠٠ جوابات ابى اللبث الاوانى ---
- ٦٠١ جوابات الشيخ احمد (بن الحاج محمد جعفر
- ٦٠١ جوابات الشيخ احمد (بن الشيخ حسن الدمستانى)
- ٦٠١ جوابات الشيخ احمد بن صالح بن طوق القطيفى
- ٦٠١ جوابات الشيخ احمد بن محمد الصيمرى
- ٦٠١ جوابات السيد احمد بن مطلب الحويزى ---
- ٦٠٢ جوابات بعض الناس
- ٦٠٢ جوابات بنى عرقل
- ٦٠٢ جوابات بهمن يار
- ٦٠٢ جوابات ثلاث مسائل ---
- ٦٠٣ جوابات سيكتكين
- ٦٠٣ جوابات ستين مسأله
- ٦٠٣ جوابات سلاز (بن عبد العزيز الديلمى)
- ٦٠٣ جوابات السماكى
- ٦٠٣ جوابات المولى محمد سميع الصوفى ---

- ٦٠٤-----جوابات على بن ابي القاسم(الاسترابادى)-----
- ٦٠٤-----جوابات المولى على بن جمشيد التورى(١٢٤٦-----
- ٦٠٤-----جوابات السيد زين الدين على(بن الحسن)-----
- ٦٠٤-----جوابات على بن نصر العبد جاني-----
- ٦٠٤-----جوابات الشيخ عمران بن الحسن السنوى-----
- ٦٠٤-----جوابات الفارقيين-----
- ٦٠٤-----جوابات الفارقيين-----
- ٦٠٥-----جوابات الشيخ مسعود بن على الصوابى-----
- ٦٠٥-----جوابات معزّ الدوله-----
- ٦٠٥-----جوابات مقاتل(بن عبد الرحمان)-----
- ٦٠٥-----جوابات الفاضل المقداد-----
- ٦٠٥-----جوابات الشيخ مهدى(الدجيلى)-----
- ٦٠٥-----جوابات الشيخ ناصر-----
- ٦٠٦-----جوابات المسائل البادرانيات-----
- ٦٠٦-----جوابات المسائل البحرانيات الاولى-----
- ٦٠٦-----جوابات المسائل البحرانيات الثانيه-----
- ٦٠٦-----جوابات المسائل البحرانيه(يا بحرته)-----
- ٦٠٦-----جوابات المسائل البحرانيات-----
- ٦٠٧-----جوابات مسائل شاگرد شهيد ثانى-----
- ٦٠٧-----جوابات المسائل فى التوحيد-----
- ٦٠٧-----جوابات المسائل الثلاث-----
- ٦٠٧-----جوابات المسائل الجليليه-----
- ٦٠٨-----جوابات المسائل الحلييه-----
- ٦٠٨-----جوابات المسائل الحلييه-----
- ٦٠٨-----جوابات المسائل الحلييه-----
- ٦٠٨-----جوابات المسائل الحيدر آباديه-----

٦٠٨	جوابات المسائل الخراسانية
٦٠٨	جوابات المسائل الخراسانية
٦٠٨	جوابات المسائل الخشثية
٦٠٨	جوابات المسائل الخوارزمية
٦٠٨	جوابات المسائل الخوانسارية
٦٠٨	جوابات المسائل الخويثية
٦٠٩	جوابات المسائل الدعائية
٦٠٩	جوابات المسائل دمشقيه (الفقهية)
٦٠٩	جوابات المسائل الدورقيه
٦٠٩	جوابات المسائل الديلميه
٦١٠	جوابات المسائل الروميات
٦١٠	جوابات المسائل
٦١٠	جوابات المسائل السرويه
٦١٠	جوابات المسائل السلاربه
٦١٠	جوابات المسائل السيوريه
٦١١	جوابات المسائل الشيرازيه
٦١١	جوابات المسائل الصاغانيات-الصاغانيات
٦١١	جواب المسائل الصيداويه
٦١١	جوابات المسائل الصيداويه
٦١١	جوابات المسائل الطبريه
٦١١	جوابات المسائل الطبريه
٦١٢	جوابات المسائل العكبريه
٦١٢	جوابات المسائل العويصه
٦١٢	جوابات المسائل الفخره
٦١٣	جوابات المسائل القونويه
٦١٤	جوابات المسائل المدنيات الاولى

- ٦١٤-----جوابات المسائل المدنيات الثانيه
- ٦١٤-----جوابات المسائل المدنيات الثالثه
- ٦١٤-----جوابات مسائل مرشدآباد
- ٦١٤-----جوابات مسائل مرشدآباد
- ٦١٤-----جوابات المسائل المصريات
- ٦١٤-----جوابات المسائل المصريات(الوارده من
- ٦١٤-----جوابات المسائل المصريات الاولى
- ٦١٤-----جوابات المسائل المصريات الثانيه
- ٦١٤-----جوابات المسائل المصريه
- ٦١٤-----جوابات المسائل المطلبيات
- ٦١٥-----جوابات المسائل المقداديه
- ٦١٥-----جوابات المسائل المنتزعه
- ٦١٥-----جوابات المسائل الموصليات الاولى
- ٦١٥-----جوابات المسائل الموصليات الثانيه
- ٦١٥-----جوابات المسائل الموصليات الثالثه
- ٦١٥-----جوابات المسائل الموصليات(فى العدد و
- ٦١٥-----جوابات المسائل المنتجه(يا المنتخبه)
- ٦١٥-----جوابات المسائل المهنيائيه الاولى
- ٦١٥-----جوابات المسائل المهنيائيه الثانيه
- ٦١٦-----جوابات المسائل الميفارقيات
- ٦١٧-----جوابات مسائل الميرزا محمد على القاضى
- ٦١٧-----جوابات المسائل الناصريه
- ٦١٨-----جواز الاتكال على قول النساء(فى انتفاء موانع
- ٦١٨-----جواز اخذ الاجره على الواجبات(و صحه الاجاره
- ٦١٨-----جواز استماع صوت الاجنبيه(مع الامن من الفتنه)
- ٦١٨-----جواز اقامه الحدود للفقهاء فى الغيبه-وجوب اقامه

- ٦١٨ جواز اكل الصيد للمحرم عند الضرورة
- ٦١٨ جواز اكل المختلط بالحرام غير المحصور
- ٦١٨ جواز امامه الفاسق عند نفسه
- ٦١٩ جواز امتناع الزوجه عن الاستمتاع قبل قبض المهر
- ٦١٩ جواز امر الأمر مع علمه بانتفاء الشرط
- ٦١٩ جواز البقاء على تقليد الميت-تقليد الاموات
- ٦١٩ جواز تصرف المالك في ملكه (مع لزوم اضرار
- ٦١٩ جواز التطيب بالزباد
- ٦١٩ جواز التقليد
- ٦١٩ جواز التقليد
- ٦١٩ جواز التقليد
- ٦٢١ جواز الحكومه الشرعيه (للمقلد مع عدم وجود
- ٦٢١ جواز الحكومه الشرعيه (لغير المجتهد عند تعدد
- ٦٢١ جواز رد الشمس
- ٦٢١ جواز السفر للافطار (في شهر رمضان من وجوه)
- ٦٢١ جواز الصلاه جنب الشباك (المحاذي لقبر
- ٦٢١ جواز الصلاه في المحمول النجس
- ٦٢١ جواز العزاء (لسيد الشهداء ع)
- ٦٢١ جواز العمل بالظنون (في احكام الله تعالى)
- ٦٢١ جواز العمل بكتب الفقهاء
- ٦٢٢ جواز الفائته في وقت الحاضره
- ٦٢٢ جواز الفائته في وقت الحاضره
- ٦٢٢ جواز لعن يزيد
- ٦٢٢ جواز نقل الموتى
- ٦٢٣ جوامع الآداب
- ٦٢٣ جوامع الاحكام-جوامع احكام النجوم

- جوامع الادويه ٦٢٣
- جوامع الاسرار(فى معراج رسول المختار) ٦٢٣
- جوامع احوال الائمه المعصومين ٦٢٣
- جوامع اصلاح المنطق ٦٢٣
- جوامع الاصول-جوامع الكلم ٦٢٣
- جوامع الاصول ٦٢٣
- جوامع الاصول ٦٢٤
- جوامع الحكايات و لوامع الروايات ٦٢٥
- جوامع الحكم و عوالم العلم و الأمم ٦٢٥
- جوامع الخيرات(فى تفسير الآيات) ٦٢٥
- جوامع الدلائل و الاصول(فى امامه آل الرسول) ٦٢٥
- جوامع الرسائل ٦٢٥
- جوامع السعادات(فى فنون الدّعوات) ٦٢٥
- جوامع السياسه ٦٢٥
- جوامع الشتات(فى ما برز من العلامه الانصارى) ٦٢٥
- جوامع العبادات ٦٢٦
- جوامع العلاج ٦٢٦
- جوامع العلم ٦٢٦
- جوامع الكلام ٦٢٧
- جوامع الكلام(فى شرح قواعد الاحكام) ٦٢٧
- جوامع الكلام فى دعائم الاسلام ٦٢٧
- الجواهر ٦٢٨
- الجواهر ٦٢٨
- الجواهر، كتاب ٦٢٨
- الجواهر و الاحجار ٦٢٨
- الجواهر و الدرر(فى سيره سيد البشر) ٦٢٨

- ٦٢٨ الجواهر و العقود (فى نظم الوزير داود)
- ٦٢٨ جواهر الآثار و جواز الابرار
- ٦٢٨ جواهر الاخبار
- ٦٢٨ جواهر الاخبار
- ٦٢٨ جواهر الاخبار
- ٦٢٩ جواهر الاخبار
- ٦٢٩ جواهر الاخبار (و ظرائف الآثار)
- ٦٢٩ جواهر الاخبار
- ٦٢٩ جواهر الاخبار (و معتقد الاخير)
- ٦٢٩ جواهر الاخبار
- ٦٢٩ جواهر الاخلاق (و ضياء الاشراق)
- ٦٢٩ جواهر الادب (و الانشاء)
- ٦٢٩ جواهر الادراج (و زواهر الابراج)
- ٦٣١ جواهر الادراك
- ٦٣١ جواهر الارشاد
- ٦٣١ جواهر الاسرار
- ٦٣١ جواهر الاسرار
- ٦٣١ جواهر الاسرار
- ٦٣١ جواهر الاسرار و زواهر الانوار
- ٦٣١ جواهر الاسرار
- ٦٣٢ جواهر الافكار
- ٦٣٢ جواهر الالسنه
- ٦٣٢ جواهر الالفاظ - كتاب الالفاظ
- ٦٣٢ جواهر الالفاظ و ذخاير الحفظ
- ٦٣٢ جواهر الايقان - جواهر ايقان و سرمايه ايمان
- ٦٣٢ جواهر الايمان

- ٦٣٢ جواهر الايمان (فى ترجمه تفسير القرآن)
- ٦٣٢ جواهر الايمان
- ٦٣٣ جواهر البحرين فى احكام الثقلين
- ٦٣٣ جواهر البركات (فى احكام الاموات)
- ٦٣٣ الجواهر البهيه
- ٦٣٣ جواهر البيان
- ٦٣٣ جواهر بى بها
- ٦٣٣ جواهر التشريح
- ٦٣٣ جواهر التفسير لتحفه الامير-العروس
- ٦٣٣ جواهر التواريخ
- ٦٣٣ جواهر الجمل فى النحو-الجواهر فى النحو
- ٦٣٤ جواهر الحكم
- ٦٣٤ جواهر الحكم و درر الكلم
- ٦٣٤ جواهر الحكمة ناصرى
- ٦٣٤ جواهر خانه
- ٦٣٤ جواهر خمس
- ٦٣٤ جواهر ذات
- ٦٣٥ الجواهر العقليه
- ٦٣٥ جواهر العقود
- ٦٣٥ جواهر العقول (فى شرح فرائد الاصول)
- ٦٣٥ جواهر العقول (فى تقرير قواعد الاصول)
- ٦٣٥ جواهر العقول (فى مناظره الفار و السنور)
- ٦٣٥ جواهر العلاج-پاتالوژى
- ٦٣٥ جواهر العلم
- ٦٣٥ الجواهر العليه (فى الكلمات العلويه)
- ٦٣٦ جواهر العيون

- ٦٣٦ الجواهر الغوالي (فى شرح عوالى اللآلى)
- ٦٣٦ جواهر الفرائض
- ٦٣٧ جواهر الكلام (فى شرح شرايع الاسلام)
- ٦٣٧ جواهر الكلام (فى سوانح الايام)
- ٦٣٧ جواهر الكلام (فى شرح مقدمه الكلام)
- ٦٣٧ جواهر الكلام (فى اصول عقايد الاسلام)
- ٦٣٧ جواهر الكلام
- ٦٣٧ جواهر الكلام (فى الحكم و الاحكام من قصه سيد
- ٦٣٧ جواهر الكلم
- ٦٣٨ جواهر مخزون
- ٦٣٨ جواهر المسائل
- ٦٣٨ جواهر المصائب
- ٦٣٨ الجواهر المضيئه
- ٦٣٨ جواهر المطالب (فى فضائل امير المؤمنين على بن
- ٦٣٨ جواهر المطالب (فى فضائل على بن ابى طالب)
- ٦٣٨ جواهر المطالب (فى مناقب الامام ابى الحسن
- ٦٣٨ جواهر المعادن (فى تفسير المفردات القرآنيه)
- ٦٣٩ جواهر المعارف
- ٦٣٩ جواهر المقال (فى فضائل الال)
- ٦٣٩ جواهر المقال
- ٦٣٩ الجواهر المقطعه
- ٦٣٩ جواهر مكنونه
- ٦٣٩ جواهر مكنونه - لآلى مخزونه
- ٦٣٩ الجواهر المنثوره (فى الادعيه المأثوره)
- ٦٣٩ جواهر منظومات
- ٦٣٩ جواهر نامه

- ٦٤٠ جواهرنامه
- ٦٤٠ جواهرنامه
- ٦٤٠ جواهرنامه
- ٦٤٠ جواهرنامه
- ٦٤٠ جواهرنامه
- ٦٤٠ جواهر النحو
- ٦٤١ جوشن داود
- ٦٤١ الجوشن الصغير
- ٦٤١ الجوشن الكبير
- ٦٤١ جونه الماشطه
- ٦٤١ الجوهري، كتاب
- ٦٤١ الجوهري، كتاب في
- ٦٤١ الجوهري، كتاب
- ٦٤١ الجوهري الاسني (في الصلوات المشتمله على اسماء
- ٦٤١ الجوهري الثمين
- ٦٤١ الجوهري الثمين (في تفسير القرآن المبين)
- ٦٤٢ جواهر الجمهوره
- ٦٤٣ الجوهري المنضد
- ٦٤٣ جوهري منظوم
- ٦٤٤ جوهري الجمهوره
- ٦٤٤ الجوهري الخالصه عن الشوائب (في العقائد
- ٦٤٤ الجوهري الزاهره (في فضل كربلا و من حلّ فيها من
- ٦٤٤ الجوهري العزيزه
- ٦٤٤ الجوهري العزيزه (في شرح المسأله الوجيزه)
- ٦٤٤ الجوهري العزيزه (في شرح وسيط الوجيزه)
- ٦٤٥ الجوهري الغاضره (في احوال الآخره)

- ٦٤٥ الجوهره الفريده(فى تلخيص العقيدة)
- ٦٤٥ الجوهره المضريه(فى اكنار الصلوات و السلام
- ٦٤٥ الجوهره المضينه
- ٦٤٥ الجوهره التجفيه(فى شرح الدرّه الغرويّه)
- ٦٤٥ جوهرية
- ٦٤٥ جوهرية
- ٦٤٥ الجوهرية(فى الردّ على القديره و الجبرية)
- ٦٤٥ جوهرية النفس
- ٦٤٧ الجهات(فى علم التوجهات)
- ٦٤٧ جهات الزمل
- ٦٤٧ الجهات،رساله
- ٦٤٧ الجهاد،كتاب
- ٦٤٧ الجهاد،كتاب
- ٦٤٧ الجهاد،كتاب
- ٦٤٧ الجهاد الاكبر(فى جهاد النفس)
- ٦٤٧ جهاد النفس
- ٦٤٧ جهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ الجهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٤٨ الجهاديه
- ٦٤٨ جهاديه
- ٦٥٠ الجهاديه

- ٦٥٠ الجهادية
- ٦٥٠ جهاز الاموات
- ٦٥٠ جهان آرا
- ٦٥١ جهان نماى عباسى - جام جهان نماى عباسى
- ٦٥١ جهان نماى مهدى
- ٦٥١ الجبهه التقيديه و التعلييه
- ٦٥١ الجبهه التقيديه و التعلييه
- ٦٥١ جهه القبله
- ٦٥١ جهد المقل فى اجوبه المسائل
- ٦٥١ الجهر بالبسمله (فى الاخيرتين و استحبابه)
- ٦٥١ جهر و اخفات
- ٦٥١ الجهر و الاخفات (فى الاخيرتين بالتسيح)
- ٦٥١ الجهر و الاخفات (فى الاخيرتين)
- ٦٥٢ الجهر و الاخفات (فى الاخيرتين)
- ٦٥٢ الجهر و الاخفات (فى الاخيرتين للامام و
- ٦٥٢ الجهر و الاخفات (فى الاولتين)
- ٦٥٢ الجهر بسم الله الرحمن الرحيم، كتاب
- ٦٥٢ جهل الولى (بمقدار فائته الميت)
- ٦٥٢ جيب الزاويه
- ٦٥٢ جيب العروس (و ربحان النفوس)
- ٦٥٣ جيب الغائب
- ٦٥٣ الجيب المربع
- ٦٥٤ جيچک على شاه (يا اوضاع سابق ايران)
- ٦٥٤ الجيد السرى (من شعر السيد الحميرى)
- ٦٥٤ الجيد، كتاب
- ٦٥٥ ج

- ۶۵۵ چارمینو-چهار مینو
- ۶۵۵ چاره بیچارگی
- ۶۵۵ چاره کار (یا بهبودی سپهسالار)
- ۶۵۵ چاره بیمار
- ۶۵۵ چال گاو
- ۶۵۵ چاه وصال لیلی و مجنون
- ۶۵۵ چاه وصال
- ۶۵۵ چرا از مرگ بترسم (یا بترسی؟)
- ۶۵۶ چرا اوضاع کشاورزی ایران خرابست
- ۶۵۶ چرا به این جهت
- ۶۵۶ چرا باید از تریاک پرهیز کرد؟
- ۶۵۶ چرا بهائی شدم؟
- ۶۵۶ چرا تبه کار شدم
- ۶۵۶ چراغ
- ۶۵۷ چراغ ایمان
- ۶۵۷ چراغ ایمان
- ۶۵۷ چراغ هدایت
- ۶۵۷ چراغ هدایت
- ۶۵۷ چراغ هدایت
- ۶۵۷ چرا فرانسه شکست خورد؟
- ۶۵۷ چرند و پرند
- ۶۵۷ چشم انداز تربیت در ایران پیش از اسلام
- ۶۵۷ چشمه خورشید (در نور علم توحید)
- ۶۵۸ چشمه زندگانی
- ۶۵۸ چشمه غم
- ۶۵۸ چشمه فیض

- ۶۵۸ چشمه نجات
- ۶۵۸ چشمه نور
- ۶۵۸ چطور راسپوتین را کشتیم؟
- ۶۵۸ چکش
- ۶۵۸ چکنم تا مسلول نشوم-رهنمای مسلولین
- ۶۵۸ چگونه به مریخ رفتیم؟
- ۶۵۹ چگونه روحهای محکم و زنده بسازیم؟
- ۶۶۰ چگونه کامیاب می شوید؟
- ۶۶۰ چگونه ممکن است متمدول شد؟
- ۶۶۰ چگونه فرشته اهریمن می شود؟
- ۶۶۰ چمدان
- ۶۶۰ چمن عشاق
- ۶۶۰ چمنستان هدایت
- ۶۶۰ چمن و انجمن
- ۶۶۰ چنار خونبار
- ۶۶۱ چنبر مار
- ۶۶۱ چنته
- ۶۶۱ چنته
- ۶۶۱ چند پرده از زندگانی رجال معروف ایران
- ۶۶۱ چند کلمه
- ۶۶۱ چندنامه به شاعری جوان
- ۶۶۱ چنگیز خان
- ۶۶۱ چوب چینی
- ۶۶۱ چوب چینی-حفظ الصحه ناصری
- ۶۶۲ چوب چینی
- ۶۶۲ چوب چینی

چوب چینی-تسقیة چوب چینی ۶۶۳

چورالین(-سراج السارقین) ۶۶۳

چهار آئینه ۶۶۳

چهار چمن ۶۶۳

چهار صد سال بعد از فردوسی ۶۶۴

چهار صد مسأله حساب ۶۶۴

چهار صغه ۶۶۴

چهار عنوان ۶۶۴

چهار عنصر ۶۶۴

چهار فصل ۶۶۴

چهار فصل میکده ۶۶۴

چهار گلزار ۶۶۴

چهار مطلب ۶۶۵

چهار مقاله عروضی ۶۶۵

چهار مقاله ۶۶۵

چهار مینو ۶۶۵

چهره نما ۶۶۵

چهل باب ۶۶۵

چهل حدیث ۶۶۶

ح ۶۶۷

اشاره ۶۶۷

الحائریات ۶۶۷

الحائریات ۶۶۷

الحائریات ۶۶۷

الحائریات ۶۶۷

حاجی آقا ۶۶۸

- ٦٦٨ حاجي بابا در لندن
- ٦٦٨ الحاسم للشنعه(في نكاح المتعه)
- ٦٦٨ الحاجه الى علم الرجال و بيان اصحاب الاجماع
- ٦٦٨ حاشيه آداب البحث
- ٦٦٨ حاشيه آداب البحث
- ٦٦٨ حاشيه آيات الاحكام
- ٦٦٨ حاشيه آيات الاحكام
- ٦٦٨ حاشيه آيات الاحكام
- ٦٦٩ حاشيه آيات الاحكام
- ٦٧٠ حاشيه اثبات الواجب(القديمه)
- ٦٧٠ حاشيه اثبات الواجب(القديمه)
- ٦٧٠ حاشيه اثبات الواجب(القديمه)
- ٦٧٠ حاشيه اثنا عشرية الصلواتيه
- ٦٧٠ حاشيه اثنا عشرية الصلواتيه
- ٦٧٠ حاشيه اتولوجيا
- ٦٧٠ حاشيه الاجوبه الفاخره عن الاستله القاصره
- ٦٧٠ حاشيه احسن الوديعه
- ٦٧٠ حاشيه اربعين البهائي
- ٦٧٠ حاشيه اربعين البهائي
- ٦٧١ حاشيه اربعين البهائي
- ٦٧١ حاشيه اربعين الشيخ منتجب الدين
- ٦٧١ حاشيه ارجوزه الرجال
- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان الى احكام الايمان
- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان

- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧١ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٣ حاشيه ارشاد الازهان
- ٦٧٤ حاشيه الاستبصار
- ٦٧٤ حاشيه الاستبصار
- ٦٧٤ حاشيه الاستبصار
- ٦٧٤ حاشيه الاستبصار
- ٦٧٤ حاشيه الاستبصار
- ٦٧٥ حاشيه الافق المبين
- ٦٧٥ حاشيه اكسير العبادات
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٥ حاشيه الالفيه
- ٦٧٦ حاشيه الالفيه
- ٦٧٦ حاشيه الالفيه
- ٦٧٦ حاشيه الالفيه
- ٦٧٦ حاشيه الالفيه
- ٦٧٦ حاشيه الالفيه

٦٧٦	حاشيه الالفتيه
٦٧٦	حاشيه الالفيه
٦٧٦	حاشيه الالفيه
٦٧٨	حاشيه الالفتيه
٦٧٨	حاشيه الالفتيه
٦٧٨	حاشيه الالفتيه
٦٧٨	حاشيه الالفيه
٦٧٨	حاشيه الالفيه
٦٧٨	حاشيه الهيات شرح الاشارات
٦٧٩	حاشيه الايقافات
٦٧٩	حاشيه الايماطات
٦٧٩	حاشيه الباب الحادى عشر
٦٧٩	حاشيه الباب الحادى عشر
٦٧٩	حاشيه الباب الحادى عشر
٦٧٩	حاشيه(عاشر)البحار
٦٧٩	حاشيه بدايه الدرايه
٦٧٩	حاشيه بدايه الدرايه
٦٧٩	حاشيه بدايه الهدايه
٦٨٠	حاشيه بغيه الطالب فى معرفه المفروض و
٦٨٠	حاشيه بغيه الطالب
٦٨٠	حاشيه بغيه الطالب
٦٨٠	حاشيه بغيه الطالب
٦٨٠	حاشيه البهجه المرضيه فى شرح الالفتيه
٦٨٠	حاشيه البهجه المرضيه
٦٨٠	حاشيه البهجه المرضيه
٦٨٠	حاشيه البهجه المرضيه
٦٨٠	حاشيه البهجه المرضيه

٦٨٥	حاشيه تحرير اقليدس
٦٨٥	حاشيه تحرير اكرثاوذوسيوس
٦٨٥	حاشيه تحرير اكرمالاناوس
٦٨٥	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه فى شرح الشمسيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه-حاشيه الرضوى
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه(و على الحاشيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٦	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه(و على الحاشيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٧	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٨	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٩	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٩	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٩	حاشيه تحرير القواعد المنطقيه
٦٨٩	حاشيه تحرير كتاب الكره المتحركه-حاشيه تحرير
٦٨٩	حاشيه تحرير المجسطى

٦٨٩ حاشيه تحرير مخروطات ابلونيوس
٦٨٩ حاشيه النخبه السنيه فى شرح النخبه المحسنيه
٦٨٩ حاشيه تذكره القبور
٦٨٩ حاشيه التذكره النصيريه
٦٩٠ حاشيه التذكره النصيريه
٦٩٠ حاشيه ترجمه الشيخ البهائى
٦٩٠ حاشيه ترجمه آفا حسين الخوانسارى
٦٩٠ حاشيه التسهيل
٦٩٠ حاشيه تشريح الافلاك
٦٩٠ حاشيه تشريح الافلاك
٦٩٠ حاشيه تشريح الافلاك
٦٩٠ حاشيه تشريح الافلاك
٦٩٠ حاشيه التعليقه البهائيه
٦٩١ حاشيه التعليقه البهائيه
٦٩٢ حاشيه التعليقه البهائيه
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٢ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣ حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣ حاشيه تفسير البيضاوى

٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٣	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٤	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٤	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٥	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٥	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٥	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٥	حاشيه تفسير البيضاوى
٦٩٥	حاشيه تفسير الصافى
٦٩٥	حاشيه تفسير الصافى
٦٩٥	حاشيه تفسير الصافى
٦٩٥	حاشيه تفسير الصافى
٦٩٥	حاشيه تفسير الصافى
٦٩٥	حاشيه تفسير القمى
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٦	حاشيه تفسير الكشاف
٦٩٧	حاشيه التكملة
٦٩٧	حاشيه التكملة

- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠١ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠٢ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب الاحكام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (و الحاشيه الدوانيّه) --->
- ٧٠٣ ----- حاشيه حاشيه التهذيب
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (و الحاشيه اليزديّه) --->
- ٧٠٣ ----- شرح تهذيب المنطق
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٧٠٣ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (على ضابطه)
- ٧٠٤ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام (على ضابطه)
- ٧٠٤ ----- حاشيه تهذيب المنطق و الكلام
- ٧٠٤ ----- حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٧٠٤ ----- حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٧٠٤ ----- حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول

- ٧٠٤ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٧٠٤ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٧٠٤ حاشيه تهذيب طريق الوصول الى علم الاصول
- ٧٠٤ حاشيه التيسير
- ٧٠٥ حاشيه جامع الشرايع
- ٧٠٦ حاشيه جامع عباسى
- ٧٠٦ حاشيه جامع عباسى
- ٧٠٦ حاشيه جامع المقاصد فى شرح القواعد
- ٧٠٦ حاشيه جامع المقال
- ٧٠٦ حاشيه الجامى - حاشيه القوائد الضيائيه
- ٧٠٦ حاشيه الجامى
- ٧٠٦ حاشيه الجامى
- ٧٠٦ حاشيه الجامى
- ٧٠٦ حاشيه الجامى
- ٧٠٦ حاشيه الجامى
- ٧٠٧ حاشيه الجامى
- ٧٠٧ حاشيه الجامى
- ٧٠٧ حاشيه الجزريه - حاشيه طيبه النشر فى القراءت
- ٧٠٧ حاشيه جنه الامان الواقيه و جنه الايمان الباقيه
- ٧٠٧ حاشيه جواب السؤال عن تنازع الزوجين
- ٧٠٧ حاشيه جوابات المسائل المهتائيه
- ٧٠٧ حاشيه جواهر الكلام فى شرح شرايع الاسلام
- ٧٠٨ حاشيه جواهر الكلام
- ٧٠٨ حاشيه جواهر الكلام
- ٧٠٨ حاشيه اثبات الواجب الدوائيه القديمه و
- ٧٠٨ حاشيه حاشيه بغيه الطالب
- ٧٠٨ حاشيه حاشيه بغيه الطالب

٧١٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧١٦	حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧١٦	حاشيه حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٧١٧	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٧١٨	حاشيه حاشيه الشرح المطول لتلخيص المفتاح
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه الشرح الشمسيه (و حاشيه الشريفيه)
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧١٩	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح الشمسيه
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح العقائد النسفيه
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
٧٢٠	حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
٧٢١	حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي

٧٢١	حاشيه حاشيه شرح المختصر الحاجبي
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع(و حاشيه القديمه
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٢	حاشيه حاشيه شرح المطالع(و حاشيه القديمه
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٣	حاشيه حاشيه شرح المطالع
٧٢٤	حاشيه حاشيه معالم الدين
٧٢٤	حاشيه حاشيه معالم الدين
٧٢٤	حاشيه حاشيه معالم الدين
٧٢٤	حاشيه حاشيه الكافي
٧٢٤	حاشيه الحاوي في علم التداوي
٧٢٤	حاشيه جبل المتين
٧٢٤	حاشيه حجه الاسلام في شرح تهذيب الاحكام
٧٢٤	حاشيه الحدائق الناضره
٧٢٥	حاشيه الحدائق الناضره
٧٢٥	حاشيه حديقته المتقين
٧٢٥	حاشيه الحكمه الصادقيه
٧٢٥	حاشيه حديقته الحقيقه
٧٢٥	حاشيه حزن المؤمنين

٧٢٥	حاشيه حكمه العين
٧٢٥	حاشيه حكمه العين
٧٢٥	حاشيه حياه الارواح
٧٢٦	حاشيه خاتمه المستدرک
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال فى علم الرجال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الاقوال
٧٢٦	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٧	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٨	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٩	حاشيه خلاصه الحساب
٧٢٩	حاشيه خلاصه الحساب
٧٣٠	حاشيه الذكرى

٧٤١	حاشيه رياض المسائل
٧٤٢	حاشيه رياض المسائل
٧٤٣	حاشيه رياض المسائل
٧٤٣	حاشيه رياض المسائل
٧٤٤	حاشيه الشافى
٧٤٤	حاشيه الشافى
٧٤٤	حاشيه الشافى(فى شرح الكافى)
٧٤٤	حاشيه الشافيه
٧٤٤	حاشيه الشافيه
٧٤٤	حاشيه الشافيه
٧٤٤	حاشيه شبيهه الاستلزام(تقرير و حل مسأله)
٧٤٤	حاشيه شد الازار فى حط الاوزار عن زوار المزار
٧٤٤	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٥	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٦	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٧	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٧	حاشيه شرايع الاسلام
٧٤٧	حاشيه شرايع الاسلام-الحواشى العميديه
٧٤٧	حاشيه شرح آداب المناظره و البحث

٢٤٧	حاشيه شرح آداب المناظره و البحث
٢٤٧	حاشيه شرح الاربعين
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٨	حاشيه شرح الاشارات
٢٤٩	حاشيه شرح الالفيه النحويه
٢٤٩	حاشيه شرح الباب الحادي عشر
٢٤٩	حاشيه شرح التجريد
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الجواهر و
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥٠	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(على قسم الألهى)
٢٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد

٧٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧٥١	حاشيه الشرح الجديد للتجريد-حاشيه الجواهر
٧٥٢	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧٥٢	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح الجديد للتجريد(و ما يتعلق به من
٧٥٣	حاشيه الشرح الجديد للتجريد
٧٥٣	حاشيه شرح العلامه للتجريد-حاشيه كشف المراد
٧٥٣	حاشيه الشرح العلامه للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧٥٣	حاشيه الشرح القديم للتجريد
٧٥٤	حاشيه شرح تحرير المجسطى
٧٥٤	حاشيه شرح التذكرة التصريته
٧٥٥	حاشيه الشرح المختصر لتلخيص المفتاح
٧٥٦	حاشيه شرح حكمه العين
٧٥٦	حاشيه شرح حكمه العين
٧٥٦	حاشيه شرح حكمه العين
٧٥٦	حاشيه شرح حكمه العين
٧٥٧	حاشيه شرح الطوالع
٧٥٧	حاشيه شرح الطوالع
٧٥٧	حاشيه شرح الطوالع(و الحاشيه الشريفيه)
٧٥٧	حاشيه شرح العرشيه
٧٥٧	حاشيه شرح العقائد العضديه
٧٥٧	حاشيه شرح العقائد العضديه
٧٥٧	حاشيه شرح العقائد العضديه(مبحث عذاب

٧٦٨	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٦٩	حاشيه شرح الهدايه الاثيريه
٧٧٠	حاشيه شرح هياكل النور
٧٧٠	حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
٧٧٠	حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
٧٧٠	حاشيه الشفاء
٧٧٠	حاشيه الشفاء(على الالهيات)
٧٧٠	حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
٧٧٠	حاشيه الشفاء(على الالهيات)
٧٧٠	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
٧٧١	حاشيه الشفاء(على قسم الالهى)
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء(على قسم الألهى)
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء(على قسم الالهى)
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧١	حاشيه الشفاء
٧٧٢	حاشيه الشفاء

٧٨٤	حاشيه فرائد الاصول
٧٨٥	حاشيه فرائد الاصول
٧٨٥	حاشيه فرائد الاصول
٧٨٥	حاشيه فرائد الاصول(على الاصل البرائه منها)
٧٨٥	حاشيه فرائد الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفصول في علم الاصول
٧٨٦	حاشيه الفوائد الحائريه(القديمه)
٧٨٦	حاشيه الفوائد الحكيميه
٧٨٧	الحاشيه القطبيه
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٨	حاشيه القواعد
٧٨٩	حاشيه قوانين الاصول
٧٨٩	حاشيه قوانين الاصول(على خصوص مباحث

٧٩٢	حاشيه قوانين الاصول
٧٩٢	حاشيه قوانين الاصول
٧٩٣	حاشيه قوانين الاصول
٧٩٣	حاشيه قوانين الاصول
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى(على اصوله فقط)
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى(على الاصول فقط)
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٤	حاشيه الكافى(على باب التوحيد من قسم
٧٩٤	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى(على الاصول فقط)
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٥	حاشيه الكافى
٧٩٦	حاشيه الكتاب-تعليقه الكتاب
٧٩٦	حاشيه كشف الريبه فى احكام الغيبه
٧٩٦	حاشيه كشف الغطاء
٧٩٦	حاشيه كشف الغمه فى معرفه الاثمه
٧٩٦	حاشيه كشف الفوائد فى شرح قواعد العقائد
٧٩٦	حاشيه كشف المراد فى شرح تجريد الاعتقاد

٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٧	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٨	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٨	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٨	حاشيه كفايه الاصول
٧٩٩	حاشيه لغز الزبده
٧٩٩	حاشيه اللمعه في معرفه النتيه
٧٩٩	حاشيه اللمعه الدمشقيه
٧٩٩	حاشيه اللمعات
٧٩٩	حاشيه لوامع الاسرار(في شرح مطالع الانوار)
٧٩٩	اشاره
٨٠٠	حاشيه مجمع البيان لعلوم القرآن
٨٠٠	حاشيه مجمع الفائده و البرهان
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه

٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠١	حاشيه مختلف الشيعه
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٣	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٤	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٤	حاشيه مدارك الاحكام
٨٠٥	حاشيه مسالك الافهام
٨٠٥	حاشيه مسالك الافهام
٨٠٥	حاشيه مسالك الافهام في تفسير آيات الاحكام
٨٠٥	حاشيه مستدرک الوسائل
٨٠٥	حاشيه المستصفى
٨٠٥	حاشيه مشارق الشموس في شرح الدروس
٨٠٥	حاشيه مشارق الشموس
٨٠٥	حاشيه المشاعر
٨٠٥	حاشيه المشاعر
٨٠٦	حاشيه المشاعر
٨٠٦	حاشيه المشاعر

- ٨٠٦ حاشية المشاعر
- ٨٠٦ حاشية مشرق الشمسيين
- ٨٠٦ حاشية مشكاة النحو
- ٨٠٦ حاشية مصباح الانس بين المعقول و المشهود في
- ٨٠٦ حاشية مصباح الكنعمي
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٧ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٨ حاشية المطول
- ٨٠٩ حاشية المعالم
- ٨٠٩ حاشية المعالم
- ٨٠٩ حاشية المعالم
- ٨٠٩ حاشية المعالم
- ٨٠٩ حاشية المعالم
- ٨٠٩ حاشية المعالم

٨١٣	حاشيه المعالم
٨١٣	حاشيه المعالم
٨١٣	حاشيه المعالم
٨١٣	حاشيه المعالم
٨١٤	حاشيه المعالم
٨١٤	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٥	حاشيه المعالم
٨١٦	حاشيه المعالم
٨١٦	حاشيه المعالم
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٧	حاشيه معنى اللبيب
٨١٨	حاشيه مقدمه منظومه في التجويد
٨١٨	حاشيه مقدمه الواجب
٨١٨	حاشيه مقدمتى الحدايق الناضره
٨١٨	حاشيه المكاسب

٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٢	حاشيه المكاسب
٨٢٣	حاشيه منتخب التواريخ
٨٢٣	حاشيه منته امل الاديب من كلام معنى اللبيب
٨٢٣	حاشيه منته المطلب
٨٢٣	حاشيه منته المقال فى علم الرجال
٨٢٣	حاشيه منته المقال
٨٢٣	حاشيه منته المقال
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٤	حاشيه من لا يحضره الفقيه
٨٢٥	حاشيه النجاشى
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال-التعليقه اليسيرى
٨٢٥	حاشيه نقد الرجال

٨٢٥	حاشيه نقد الرجال
٨٢٦	حاشيه الوافى
٨٢٦	حاشيه الوافى
٨٢٦	حاشيه وافيہ الاصول
٨٢٦	حاشيه وافيہ الاصول - شرح وافيہ الاصول
٨٢٦	حاشيه وافيہ الاصول
٨٢٧	حالات الشهداء
٨٢٧	حالات و سخنان شيخ ابو سعيد
٨٢٧	حال اهل الخلاف فى النشأتين و حكمهم
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى
٨٢٧	الحاوى فى علم التداوى
٨٢٨	حاوى الاقوال فى معرفه الرجال
٨٢٨	الحاوى لجمع المعانى
٨٢٨	حاوى مدارك الاحكام فى شرح شرايع الاسلام >
٨٢٨	حاوى المرام فى شرح شرائع الاسلام
٨٢٨	حاوى نخب الادله و الاقوال (فيما لا يجوز جهله
٨٢٨	الحاويه فى تحقيق امر الزاويه
٨٢٨	حب الائمه
٨٢٨	الحبيبه
٨٣٠	الحبره العبريه و وجه تأكد استحبابها فى الكفن
٨٣٠	الحبس، كتاب

٨٣٠	حسب المحارب، كتاب
٨٣٠	حبل البداء
٨٣٠	الحبل المتين
٨٣٠	الحبل المتين
٨٣٠	الحبل المتين
٨٣٠	الحبل المتين
٨٣٠	الحبل المتين: (في المعاجز الظاهره بعد دفن مولانا
٨٣١	الحبل المتين في احكام الدين
٨٣١	الحبل المتين في الفقه و احكام الدين
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣١	الحبوه
٨٣٢	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٣	الحبوه
٨٣٤	الحج، كتاب
٨٣٤	الحج، كتاب

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٤

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٥

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

الحج، كتاب - ٨٣٧

- ٨٣٧ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٨ الحج، كتاب -
- ٨٣٩ الحج، كتاب -
- ٨٤٠ الحج، كتاب -
- ٨٤٠ الحج، كتاب -
- ٨٤٠ الحجاب و السفور -
- ٨٤٠ الحجازيات -
- ٨٤٠ الحجب السعوديه و النزولتيه -
- ٨٤٠ الحجه و الحجاب -
- ٨٤٠ الحجه فى ابطاء القائم -
- ٨٤٠ الحجه فى الامامه -
- ٨٤٠ الحجه فى الامامه -
- ٨٤٠ الحجه فى فضل المكرمين -
- ٨٤١ الحجه فى القراءات -
- ٨٤١ الحجه و الامامه -
- ٨٤١ حجه الابرار على فرقه الاشرار -
- ٨٤١ حجه الاسلام (فى علم الكلام) -
- ٨٤١ حجه الاسلام (فى رد منته الكلام) -
- ٨٤١ حجه الاسلام (فى شرح تهذيب الاحكام) -

- ٨٤١ حجه الاسلام(فى ردّ ميزان الحق) -
- ٨٤١ حجه الايمان
- ٨٤٣ الحجه البالغه
- ٨٤٣ الحجه البالغه و النعمه السابغه
- ٨٤٣ الحجه البالغه للشيعه(فى جواز نقل الموتى فى
- ٨٤٣ الحجه البالغه فى حكم نكاح المرثه البالغه -
- ٨٤٣ الحجه البالغه(فى اسرار الاعتقادات الاحمديه)
- ٨٤٣ الحجه البالغه(فى قمع المذاهب الزايغه) -
- ٨٤٣ الحجه البالغه(فى رد اليهود و النصرى و سائر
- ٨٤٣ الحجه البالغه(فى اثبات وجود الحجه المنتظر(عليه السلام) -
- ٨٤٤ الحجه البالغه(فى رد البايه و البهائيه)-حجه
- ٨٤٤ الحجه البالغه-ميزان التميز -
- ٨٤٤ حجه الخصام(فى الخروج و القيام،للمهدى من
- ٨٤٤ حجه الخصام(فى اصول الاحكام)
- ٨٤٤ حجه الذاهب(الى ايمان ابى طالب)-الحجه على
- ٨٤٤ حجه السعاده(فى حجه الشهاده)
- ٨٤٤ حجه الشيعه(فى تقويه مذهب الاماميه الجعفريه)
- ٨٤٤ حجه العالم فى هيئه العالم
- ٨٤٤ الحجه القاطعه(فى رد اتمام الحجه)
- ٨٤٤ حجه الغدير
- ٨٤٤ الحجه الكافيه(فى تعيين الفرقه الناجيه)
- ٨٤٤ حجه الكلام لايضاح محجه الاسلام
- ٨٤٤ حجه النواصب
- ٨٤٤ الحجه الواضحه
- ٨٤٤ الحجه الوافيه(فى تحقيق الفرقه الناجيه)
- ٨٤٧ حجه الوداع

٨٤٧	الحجج(فى الامامه)
٨٤٧	الحجج(فى الامامه)
٨٤٧	الحجج(فى الطلاق)
٨٤٧	الحجج و البراهين(فى امامه امير المؤمنين و اولاده)
٨٤٧	الحجج و البيّنات(فىما ظهر من المشاهد المشرفه)
٨٤٧	حجج الائمه
٨٤٧	الحجج الحقائق
٨٤٧	الحجج الباهره(فى الامامه و حكم المتعه)
٨٤٨	حجج الخلائق
٨٤٩	الحجج الرضويه(فى تأييد الهدايه المهديه و الرد
٨٤٩	حجج طبيعیه
٨٤٩	حجج العروج على اهل اللجوج
٨٤٩	الحجج القاطعه(فى اثبات وقوع عرس القاسم بن
٨٤٩	الحجج القاهره
٨٤٩	الحجج القويه(فى اثبات الوصيه لعلی بن ابی
٨٤٩	حجر بن عدی
٨٥٠	حجر اسماعيل
٨٥٠	الحجر الدامغ للعصاه سيما تارك الصلاه و مانع
٨٥٠	الحجر الملقم
٨٥٠	حجله الشریعه
٨٥٠	حجله العرايس
٨٥٠	الحجّیه
٨٥١	حجیه الاجماع
٨٥١	حجّیه الاجماع
٨٥١	حجیه الاجماع
٨٥١	حجیه الاجماع

- ٨٥١ حجيه الاجماع
- ٨٥١ حجيه الاجماع
- ٨٥١ حجيه الاجماع
- ٨٥٢ حجيه اصل البرائه
- ٨٥٣ حجيه ظواهر الكتاب (و عدم تحريفه)
- ٨٥٣ حجيه ظواهر الكتاب
- ٨٥٣ حجيه ظواهر الكتاب
- ٨٥٣ حجيه العقل
- ٨٥٣ حجيه القراءات السبع
- ٨٥٣ حجيه القطع و الظن
- ٨٥٣ حجيه الكتاب
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه (عند الانسداد)
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٤ حجيه المظنه
- ٨٥٥ حدائق الآداب
- ٨٥٥ حدائق الابرار و حقايق الاخبار
- ٨٥٥ حدائق الاحباب
- ٨٥٥ حدائق الادب فى نوادر العرب
- ٨٥٥ حدائق الازهار (فى اخبار اهل بيت المختار و ...)
- ٨٥٥ حدائق الاصول

- ٨٥٥ ----- حدائق الاصول
- ٨٥٦ ----- حدائق الالباب(فى معرفه الانساب)
- ٨٥٦ ----- حدائق الاعراب
- ٨٥٦ ----- حدائق الانس-رياض القدس
- ٨٥٦ ----- حدائق الانوار
- ٨٥٦ ----- حدائق البلاغه
- ٨٥٦ ----- الحدائق البهيه(فى شرح الصمديه البهائيه)
- ٨٥٦ ----- حدائق الجنان(المشتمل على جنات ثمان فيما
- ٨٥٧ ----- حدائق الحدائق
- ٨٥٨ ----- حدائق الحقائق
- ٨٥٨ ----- حدائق الحقائق-حقائق الحدائق
- ٨٥٨ ----- حدائق الحقائق(فى شرح كلمات كلام الله
- ٨٥٨ ----- حدائق الحقائق(فى تفسير دقائق افصح الخلائق)
- ٨٥٨ ----- حدائق الحقائق(فى كشف اسرار الدقائق)
- ٨٥٩ ----- الحدائق ذات الاكمام
- ٨٥٩ ----- حدائق الرياضين(فى مدايح آل يس)
- ٨٥٩ ----- حدائق الرياض
- ٨٥٩ ----- حدائق الرياض و زهره المرتاض
- ٨٥٩ ----- حدائق السالكين و رياض العابدين
- ٨٥٩ ----- حدائق السحر(فى دقائق الشعر)
- ٨٥٩ ----- حدائق السياحه
- ٨٦٠ ----- حدائق الطبيعه
- ٨٦٠ ----- حدائق العارف فى طرائق المعارف(و اثبات
- ٨٦٠ ----- حدائق العارفين(الجامع لما فى الوافى و البحار و
- ٨٦٠ ----- حدائق العيان(فى اختصار وفيات الاعيان)
- ٨٦٠ ----- حدائق القدس

- ٨٦٠ حدائق المقرَّبين
- ٨٦٠ حدائق ناصرى
- ٨٦١ الحدائق التَّاضِره (فى احكام العتره الطاهره)
- ٨٦١ حدائق التَّجوم
- ٨٦١ الحدائق النديته (فى شرح الفوائد الصمديه)
- ٨٦١ حدائق التَّسب
- ٨٦٢ الحدائق التَّضِره (فى احوال العتره الخيره)
- ٨٦٢ الحدائق الورديه (فى احوال الائمه الزيديه)
- ٨٦٢ حدائق الوصول (الى علم الاصول)
- ٨٦٢ حدائق اليقين (فى فضائل امام المتقين و الآيات)
- ٨٦٢ الحدث فى اثناء الغسل - حدث الجنب فى اثناء
- ٨٦٣ الحدث فى اثناء الغسل
- ٨٦٣ الحدث فى اثناء الغسل
- ٨٦٣ الحدث فى اثناء الغسل
- ٨٦٣ حد السارق (فى مسأله تحريف الكتاب)
- ٨٦٣ حد الغرى (لبعض الاصحاب)
- ٨٦٣ الحد فى الزنا:
- ٨٦٣ حد القصر (و أنه اربع فراسخ)
- ٨٦٣ حد القصر (و المسافه التى يقصر فيها ثمانيه او
- ٨٦٤ حد الكراهه المعتره فى الخلع
- ٨٦٤ الحدق الناظره
- ٨٦٥ الحدق التَّواظر (فى تتمه كتاب النوادر)
- ٨٦٥ حدقه الناظر
- ٨٦٥ حدوث العالم
- ٨٦٥ حدوث العالم
- ٨٦٥ حدوث العالم (ذاتا و قدمه زمانا)

٨٦٥ حدوث العالم

٨٦٥ حدوث العالم

٨٦٥ حدوث العالم

٨٦٥ حدوث العالم

٨٦٦ حدوث العالم

٨٦٦ حدوث العالم - حدوث الاجسام

٨٦٦ حدوث العالم (و مسائله) - -

٨٦٦ حدوث العالم

٨٦٦ حدوث العالم

٨٦٦ حدوث العالم

٨٦٦ حدوث العالم

٨٦٧ حدوث، قدم و سرمد

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٧ الحدود، كتاب

٨٦٨ الحدود، كتاب

٨٦٨ الحدود، كتاب

٨٦٨ الحدود، كتاب

٨٦٨ حدود و ديات

٨٦٨ حدود و ديات

٨٦٨	الحدود و الديات
٨٦٨	حدود و ديات
٨٦٩	حدود و ديات
٨٦٩	الحدود و الديات
٨٦٩	الحدود
٨٦٩	الحدود(فى علم الاصول)
٨٦٩	الحدود(فى علم الكلام)
٨٦٩	الحدود(فى علم الكلام)
٨٦٩	الحدود(فى اصول علم النحو و ما سمعه من
٨٦٩	الحدود
٨٧٠	الحدود
٨٧٠	حدود آى القرآن
٨٧٠	حدود الاشياء-كتاب شيئى
٨٧٠	حدود الاعراب
٨٧١	حدود الشرعيه
٨٧١	حدود العالم من المشرق الى المغرب
٨٧١	حدود المعرفه
٨٧١	حدود النحو
٨٧١	الحدود و الحقايق
٨٧١	الحدود و الحقايق
٨٧١	الحدود و الحقايق-اعلام الطرائق
٨٧١	الحديث،كتاب
٨٧١	الحديث،كتاب
٨٧٢	الحديث،كتاب
٨٧٢	الحديث،كتاب
٨٧٢	الحديث،كتاب

- ٨٧٥ الحديث، كتاب
- ٨٧٥ الحديث، كتاب
- ٨٧٥ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٦ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٧ الحديث، كتاب
- ٨٧٨ الحديث، كتاب
- ٨٧٨ الحديث، كتاب
- ٨٧٨ الحديث، كتاب
- ٨٧٨ الحديث، كتاب
- ٨٧٨ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٥ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٦ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٧ الحديث، كتاب

٨٨٨ الحديث، كتاب

٨٨٨ الحديث، كتاب

٨٨٨ الحديث، كتاب

- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٨ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٨٩٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠٠ الحديث، كتاب
- ٩٠١ الحديث، كتاب
- ٩٠١ الحديث، كتاب
- ٩٠١ الحديث، كتاب
- ٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠١ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٢ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٣ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٤ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٥ الحديث، كتاب

٩٠٦ الحديث، كتاب

٩٠٦ الحديث، كتاب

٩٠٦ الحديث، كتاب

٩٠٦ الحديث، كتاب

٩٠٦ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٧ الحديث، كتاب

٩٠٨ الحديث، كتاب

٩٠٨ الحديث، كتاب

- ٩٠٨ الحديث، كتاب
- ٩٠٨ الحديث، كتاب
- ٩٠٨ الحديث، كتاب
- ٩٠٨ الحديث، كتاب
- ٩٠٨ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩٠٩ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١٠ الحديث، كتاب
- ٩١١ الحديث، كتاب
- ٩١١ الحديث، كتاب (المبّوب)
- ٩١١ الحديث، كتاب (غير المبّوب)
- ٩١١ الحديث، كتاب

- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٨ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩١٩ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢٠ الحديث، كتاب
- ٩٢١ الحديث، كتاب
- ٩٢١ الحديث، كتاب
- ٩٢١ الحديث، كتاب

٩٣٣ الحديث، كتاب

٩٣٣ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٤ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٥ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٦ الحديث، كتاب

٩٣٧ الحديث، كتاب

٩٣٧ الحديث، كتاب

- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٧ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٨ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٣٩ الحديث، كتاب
- ٩٤٠ الحديث، كتاب
- ٩٤٠ الحديث، كتاب

٩٥٥ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٦ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٧ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٨ ----- الحديث، كتاب

٩٥٩ ----- الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٥٩ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦٠ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦١ الحديث، كتاب

٩٦٢ الحديث، كتاب

٩٦٢ الحديث، كتاب

- ٩٦٢ الحديث، كتاب
- ٩٦٢ الحديث، كتاب
- ٩٦٢ الحديث، كتاب
- ٩٦٢ الحديث، كتاب
- ٩٦٢ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٣ الحديث، كتاب
- ٩٦٤ حديث آدم (و ولده)، كتاب
- ٩٦٤ حديث ابن الحر، كتاب
- ٩٦٤ حديث الاربعين في امور الدين، كتاب
- ٩٦٤ حديث الازارقه، كتاب
- ٩٦٤ حديث الايام
- ٩٦٤ حديث باخمر، كتاب
- ٩٦٤ حديث بيهس و اخوته
- ٩٦٤ حديث الجائليق، كتاب
- ٩٦٥ الحديث الحسن في التسامح في ادله السنن
- ٩٦٥ حديث ذات القلائل
- ٩٦٥ حديث الرايه، كتاب

- ٩٦٥ حديث الرجعه، كتاب
- ٩٦٥ حديث الرضا (عليه السلام) مع المأمون
- ٩٦٥ حديث روستقباد (رستم گواذ)، كتاب
- ٩٦٥ حديث الشورى، كتاب
- ٩٦٥ حديث الشيعة، كتاب
- ٩٦٦ حديث الغدير
- ٩٦٦ حديث الكساء
- ٩٦٦ حديث مع الدعاه
- ٩٦٦ حديث الولايه، كتاب
- ٩٦٦ حديث يعقوب بن جعفر بن سليمان، كتاب
- ٩٦٦ الحديثين المختلفين، كتاب
- ٩٦٦ الحديثين المختلفين، كتاب
- ٩٦٦ الحديده الحسينيه فى قطع لسان اعوان الامويه
- ٩٦٧ حديده محماه
- ٩٦٧ الحديقه
- ٩٦٧ الحديقه - حاشيه الروضه البهيه
- ٩٦٧ حديقه الاحباب
- ٩٦٧ حديقه الاخبار (فى ترجمه الاخيار و الاشرار)
- ٩٦٧ الحديقه الاخلاقيه
- ٩٦٧ حديقه الادباء
- ٩٦٧ حديقه الازهار (فى تلخيص البحار)
- ٩٦٨ حديقه الازهار (كشكول فى كافه اللطائف و ..)
- ٩٦٨ حديقه الافراح لازاحه الاتراح
- ٩٦٨ حديقه الاقاليم
- ٩٦٨ حديقه امان اللّهي
- ٩٦٨ حديقه الانصاف

- ٩٦٨ حديقه الانظار-حديقه التظار
- ٩٦٨ حديقه الانوار
- ٩٦٩ حديقه البساتين(فى شرح القوانين)-حاشيه
- ٩٦٩ الحديقه البهتيه(فى نسب الساده الاعرجيه)
- ٩٦٩ الحديقه الثالثه-حدايق السالكين
- ٩٦٩ حديقه الحقيقه و شريعته الطريقه-فخرى نامه
- ٩٦٩ حديقه الحكمه
- ٩٦٩ حديقه الداعى
- ٩٦٩ حديقه الزاهدين
- ٩٦٩ حديقه السعده
- ٩٧٠ الحديقه السلطانيه فى المسائل الايمانيه
- ٩٧٠ الحديقه السليمانيه
- ٩٧٠ حديقه السياحه
- ٩٧٠ حديقه الشعراء
- ٩٧٠ حديقه الشعراء-بهجه الشعراء
- ٩٧٠ حديقه الشعراء
- ٩٧٠ حديقه الشيعة
- ٩٧٢ حديقه الشيعة
- ٩٧٢ حديقه الشيعة
- ٩٧٢ حديقه الشيعة(فى اثبات حقيه مذهب الجعفرىه)
- ٩٧٢ حديقه الصالحين(فى تراجم الساده العبد
- ٩٧٢ حديقه الصالحين-حدايق الصالحين
- ٩٧٢ حديقه الطلاب
- ٩٧٢ حديقه العابدين
- ٩٧٢ حديقه العارفين
- ٩٧٣ حديقه العاشقين

- ٩٧٣ حديقه العالم
- ٩٧٣ حديقه العالم
- ٩٧٣ حديقه الفضلاء و روضه الشعراء
- ٩٧٣ حديقه الفلاح
- ٩٧٣ حديقه القلوب
- ٩٧٣ حديقه ماتم
- ٩٧٤ الحديقه المبهبجه
- ٩٧٥ حديقه المتقين لعمل المقلدين
- ٩٧٥ حديقه المتقين فى معرفه احكام الدين لارتقاء
- ٩٧٥ حديقه المخلصين فى اصول الدين
- ٩٧٥ حديقه المدايح
- ٩٧٥ حديقه المؤمنين
- ٩٧٥ حديقه الناصر و نزاهه الخواطر
- ٩٧٥ الحديقه الناضره و الحدقه الناظره
- ٩٧٦ حذ و النعل بالنعل
- ٩٧٦ حذ و التعل بالنعل
- ٩٧٦ حراب البسوس
- ٩٧٦ حرب قندهار و ايران
- ٩٧٦ حرب حيدرى،مثنوى
- ٩٧٦ الحره،كتاب
- ٩٧٦ الحره،كتاب
- ٩٧٦ حرز الامان من فتن الزمان
- ٩٧٦ حرز امير المؤمنين على بن ابى طالب(عليه السلام)
- ٩٧٧ حرز الجواس عن وسوسه الخناس
- ٩٧٧ حرز العابدين و سلاح المؤمنين
- ٩٧٧ الحرز المتين

- ٩٧٧ حرز المصائب
- ٩٧٧ حرز معلول في ترجمه دعاء المشلول
- ٩٧٧ حرز المؤمنين
- ٩٧٧ حرز المؤمنين
- ٩٧٧ حرز النجات(في نظم الواجبات)-ما لا بد منه في
- ٩٧٩ الحرز اليماني-الدعاء السيفي
- ٩٧٩ حرفه الفؤاد
- ٩٧٩ الحركة،رساله
- ٩٧٩ الحركة و التحقيق فيها
- ٩٧٩ الحركة الجوهرية
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن(والتنباك)
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨٠ حرمة شرب التتن
- ٩٨١ حرمة شرب التتن
- ٩٨١ حرمة شرب الخمر
- ٩٨١ حرمت شرب خمر
- ٩٨١ حرمة شرب الخمر
- ٩٨٢ حروب امير المؤمنين(عليه السلام)
- ٩٨٢ حروب الاوس و الخزرج
- ٩٨٢ حروب الاوس و الخزرج
- ٩٨٢ حروب الاوس و الخزرج

- ٩٨٢ الحرورا، كتاب
- ٩٨٢ الحروف، كتاب
- ٩٨٢ الحروف، كتاب
- ٩٨٢ الحروف، رساله في
- ٩٨٢ الحروف المعجم
- ٩٨٢ الحريه و الجبريه
- ٩٨٣ الحزن و منشأه و علاجه
- ٩٨٣ حزن اختر
- ٩٨٣ حزن الشيعه
- ٩٨٣ حزن المتقين
- ٩٨٣ حزن المؤمنين (في مرآئى آل ختم المرسلين)
- ٩٨٣ الحساب، منظومه في
- ٩٨٣ الحساب، كتاب
- ٩٨٣ حساب، مثنوى در
- ٩٨٣ الحساب، كتاب
- ٩٨٣ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ حساب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ حساب
- ٩٨٥ الحساب، كتاب
- ٩٨٥ الحساب
- ٩٨٦ الحساب، كتاب

- ٩٨٦ الحساب
- ٩٨٦ الحساب، كتاب
- ٩٨٦ حساب، مثنوی در
- ٩٨٧ الحساب، كتاب
- ٩٨٧ الحساب، كتاب
- ٩٨٧ حساب
- ٩٨٧ حساب (١٢٨)
- ٩٨٧ الحساب، كتاب
- ٩٨٧ الحساب، كتاب
- ٩٨٧ الحساب-الجبر و المقابله
- ٩٨٧ حساب الاهله
- ٩٨٨ حساب ترتيب سائر الكواكب السبعه
- ٩٨٨ حساب جديد
- ٩٨٨ حساب جديد
- ٩٨٨ حساب جديد
- ٩٨٨ حساب جديد
- ٩٨٨ حساب الجمل و العقود
- ٩٨٨ حساب الخطائين
- ٩٨٨ حساب الخطائين
- ٩٨٨ حساب الدور
- ٩٨٨ حساب عقود الانامل
- ٩٨٩ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود

- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب العقود
- ٩٩٠ حساب مفصل
- ٩٩٠ حساب مقدماتي
- ٩٩١ الحساب الهندى
- ٩٩١ الحسابيات، الكتب
- ٩٩١ حسام الاسلام و سهام الملام
- ٩٩١ حسام الشيعة
- ٩٩١ الحساميه فى القبله الاسلاميه، الرساله
- ٩٩١ حسام الشيعة
- ٩٩١ الحسام الصارم (فى نقض شرح ابن الناظم)
- ٩٩١ الحسام المصقول (فى نصره ابن عمّ الرسول (صلى الله عليه و آله))
- ٩٩١ الحسام المطبوع من المعقول و المسموع
- ٩٩٢ حسبنا كتاب الله - مصحف ناطق
- ٩٩٢ الحسبيه
- ٩٩٢ الحسد، كتاب
- ٩٩٢ حسره الفضلاء (فى تحقيق الجذر الاصم) - شبهه ابن
- ٩٩٢ الحسره الكامنه للزفرات (فى عدّه الهواشم الذين
- ٩٩٢ الحسنى، كتاب
- ٩٩٢ حسناء غاليه المهر (فى تفسير سوره الدهر)
- ٩٩٢ حسن اتفاق
- ٩٩٣ حسن الاتفاق (فى تحقيق الصداق)
- ٩٩٣ حسن الاعتقاد
- ٩٩٣ حسن بديع
- ٩٩٣ حسن التعريف

- ٩٩٣ حسن العاقبه(في سعاده الخاتمہ)
- ٩٩٣ حسن دل
- ٩٩٣ حسن گلوسوز
- ٩٩٣ حسن گلوسوز
- ٩٩٤ حسن المآب
- ٩٩٥ حسن مآل
- ٩٩٥ حسن المحاسن
- ٩٩٥ حسن المقال(في احوال الرجال)
- ٩٩٥ حسنه الاخبار-جنه الاخير
- ٩٩٥ حسن معنى
- ٩٩٥ حسن منظر
- ٩٩٥ الحسن من شعر الحسين-انتخاب الحسن
- ٩٩٥ حسن نامہ
- ٩٩٥ الحسن و الحسين،رساله في
- ٩٩٥ حسن و دل
- ٩٩٦ حسن و دل
- ٩٩٦ حسن و عشق
- ٩٩٦ حسن و عشق
- ٩٩٦ حسن و عشق
- ٩٩٦ حسن و عشق
- ٩٩٦ حسن و عشق
- ٩٩٦ الحسن و القبح
- ٩٩٦ الحسن و القبح(و الجبر و الاختيار)
- ٩٩٧ الحسن و القبح
- ٩٩٧ الحسن و القبح
- ٩٩٧ الحسن و القبح

- ٩٩٧ حسن و قبح
- ٩٩٧ الحسن و القبح
- ٩٩٧ الحسن و القبح
- ٩٩٧ الحسن و القبح
- ٩٩٧ حسن و ناز-ناز و نیاز
- ٩٩٧ الحسنی
- ٩٩٨ حسن یوسف
- ٩٩٨ حسنیته
- ٩٩٨ الحسنیته (فی الاصول الدینیته و الفروع العبادیته)
- ٩٩٨ الحسنیته (فی العقائد العقلیته و العبادات الشرعیته)
- ٩٩٨ الحسنیته-ترجمه کتاب من لا یحضره الامام
- ٩٩٨ الحسیب النسیب للحسیب النسیب
- ٩٩٩ حسین (علیه السلام)
- ٩٩٩ الحسین (علیه السلام)
- ٩٩٩ حسین تکرى
- ٩٩٩ حسین اور مذهب
- ٩٩٩ حسین و مشاهیر عالم
- ٩٩٩ حسین ربانی سیاست
- ٩٩٩ الحسینیته
- ٩٩٩ الحسینیته،الرساله
- ٩٩٩ الحسینیته القرآنیته (یا فرقانیته)
- ٩٩٩ حشر الاشیاء و معاد کل شیء-حشر العوام فی
- ١٠٠٠ الحشرات، کتاب
- ١٠٠٠ حشو حشاء الجلیس
- ١٠٠٠ حصار نای (شرح حال مسعود سعد)
- ١٠٠٠ حصی النجف

- ١٠٠٠ حصر الحق بمقاله الاماميه
- ١٠٠٠ حصر ضروريات الدين
- ١٠٠٠ الحصر و البوارى
- ١٠٠١ حصن حصين (فى خواص سوره يس)
- ١٠٠١ الحصن الحصين
- ١٠٠١ الحصن الحصين (فى شرح البلد الامين)
- ١٠٠١ الحصن الحصين من شرور تردّد الشياطين
- ١٠٠١ حصول اسلام كى حقيقت
- ١٠٠١ حصول المراد
- ١٠٠١ الحصون المنيعه (فى طبقات الشيعه)
- ١٠٠١ الحصون المنيعه (فى ردّ ما اورده صاحب المنار فى
- ١٠٠١ الحصون المنيعه
- ١٠٠١ حصينه الاخيار - حصينه الاخيار
- ١٠٠٢ الحطام، كتاب
- ١٠٠٢ حظائر القدس
- ١٠٠٢ حظاير القدس - بصائر الانس بحظائر القدس
- ١٠٠٢ حظّ و لذّ
- ١٠٠٢ الحظر و الاباحه
- ١٠٠٢ حظيره الانس
- ١٠٠٢ حظيره الجنان لاهل الايمان
- ١٠٠٤ حظيره القدس
- ١٠٠٤ حظيره القدس
- ١٠٠٤ حفظ الصّحه
- ١٠٠٤ حفظ الصّحه
- ١٠٠٤ حفظ الصّحه
- ١٠٠٤ حفظ الصّحه

- ١٠٠٤ حفظ الصحه
- ١٠٠٤ حفظ الصحه
- ١٠٠٤ حفظ الصحه
- ١٠٠٥ حفظ الصحه
- ١٠٠٥ حفظ الصحه اطفال
- ١٠٠٥ حفظ الصحه ناصرى
- ١٠٠٥ حفظ الكتاب الشريف (عن شبهه القول بالتحريف)
- ١٠٠٥ حفظ المناقب عن شر النواصب
- ١٠٠٥ الحق
- ١٠٠٦ الحقائق
- ١٠٠٦ الحقائق (و الدقائق)
- ١٠٠٦ الحقائق، كتاب
- ١٠٠٧ الحقائق (فى اسرار الدين و مكارم الاخلاق)
- ١٠٠٧ الحقائق (المنتخب من الجامع الصغير و كنوز الحقائق)
- ١٠٠٧ حقائق الاخبار
- ١٠٠٧ حقائق الاخبار ناصرى-حقائق التاريخ
- ١٠٠٧ حقائق الاستشهادات
- ١٠٠٧ حقائق الاسرار-الحقائق فى اسرار الدين
- ١٠٠٧ الحقائق الاسلاميه (و اللوازم الانسانيه)
- ١٠٠٨ حقائق الشهداء
- ١٠٠٨ حقائق الاشياء
- ١٠٠٨ حقائق الاصول
- ١٠٠٨ حقائق الاصول
- ١٠٠٨ حقائق الاصول
- ١٠٠٨ حقائق الاصول
- ١٠٠٨ حقائق الامور

- ١٠٠٨----- حقائق الايمان
- ١٠٠٩----- حقائق الايمان
- ١٠١٠----- حقائق الايمان
- ١٠١٠----- الحقائق الايمانيه(فى مواليد الاثمه و الآداب
- ١٠١٠----- حقائق بى نظير
- ١٠١٠----- حقائق التّاريخ ناصرى-حقائق الاخبار
- ١٠١٠----- حقائق التّحيميد و التّمجيد(فى معرفه مراتب
- ١٠١٠----- حقائق التّفسير
- ١٠١١----- الحقائق الثلاثه(فى بيان الحقيقه اللغويه و العرفيه
- ١٠١١----- حقايق الحدائق-حقائق الحقائق
- ١٠١١----- حقائق الحروف
- ١٠١١----- حقائق الخلل فى دقائق الحيل
- ١٠١١----- حقائق الدقائق
- ١٠١١----- الحقايق الراهنه(فى تراجم اعيان المائه الثامنه)
- ١٠١١----- حقائق الصنابع
- ١٠١١----- حقائق الطب
- ١٠١١----- حقايق العرفان(فى خلاصه الاصول و الميزان)
- ١٠١٣----- حقائق العلوم
- ١٠١٣----- الحقايق القدسيه و الرقايق الانسيه
- ١٠١٣----- حقايق القوانين
- ١٠١٣----- حقائق المباني
- ١٠١٣----- الحقائق المحمديه
- ١٠١٣----- حقائق المصائب
- ١٠١٣----- حقائق ناصرى
- ١٠١٣----- حقائق نكار ناصرى
- ١٠١٥----- الحق المبعثر(فى اثبات صحابه مالك الاشر)

- الحق المبين ١٠١٥
- الحق المبين (فى تصويب المجتهدين و تخطئه جهال ١٠١٥
- الحق المبين ١٠١٥
- الحق المبين (فى افضيه امير المؤمنين) ١٠١٥
- الحق المبين ١٠١٥
- الحق المبين (فى كيفيه التفقه فى الدين) ١٠١٥
- الحق المبين (فى الاستظهار على القسيسين) ١٠١٥
- الحق المبين (فى جواب رسالتى دعوه المسلمين و ١٠١٦
- الحق المصاب فى حكم الخزّ و السنجاب ١٠١٦
- الحق المصيب (فى رد حله النجيب) ١٠١٦
- حق نما ١٠١٦
- الحق الواضح فى احوال العبد الصالح ١٠١٦
- الحق و الحكم ١٠١٦
- الحق و الحكم ١٠١٦
- الحق و الحكم ١٠١٦
- الحق اليقين ١٠١٧
- الحق اليقين (فى اصول الدين) ١٠١٨
- الحق اليقين ١٠١٨
- الحق اليقين ١٠١٨
- الحق اليقين (فى اصول الدين) ١٠١٨
- الحق اليقين ١٠١٨
- الحق اليقين ١٠١٨
- الحق اليقين ١٠١٨
- الحق اليقين (فى معرفه رب العالمين) ١٠١٨
- الحق اليقين (فى رد الوهابيين) ١٠١٩
- الحق اليقين -اتحاد الوجود و الماهيه ١٠١٩

۱۰۱۹	الحقوق، رساله
۱۰۱۹	الحقوق
۱۰۱۹	الحقوق (بين الخالق و المخلوق) - حقوق در بيان
۱۰۱۹	حقوق آل محمد
۱۰۱۹	حقوق الاخوان
۱۰۲۰	حقوق ارث
۱۰۲۰	حقوق اساسی
۱۰۲۱	حقوق اساسی
۱۰۲۱	حقوق اساسی
۱۰۲۱	حقوق اسلام
۱۰۲۱	حقوق اسلام
۱۰۲۱	حقوق اسلامی
۱۰۲۱	حقوق امم
۱۰۲۱	حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)
۱۰۲۱	حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)
۱۰۲۱	حقوق بشری (و اساس سياست مملکت)
۱۰۲۱	حقوق بين الملل خصوصي
۱۰۲۲	حقوق بين الملل عمومي
۱۰۲۲	حقوق بين الملل عمومي
۱۰۲۲	حقوق پارلمانی در ايران و اروپا
۱۰۲۲	حقوق جزاء
۱۰۲۲	حقوق زن در اسلام و اروپا
۱۰۲۲	حقوق فطری - تحولات حقوق فطری
۱۰۲۲	حقوق مدنی
۱۰۲۲	حقوق مدنی ايران
۱۰۲۲	حقوق المؤمن (و فضله)

- ١٠٢٣ حقوق المومنين -كتاب المؤمن
- ١٠٢٤ حقوق الوالدين
- ١٠٢٤ حقوق الوالدين
- ١٠٢٤ الحقيقه
- ١٠٢٤ حقيقه الاخير
- ١٠٢٥ حقيقت گويي
- ١٠٢٥ حقيقه مذهب الاماميّه
- ١٠٢٥ حقيقت مذهب حنفيّه
- ١٠٢٥ حقيقه المساوات
- ١٠٢٥ حقيقت نامه
- ١٠٢٥ حقيقه الواجب تعالى
- ١٠٢٥ حقيقت، كنايت و مجاز
- ١٠٢٦ الحقيقه و المجاز
- ١٠٢٦ الحقيقه و المجاز
- ١٠٢٧ حكم الجاهل في العبادات
- ١٠٢٧ الحكم الشرعى
- ١٠٢٧ الحكم الشرعى (في تحقيقه و بيان اقسامه)
- ١٠٢٧ حكم الشعر في الشرع (و ما قيل في مدحه و ذمه)
- ١٠٢٧ حكم على اسرار الكف
- ١٠٢٧ حكم الفلاسفه
- ١٠٢٧ حكم المبتدئه و المضطربه في الحيض
- ١٠٢٧ الحكمه
- ١٠٢٧ الحكمه، كتاب في
- ١٠٢٨ حكمت، كتاب در
- ١٠٢٨ الحكمه، كتاب في
- ١٠٢٨ حكمت، كتاب در

- ١٠٢٨ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٢٨ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٢٨ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٢٨ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٢٩ حكمت،كتاب در
- ١٠٢٩ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٢٩ الحكمه،كتاب فى
- ١٠٣٠ الحكمه،منظومه فى
- ١٠٣٠ الحكمه،منظومه فى
- ١٠٣٠ الحكمه،منظومه فى
- ١٠٣٠ حكمت،منظومه در-پرسش-سؤالات مير شريف
- ١٠٣٠ الحكمه،منظومه فى
- ١٠٣١ حكمه العارفين(فى ردّ شبه المخالفين من
- ١٠٣١ حكمه العارفين-فصل الخطاب-الحكمه
- ١٠٣١ الحكمه العرشيه
- ١٠٣١ حكمت علائيه-دانشنامه علائى
- ١٠٣١ الحكمه العماديه
- ١٠٣١ الحكمه العماديه
- ١٠٣٢ الحكمه العمليه و الاحكام الشرعيه-النخبه
- ١٠٣٢ الحكمه المتعاليه-الاسفار
- ١٠٣٢ الحكمه المرضيه(فى العقائد الاسلاميه)
- ١٠٣٢ الحكمه المشرقيه
- ١٠٣٣ الحكمين،كتاب
- ١٠٣٣ الحكومه،كتاب
- ١٠٣٣ حكيم قانئى
- ١٠٣٣ حلاج نامه-هيلاج نامه

- ١٠٣٣ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٣ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٣ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٣ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٣ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٤ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٤ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٤ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٤ الحلال و الحرام، كتاب
- ١٠٣٤ حليه الادب
- ١٠٣٤ حليه التجيب (و حليه اللبيب)
- ١٠٣٤ الحليته
- ١٠٣٥ حلق اللحيه (-ريش تراشى)
- ١٠٣٥ حلق اللحيه
- ١٠٣٥ حلق اللحيه
- ١٠٣٥ حلق اللحيه
- ١٠٣٥ حلق اللحيه
- ١٠٣٥ حلق اللحيه
- ١٠٣٥ حل آداب العضدى
- ١٠٣٥ حل الاشكال -اول كتاب فى الهندسه
- ١٠٣٥ حل الاشكال (فى معرفه الرجال)
- ١٠٣٦ حل الاشكال (فى عقد الاشكال)
- ١٠٣٦ حل اشكال ابن كمونه
- ١٠٣٧ حل التقدير
- ١٠٣٧ حل التقويم
- ١٠٣٧ حل التقويم

- حلّ التقويم ١٠٣٧
- حلّ التقويم ١٠٣٧
- حلّ الطلاسم ١٠٣٨
- حلّ الطلاسم (في كشف السر المبهم) ١٠٣٨
- حلّ عباره القواعد ١٠٣٨
- حلّ لغات مقامات الحريري ١٠٣٩
- حلّ لغات نهج البلاغه ١٠٣٩
- حلّ ما لا ينحلّ ١٠٣٩
- حلّ ما لا ينحلّ: (في احوال اطفال الكفار و ولد الزّنا) ١٠٣٩
- حلّ ما لا ينحلّ ١٠٣٩
- حلّ متشابهات القرآن ١٠٣٩
- حلّ المداخل ١٠٣٩
- حلّ المسائل ١٠٣٩
- حلّ المسائل الابتدائيه ١٠٤٠
- حلّ المسائل المتوسطه ١٠٤٠
- حلّ مسأله جبريه ١٠٤٠
- حلّ مشاكل القرآن ١٠٤٠
- حلّ المشكلات ١٠٤٠
- حلّ المشكلات ١٠٤٠
- حلّ المشكلات (من الصيغ القرآنيه و بعض الالغاز و ١٠٤٠
- حلّ المشكلات (من كتاب التلوينات) ١٠٤١
- حلّ مشكلات الاشارات - شرح الاشارات ١٠٤٢
- حلّ مشكلات الاصول ١٠٤٢
- الحلّه السيره (في اشعار الامراء) ١٠٤٣
- حلول الحلول (في ابطال الحلول و الاتحاد) ١٠٤٣
- حلّ و عقد ١٠٤٣

- ١٠٤٣ حلويات العلوم-حظ و لذّ
- ١٠٤٣ حلى الافاضل
- ١٠٤٣ حلى الدهر العاطل(فيمن ادركته من الافاضل)
- ١٠٤٣ الحلى و الثياب
- ١٠٤٣ الحلويات-البابليات
- ١٠٤٣ حليات
- ١٠٤٤ حليه الآراء
- ١٠٤٤ حليه الابرار(فى ادعيه النوافل فى الليل و النهار)
- ١٠٤٤ حليه الابرار(فيما فى اسم على من الاسرار)
- ١٠٤٤ حليه الابرار(فى احوال محمد ص و آله الاطهار)
- ١٠٤٤ حليه الادهان(فى شرايط الحد و البرهان)
- ١٠٤٤ حليه الارواح بحقائق الانجاح
- ١٠٤٤ حليه الاربيان
- ١٠٤٤ حليه الاشراف
- ١٠٤٤ حليه الافاضل(و زينته المحافظ)
- ١٠٤٤ حليه الانسان و حليه اللسان
- ١٠٤٤ حليه الاولياء(فى مناقب امير المؤمنين(عليه السلام))
- ١٠٤٤ حليه الاولياء
- ١٠٤٤ حليه الحلل-حلية حلل-معميات جامى-دستور
- ١٠٤٤ حليه الرجال(فى المواعظ و الامثال)
- ١٠٤٤ حليه الزّائرين
- ١٠٤٤ حليه الصالحين(فى شرح كلمات امير المؤمنين ع)
- ١٠٤٤ حليت طعام اهل كتاب
- ١٠٤٧ حليت طعام اهل كتاب
- ١٠٤٧ حليت طعام اهل كتاب
- ١٠٤٧ حليت طعام اهل كتاب

- ١٠٤٧ حليه العباد
- ١٠٤٧ حليه العنب و الزبيب (الملقى فى الخل لكسب)
- ١٠٤٧ حليه العرايس - تحفه العرايس
- ١٠٤٧ حليه القارى
- ١٠٤٧ الحليه اللامعه - حاشيه البهجه المرضيه
- ١٠٤٨ حليه المتقين
- ١٠٤٩ حليه المتقين
- ١٠٤٩ حليه المجتهدين (فى شرح تبصره المتعلمين)
- ١٠٤٩ حليه المداح
- ١٠٤٩ حليه المرتلين (فى تجويد القرآن المبين) - مرشد
- ١٠٤٩ حليه المعاشرين
- ١٠٤٩ حليه الموحدين (فى ترجمه روضه الواعظين)
- ١٠٤٩ حليه المؤمن
- ١٠٥٠ حليه التجيب
- ١٠٥٠ حليه النظر (فى فضل الاثمه الاثنى عشر)
- ١٠٥٠ الحمائل
- ١٠٥٠ الحماسه الاولى
- ١٠٥٠ الحماسه الثانيه الكبرى
- ١٠٥٠ حماسه الراح
- ١٠٥٠ حماسه سرائى در ايران
- ١٠٥١ الحماسه - حماسه الشعراء - حماسه الخالدين
- ١٠٥١ الحماسه - الحماسه المحدثه
- ١٠٥١ الحماسه
- ١٠٥١ الحماسه (ذات الحواشى)
- ١٠٥١ الحماسه
- ١٠٥١ الحماسه

- ١٠٥١ الحماسه
- ١٠٥١ حماسه ملى ايران
- ١٠٥١ الحماسيات(فى النهضه العربيه)
- ١٠٥٢ حمام الحمامه بصقر الامامه
- ١٠٥٢ حمايه الاسلام
- ١٠٥٢ حمايه الايمان
- ١٠٥٢ حمدان و نمدان
- ١٠٥٢ حمد و ثناء
- ١٠٥٢ الحمدتيه
- ١٠٥٢ الحمديه(فى الدلائل النبويه)،الرساله
- ١٠٥٣ حمزه نامه
- ١٠٥٣ حملات الليث
- ١٠٥٣ حمله حسيني
- ١٠٥٣ حمله حسيني
- ١٠٥٣ حمله حسيني
- ١٠٥٣ حمله حيدرى
- ١٠٥٣ حمله حيدرى
- ١٠٥٣ حمله حيدرى
- ١٠٥٣ حمله حيدرى
- ١٠٥٤ حمله حيدرى
- ١٠٥٤ حمله حيدرى
- ١٠٥٤ حمله حيدرى
- ١٠٥٤ حمله حيدرى
- ١٠٥٤ حمله الضرغام(فى رد منته الكلام)-فتح الكلام
- ١٠٥٤ حمله مختاربه-البارقه الضيغميه
- ١٠٥٤ الحمليه،الرساله
- ١٠٥٤ حميات،رساله در معرفت

- ١٠٥٦----- الحميه(من مزار الرقيه)
- ١٠٥٦----- حميد الأثار(فى نظم تنوير الابصار)
- ١٠٥٦----- الحميراء
- ١٠٥٦----- الحنانه و الثويه-تاريخ مسجد الحنانه
- ١٠٥٦----- حنين الاوطان
- ١٠٥٦----- حنين الحزين
- ١٠٥٦----- حوادث الايام
- ١٠٥٦----- الحوادث الجامعه و التجارب النافعه فى المائه
- ١٠٥٧----- حوادث الدهور(بايام الشهور)
- ١٠٥٧----- حوادث طبيعيه
- ١٠٥٧----- حوادث عناصر
- ١٠٥٧----- حواس باطن
- ١٠٥٧----- حواس الخمس الظاهره و الخمس الباطنه
- ١٠٥٧----- حواس العشره
- ١٠٥٨----- الحواشى على كتب الاخبار
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الادبيه
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الادبيه
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الاربعه(و غيرها)
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الاربعه(و غيرها)
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الاربعه
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب اربعه
- ١٠٥٨----- الحواشى على كتب الاصحاب(من الفقيهيه و
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الاصوليه(و الفقيهيه و غيرها)
- ١٠٥٨----- الحواشى على الكتب الحديثيه(و الرياضيه و
- ١٠٥٩----- الحواشى على الكتب الحديثيه(و الرجاليه و الفقيهيه
- ١٠٥٩----- الحواشى على الكتب الحديثيه(و الفقيهيه)

- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقهيته و غيرها)
- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقهيته)
- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقهيته)
- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الحديثيه (و الفقهيته و العربيه و
- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الدرسيه
- ١٠٥٩ الحواشي على الكتب الدرسيته (مثل الرسائل و
- ١٠٦٠ الحواشي على الكتب الدرسيه
- ١٠٦٠ الحواشي على كتب الصدوق
- ١٠٦١ الحواشي على كتب العامه (من الضحاح الستة و
- ١٠٦١ الحواشي على الكتب العلميه
- ١٠٦١ الحواشي على الكتب العلميه
- ١٠٦١ الحواشي على كتب الفريقين (من العائمه و الخاضه)
- ١٠٦١ الحواشي على الكتب الفقهيته (كالمدارك و
- ١٠٦١ الحواشي على كتب الفقه و الاصول (مثل الرياض و
- ١٠٦١ الحواشي على الكتب الفقه و الاصول
- ١٠٦١ الحواشي على كتب كثيره (من الاصولين و الفقه و
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ الحواشي على كتب كثيره
- ١٠٦٢ حواشي كتب المعقول (الاسفار و الشفا و شرح
- ١٠٦٢ الحواشي النقيه (على كتاب الآداب و الشمسيه)
- ١٠٦٢ حواشي نهج البلاغه- الحواشي الضافيه و الموازين
- ١٠٦٣ الحواله

- الحواله ١٠٦٤
- الحواله، كتاب ١٠٦٤
- الحوث الواقع على جالس السفينه، رساله فى ١٠٦٤
- حور مقصورات ١٠٦٤
- الحورائيه ١٠٦٤
- الحوش، كتاب ١٠٦٤
- حوض النهر (فى شرح الزوض الزهر) ١٠٦٤
- الحوض و الشفاعه ١٠٦٤
- الحياه، كتاب ١٠٦٥
- حياه الابرار فى فضائل الكزار ١٠٦٥
- حيات ابراهيم بن مالك الاشر ١٠٦٥
- حيات ابو الحسن بيهقى ١٠٦٥
- حيات ابى حنيفه ١٠٦٥
- حيات ابى ذر الغفارى-ابوذر غفارى ١٠٦٥
- حيات ابى ذر (الغفارى)-ابوذر ١٠٦٥
- حيات ابى فراس (حارث بن سعيد الحمدانى) ١٠٦٥
- حيات ابى نواس (الحسن بن هانى الاهوازى) ١٠٦٥
- حيات ابى نواس ١٠٦٧
- حياه ابى هريره-ابو هريره ١٠٦٧
- حيات الاخوان ١٠٦٧
- حيات الارواح و مشكات المصباح ١٠٦٧
- حيات الارواح ١٠٦٧
- حيات الارواح (و روح الاشباح) ١٠٦٧
- حيات الامام المجدد الشيرازى (ميرزا محمد حسن) ١٠٦٧
- حيات الاموات (بعد الموت) ١٠٦٧
- حيات الاموات ١٠٦٨

- ١٠٦٨ حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)
- ١٠٦٨ حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)
- ١٠٦٨ حیات الانسان (فی تسبیح الاعیان)
- ١٠٦٨ حیات الانسان
- ١٠٦٨ حیات الانسان
- ١٠٦٨ حیات انیس
- ١٠٦٨ حیات الايمان
- ١٠٦٨ حیات الايمان
- ١٠٦٩ الحیات الباقریة
- ١٠٦٩ حیات الشیخ البهائی
- ١٠٧٠ حیات صاحب بن عباد-الارشاد
- ١٠٧٠ حیات الصادق (علیه السلام)
- ١٠٧٠ حیات الصادق (علیه السلام)
- ١٠٧٠ حیات طیبه
- ١٠٧٠ الحیات الطیبه
- ١٠٧٠ الحیات العابدیة
- ١٠٧٠ حیات العباس بن علی (علیه السلام)
- ١٠٧٠ حیات السید الشریف ابی القاسم عبد العظیم
- ١٠٧٠ حیات ابی القاسم عبد العظیم
- ١٠٧١ حیات القلوب
- ١٠٧١ حیات القلوب
- ١٠٧١ حیات القلوب
- ١٠٧١ حیات مالک الاشر
- ١٠٧١ حیات مالک الاشر
- ١٠٧١ حیات ماه لقا
- ١٠٧١ حیات محمد بن الحنفیة

- ١٠٧١ حيات السيد محمد(ابن امام ابي الحسن على الهادي
- ١٠٧٢ حيات المختار-سبيك النّصار
- ١٠٧٢ حيات المسلمين(في فضائل امير المؤمنين(عليه السلام))
- ١٠٧٢ حيات السيد مهدي القزويني
- ١٠٧٢ حيات ميثم التمار
- ١٠٧٢ حيات النفس في حظيره القدس
- ١٠٧٢ حيات النفوس
- ١٠٧٢ حيات و ممات
- ١٠٧٢ حيات اليقين(في اصول الدين)
- ١٠٧٢ حياض الزلائل(شرح و حاشيه على رياض
- ١٠٧٣ الحياض الطريفه(و الرياض الطريفه)
- ١٠٧٣ حياض الواردين(و رياض الرائددين)
- ١٠٧٤ حيدر بيگ
- ١٠٧٤ حيدر نامه-حيدري نامه
- ١٠٧٤ الحيدريّه
- ١٠٧٤ الحيدريّه
- ١٠٧٤ الحيدريّه،منظومه
- ١٠٧٤ الحيره،كتاب
- ١٠٧٤ حيرت الابرار
- ١٠٧٤ حيرت الاعيان
- ١٠٧٤ حيرت نامه
- ١٠٧٤ الحيز و المقدار
- ١٠٧٥ الحيز،كتاب
- ١٠٧٥ الحيز،كتاب
- ١٠٧٥ الحيز،كتاب
- ١٠٧٥ الحيز،كتاب

- ١٠٧٥ الحيف، كتاب
- ١٠٧٥ الحيف (و النفاس)
- ١٠٧٥ الحيف (و النفاس)
- ١٠٧٥ الحيف (و احكامه)
- ١٠٧٥ الحيف، رساله
- ١٠٧٧ الحيف، رساله فى
- ١٠٧٧ الحيف، رساله فى
- ١٠٧٧ الحيف، رساله فى
- ١٠٧٧ الحيل (الكبير)، كتاب
- ١٠٧٧ الحيل (الصغير)، كتاب
- ١٠٧٧ الحيل، كتاب
- ١٠٧٧ الحيل، كتاب
- ١٠٧٧ الحيل، كتاب
- ١٠٧٧ حيل الزبا
- ١٠٧٨ حيل الزبا
- ١٠٧٨ حيل الزبا (و غيره من الحيل المحلّه و المحزمه)
- ١٠٧٨ حيل الزبا (و جواز العمل بها)
- ١٠٧٨ الحيوان، كتاب
- ١٠٧٨ الحيوان، كتاب
- ١٠٧٨ الحيوانات، كتاب
- ١٠٧٨ حيوان شناسى
- ١٠٧٨ الحى، كتاب
- ١٠٧٨ حتى الضحك (و اخبارهم)
- ١٠٧٨ حتى على الحق
- ١٠٧٩ حتى بن يقظان
- ١٠٨٠ درباره مركز

مصنّفات شیعه: ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه جلد 2

مشخصات کتاب

سرشناسه: آقابزرگ طهرانی، محمد محسن، 1255 - 1348 .

عنوان و نام پدیدآور: مصنّفات شیعه (ترجمه و تلخیص الذریعه الی تصانیف الشیعه)/ تالیف محمد محسن نزیل سامراء الشهیر بالشیخ آغا بزرگ الطهران. به اهتمام محمد آصف فکرت

مشخصات نشر: مشهد - بنیاد پژوهش های آستان قدس رضوی 1372

مشخصات ظاهری: 4 ج.

یادداشت: فارسی.

موضوع: کتاب های چاپی -- کتابشناسی

موضوع: نویسندگان شیعه -- کتابشناسی

موضوع: نسخه های خطی فارسی -- فهرست ها

موضوع: نسخه های خطی عربی -- فهرست ها

ص: 1

اشاره

مصنّفات شيعه (ترجمه و تلخيص الذريعه الى تصانيف الشيعه)

تاليف : محمد محسن آقابزرگ طهرانى

اهتمام: محمد آصف فکرت

ص:3

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص: 4

بقية حروف ت

التخاطب، كتاب

محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). ظاهرا همان آداب التخاطب او است، که گذشت.

التخیر

ابو المحاسن عبد الواحد رویانی شهید (-501 یا 502 ق). مذکور در کشف الظنون.

التختم باليمين - آداب التختم

در برخی از منابع از آن نقل شده است و ظاهرا در آداب تختم (انگشتر به انگشت کردن) بوده است.

تخجيل من حرف الانجيل

ابو البقاء صالح بن حسین جعفری، در ده باب، تالیف: پیش از 942 ق. مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الواحد الاحد الذي لا يتكثر بالاعداد

تخريب الباب

در ردّ بایگیری، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

التخريج، كتاب

درباره بنی شیبان، از ابو سعید عبید بن کثیر عامری (-294 ق).

تخريج الآيات - الرسالة الواضحة و كشف الآيات و...

تخريج الآيات و الاحاديث (در اثبات امامت

ائمّه (عليه السلام))

فارسی، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق)، مذکور در فهرست آثار او.

تخريج الصحيحين

ابو عبد الله محمد بن عبد الله حاکم نیشابوری معروف به ابن بیع (-405 ق).

تخصيص البراهين

در نقض مسأله امامت از كتاب الاربعين فخر رازی (-606 ق)، از برهان الدین محمد بن حمدانی قزوینی، از مشایخ خواجه طوسی.

تخصیص نامه

فارسی، مثنوی اخلاقی، از اسماعیل بن حسین تبریزی معروف به مسأله گو و متخلص به تائب (-1374 ق).

تخفیف العباد (فی بیان احوال الاجتهاد)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق)، خ. دیده شده.

-اللهم ارنا الحق حقا...

التخلف عن جيش اسامه، رساله فی

در امامت، از محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق)، خ. آستان قدس، ش 559 و ش 2043.

-قالت الاماميه ان ابا بكر كان في جيش اسامه...

ص: 5

التخليه و التحليه، كتاب

شيخ علي حزين (-1181 ق) ظاهرا در اخلاق است. مذكور در نجوم السماء.

تخليص الرسائل

بعضی از متأخرين از آن نقل کرده اند و ظاهرا خلاصه رسائل علامه انصاری است.

تخليص الفرائد عن الفضول و الزوائد-البركات

الرضويه

تخليص الفوائد في شرح تمهيد القواعد

اصول، تعليقات سيد محمد عصّار تهراني (-1356 ق) بر «تمهيد القواعد» شهيد ثانی.

تالیف: 1346 ق. خ. آستان قدس، ش 2962 (خط مولف، 1346 ق).

تخليص الكفايه

اصول، شرح و تحرير كفايه الاصول، از سيد محمد عصّار تهراني. خ. آستان قدس، ش 2963 (خط مولف، 1342 ق).

تخلييل الاسنان في ليالي شهر رمضان

بهاء الدين محمد بن حسين عاملی، شيخ بهایی (-1030 ق). خ. نجف.

تخميس الآداب و الحكم

ابراهيم بعلبکی، مخمس بر قصیده منسوب به علي عليه السلام. خ. آستان قدس.

صرمت حبالک بعد وصلک زينب

والدهر فيه تغیر و تقلّب

تخميس الاثنى عشریات

اصل از محمد مهدي بن مرتضى طباطبائی، بحر العلوم (-1212 ق)، تخميس از حسين بن محمد رضا بن بحر العلوم.

تخميس الاشباه---

تخمیس دوازده بند (محتشم)

فارسی، از میرزا ثاقب.

تخمیس دوازده بند (محتشم)

فارسی، از محمد حسین سهرابی.

تخمیس السبع العلویات

اصل از عبد الحمید بن ابی الحدید (-655 ق)، تخمیس از عباس بن قاسم زیوری بغدادی (-1316 ق)، که برخی را در 1291 ق سروده. خ. دیده شده.

تخمیس السبع العلویات

اصل از ابن ابی الحدید، تخمیس از محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). خ. دیده شده.

تخمیس العینیه الحمیریہ

اصل از سید حمیری، تخمیس از علی نقی بن ابی الحسن نقوی لکهنوی (1323 ق-)، که در 1350 ق در بازگشت از نجف به هند سروده.

تخمیس الفرزدقیہ

محمد بن اسماعیل حلّی معروف به ابن خلفه (-1242 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

ابو الفتح نصر اللّٰه بن حسین فائزی شهید (-1168 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

راضی بن صالح قزوینی (-1287 ق). ط.

تخمیس الفرزدقیہ

مصطفی بن جواد خالصی. ط.

تخمیس الفرزدقیہ

محمد بن طاهر سماوی، وی شرحی نیز بر قصیده فرزدق دارد که «الکواکب السماویة» نام دارد و چاپ شده و همه این تخمیسها در آن درج شده است.

تخمیس الفرزدقیه

درویش علی بغدادی، فرزندش تمامی تخمیس را در «کنز الادیب» آورده است.

تخمیس قصیده میرفندرسکی

فارسی، مخمس بر قصیده ابو القاسم بن میرزا بزرگ معروف به میرفندرسکی (-1050 ق)، از محمد علی که در 1129 ق در مرشدآباد هند سروده.

-ای که ذاتت در دو گیتی مظهر اسماستی

جوهری دهر را چون لؤلؤ لالاستی.

تخمیس الکافیہ البدیعیہ-البدیعیہ

تخمیس الکراریه

در مدح ائمه علیهم السلام (حیدر کرار و فرزندانش ائمه اطهار)، اصل از محمد شریف بن فلاح کاظمی، تخمیس از محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). خ. دیده شده.

تخمیس اللامیه-تخمیس الجلبلیه

تخمیس اللامیه

در مدح حضرت امیر و رثاء امام حسین علیهما السلام، اصل از حسن بن علی قفطانی (-1275 ق)، تخمیس از حسن سبتی نجفی (1299 ق-).

تخمیس المقصوره الدریدیہ

اصل قصیده از ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق)، تخمیس از محمد رضا نحوی که در 1212 ق تخمیس کرده. خ. دیده شده.

تخمیس المقصوره الدریدیہ

موفق الدین عبد الله بن عمر انصاری.

-لما ابیح للحسین صونه

و خانه یوم الطراد عونه

تخميس المقصوره الدرديه

موسى بن شريف آل محيي الدين جامعى عاملى (-1281 ق).خ.ديده شد.

تخميس الميميه---

ص:7

تخمیس النونیه

اصل از ابو الولید احمد بن عبد اللہ معروف به ابن زیدون، تخمیس از شیخ صفی الدین حلّی. ط. (با دیوان او).

تخمیس النونیه

اصل از ابن زیدون، تخمیس از محمد بن معصوم موسوی خطی قطیفی (-1271 ق).

- ذکر الطوف شبحی الارزاء ینسینا

و عن تغنی الغوانی الغید یغنینا

تخمیس الهائیه الازریه - الدرر الآلی

اصل از کاظم بن محمد ازری (-1211 ق)، در مدح اهل بیت علیهم السلام، تخمیس از ابو المحاسن جابر بن عبد الحسین ربیع کاظمی (-1313 ق). ط. 1318 ق.

تخمیس الهاشمیات السبع

اصل از کمیت بن زید بن خنیس اسدی کوفی (-126 ق)، تخمیس از عباس زیوری. خ. دیده شده.

تخمیس الهمزیه البوصیریّه (فی مدح خیر البریه) ---

تداخل الاغسال

فقه، از علیشاه بن صفدر کشمیری (-1269 ق).

خ. دیده شده.

تدارک انواع خطأ الحدود

طب، از شیخ الرئيس ابو علی بن سینا (-428 ق).

مذکور در کشف الظنون.

تدارک المدارک (فی بیان ما هو عنه غافل و

تارک)

شرحی است بر المدارک، از یوسف بن احمد درازی بحرانی (-1186 ق). خ. کاظمین، نجف.

التداوی بالمسکر

فقه، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).

تداوی روحی

فارسی، روانشناسی، از حسین کاظم زاده تبریزی.

ط. اصفهان، 1340 ق.

التدبیر، کتاب

در امامت، از ابو محمد هشام بن حکم کندی کوفی (-199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التدبیر، کتاب

در توحید و امامت، از ابو الحسن علی بن منصور کوفی. مذکور در رجال نجاشی، فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

التدبیر، کتاب

در صنعت، از محمد بن زکریا رازی (-311 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم. این کتاب و «کتاب التدبیر» از بخشهای دوازدهگانه کتاب بزرگ او در علم صنعت است.

تدبیر آله الاسطلاب

تقی الدین ابو الخیر فارسی.خ.حسینیة شوشتریهای نجف.

تدبیر الحجر الاعظم

کیمیا، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ.کربلا.

تدبیر الحوامل

فارسی، طب، در بهداشت مادران باردار، از میرزا سلیم آخوندوف طیب قراباغی.ط.تهران.

تدبیر المبتدی

فارسی، در تصرف، از احمد بن محمد میدانی (-518 ق).خ.ملک.

-الحمد لله رب العالمین... این کتاب کی کرده شد از بهر مبتدیان در ادب

تدبیر المسافر، رساله - تدبیر المسافرین

ابن سینا.خ.مجلس، آیا صوفیا.

تدبیر المنزل (او السیاسه الاهلیه)

نیز از شیخ رئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق).ط.بغداد، 1347 ق.

تدبیر منزل (و دستور بچه داری)

فارسی، از بدر الملوک بامداد.ط.تهران، 1333 ش (چاپ بیست و سوم).

تدبیر النفوس (فی اصلاح الدروس)

در اصلاح دروس در مدارس نوین، از فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق).مذکور در آخر مطلع الشموس مؤلف.

تدبیرات غیر المعتمره

محمد حسین بن محمد علی مرعشی شهرستانی.

خ.کربلا.

التدقیق الدقیق

رساله در احكام تقيه، از على محمد بن دلدار على تقوى لكهنوى (-1312 ق). مذكور در مشاهير علماء الهند.

تدمير الخائنين (فى رد تنكيب الخائنين)

محمد مرتضى بن حسنعلى حسيني جونپورى (-1337 ق). ط. هند.

ص: 9

التدوير، كتاب

در صنعت، از ابو موسی جابر بن حیان. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التدوين فی احوال جبال شروین - تاریخ سواد کوه

فارسی، از محمد حسن بن علی خان اعتماد السلطنه. ط. تهران، 1311 ق.

تدوين الآثار فی احوال علماء خوانسار

محمد حسن بن محمد یوسف بن میرزا بابا موسوی خوانساری (-1337 ق).

تدوين الاشعار ---

ص: 10

التذکره (فی نعت بعض الكتب و الآثار النادره)

محمد رضا بن محمد جواد نجفی (1306 ق-).

التذکره (فی حقیقه الجوهره)

حکمت، از ابو یعلی حمزه بن عبد العزیز معروف به سلاّر دیلمی (-448 ق). مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب.

التذکره

عبد الباقي، مذکور در نجوم السماء، ظاهراً عبد الباقي عارف، صوفی و خوشنویس معاصر شاه عباس صفوی بوده است.

التذکره (فی تاریخ تستر)---

ص: 11

تذکره الاحبه و الابرار

ادعیه، از محمد رضا طبسی (1322 ق-).

تذکره الاحباب

ریاضی، از نظام الدین عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934 ق). خ. قوله، مصر.

-الحمد لله الذی منه المبدأ و الیه المآب...

تذکره احوال الفقیه المطلق الآغا محمد علی...

احوال محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق)، از فرزندش محمد حسین.

تذکره الاخلاء و ذخر یوم الجزاء

اخلاق، از محمد حسین بن غلام رضا فیروز آبادی (1328 ق-).

تذکره الاخوان (فی طب الابدان)---

ص: 12

ط. بمبئی، 1313 و 1333 ق.

تذکرہ الاولیاء - مقامات العارفين

عرفان، از معین الدین علی بن نصیر تبریزی معروف به شاه قاسم انوار (-837 ق).

تذکرہ الاولیاء

فارسی، تاریخ و عرفان، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری (-627 ق). ط. مکر.

تذکرہ اولی الہی ---

ص: 13

تذکره خوشگو - سفینه خوشگو

فارسی، تذکره شاعران، از بندر ابن داس خوشگو (سده 12 و 13 ق). ط. هند.

تذکره خوشنویسان

فارسی، از تقی بن حسین دانش (ح 1288 ق-).

تذکره درویش حسین نوائی کاشانی

فارسی، در مجمع الفصحاء از آن نقل شده است.

تذکره دزفول

فارسی، در حوادث قحط و غلاء روزگار نادر شاه و پس از آن، از علی بن مرتضی طیب موسوی دزفولی، تألیف: 1177 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذي جعل الشكر سببا لدوام النعم.

تذکره دلگشا

فارسی، تذکره شعراء، از علی اکبر نواب متخلص به بسمل (-1263 ق). خ. موجود.

تذکره دولتشاه - تذکره الشعراء

فارسی، از دولتشاه بن علاء الدوله بختیشاه غازی سمرقندی، تألیف، 892 ق. ط. مکرر.

تذکره دولتشاهی

تاریخ، از محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه قاجار.

در «نزهه الاخبار» منجم بغدادی از آن یاد شده است.

تذکره الذاکرین

صدر الدین محمد بن حسن شعبانکردی قزوینی.

ط. تهران، 1328 ق.

تذکره الزاعی ---

التذکره السنجریه

ابو نزار حسن بن صافی نحوی (-568 ق).

تذکره شاه طهماسب

فارسی، تاریخ، از شاه طهماسب بن شاه اسماعیل اول صفوی (-984 ق). ط. لیبسیک، 1308 ق؛ برلن، 1303 ش.

تذکره الشباب

فارسی و عربی، مجموعه ادبی، از محمد مهدی بن محمد باقر بهجت معروف به فروغ الدین اصفهانی (1223 ق-).

تذکره شبستان

فارسی، تذکره شعراء، از محمد علی بن عبد الوهاب مدرسی متخلص به شهلا (سده 12 ق).

تذکره الشعراء (از اسحاق بیک) ---

ص: 15

تذکره الشعراء المعاصرين

فارسی، از شاه محمد دارابجردی فارسی، متخلص به شاه.

تذکره الشعر و الشعراء

فارسی، از عبد الرزاق بیگ بن نجفقلی دنبلی متخلص به مفتون (-1243 ق).

تذکره شمس التواریخ-شمس التواریخ

فارسی، در احوال فقهاء، حکماء، عرفاء و شعراء در 4 رکن، از اسد الله بن محمود گلپایگانی (-1366 ق). ط. اصفهان، 1331 ق.

تذکره شوشتر ---

ص: 16

تذکره العرفاء

فارسی، اخلاق، از علی علوی.خ. موجود (1256 و 1269 ق).

تذکره العروض

عروض، از امین الواعظین اسد اللہ بن ابی القاسم دزفولی (-ح 1353 ق).

التذکره العظیمه

فارسی، محمد ابراهیم بن عبد الرحیم کلباسی. ط.

تهران، 1307 ش.

تذکره العقول (فی معرفه اصول الدین الواجبه علی

کل من هو فی زمره العاقلین)

در اصول دین، از حسین بن ابراهیم حسینی قزوینی (-1208 ق)، تالیف: 1142 ق.خ.

موجود.

-الحمد لله الذي جعل جلاله

التذکره العلائیه---

ص: 17

«بحار الانوار» فوایدی نقل کرده است.

تذکره الفهیم فی عمل التقویم

معرب زیج الغ بیک است. مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله الذى خلق الافلاك ودورها

تذکره القبور

فارسی، مزارات اصفهان، از عبد الکریم بن مهدی گزی اصفهانی (-1341 ق). ط. اصفهان، 1324 ش.

تذکره القبور

فارسی، مزارات اصفهان، از شهاب الدین بن محمود مرعشی (-1369 ش)، اضافاتی بر «تذکره القبور» گزی دارد. ط. اصفهان، 1328 ش.

تذکره قدسیه

فارسی، تذکره شعراء عهد ناصر الدین شاه قاجار، از ابراهیم بن مهدی بدایع نگار. ط.

تهران.

-شکر و سپاس مر آن خداوندی را عظم شانه

تذکره الکحالین

طب، از محمد حسین بن ربیع کحال شیرازی (-1325 ق). فرزندش سید احمد آن را به اتمام رسانیده.

-الحمد لله الذى نور ابصار قلوبنا بمعرفته

تذکره الکحالین

طب، از علی بن عیسی کحال (سده 5 ق). خ.

آستان قدس، ش 5063 و ش 5064.

التذکره الکندیة - تذکره الراعی - التذکره العلائیه

ادبیات و علوم مختلفه، از علی بن مظفر دمشقی اسکندرانی معروف به ابن وداعه (-716 ق).

تذکره لباب الالباب - لباب الالباب

فارسی، تذکره شعراء، از جمال الدین محمد عوفی یزدی (سده 7 ق). ط. لیدن، 1324 ق / 1906 م؛ تهران، 1335 ش.

تذکره اللیب فی ایضاح رجال التهذیب - تنبیه

اللیب - التنبیحات

ناشناخته، نسخه ای از آن نزد محمد باقر شوشتری (-1327 ق) بوده است.

تذکره المتبحرین (فی العلماء المتأخرین عن الشیخ

الطوسی من غیر العاملین)

رجال، جزء دوم امل الآمل، از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق)، تألیف: 1097 ق.

تذکره المتعلمین

اصول دین، از محمد رضا طبسی (معاصر).

تذکره المتعلمین (و تبصره المتأدبین)

علی حسین بن خیرات علی زنجی فوری (-1310 ق).

تذکره المتقین

فارسی، اخلاق، جامع: اسماعیل بن حسین نائب تبریزی معروف به مسأله گو (معاصر). ط، 1329 ق.

تذکره المتقین

کلام، از محمد باقر بن محمد تقی حسینی مازندرانی.

-الحمد لله الذي عظم شأنه و جلّ برهانه

تذکره المجتهدین

رجال، از یحیی مفتی بحرانی، شاگرد محقق کرکی.

تذکره المجلسی

اردو، شرح احوال علامه مجلسی. ط. هند.

تذکره مجمع الفصحاء

فارسی، تذکره الشعراء، از رضا قلی خان بن محمد هادی هدایت (-1287 ق). ط. تهران، 1295 ق و 1336-1340 ش.

ص: 18

تذکره المؤمنین (فی فضائل العلماء العالمین)

فارسی، از یوسف بن احمد رشتی، تألیف:

1318 ق.ط. تهران، 1334 ق.

تذکره مونس الاحرار

فارسی، از محمد بن بدر جاجرمی.ط. تهران، 1337 ش.

تذکره میخانه---

ص: 20

التذكير

ابو بكر بن عبد الرحمان حضر مى (-1341 ق).

مذكور در پایان دیوان او.

تذکیر العاقل و تنبیه الغافل

در فضیلت علم، از ابو عبد الله حسین بن عبید الله غضائری (-411 ق).

تذهیب الاصول (فی شرح تهذیب الاصول)

اصول، اصل از علامه حلّی، شرح از عبد الجواد بن محمد مهدی کلباسی (-1314 ق)، تألیف:

1278 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذى خلق الانسان

تذهیب الاکمام (فی شرح تهذیب الاحکام)

اخبار، اصل از شیخ طوسی، شرح از قاضی نور الله بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق).

-ابتداء الحديث بحمد القديم سنّه قديمه.

تذیل الاعقاب -تبدیل الاعقاب

انساب، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیة دیباجی (-776 ق).

تذیل امل الآمل ---

ص: 21

تراجم آل المجلسی - انساب السلسله المجلسیہ

فارسی، از حیدر علی بن عزیز اللہ مجلسی، تألیف: 1209 ق.

تراجم آل الوحید البهبانی ---

ص: 22

ابو الحسن بن مهدی لکهنوی، ط. لکهنو، 1285 ق.

تربیت نامه

فارسی، مثنوی در توحید، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی.

تربیت نسوان

فارسی، ترجمه تحریر المرئه، مترجم: یوسف اعتصام الملک اعتصامی، ط. تبریز، 1318 ق.

تربیع الدائرہ---

ص: 24

ترتیب السعادات- کتاب السعاده

اخلاق، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق). ط. تهران، 1314 ق (در هامش مکارم الاخلاق)، 1314-1316 ق (در هامش مبدأ و معاد ملاصدرا)؛ مصر، 1346 ق.

-الحمد لله الذي عمّ الخلق بنعمه

ترتیب الفوائت، رساله فی

فقه، از محمد تقی بن میرزا رضا قزوینی (-1333 ق).

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، از علی بن عبد الله مقشاعی بحرانی (-1127 ق). مذكور «در لؤلؤه البحرين».

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، از عنایت الله قهپائی (سده 11 ق).

ترتیب فهرس شیخ الطائفه

رجال، ناشناخته، تألیف: 1005 ق. ط. کلکته، 1271 ق.

ترتیب فهرس الشیخ منتجب الدین

رجال، از سید حسین طباطبائی بروجردی. خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي تفرّد بالازلیه و البقاء...

ترتیب الکشی-الاختیار من کتاب ابی عمرو

الکشی

رجال، از داود بن حسن بحرانی (سده 12 ق).

مذكور در لؤلؤه البحرين.

ترتیب الکشی (علی ترتیب الحروف فی الاسماء)

رجال، از عنایت اللہ قہپائی، تألیف: 1011 ق.

خ. دیده شده.

ترتیب الکشی (علی ترتیب طبقات اصحاب

(المعصومین ع)

رجال، از یوسف بن محمد حسینی عاملی، تألیف: 981 ق. خ. آستان قدس 13062.

ترتیب مسائل علی بن جعفر - الجعفریات -

الکاظمیات

فقه، از ناصر بن محمد جارودی (سده 12 ق). خ.

آستان قدس، ش 8158.

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه

رجال، از صاحب معالم، حسن بن زین الدین (-1011 ق)، تألیف: 982 ق. خ. دیده شده.

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه

علاء الدین محمد بن ابی تراب گلستانه (-1110 ق). خ. شهید مطهری (1087 ق).

ترتیب مشیخه من لا یحضره الفقیه - شرح من لا

یحضره الفقیه.

ترتیب معانی الاخبار

به ترتیب حروف، از داود بن حسن بحرانی.

مذکور در کشف الحجب.

-احمدک اللهم جزیل العطاء...

ترتیب النجاشی

محمد تقی خادم انصاری، تألیف: 1006 ق. خ.

آستان قدس، ش 13274

-الحمد لله على ما وهب

ترتیب النجاشی

داود بن حسن بحرانی. مذکور در «لؤلؤة البحرين».

ترتیب النجاشی

عنایت الله قهپائی. خ. دیده شده.

الترتیلیه، الرساله

فارسی، تجوید، از اسماعیل بن علینقی تبریزی (معاصر). ط. تبریز، 1348 ق (چاپ سوم).

ترتیل

فارسی، منظومه، از حافظ محمد بن محمود سمرقندی. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-خالق اکبر خداوند جهاندار معین

حمد بی حد مرورا وبر رسولش آفرین

الترجمان (فی علم المیزان)

ناصر بن سعید حویزی، تالیف: 1061 ق. خ.

دیده شده.

ص: 25

الترجمان (فی لغات القرآن)

فارسی، فرهنگ لغات قرآن، از سید شریف علی بن محمد گرگانی (-816 ق). خ. آستان قدس، ش 1459.

الترجمان (فی معانی الشعر)

ابو عبد الله محمد بن احمد مفتح بصری (-327 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

ترجمان البلاغه

در صنایع بدیع، از محمد بن عمر رادویانی. ط.

استانبول، 1949 م؛ تهران، 1363 ش.

ترجمان الزمن

تاریخ، از جلال الدین بن مهنا علوی. مذکور در کشف الظنون و الوافی بالوفیات صفدی.

ترجمان العرب - دیوان ابی البحر

ترجمان القرآن

فرهنگ لغات قرآن، از تاج الدین بن محمد بن ابراهیم هاشمی. خ. مجلس.

-الحمد لله الذي ارسل الرسل

ترجمان القرآن

فارسی، از محمد بن ابی القاسم قالی خوارزمی (-567 ق). خ. نجف.

-این کتاب ترجمان قرآن است...

ترجمان اللغة

فارسی، شرح قاموس فیروزآبادی، از محمد یحیی بن محمد شفیع قزوینی، تألیف:

1114-1117 ق، به دستور شاه سلطان حسین صفوی. ط. تهران، 1273 ق و مکرر.

ترجمه ها

الف. تراجم کتب

ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه

فارسی، تاریخ، اصل از ابوریحان بیرونی، مترجم: علی قلی خان اعتضاد السلطنه (-1298 ق).

ترجمه الآثار الباقيه عن القرون الخاليه

فارسی، تاریخ، مترجم: اکبر دانا سرشت (معاصر). ط، 1321 ش و مکرر.

ترجمه آداب المتعلمين

فارسی، اخلاق، اصل از خواجه نصیر الدین محمد طوسی، مترجم: امیر عادل حسینی. مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه آداب المتعلمين

فارسی، اخلاق، مترجم: علی بن محمد حسینی طیب (-1316 ق). خ. مرعشی.

ترجمه آداب المتعلمين - تذکره الطالبين

ترجمه آیات الاحکام

فارسی، تفسیر، ترجمه زبده البیان اردبیلی، از مترجمی ناشناخته. خ. موجود.

ترجمه ابصار العين في انصار الحسين عليه السلام

اردو، از تصدق حسین بن غلام حسین موسوی کنتوری (-1348 ق).

ترجمه الابطال - زندگانی محمد ص

فارسی، از ابو عبد الله زنجانی (-1360 ق). ط.

تبریز، 1357 ق.

ترجمه اثبات الرجعه

اردو، اصل از طبسی، مترجم: علی بن محمد باقر رضوی لکهنوی.

ترجمه الاثنا عشریه الزکاتیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی، تاریخ ترجمه: 1013 ق.خ. مرعشی (خط مترجم در 1024 ق.).

ترجمه الاثنا عشریه الصلاتیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی.خ. دیده شده.

- حمد و پرستش معبودی را عز و علا

ص: 26

ترجمه الاثنا عشرية الصوميه

فارسي، اصل از شيخ بهائي، مترجم: صدر الدين محمد بن مجبلى تبريزى. خ. مرعشى (خط مترجم).

ترجمه احاديث اوائل الشهور---

ص: 27

بمبئی.

ترجمه اربعین

فارسی، منظوم. ط. ایران.

ترجمه اربعین

فارسی، از کلمات قصار امیر المؤمنین (علیه السلام)، شرح هر حدیث در یک رباعی، از محمد حسین بن یوسف هروی. خ. آستان قدس (خط شاه محمود نیشابوری در 927 ق). همین کتاب در عنوان در چهل حدیث هم آمده است.

ترجمه اربعین

فارسی، منظوم، در فضائل امیر المؤمنین، از عبد الصمد بن کمال بن امیر الحاج.

-سپاس مر خدای را که منور گردانید.

ترجمه اربعین سوره

فارسی، ترجمه 40 سوره از تورات. ط. مکرر.

ترجمه ارشاد الاذهان

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (معاصر). خ.

موجود.

ترجمه ارشاد الاذهان

فارسی، اصل از علامه حلی، با برخی اضافات.

خ. مشکات (1072 ق).

ترجمه ارشاد المفید

فارسی. ط. تهران.

ترجمه اساس الاصول

حمایت حسین نیشابوری کنتوری، معروف به سید علی بخش حکیم (-1235 ق). مذکور در کشف الحجب.

-اساس اصول یتفرع علیها افضل القربات

ترجمه الاسرار فی اشاره الابرار

فارسی، تفسیر سورة فاتحه، از عباس بن بهرام میرزا اورامی متخلص به توفیقی، به دستور استادش سعد الدین سعدی نگاشته. خ. دیده شده (1074 ق).

-منت خدای را عز و جل که طاعتش موجب قربت است.

ترجمه اسرار الصلاة

فارسی، اصل از شهید ثانی، مترجم: محمد زمان تنکابنی. خ. موجود (1118 ق).

ترجمه اسرار نیکبختی

ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1333 ش (چاپ دوم).

ترجمه اسنی المطالب (فی نجاه ابی طالب)

اردو، اصل از احمد بن زینی دحلان، مترجم:

مقبول احمد دهلوی. ط 1313 ق.

ترجمه الاشارات و التنبیها

فارسی، از احمد بن شهاب الدین رضوی معروف به ادیب پیشاوری (-1349 ق)، ناتمام.

ترجمه الاشارات و التنبیها

فارسی، از علی بن محمد بن اسد الله امامی اصفهانی (سده 12 ق).

ترجمه الاشارات و التنبیها

فارسی، مترجم: ناشناخته. ط. تهران، 1316 ش.

ترجمه اصل الشیعه و اصولها - ریشه شیعه و

فارسی، اصل از محمد حسین آل کاشف الغطاء، مترجم: علیرضا خسروانی. ط. تهران، 1317 ش.

ترجمه الاصول الاصيله

فارسی، اصل از فیض کاشانی، مترجم: جلال الدین بن ابی القاسم محدث ارموی (معاصر).

ترجمه اصول کافی ---

ص: 28

ترجمه اطواق الذهب

فارسی، اصل از جار الله زمخشری، مترجم:

محمد شفیع وصال شیرازی (-1262 ق).

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از عبد الله بن حسین رستمدراری مازندرانی. صاحب ریاض نسخه را دیده است.

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از محمد علی بن محمد مدرسی طباطبایی یزدی (-1240 ق). مذکور در آئینه دانشوران.

ترجمه اعتقادات الصدوق

فارسی، از محمد مهدی رضوی که در 45 باب به نام شاه طهماسب صفوی تألیف کرده. خ.

موجود.

ترجمه اعتقادات الصدوق ---

ص: 29

ترجمه الفیه الشہید

فارسی، واجبات نماز. ظاهراً مترجم پس از 1000 ق می زیسته.

-سپاس بی قیاس موجودی را تقدست اسمائه...

ترجمه الفیه الشہید

فارسی، از امیر نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب جرجانی (-پس از 959 ق).

صاحب ریاض نسخه را دیده بوده است.

ترجمه الالفیه و النفلیه

فارسی؟، از آقا نجفی، محمد تقی بن محمد باقر اصفهانی (-1332 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه امامه اللتام-ترجمه رفع اللتام

ترجمه امالی الصدوق

فارسی، از علی بن محمد امامی حسینی. مذکور در «ریاض العلماء».

ترجمه امالی الصدوق

فارسی، از صادق بن حسین توشخانگی که در 1301 ق ترجمه کرده. خ. دیده شده.

ترجمه الامامه و طرق الزعامه

فارسی، اصل از هبه الدین شهرستانی، مترجم:

علی رضا خسروانی.

ترجمه امان الاخطار---

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). خ. دیده شده.

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، اصل از علامه حلی، مترجم: محمد باقر بن محمد رضا شانه تراش شوشتری، شاگرد سید نعمه الله جزائری. مذکور در تاریخ شوشتر.

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، از میرزا حسین نائب الصدر (-1315 ق).

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، از محمد رضا بن جلال الدین محمد اصفهانی، که برای امیر ابو الفتح بن حبیب الله حسینی ترجمه کرده. خ. موجود (1068).

ترجمه الباب الحادی عشر

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

-بعد از تقدیم مراسم محامد الهی و تعظیم و درود نامتناهی

ترجمه بحار الانوار

فارسی، اصل از علامه مجلسی، مترجم به احتمال: محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

ترجمه بحار الانوار-ترجمه اول مجلدات البحار

فارسی، مجلد اول به همراه مجلد دوم، مترجم ناشناخته، به نام «شاهزاده سلطان محمد بلند اختر» مصدر است. خ. موجود.

ترجمه بحار الانوار-ترجمه سادس البحار

فارسی، مجلد ششم، در احوال پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله)، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

ترجمه بحار الانوار-ترجمه الثامن من البحار

فارسی، مجلد هشتم، از محمد نصیر بن عبد اللہ برادرزادہ علامہ مجلسی مؤلف بحار. مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمہ بحار الانوار (ج 8) ---

ص: 31

ترجمه تاریخ ادبیات ایران

فارسی، اصل از ادوارد براون، از فردوسی تا سعدی، مترجم: فتح الله مجتبایی. ط. تهران، 1341 و 1342 ش.

ترجمه تاریخ بخارا

فارسی، اصل از ابو بکر جعفر نرشخی (-348 ق)، مترجم: ابو نصر احمد بن محمد بن نصر قبادی (یا قباوی). ط. مکرر.

ترجمه تاریخ پطر کبیر

فارسی، اصل از ولتر، مترجم: رضا قلی خان بن مهدیقلی خان تبریزی (-1283 ق). ط. 1263 ق و مکرر.

ترجمه تاریخ تمدن اسلام

فارسی، اصل از جرجی زیدان، مترجم:

محمد باقر مسعودی (-1265 ق) یا عبد الحسین میرزا. ط. تهران، 1329 و 1343 ق (2 مجلد).

ترجمه تاریخ الحكماء

فارسی، اصل از شهرزوری، مترجم: ضیاء الدین دری. ط. ایران.

ترجمه تاریخ الحكماء (از قفطی) ---

ترجمه تاریخ نادری-تاریخ نادر شاه و مختصری از

تاریخ سلاطین مغول

فارسی، اصل از ژامسن فریزر، مترجم:

ناصر الملک ابو القاسم قراگوزلو. ط. تهران، 1321 ق؛ کرمانشاهان، 1327 ش.

ترجمه تاریخ الیمینی-ترجمه تاریخ یمینی-

ترجمه تاریخ عتبی

فارسی، اصل از محمد بن عبد الجبار عتبی (-427 ق)، مترجم: ابو شرف ناصح بن ظفر جرفادقانی که به نام شمس الدوله غازی بیک و به اشاره وزیر او ابو القاسم علی بن حسن ترجمه کرده است. ط. تهران، 1345 ش.

تاریخ یمینی مشتمل بر 3 جزء است: جزء اول را ابو شرف ناصح بن ظفر جرفادقانی و جزء دوم را حبیب الدین محمد گلپایگانی به فارسی ترجمه کرده اند. جزء سوم را که رساله «بث الشکوی» نام دارد به اشاره امیر نظام گروسی، علی بن موسی ثقه الاسلام (مق 1330 ق) ترجمه کرده و چاپ شده است (مشار، 858/1).

ترجمه تاریخ ینگی دنیا

فارسی، از علی بخش میرزا بن اسکندر میرزا (1254 ق-)، مذکور در تاریخ تبریز. ط.

ترجمه تاویل الایات الباهره

فارسی، از آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق)، تاریخ ترجمه: 1297 ق. ط. ایران.

ترجمه تبصره المتعلمین

فارسی، فقه، اصل از علامه حلی (-726 ق)، مترجم ناشناخته. خ. آستان قدس، ش 12059 (1071 ق).

ترجمه تتمه صوان الحکمه-دره الاخبار

ترجمه تحفه الابرار

عربی، اصول دین، اصل فارسی از حسن بن علی معروف به عماد طبری، مترجم: نجف بن سیف نجفی. خ. دیده شده.

ترجمه تدبیر صحه الاطفال

علی بن ناصح سمنانی.خ. موجود.

ترجمه تذکره ابی ریحان البیرونی

در مخزن الادویه از آن نقل کرده است.

ترجمه ترجمه الشیخ احمد بن زین الدین الاحسائی

فارسی، اصل از عبد الله بن احمد، مترجم: محمد طاهر. ط. بمبئی، 1310 ق.

ترجمه تسدید المکارم (و تفضیح المظالم فی بیان

تحریف مکارم الاخلاق)

فارسی، اصل و ترجمه از محمد باقر بن محمد جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق).

ترجمه تشریح الافلاک

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: عابد اردبیلی. مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه التصریف الزنجانیه - ترجمه تصریف

فارسی، اصل از عزّ الدین ابراهیم زنجانی، مترجم: عبد الله بن نور الدین شوشتری.خ. آستان قدس، ش 3794 (1267 ق).

ترجمه تطور الامم العربیه - تطور ملل - نوامیس

روحیه تطور ملل

فارسی، اصل از گوستاو لوبون، مترجم عربی، احمد فتحی زغلول پاشا، مترجم فارسی: علی دشتی. ط. تهران، 1302 و 1333 ش.

ترجمه تفسیر الاصفی

اردو، اصل از فیض کاشانی، مترجم: مظاهر حسن امروهوی، ناتمام. مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه تفسیر العسکری علیه السلام

فارسی، مترجم: ابو القاسم حسینی ذهبی شیرازی معروف به میرزا بابا مذکور در «آیات الولاية» او.

فارسی، از عبد اللہ بن نجم الدین معروف بہ فاضل قندھاری (1311 ق).

ص: 34

ترجمه تفسیر العسکری-آثار الاخیار

ترجمه تفسیر العسکری-آثار حیدری

ترجمه تقویم الابدان فی تدبیر الابدان

فارسی، اصل از ابن جزله، مترجم: محمد اشرف بن محمد طبیب که به نام شاه سلیمان صفوی ترجمه کرده. ط. تهران، 1275 ق.

ترجمه تقویم البلدان

فارسی، در مساحت زمین، اصل از ابو الفداء، مترجم: عبد العلی بن محمد بیرجندی (-934 ق)، تاریخ ترجمه: 927 ق. ط. پاریس. خ.

آستان قدس، ش 5532 (986 ق).

ترجمه تلخیص جالینوس

غلام حسنین موسوی لکهنوی (-ح 1327 ق).

مذکور در شرح حال او.

ترجمه تمثیلات-نمایشنامه میرزا فتحعلی

آخوندزاده-تمثیلات

فارسی، اصل از فتحعلی آخوندزاده (-1290 ق) به ترکی، مترجم: میرزا جعفر قراچه داغی.

ط. تهران، 1288 و 1291 ق، تفلیس، 1273 ق.

ترجمه نمدن اسلام و عرب-نمدن اسلام و

عرب

فارسی، اصل از گوستاو لوبون، مترجم:

محمد تقی فخرداعی گیلانی. ط. تهران، 1316 ش و مکرر.

ترجمه نمدن اسلامی

فارسی، اصل از جرجی زیدان، مترجم: ابراهیم قمی. ط. تهران، 1329.

ترجمه تمدن اسلامی

فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق).

مذکور در آخر «مطلع الشموس».

ترجمه تنبیه الراقدين (فی ذکر الموت و الرحیل)

فارسی، اصل و ترجمه از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی قمی (-1098 ق). ط. تهران، 1339 ش (ضمن شش رساله).

ترجمه توحيد الرضا (عليه السلام) - ترجمه خطبه الرضا (عليه السلام)

ترجمه توحيد الصدوق

محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

مذکور در آخر «جامع الاخبار» مؤلف.

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی علامه مجلسی (-1111 ق). ط. تهران، 1299 ق و مکرر.

-الحمد لله الذي هدانا الى توحيدہ

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از محمد صالح بن محمد باقر قزوینی روغنی، تاریخ ترجمه: 1080 ق.

ترجمه توحيد المفضل

فارسی، از فخر الدین ترکستانی ماوراء النهری، تاریخ ترجمه: 1065 ق به خواهش ندر علی. خ.

آستان قدس، ش 14181.

-آفرین جان آفرین پاک را

آنکه ایمان داد مشت خاک را

ترجمه التوراه

مترجم از متقدمین بوده و یکی از معاصرین علامه مجلسی در نامه ای خطاب به وی از آن و از ترجمه انجیل یاد کرده است.

ترجمه تورات

فارسی، مترجم از متأخرین بوده است. خ. آستان قدس، ش 52 (1216 ق)، 51 (1226 ق) و 50.

ترجمه توقیعات کسری

فارسی، احکام و فرامین انوشیروان، مترجم:

جلال الدین محمد طباطبایی زواری (-995 ق) این توقیعات نخست از پهلوی به عربی و سپس از عربی به فارسی ترجمه شده است. ط. کلکته، 1240 ق و چاپهای مکرر در ایران و هند؛ لندن

ص: 35

1310 ق 1892 / م.

ترجمه تہذیب الاحکام

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم: محمد یوسف بن محمد حسین کورگانی.

- بعد حمد و سپاس بی حد و قیاس واجب الوجودی را

ترجمه نمره بطلمیوس - شرح الثمره

ترجمه ثواب الاعمال

فارسی، اصل از ابن بابویه، مترجم: عبد الکریم مقدس ارومی (معاصر).

ترجمه ثواب الاعمال

فارسی، اصل از ابن بابویه، مترجم: محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). ط.

ایران (با ترجمه عقاب الاعمال).

ترجمه جاماسب نامه

فارسی، از عبد اللہ بن عیسی تبریزی اصفهانی (-ح 1330 ق) که خود در «ریاض العلماء» به آن ارجاع داده است.

ترجمه جامع الاحکام

اردو، از تصدق حسین بن غلام حسین نیشابوری کنتوری (-1348 ق). ط. هند.

ترجمه جامع الاخبار

فارسی، اصل منسوب به شیخ صدوق، مترجم:

محمد بن محمد سبزواری (?). ط. تهران، 1341 ش.

ترجمه الجامع الرضوی - الجامع الجعفری

ترجمه جامع عباسی

اردو. ط. هند.

ترجمه جرائد

فارسی، چندین جزء در کتابخانه مرکزی آستان قدس تحت عنوان «ترجمه روزنامه» موجود است، مثلاً ترجمه روزنامه ترکی عثمانی:

مترجم: عبد الرسول منشی، ش 4093؛ ترجمه روزنامه جات هند، مترجم: سید حسین صدر المعالی، ش 4095؛ ترجمه روزنامه «توردومند»، مترجم: علی خان مترجم الممالک، ش 4094.

ترجمه جراید و مجلات هند

فارسی، مترجم: سید حسین شیرازی، برای ناصر الدین شاه ترجمه شده. خ. مرعشی.

ترجمه الجزیره الخضراء

فارسی، اصل از فضل بن یحیی طیبی، (سده 7 و 8 ق)، مترجم: نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (؟)، مصدر به نام شاه طهماسب صفوی. ط. هند (در فهرست مشار، 1/1025 کتاب جزیره خضراء و بحرا بیض. ط.

لکهنو، 1884 ق، به نور الله شوشتری نسبت داده شده است).

ترجمه جزيله المعانی-الدّر الثمین فی اصول

الدین

اردو، اصل از محسن امین عاملی، مترجم: سبط الحسن.

ترجمه الجعفریه

فارسی، در طهارت و نماز، اصل از محقق کرکی، مترجم: ناشناخته. خ. موجود.

-شکر و سپاس و ستایش مر معبودی را که از خلق مخلوقات خود

ترجمه جغرافیا-جغرافیای ایران

فارسی، مترجم: محمود خان ناظم برق تلگرافخانه تهران (ترجمه از فرانسه). ط. تهران، 1301 ق.

ترجمه جلاء العیون

اردو، مترجم: محمد باقر هندی (معاصر). ط.

ہند.

ترجمہ جلاء العیون (اردو)---

ص:36

ترجمه جمال الاسبوع

فارسی، اصل از علی بن طاووس، مترجم: شیخ عباس قمی (-1359 ق). ط 1330 ق (در هامش اصل).

ترجمه جنه الامان الواقیه- ترجمه المصباح الكبير

ترجمه جنه الامان الواقیه- نیک بختیه

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، اصل از ابراهیم کفعمی، ترجمه منسوب به میر محمد باقر محقق داماد.

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، از محمد رضا بن محمد قاسم حسینی که در 1090 ترجمه کرده. ط. تهران، 1277، 1308 و 1323 ق.

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، در 40 فصل، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

-نحمدک یا من لاذبّه للدّاعون

ترجمه الجنه الواقیه

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. دیده شده.

ترجمه جواهر التفسیر

اصل به فارسی از حسین بن علی واعظ کاشفی.

خ. استانبول (گویا ترجمه عربی آن است).

ترجمه الجواهر السنيه- اللئالی العلیه

ترجمه جهان نمای جدید (یا جغرافیای کره زمین)

فارسی، مترجم: محمد حسن (یا حسین) حسینی فراهانی. خ. آستان قدس، ش 5249 (1274 ق).

ترجمه چرا فرانسه شکست خورد؟- چرا

فرانسه شکست خورد؟

فارسی، تاریخ واقعه 1940 م. اصل از آندره موروا، مترجم: ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1319 و 1320 ش.

ترجمهٔ چهل سورهٔ تورات

گجراتی، مترجم: غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-). ط.

ترجمهٔ الحج

فارسی، آداب و احکام حج، از محسن فیض کاشانی (1091 ق-). مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمهٔ حدیث الاعرابی - صراط التّجاه

ترجمهٔ حدیث الجبر و التفویض

فارسی، ترجمهٔ حدیث «انّ الله لم یطع باکراه...» مروی در «عیون الاخبار»، مترجم: علامه محمد باقر مجلسی (1111 ق-). خ. دیده شده.

ترجمهٔ حدیث رجاء ابن ابی الضحاک

فارسی، مترجم: علامه مجلسی، در راه مشهد نوشته. مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمهٔ حدیث سته اشیا لیس للعباد فیها صنع

فارسی، مترجم: علامه مجلسی.

-الحمد لله و سلام علی عباده

ترجمهٔ حدیث سعد بن عبد الله القمی

فارسی، مترجم: علامه مجلسی. ط. 1278 ق (در هامش «توحید المفضل»).

-شیخ صدوق محمد بن بابویه و غیر او از اکابر

ترجمهٔ حدیث عبد الله بن جنذب

فارسی، از علامه مجلسی. مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمه حدیث عبد الله بن مسعود

فارسی، در مواعظ پیامبر (صلی الله علیه و آله)، مترجم:

فضل الله بدایع نگار مشهدی (-1343 ق).

مذکور در آخر «مطلع الشمس».

ترجمه حدیث الکساء

اردو، مترجم: مقبول احمد دهلوی. ط.

ص: 37

ترجمه حدیث المفضل

فارسی، در رجعت و ظهور حجت (علیه السلام)، مترجم:

علامه مجلسی. ط 1287 ق (با «توحید المفضل»).

- شیخ معتمد حسن بن سلیمان در کتاب «منتخب البصائر».

ترجمه حدیث المفضل

فارسی، مترجم: علی اکبر بن محمد نقوی لکهنوی (-1326 ق). مذکور در «تجلیات».

ترجمه حدیث مکارم الاسلام

فارسی، مترجم: حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). ط 1346 (با ترجمه 6 حدیث دیگر:

ارکان الاسلام، اصل الاسلام، حقوق الاسلام، دعائم الاسلام، محض الاسلام و نواهی الاسلام).

ترجمه حدیث المناشده

اردو. ط. هند.

ترجمه حدیقه العارفین

فارسی، اصل از محمد حسن بن صفر علی مازندرانی، مترجم: محمد هاشم. ط. تهران، 1323 ق (در هامش متن عربی).

ترجمه الحسنيه - حسنيه - ترجمه رساله الحسنيه

فارسی، اصل منسوب به ابو الفتوح رازی، مترجم:

ابراهیم بن ولی الله استرآبادی (-958 ق). ط.

اصفهان، 1244 ق؛ شیراز، 1328 ق؛ تهران، 1287 و 1371 ق (ضمیمه حلیه المتقین).

ترجمه الحقایق (فی اسرار الدین و مکارم الاخلاق)

فارسی، اصل از فیض کاشانی، مترجم: نواده برادرش، نور الدین محمد بن شاه مرتضی بن محمد مؤمن معروف به نور الدین اخباری.

ترجمه حقایق الحروف و دقایق الزبر و البینات

فارسى، علوم غريبه، اصل از محب خاندان مير احمد حسيني گيلانى، مترجم: نواده مؤلف، محمد بن مير محمد بن مير احمد.خ. موجود (1252ق).

ترجمه حق اليقين

اردو، اصل از علامه مجلسى، مترجم: محمد باقر هندی.ط.

ترجمه حق اليقين---

ص: 38

ترجمه حیات النفس فی حظیره القدس

فارسی، اصل از شیخ احمد احسائی، مترجم:

سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق). ط.

تبریز، 1276 ق (ضمیمه «اجوبه المسائل»)، 1308 ق (با «اجتناب» محمد باقر همدانی).

ترجمه خانم انگلیسی - خانم انگلیسی

فارسی، سرگذشت مسترس هورتست انگلیسی به قلم خودش، مترجم: اعتماد السلطنه محمد حسن مقدم. ط. تهران، 1304 ق.

ترجمه خانم انگلیسی - ثوره الهند

عربی، ترجمه همان کتاب، مترجم: اعتصام الملک میرزا یوسف خان.

ترجمه خانم انگلیسی

ترکی، ترجمه همان کتاب، مترجم روح اللہ بادکوبی. ط.

ترجمه الخصال

فارسی، اصل از شیخ صدوق، مترجم: علی بن محمد امامی اصفهانی، معاصر صاحب ریاض العلماء.

ترجمه الخصایص الحسینیه ---

ترجمه در آغوش خوشبختی- در آغوش

خوشبختی

فارسی، اصل از لرد آویر بوری، مترجم: ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1337 ش و چاپهای دیگر.

ترجمه در جستجوی خوشبختی- در جستجوی

خوشبختی

فارسی، اصل از لرد آور بوری، مترجم: ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1336 ش و چاپهای دیگر.

ترجمه الدرّ النّظیم فی خواص القرآن العظیم-

اسرار التنزیل- خواص الایات

فارسی، اصل از احمد بن محمد سکاکی طبسی، مترجم: عقیف الدین ابو محمد عبد الله بن اسعد یمنی شافعی (-768 ق)، به ترتیب سوره های قرآن با 5 مقدمه. خ. موجود و مکرر.

-الحمد لله الذی انزل علی عبده الكتاب... اما بعد از استعاذه بتوفیق حمد و صلاه نموده می شود.

ترجمه دعاء الجوشن الصغیر

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). مذکور در فهرستها.

ترجمه دعاء الجوشن الصغیر

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السماء

ترجمه دعاء السمات

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق).

ترجمه دعاء الصباح (المنسوب الی امیر المؤمنین

علیه السلام)

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق).

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، از جعفر قاجار متخلص به دهقان گمنام که به دستور مراد خویش سید حسین شمس العرفاء در 1356 ق ترجمه کرده است. ط. 1361 ق.

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، ترجمه منظوم. ط. تهران، 1305 ق و مکرر.

ترجمه دعاء الصباح

فارسی، از قاسم.

-نحمدک یا من خلق صبح اصابه الثناء

ترجمه دعاء الصباح

اردو، از محمد مرتضی جنفوری (-1337 ق).

ترجمه دعاء العدیله

علی محمد بن سید محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ترجمه دعاء العلوی المصری

فارسی، از شیخ علی حزین.

ترجمه دعاء کمیل

فارسی، از علامه مجلسی. خ. دیده شده.

ترجمه دعاء کمیل

اردو، از مولوی مقبول احمد (-1340 ق). ط. 1313 ق.

ترجمه دعاء کمیل

انگلیسی، از سید رضی هندی (معاصر). ط.

مباسبه، 1350 ق.

ترجمه دعاء المباهله

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). مذکور در «الفیض القدسی».

ترجمه دعاء المشلول

اردو، از مولوی مقبول احمد.

ترجمه دعاء النديه

فارسی، از ملا رفیع گیلانی، در 1123 ق به التماس دوست خویش محمد قاسم استرآبادی نگاشته. خ. موجود (1153 ق).

ترجمه دو نامه (از بزرگترین فیلسوف شرق)

فارسی، ترجمه نامه های سید جمال الدین اسدآبادی به میرزا حسن مجدّد شیرازی و علماء عراق، مترجم: جعفر شهیدی. ط. تهران (در فهرست مشار مترجم: غلام رضا سعیدی ذکر شده است).

ص: 40

ترجمه ذخر العالمین فی شرح دعاء الصنمین

عربی، مترجم از سادات همدان بوده. خ. دیده شده. «ذخر العالمین» به فارسی از مهدی قزوینی است.

ترجمه الذریعه الی مکارم الشیعه-الکنوز الودیعه

ترجمه الذهبیه-طب الرضا

فارسی، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق).

- (پس از خطبه) ظاهر باشد که روزی مأمون از حضرت امام الانس و الجن

ترجمه الذهبیه

فارسی، از فیض الله عصاره شوشتری (سده 11 ق) که به دستور فتحعلی خان والی شوشتر ترجمه کرده. مذکور در «تاریخ شوشتر».

ترجمه الذهبیه

فارسی، از شمس الدین محمد بن محمد بدیع رضوی (سده 12 ق). خ. دیده شده.

ترجمه الذهبیه

فارسی، ترجمه ای است که به شرح مزجی شبیه است که مقداری از اصل را ذکر کرده سپس به ترجمه آن می پردازد. خ. دیده شده.

ترجمه الذهبیه الرضویه

فارسی، از عبد الواسع تونی که در 1119 ق برای شاه سلطان حسین ترجمه کرده.

- خوشترین حدیثی که سامعه آرای قدسی ...

ترجمه الذهبیه الرضویه ---

ترجمة رساله العلم

فارسي، اصل از ابو طالب بن عبد اللہ زاهدي گيلاني (-1127 ق)، مترجم: شيخ علي حزين (-1181 ق) فرزند مؤلف.

ترجمة الرسالة المحمدية في احكام الميراث الابديه--->

ارث

ترجمة رساله الموارث---

ص: 42

ترجمه سخنان محمد ص - سخنان محمد ص

فارسی، از ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1318 ش.

ترجمه سرّ تقدم الانگليز

فارسی، از علی دشتی. ط.

ترجمه سر الشهادتين

اردو، اصل از عبد العزيز دهلوی، مترجم: غلام حسنین پانی پتی. ط. هند.

ترجمه سلوان المطاع

فارسی، اصل از محمد بن حجه محمد، مترجم:

نعمت الله بن هادی جزائری، که برای محمد علی میرزا بن فتحعلیشاه ترجمه کرده. خ. موجود.

ترجمه السماء و العالم

فارسی، ترجمه مجلد 14 بحار، مترجم:

محمد تقی معروف به آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

ترجمه سنگ معجزه

فارسی، اصل از موريس لبنان، مترجم:

عنایت الله شکیباپور. ط. تهران، 1338، 1306 ش.

ترجمه سوره الرحمان

فارسی، منظومه، ناشناخته. خ. دانشگاه از کتب اهدایی مشکات.

ترجمه سیوطی ---

ترجمه شرح نهج البلاغه-مظهر البينات

فارسی، اصل از ابن ابی الحدید، مترجم:

نصر الله بن فتحعلی شاکر دزفولی (-1311 ق)، تاریخ ترجمه: 1292 ق.خ. دانشگاه.

ترجمه شرح نهج البلاغه

فارسی، اصل از ابن ابی الحدید، مترجم:

شمس الدین محمد خطیب، ظاهراً با عنوان اسبق یکی است.

ترجمه شرح الهدایه

فارسی، اصل از ملاصدر، مترجم: محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). در تجلیات مذکور است که تا مباحث فلکیات کتاب ترجمه شده است.

ترجمه الشریعه

فارسی، در معنای شریعت و فائده و چگونگی سلوک آن، مرتب بر 8 در، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

-سپاس و ستایش مر خداوندی را که خلاق را برای پرستش...

ترجمه شعر العجم-ادبیات منظوم ایران

فارسی، اصل از شبلی نعمانی، مترجم:

محمد تقی فخر داعی گیلانی (معاصر). ط.

تهران، 1314-1327 ش (5 مجلد).

ترجمه الشفاء

فارسی، اصل از ابن سینا، مترجم: علی بن محمد بن اسد الله امامی اصفهانی.

ترجمه الشوق

فارسی، قصیده در عرفان، از محمد عرفی شیرازی (-999 ق).

ترجمه شهاده الخصوم - شهاده الخصوم

ترجمه «حق الیقین» مجلسی، از محمد مقیم بن درویش محمد حامدی خزاعی که در 1159 ق ترجمه آن را به پایان رسانیده.
- الحمد لله واجب الوجود القديم الازل.

ترجمه الشيعه

اردو، اصل از محمد صادق بن محمد حسین، مترجم: محسن نواب بن احمد لکهنوی (معاصر).

ترجمه الشيعه و فنون الاسلام

اردو، اصل از حسن صدر الدین، مترجم: محمد کاظم بن نجم الحسن لکهنوی (-1340 ق).

ترجمه صبح گلشن

فارسی، اصل از علی حسن خان، مترجم: شاه محمد دارابجردی.

ترجمه الصحف الادريسيه (من السوریه الى العربيه)

احمد بن حسین معروف به ابن متویه، مجلسی آن را در کتاب الدعاء «بحار» گنجانیده است.
ابو اسحق صابی کاتب معاصر شریف رضی نیز آن را به عربی ترجمه کرده است. ط. تبریزی، 1315 ق.

ترجمه الصحف الاسطرلابيه ---

مجلسی (-1111 ق). خ. نجف.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق) مذکور در ریاض العلماء.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، معاصر حرّ عاملی. خ. دیده شده.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد علی بن نصیر الدین چهاردهی (-1334 ق). خ. موجود.

ترجمه الصحیفه السجادیه

فارسی، از محمد هادی بن محمد مازندرانی (-1120 ق یا پس از آن)، که در 1083 ق.

ترجمه آن را به پایان رسانیده است.

-ابتدا می کنم به نام خدای بخشاینده مهربان.

ترجمه صد کلمه قصار - صد کلمه منظوم

فارسی، از عادل خراسانی شاعر روزگار صفویان وی صد کلمه جاحظ، از سخنان علی (علیه السلام) را به صورت یک بیت در برابر هر کلمه ترجمه کرده است. خ. آستان قدس، ش 1730 (1101 ق) و 2 نسخه دیگر. ط. تهران، 1272 ق.

ترجمه الصفیحه الاسطرلابیه

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم: محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السما.

ترجمه الصلاه

در معانی افعال و اقوال نماز، از جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه مقدمه و جیزه تشتمل علی معانی افعال الصلاه.

ترجمه الصلاه

اردو. ط. هند.

ترجمه الصلاة (و اذکارها)

از اول اذان تا آخر تعقیبات، از جمال الدین بن محقق خوانساری معروف به آقا جمال (-1125 ق) که در 6 فصل به نام شاه سلطان حسین صفوی تالیف کرده.

-الله اکبر زهی رسایی صیت جهان پیمای اذان.

ترجمه الصلاة

حسین بن علی بن ابی طالب حسینی همدانی (معاصر).

ترجمه الصلاة

فارسی، در آداب، مقدمات و احکام نماز، از محمد علی بن ناظم الشریعه نوری همدانی. ط.
ایران.

ترجمه الصلاة

علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

ترجمه الصلاة (و اذکارها)

فارسی، مرتب بر 8 در، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی. خ. آستان قدس، ش 2715 (1081 ق) و 3 نسخه دیگر ط.

-هرکه نه گویا به تو، خاموش به

هرچه نه یاد تو فراموش به

ترجمه الصلاة (و اذکارها)

فارسی، از محمد بن نادعلی. خ. دیده شده.

ترجمه الصلاة

محمود بن میر علی مشهدی، معاصر حرّ عاملی.

ق.خ. آستان قدس، ش 5250(1063 ق).

-الحمد لله حمد الشاکرین

ترجمه الصیام

محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ترجمه طبایع الاستبداد (و مصارح الاستبعاد)

فارسی، اصل از عبد الرحمان کواکبی (-1320 ق)، مترجم: عبد الحسین میرزا بن مؤید الدوله طهماسب میرزا. ط. تهران، 1326 ق.

ترجمه طب الأئمه علیهم السلام

فارسی، از فیض الله عصاره شوشتری، که در 1088 ق به دستور فتحعلی خان والی شوشتر ترجمه کرده است.

ترجمه طب الرضا (علیه السلام)---

ص: 46

وقایعی (1287 ق-).

ترجمه عشق و عفت - عشق و عفت

فارسی، در فتح اندلس، به احتمال از شاتوبریان، مترجم: ذکاء الملک محمد حسین فروغی. ط.

تهران، 1324 ق.

ترجمه عقاب الاعمال

فارسی، از آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). ط.

ایران (با ترجمه ثواب الاعمال).

ترجمه عقاب الاعمال

فارسی، از عبد الکریم مقدس ارومی (معاصر).

ترجمه العقاید ---

ص: 47

وصمت فنا و زوال معری است.

ترجمه عهد مالک اشتر

فارسی، از محمد کاظم بن محمد فاضل مشهدی.

خ. آستان قدس، ش 1946 (1277 ق).

-الحمد لله مالک مصر الایجاد

ترجمه عهد مالک اشتر

فارسی، از محمد هادی بن محمد حسین قائنی (معاصر)، تاریخ ترجمه: 1323 ق. ط. تهران، 1315 ش.

ترجمه عهد مالک اشتر ---

ص: 48

ترجمه الفرزدقيه

فارسی، ترجمه قصیده میمیه فرزدق، از نور الدین عبد الرحمان جامی (-898 ق). درج در هفت اورنگ او.

-پور عبد الملک به نام هشام

در حرم بود با اهالی شام

ترجمه فصوص الحکم

فارسی، اصل از ابو نصر فارابی، مترجم: مهدی بن ابی الحسن الهی قمشه ای. ط. تهران، 1324 ش.

ترجمه الفصول المختاره من العیون و المحاسن

فارسی، اصل از شیخ مفید، گزینش از شریف مرتضی، مترجم: جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق) که برای احمدبیک ترجمه کرده. خ. آستان قدس، ش 9756 (1087 ق).

-بخور مجالس هوشمندان مشکین مصر

ترجمه الفصول النصیریه فی الاصول الدینیہ

اصل فارسی از خواجه نصیر الدین طوسی، مترجم عربی: رکن الدین محمد بن علی استرآبادی (سده 8 ق). خ. آستان قدس، ش 817 (1105 ق) و چند نسخه دیگر.

ترجمه فقه الامامیه

فارسی، اصل از سید عبد الله شبر، مترجم: علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق). ط.

ترجمه فقه الرضا (علیه السلام)

فارسی. خ. آستان قدس.

ترجمه فلسفه الحجاب فی وجوب النقاب

فارسی، اصل از غلامحسین بن ابراهیم تهرانی (-1358 ق)، مترجم: محمد رضا بن عبد الصمد یزدی که در 1354 ق. در نجف ترجمه کرده. ط.

نجف، 1354 ق.

ترجمه فوائد القرآن

اردو، اصل و ترجمه از محمد مرتضی بن حسن علی صاحب حسینی جنفوری (-1337 ق). ط.

هند.

ترجمه فہرس وسائل الشیعہ---

ص: 49

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: پالمیر (1883-م). ط. لندن، 1928 م.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: سل. ط. لیڈن، 1836 م.

ترجمہ قرآن

فرانسہ، مترجم: ساواری. ط. پاریس.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: محمد علی قادیانی. ط. لاہور.

ترجمہ قرآن

انگلیسی، مترجم: محمد خان بہادر بن احمد منشی بوشہری. ط. لندن.

ترجمہ قرآن

انگلیسی. ط. 1763 م.

ترجمہ قرآن

سواحلی. ط. لندن، 1931 م.

ترجمہ قرآن

بنگالی. ط. ہند.

ترجمہ قرآن

اردو، مترجم: اولاد حیدر فوق بلگرامی (معاصر).

ترجمہ قرآن

فارسی، مترجم: محمد جعفر بن عبد الصاحب دوانی خشتی که آن را به «احسن التفاسیر» خویش ملحق ساخته است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: آقا حسین بن جمال الدین خوانساری (-1099 ق). ط. هند.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: ابو الفتوح حسین بن علی بن محمد خزاعی نیشابوری (-550 ق).

ابو الفتوح در تفسیر خویش آیات را کلمه به کلمه و به صورت زیرنویس ترجمه کرده است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: محمد رضا بن عبد الحسین نصیری طوسی. وی در «تفسیر الاثم» هر آیه را به فارسی ترجمه کرده است.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: طاهر بن احمد بصیر الملک کاشانی (سده 13 ق).

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: محمد علی سونی پتی هندی. ط.

(در هامش قرآن).

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: علی محمد بن محمد نقوی لکهنوی (-1312 ق). ط.

ترجمه قرآن

گجراتی، مترجم: غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-)، آغاز ترجمه: 1305 ق، پایان ترجمه: 1355 ق. ط.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: فتح الله بن شکر الله کاشانی (-988 ق). بر هوامش قرآن کتابت شده.

ترجمه قرآن

اردو، مترجم: فرمانعلی ممتاز الافاضل (1340 ق).

ترجمه قرآن-مقبول ترجمه

اردو، مترجم: مقبول احمد مستبصر دهلوی (1340 ق). ط. هند (در هوامش قرآن).

ترجمه قرآن-منتخب التفسیر

فارسی، مترجم: مهدی آلهی قمشه ای. ط.

تهران، 1323 ق و مکرر.

ترجمه قرآن

فارسی. خ. موجود. در آخر نسخه «فالنامه»

ص: 50

منظوم عماد» کتابت شده.

آخر فالنامه:

به فضل حق عماد این فال اعظم

تمام و ختم شد و الله اعلم

به سال هفتصد و پنجاه و نه بود

که شد ثبت و دعایی بود مقصود

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم: محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی معروف به مترجم (-1120 ق).خ.

موجود.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم ناشناخته.ط.

ترجمه قرآن

فارسی، مترجم ناشناخته.خ. موجود (تنها معانی کتابت شده).

ترجمه قصه بوداسف و بلوهر

فارسی، اصل ترجمه از علامه مجلسی (-1111 ق). فارسی آن در «عین الحیات» مطبوع درج است.

ترجمه قصص الانبیاء ---

ص: 51

ترجمه الكتب الاربعه السماويه

فارسی، از مهدی بن نعیم عقیلی استرآبادی (-ح 1160 ق).

ترجمه كشف الايات---

ص: 52

ترکی به فارسی، از نظام الدین امیر علیشیر نوائی (-906 ق). خ. آستان قدس، ش 3651 (1008 ق) و 2 نسخه دیگر.

ترجمه اللّمعه الدمشقیّه

فارسی، اصل از شهید اول، مترجم: مهدی بن حیدر کشمیری (-1309 ق).

ترجمه لواع التنزیل

فارسی، شرح شاطبیّه، اصل و ترجمه از محمد علی بن حسن اردکانی، شاگرد بحر العلوم.

خ. موجود.

ترجمه اللّهوف

فارسی، اصل از سید ابن طاوس، مترجم: احمد بن سلامه نجفی، که به دستور احمدبیک ترجمه کرده. خ. موجود.

-شکر و سپاس مر خدای که کل اشیاء در قبضه قدرت اوست.

ترجمه اللّهوف ---

ص: 53

فارسی، مترجم: عبد الرسول خیام پور. ط. تبریز، 1327 ش.

ترجمه مجموعه ورام

فارسی، مترجم: صادق بن حسین توشخانگی رضوی (زنده در 1301 ق).

ترجمه محاسن اصفهان

فارسی، اصل از مفضل بن سعد فروخی، مترجم:

حسین بن محمد بن ابی الرضا علوی آوی، در 729 ق. ط. تهران، 1328 ش.

ترجمه محاضرات الادباء

فارسی، اصل از راغب اصفهانی، مترجم:

محمد صالح بن محمد باقر روغنی قزوینی، معاصر شیخ حرّ عاملی. خ. آستان قدس، ش 4306.

ترجمه محیط الدائره فی العروض و القوافی

اردو، مترجم: ظهور الحسین بارهوی (-1357 ق).

ترجمه مختصر الحیدریّه

فارسی، اصل از شیخ علی، مترجم: سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق) که خود در فهرست تصانیف خویش از آن یاد کرده.

ترجمه المدنیه و الاسلام ---

ص: 54

ترجمه المصباح الكبير

فارسی، اصل از تقی الدین ابراهیم کفعمی، مترجم: قاضی جمال الدین بن فتح الله شیرازی.

خ. آستان قدس، ش 3125.

ترجمه المصباح الكبير

فارسی، مترجم: علی بن محمد بن اسد الله امامی.

ترجمه مصباح المتهد الصغير

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم ناشناخته.

خ. دیده شده.

-الحمد لله حمد الشاکرین...خواجه سعید ابو جعفر

ترجمه مصباح المتهد الكبير

فارسی، اصل از شیخ طوسی، مترجم ناشناخته، خ. دیده شده (1086 ق).

ترجمه مصباح المتهد الكبير

فارسی، مترجم: شیخ عباس بن محمد رضا قمی (-1359 ق)، در 1331 ق. ط. تهران (مکرر در هامش مصباح).

ترجمه معالم الاصول

فارسی، اصل از حسن بن شهید ثانی، مترجم:

اسماعیل بن زین العابدین مصباح منجم تهرانی (1300 ق-).

ترجمه معالم الاصول

اردو، مترجم: خواجه فیاض حسن هندی (معاصر). ط.

ترجمه معالم الاصول

فارسی، مترجم: محمد هادی بن محمد صالح مترجم مازندرانی (-1120 ق). در اجازه حیدر علی مجلسی از آن یاد شده.

ترجمه معالم الاصول

فارسی، مترجم: هادی بن محمد استرآبادی (زنده در 1259 ق). خ. دیده شده.

ترجمه معانی الاخبار

فارسی، اصل از شیخ صدوق، مترجم: محمد ابراهیم بن محمد علی محمدآبادی یزدی. خ.

مجلس.

ترجمه معیار الفضائل

اردو، اصل از اعجاز حسن امروهوی، مترجم:

نسیم حسن بن اعجاز حسین امروهوی (معاصر).

ترجمه مفتاح الفلاح

فارسی، اصل از شیخ بهائی، مترجم ناشناخته. خ.

نجف.

ترجمه مفتاح الفلاح

فارسی، مترجم: آقا جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-1125 ق)، که به نام شاه سلیمان صفوی ترجمه کرده است. خ. آستان

قدس، ش 13236 (1094 ق)، ش 7501 و 7502 (1100 ق) و چند نسخه دیگر.

ترجمه مفتاح الفلاح

فارسی، مختصر آداب عباسی، که هر دو از صدر الدین محمد بن محبعلی تبریزی شاگرد شیخ بهائی است. خ. موجود.

ترجمه مفتاح الفلاح ---

ص: 55

ترجمه مکارم الاخلاق

فارسی، اصل از طبرسی. مترجم ناشناخته.

- حمد و ثنای قیومی را که عقول ذریات آدم.

ترجمه مکارم اخلاق

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. نجف.

انجام نسخه: تم کتاب الموسوم بمکارم الاخلاق بحمد الله و حسن توفيقه سنه 957.

ترجمه مکارم اخلاق

فارسی، مترجم: نظام الدین عبد الحی، صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

ترجمه مکارم الاخلاق

فارسی، مترجم: محمد علی مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. آستان قدس، ش 12368 (خط مترجم).

ترجمه مکارم الاخلاق---

ص: 56

ترجمه مهج الدعوات

فارسی، مترجم ناشناخته. خ. نجف (1032 ق.).

ترجمه مهج الدعوات

فارسی، مترجم: مصطفی بن ابی القاسم طباطبایی قنات آبادی (-1340 ق.). ط. (در هامش متن عربی).

ترجمه مهدی در اسلام

فارسی، احوال مدعیان مهدویت، اصل از دار مستتر، مترجم: محسن میرزا بن محمد تقی میرزا اسعد السلطنه جهانسوز (-1318 ش.). ط. تهران، 1317 ش.

ترجمه المیراث من کتاب الشرایع

فارسی، مترجم: زین العابدین بن نجم الدین انصاری. خ. دیده شد.

ترجمه ناسخ التواریخ

اردو، مترجم: اعجاز حسین بدایونی (-1350 ق.). مذکور در شرح حال او.

ترجمه نثر النالی

فارسی، مثنوی، از ندیمی که برای بدیع الزمان بهادر خان و وزیرش مختار اهدا کرده. خ. ملک.

-حمد آن صانع لطیف و خبیر

که کند خاک را سمیع و بصیر

ترجمه نثر النالی

فارسی، اصل از ابو علی طبرسی، مترجم به نظم:

عادل. ط. تهران، 1306 ق.

ترجمه نثر النالی

ترکی، مترجم: امیر علیشیر نوائی (-906 ق)، هر کلمه را در یک رباعی ترجمه کرد.

ترجمه نثر اللّالی

فارسی، مترجم: امیر علیشیر نوائی.

ترجمه نثر اللّالی - پخش گهرها

فارسی، مترجم: محمد تقی قمی جاپلقی. ط.

آبادان، 1336 ش.

ترجمه نجات العباد فی الطهاره و الصلاه

فارسی، اصل از محمد حسن بن محمد باقر اصفهانی (-1266 ق) صاحب جواهر، مترجم:

ابراهیم بن شعبان تنکابنی، در 1321 ق. خ. دیده شده.

ترجمه نجات العباد

فارسی، مترجم: ابو طالب بن عبد المطلب حسینی همدانی. ط. 1293 ق.

ترجمه نجات العباد

فارسی، مترجم: حسن بن علی مدرس حسینی اصفهانی (-1273 ق). خ. دیده شده.

ترجمه نجات العباد ---

ص: 57

ترجمه نزهه المجالس

فارسی، اصل از عبد الرحمان عصفوری شافعی، مترجم: مهدی بن محمد شوشتری (معاصر). ط.

ترجمه نفحات الالهوت

فارسی، اصل از محقق کرکی، مترجم: محمد بن ابی طالب استرآبادی شاگرد مؤلف. خ. موجود.

-سپاس بی قیاس لایق خالق است که...

ترجمه نفحات الالهوت

فارسی، مترجم: شمس الدین اسد الله صدر مرعشی شوشتری.

ترجمه نفحه الیمن

فارسی، اصل از احمد بن محمد انصاری یمنی، مترجم: میرزا حاج آقا واعظ تفرشی به کمک فرزندش محمد وجدانی. ط. تهران، 1346 ق.

ترجمه النقد اللطیف فی نفی التحریف عن القرآن

الشریف---

ص: 58

تعبیر کرده اند ولی به شرح نزدیکتر است. ط.

ایران، 1321 ق.

ترجمه نهج البلاغه---

ص: 59

ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابراهيم بن محمد حسن كاخي خراساني

اصفهانى كلباسى

جعفر بن ابراهيم كلباسى (-1292 ق)، فرزند صاحب ترجمه. در «البدرد التمام» از آن نقل شده.

ترجمه ابراهيم بن هاشم قمى

حجه الاسلام محمد باقر شفتى. ط. تهران، 1314 ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابن الفضائرى (احمد بن حسين)

ابو المعالى بن محمد ابراهيم كلباسى (-1315 ق). مذكور در «البدرد التمام».

ترجمه ابن الفوطى (مؤرخ العراق) - محاضره

تاريخيه

محمد رضا شيببى. ط. بغداد، 1359 ق.

ترجمه ابن يمين (محمود فريومدى) - احوال ابن

يمين

فارسى، از رشيد ياسمى. ط. تهران، 1303 ش (با ديوان جلوه و ديوان خسروى).

ترجمه ابى بصير (و شرح احواله)

حجه الاسلام محمد باقر بن محمد نقى شفتى.

ط. تهران، 1314 ق(در الرسائل الرجاليه).

ترجمه ابى بصير

هاشم بن زين العابدين موسوى خوانسارى (-1318 ق). ط. تهران، 1317 ق(در مجمع الفوائد مؤلف).

ترجمه ابى بصير-الرساله عديم النظر في شرح

حال ابى بصير

محمد مهدي بن حسن موسوي خوانساري (- 1246 ق). ط. تهران، 1276 ق (در «جوامع الفقه»).

ترجمه ابى بصير ---

ص: 60

-الحمد لله على افضاله...

ترجمه الشيخ ابي علي سينا-شرح حال شيخ

الرئيس

فارسی، از حسن مشکان طبسی، در مقدمه ترجمه اشارات. ط. تهران، 1316 ش.

ترجمه الشيخ ابي الفتوح المفسر الرازي-شرح

حال ابو الفتوح رازی

فارسی، از محمد بن عبد الوهاب قزوینی (- 1268 ق)، در مقدمه تفسیر ابو الفتوح. ط. تهران، 1354 ق.

ترجمه الشيخ ابي الفتوح-شرح حال ابو الفتوح

رازی

فارسی، از سید کاظم بن یوسف طباطبائی تبریزی، در مقدمه تفسیر او. ط. تهران، 13283 ق.

ترجمه ابي مسلم المروزي (عبد الرحمان بن مسلم

خراسانی)

محمد بن محمد موسوی سبزواری معروف به میرلوحی (زنده در 1063 ق). (زندگینامه ابو مسلم تحت عناوین مختلف تالیف گردیده که هر یک در محل خویش ذکر شده و خواهد شد).

ترجمه ابي فراس الحمداني

محسن امین عاملی. ط. 1360 ق (طبع ثانی).

ترجمه ابي المعالي الكباسي---

ص: 61

از آن نقل می کند.

ترجمه بهاء الدین محمد مختاری نائینی (ح 1080

ق-)

خود در شرح حال خویش نگاشته. خ. مرعشی.

ترجمه بیهقی (علی بن زید)

فارسی، محمد مشکات. خ. دانشگاه تهران (دیده شده).

ترجمه جعفر شرف الدین

فارسی، از علی اصغر بن حسین موسوی طبیب (-1348 ق). وی 2 رساله در شرح حال شرف الدین جعفر بن باقر (-1335 ق) دارد. خ.

موجود.

- (اول) الحمد لله الذى علا بحوله

- (دوم) الحمد لله الذى مصائر الخلق.

ترجمه جعفر التستری ---

ص: 62

ترجمه عبد الحمید بن سالم العطار و ولده محمد

حجه الاسلام محمد باقر بن محمد نقی شفتی اصفهانی (-1260 ق). ط. تهران، 1314 ق (در الرسائل الرجالیه).

ترجمه عبد الرزاق لاهیجی

فارسی، از باقر قاضی طباطبایی. تألیف: 1358 ق.

ترجمه عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی

محمد بن مال الله قطیفی (-1271 ق)، مرتب بر مقدمه و 5 فصل.

ترجمه السيد عبد الله الجزایری

محمد بن نعمت الله جزایری (1350 ق-). ح.

دیده شده.

ترجمه عثمان بن عیسی الرواسی

محمد باقر بن جعفر بن کافی بهاری همدانی (-1333 ق)، مرتب بر 5 مقام، تألیف: 1314 ق.

ترجمه محمد علی بن باقر الهزار جریبی

محمد حسین (-1235 ق) فرزند صاحب ترجمه. از آن در «روضات الجنات» نقل شده است.

ترجمه علی بن الحکم (و بیان العده المسمین بهذ

الاسم)

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه علی بن السندی

ابو المعالی کلباسی. نیز مذکور در «البدر التمام».

ترجمه علی بن عبد الله علیاری

محمد حسن بن محمد حسین سردرودی، تألیف:

1333 ق.خ. دیده شده.

ترجمه علی بن محمد جزائری

عبد الرحیم شوشتری نجفی (-1313 ق).

ترجمه علی بن محمد

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه عمر بن یزید

حجت الاسلام محمد باقر بن محمد نقی شفتی اصفهانی (-1260 ق). ط. تهران، 1314 ق (در الرسائل الرجالیّه).

ترجمه عمر خیام

فارسی، مقاله ای از عباس اقبال در مجله شرق (1/466-485).

ترجمه غزالی

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (معاصر).

ط. تهران، 1305؟ (بأسر العالمین).

ترجمه فرج القطیفی

عزّ الدین محمد جزائری، برگرفته از تحفه اهل الایمان و دیگر مأخذ.خ. دیده شده.

ترجمه فیض کاشانی

فارسی؟ از نور الدین محمد بن شاه مرتضی کاشانی.

ترجمه قائم مقام (ابو القاسم فراهانی)

فارسی، از عبد الوهاب بن علی محمد نواده صاحب ترجمه، تألیف: 1344 ق.

ترجمه قاسم بن محمد

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه محمد کاظم الخراسانی---

ص: 64

ترجمه مالک اشتر

عبد الغفور بن محمد اصفهانی یزدی (-1316 ش)، که به دستور محمد خان وزیر اشتری تألیف گردیده. مذکور در «تاریخ یزد».

ترجمه محسن المقدس الاعرجی ---

ص: 65

«الرسائل الرجالیه».

ترجمه محمد بن الفضیل (الراوی عن ابی الصباح

الکنانی)

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه محمد بن الفضیل

حجه الاسلام محمد باقر شفتی. ط. تهران، 1314 ق (در «الرسائل الرجالیه»).

ترجمه محمد بن فلاح الموسوی المشعشی

شیر بن محمد بن ثنوان (-پس از 1186 ق). خ.

دیده شده.

ترجمه محمد بن قیس

ابو المعالی کلباسی. مذکور در «البدر التمام».

ترجمه المختار ---

ص: 66

الترجيح فى قواعد التسطيح

رياضى، از تقى الدين ابو الخير فارسى (سده 10 ق).

ترجيع بند---

ص: 67

خودش) به جراب الدوله (سده 4 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

ترویج القلوب بطرائف الحكم

ابو عبد الله محمد بن وهبان دیبلی، از مشایخ تل عکبری. مذکور در رجال نجاشی.

تریاق فاروق

مجموعه چند دانشی، در مباحث پزشکی و ریاضی و جز آنها، از مولوی احمد بن قاضی نصر الله دیبلی تتوی (-992 ق). قاضی نور الله در «مجالس المؤمنین» از او یاد کرده است.

تریاق فاروق

فارسی، در ردّ شیخیه، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، تالیف: 1301 ق.

خ. آستان قدس، ش 61 (خط مؤلف، 1307 ق).

تریاق فاروق

فارسی، کلام، از محمد حسین حسینی اصفهانی (از متأخرین). خ. آستان قدس، ش 55 (1301 ق).

تریاق فاروق ---

ص: 69

-محمد جاء بالآيات و الحكم

مبشرا و نذيرا جمله الامم

تسبيل الازهان (الى احكام الايمان)

فقه، از علامه جمال الدين حسن بن يوسف بن مطهر حلي (-726 ق). مذکور در اجازه ابن خاتون عاملی که در آخر مجلدات بحار نوشته شده است.

تسخير الجن

شيخ يوسف رشتي. مذکور در فهرست تصانيف او.

تسخير حصار

اردو، در موضوع تناسخ، از غلام حسنين پاني پتي (معاصر). چون مناظره مؤلف با گروهی از علماء در حصار هند صورت گرفته، این رساله به «تسخير حصار» مسمی شده است. ط. هند.

تسديد القواعد ---

ص: 71

تسلية الاحزان (عند فقد الاحبه و الاخوان)

فارسی، در مواعظ و مصائب اهل بیت، از محمد باقر بن زین العابدین خوانساری (-1313 ق) صاحب روضات الجنات. ط. ایران، 1339 ق.

-الحمد لله اللطيف الخبير

تسلية الحزين (من فقد الاقارب و البنين)

صالح بن طعان بحرانی (-1281 ق). در «انوار البدرین» آمده است که این کتاب از «مسکن الفؤاد» شهید بزرگتر است.

تسلية الحزين (فی فقد العافیه و الاحباب من

الاقارب و البنين)

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی (-1242 ق).

خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى تفرد بالبقاء و الدوام.

تسلية الخواطر و معدن الجواهر ---

ص: 72

التسليم على امير المؤمنين، كتاب

ابو عبد الله حسين بن عبيد الله غضائري (-411 ق) از مشايخ نجاشي.

التسليم في الصلاة (و انه واجب او مستحب)

نسخه ای از این رساله در پشت قواعد علامه حلی نوشته شده. موجود در حسینیه شوشتریهای نجف.

التسليم في الصلاة

ابو جعفر محمد بن حسن بن زين الدين شهيد (-1030 ق). مذكور در فهرست تصانيف او.

التسليم و الزياره

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزباني (-378 ق). مذكور در فهرست ابن ندیم.

تسميه احياء العرب (ممن كان في الحجاز)

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبی نسابه (-206 ق).

تسميه الارضين

نيز از هشام كلبی.

تسميه الائمة اولادهم باسماء الخلفاء و ذكر علها

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق).

تسميه بعض الائمة اولادهم باسماء الجائرين

محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهباني (-1206 ق). مذكور در «منته المقال».

تسميه البيع و الديارات و نسب العباديين

هشام كلبی (-206 ق).

تسميه ما في شعر امرئ القيس (من اسماء الرجال

و النساء...)

نیز از ابو منذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

تسمیه من شهد مع امیر المؤمنین (علیه السلام) فی حروبہ

عبید اللہ بن ابی رافع کاتب امیر المؤمنین علیہ السلام، نخستین مصنف در مغازی و سیر و رجال در اسلام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تسمیه من شهد مع امیر المؤمنین (علیه السلام) حروبہ

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تسمیه من قتل من عاد و ثمود و العمالیق و جرهم و

بنی اسرائیل من العرب...

هشام کلبی.

تسمیه ولد عبد المطلب

نیز از هشام کلبی. این عنوان و عنوان پیشتر در فهرست ابن ندیم یاد شده.

تسمیة الاثنی عشریة و غیرہ ---

ص: 73

تسهيل الخطب

عروض، از سيد حسين كاشاني (معاصر). مذكور در اجازة مؤلف.

تسهيل الدليل

فقه، از ابو القاسم بن محمد بن احمد نراقي.

تسهيل الدواء و الداء لتحصيل الشفاء و دفع

المرض بالدعاء

فارسي، ادعيه در مقدمه، 8 باب و خاتمه، از عبد المطلب بن غياث الدين محمد. ط 1298 ق (در هامش منهاج العارفين).

تسهيل السبيل في الحجة (في انتخاب كشف

المحجة)

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشاني (-1091 ق)، تاريخ انتخاب: 1040 ق. ط.

ايران، 1303 ق (با تحف العقول). و جداگانه چاپ سربي.

تسهيل الصعاب

فارسي، كلام، از مولوي منشي رياض حسن هندي. خ. فيض آباد.

تسهيل العلاج

فارسي، طب، از ملك الاطباء محمد تقى معروف به ميرزا بابا شيرازي. ط. تهران، 1283 ق (همراه با رساله حفظ الصحة).

تسهيل الغوامض - ايضاح الاعراب

شرح اصطلاحات، از عبد الواسع بن علاّمى، تأليف: 1086 ق. خ. ديده شده.

-الحمد لله الذى جعل اصدق المقال

تسهيل القسمة

رياضى، از ابو القاسم موسوى رياضى خوانسارى (معاصر).

تسهيل المسالك الى المدارك

فارسی، در رؤوس قواعد فقهی، از حبیب الله بن علی مدد ساوجی کاشانی (-1340 ق). ط.

تهران، 1374 ق (یا 1324 ق).

تسهیل المشاکل

نحو، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی حائری (-1315 ق). خ. دیده شده.

تسهیل الوصول الی علم الاصول

حاشیه بر فرائد شیخ انصاری، از عبد الله بن احمد زنجانی (-1327 ق). خ. موجود. کتاب در 3 جزء است: 1. قطع، 2. ظن، 3. سائر اصول عملیه.

التشابه، کتاب

جابر بن حیان صوفی کیمیاوی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تساح الید السابقه مع الید اللاحقه

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی حسینی. خ. موجود.

تشبث الغریق

فارسی، مرثیه منظوم، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

تشبیه اقوال اهل الخلاف

فارسی، از قاضی نور الله بن شریف الدین حسینی شوشتری (-1019 ق). خ. فیض آباد.

التشبه و التمثیل

ابو سهل فضل بن ابی سهل نوبختی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التشجیر

انساب، از ابو الحسن علی بن محمد عمری نسابه معروف به ابن صوفی.

التشجیر ---

التشجير الفاطمی

محمد تقی معروف به سید آقا قزوینی، تالیف:

1320 ق. وی در این کتاب نسب خویش و بنی اعمام خویش را که احفاد سید مهدی قزوینی (-1300 ق) بوده اند بیان می کند. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله رب العالمین...

تشجير قواعد التجويد---

ص: 75

تشریح الاصول

حسن آقا بن باقر آقا بن احمد آقا مجتهد مغانی تبریزی (-1337 ق). ط. تبریز، 1305 ق (با فصول الغرویه).

تشریح الاصول الصغیر

علی بن فتح الله نهاوندی نجفی (-1322 ق). ط.

تبریز، 1312 ق (با مشارق الاصول).

تشریح الاصول الکبیر

علی بن فتح الله نهاوندی (-1322 ق). ط.

تهران، 1316-1320 ق.

تشریح الاصول

نور الدین بن ابی طالب شیرازی (معاصر)، تقریر بحث استادش میرزا ابراهیم محلاتی شیرازی (-1336 ق) را نگاشته است.

تشریح الافلاک

هیأت و نجوم، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). ط. مکرر.

-ربنا ما خلقت هذا باطلا

تشریح التقویم

رفیع الدین نظام العلماء طباطبایی تبریزی (-1326 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تشریح الحساب

شرح مزجی خلاصه الحساب شیخ بهائی، از نظام الدین مرتضی بن حسن شیخ الاسلام (-1336 ق).

تشریح الحساب

شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از محمد علی ناظم الشریعہ کرمانی. به فارسی نیز ترجمه شده است.

-الحمد لله الذى منه المبدأ و اليه المآب

تشریح در پرکار - تشریح الاعمال

فارسی، ریاضی، از محمد زمان اسطرلابی.خ.

آستان قدس، ش 5266(1067 ق) و چند نسخه دیگر.

تشریح الصدور فی وقایع الایام و الذهور

علی بن علیرضا خوئی (-1350 ق)، تألیف:

1323 ق.

تشریح العالم

در بیان هیأت عالم و حرکات افلاک و عناصر و جز آنها، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

خ. موجود.

تشریح العلل

عروض، از محمد باقر بن محمد رحیم خسروی کرمانشاهی (-1338 ق).

تشریح الکبائر

اردو، در تعداد و تفصیل گناهان کبیره، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (-1324 ق).

ط. هند.

تشریح و محاکمه در تاریخ آل محمد

فارسی، اصل ترکی از بهلول بهجت افندی، مترجم: مهدی ادیب زاده. ط. تبریز، 1301 ش - 1341 ق؛ تهران (چاپ هفتم)، 1363 ق.

تشریح الخیره

در استخارات، از عبد الحسین بن عبد الله بن رحیم موسوی دزفولی معروف به لاری (-1330 ق).

ط. شیراز، 1317 ق.

التشریف بتعریف وقت التکلیف

رضی الدین علی بن طاوس (-664 ق)، تألیف:

658 ق.خ. موجود.ط.

التشريف بالمنن فى التعريف بالفتن-الفتن و

الملاحم-الملاحم و الفتن

رضى الدين على بن طاوس (-664 ق).ط.

نجف، 1368 ق و مكرر.

تشریقات

فارسی، حکمت و عرفان، از عبد الرزاق بن على لاهیجی (-1050 ق).خ.آستان قدس، ش

ص:76

11967(1284ق) وضمیمه ش 13465 (1094ق).

-الحمد لله الذي تجلّى لذاته في تظاهر صفاته

تشریح الحق

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی میرداماد (-1040 ق)، که در مقاله اول «السیع الشداد» به آن ارجاع داده است.

تشطیر الدرّه المنظومه

فقه، اصل درّه از بحر العلوم، تشطیر از کلب علی بن کلب حسین نقوی جایسی حائری (-1329 ق). خ. موجود.

تشطیر الشهاب الثاقب ---

ص: 77

ایلخانی.

تشویق السالکین

فارسی، عرفان و اخلاق، منسوب به محمد تقی مجلسی (-1070 ق). ط. ایران، 1311 ق؛ تبریز 1333 ش (ضمیمه تذکره الاولیا).

تشویق السالکین

فارسی، مثنوی، از حبیب الله بن علیمدد کاشانی ساوجی (-1340 ق)، تاریخ نظم: 1289 ق.

تشویق العارفین

فارسی، منظومه در اخلاق، از محمد تقی بن علی محمد نوری (-1263 ق).

تشید الاذهان

مصطفی بن هادی نقوی لکهنوی (-1323 ق).

مذکور در مشاهیر علماء الهند.

تشید مبانی الایمان

فارسی، کلام، از محمد باقر بن محمد بن دلدار علی نقوی (1234 ق-). ط.

-سبحانه ما اجل شأنه و اجلی برهانه

تشید المطاعن لكشف الضغائن

فارسی، کلام، از محمد قلی بن محمد حسین نیشابوری کنتوری (-1260 ق) مجلد هشتم از کتاب «الاجناد الاثنا عشریه المحمدیه». ط.

لکهنو، 1283 ق.

التصحیح

در صنعت، از ابو موسی جابر بن حیان (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تصحیح الاذان (بحی علی خیر العمل)

شریف ابو البرکات عمر بن ابراهیم بن محمد زیدی علوی (-539 ق). مذکور در «معجم الادباء».

تصحیح الاسانید

محمد بن علی اردبیلی شاگرد علامه مجلسی، که به تصحیح اسانید تهذیب و استبصار پرداخته و منتخب آن را در آخر «جامع الرواه» آورده است. این منتخب در آخر رجال مامقانی طبع شده.

تصحیح اعتقاد الامامیه

شرح اعتقادات صدوق، از شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق) این شرح به فارسی هم ترجمه شده. خ. شهید مطهری و کتابخانه های نجف.

-الحمد لله على نواله و الصلوات على محمد و آله، هذا تصحيح اعتقادات الاماميه

تصحیح الاعمال

رساله عملیه در عبادات، از فتاوی محمد باقر بن ابی الحسن کشمیری. ط. لکهنو، 1346 ق.

تصحیح الاغلاط

نواب احمد حسین متخلص به مذاق (معاصر).

در تاریخ احمدی به آن ارجاع داده است.

تصحیح البراهین (فی دفع ما آورد علی ارغام

الماکرین)

محمد مرتضی جنفوری (-1337 ق) مؤلف «ارغام الماکرین». کتاب در دفاع از ارغام است.

تصحیح تاریخ

اردو، مؤلف از معاصرین بوده. ط. هند.

تصحیح خبر رة الشمس لعلی علیه السلام (و ترغیم

النواصب الشمس)

ابو القاسم عبید الله بن عبد الله حاکم حسکانی عامری نیشابوری (-490 ق). ط. با دیوان ناصر خسرو.

تصحیح دیوان ناصر خسرو

فارسی، از احمد بن شهاب الدین معروف به ادیب پیشاوری (-1349 ق). ط. با دیوان ناصر خسرو.

تصحیح سند تفسیر العسکری

محمد حسين بن علي اصغر قاضي طباطبائي تبريزي (1294 ق).

ص: 78

تصحیح الغیر للروایه

از مسایل درایه الحدیث، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).

التصحیحات و التقویات

شرح تقویم الایمان، اصل و شرح از محمد باقر بن محمد حسینی محقق داماد (-1040 ق).

-الحمد کلّه لله رب العالمین و بعد فاخلأ الحقیقه

تصحیف کاتبین

اردو، درباره قرآن، از احمد سلطان مصطفوی چشتی مستبصر. ط. هند.

التصحیفات

در بیان برخی تصحیفات در احادیث و زیارات، از محمد باقر حسینی میرداماد (-1040 ق)، تألیف: 1024 ق. خ. حسینیة نجف.

تصدیق رسالت

اردو، از احمد علی هندی. ط.

تصدیق الصدق

منطق، از تاج العلماء علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «تراجم علماء الهند».

التصرّف، کتاب

ابو عبد الله محمد بن احمد قضاعی صفوانی، شاگرد کلینی. ظاهراً عنوان، تصحیف کتاب (التعریف) مؤلف است که نامه اوست به فرزندش.

تصرف المشتري فی زمن الخیار

ظاهراً از محقق کرکی، نسخه مورخ 958 ق آن موجود است.

-الحمد لله و الصلاة علی محمد و آله

التصريح فی شرح التلویح الی اسرار التنقیح

طب، شرح التلویح فخر الدین خجندی، از کمال الدین عبد الرحمان بن محمد عتایقی حلی، تاریخ شرح: 774 ق. خ. نجف (خط شارح).

التصريح بالمذهب الصحيح

در اصول دین، در 5 موضع و هر موضع در 10 فصل، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی حسینی. خ. دار الکتب مصر.

التصريح بالنص الصحيح-الانوار الباهره في

انتصار العترة الطاهره

رضی الدین علی بن موسی بن طاموس (-664 ق)، تألیف: حدود 660 ق.

-الحمد لله جلّ جلاله

التصريف، كتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن رستم بن زیادبان طبری (سده 4 ق).

التصريف

ابو عثمان بكر بن محمد بن حبيب بن بقیة مازنی (-248 ق)، شرح آن «المصنف یا المنصف» از ابن جنّی است.

التصريف

ابو عبد الله محمد بن علی بن احمد حلّی معروف به ابن حمیده (-550 ق). مذکور در معجم الادباء.

التصريف الملوکی

ابو الفتح عثمان بن جنّی (-392 ق). ط. مصر، 1331 ق؛ لیبزیک، 1885 م.

-هذه جملة من اصول التصريف

التصغير، كتاب

صرف و نحو، از ابو جعفر محمد بن حسن بن ابی اساره رواسی کوفی (سده 2 ق).

تصفح الصحيحين في تحليل المتعین

ابو الحسن یحیی بن حسن بن بطریق حلّی (-600 ق).

التصور و التصديق

منطق، از صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی

(-1050 ق). ط. تهران، 1311 ق (در آخر الجوهر النضید).

-تصورنا آیاتک و صدقنا برسالاتک

التصور و التصدیق - قطبی

قطب الدین محمد بن محمد بویهی رازی (-766 ق). ط 1281 ق. خ. آستان قدس، ش 1058.

التصور و التصدیق

مهدی نوائی نوری نجفی (-1341 ق).

التصور و التصدیق

ناشناخته. نسخه مورخ 1284 ق دیده شده.

تصوّف

فارسی، از حسین قدس شریفی فهیم السلطان بن سید تقی معروف به مستوفی (1308 ق-). خ.

آستان قدس، ش 7335 و 7336 (خط مولف).

التصوّف و الاخلاق

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق) برای فرزندش شرف الدین تألیف کرده و صاحب مجالس المؤمنین نسخه آن را دیده است.

تصوف

فارسی، مثنوی، از مقبولی اصفهانی.

تصوف و عرفان

فیاض بن هدایت الله حسینی، از دانشمندان روزگار شاه صفی (1038-1052 ق).

تصوف و عرفان

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. موجود.

-آفتاب جمال قدم از آن متعالی است که

تصویر بنی امیہ

اردو. ط. هند.

تصویر غالب و مغلوب

اردو، در رد عامه، از سجاد حسین ہندی (- حدود 1340 ق).

تصویر کربلا

اردو، مقتل. ط. هند.

تصویر بلاغت

فارسی، منظومہ از نواب عزیز جنگ خان بہادر متخلص بہ ولا. ط. حیدرآباد، 1340 ق.

تضاريس الارض

شيخ بهائی بهاء الدين محمد بن حسين عاملی (-1030 ق)، تألیف: 995. ط. ایران، 1311 ق (با «شرح چغمینی»).

-نحمدک یا من جعل الارض مهادا

تضعيف الشطرنج

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف بہ شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تضمين الآيات-الاقْتباس و التضمين

تضمين الالفیه

تضمين الفیة ابن مالک، از ابو الرضا احمد بن حسن خیاط نجفی معروف بہ شیخ احمد نحوی (-1170 ق)، در مدح سید نصر اللہ فائزی حائری شهید. خ. موجود.

تضمين الالفیه (النحویة)

ابو الفضل کلاتری (-1316 ق).

تضمين الالفیه-منظومه التضمين

شرف الدین جعفر بن باقر شوشتری (-1335 ق).

تطابق الهیاء و الشرع

در مطابقت نجوم با کتاب و سنت، از ابراهیم قرمانی.خ. دیده شده.

تطبيقه

فارسی در تطبيق تاريخ هجرى و مسيحي، از عبد الغفار نجم الدوله اصفهاني (-1326 ق)ط.

ص:80

تهران، 1321 ق.

التطريف

در مباحث کلامی، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی بن حمیدان. خ. دار الکتب مصر.

تطور الفلسفه

عبد الکریم زنجانی (معاصر). ط، 1360 ق.

تطوع الصوم (لمن علیه فريضه)

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

مکتبه الشریعه.

التطهير، کتاب

ابو طالب عبید الله بن ابی زید انباری (-356 ق).

التطهير

منتخب «النخبه الفقهيه» از مؤلف اصل آن محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. ایران.

تطهير الحصر و البواری

فقه، از عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق).

-الحمد لله كما ينبغي

تطهير العجين بتخيزه و عدمه

حجه الاسلام شفقی رشتی. خ. مدرسه بروجردی نجف.

تطهير المؤمنين عن نجاسه المشركين

فارسی، فقه، از محمد قلی بن محمد حسین کنتوری نیشابوری. ط. هند، 1261 ق.

-الحمد لله المتقدس عن ادناس الامکان

التظاهرات الحسينيه - تجلی دین الاسلام

محمد حسن بن ابو القاسم کاشانی مقیم بمبئی.

نظم الزهراء (من احراق دماء آل عبا)

رضی الدین بن نبی قزوینی (پس از 1134 ق)، تألیف: 1118 ق. ط. تهران، 1304 و 1312 ق؛ نجف، 1375 ق (چاپ دوم).

نظم الزهراء ---

ص: 81

التعادل و التراجيح

سيد محمد كاظم بن عبد العظيم طباطبائي يزدي (-1337 ق). ط. ايران، 1316 ق.

التعادل و التراجيح

محمد بن محمد باقر فاضل ايرواني (-1306 ق). خ. ديده شده.

التعادل و التراجيح

محمد بن علي موسوي نوري (-1325 ق).

التعادل و التراجيح

شيخ محمود لواساني. خ. حسينيه شوشتر يهاي نجف.

التعادل و التراجيح

هادي بن علي بجستاني. خ. ديده شده (بخط مؤلف).

تعارض الادله (و بيان الفرق بين الورد و

الحكومہ)

اصول، از هادي بن محمد امين تهراني (-1321 ق). خ. ديده شده.

-الحمد لله الذي رجح مداد العلماء على دماء الشهداء

تعارض الاستصحاب (و اصاله الصحه في العقود)

اصول، از ابو المعالي كلباسي (-1315 ق). از جمله 15 رساله اوست كه چاپ شده.

تعارض الاستصحاب (للملكيه السابقه مع اليد)

نيز از ابو المعالي كلباسي.

تعارض الاستصحابين

نيز از ابو المعالي كلباسي. از جمله رسائل چاپي كه ذكر شد.

تعارض الاستصحابين

سید حسن صدر الدین (-1354 ق).خ. کتابخانه صدر (بخط مؤلف).

-بعد الحمد، هذه رساله في ان النظر في الاستصحاب

تعارض الاستصحابين

محمد حسين بن محمد علي شهرستاني (-1315 ق).خ. موجود.

-بعد الحمد، اعلم ايديك الله تعالى، ان تعارض الاستصحابين

تعارض الاستصحابين

محمود خوانساری، شاگرد میرزا محمد هاشم خوانساری.خ. مشكات.

تعارض الحقيقه مع المجاز الراجح-الطلع النضيد

سید زين العابدين خوانساری. مذکور در روضات الجنات.

تعارض «لا ضرر» مع «الناس مسلطون»

اصول، از عبد الجواد قزوینی بیرجندی. مذکور در بغیه الطالب.

تعارض المطلق و المقيد

اصول، از محمد تقی هروی حائری، به طریق سؤال و جواب. مذکور در «نهایه الآمال».

تعارض المقرّر و الناقل

نیز از محمد تقی هروی، جزئی از المقاصد العلیه اوست. مذکور در نهایه الآمال.

تعارض الید و الشیاع-تقدیم الشیاع علی الید:

تعارض الیدین

بهاء الدین محمد مختاری (-1140 ق). مؤلف در رساله شرح حال خویش از آن یاد کرده است.

التعاريف التَّحويه

عز الدّین محمد جزائری (معاصر).

التعازی، کتاب

احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق). نجاشی نوشته است که برخی از اصحاب ما آن را از کتب محاسن یاد کرده اند.

التعازی (فی ذکر ما يتعلق بالتعزیه و التسلیه)

ابو عبد اللّٰه محمد بن علی بن عبد الرحمن شریف

ص: 82

علوی کوفی (-445 ق).خ.آستان قدس ضمیمه ش 1851.

التعازی

ابو العباس محمد بن یزید مبرّد ثمالی بصری (-285 ق).خ.اسکوریال.ط.

-...قال ابو العباس...دعا الی تألیف هذا الكتاب و اجتلاب محاسن...

التعاقب

ادبیات عرب، از ابو الفتح عثمان بن جنّی نحوی (-392 ق).مذکور در فهرست ابن ندیم.

تعاقب الهمم---

ص:83

تعبیر الرؤیا

فارسی، منظومه از یحیی فتاحی نیشابوری.

تعبیر الرؤیا

مرتب بر مقدمه ای در چند فصل و پس از آن 47 باب و خاتمه، باب اول: رؤیه الرب تعالی.خ. در موقوفات بروجردی.

تعبیر الرؤیا

منقول از محمد بن سیرین و دیگران، مرتب بر 24 باب.ط. مصر، 1324 ق.

تعبیر الرؤیا

ناشناخته.خ. موجود.

تعبیر الرؤیا---

ص: 84

تعريب الباب الثالث من ترجمه تاريخ قم

سيد حسون براقى، تاريخ تعريب: 1317 ق، از ترجمه فارسى حسن بن على قمى به عربى برگرداننده شده.

تعريب البدر المشعشع

مهدى بن على غريفى (-1343 ق).

تعريب بوستان و گلستان سعدى

عباس خليلى. ط. (بعضى در مجله «المقتطف» در مصر).

تعريب تبصره العوام (سيد مرتضى رازى)

حافظ حسين بن على بطيى.

تعريب تحفه الابرار ---

ص: 85

تعريف مناسك الحج

از فتاوی محمد علی کرمانشاهی، تعریف از ابو علی محمد بن اسماعیل حائری (-1216 ق).

مذکور در منته المقال.

تعريف منهج الرشاد

اصل عربی از شیخ جعفر شوشتری، تعریف از بعضی از شاگردان وی. خ. حسینیه شوشتریها.

تعريف الاعتماد (فی شرح تجريد الاعتقاد)

شمس الدین محمد بیهقی اسفراینی، نزدیک به روزگار مؤلف متن.

التعريف و التصريح

ابو عبد الله محمد بن جعفر قزاز تمیمی قیروانی (-412 ق).

التعريف (فی حصر انواع القسمه)

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

التعريف (للمولد الشريف)

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس حلّی (-664 ق)، که در کتاب «الاقبال» از آن نام برده است.

التعريف

ابو عبد الله محمد بن احمد صفوانی اسدی کوفی (-358 ق)، شاگرد کلینی.

التعريف (فی الامامه)

ابو جعفر محمد بن عبد الرحمن بن قبه. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

التعريف بوجوب حق الوالدین

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله على ما منح من عقل

التعريفات

هیأت و نجوم، از حسن بن حسن مشهدی.

صاحب ریاض نسخه مؤرخ 1071 ق آن را دیده بوده است.

التعريفات

شرح الفاظ مصطلحه، از سید شریف جرجانی (-816 ق). ط. مصر، 1283 ق.

تعريف الانام بحقيقه المدينه و الاسلام

محمد فرید و جدی (معاصر). ط. قاهره، 1319 ق. صاحب ذریعه آن را به فارسی ترجمه کرده است.

تعريف البسملة

فارسی، مثنوی، از محمد نصیر فائض ابهری.

تعريف البيع

شیخ الشریعه اصفهانی. خ. موجود.

تعريف الجنان فی حقوق الاخوان

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). خ.

دیده شده.

تعريف رجال من لا يحضره الفقيه

شرح مشیخه، از سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

تعريف الشيعة

در بیان اصول و فروع، از عبد الرزاق حسینی نجفی بغدادی. ط. صیدا، 1352 ق.

تعريف الطهاره

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).

تعريف علم الكلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق).

خ. موجود.

- یا من وقف فی حواشی مواقف جلاله

تعریف الماضی

قاضی نور اللہ بن شریف الدین شوشتری (-1019 ق). مذکور در فہرست کتب او.

ص: 86

التعريفه (فی تحقیق المعروفات الحقیقه)

محمد بن محمد دامغانی، که برای امیر حسین نگاشته. مذکور در بیاض کمالی.

تعزیه الحسین علیه السلام

اردو. ط. هند.

التعقبات علی الموضوعات

در باب احادیث موضوعه، از محمد بن علی شوکانی. ط. لکهنو، 1303 ق.

التعقب، کتاب

ادعیه، ناشناخته.

-بدان ایدک الله که فضیلت تعقیب

التعقب و الانتقاد

قاضی نعمان مصری (-354 ق). مذکور در مقدمه کتاب «الهمه» او.

التعقب و التعفیر

ابو العباس احمد بن علی بن نوح سیرافی، از مشایخ نجاشی.

التعقیبات الخمسه

ادعیه، مروی از امام سجّاد علیه السلام. خ. شهید مطهری.

التعقیبات الصلوات - رساله التعقیبات

ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلی (-941 ق). مذکور در روضات.

تعقیبات الصلوات

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق).

تعقیبات الصلوات

فارسی، ناشناخته. خ. آستان قدس.

تعقیبات الصلوات

فارسی، برگرفته از «مقباس المصاییح» علامه مجلسی، استخراج از محمد جعفر معاصر مولف یا شاگرد او. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي جعل الدعاء مفتاحا لاجابه الداعين

تعقیبات الصلوات

فارسی، ظاهرا از صدر الدین محمد تبریزی شاگرد شیخ بهائی. خ. خوانساری نجف.

-بدان ایدک الله تعالی که تعقیب فریضه به اذکار و ادعیه مستحب است.

تعقیبات الصلوات

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق). خ. دیده شده.

-يستحب التعقيب بعد كل فریضه

تعقیبات الصلوات

محمد علی چهاردهی (-1334 ق).

تعقیبات الصلوات

سید کاظم بن باقر موسوی کشمیری. خ. دیده شده.

التعقیبات العامه

احمد نیریزی خوشنویس معروف، که در 1149 برای محمد طاهر نگاشته. خ. آستان قدس، ش 3131 (1149 ق).

التعقیبات المختصه

عبد العلی نواب یزدی، که در 1221 ق برای ابراهیم خان ظهیر الدوله کرمانی نگاشته. خ.

آستان قدس، ش 3130 (1221 ق).

التعقیبات النهاریه

احمد نیریزی. خ. آستان قدس، ش 3331 (1119 ق).

نعله المشتاق الی ساکنی العراق

ابوالمظفر محمد بن احمد ابیوردی اموی (507ق). یاقوت در «معجم الادباء» از آن یاد کرده است.

تعلہ المقرور (فی وصف البرد و النیران و ہمدان)

نیز از ابوالمظفر محمد بن احمد ابیوردی. مذکور

ص: 87

در معجم الادباء.

التعلل باحاله الوهم (فی معانی نظم اولی الفهم) -

التعلیل باجاله الوهم

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی (-ح 430 ق).

مذکور در معجم الادباء و کشف الظنون.

التعلمیه، الرساله

در آموزش موسی از خضر، از احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق) در جواب سید حسین بحرانی. در جوامع الکلم. ط.

التعلیق

منطق، از ابو علی احمد بن محمد مسکویه رازی (-421 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

التعلیق

ظاهرا در ادب، از ابو عثمان بکر بن محمد بن حبیب مازنی (-248 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التعلیق

قطب الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حسن مقرئ نیشابوری (سده 5 و 6 ق) استاد سید فضل الله راوندی و قطب الدین راوندی.

التعلیق الاحسن (علی شرح مولانا حسن)

منطق، حاشیه رکن الدین محمد تراب علی بن شجاعت علی هندی بر شرح محمد حسن لکهنوی بر سلّم العلوم. ط 1264 ق.

التعلیق الانیق

فقه، از علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی، جواب رساله «الشرح المبین» که ردی است بر «المتن المتین» مؤلف در روزه شکن نبودن دخان. ط. هند.

تعلیق ایساغوجی (علی فر فریوس)

ابو نصر محمد بن طرخان فارابی (-339 ق).

مذکور در «اخبار الحكماء» قفطی.

تعليق الايضاح

نحو، از ابو الحسن محمد بن حسين شريف رضى (-406ق). حاشيه اى است بر الايضاح ابو على فارسى.

تعليق التذكرة

مهذب الدين ابو ابراهيم احمد بن محمد الوهر كيسى. مذكور در فهرست منتجب الدين. ظاهرا حاشيه بر التذكرة شيخ مفيد است در اصول فقه.

تعليق خلاف الفقهاء

شريف رضى. مذكور در رجال نجاشى. ظاهرا تعليق بر «مسائل الخلاف» شريف مرتضى برادر مؤلف است.

التعليق الصغير

اصول، از معين الدين امير كابت ابى اللجيم مصدرى عجلى، استاد مشايخ منتجب الدين.

مذكور در فهرست شيخ.

التعليق الصغير

سديد الدين محمود بن على حمصى، استاد منتجب الدين. مذكور در فهرست منتجب.

التعليق العراقى ---

ص: 88

التعليق و التنجيز و الشرط

محمد تقى هروى، در دو مطلب نخست تعليق و دوم شرط، تاليف: 1293 ق.خ. سامراء.

-الحمد لله رب العالمين

التعليق الانيقه

حاشية مفتى عباس لكهنوى (-1306 ق) بر «الروضه البهية». ط. هند.

التعليق البهبانیه

حاشية شرحگونه محمد باقر بن محمد اكمل وحيد بهباني (-1206 ق) «بر منهج المقال».

ط. در هامش منهج المقال.

التعليق على التعليق ---

ص: 89

التعلیل

کافی الکفیات اسماعیل صاحب بن عباد دیلمی (-385 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تعلیل قراءت عاصم

ابو الحسن ثابت بن اسلم حلبی نحوی (-ح 460 ق).

تعلیم اور قرآن

اردو، از مولوی غلام حسنین پانی پتی (معاصر).

ط. هند.

تعلیم الاطفال

فارسی، از محمد بن یوسف مازندرانی. ط.

تهران، 1316 ق.

تعلیم الاطفال

اردو. ط. هند.

تعلیم البنات

فارسی، از نبیل الدوله محمد علی مظفری. ط.

تهران، 1329 ق.

تعلیم و تربیت

فارسی، مجله ماهانه که از 1303 تا 1318 ق از طرف وزارت معارف (آموزش و پرورش) در تهران منتشر می شد.

تعلیم و تربیت

فارسی، از مرتضی بن محمد مدرس چهارهی (-ح 1330 ق).

التعلیم الثانی

در چندین مجلد، از حسن بن یوسف بن مطهر علامه حلبی (-726 ق). مذکور در بعضی از نسخ خلاصه الاقوال و اجازه مهنا بن سنان و

اجازة محمد بن خاتون، که هردو در آخر بحار الانوار مذکور است. ظاهراً این کتاب غیر از «المقاومات» مؤلف است.

التعلیم الثانی

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). وی در این کتاب به تهذیب و انتاج فلسفه یونان پرداخته است.

تعلیم الشهداء

اردو، در موضوع شهدای کربلاء و نتایج اخلاقی آن، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (1324 ق-). ط، 1350 ق.

تعلیم الصبیان

فارسی، طب، از خواجه عبد الله تمکین معروف به سید عبد الفتاح حکیم. خ. آستان قدس، ش 5068.

تعلیم نامه

فارسی، درمان آبله و واکسناسیون آن، از منابع انگلیسی، مترجم: محمد بن عبد الصبور خوئی معروف به حکیم قبلی. ط. تبریز، 1345 ق.

تعلیم و تربیت در نظر فردوسی

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1319 ش.

تعلیمات دینی

فارسی، از علیرضا فاتحی اصفهانی.

تعلیمات قرآن

فارسی، از حسام الدین بن سید محمد فال أسیری شیرازی (1316 ق-). ط. شیراز، 1326 ش.

تعوید اللسان (فی تجوید القرآن)

فارسی، تجوید، از احمد بن حسین جزائری (معاصر)، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه، تألیف: 1319 ق. خ. حسینیه نجف آبادی.

-الحمد لله الذي نزل من القرآن ما هو شفاء ورحمه

التعویذ (فی صناعة الاکسیر)

الحاکم بالله ابو علی منصور بن نزار فاطمی (-410 ق)، برای فرزندش الظاهر بالله علی بن منصور تألیف کرده بوده. ترجمه فارسی آن «التحفه الشاهیه» نام دارد.

تعویذ المطالع و تبصیر المطالع - تنویر المطالع

حاشیة جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق) بر حاشیة سید شریف بر «شرح مطالع الانوار». خ. آستان قدس، ش 10488 (972 ق)، ش 1150 (1063 ق) و چند نسخه دیگر.

- ربّ تمم بالخیر، اما بعد الحمد لولی النعم و الصلاه علی سید الامم.

التعین فی اصول الدین

ابو الحسن علی بن هبه الله موصلی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

تعین الاثمه (علیه السلام)

ناشناخته. خ. دیده شده.

تعین اوائل الشهور

مرتب بر چند مقصد، به نام شاه سلطان حسین صفوی در 1109 ق تألیف شده. خ. سامراء.

- الحمد لله الذى جعل الشمس ضياء و القمر نورا

تعین الثقل الاکبر

یحیی بن محمد شفیع اصفهانی (-1325 ق)

تعین ساعات اللیل (و تشخیصها بمنازل القمر)

ابو العباس احمد بن فهد حلّی (-841 ق)، مرتب بر 6 فصل و خاتمه.

- الحمد لله الحی الدائم القیوم

- (و در بعضی نسخ) الحمد لله القدیم الدیموم

تعین ساعات اللیل و النهار (من مواضع الکواکب

و الشمس)

محمد حسن بن محمد یوسف بن میرزا بابا موسوی خوانساری (-1337 ق).

تعین السلام الاخیر فی النوافل

علی اکبر بن محمد باقر ایجی اصفهانی (-1232 ق).

تعیین الفرقہ الناجیہ ---

ص: 91

حسن مرقی کاشانی. ط. تهران، 1311 ق و 1331 ش.

تفاسیر العقاقیر

طب، در اسامی و خواص داروها، از فرید خراسان ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق). مذکور در معجم الادباء.

تفاسیر کتاب سبویه

ابو عثمان بکر بن محمد بن حبیب بن بقیه مازنی (-248 یا 249 ق). مذکور در معجم الادباء و بغیه الوعاه.

التفاضل، کتاب

جابر بن حیان کوفی صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفتیش از مضرت تراشیدن ریش

فارسی، از هبه الدین شهرستانی، تالیف: 1332 ق. ط.

تفرق عاد

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفریح القاصد لتوضیح المقاصد - تاریخ البهائیین

شرح و تکمله توضیح المقاصد شیخ بهائی، از بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی (-1140 ق) تالیف: 1108 ق. خ.

موجود.

-الحمد لله الذي جعل الالهة مواقيت للناس

تفریح الكربة عن المنتقم لهم في الرجعه - اثبات

الرجعه

محمود بن فتح الله حسینی کاظمی (سده 12 ق)، به نام اعتماد الدوله شیخ علی خان نگاشته. خ.

موجود.

-الحمد لله ملهم الصواب...

تفریح الشيعه

اردو، کلام. ط. هند.

تفریحات علمی

فارسی، از حسین طیب زاده امید. ط. تبریز، 1316، 1312، 1310 و 1335 ش.

تفریق الازد

هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق) مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیح العرب فی لغاتها و اشاراتها الی مرادها

لغت و ادب، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ.

تفسیر: (تفاسیر غیر قرآنی در پایان عناوین تفاسیر

اشاره

خواهد آمد)

تفسیر آقا محمد سنگلجی

جزو کتب چاپ نشده او یاد شده.

تفسیر آلاء الرحمن ---

ص: 92

تفسير الآيات الباهرة باخبار العتره الطاهره

محمد حسن بن محمد علي ميانجي (معاصر).

خ. دیده شده.

تفسير الآيات البينات (النازله في فضائل اهل بيت

سيد الكائنات)

فارسی، از مصطفی بن ابو القاسم موسوی شوشتری (1320 ق-).

تفسير آیات الصيام-اماطه اللثام

تفسير آیه اجعلنی علی خزائن الأرض (سوره

یوسف، آیه 55)

محمد بن حیدر عاملی (-1139 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرین» به نقل از عبد الله سماهیچی شاگرد مؤلف.

تفسير آیه اُجَلُّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ (سوره المائده، آیه 7)

حسین بن حسن موسوی کرکی (-1001 ق).

مذکور در روضات الجنات.

تفسير آیه وَ إِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (سوره البقره، آیه

118)

محمد رفیع گیلانی (-1161 ق). خ. آستان قدس (ضمیمه نسخه ای از عیون اخبار الرضا (علیه السلام)).

تفسير آیه وَ إِذِ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ (سوره

الاعراف، آیه 171)

عبد الحسين امینی تبریزی (-1390 ق) مؤلف «شهداء الفضيله» و «الغدیر».

تفسير آیه فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

(سوره الحجر، آیه 29)

ناشناخته، نسخه مورخ 1100 ق آن در نجف دیده شده.

-نحمد الله واجب الفضل الجاعل لنا سبيلا الى درك ماغاب

تفسير آيه وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا (سوره

الاعراف، آيه 203 ق)

محمد ابراهيم بن محمد خوزاني قاضي اصفهان (سده 12 ق).خ.دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

تفسير آيه وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ (سوره

البقره، آيه 32)

ضياء الدين نور الله بن محمد شاه مرعشي، جد قاضي نور الله شوشتری (-1019 ق).مذکور در مجالس المؤمنین،

تفسير آيه الاسترجاع - حقيقه الابداع

تفسير آيه وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدِينَ مِنْ رِجَالِكُمْ (سوره

البقره، آيه 282)

سيد مرتضى طباطبائي، از شاگردان و خويشاوندان بحر العلوم، تاليف: 1240 ق.

تفسير آيه الامانه: اِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ

(سوره الاحزاب، آيه 72)

محمد بن مرتضى محسن فيض كاشاني (-1091 ق).مذکور در فهرست تصانيف او.

تفسير آيه الامانه

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق).در قصص العلماء آن را(در نهايت تدقيق)توصيف کرده است.

تفسير آيه الامانه- امانت الهی

تفسير آيه اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ - الى قوله تعالى - نَضْرَةً وَسُرُوراً (سوره هل اتی)

فارسی، از محمد حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.موجود.

تفسير آيه إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

الشهاب الثاقب

تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ فَصَل

الخطاب

تفسير آيه إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ (سوره النساء،

آيه 51)

عبد الرحمان بن عبد الحلیم مرعشی.خ.قوله (خط مؤلف در 1040 ق).

ص: 93

تفسیر آیه إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ (سوره آل)

عمران، آیه 90)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

تفسیر آیه إِنِّي لَفَقَّارٌ لِّمَن تَابَ (سوره طه، آیه 84)

صدر الدین محمد بن محمد باقر رضوی (-پس از 1160 ق). خ. خوانساری نجف.

تفسیر آیه إِيَّاكَ نَعْبُدُ:

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق). خ.

خوانساری نجف.

تفسیر آیه فَأَيُّهَا نُوَلُّوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ (سوره البقره، آیه

109 ق)

غلام حسنین موسوی کنتوری (-1337 ق).

مؤلف آن را به دستور استادش سید محمد سلطان العلماء تألیف کرده و در آن به تطبیق قواعد هیأت با مفاد آیه پرداخته است. مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

تفسیر آیه وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ (سوره

لقمان، آیه 26)

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق) در جواب محمد بن عبد علی نگاشته و در جوامع الکلم درج است.

تفسیر آیه البسملة

فارسی، از محمد حسین بن شمس الدین محمد نسابه، که برای فرزندش ابو تراب شمس الدین محمد نگاشته. خ. دیده شده.

تفسیر آیه البسملة

زین الدین عاملی شهید ثانی (-965 ق)، تألیف:

940 ق

-باسمک اللهم نفتح الکلام و نستدفع المکاره العظام

تفسیر آیه البسمله-التوضیحات

تفسیر آیه وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَدًا (سوره

التمل، آیه 90)

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق)، در آخر تفسیر او چاپ شده است.

تفسیر آیه التطهیر: إِذْمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ (سوره الاحزاب، آیه 33)

فارسی، از اسماعیل بن زین العابدین مصباح منجم (1300 ق-).

تفسیر آیه التطهیر-التنویر فی ترجمه رساله التطهیر

تفسیر آیه التطهیر-السحاب المطیر

تفسیر آیه التطهیر-جلاء الضمیر

تفسیر آیه ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ (سوره حم

السجده، آیه 10)

شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-428 ق). ط. (در هامش شرح الهدایه).

تفسیر آیه وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا (سوره الشوری،

آیه 38)

محمد شاه قاضی یزدی، که در آن به رد رأی فخر رازی پرداخته تألیف: 1031 ق. مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله على نواله و الصلاة على النبي و آله

تفسیر آیه الخلافه: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

(سوره البقره، آیه 28)

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق).

تفسیر آیه الخلافه

سید عبد الله بن حسن برهان موسوی سبزواری (ح 1300 ق-)، مؤلف شاگرد حسین بن محسن علوی بوده و در این تفسیر آنچه را که استادش در تفسیر این آیه بیان نکرده، نگاشته است.

تفسیر آیه الخلق: إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

(سوره البقره، آیه 164)

خواجه عبد الله انصاری (-481 ق).

ص: 94

تفسیر آیه الخلق

ناشناخته، نسخه آن به خط سید صدر الدین شارح الوافیه دیده شده است.

تفسیر آیه رَبَّنَا أَمَّنَّا انْتَيْنِ (سوره المؤمن، آیه 11)

عبد الحسین امینی تبریزی (-1390 ق)، مؤلف «الغدیر» و «شهداء الفضيله».

تفسیر آیه وَ السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ (سوره التوبه، آیه

101 ق)

زین الدین عاملی شهید ثانی (-965 ق).

تفسیر آیه وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (سوره الواقعه، آیه

10)

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق) مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ (سوره یوسف، آیه 43) -

تفسیر آیه الرؤیا

قاضی نور الله شوشتری (-1091 ق). مذکور در نجوم السماء:

تفسیر آیه وَ سَيَجْنِبُهَا الْأَتَقَى (سوره و اللیل، آیه 17)

محمد رفیع بن فرج الله گیلانی (-1160 ق)، شاگردش سنپسی می گوید که این تفسیر ردی است بر بیضاوی در تفسیر آیه و ما خلقت الجن و الانس، در رد فخر رازی هم گفته اند.

تفسیر آیه وَ سَيَجْنِبُهَا الْأَتَقَى :

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در التجلیات.

تفسیر آیه وَ سَيَجْنِبُهَا الْأَتَقَى :

خ. سامراء.

-سبحانک اللهم یا فوق الحمد و یا وراء الثناء

تفسیر آیه شرح الصدر: فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ (سوره الانعام، آیه 125)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، تألیف:

1005 ق.

-الحمد لله الذي شرح صدورنا للإسلام

تفسیر آیه الشهاده: شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (سوره

آل عمران، آیه 16)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در قصص العلماء آورده است که در آن بر موضوع توحید استدلال کرده است.

تفسیر آیه الشهاده-مرآه الله

تفسیر آیه الشهاده-انس الوحيد

تفسیر آیه الشهاده-غايه الافاده

تفسیر آیه الصيام-اماطه اللنام

تفسیر آیه طعام اهل الكتاب-تفسیر احل لكم الطيبات

تفسیر آیه قاب قَوْسَيْنِ (سوره النجم، آیه 9)

محمد تقی هروی، مؤلف تفسیر الهروی. مذکور در نهایه الآمال.

تفسیر آیات قصص موسى (عليه السلام)

ملاً معین فراهی معروف به مسکین، مؤلف بحر الدرر.خ. موجود.

-ربنا آتنا من لدنک رحمه

تفسیر آیه قُلْ أَإِنكُمْ لَتَكْفُرُونَ (سوره حم السجده،

آیه 8)

حسین علوی سبزواری، مؤلف تفسیر آیه الخلافه، در این تفسیر به بیان جمع میان این آیه و «سته ایام» پرداخته است.

تفسیر آیه قُلْ تَعَالَوْا أَنْزَلْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ (سوره

الانعام، آیه 152)

شریف مرتضی علم الهدی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر آیه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي (سوره بنی

اسرائیل، آیه 87)

ابو طالب بن عبد الله زاهدی گیلانی (-1127 ق) پدر شیخ علی حزین.

ص: 95

تفسیر آیه قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي :

فارسی، ترجمه ای است از تفسیر سابق، از فرزند مؤلف، شیخ علی حزین. مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه وَ الْقَمَرَ قَدَّرْنَا مِنْ أَنْزَالِ (سوره یس، آیه

(39)

محمد رفیع شیخ الاسلام یزدی (-پیش از 1191 ق).

تفسیر آیه فَأَخْلَعْنَا نَعَائِكَ :

فارسی، منظومه از گلشنی بردعی. خ. دار الکتب قاهره.

-آنگهان فاخلع شنید از کردگار...

تفسیر آیه وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا (سوره

البقره، آیه 137).

حسین بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی لکهنوی (-1273 ق)، ردی است بر فخر رازی.

-قال الله تعالى وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ

تفسیر آیه الكرسي (سوره البقره، آیه 256)

ابراهیم بن صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1070 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل»

تفسیر آیه الكرسي

ابو الفضل بن مبارک بن خضر یمانی هندی (-1011 ق)، که به نام اکبر شاه پادشاه هند تألیف کرده.

تفسیر آیه الكرسي

فارسی، از احمد بن عبد الحی شریف که به نام شاه صفی صفوی (-1052 ق) تألیف کرده. خ.

سامراء.

-حمدی چون کلمات طیبات ربانی بی غایت-

تفسیر آیه الكرسي -عروه المتقین

فارسی، از اشرف بن حیدر علی ورنوسفا درانی، مرتب بر مقدمه، 3 باب و خاتمه. در هر باب ثلث آیه را تفسیر کرده و خاتمه آن در فضل قرآن و فضل قاری قرآن است. خ. آستان قدس، ش 1525.

تفسیر آیه الکرسی

محمد تقی هروی، صاحب تفسیر الهروی.

تفسیر آیه الکرسی

محمد صالح بن فضل الله مازندرانی (معاصر).

مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر آیه الکرسی

عبد الرزاق کاشانی. خ. خوانساری نجف.

-الله لا إله إلا هو الحي القيوم

تفسیر آیه الکرسی

عبد الوهاب حسینی استرآبادی. خ. موجود.

تفسیر آیه الکرسی

عطاء الله بن محمود حسینی. خ. موجود، ظاهراً مولف از علماء روزگار صفویه بوده است.

-الحمد لله الذي لا اله الا هو الحي القيوم...

تفسیر آیه الکرسی

فارسی، از فخر الدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی، تالیف: 952 ق، به نام شاه طهماسب صفوی. خ. دیده شده.

-حمد بی حد و ثنای ببعده معبودی را سزد...

تفسیر آیه الکرسی

سید کاظم رشتی (-1259 ق). ط. تبریز، 1271 ق.

تفسیر آیه الکرسی

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازى (-1050 ق). ط. (با مجموعه تفاسير او).

-الحمد لله الذى جعلنى ممن شرح صدره.

تفسير آيه الكرسي

شمس الدين محمد بن احمد خفرى (-942 يا 957 ق)، مرتب بر مقدمه و 2 مقصد. خ. ديده شده.

-تبارك الله سبحانه ما اعظم شانه

ص: 96

تفسیر آیه الكرسي

نسخه هایی ناشناخته از آن موجود است.

تفسیر آیه الكرسي---

ص: 97

تفسیر آیه النور

محمد باقر بن مرتضی یزدی حائری (-1298 ق)، این تفسیر را برخی از فضلاء به او نسبت داده اند و شاید منظور تفسیر برادرش حسین بن مرتضی بوده باشد که نام آن «الرق المنشور و لوامع الظهور» است.

تفسیر آیه النور ---

ص: 98

تفسیر ابن ابی هند

ابو بکر داود بن دینار سرخسی (-139 ق) از اصحاب امام باقر علیه السلام. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن اسباط

ابو الحسن علی بن اسباط بن سالم کوفی، راوی از امام رضا و امام جواد علیهما السلام. ابن عقده به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

تفسیر ابن اورمه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی، امام هادی (علیه السلام)، به اهل قم نامه فرستادند و او را از عقیده غلو تبرئه فرموده اند. مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر ابن بابویه

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق). نجاشی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

تفسیر ابن جبیر

سعید بن جبیر (-95 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن الجحام

ابو عبد الله محمد بن عباس معروف به بزاز و ابن جحام. نسخه این تفسیر نزد ابن طاوس (-664 ق) بوده و از آن در تصانیف خویش نقل کرده است.

تفسیر ابن جنی

ابو الفتح عثمان بن جنی نحوی (-392 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر ابن خاندان

حسین بن شهاب الدین بن حسین بن خاندان شامی کرکی عاملی (-1076 ق). حاشیه ای است بر تفسیر بیضاوی.

تفسیر ابن خاتون

فارسی، از ابن خاتون امامی اصفهانی، محتمل است که تألیف محمد رضا امامی بوده باشد. خ.

تفسیر ابن دؤل

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350ق). نجاشی آن را به 2 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

تفسیر ابن رجب---

ص: 99

تفسیر ابن عقده

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید معروف به ابن عقده زیدی جارودی (-333ق). مذکور در رجال نجاشی. ابن طاوس در رساله «محاسبه النفس» از تفسیر ابن عقده نقل کرده است.

تفسیر ابن الفارسی ---

ص: 100

تفسیر ابی الجارود

ابو الجارود زیاد بن منذر (-150 ق) رئیس زیدیة جارودیه. ابو سهل کثیر بن عیاش قطان تفسیر را از ابو الجارود روایت کرده است.

تفسیر ابی جناده سلولی

ابو جناده حصین بن مخارق، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تفسیر ابی الحسن طوسی

ابن طاوس در «محاسبه النفس» از آن نقل کرده است.

تفسیر ابی الحسن فتونی ---

ص: 101

تفسیر ابی المعالی

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، از اول سوره نساء تا سوره معارج است.

مذکور در «البدر التمام».

تفسیر ابی منصور صرام

ابو منصور صرام نیشابوری. مذکور در فهرست شیخ.

تفسیر ابی نعیم

ابو نعیم فضل بن دکین (-219 ق)، از مشاهیر متقدمین علماء شیعه. مذکور در کامل ابن اثیر و تذکره الحفاظ ذهبی.

تفسیر احسن التفاسیر ---

ص: 102

تفسیر انگیزی

پادشاه حسین ہندی (1356 ق). ناتمام.

تفسیر انوار البیان ---

ص: 103

من الشيطان الرجيم، از ديورانده نفریده

التفسير بالمأثور

علی اصغر بن محمد حسن قائنی بیرجندی (سده 14 ق)، در 2 مجلد. در بغیه الطالب آمده است که در برخی از مواضع از کلمات محیی الدین ابن عربی پیروی شده است.

تفسير البهائي---

ص: 104

آغاز تألیف: ح 1370 ق. ط. تهران، 1335-1339 ش (در 6 مجلد).

تفسیر جامع...---

ص: 105

تفسیر الحسن

حسن بن ابی الحسن دیلمی. علامه کراچی (-449ق) در «کنز الفوائد» از آن نقل کرده است.

تفسیر حس بدیع

موجود در فیض آباد هند (ظاهراً حسن بدیع است).

تفسیر الحسن بن خالد البرقی ---

ص: 106

در قصص العلماء مؤلف.

تفسیر سوره الم السجده

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی. ط. تهران، 1322 ق (در مجموعه تفاسیر او).

-الحمد لله الذي انزل من السماء علمه

تفسیر سوره الانبياء

علی بن ابی القاسم حسینی بختیاری (-1312 ق).

تفسیر سوره الانسان---

ص: 109

تفسیر سوره الزلزال

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (1050 ق). ط. تهران، 1322 ق (در مجموعه تفاسیر او).

تفسیر سوره الزمر و تفسیر سوره الشمس

حسین سجاسی زنجانی (-ح 1322 ق). ط.

تهران، 1323 ق (با تفسیر سوره الرحمن).

تفسیر سوره الضحی

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در قصص العلماء آورده است که در این تفسیر اندیشه‌هایی تازه (افکار ابکار) وجود دارد.

تفسیر سوره الضحی

صدر المتألهین محمد بن ابراهیم شیرازی معروف به ملاصدرا (-1050 ق). ط. تهران، 1322 ق (با مجموعه تفاسیر او).

تفسیر سوره الطارق

نیز از ملاصدرا و در همان مجموعه چاپ شده است.

تفسیر سوره العصر

فارسی، از جهانگیر بن محب علی حسینی مرندی ناظم الملک متخلص به ضیایی (-1352 ق).

تفسیر سوره عمّ یتسألون

ابو سمینه محمد بن علی بن ابراهیم، نجاشی گفته که محمد بن ابی القاسم ماجیلویه استاد مشایخ صدوق این تفسیر را از او روایت کرده.

تفسیر سوره الفاتحه---

تفسیر سوره الفاتحه

فارسی، مثنوی، از صفی.خ. دانشسرای عالی (مؤرخ 1255 ق).

تفسیر سوره الفاتحه---

ص: 111

تفسیر سوره الملک

محمد مؤمن بن محمد زمان حسینی طالقانی معاصر حرّ عاملی. در «امل الآمل» آمده است که وی این تفسیر را به سلطان روزگار خویش اهداء کرده.

تفسیر سوره الناس

شیخ الرئيس ابو علی بن سینا. ط. (با شرح الهدایه).

تفسیر سوره النصر

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در «قصص العلماء» آورده است که این تفسیر نظیر تفسیر سوره الفیل اوست.

تفسیر سوره النور ---

ص: 112

تفسیر عطیه العوفی

ابو الحسن عطیه بن سعد بن جنادة عوفی جدلی (-111 ق)، از اصحاب امام باقر علیه السلام.

مذکور در رجال نجاشی و تهذیب الکمال.

تفسیر العسکری

به احتمال املاء امام هادی علیه السلام (-254 ق) و تحریر حسن بن خالد برقی (سده 3 ق)، در 120 مجلد (در متن عربی الذریعه توضیحات مفصل درباره این کتاب داده شده است).

تفسیر العسکری

به احتمال املاء امام حسن عسکری علیه السلام (-260 ق)، به روایت شیخ صدوق (-381 ق).

ط. تهران، 1268 ق، 1313 ق؛ تبریز، 1315 ق (در هامش تفسیر علی بن ابراهیم) - (راجع به این کتاب نیز در متن و حاشیه الذریعه توضیحات مفصل در چند صفحه آمده است).

تفسیر العسکری

در بیان اسناد این تفسیر، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق)، مذکور در البدر التمام.

تفسیر العسکری

پیرامون این تفسیر و بررسی آن، از محمد جواد بن حسن بلاغی نجفی (-1352 ق).

تفسیر العسکری و اعتباره ---

تفسیر محمود سر برهنه

منسوب به محمود لاهیجی، شاگرد شهید ثانی، یا صدر الدین محمود بن اسد الله طباطبائی.خ.

آستان قدس، ش 1247 و 1248.

تفسیر مدارج السالکین---

ص: 119

تفسیر محمد مؤمن

محمد مؤمن بن شاه قاسم سبزواری، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

تفسیر المهدوی-التفصیل الجامع لعلوم التنزیل

ابو العباس احمد بن عمار (-پس از 403 ق).

مذکور در کشف الظنون.

تفسیر میثم التمار

میثم بن یحیی تمار کوفی (-60 ق) از خواص اصحاب امیر المؤمنین (علیه السلام). وی این تفسیر را بر ابن عباس املاء کرد.

تفسیر الناسخ و المنسوخ---

ص: 120

تفسیر وجیز

محمد بن عبد الکریم موسوی سرابی تبریزی معروف به مولانا (1294 ق-) که خود در فهرست تألیفات خویش از آن یاد کرده است.

تفسیر الونوسفا درانی

محمد حسن بن محمد کاظم اصفهانی سدهی ورنوسفا درانی، تألیف: 1241 ق، خ، دیده شده.

-الحمد لله الذي شرفنا بتحرير القرآن الكريم

تفسیر الوزیر المغربی---

ص: 121

(تفاسیر غیر قرآنی)

تفسیر الاحادیث و احکامه

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق). نجاشی از آن به «کتاب تفسیر الحدیث» تعبیر کرده است.

تفسیر الأحادیث

ابو عبد الله احمد بن صبیح اسدی کوفی. در کشف الحجب «تفسیر الاحادیث» ذکر شده، اما در فهرست شیخ طوسی و رجال نجاشی کتاب التفسیر آمده و در اینجا هم به نام «تفسیر ابن صبیح» یاد شد.

تفسیر ارجوزه ابی نواس (حسین بن هانی)

ابو الفتح عثمان بن جنی (-392 ق). خ. عارف حکمت مدینه منوره.

تفسیر الاسماء و معانیها

شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تفسیر اسماء الشعراء ---

ص: 122

تفسیر الرؤیا

ابو الفضل صابونی مؤلف تفسیر «معانی القرآن» و «تفسیر الصابونی».

تفسیر الساعه

ناشناخته، نسخه آن به خط عبد الرحیم شوشتری در کربلا دیده شده.

تفسیر السماع الطبیعی

اصل از ارسطاطالیس. تفسیر قسمتی از مقاله اول از ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه. مذکور در فهرست ابن ندیم.

تفسیر الصمد

شیخ علی حزین (-1181 ق)، ممکن است برگرفته ای از «تفسیر سوره الاخلاص» مؤلف بوده باشد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي هدانا الى ايمانه

تفسیر العلویات

اصل قصائد چهارگانه از شریف رضی، تفسیر از ابن جنی. معجم الادباء تنها از سه قصیده شریف رضی (در رثاء ابو طاهر ابراهیم بن نصر الدوله، صاحب بن عباد و الصابی) یاد کرده است.

تفسیر قصیده فی اهل البیت علیهم السلام

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

تفسیر القصیده البائیه الحمیریّه

اصل از سید اسماعیل حمیری، تفسیر از سید مرتضی علم الهدی (-436 ق). مذکور در فهرست تصنیفات او به قلم شاگردش بصروی. ط. مصر، 1313 ق.

تفسیر القصیده السلامیه

اصل از محمد بن عبید الله سلامی مخزومی (-393 ق)، تفسیر از ابو یعلی محمد بن حسن اقساسی. ابن طاوس در «کتاب الیقین» از آن نقل کرده است.

تفسیر القصیده المیمیّه

اصل و تفسیر از شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). شاگردش بصروی در فهرست تصانیف استاد از آن یاد کرده است.

تصانيف او.

التفصيل الجامع لعلوم التنزيل ---

ص:124

تفضیل امیر المؤمنین علیه السلام

ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچی (-449 ق). ط. تهران، 1370 ق و مکرر.

تفضیل امیر المؤمنین (علیه السلام) علی غیر النبی ص

محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق) که به نام شاگردش باقرشاه در ردّ برخی از معاصرین عامه نگاشته است.

-الحمد لله الذي اصطفى محمدا المصطفى على كافة الانبياء والمرسلين

تفضیل الانبياء على الملائكة

سید شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). ط.

قم (در مجموعه رسائل مؤلف).

-اعلم انه لا طريق من جهة العقل الى القطع بفضيل مكلف على الاخر

تفضیل بنی هاشم (و اولیائهم و ذم بنی امیه و

اتباعهم)

ابو العباس احمد بن عبد الله معروف به ابن عماد الكاتب الثقفي (-319 یا 314 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم. نام مؤلف را در «تاریخ بغداد» ابن عمار آورده است.

تفضیل الحسنین علی امهما الصدیقه علیهم السلام

محمد علی بن محمد باقر کرمانشاهی (-1216 ق). مذکور در تکمله امل الآمل

تفضیل ذی الحجه

ابو الفرج اصفهانی صاحب «الاعانی». مذکور در معجم الادباء.

تفضیل السادات علی المشایخ

محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1284 ق).

تفضیل علی بن ابی طالب علیه السلام و تصحیح امامه

من تقدّمه---

(-1262 ق). مذکور در «البدر التمام».

تفتیر الغبار و الدخان للصیام

ابو المعالی کلباسی (-1315 ق).

التفقه فی الدین (فی المحاکمه بین الفاضلین)

محاکمه بین شیخ حسن صاحب معالم و یکی دیگر از دانشمندان در موضوع اجتهاد. خ.

خوانساری نجف.

-الحمد لله رب العالمین...

التفکر ---

ص: 126

را هم در مجلد سوم چاپ خواهد کرد.

تقاویف الجزار

جمال الدین ابو الحسنین یحیی بن عبد العظیم جزار شاعر (-672 یا 679 ق). مذکور در کشف الظنون. اشعار جزار را سید صادق آل بحر العلوم از منابع متفرقه گرد آورده است.

تقاویم الجعفریه

فارسی، در اختیارات ایام، از علی انصر بن علی اظهر هندی، تالیف به نام راجه ابو جعفر. ط.

لکهنو، 1313 ق.

تقدمه تقویم الایمان

میر محمد باقر داماد (-1040 ق)، مقدمه ای است بر تقویم الایمان مؤلف که در فضائل السادات محمد اشرف از آن نقل شده است.

تقدمه المعرفه

در کیمیا و صنعت، از جابر بن حیّان (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم. این کتاب غیر از تقدمه المعرفه بقراط، تعریب حنین بن اسحاق عبادی است.

تقدیر الماء الكثير (الذی حکم علیه الشارع

بالتطهیر)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، تالیف: در لاهور.

-الحمد لله الذی انزل علینا زلال التحقیق من سماء الاستدلال

التقدیسات

در حکمت الهی، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق). خ. آستان قدس، ش 6939.

-یا من هو یا من هو یا من لا هو الا هو

تقدیس الانبیاء و تمجید الاوصیاء

فارسی، از محمد بن احمد علوی معروف به عبد الحسیب سبط میرداماد، مرتب بر فاتحه و تقدیسات.

-سر هرنامه است نام خدا

بهتر از هرسخن کلام خدا

تقدیس القرآن

اردو، از حیدر حسین ہندی، کہ در آن به رد فرقه آریہ کہ فرقه ای از معتقدین به تناسخ بودہ اند، پرداختہ است. ط.

تقدیس القرآن

مولوی غلام حسنین پانی پتی (-1337 ق). ط.

تقدیم الشیاع الظنی علی الید

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). نسخه آن در کتابخانہ صاحب الذریعہ موجود بودہ است.

-الحمد لله الذي شاع فضله و كرمه

التقريب (في اسرار التركيب)

کیمیاء، از اید مر بن علی جلدکی (-762 ق). خ.

آستان قدس، ش 10782 (1263 ق) و چند نسخه دیگر.

التقريب

اصول فقہ، از ابو یعلی حمزہ بن عبد العزیز دیلمی ملقب بہ سلار (-448 ق)، شاگرد شریف مرتضی علم الہدی. مذکور در فہرست منتجب الدین.

التقريب (في شرح التهذيب)

اصول فقہ، از ابو الحسن بن علی بن صفدر رضوی لکهنوی (-1313 ق).

التقريب (في شرح التهذيب)

منطق، از محمد صالح بن ابراہیم احسانی معروف بہ حکیم. خ. دیدہ شدہ.

-الحمد لله الكريم الغفار الرحيم الستار

تقريب الاحكام

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (413ق)، که در «الفصول المختاره» به آن ارجاع داده است.

ص: 127

تقریب الاصول

کلام، از شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق).

نجاشی می نویسد که علم الهدی در همین کتاب به ردّ یحیی بن عدی فیلسوف منطقی (-364 ق) شاگرد فارابی پرداخته است.

تقریب الافهام (فی تفسیر آیات الاحکام)

فارسی، از محمد قلی بن محمد بن حامد نیشابوری کنتوری (-1260 ق)، پدر صاحب عباقت.

-الحمد لله الذی بعث فی الامیین رسولا

تقریب المحجّه و تهذیب الحجّه

در مسائل عقلی، از عزّ الدوله سعد بن منصور بن سعد بن حسن بن هبه الله بن کمونه بغدادی (-683 ق). خ. خزانه الغریه بخط مؤلف در 657 ق.

تقریب المرام علی القسم الاول من تهذیب الکلام

حیب الدین محمد حکیم گلپایگانی (سده 13 ق). مذکور در آخر «الواردات الغیبیه» مؤلف.

تقریب المعارف

کلام، از تقی الدین ابو الصلاح بن نجم الدین حلبی شاگرد شیخ طوسی و شریف مرتضی، از این کتاب در فضائل السادات و بحار الانوار نقل شده ط. قم (بار اول ناقص و بار دوم کامل).

التقریرات

ملا- آقا بن محمد علی لنگرانی، تالیف: 1289 ق، در 2 مجلد: در موضوع حجیه الظن و استصحاب، از تقریرات استادش سید حسین کوهکمری (-1299 ق).

التقریرات

ابراهیم اردبیلی نجفی (-1326 ق)، تقریرات متعددی در فقه و اصول نوشته است.

التقریرات

ابراهیم دامغانی خراسانی (-1291 ق)، در 2 مجلد، یکی در فقه، بخش عبادات و دیگر در اصول و هردو تقریر درس استادش، میرزا محمد حسن شیرازی است. خ. موجود.

التقریرات

ابراهیم رشتی (-ح 1320 ق)، تقریر استادش میرزا حبیب اللہ رشتی که به عنوان اصول الفقه گذشت و گفته اند که جز آن، تقریرات نیز نوشته است.

التقریرات

ابراهیم بن محمد علی محلاتی شیرازی (-1336 ق)، در اصول و فقه از تقریر بحث استادش آیت اللہ میرزا حسن شیرازی.

التقریرات

محمد ابراهیم بن علی بن حسین کلباسی نجفی (1322 ق-) سبط شیخ حسن فرزند علامه صاحب جواهر، که تقریرات بحث استادش میرزا محمد حسین نائینی (-1355 ق) را در 3 مجلد در فقه و اصول نوشته است. تالیف: 1348 ق.

التقریرات

ابو تراب معروف به میرزا آقا قزوینی حائری (- پس از 1290 ق) شاگرد سید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط که تقریرات را هم در 2 مجلد از بحث و درس او نگاشته است، تالیف: 1255 و 1260 ق.

التقریرات

ابو تراب بن محمد سلیم ساروی، در اصول فقه از درس استادش ملا محمد کاظم.خ. موجود (1247 ق).

التقریرات

ابو القاسم بن محمد علی کلانتری نوری (-1292 ق)، در اصول فقه از درس استادش جعفر بن

ص: 128

التقریرات

احمد فیضی نجفی از نوادگان فیض کاشانی و شاگرد شیخ انصاری که تقریرات استاد را نگاشته است. خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات (احمد سلطان آبادی)---

ص: 129

صاحب ذریعه بوده است.

التقریرات

از شاگرد شریف العلماء.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات

از شاگرد شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق).خ.

خوانساری نجف.

التقریرات

نیز از یکی از شاگردان علامه انصاری، یک مجلد کتاب لقطه.خ. دیده شده.

التقریرات

نیز از شاگرد شیخ انصاری، در زکات به خط جعفر رشتی کوچصفهانی در 1323 ق.

التقریرات

نیز از شاگرد شیخ انصاری، در خلل، صلاه مسافر، وقف و قضاء در یک مجلد.خ. موجود.

التقریرات

از شاگرد مهدی بن سید علی طباطبائی حائری، در مباحث اصول که ضمیمه بعضی رسائل سید علی طباطبائی است.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

التقریرات

محمد تقی بن حسین علی هروی حائری (-1299 ق) یک مجلد در اصول فقه.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد تقی بن محمد کاظم حسینی سبزواری (-1312 ق) در 4 مجلد و در اصول و فقه، از تقریرات استادش شیخ انصاری است و نزد فرزند او در سبزواری بوده است.

التقریرات

محمد تقی بن محمد رحیم تهرانی (-1248 ق)، از تقریرات بحث استادش آیت الله بحر العلوم.

التقريرات

جواد بن صادق اردبیلی (-1303 ق)، از تقريرات استادش سيد حسين كوهكمري.

التقريرات - شرح طهاره الوافي

سيد محمد جواد عاملي صاحب مفتاح الكرامه، اين تقريرات متعلق به كتاب الطهاره از وافي فيض كاشاني است. نسخه به خط مولف موجود است.

-الحمد لله كما هو اهله...

التقريرات

ميرزا حبيب الله رشتي، مؤلف «بدائع الافكار»، تقريرات بحث استادش شيخ انصاري است، در چند مجلد در فقه و اصول. خ. حسينية شوشترها در نجف.

التقريرات

محمد حسن آشتياني مؤلف بحر الفوائد، از تقريرات بحث استادش شيخ انصاري است، در چند مجلد.

التقريرات

حسن بن اسماعيل حسيني قمي حائري، از تقريرات بحث استادش آيت الله ميرزا حسن شيرازي در قاعده السلطنه و الاحكام الوضعيه و قاعدتي الضرر و التسامح في ادله السنن، در مجلدي بزرگ كه در 1303 ق كتابت آن را به پايان رسانيده است. خ. ديده شده.

التقريرات

حسن بن محمد باقر قزويني (1296 ق-)، از تقريرات بحث آخوند خراساني و در چند مجلد به خط او موجود است.

التقريرات

حسن بن عبد الله هشترودي تبريزي (-1304 ق). مجلد بزرگي است در مباحث اصول و فقه.

خ. موجود (در برگهاي سفيد آن فرزند مولف رساله القبله شيخ بهائي را نگاهشته است).

التقریرات

حسن بن محمد مهدی شاه عبد العظیمی از شاگردان قدیمی شیخ انصاری که تقریرات بحث استادش را در مسائل اصول نگاشته و در 1262 کتابت آن را به پایان رسانیده است.خ. دیده شده.

التقریرات

حسن علی بن محمود تبریزی تهرانی (-1325 ق)، تقریرات بحث استادش آیت الله میرزا حسن شیرازی است.

التقریرات (محمد حسین شهرستانی) ---

ص: 131

التقریرات

ملاً علی خویی (-1309 ق) شاگرد شیخ انصاری.خ. حسینیه شوشتریها در نجف(3 جزء آن دیده شده که در خبر واحد، اصل مثبت و برخی مسائل اصولی است).

التقریرات

ملاً علی خوانساری (-1307 ق) شاگرد شیخ انصاری، یک مجلد در صلاه مسافر و مجلد دیگر در غصب و مسائل دیگر است.

التقریرات

ملا علی دماوندی (-1304 ق)، ظاهراً تقریرات بحث سید حسین کوهکمری در اصول است.

التقریرات

ملاً علی روزدری (-ح 1290 ق) شاگرد میرزا حسن شیرازی، تقریرات استاد خویش را در اصول نگاشته است. ط.قم.

التقریرات

علی قوچانی نجفی (-1333 ق)، شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات هم از بحث آخوند خراسانی است.

التقریرات

علی گنابادی (-1332 ق)، شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات استاد در فقه و اصول است.

التقریرات

علی بن محمد جواد مرندی، تقریر بحث شیخ الشریعه اصفهانی است.

التقریرات

علی بن حسن بن محمد قابچی جمالی خراسانی کاظمی (-1364 ق)، تقریرات بحث میرزا محمد حسین نائینی در چند مجلد در تمام دوره اصول است که بر مباحث عقلیه آن در نجف در 1349 ق و مباحث الفاظش در تهران چاپ شده است.

التقریرات (الفقهیه و الاصولیه)

محمد علی بن محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1287 ق) به خط او در کربلا موجود بوده است.

التقریرات (الفقهیه)

علی بن میرزا خلیل تهرانی (-1296 ق)، در 2 مجلد به خط او در حسینیه شوشتریها در نجف موجود است.

التقريرات

علی بن محمد رضا بن ابی الحسن جعفری یزدی (-1330 ق)، تقریرات بحث فاضل اردکانی است.

التقريرات

علی بن عباس کازرونی نجفی (-1343 ق)، تقریرات بحث اساتید او آخوند خراسانی و میرزا حبیب الله رشتی است.

التقريرات (الاصوليه و الفقيهه)

علی بن علی رضا خویی خاک مردانی (-1350 ق).

التقريرات

علی بن لطفعلی مغانی تبریزی (-1284 ق)، تقریرات بحث سید حسین کوهکمری است که به قول فرزند مؤلف در 7 مجلد بوده است و در آن بعضی از تقریرات شیخ محمد حسن مامقانی نیز هست.

التقريرات - التقريرات الكاظميه

علی بن محمد ناصر غراوی نجفی (-1315 ق)، تقریر بحث استادش شیخ محمد حسین کاظمی است.

التقريرات

محمد علی بن نصیر مدرس رشتی چهاردهی (-1334 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری است که در 3 مجلد در مسائل اصولی و بعضی مسائل فقهی نگاشته است.

ص: 132

التقريرات

علی اصغر بن رجب علی دیزجی زنجانی (-1330 ق)، تقریرات بحث برادرش علی اکبر دیزجی است.

التقريرات

علی اکبر بن رجب علی دیزجی زنجانی (-1310 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری در مباحث الفاظ اصول و برخی مسائل فقه است.

التقريرات

علی اکبر شاگرد شیخ زین العابدین مازندرانی حائری (-1309 ق)، تقریرات استادش است که در 1275 ق از تحریر آن فراغت یافته است.

التقريرات

علی محمد خان نظام الدوله بن عبد الله خان امین الدوله بن محمد حسین خان صدر اعظم اصفهانی، تقریرات بحث صاحب جواهر است.

ط، 1310 ق.

التقريرات

غلام حسین بن علی اصغر بن غلام حسین دربندی (-1323 ق)، تقریرات بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی و فاضل ایروانی است که تحریر آن را در 1299 ق به پایان رسانیده است.

التقريرات

فتح علی بن گل محمد حکیم برادگاهی (-ح 1339 ق)، شاگرد شیخ الشریعة اصفهانی که تقریرات استاد را در چند مجلد در مسائل اصول و فقه نگاشته است.

التقريرات

لطف الله اسکی لاریجانی (-1311 ق)، تقریرات بحث صاحب جواهر است که از آنها شرح القواعد را در 4 مجلد برگرفته است. وی تقریرات بحث شیخ انصاری را هم نوشته است.

التقريرات

سید محسن عراقی (-1359 ق)، تقریرات بحث میرزا حسین تهرانی و آخوند خراسانی است.

التقريرات

محسن بن محمد تقی کوهکمری، تقریرات درس استادش شیخ هادی تهرانی (-1321 ق) است که در چند رساله در حق و حکم، غیبت محرّمه، خمس و امامت (که فارسی است و ذکر آن گذشت) نگاشته است.

التقریرات

محسن بن علی بن محمد رضا معروف به آقا بزرگ تهرانی صاحب ذریعه که تقریرات بحث استادش شیخ الشریعه و آخوند خراسانی را نگاشته است.

التقریرات

محمد بن ابراهیم ناصرآبادی لواسانی (-1317 ق)، تقریرات استادش میرزا حبیب اللّه رشتی است.

التقریرات

محمد بن جعفر بن محمد بن عاشور کرمانشاهی معروف به شیخ محمد شیخ رضائی (-1294 ق) تقریرات بحث پدرش است.

التقریرات

محمد بن محمد حسین موسوی نجف آبادی اصفهانی شاگرد آخوند خراسانی، تقریرات بحث استادش در اصول است و نسخه 2 مجلد آن در رنگون دیده شده.

التقریرات

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، تقریرات بحث استادش سید ابراهیم صاحب ضوابط است. وی تقریرات بحث دیگر استادش را هم نوشته است. مذکور در قصص العلماء مؤلف.

التقریرات

محمد بن عبد الوهاب بن داود همدانی (-1303 ق)، تقریر بحث استادش شیخ انصاری.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد بن محمد کاظم آخوند خراسانی معروف به آقازاده (-1356 ق)، تقریرات بحث پدرش در قضاء و شهادت.خ. دیده شده.

التقریرات

محمد بن فضل علی بن عبد الرحمن معروف به فاضل شرایبانی (-1322 ق)، تقریرات درس استادش سید حسین کوهکمری است در فقه و اصول-در 9 مجلد.

التقریرات

محمد بن کرم علی زرگر محله ای بارفروشی (-1315 ق)، تقریرات استادش محمد حسین فاضل اردکانی است که دو مجلد آن، یکی در مباحث الفاظ و دیگری در ادله عقلیه نزد فرزند مقرر موجود بوده است.

التقریرات

از درسهای محمد معروف به فاضل شرایبانی (-1322 ق) تالیف شاگردش ابو القاسم بن اسد الله دیزجی (-1335 ق)، در 10 مجلد، بیشتر در اصول و بعضی در فقه.

التقریرات

محمد بن هاشم بن شجاعت علی موسوی رضوی نقوی هندی (-1323 ق)، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری و دیگر استادانش است.خ. دیده شده.

التقریرات

منصور بن محمد امین دزفولی، برادر و شاگرد شیخ انصاری، تقریرات بحث برادر و استادش است.

التقریرات

موسی بن جعفر بن احمد مؤلف «اوثق الوسائل»، تقریرات بحث استادش سید حسین کوهکمری است.

التقریرات (شیخ موسی خوانساری) ---

ق-) از اصل براءت تا آخر تعادل و تراجیح، تقریر بحث فاضل شرایبانی است، فاضل بخط خویش بر این تقریرات تقریظ نگاشته.

تقریرات الاصول

محمد علی بن صادق مدرس رضوی مشهدی (-1311 ق) دوره کامل از مباحث الفاظ تا آخر تعادل و تراجیح. خ. آستان قدس.

تقریرات الاصول

کاظم بن زین العابدین موسوی خلخالی (-1336 ق)، تقریرات بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی است. 3 مجلد از آن دیده شده.

تقریرات الاصول

مصطفی بن محمد یزدی، تقریر بحث آخوند خراسانی است، از اول مباحث الفاظ تا آخر اصول عملیه. خ. موجود.

تقریرات الاصول و الفقه

محمد حسین بن اسد الله رشتی حائری (-1356 ق)، تقریر بحث استادش آخوند خراسانی است.

تقریرات بحث الاصول

سید علی بن نعمت الله موسوی دزفولی، تقریرات بحث آخوند خراسانی، میرزا حبیب الله رشتی و فاضل شرایبانی است، هر یک در مجلدی جداگانه.

تقریرات درس آقا ضیاء الدین العراقی

شیخ محمد علی کرمانی (-1308 ق).

تقریرات درس شیخ الشریعه الاصفهانی

مرتضی بن محمد رضا طباطبائی تبریزی.

تقریرات الفقه و الاصول

محمد قاضی بن فرج الله دزفولی. خ. مرعشی.

تقریرات فی اصول الفقه (و بعض الاحکام

المعاملیه)

ابو القاسم بن اسد الله دیزجی (-1335 ق)، در 10 مجلد.

تقریرات فی اصول الفقه

محمد اسماعیل بن محمد حسن پشمی اصفهانی (-1363 ق).

تقریرات فی الفقه

عبدالمحمد بن شیخ حسن زبیر دھام النجفی (-1358 ق)، تقریر بحث آخوند خراسانی است.خ. موجود.

تقریرات للشیخ عبدالصاحب

عبدالصاحب، نوادہ صاحب جواھر، تقریر بحث استادش آقا ضیاء الدین عراقی است. مذکور در مقدمه «الاشارات» (چاپی) مولف.

تقریرات المولی اسماعیل

اسماعیل بن محمد تقی، تقریر درس استادش محمد حسین قزوینی در 1254 ق (مجلد بیع و خیارات) و تقریر بحث استاد دیگرش شیخ محمد حسین کاظمی.خ. آستان قدس، ش 6185.

تقریر التحریر

فارسی، هیأت، از ابو الخیر محمد بن محمد فارسی.خ. فیض آباد.

التقریر الحاسم لعرس القاسم

ظہور حسین بارہوی لکھنوی (-1357 ق).

تقریر شبہ ابن کمونہ ---

ص: 135

من الهم الطفل رضاع اللبن

تقریظ الدفاتر

ابو الحسن محمد بن احمد معروف به شریف ابن طباطبا نسابه اصفهانی (-322ق). مذکور در معجم الادباء.

تقریظ سالارنامه

فارسی، مثنوی، از مهدی آسوده شیرازی (-1320ق). ط 1316 (در ذیل سالارنامه).

تقریظات المشاهیر ---

ص: 136

التقليد

2 رساله، فارسی و عربی، از عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی. مذکور در «هدایه المسترشدين» مؤلف.

التقليد

گجراتی، از مولوی غلام علی بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تصانیف او.

التقليد و احكامه

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق)، مرتب بر امور: 1. فی معنی التقليد، 2. فی حکمه، 3. فی کفایه الاحتیاط عنه عند المطابقه، 4. فی جواز لمن بلغ الاجتهاد، 5.

فی شرایط المفتی، 6. فی اشتراط حیات المجتهد.

التقليد و احكامه

احمد علی بن مفتی عباس شوشتری لکهنوی (معاصر). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

تقليد و طهارت

فارسی، منظوم، برگرفته از مجمع المسائل مطابق فتوای سید محمد کاظم طباطبائی یزدی (-1337 ق)، ناظم: علی بن حسین خاموش میبدی (ح 1295 ق-).

تقليد الاعلم

میرزا حبیب الله رشتی. ط 1322 ق (به قطع کوچک).

تقليد الاعلم

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در «قصص العلماء» آورده است که وی در این رساله عدم تعیین اعلم را اختیار کرده است.

تقليد الاعلم

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی شاگرد میرزا حبیب الله رشتی (-1312 ق) که پیش از استادش درگذشته است. مؤلف در اجازه اش به عبد الرحمن کرهودی کزازی از این رساله یاد کرده است.

تقليد الاموات

ابراهیم بن سلیمان عاملی (سده 12 ق). مذکور در «براهین العقول» شویهی، که ظاهراً شویهی نسخه را داشته است.

تقلید الاموات

فارسی، از علی اکبر بن محسن اردبیلی (-1346 ق). ط.

تقلید الاموات

عنایت الله بن حسین بن علی بن میرزا محمد اخباری (معاصر). مرحوم آیت الله مرعشی از آن یاد کرده است.

تقلید اموات، بقاء بر

یعنی جواز بقاء بر تقلید میت، از محمد جعفر بن محمد حسین شهرستانی حائری، تألیف: 1259 ق. خ. دیده شده.

تقلید المقلد

اردو، رساله عملیه، از ابو القاسم رضوی لاهوری (-1324 ق). ط.

تقلید المیت

محمد ابراهیم کلباسی (-1262 ق)، مرتب بر مقدمه، دو مصباح و خاتمه. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي احبى الحق بالاسلام و امات الباطل و قواعده

تقلید المیت

میرزا ابو القاسم محقق قمی. ط. (ضمن جامع الشتات).

تقلید المیت

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). ط. (ضمن الرسائل الخمس عشره).

تقلید المیت

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

تقلید المیت

ناشناخته، مؤلف به احتمال معاصر شهید ثانی و نامش به احتمال صاحب ریاض، سید فضل الله است.

تقلید المیت

حسن بن زین الدین (-1011 ق) صاحب «معالم الاصول»، مؤلف در این رساله عدم جواز تقلید میت را اختیار کرده و شاگرد صاحب معالم، شیخ عبد اللطیف به رد آن پرداخته است.

خ. موجود.

تقلید المیت

زین الدین بن علی شهید ثانی (-965 ق)، برای سید حسین بن ابی الحسن نگاشته و تألیف آن را روز 5 شوال 949 به پایان رسانیده است. خ.

موجود.

-اللهم حببنا الى الحق و حبه الينا

تقلید المیت

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي خصنا بالشريعة السمحة

تقلید المیت

عبد اللطیف بن نور الدین علی بن احمد جامعی.

خ. دیده شده.

-اما بعد حمد الله على نواله

تقلید المیت

ملا علی خوئی (-1309 ق). شاید تقریرات استادش شیخ انصاری بوده باشد.

تقلید المیت

فضل الله استرآبادی، معاصر شهید ثانی. مذکور در تکمله امل الآمل.

- و اما ما ذکر فی الكتابه الشریفه المرسله الینا

تقلید المیت

محسن بن سمیع شاگرد صاحب ریاض خ. موجود.

- و اعترف اکثرهم بعدم جواز تقلید المیت

تقلید المیت

محمد بن جابر بن عباس عاملی نجفی (-1030 ق) شاگرد شیخ محمد نوّه شهید ثانی. خ. موجود.

- و بالله التوفیق لا یتم الاستدلال علی عدم جواز خلو الزمان من المجتهد الحی

تقلید المیت (و انه لا قول له)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

فیض آباد هند.

تقلید المیت

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). خ.

موجود (1131 ق).

تقلید المیت

محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی. خ.

موجود (بخط شاگردش در 1234 ق)

تقلید المیت و الاعلم

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). ط. (در آخر مطارح الانظار).

التقوی، کتاب

ابو الحسین محمد بن بحر رهنی شیبانی (سده 5 ق). احمد بن نوح که از مشایخ نجاشی است کتاب را از مولف روایت کرده است.

تقوی العالی بالسافل

فتح الله شیخ الشریعہ اصفہانی (-1339 ق).خ.

دیدہ شدہ (ناتمام).

تقوی العالی بالسافل

سید محمد فشارکی اصفہانی (-1316 ق)، جزء از «الفروع المحمّديه» است.

تقوی العالی بالسافل

هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق).

التقوی و ما ادراک ما التقوی

فارسی، در احوال محمد تقی بن محمد باقر بافقی یزدی (-1361 ق؟). از محمد بن علی رازی.ط.

ص: 138

تقويه الايمان (برد تزكیه آل ابی سفیان)

محمد بن عقیل بن عبد الله بن یحیی علوی حسینی حضر می. ط 1343 ق.

تقويه الباه

ابو المظفر حبیب الله بن محمد بن اردشیر، از اولاد جرجاسب بن جاماسب حکیم که برای سلطان سنجر سلجوقی نگاشته و بر 17 باب مرتب کرده است. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 5114 (1058 ق).

-الحمد لله رب العالمین و طوبی للعارفین

تقويم الآيات

کشف الآيات، از مؤلفی ناشناخته و به روشی نامأنوس. خ. موجود.

تقويم الابدان (فی تدبير الابدان)

طب، اصل از یحیی بن جزله بغدادی (-493 ق)، ترجمه محمد اشرف بن شمس الدین محمد. ط. تهران، 1275 و 1303 ق.

تقويم الابدان

فارسی، طب، از حبیب الله بن محمد بن حبیب الله طیبسی تونی. خ. آستان قدس، ش 6871.

-مراسم حمد صحیح و لوازم شکر صریح حکیمی را شاید

تقويم ابی البقاء (بالسنه الشمسیه)

تقویم سال 937.

-الحمد لله رب العالمین... و لا عدوان الا على الظالمین و صلی الله على سیدنا محمد و آله و اولاده المعصومین.

التقويمات ---

ص: 139

تقویم شرعی

فارسی، از محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق) مرتب بر جداول اختیارات و تعیین سعد و نحس و خیر و شر، که آن را از «تقویم المؤمنین» خویش برگرفته و در 1110 ق به پایان رسانیده است. خ. مرعشی.

تقویم الشیعه

در اختیارات ایام، از محمد مرتضی جنفوری مؤلف «اصلاح الرسوم».

تقویم الصلاه

فارسی، در مسائل نماز، مطابق فتوای شهید اول و ثانی، از محمد طاهر بن رضی الدین محمد حسینی، که برای شاه سلطان حسین صفوی تألیف و آن را به صورت تقویم به طرز بدیعی مرتب کرده است. ط. 1364 ق.

التقویم العلائی

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق)، به اسم علاء الدین محمد امیر اسماعیلی الموت تألیف کرده است.

تقویم العوج (فی تقدیم الاعوج) - تقویم العوج فی

تقویم الاعرج

فارس، در ردّ بابیه، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق). ط. بمبئی، 1304 و 1311 ق.

تقویم فارسی

تقویم 1289 ش و 1328 ق، از عبد الغفار نجم الدوله.

تقویم القبله

از ماخذ «البلد الامین» کفعمی.

تقویم الکواکب

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).

تقویم الکواکب السبعه و الجوزهر

حسن بن موسی هروی حاسب. خ. آستان قدس.

تقویم اللسان فی معرفه تجوید القرآن

محمد باقر بن ابراهیم خراسانی، تالیف: پیش از 1200 ق. وی «تجوید اللسان» را در همان سال (1200 ق) از این کتاب برگرفته است.

تقویم المحسنین (فی معرفه الساعات و الشهور و

السنین) - احسن التقویم

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. مکرر.

- الحمد لله الذی جعل الانسان الکامل معلما للملک (طبق برخی از نسخ).

- الحمد لله الذی خلقنا فی احسن تقویم (طبق بعضی نسخ دیگر).

تقویم المشاهد و المزار فی مقابر الاخيار و الاشرار

سبط حسن فتحپوری که احوال او در نقبا آمده است. ط. 1365 ق.

تقویم المعرفه

فارسی، در معرفت تقویم، از سید احمد معروف به سید آقا شوشتری، تالیف: 1318 ق. خ.

آستان قدس، ش 8482 (1332 ق).

- الحمد لله الذی جعل الشمس ضیاءا او القمر نورا

تقویم المؤمنین

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق).

تقویم المیراث فی تقسیم التراث

فارسی، فقه، از بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری نائینی، تالیف: 1131 ق، مرتب بر مقدمه، 12 باب و خاتمه. خ. نجف (خط مؤلف).

تقویم و حرکات افلاک، رساله در

فارسی، ناشناخته. خ. آستان قدس. مذکور در احوال و آثار خواجه طوسی از مدرس رضوی.

- الحمد لله رب... چنین گوید مؤلف این کتاب که حکماء سلف فلک را

تقی، منوی

فارسی، از تقی الدین محمد اوحدی اصفهانی (-1030 ق). مذکور در عرفات او.

التقیه

احمد رضا عاملی (معاصر). ط. صیدا (در مجله العرفان).

التقیه

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

التقیه

حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (-1121 ق).

مذکور در نجوم السماء.

التقیه (حسین آل عصفور) - الجنه الوقیه

التقیه

ابو عبد الله حسین بن یزید نوفلی نخعی، از اصحاب امام رضا علیه السلام. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

تقیه

اردو، از شاهزاده سلطانعلی دارانی لاهوری (معاصر). ط. هند.

التقیه

محمد طه بن مهدی نجف نجفی (-1323 ق).

ط. («با الانصاف» مولف).

التقیه

عبد الحسین مبارک نجفی (-1364 ق)، تألیف:

1343. خ. موجود.

-الحمد لله كما هو اهله

التقيه

رساله مختصری است که در آخر آن نوشته شده:

«کتبت من نسخه الشيخ علی بن احمد مکی...»

من ذریه الشهيد الاول...».

التقيه

علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق).خ.

موجود.

- (بعد از حمد) اعلم ان التقيه جائز و ربّما وجبت...

التقيه

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، صاحب تفسیر مهزیار. مذکور در رجال نجاشی.

تقيه

فارسی، از محمد قلی نیشابوری کنتوری (-1260 ق). فرزند مؤلف. حامد حسین صاحب عباقات آن را از روی مسوده پدر پاکنویس کرده است، رساله به اردو ترجمه و در مجله «الاصلاح» چاپ شده است.

التقيه

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. مذکور در رجال نجاشی.

التقيه

معز الدین محمد مهدی بن حسن موسوی قزوینی حلی (-1300 ق).خ. دیده شده.

التقيه

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق).ط. مکرر.

التقيه المنطقيه

منطق، از معز الدین محمد بن ابی الحسن، که به نام فرزندش تقی الدین محمد در 1001 ق تالیف کرده.خ. حسینیه شوشتریها در نجف.

-حمدت الله بالمنطق الفصيح و شكرته

التقيه و الاذاعه

ابو المفضل شيباني كوفي (-387ق)، مذكور در رجال نجاشي.

تكاليف الانام (في زمن غيبه الانام)

فارسي، از علي اكبر دبير همداني.خ. موجود.

ص: 141

التكبير و التهليل قبل الخطبه في صلاه الاستسقاء

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق). خ.

دیده شده.

التكذيب لروايه التفسير المنسوب الى العسكري

(عليه السلام)

محمد جواد بلاغی (-1352 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تكرار العباده احتياطا

محمد حسن بن محمد صالح كبة بغدادی (-1336 ق). بر این رساله میرزا ابراهیم محلاتی اعتراض کرده و مولف جواب آن را نگاشته است.

التكرير، كتاب

در صنعت، از جابر بن حیان صوفی کیمیای (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

تكرير البسملة جهرا و اخفانا (في الاخيرتين و انه

الاحوط)

احمد بن صالح بحرانی آل طعان (-1315 ق).

تكرير الخمره

اردو، در اثبات سجود بر وفق مذهب شیعه از کتب عامه، از احمد سلطان گورکانی هندی متخلص به خاور. ط. هند، 1334 ق.

تکسیر الصنمين

فارسی، از جعفر معروف به ابوعلی خان حسینی بنارسی (سده 13 ق)، در رد باب دهم تحفه اثنی عشریه.

-المنه لله الذي من علينا بارسال حبيبه.

تکفير ابن قرقور

مفلح بن حسن صیمری بحرانی. ابن قرقور از اعیان بحرین بوده و شریعت را به بازی می گرفته است. سلیمان ماحوزی نسخه این رساله را دیده بوده است.

تکفیر حاج کریمخان

حسن بن علی گوهر شاگرد شیخ احمد احسائی و سید کاظم رشتی.خ. دیده شده.

تکفیر غیر الامامی

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی (سده 12 ق).

تکفیر المنافقین

نیز از حیدر علی شیروانی، نسخه این رساله و رساله پیش دیده شده.

التکفیر و الاحباط - الاحباط و التکفیر

التکلیف، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی شلمغانی معروف به ابن ابی العزاقر (-322 ق)، در حال استقامت (پیش از ترک مذهب) نگاشته، کتاب را ابو المفضل شیبانی از مؤلف روایت کرده است. سید حسن صدر الدین کتاب «فصل القضاء» را در اثبات این موضوع نگاشته است که فقه منسوب به امام رضا علیه السلام - جز مقداری از دیباچه - عینا همین «کتاب التکلیف» است.

تکلیف الکفار بالفروع

اسد الله بن اسماعیل دزفولی کاظمی (-1334 ق).خ. موجود.

تکلیف الکفار بالفروع

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

تکلیف الکفار بالفروع

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، تألیف: 1214 ق.خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین

تکلیف الکفار بالفروع

سید علی (-1231 ق) صاحب ریاض.

تکلیف الکفار بالفروع

محمد مهدی بن ملا محسن کرمانشاهانی (-ح 1280 ق) نبیره فیض کاشانی.

تکلیف الکفار بالقضاء (مع سقوطه عنهم بالاسلام)

عبد الرسول فیروزکوهی قزقان چاهی (-پس از 1322 ق). ط. تهران، 1321 ق.

تکلیف المکلفین

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-1324 ق)، در 2 جزء، یکی در اصول و دیگری در فروع. ط. هند.

تکلیف من علم الله انه یکفر

ابو عبد الله محمد بن عبد الملک بن محمد تبان (-419 ق).

التکلیف و المکلف

محمد بن عبد التّبی اخباری (-1232 ق)

التکلیفیه

معز الدین محمد مهدی بن حسن حسینی قزوینی (-1300 ق). رساله در بیان تکالیف و ماجراهایی که بر انسان از عالم ذر تا عرصه محشر می گذرد. خ. موجود.

التکمله

ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه جعفری شریف (-463 ق)، نجاشی از آن یاد کرده، ولی هنوز در آن هنگام کتاب پایان نیافته بوده است.

التکمله

منظومه در معانی و بیان، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، تاریخ نظم: 1251 ق.

خ. مرعشی.

-احمدک اللهم معطی النعم و خالق الجسم و دافع النقم

التکمله (لکتاب الصله)

در تاریخ ائمه اندلس، از ابو عبد الله محمد بن عبد الله قضاعی بلنسی معروف به ابن اّبار (-658 ق). اصل صله از ابن بشکوال است. ط.

مادرید، 1883-1892 م و مکرر.

التکمله (فی شرح التبصره)

فقه، از اسماعیل بن علی نقی تبریزی (معاصر).

ط. تبریز، 1337 و 1338 ق.

التکمله (فی شرح التذکره)

شرح «التذکره النصیریة»، در هیأت و نجوم، از شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-957 ق)، تاریخ شرح: 932 ق. خ. آستان قدس، ش 5570 (938 ق) و چند نسخه دیگر.

- تعالیت یا ذا العرش الاعلی ...

التکمله

منتخب مواعظ نهج البلاغه، از محمد علی بن میرزا محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). ط.

نجف، 1330 ق.

التکمله

نحو، از ابو علی حسن بن علی فارسی نحوی (-377 ق). خ. کتابخانه عاطف استانبول.

تکمله الاحکام (فی الاخلاق و تصفیه الباطن من

الآثام)

امام مهدی احمد بن یحیی (-480 ق). فن نهم از «البحر الزّخار» است و تکمله ای است بر «الاحکام» مؤلف.

تکمله الاخبار

فارسی، تاریخ، از علی بن عبد المؤمن که به نام پریخ خانم فرزند شاه طهماسب صفوی نگاشته. خ. ملک. بخشی از این کتاب اخیرا چاپ شده است.

تکمله الاستیناس (فی اخبار ابی نواس)

هاشم بن عبد الباقي بن عبد الله (معاصر). خ. دیده شده.

تکمله الاسماعیلیه

در انساب سادات مرعشی، از احمد بن سلطان علی بن ابی طالب مرعشی شوشتری (-1356 ق)، که تألیف آن را در 1344 ق به پایان رسانیده است.

تکمله الاسماعیلیه

محمد بن ابی الفتح خان مرعشی شوشتری (-1332 ق)، تألیف: 1272 ق.

تکمله امل الآمل

رجال، از ابو محمد حسن بن هادی بن محمد علی صدر الدین موسوی عاملی (-1354 ق). «امل الآمل» از حرّ عاملی است و تکمله آن در 3 مجلد تألیف شده است.

تکمله بغیه الطالب

فقه، از حسن بن شیخ جعفر آل کاشف الغطاء (-1262 ق) فرزند مصنّف. خ. موجود.

تکمله التبصره

فقه، از محمد کاظم آخوند خراسانی (-1329 ق). تکمله ای است بر تبصره شیخ انصاری.

تکمله ترجمه تاریخ نادری

فارسی، از عبد الوهاب قائم مقامی.

تکمله تکمله الاسماعیلیه

محمود بن سلطان علی مرعشی شوشتری (معاصر)، تألیف: 1322 ق. خ. دیده شده. این کتاب تکمله ای است بر تکمله محمد بن ابی الفتح.

تکمله حاشیه المتوسط

نحو، اصل حاشیه از سید شریف جرجانی و تکمله از فرزندش شمس الدین محمد بن علی.

مذکور در بغیه الوعاه.

تکمله حیات القلوب ---

ص: 144

مؤلف مرآت. مذکور در «حدائق المقرّبین».

تکمله دیوان شعر عماره الیمنی

با رسائل و منتخبات در احوال و روزگار او و معاصرانش. ط. شالون، 1902 م. مذکور در معجم المطبوعات.

تکمله الصافی

حبيب الدين محمد گلپایگانی مؤلف «الواردات الغیبیه». مذکور در نسخه چاپی واردات.

تکمله الصرف

علی بن محمد رحیم عراقی.

-الحمد لمصرف العلوم الى الحجال. ط.

تکمله عیون الحساب

ریاضی، از علی محمد بن محمد حسین محله نوی اصفهانی (-1293 ق). «عیون الحساب» از محمد باقر یزدی است.

تکمله الغرر و الدرر

سید شریف مرتضی علم الهدی. اصل «الغرر و الدرر» هم از اوست.

التکمله فی شرح التبصره

محمد جعفر بن محمد علی بهبهانی، تألیف بعضی اجزاء: 1235 ق. خ. مرعشی (شرح کتاب الصلاه)

-الحمد لله وعده و الصلاه علی من لا نبی بعده

تکمله القواعد الدینیّه

شرح قواعد علامه حلی، از محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). خ. موجود.

تکمله القول الجلی (فی تحقیق قول الامام زید بن

علی)

در مبحث امامت، مؤلف ناشناخته و از متاخرین است. نسخه آن در نجف دیده شده.

تکمله اللطائف

ناشناخته. ملا معین هروی در «قصص موسی» از آن نقل کرده است.

تکمله لوامع التنزیل

علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری فرزند صاحب لوامع. ط.

تکمله المتأملین (فی شرح تبصره المتعلمین)

احمد بن کربلایی بابا اردبیلی (-1350 ق).

تکمله المجسطی

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق). خ.

آستان قدس، ش 5236.

-اسبیح الله نور الانوار و مظهر بدایع الآثار

تکمله المعتمر

تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی. مذکور در رجال مولف.

تکمله المیزان (لتعلیم الصبیان)

فارسی، صرف، شرح میزان، از محمد قلی بن محمد بن حامد لکهنوی (-1260 ق). مذکور در کشف الحجب از فرزند مولف.

-سبحان من رفع بنیان العقل و وضع میزان العدل

تکمله نجوم السماء

مهدی بن محمد علی بن صادق بن مهدی کشمیری، فرزند مولف «نجوم السماء». ط.

تکمله نظم الآلی

ابو الفضیلت علی بن قطب الدین محمد ذهبی شیرازی. نظم اللئالی از محمد ذهبی است.

-فصل یقول خاتم الكتاب و موجز المقال للطلاب

تکمله نقد الرجال

عبد النبی بن علی بن احمد مدنی کاظمی، تالیف:

1240 ق.ط.نجف.

-الحمد لله الذي رفع قدر العلماء

تكملة ينابيع الانوار

ابراهيم بن محمد تقى لكهنوى (-1307 ق).خ.

موجود.

ص:145

تکمیل الاحکام

شرح المختصر النافع، از میر محمد علی بن سید محمد کاشانی (-1294 ق) شاگرد صاحب ضوابط.

التکمیل (فی بیان الترتیل)

فارسی، تجوید، از محمد بن حسین علی، مرتب بر مقدمه 10 باب و خاتمه. نسخه آن ضمن مجموعه ای که بعضا در 892 ق کتابت شده دیده شده است.

- اما بعد حمد الله تعالی علی نواله...

می گوید بنده گنه کار محمد بن حسین علی

التکمیل

اردو، در تفسیر آیه الیوم اکملت لکم دینکم، از مرتضی حسین الله آبادی. ط. هند.

تکمیل الایمان (فی اثبات وجود صاحب الزمان

«ع»)

فارسی، از جواد بن محرم علی طارمی (-1325 ق). ط. تهران.

تکمیل الایمان فی اثبات وجود صاحب الزمان

محمد حسن قائنی (-1325 ق). ط.

تکمیل تحفه شاهی

فارسی، تجوید، از سید شهاب الدین مرعشی نجفی تبریزی، اصل تحفه از عماد الدین قاری است.

تکمیل الحبور (فی الاعتبار باحوال اهل القبور)

فارسی، از مولوی محمد اسماعیل صاحب هندی. ط.

تکمیل الصناعه

فارسی، فنون ادبی، از عطاء الله بن محمود حسینی، تألیف: 898 ق. خ. آستان قدس. ش. 12955.

تکمیل الوضوء

در وضوی کامل، مؤلف از علمای هند بوده. ط.

التلخیص (فی التفسیر)

ابو الحسین سجستانی. مذکور در کشف الحجب.

التلخیص

ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (- 501 یا 502 ق). مذکور در «التدوین» رافعی.

تلخیص الاحکام - تلخیص المرام

علامه حلی. صاحب معالم از آن نقل کرده.

تلخیص اخبار شعراء الشیعه

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی خراسانی (- 378 ق). از مصادر «اعیان الشیعه».

تلخیص اخلاق ناصری ---

ص: 146

(1056 ق)، 3600(1090 ق) و چند نسخه دیگر.

تلخیص البحار---

ص: 147

تلخیص شرح خطبه القاموس

ترکی، از صدر الافاضل لطفعلی شیرازی تبریزی، تالیف: 1293 ق. مذکور در مقدمه قصیده انصافیة مؤلف.

-الحمد لله منطق البلغاء.

تلخیص شرح زیاره---

ص: 148

تلخیص مجمع الآداب (فی معجم الألقاب)

کمال الدین عبد الرزاق بن احمد مروزی معروف به ابن فوطی (-723 ق). جزء چهارم این کتاب در ظاهریه دمشق موجود است و در دمشق با تحقیق دکتر مصطفی جواد بغدادی چاپ شده، اصل مجمع هم از ابن فوطی است.

تلخیص مجمع الالقب ---

ص: 149

عبد الرزاق بن احمد معروف به ابن فوطى مؤلف «مجمع الآداب»؛ در مختلف و مؤتلف، مجدول.

التمحيص (في علم البلاغه) - ملخص التلخيص

بهاء الدين محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1135 ق). تلخیصی است از «تلخیص المفتاح». مذکور در کشف اللثام مؤلف.

التمحيص

منسوب به ابو علی محمد بن ابی بکر همام به سهیل کاتب (-336 ق)، در موجبات کاهش گناهان مؤمنین. ط. قم.

-الحمد لله المتمرّد بالائه المتفضل بنعمائه...

تمدن اسلام

فارسی، در فلسفه احکام شرعی، از قاسم آقا واعظ مهاجر. ط. تبریز، 1351 ق.

تمدن اسلام - تاریخ تمدن اسلام

فارسی، از علی رضا بن علی اصغر شهرستانی، مدیر جریده «ترویج الاسلام» در مشهد.

تمدن و تدین

فارسی، ط. ایران.

تمرنامه

فارسی، نظم ظفرنامه، از عبد الله هاتقی (-927 ق). ط. (در هند و شوروی).

تمرین الصبیان (بمسائل الصلاة)

عبد الکریم بن حسین حسینی کاظمی. ط. بغداد، 1329 ق.

التمرینیه (فی علم المیزان)

محمد علی بن احمد تبریزی قراچه داغی اونساری (-1310 ق).

التمرینیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در اثبات اینکه عبادات کودکان تمرینی است نه شرعی. مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

التمرینیه الغرویّه (فی بعض المسائل الفرعیه)

فقه و اصول، از مهدی بن حیدر موسوی صفوی کشمیری (-1309 ق). تالیف: 1300 ق.

تملك الاجير الاجره بالعقد

فقه، از عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق).خ. موجود.

تملك العبد لما في يده و عدمه

ابو القاسم بن محمد حسن گیلانی، محقق قمی (-1231 ق).ط.(در آخر الغنائم).

التمهيد (في بيان قواعد العلوم العربيه)

جواد بن احمد زنجانی، تألیف و طبع: 1342 ق.

کتاب برای نوآموزان تألیف شده.

التمهيد (في خلاصه ما ذكره العلماء في ترجمه الشيخ

المفيد)

سید محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

التمهيد

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان شیخ مفید (-413 ق).در «اجوبه المسائل السرويه» به این کتاب ارجاع داده است.

التمهيد

امام المؤید بالله یحیی ادیسی (-749 ق).

تمهيد الاصول

ابو جعفر محمد بن حسن شیخ طوسی (-460 ق).شرح اصول کتاب «جمل العلم و العمل» شریف مرتضی است.خ. آستان قدس، ش 54.

ط. تهران. ترجمه فارسی آن از مشکاه الدینی نیز چاپ شده.

-الحمد لله كما هو اهله و مستحقه

تمهيد القواعد (الاصوليه و العربيه لتفريع الاحكام

الشرعيه)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-965ق) تألیف: 958ق. ط. تهران، 1272ق (بالذکرى)؛ نجف. چندین نسخه خطی این

ص: 151

کتاب در آستان قدس موجود است.

-الحمد لله الذي وفقنا لتمهيد قواعد الاحكام الشرعيه و تشييد اركانها

تمهيد القواعد

صائن الدين على بن محمد بن افضل الدين محمد تركه اصفهاني، شرحى است بر «قواعد التوحيد» جد او افضل الدين محمد بن حبيب الله تركه. خ.

آستان قدس، ضميمه ش 10819. ط. تهران، 1315 ق.

تمهيد المستقر (في تحقيق معنى المقر)

ابوريحان محمد بن احمد بيروني (-ح 440 ق).

خ. بانكى پور (631 ق).

التمهيدات - زبده الحقايق

التمهيدات

حكيم على قلى خان بن قرچغاي خان، مؤلف احياء حكمت و الايمان الكامل.

تمهيدات

فارسي، اخلاق، از محمد بن احمد خواجگى شيرازى. خ. آستان قدس، ضميمه ش 196 (1000 ق).

تميم انصارى

گجراتى، نصايح، از غلامعلى بهاونگرى (معاصر).

تميمه الحديث (در حديث و درايه)

ابو الفضل بن ابى القاسم تهرانى (-1316 ق). خ.

موجود.

تميمه الفؤاد (من الم البعاد)

ادبيات، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائرى (1074 ق-) که در «لطائف الظرائف» به آن ارجاع داده است.

التمییز، کتاب

جابر بن حیان کیمیاوی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

التمییز بین صواقع الکابلی و تحفه عبد العزیز

مؤلف از دانشمندان هند بوده و کتاب در باب «تحفه الاثنی عشریه» است که از صواقع برگرفته شده. ط. هند.

تمییز الصحیح من الجریح (فی التعادل و التراجیح)

محمود بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی (-1310 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

تنازع الزوجین فی متاع البیت

محقق قمی ابو القاسم بن حسن گیلانی (-1231 ق). ط. در آخر الغنائم.

تنازع الزوجین قبل الدخول فی مقدار المهر

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی محقق داماد (-1040 ق).

تنازع المالك و الراكب فی الاجاره و الاعاره

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

التناسب بین الفرق الاشعریه و السوفسطائیه

علامه حلی (-726 ق). مذکور در الخلافیه.

تناسخ، رساله در

فارسی، از عزیز الدین نسفی. خ. مشکات (بخشی از منازل السائرین باید باشد).

-بسمله... بدانکه منزل سوم تناسخ است.

التناسخ، رساله فی

میرزا جعفر گیلانی. ط. ایران

التنافس، کتاب

احمد بن محمد بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التناقض، رساله في

علي بن علي رضا خوئي (-1350 ق)، تأليف:

1321 ق. مذکور در آخر وقایع الايام خيابانی.

التناقض، رساله في

ناشناخته. خ. موجود.

ص: 152

-الحمد لمن لا تقيض له...

تناقض احكام المذاهب الفاسده

ابو القاسم على بن احمد شريف علوى كوفى (-352 ق). مذكور در رجال نجاشى.

تناقض اقاويل المعتزله

نيز از ابو القاسم شريف.

تناهى الاجسام، رساله فى

فارسى، از محمد كاشانى. خ. آستان قدس.

تباكيه - رساله در تباكو

فارسى، در منافع و زيانهاى تباكو، از حسام الدين ماچينى، تأليف: ح 1012 ق. خ. ملك.

التباكيه

ترجمه عربى رساله سابق، از عبد الله بن حسين بابا سمنانى (سده 11 ق).

تباكيه

فارسى، از محمد مقيم بن محمد حسين (يا محمد حسين بن محمد مقيم) سمنانى، ظاهرا همان رساله حسام الدين است كه با دگرگونىهاى به اين شخص منسوب شده است. خ. مرعشى.

التباكيه

ميرزا محمد اخبارى (-1232 ق). از نواده اش محمد تقى نقل شده.

التنبيه ---

ص: 153

التنبیه عما اخطأ الاعمی فیہ

ابو الحسن شمشاطی صاحب تتمیم الموصلی.

مذکور در رجال نجاشی.

التنبیه فی الامامہ

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی (-311 ق).

نجاشی این کتاب را نزد شیخ مفید خوانده است.

التنبیه فی التنزیه (یعنی تنزیه معصوم از سهو و

نسیان)

محمد حسن حرّ عاملی (-1104 ق).خ.

خوانساری نجف.ط.

-الحمد لله الذي اختار الانبياء و الاوصياء حفظه للايمان

التنبیه فی جواز الشبیه

مهدی بن محمد موسوی اصفهانی (-1319 ق).

مذکور در فهرست «تمدن در اسلام».

التنبیه فی شرح مشکل ابیات دیوان الحماسه

ابو الفتح عثمان بن جنی نحوی (-392 ق).خ.

خدیویه و اسکوریال.

-الحمد لله على اياديه و حسن العاقبه للمتقين

التنبیه و الاشراف

ابو الحسن علی بن حسین مسعودی (-346 ق)، تالیف: 345 ق، در آغاز کتاب آورده است که این هفتمین کتاب تاریخی او و فشرده آن کتب است. ط. لیدن، 1894 م؛ قاهره، 1357 ق.

تنبیه الاریب و تذکره اللیب (فی ایضاح رجال

التهذیب)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی توبلی (-1107 ق). «انتخاب الجید» دمستانی تهذیب همین کتاب است. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین الهادی من یشاء الی الصراط المستقیم.

تنبیه الاشراف - التنبیه و الاشراف

تنبیه الاطفال

فارسی، از علی محمد بن محمد بن دلدار علی تقوی (-1312 ق). ط. هند.

تنبیه الامه (فی شرح تاریخ الاثمه)

شیخ اسماعیل ارومی (معاصر). متن از محدث قمی است.

تنبیه الامه (و تنزیه المله)

فارسی، در لزوم مشروطیت، از میرزا محمد حسین نائینی (-1355 ق). ط. بغداد، 1327 ق؛ تهران، 1328 ق و 1335 ق.

تنبیه الانام (فی تاریخ الاسلام)

فارسی، در بعضی فهرستهای کتب چاپی یاد شده است.

تنبیه الانام (علی مفاصد تألیف الکرمانی الموسوم

بارشاد العوام)

فارسی، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). ط. تبریز.

تنبیه اولی الالباب (علی تنزیه ورثه الکتاب)

ابو عبد الله حمیدان بن یحیی بن حمیدان قاسمی حسنی زیدی. خ. دار الکتب مصر.

تنبیه اهل الکمال و الانصاف (علی اختلال رجال

اهل الخلاف)

علامه محمد بن عنایت احمد خان متخلص به کامل دهلوی (-1235 ق). مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله رب العالمين...

تنبيه الجاهلین (فی اصول الدین)

فارسی، از احمد بن محمد جعفر موسوی جزائری (1307 ق-). ط. بمبئی.

تنبيه الجهول بنص آل الرسول

احادیث در امامت. نسخه خطی ضمیمه «کنز العرفان»، مورخ 968 ق دیده شده و در نسخه تألیف کتاب به قمی منسوب شده.

ص: 154

تنبیه الحاج

فارسی، سفرنامه منظوم حج، از محمود بن حسین واعظ قمی (-1353 ق). خ. دیده شده.

تنبیه الحکماء الابرار (علی ما فی کتاب الاسفار)

میرزا محمد هاشم بن زین العابدین چهارسوقی خوانساری (-1318 ق). خ. موجود.

تنبیه الخوارج

ط. دهلی. مذکور در فهرس الاثنا عشریه.

تنبیه الخواطر و نزهه النواظر - مجموعه ورام

ابو الحسین ورام بن ابی فراس النخعی. ط. تهران، مکرر.

تنبیه الخواطر فی احوال المسافر

فارسی، مثنوی اخلاقی، از حسین بن مرتضی طباطبایی بروجردی (-1307 ق)، ط. بمبئی، 1308 ق.

تنبیه الراقد

اردو. ط. هند.

تنبیه الراقدین (و جمال الوافدین)

فارسی، در اخلاق و مستحبات نماز، از حسین بن محمد تقی همدانی درودآبادی (-1344 ق)، مرتب بر مقدمه، 7 جمال و خاتمه. خ. دیده شده.

-سپاس آفریدگاری را سزااست...

تنبیه الراقدین

اخلاق، از محمد طاهر بن محمد حسین قمی (-1098 ق). ط. تهران، 1340 ق.

-الحمد لله خلقنی فهو یهدین...

تنبیه الساهی بالعلم الالهی

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در الفهرست.

تنبیه الصبیان

فارسی، دستور زبان، از مصباح السلطنه محمد حسین بن مسعود انصاری (-پیش از 1312 ق).
ط. استانبول، 1292 ق.

تنبيه العاقل (فی حکم الجاهل)

عبد الکریم بن جواد موسوی جزائری (-1215 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

تنبيه عالم قتله علمه الذی معه

ابو محمد حیدر بن محمد بن نعیم سمرقندی (سده 4 ق). مذکور در الفهرست.

تنبيه العباد (للتزود بخیر الزاد)

شرح خطبه همام، از جواد بن محمد علی شوشتری (-1325 ق). خ. موجود.

تنبيه العلماء (علی تمويه المتشبهين بالعلماء)

ابو الحسن علی بن ابی القاسم زید بیهقی معروف به ابن فندق (-565 ق).

تنبيه الغافات

در آداب و احکام مخصوص به زنان، از سید محمود موسوی معروف به سید مؤمن (معاصر)، وی این کتاب را از «الجامع» سید محمد علی شاه عبد العظیمی برگرفته و فوآندی به آن افزوده است. ط. تهران، 1322 ق.

تنبيه الغافلین

فارسی، اخلاق، از بهاء الدین محمد ابراهیم بن محمد سرمدی، مرتب بر مقدمه، 9 باب و خاتمه، ط. تهران، 1272 و 1367 ق؛ مشهد، 1325 ق.

تنبيه الغافلین

آقا احمد بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1235 ق)، در احوال گروهی از اخباریان و تبرئه برخی از علماء متهم به تصوف مثل شیخ بهائی و دیگران، تألیف: 1222 ق. مذکور در کشف الحجب.

- احمد من کتب البلاء علی الاتقیاء

تنبيه الغافلین

داستان سلمان فارسی. ط. هند.

تنبیه الغافلین

عقاید، از محمد تقی بن حسین علی هروی (-1299 ق) در رد بایبه و اخبار وارده در باب حضرت حجت علیه السلام.

تنبیه الغافلین (علی مغالط المتوهمین)

عقائد، از ابو عبد الله حمیدان بن یحیی قاسمی حسنی زیدی، خ. دار الکتب مصر.

تنبیه الغافلین (فی المواعظ و الاخلاق و اصول

الدين)

درویش علی بن حسین بغدادی حائری (-1277 ق)، برگرفته از «معین الواعظین» مؤلف، خ.

دیده شده.

-بحمدک یا من لا تدکره الاوهام

تنبیه الغافلین (علی عقاید الوهابیین)

عبد الحسین بن ابراهیم مخزومی (-1361 ق)، فائده هفتاد و یکم از «جامع الفوائد» مؤلف.

تنبیه الغافلین (و تحفه المریدین)

اخلاق و ادعیه، از علی بن حسین بن حیدر رضا عاملی زکنتی، مرتب بر 5 باب، تألیف: 1273 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله خالق الانس و الجان لعباده الرحمان

تنبیه الغافلین (عن فضل الطالبین)

اخبار، از یکی از قدماء شیعه و منسوب به شریف مرتضی علم الهدی، خ. دیده شده.

تنبیه الغافلین

سید محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). ط. نجف.

تنبیه الغافلین (و تذکره العارفين)

فارسی، شرح نهج البلاغه، از فتح الله بن شکر الله شریف کاشانی (-988 ق). خ. آستان قدس، ش 9451 (1060 ق) و ش 1949 (1097 ق).

ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لننتهدي

تنبیه الغافلین

اخبار و مواظ، با ترجمه فارسی، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (سده 13 ق) شاگرد وحید بهبهانی.

تنبیه الغافلین

اردو، از سید باقر بن حسین نقوی جاییسی (-1329 ق). ط.

تنبیه الغافلین (و ایقاظ الرادین)

فارسی، در رد صوفیه، از محمود بن محمد علی بهبهانی کرمانشاهی (-1269 ق)، تألیف:

1228 ق. خ. دیده شده.

-ربنا لك الحمد علی ما هدیتنا

تنبیه الغافلین (فی اصول الدین)

فارسی، از محمود بن محمد باقر حسینی تهرانی (-1354 ق).

-ستایش و سپاس یگانه ای را سزد که گوهر ذات پاکش

تنبیه الغافلین (فی انتقاد بعض اشعار الشیخ علی

الحرزین)

فارسی، انتقاد از اشعار حرزین، از سراج الدین علی خان آرزو (-1169 ق). ط. هند.

تنبیه الغافلین (فی رد القوم الضالین)

عقائد، از احمد بن علی کرمانی، در رد کسانی که قائل به وجوب معرفت رکن رابع اند. خ. موجود.

تنبیه الغافلین و اخزاء المجانین

در رد صوفیه، از میر لوحی اصفهانی. مذکور در «کفایه المهتدی» مؤلف.

تنبیه الغافلین و منبه النادمین

اخلاق و اخبار، از محمد طاهر قمی (؟) با تنبيه الراقدین قمی در یک مجلد دیده شده.

تنبيه الفقيه

نظام الدین صهرشتی، شاگرد شریف مرتضی و شیخ طوسی. مذکور در «معالم العلماء» و

ص: 156

فهرست منتخب الدین.

تنبیه الکرام (فی ترجیح القصر علی التمام)

سید شبر بن محمد بن ثنوان موسوی مشعشی (-1190 ق). خ. دیده شده.

تنبیه المبتدی

ناشناخته، ادبیات، به سبک مقامات بدیع الزمان همدانی و مقامات حریری. خ. آستان قدس، ش 4304 (سده 7 ق).

تنبیه المغترین (فی احوال ابلیس اللعین)

فارسی، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سیزواری (-1312 ق). ط. تهران، 1322، 1344 و 1346 ق.

تنبیه المقال

عبد المطلب بن محمد حسین اصفهانی معروف به عباس آبادی (سده 13 ق)، شاگرد شیخ احمد احسائی. مؤلف در «نجاه الدارین» به این کتاب ارجاع داده است.

تنبیه المله

فارسی، در رد مسیحیت، از محمد رفیع. ط.

ایران.

تنبیه المنتبهین

اخلاق، از سید محمد علی شاه عبد العظیمی. ط.

بمبئی، 1298 ق.

تنبیه المنکرین

اردو، در تحلیل متعه.

تنبیه المؤمنین

فارسی، در احوال سید مرتضی حسین چیناوی، از علی بن ابی القاسم لاهوری (1288 ق-). ط.

لاهور، 1317 ق.

تنبیه النائم (و ایقاظ الهائم)

در ذکر موت، از سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق) که در «قوت الاحیاء» به آن ارجاع داده و قطعه ای از آغاز کتاب بخط مولف دیده شده است.

-الحمد لله الذى خلق السموات و الارض

تنبیه النائمین

فارسی، در حقیقت خواب، از سلطان محمد بن حیدر گنابادی (-1327 ق)، تألیف: 1323 ق.

ط. تهران، 1318 ش و 1323 ق.

تنبیه النساء

اردو. ط. هند.

تنبیه الواعظین (و ایقاظ المفسرین)

حسین بن اسد الله بهبهانی، تألیف: 1330 ق، متن وعظی است که به خواهش بعضی در حقیقت وعظ و در تفسیر سوره و التین ایراد شده است. خ.

موجود.

تنبیه و سن العین (بتنزیه الحسن و الحسین ع)

محمد حیدر موسوی عاملی (-1139 ق).

مؤلف در این کتاب بر «عمده الطالب» در موضوع مفاخره بنی الحسن انتقاد کرده است. خ.

سامراء.

التنبیهات (فی الاصول و الفقه)

عبد الله بن محمد علی کرمانی رائنی نجفی (-1327 ق). خ. نجف.

-الحمد لله كما هو اهله...

التنبیهات (على معانی السبع العلویات)

شرح قصائد هفتگانه ابن ابی الحدید، از شمس الدین محمد بن ابی الرضا (سده 8 ق). ط. مکرر.

-النجد الطريق الواضح...

التنبيهات (على اغاليط الرواه الراوين للمعاني و

اللغات)

امام ابو القاسم على بن حمزة بصرى لغوى نحوى (-375ق).مذكور در معجم الادباء.

التنبيهات

فقه، از سيد هاشم توبلى بحرانى، مؤلف تنبيه الاريب.مذكور در رياض العلماء.

ص:157

التنبیہات

حاشیہ سید حسین خلخالی (-1014 ق) بر حاشیہ دوانی بر «تہذیب المنطق». خ. آستان قدس، ش 6129 (1012 ق).

-نحمدک یا من نور قلوب العارفين

التنبیہات الجلیہ (فی کشف اسرار الباطنیہ)

فارسی، از محمد کریم بن محمد علی خراسانی، تألیف: 1351 ق. ط. نجف، 1352 ق.

التنبیہات فی النجوم ---

ص: 158

از اصحاب امام رضا(علیه السلام) و امام جواد(علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

تنزیل الآيات الباهره (فی فضل العتره الطاهره)

سید عبد الحسین بن یوسف شرف الدین موسوی عاملی (معاصر).

تنزیل الافکار (فی تعدیل الاسرار)

در منطق و حکمت، ظاهراً از اثیر الدین ابهری.

مذکور در کشف الظنون.

التنزیه

حیدر بن علی عبیدلی آملی. مذکور در «جامع الاسرار» مؤلف که در آن به این کتاب ارجاع داده است.

التنزیه (فی اعمال الشبیه)

سید محسن بن عبد الکریم امین عاملی (معاصر) مؤلف «اعیان الشیعہ».

التنزیه و ذکر متشابه القرآن

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (-ح 310 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

تنزیه ابی البشر ---

ص: 159

تنزیه العلل

فقه، از احمد بن کربلایی بابا اردبیلی (-ح 1350 ق). در احکام خلل صلاه.

تنزیه القلوب (عن ارجاس العیوب)

اخلاق، از محمد شفیع بن محمد سمیع میثمی عراقی (-1353 ق)، تألیف: 1350 ق. خ. دیده شده.

تنزیه القمیین

ابو الحسن شریف عاملی غروی، در احوال رجال و محدثین قم. ط. قم، 1328 ش.

تنزیه المشاهد

فقه، از محمد باقر بن محمد جعفر همدانی بهاری (-1333 ق). در این موضوع که اشخاص جنب و حائض نباید به مشاهد مقدسه وارد شوند.

تنزیه المعصوم (عن السهو و النسیان)

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).

مختصر «التنبیه فی التنزیه» اوست، که در آن رأی شیخ صدوق را در تجویز سهورد کرده است.

مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله علی افضاله

تنزیه المؤمنین (فی رد ضربات المحدثین)

فارسی، از باقر بن محمد جعفر اصفهانی حائری فشارکی (-1314 ق). ط. تهران، 1333، 1348 و 1368 ق؛ اصفهان، 1320 ق.

تنسوق نامه ایلخانی - جواهر نامه

فارسی، در شناخت جواهر، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق) که برای هولاکو خان تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 12434 (1207 ق) و چند شماره دیگر.

تنضید العقود السنیه (بتمهید الدوله الحسینیه)

تاریخ، از رضی الدین بن محمد بن علی آل نجم الدین موسوی عاملی مکی (-پیش از 1168 ق).

تنضید النقود (فی المغالطه لعامه الورود)

منطق، از ابو الحسن بن بنده حسین نقوی معروف به میرن صاحب، ط. لکهنو.

التنقل لمن عليه الفريضة، رساله في

عبد الله بن حسين شوشتری (-1021 ق)، خ.

موجود.

التنقل وقت الفريضة

محمد بن احمد بن ابراهيم درازی، برادر صاحب حدائق.

نفیس الهموم

محمد بن مرتضى محسن فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

تنقاد البينات المرضیه (لرحله الموهونه الحجازیه)

مهدی بن صالح موسوی کشوان کاظمی (-1358 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

التنقیح (فی شرح ارجوزه غنیه الطلاب فی علم

الاعراب)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی کاظمی (-1332 ق)، متن و شرح هر دو از اوست. خ.

موجود.

-الحمد لله الذي رفع منار الهدى

تنقیح الابحاث (فی التفتات الثلاث)

(نفقه همسر، نزدیکان و بردگان)، از اسماعیل بن محمد علی بن زین العابدین محلاتی، مؤلف «انوار المعرفه» (سده 14 ق). ط.

-الحمد لله رب العالمين

تنقیح الابحاث (فی العلوم الثلاثه)

(منطق، طبیعی و الهی)، از علامه حلّی (-726 ق). در «خلاصه الاقوال» از آن یاد کرده است.

تنقیح الابحاث (فی البحث عن الملل الثلاث)

(اسلام، مسيحييت و يهود)، از عز الدوله سعد بن منصور بن سعد بن حسن بن هبه الله بن كمونه اسرايلى (-676 ق).

ص: 160

تنقیح الادله و العلل فی ترجمه الملل و النحل

افضل الدين محمد بن صدر تركه اصفهانی، تاریخ ترجمه: 843 ق. ط. تهران، 1321، 1335 ش. اصل «ملل و نحل» از شهرستانی است.

تنقیح الاصول

محمد تقی بن عبد الحی حسینی پشت مشهدی کاشانی، معاصر ملا احمد نراقی. خ. موجود.

تنقیح الاصول (فی الاصول العمليه)

سید محمد رضا طباطبائی قاضی. ط. نجف، 1371 ق.

تنقیح الاصول

اصول فقه، از محمد مهدی بن مهدی بن ابی ذر نراقی (1209 ق-)، تألیف: 1251 ق. خ. آستان قدس، ش 8732 ق.

تنقیح البلاغه

ابو سعد محمد بن احمد بن محمد عمیدی ادیب نحوی (-433 ق). مذکور در «معجم الأدباء».

تنقیح البیان (فی شرح ارشاد الازهان)

نصر الله بن حسن حسینی استرآبادی، تألیف:

1236 ق. خ. شهید مطهری.

-الحمد لله الذي اناط زمام الارشاد بقواعد الاحكام

التنقیح الرابع (من المختصر النافع الذي هو اختصار

الشرايع)

فاضل مقداد بن عبد الله سيوري (-826 ق)، شرحگونه ای است بر «المختصر النافع» محقق حلی. ط. قم (در 4 مجلد). خ. آستان قدس، ش

2271 (818 ق)، 2272 (918 ق) و چند شماره دیگر.

-الحمد لله العلي العظيم العزيز الحكيم...

تنقیح القواعد

اصول فقه، از محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (1312 ق-). خ. دیده شده.

تنقیح القواعد-تنقیح قواعد الدین المأخوذ من آل

یس

علامه حلی (-726 ق). مذکور در خلاصه و مسائل مهنائیه.

تنقیح الکلام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ حسین عصامی نجفی، معاصر صاحب جواهر.

تنقیح المرام

حاشیه بر عده الاصول و بر حاشیه ملا خلیل قزوینی بر آن، از علی اصغر بن محمد یوسف قزوینی معاصر حرّ عاملی و شاگرد ملا خلیل قزوینی، تألیف بعضی از مجلدات: 1110 ق.

تنقیح المسائل (فی معرفه الاصول و الدلائل)

اصول فقه، از ابراهیم بن حسین حسینی. مذکور در «بحر الحقایق» مؤلف.

تنقیح المسائل

مؤلف از دانشمندان هند بوده. ط. هند.

تنقیح المطالب

محمد جعفر بن محمد هاشم موسوی خوئی. خ.

موجود.

تنقیح المطالب المبهمه فی عمل الصور المجسمه

سید محمد بن علی حسینی حجت کوهکمری (معاصر).

تنقیح المقاصد الاصولیه (فی شرح ملخص الفوائد

الحائریه)

متن و شرح از محمد حسن بن محمد معصوم قزوینی (-1240 ق)، تألیف: 1212 ق. خ.

آستان قدس، ش 6646 (1268 ق).

-الحمد لله الذى هداانا الى معرفته

تنقيح المقاصد (فى شرح الفرائد)

شرح رسائل شيخ انصارى است، از عبد الله بن محمد على كرماني رائي نجفي (-1327 ق).خ.

ديده شده.

ص: 161

-الحمد لله رب العالمين

تنقيح المقال (في طي مسائل كثيره نفيسه من الاصول

و الرجال)

حسن بن عباس بلاغى نجفى، در روضات از آن بسيار نقل شده.

تنقيح المقال فى علم الرجال

عبد الله بن محمد حسن مامقانى (-1351 ق)، آغاز تأليف: 1348 ق. ط. نجف، 1349-1352 ق.

تنقيح مقاله (فى تحقيق الداله)

رساله در دلالات، از ميرزا ابو الفضل كلاترى (-1316 ق). در مقدمه ديوان مؤلف از ناتمام ماندن اين رساله ياد شده است.

تنقيح مقاله در توضيح رساله

فارسى، شرح هبه الله حسيني معروف به شاهمير بر فارسى هيات قوشچى. خ. آستان قدس، ش 12212 (1276 ق) و ض 12208 (1118 ق).

-خوشترين صورتى كه مصوران ناطقه عرايس كلام

تنقيح المناظر (لاولى الابصار و البصاير)

شرح المناظر ابن هيثم، از كمال الدين ابو الخير حسن بن على فارسى (-718 ق). خ. آستان قدس، ش 5480 (1073 ق).

التنقيحات (فى شرح التلويحات)

منطق و حكمت، التلويحات از شهاب الدين سهروردى است و شرح از عزّ الدوله سعد بن منصور ابن كمونه اسرايلى (-676 ق). خ.

آصفيه، كوپريلى و اياصوفيه.

-نستعين بالله واهب العقل عزّ سلطانه...

التنقيحات

على قلى خان بن قره چغاي خان، مؤلف «احياء حكمت» و «الايمان الكامل». مذكور در برخى تأليفات مؤلف.

التنقيحات الاصوليه

محمد علی بن احمد قراچه داغی اونساری (-بعد از 1306 ق). مذکور در آخر «اللمعه البیضاء».

التنقید فی احکام التقلید

ابو طالب بن ابی القاسم موسوی زنجانی (- 1329 ق)، تألیف: 1314 ق. ط. تهران، 1316 ق.

التنقید فی اثبات الاجتهاد و التقلید من القرآن

المجید

علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر).

ط. لاهور.

-الحمد لله الذي انزل كتابا جامعا

تنقید الاخبار

اردو، از اعجاز حسین امروہوی (معاصر)، داماد و شاگرد مفتی عباس لکھنوی. ط. ہند، 1328 ق.

تنقید البخاری

اردو، از علی اظہر کھجوی (معاصر).

تنقید جدید

اردو. ط. دہلی.

تنقید السبائیہ (اصحاب عبد اللہ بن سبا)

اردو، از احمد سلطان. ط. ہند.

تنقید قدامت وید

اردو، از غلام حسنین پانی پتی. ط.

تنقید الکلام (فی احوال شارع الاسلام)

امیر علی صاحب، در تاریخ پیامبر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم. ط. لکھنو.

التنقید و التفتیح

فارسی، طب، از حکیم میر جعفر علی هندی. ط.

تنکیب الخائنین

از کتب ردود.

ص: 162

تنگ شکر

ابو نصر فتح الله خان شیبانی.

التنمیقات (فی التوقیعات)

میرزا فضل الله بدایع نگار. مذکور در آخر «مطلع الشموس» مؤلف.

التنویر (فی ترجمه رساله آیه التطهیر)

اردو، ترجمه رساله قاضی نور الله شوشتری، از حسن عباس موسوی کنتوری. ط. هند، 1341 ق.

التنویر (فی معانی التفسیر)

محمد بن حسن فتال نیشابوری. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

التنویر

ابو بکر بن عبد الرحمن حضرمی. مذکور در آخر دیوان چاپی او.

التنویر فی مولد السراج المنیر

ابو الخطاب عمر بن حسن از اولاد دحیه کلبی.

مذکور در وفيات ابن خلکان.

تنویر الصدور (فی ازاله الظلمه و کسب النور)

اخلاق، از علی اکبر بن فتح الله موسوی مشهدی (سده 13 ق). خ. موجود.

تنویر القلوب

محمد بن مرتضی، نواده برادر فیض کاشانی. خ.

موجود.

-الحمد لله الذي شرح صدور محبيه با نوار معرفته

تنویر المذاهب (فی تعلیقات المواهب)

حاشیه بر «مواهب علیه» کاشفی، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).

تنوير المرآت (فی شرح اسانيد الكافي)

شيخ علي بن محمد ابراهيم زاهد قمی نجفی (-1370 ق).خ. دیده شده.

تنوير المصباح (فی شرح تلخیص المفتاح)

ناشناخته، شرحی است بر تلخیص مفتاح الحساب غیاث الدین جمشید کاشانی که نسخه آن در نجف دیده شده.

تنوير المطالع

حاشیة قدیم جلال الدین محمد دوانی (-908 ق) بر حاشیه صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق) بر شرح مطالع قطب الدین رازی.خ. آستان قدس، چند نسخه.

-اما بعد الحمد لولی التعم

تنوير المطالع و تبصير المطالع

حاشیة جدید دوانی بر حاشیه دشتکی بر شرح مطالع.خ. موجود.

-الحمد لله الذى اطلع من مطالع البراهین...

تنوير المقباس من تفسير ابن عباس

محمد بن یعقوب فیروزآبادی (-817 ق) صاحب قاموس.سند روایت این تفسیر به محمد بن سائب کلبی (-146 ق) منته می شود و ابن عدی در «الکامل» به چنین تفسیری اشاره کرده است که از کلبی است.ط. مصر، 1314 ق و مکرر؛ بمبئی، 1280 ق.

التوايين، کتاب

ابراهيم بن محمد ثقفی (-283 ق).مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

التوايين، (و عين الورد) کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی بصری (-298 ق).ط.

نواتر القرآن

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق).خ.

موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

امير ذى المناقب ابن طاهر بن ابى المناقب الحسينى الرازى استاد پدر شيخ منتجب الدين.

ص: 163

مذکور در فهرست منتخب الدین.

التواریخ

سیف الدوله و هشودان بن دشمن زیار بن مرد افکن دیلی. مذکور در فهرست منتخب الدین.

التواریخ

فارسی و عربی، در رخدادهای مختلف، از مفتی عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

تواریخ الأئمه ---

ص: 164

توحد مالاند

اردو، ترجمهٔ تعبد مالاند در تحقیق قبلهٔ اسلام و جواب هندوان، ط.

التوحيد - التوحيدية

ابو الحسن بن درويش محمد، تأليف: 1129 ق.

خ. دیده شده.

-الحمد لله المتوحد في ذاته وصفاته

التوحيد

ابو جعفر احمد بن محمد بن عيسى اشعري قمی.

نجاشی به سه واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

التوحيد

ابو سهل اسماعیل بن علی بن اسحاق نوبختی (-311 ق). مذکور در فهرست شیخ، فهرست ابن ندیم و رجال نجاشی.

التوحيد ---

ص: 165

التوحيد

ابو سعيد سهل بن زياد آدمي رازی (سده 3 ق).

علان كليني و جعفر بن قولويه آن را از مؤلف روايت کرده اند.

التوحيد

ابو مالك ضحاک حضر مي. مذکور در رجال نجاشي.

التوحيد

محمد طاهر وحيد.خ. ديده شده.

التوحيد

ابو القاسم علي بن احمد شريف علوي كوفي (-352 ق). مذکور در رجال نجاشي.

التوحيد

علي بن حسن قطيفي (1291 ق). نسخه ناقص آن نزد شيخ فرج قطيفي شاگرد مؤلف موجود بوده است.

التوحيد

ابو الحسن علي بن حسن بن محمد طاطري.

مذکور در رجال نجاشي.

التوحيد

ابو الحسن علي بن حسين بن موسى بن بابويه قمي (-329 ق)، پدر شيخ صدوق. مذکور در رجال نجاشي.

التوحيد

علي بن مبارك بن علي قطيفي (-1266 ق).خ.

موجود.

التوحيد

علي بن محمد بن احمد بن علي بن سيف بحراني قطيفي. مذکور در «انوار البدرين».

التوحيد

ابو سلمه عليم بن محمد بکری چاچى. مذکور در رجال نجاشى.

التوحيد

عنايت الله بن حسين بن على بن محمد اخبارى.

مرحوم مرعى نجفى كه از مؤلف مجاز بوده از آن ياد کرده است.

التوحيد (من كتب الله الاربعة المنزله)

ابو محمد فضل بن شاذان نيشابورى (-260 ق).

مذکور در رجال نجاشى.

التوحيد

ملا محسن فيض كاشانى (-1091 ق). خ. فيض آباد هند.

التوحيد---

ص: 166

التوحيد

شيخ صدوق، محمد بن علي بن بابويه قمی (- 381 ق). ط. تهران، 1375، 1285 ق؛ بمبئی، 1322 ق.

التوحيد

ابو النضر محمد بن مسعود عياشي سمرقندی.

مذكور در رجال نجاشی.

التوحيد-توحيد المفضل

مفصل بن عمر جعفی کوفی. نجاشی از آن به کتاب فکر تعبیر کرده و بعضی آن را «کنز الحقایق» و «المعارف» نامیده اند. ط.

تهران، 1322، 1294 ق؛ نجف، 1369 ق؛ مصر، 1328 ق.

التوحيد

مهدی بن محمد تقی طباطبایی تبریزی (- 1241 ق). خ. موجود.

التوحيد

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف (تألیف خلاصه:

1250 ق).

التوحيد

اردو، از نیاز حسین عابدی هندی (معاصر). ط.

حیدرآباد.

التوحيد

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (- 1321 ق).

التوحيد

فارسی، نیز از محمد هادی تهرانی، در جواب سؤالی که از زنگبار در باب علم پروردگار به معدومات و ممتنعات به او رسیده، تألیف کرده است.

التوحيد

ابو محمد هشام بن حکم کوفی (-179 یا 199 ق). مذکور در رجال نجاشی.

توحيد الأئمة

اردو، از محمد هارون زنگی پوری هندی (-1339 ق). ط.

توحيد استدلالی

فارسی، از محمد بن محمود دهمدار (سده 10 ق).

خ. آستان قدس، ش 875 و 6393.

- حمد و سپاس بی قیاس مر خداوندی را که مشکات دل انسان

توحيد اهل التوحيد (فی الجامعه الاسلاميه)

در توحيد، نبوت و معاد، از محمد علی بن حسین هبه الدین شهرستانی. ط، 1341 ق.

توحيد برهانی

فارسی، از محمد بن محمود دهمدار. خ. موجود.

- جل ربی لا آله الا هو... منت و سپاس مر خداوندی را جل شأنه که نظام ملک و ملت...

توحيد رضوی

محمد رضا بن علی نقی همدانی (-1318 ق).

مذکور در «الانوار القدسیه» مؤلف.

توحيد عبادت

فارسی، از شریعت سنگلجی. ط، 1361 ق.

التوحيد العرفانی

عبد الکریم بن ابراهیم گیلانی. شیخ احمد احسائی این رساله را شرح کرده است. خ.

موجود.

توحيد القرآن

اردو، محمد هارون زنگی پوری (-1339 ق).

توحيد الكلمه بكلمه التوحيد

محمد علی هبه الدین شهرستانی، در بیان لزوم

ص: 167

اتحاد مسلمانان در عقايد و احكام و لزوم اتحاد آنان در برابر دشمنان اسلام.

توحيد كمالی

فارسی، از سيد محمد عصار تهرانی (-1356 ق) به صورت مناظره ای است بين آقا كمال و معلم او.

التوحيد و الاستطاعه (و الافاعيل و البداء)

عبد الله بن جعفر حمیری (سده 3 ق).

التوحيد و الامامه

قاضی نعمان مصری (-354 ق). مذکور در مقدمه طبع كتاب «الهمه فی معرفه آداب الائمه» مؤلف.

التوحيد و الايمان

ابو الفضل محمد بن احمد جعفی کوفی معروف به صابونی. مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد و البداء - التوحيد و الاستطاعه

التوحيد و التثليث

محمد جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق)، در جواب اعتراضات مسیحیان. ط. صيدا، 1332 ق. قم، 1412.

التوحيد و حدوث العالم

ابو محمد حسن نوبختی. مذکور در فهرست شيخ طوسی.

التوحيد و سایر ابوابه

ابو محمد یحیی بن محمد شریف علوی نیشابوری، مذکور در رجال نجاشی.

التوحيد و الشرك

ابو الحسن علی بن ابراهیم قمی، صاحب تفسیر قمی.

التوحيد و العدل

امام مهدی بالله حسین بن قاسم عیانی از اولاد ابراهیم طباطبا (-400 یا 404 ق).

التوحيد و العدل و الامامه

ابو طالب عبید اللہ بن ابی زید احمد انباری (-356 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التوحید و العدل

دو عنوان (الکبیر و الصغیر)، از امام قاسم الرسی (-246 ق). مذکور در «الحدائق الوردیه».

التوحید و العدل

اردو، از ظهور الحسین بارهوی (-1357 ق).

توحید و متعلقات آن

فارسی، منظومه، از میرزا حسن جابری اصفهانی، مؤلف «آفتاب درخشنده».

التوحید و المعرفة

ابو الحسن علی بن ابی سهل قزوینی. ابو عبد اللہ بن شاذان که از مشایخ نجاشی است آن را از مؤلف روایت کرده است.

التوحید و نفی التحدید

امام منصور باللہ قاسم عیانی (-393 ق).

مذکور در شرح الرساله الناصحه.

التوحید و نفی التشبیه

ابو عبد اللہ حسین بن علی بن موسی بن بابویه قمی، برادر شیخ صدوق، این رساله را سید مرتضی علم الهدی از مؤلف روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

توحید، نبوت و امامت

فارسی، از محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ. دیده شده.

-بدانکه اثبات صانع عالم محتاج به مقدمات بسیار و تطویل و اکثار نیست.

توحیدنامه

فارسی، نظم توحید مفضل، از اسماعیل بن حسین نائب تبریزی معروف به مسأله گو (-1374 ق).

توحيد هوشمندان

فارسی، از مهدی ابی الحسن الهی قمشه ای (1319 ق-). ط.

التوحيدیه---

ص: 169

توضیح الاشکال

فارسی، ترجمهٔ تحریر اقلیدس، از مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق). خ. آستان قدس، ش 12202 (1312 ق)

-سپاسی که مهندسان کارخانهٔ ابداع از تقدیر او قاصرند

توضیح الاصول (فی شرح تهذیب الوصول)

عباد بن احمد بن اسماعیل حسینی گلستانه، معاصر علامه حلی مؤلف «تهذیب الوصول»، تاریخ شرح: 707 ق به خواهش محمود بن محمد طبری. خ. آستان قدس، ش 6491

توضیح الاقوال و الادله (فی شرح الاثنی عشریه)

(الصلاویه)

شرف الدین علی بن حجه الله شولستانی (-1065 ق). شرح «الاثنی عشریه» صاحب معالم است.

التوضیح الانور (بالحجج الوارده لدفع شبه)

(الاعور)

نجم الدین خضر بن محمد حبله رودی رازی، تألیف: 839 ق. مقصود از اعور یوسف بن مخزوم اعور واسطی است. خ. آستان قدس، ش 398.

توضیح البیان - تسهیل الاوزان

فارسی، در مقادیر و اوزان، از حبیب الله بن علی مدد ساوجی (-1340 ق)، مرتب بر 3 مقدمه، 3 مقصد و خاتمه و هریک در چند فصل، تألیف:

1294 ق. ط. تهران، 1313 ق.

-الحمد لله الموفق للصواب

توضیح التذکره

شرح تذکره نصیریّه در نجوم، از نظام الدین حسن بن محمد معروف به نظام اعرج نیشابوری، تألیف: 711 ق. خ. آستان قدس، ش 5569 (833 ق)، ش 5347 (986 ق)، ش 5346 (987 ق) و چند نسخهٔ دیگر.

-الحمد لله الذى جعلنا من المتفكرين فى خلق السموات و الارض

توضيح الحال - رساله فى تزكیه الزاوى

محمد بن حسن بن شهيد ثانى معروف به شيخ محمد سبط (-1030 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذى جعل الكائنات على وجوه اعدل شاهد

توضيح الحروف

در تشریح حروف هجا، از محمد على هبه الدين شهرستانى، مادّة تاريخ ختم: بکره يوم المبعث.

-الحمد لله الذى الهمنا الحروف لتوضيح المعانى

توضيح الحساب

حاشیة خلاصه الحساب شيخ بهائى، از محمد تقى بن حسين على هروى (-1299 ق)، تأليف:

1241 ق.خ. آستان قدس، ش 13252 (1290 ق).

توضيح الخلاصه

فارسی، شرح خلاصه الحساب شيخ بهائى، از محمد امين بن ميرزا جان نجفى قمى، شاگرد شيخ.خ. آستان قدس، ش 5398 و ش 7529.

توضيح خلاصه الحساب

عبد النبى بن على كاظمى (-1256 ق). مذکور در «تكملة نقد الرجال» مؤلف.

توضيح الدلائل (على ترجيح مسائل الرسائل)

حاشیة فرائد الاصول شيخ انصارى، از محمد حسين بن محمد مهدى سلطان آبادى كره رودى (-1314 ق).خ. دیده شده.

توضيح الدلائل (فى ترجيح الفضائل)

از اين كتاب در «جواهر المطالب» فى فضائل على بن ابى طالب تأليف فخر الدين طريحي و «جواهر الاخبار» نجف على زنوزى بسيار نقل شده است.

توضیح الرسائل

حاشیه بر رسائل شیخ انصاری، از علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء (1331 ق-). خ. دیده شده.

توضیح الرشاد فی تاریخ حصر الاجتهاد

محمد محسن بن محمد علی، آقا بزرگ تهرانی، صاحب ذریعه، تالیف: 1359 ق به خواهش سید جعفر اعرجی.

-الحمد لله و الصلاة و السلام على رسول الله...

توضیح الرشاد (فی شرح الارشاد) ---

ص: 171

کاشانی، مؤلف «توضیح الآیات».

توضیح المسائل

فارسی، رساله عملیه، از آیت الله آقا حسین بروجردی. این رساله را شیخ علی اصغر کرباسچیان به فارسی ترجمه کرده. ط. تهران، 1375 ق.

توضیح المشربین

فارسی، در تصوف و عرفان، از سده 11 ق.

مؤلف که ناشناخته است در این کتاب میان سخنان مبطلین و مصححین طریقه تصوف محاکمه کرده است. این رساله در 23 باب و هر باب در 4 فصل است. خ. موجود.

توضیح المشكلات (فی ترکیب بعض الآیات و

الاشعار و الاحجیات)

فارسی، ناشناخته. ط. ایران، 1294 ق؛ تبریز 1324 ق.

توضیح المشكلات

در صرف و نحو و عروض، از محمد حسن بن قنبر علی زنجانی (ح- 1340 ق). مذکور در «زهر الرياض» اردوبادی.

توضیح المطالب

فارسی، شرح خلاصه الحساب شیخ بهائی، از ابو طالب بن میرزا بیک فندرسکی، نواده میر ابو القاسم فندرسکی و معاصر صاحب ریاض.

توضیح المقاصد (فی وقایع الایام)

تاریخ، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). ط. مصر، 1313 ق (با «شرح البائیه»); ایران، 1315 ق (با «مسار الشیعه»).

توضیح المقال ---

ص: 172

التوفيق (فی الجمع بین الحکمه و الشریعه)

شیخ علی حزین گیلانی (-1181 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

التوفیق للوفاء، کتاب (بعد تصریف) (او تفریق)

دار الفناء)

رضی الدین علی بن طاوس حسینی حلّی (-664 ق). مذکور در امل الآمل.

توفیق المتفرقات

قواعد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

التوفیقات الالهیه

فارسی، مواعظ رمضان، از حسن بن حسین بن اسماعیل حسینی یزدی واعظ متخلص به فانی (معاصر). مذکور در اکسیر الاخبار مؤلف.

التوقف، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان کیمیاوی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

توقیع الامام العسکری (علیه السلام)

به خط سید حسن نیاز طباطبایی در 1247 ق، به ضمیمه وصایای پیامبر (صلی الله علیه و آله) به امیر المؤمنین (علیه السلام). خ. شهید مطهری.

توقیعات التقویم

فارسی، مثنوی، از حسن طوطی اهری.

-چو در تقویم بود الفاظ مشکل

به کشف آن همه دل بود مایل

التوقیعات (الخارجة من الناحیه المقدسه) -

توقیعات خارجة از ناحیه امام زمان (علیه السلام)

عربی و فارسی، منسوب به علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). ط. بمبئی.

التوقيعات (الخارجة من الناحية المقدسة)

ابو العباس عبد الله بن جعفر حمیری قمی از اصحاب امام عسکری (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

توقيعات کسری انوشیروان عادل

فارسی، ترجمه جلال الدین محمد طباطبائی زواری (-995 ق). ط. کلکته، 1240 ق و چندین چاپ دیگر. این کتاب قبلاً از پهلوی به عربی ترجمه شده بوده است.

توقیف السائل (علی دلایل المسائل)

فقه، از علی بن حسین بن محیی الدین جامعی، تألیف: 1124 ق. خ. موجود.

-الحمد لله المتطول علی عباده بالارشاد الی شرایع الاسلام

التوکل، کتاب

از مأخذ «البلد الامین» کفعمی.

التولانیة

فقه، در صلاه، از شیخ علی تولانی، شاگرد شهید اول. خ. آستان قدس، ش 2283 (917 ق)، ش 2718 و ش 6187.

التولد، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب قمی اشعری، کتاب را احمد بن ادریس (-306 ق) از مولف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

التولی عن الجائر ---

ص: 173

(-573 ق).خ.آستان قدس.

تهافت الفلاسفه

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق).خ.نور عثمانیه و بشير آقا.

استانبول.

التهانی، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق).

التهانی، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمران مرزبانی (-388 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

التهجد

ابو الفرج محمد بن علی بن یعقوب بن اسحاق بن ابی قره قنانی کاتب مولف کتاب عمل الشهور و عمل الجمعه و از مشایخ نجاشی. کفعمی در تالیفات خویش از آن نقل کرده است.

التهجدیه

فارسی، از رضی الدین محمد بن حسن قزوینی (-1096 ق)، در آداب نماز شب.خ. دیده شده.

تهدید المکفرین

مخالفت با تکفیر بدون حجت، از محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).ط.بغداد.

التهذیب

احمد بن محمد بن حسین بن دؤل قمی (-350 ق).مذکور در رجال نجاشی.

التهذیب - تهذیب المسترشدين

در عبادات شرعیه، از علامه ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراچکی (-449 ق).پیوست کتاب «التلقین لاولاد المؤمنین» مولف.

تهذیب الاحکام

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). ط. تهران، 1316-1318 ق؛ نجف 1377-1382 ق. خ. آستان قدس، ش 1638 (978 ق) و چندین نسخه دیگر.

-الحمد لله ولي الحمد و مستحقه...

تهذيب الاخلاق

ابراهيم بن محمد شبر حسيني (1308 ق-).

تهذيب الاخلاق

احمد بن عبد الله كوزكناني نجفي (-1327 ق).

خ. موجود.

تهذيب الاخلاق

عباسقلي بن محمد باقر باكوئي (-1252 ق).

تهذيب الاخلاق

محمد صالح بن عبد الباقي، مازندراني معروف به آقا بزرگ. مذکور در اجازه حيدر علي نواده مؤلف.

تهذيب الاخلاق

عبد الوحيد گيلاني، شاگرد شيخ بهائي و مؤلف انيس الواعظين.

تهذيب الاسلام

اردو، ترجمه «حليه المتقين» مجلسي، از مقبول احمد دهلوي (معاصر).

تهذيب اصلاح المنطق ---

ص: 174

ابراهیم طباطبا. از این کتاب عبیدلی نسابه فراوان نقل کرده است.

تهذیب الانساب (و نهاییه الاعقاب)

ابو الحسن محمد بن محمد بن علی عبیدلی حسینی نسابه (-435 ق). خ. دیده شده.

تهذیب البیان

نحو، از بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 3790 (1005 ق). ط. هند.

-باسمک یا رب یتدی الکلام

تهذیب التاریخ

ابو علی احمد مسکویه. مذکور در ابتدای تاریخ بیهق.

تهذیب التعالیم

ابو نصر منصور بن علی بن عراق (-پس از 408 ق). ابوریحان که شاگردش بوده در «الاستیعاب» از این کتاب نقل کرده است.

تهذیب الخصائل (و تذهیب الفضائل)

اردو، اخلاق. ط. هند.

تهذیب الشیعه (لاحکام الشریعه)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در ایضاح الاشتباه علامه حلی.

تهذیب الصرف - الساعیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

تهذیب الطبع

ابو الحسن محمد بن احمد بن محمد شریف ابن طباطبا اصفهانی (-322 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

تهذیب طریق الوصول (الی علم الاصول) - تهذیب

الاصول

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق)، به نام فرزندش فخر المحققین، تألیف کرده.

ط. تهران، 1308 ق.خ. آستان قدس، ش 2861 (728 ق)، ش 13974 (777 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله رافع درجات العارفين...

تهذيب العين

لغت، از ابو الحسن علی بن محمد عدوی سمیساتی (زنده در 377 ق). این کتاب تهذیب «کتاب العين» خلیل بن احمد است.

تهذيب الفرائد---

ص: 175

تهران آزاد

فارسی، از عباس خلیلی. ط. تهران.

تهران مخوف

فارسی، داستان، از مرتضی مشفق کاظمی. ط.

تهران، 1340 ش و مکرر.

التهللیه

شرح کلمه توحید، ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لمن تفرّد و تعالی ان توحّد

تهلیله

فارسی، شرح کلمه توحید. خ. دیده شده.

التهللیه

در حکم تهلیل در آخر اقامه، از محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق).

-الحمد لله حمدا كثيرا كما امر...

التهللیه

در اعراب کلمه توحید، از محمد کاظم موسوی نحوی بروجردی (-1344 ق).

التهللیه

فارسی، تفسیر کلمه توحید، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-908 ق) که برای سلطان حسن بیک تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 5886 و ش 5978.

-آفتاب جمال قدم از آن متعالی است...

تهنیت، مثنوی در

فارسی، از حسن بیک رفیع قزوینی. مذکور در خزانه عامره.

تیا ترا نوش - تآ ترا نوش

فارسی، منظوم، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی.

ط. تهران.

التیار

دیوان احمد بن علی صافی نجفی (معاصر).

التیار فی انساب ملوک القاجار

سید جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق)، به نام حشمت الدوله عبد الله میرزا نگاشته.

التیاسر ---

ص: 176

تیمارستان - دار المجانین

فارسی، داستان، از محمد علی جمال زاده. ط.

تهران، 1320 ش و مکرر.

تیمم

فارسی، فقه، از علی اصغر بن علی اکبر بروجردی (1231 ق-). مذکور در آخر «نور الانوار» مؤلف.

التیمم، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی، شیخ صدوق (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

التیمم الاستدلالی

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری (-1281 ق). خ. دیده شده.

تیمور نامه - تهر نامه

فارسی، مثنوی در احوال تیمور، از عبد الله هاتقی (-927 ق) خواهرزاده جامی. این کتاب نظم ظفرنامه شرف الدین علی یزدی است. ط.

-به نام خدایی که فکر خرد

نیارد که تا کنه او پی برد

التیمیه

انساب، از سید هاشم بن سلیمان کتکانی بحرانی (-1107 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

ثابت نامه

گجراتی، در انتقام از قاتلان سید الشهداء (علیه السلام)، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر).

ثابت نامه

اردو. ط. هند.

النار فی تاریخ خوار

ابو الحسن محمد بن عبد الله سلامی مخزومی (-393 ق). مذکور در «تاریخ بیهق».

النارات

منظومه میمیه، در فاجعه کربلا و ماجرای مختار، منسوب به احمد بن متوَّج بحرانی. خ.

سامراء.

الثاقب فی المناقب

محمد بن علی جرجانی، معاصر ابن شهر آشوب (-588 ق). ظاهراً این کتاب همان «ثاقب المناقب» است که از آن یاد می شود.

ثاقب شهاب البرهان (فی رجم متبعی القادیان)

فارسی، از مهدی بن صالح موسوی کاظمی (-1358 ق)

-الحمد لله مخزی المغترین

الثاقب المسخر علی نقض المسخر

اصول دین، از ابو الفضائل احمد بن موسی بن طاوس حسنی حلّی (-673 ق)

ثاقب المناقب

در معجزات پیامبر و ائمه (علیه السلام)، از عماد الدین محمد بن علی طوسی معروف به ابن حمزه، معاصر شیخ منتجب الدین (-پس از 585 ق)، تألیف: 560 ق. از آن در کتب متأخرین نقل شده است.

ثاقب المناقب

سید هاشم کتکانی بحرانی. ظاهراً مقصود از «مدینه المعجزات» اوست.

الثبت المصان-بحر الانساب

ابو النظام قوام الدين حسینی نقیب واسط.

الثبت الموسوی (فی اجازة النقی) - ثبت الاثبات

ثبوت الخلافه

اردو، از دکتر نور حسین صابر جهنگ (معاصر).

ط. هند.

ثبوت شهادت

اردو، در شهادت سید الشهداء (علیه السلام)، از محمد هارون زنجیفوری (-1339 ق). ط.

ثبوت الولاية علی البکر (البالغہ الرشیدہ فی

التزویج)

احمد بن ابراهیم بحرانی (-1131 ق) پدر شیخ یوسف بحرانی. مذکور در «لؤلؤه البحرین».

ثبوت الهلال (فی اول شهر رمضان او اول شوال)

محمد صالح خاتون آبادی (-1126 ق). خ.

سامراء.

ثروت ملل

فارسی، ترجمه محمد علی بن محمد حسین فروغی ذکاء الملک. ط. تهران.

نعبان مبین (لاعداء الدین)

در استحباب گریه برای سید الشهداء، رد رساله «التجم» عبد الشکور. ط.

نعلیه

فارسی، مثنوی، از محمد باقر قرابولاغی خلخالی (زنده در 1310 ق). ط. تبریز، 1329 ق.

الثغر الباسم (من شعر کساجم)

دیوان ابو الفتح محمود بن حسین رملی (-ح 350 ق)، صاحب «ادب الندیم»، ط. بیروت، 1313 ق.

-الحمد لله الذي منّ على عباده...

الثغور الباسمه (فی مناقب السیده فاطمه (علیه السلام))

ناشناخته. مذکور در کشف الظنون.

ثقات الرواه

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر). ط.

تهران، 1363 ق.

الثقات العیون (فی سادس القرون)

محمد محسن بن علی، آقا بزرگ تهرانی. این کتاب جزء سوم «طبقات الاعلام» مؤلف است، آغاز تألیف: 1346 ق.

الثقه، کتاب

کیمیا، از ابو الفیض ذو النون بن ابراهیم مصری.

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الثقه (و بیان المراد منه عند علماء الرجال)

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در البدر التمام.

الثقه بصحه العلم

ابو موسی جابر بن حیان صوفی کیمیاوی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

التقاء

ابو بکر محمد بن خلف بن مرزبان. در «معجم الادباء» از آن نقل شده.

الثقلین (و التکلم فی تعیین الاکبر منهما)

صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی (سده 12 ق). مذکور در اجازه سید عبد الله جزائری.

ثقوب الشهاب (فی رجم المرتاب)

فارسی، ردّ صوفیه، از شاگرد میر داماد که ظاهراً سید احمد بن زین العابدین عاملی بوده است. در «نصیحت الکرّام» ملا عصام، و کتاب محمد علی طباطبایی از مؤلف به «السید الجلیل تلمیذ المیر الداماد» تعبیر شده است.

التلاّثه، کتاب

ابو الحسین احمد بن فارس قزوینی (-375 یا 395 ق) صاحب «مجمّل اللّغه». خ.

اسکوریا، ش 363 (771 ق).

ص: 179

الثلاث و الاربع

ابو القاسم حميد بن زياد دهقان (-310 ق).

مذكور در رجال نجاشی.

الثلاث و الاربع

ابو العباس عبید الله بن احمد نخعی. المذكور در رجال نجاشی.

الثلاث و الاربع

ابو الحسن علی بن محمد ملقب به بزرگ. این کتاب و کتاب قبل را حمید نینوایی از مؤلفان آنها استماع کرده. المذكور در رجال نجاشی.

ثلاث و اربعون حدیثا عن النبی (صلی الله علیه و آله)

فخر المحققین محمد بن حسن بن یوسف حلی (-771 ق). خ. موجود.

-بعد حمد واجب الوجود و مفیض الخیر و الجود... یقول اضعف عباد الله تعالی محمد بن الحسن بن المطهر...

ثلاثون فصلا---

ص: 180

ثمرات

در علم و علم اصول، از عبد الحسين بن عيسى رشتی (1292 ق-). خ. دیده شده.

ثمرات (فی تلخیص العبات)

سید محسن بن احمد لکهنوی (1329 ق-).

ثمرات الاسفار

سفرنامه، از محمد نجیب مروءه عاملی. ط.

ثمرات الاشجار

فارسی، هیأت و نجوم، از علی شاه بن محمد قاسم خوارزمی، تالیف: 952 یزدجردی. خ.

آستان قدس، ش 11448.

-به نام ایزد خداوند بخشاینده مهربان

ثمرات الاعواد

در مصائب معصومین، از علی بن حسین هاشمی نجفی. ط. نجف، 1355 ق.

ثمرات الاوراق

به احتمال از ابراهیم احدب. در شرح شافیة محمد بن امیر الحاج (تالیف: 1173 ق) از آن نقل شده است.

ثمرات الجنیه (من الحدیقه الحسینیه)

باقر بن اسماعیل کجوری تهرانی (-1313 ق).

مذکور در «الخصائص الفاطمیة» مؤلف.

ثمرات الحیات

فارسی، مواعظ و مناقب و مصائب، از محمود بن عبد العلی موسوی درب امامی (-ح 1372 ق). ط. مکرر.

ثمرات العلوم

محمد علی واعظ مبارکی اصفهانی. مذکور در علماء معاصرین خیابانی.

ثمرات لباب الالباب (فی الرد علی بعض اهل

الكتاب)

در رد مسیحیان، از علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (-1287 ق). صاحب «انوار البدرین» نسخه آن را داشته است.

ثمرات المطالعه

محمد بن عقیل علوی حضرمی (-1350 ق).

مذکور در «العتب الجمیل» مؤلف.

ثمرات النظر (فی علم الاثر)

درايه الحديث، از محمد بن اسماعیل یمانی (-1182 ق). مذکور در «اتحاف النبلاء» صديق حسن خان.

الشمه ---

ص: 181

-الحمد لله الذي خلق الانسان علمه البيان

ثمره الحياه (و ذخيره الممات)

شرح چهل حديث، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری شیرازی مؤلف «تعبير طيف الخيال». مذکور در نجوم السماء.

ثمره الخلافه

فارسی، از محمد بن دلداری علی نقوی لکهنوی (-1284 ق) در موضوعات شهادت امام حسین علیه السلام. ط.

-الحمد لله الذي وفقنا لاتباع السنه السنیه

ثمره الدوحه الحیدریه

علی نقی حیدری. «الدوحه الحیدریه» هم از اوست و این کتاب را از آن برگرفته و فرزند مؤلف، محمد بن علی نقی مطالبی بر آن افزوده است.

ثمره الساعی

اردو، از سید محمد باقر هندی. ط.

ثمره الشجره (فی مديح العتره المطهره)

محمد بن طاهر سماوی (-1370 ق). ط. نجف، 1330 ق (با شجره الرياض).

ثمره الشجره الالهيه

فارسی، اصول دین و اختصاری از «شجره الالهیه»، هردو از فیض کاشانی. مذکور در فهرست تالیفات او.

ثمره الطاعه-اثبات الشفاعه

فارسی، در رد منکرین شفاعت، از محمد حسین موسوی شاه چراغی، مرتب بر مقدمه، 3 فصل و خاتمه، تألیف 1361 ق. ط. تهران، 1361 ق.

الثمره الظاهره (من الشجره الطاهره)

انساب طالبین، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیه دیباجی (-776 ق)، شاگرد علامه حلّی و استاد مؤلف «عمده الطالب».

ثمره العقبی (فی شرح ذخیره الجزاء)

معز الدین محمد بن ابی الحسن موسوی (سده 11 ق)، مؤلف انیس الصالحین.

نمبره الفؤاد

فارسی. ط. ظاهراً تصحیف «نمبره الفؤاد» است.

نمبره الفؤاد

اردو، اخلاق، از غلام عباسعلی مدراسی. ط.

نمبره الفؤاد

فارسی، ترجمه تفسیر فرات، از یوسف بنایی، تألیف: 1372 ق. ط. تبریز، 1372 ق.

نمبره الفؤاد

در اسرار احکام و عبادات، از قطب الدین محمد بن علی شریف لاهیجی (- پس از 1075 ق) شاگرد میرداماد. خ. آستان قدس، ش 3523 (1072 ق بخط فرزند مولف) و ش 3524 (1075 ق).

- الحمد لله الذی جعل قوام الدین

نمبره الفؤاد

اصول، از محمد مهدی بن محمد شفیع استرابادی (- 1259 ق)، تألیف: 1235 ق.

مذکور در کشف الحجب.

- احمد الله علی جزیل نعمائه...

نمبره الفؤادیه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (- 1374 ق).

نمبره القول بالصحیح و الاعم

محسن بن حسن اعرجی کاظمی (- 1227 یا 1228 ق).

النمبره المرضیه (فی بعض الرسائل الفارابیة)

مجموع رسائل ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (- 339 ق). ط. لیدن، 1889 م.

ثمره النبوه-الزّهاء

در احوال صديقه طاهره سلام الله عليها، از نیاز حسين عابدي هندی. ط. حيدرآباد دکن.

التمينه في وصف المدينه، الرساله

محمد بن عبد الله موسوي مدني معروف به كبريت، صاحب رحله الشتاء و الصيف.

الثناء العاطر (على اهل بيت الطاهر)

قصيده لاميه، از ابو بكر بن عبد الرحمن حضرمي. ط. (در ديوان او).

ثناء المعصومين

محسن فيض كاشاني (-1091 ق). خ. ديده شده.

-اللهم اجعل شرايف صلواتك و نوامى بركاتك...

ثناء المعصومين

محمد بن محمود دهدار. خ. ديده شده.

-الحمد لله رب العالمين حمدا ازليا بابدته

الثواب، كتاب

ابو جعفر محمد بن علي بن محبوب اشعري قمى.

كتاب را ابن ادريس (-306 ق) از او روايت مى كند. مذكور در رجال نجاشى.

ثواب الاعمال

ابو محمد جعفر بن سليمان قمى. محمد بن حسن قمى (-343 ق) آن را از مؤلف روايت مى كند. مذكور در رجال نجاشى.

ثواب الاعمال

ابو عبد الله حسين بن علي بن سفيان بزوفرى.

شيخ مفيد (-413 ق) آن را از مؤلف روايت مى كند.

ثواب الاعمال

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دور - قانی. ابن ادريس (-306 ق) و دیگران آن را از مؤلف روایت می کنند.

ثواب الاعمال

ابو الحسن علی بن احمد بن حسین طبری آملی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

ثواب الاعمال

ابو عبد الله محمد بن حسان رازی زبیبی (یا زینی). ابن ادريس (-306 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

ثواب الاعمال

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). ط. مکرر (با عقاب الاعمال).

خ. آستان قدس، ش 6755 (977 ق) و چندین نسخه دیگر.

ثواب الاعمال

ابو جعفر محمد بن عیسی بن عبید یقطینی، از اصحاب جواد علیه السلام. سعد بن عبد الله حمیری (-300 ق) آن را از مولف روایت می کند.

ثواب الاعمال

احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق). ط.

(ضمن جوامع الكلم).

ثواب الافطار

فارسی، از محمد کاظم بن محمد گیلانی ملک الاطباء (معاصر ناصر الدین شاه قاجار). ط.

تهران.

ثواب انا انزلناه

ابو محمد (یا ابو علی) حسن بن عباس بن حراش (یا حریش) رازی. سعد بن عبد الله حمیری (-300 ق) آن را به یک واسطه از مؤلف روایت می کند.

ثواب انا انزلناه

ابو الحسن علی بن محمد معروف به بزرگ.

حمید بن زیاد نینوایی (-310 ق) آن را از

ص: 183

مؤلف استماع کرده است.

ثواب انا انزلناه

ابو عبد الله محمد بن حسان رازی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

ثواب انا انزلناه---

ص: 184

جاء الحق

در صلاه جمعه ورد بر ملا خلیل قزوینی، از یکی از معاصرین او، آغاز تالیف: 1076 ق.خ.

مرعشی قم.

جابر و الکیما

محمد علی هبه الدین شهرستانی.

جابلسا و جابلقا

محمد باقر بهاری همدانی (-1333 ق).خ.

موجود.

جارج العینین (فی مصیبه مولانا الامام ابی عبد الله

الحسین)

محمد صادق بن محمد باقر حسینی واعظ اصفهانی، معاصر فتحعلی شاه قاجار، مرتب بر 30 فصل و خاتمه.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی هدانا الی صراط المستقیم

جارج نامه سه دفتر

فارسی، تاریخ.خ. فیض آباد هند.

جاسوسی چیست

فارسی، از کاپیتان ادواردتو، ترجمه نظام الدین نوری.ط. تهران، 1306 و 1311 ش.

جاسوسی و جلوگیری از آن

فارسی، ترجمه شرف الدین قهرمانی فرزند عمید الدوله کیومرث میرزا.ط. تهران، 1308 و 1311 ق.

جاسوسی انگلیسی

فارسی، از ادواردتو، ترجمه نظام الدین نوری.

ط. تهران، 1306 ق.

جالیه الکدر (باسماء اصحاب سید الملائک و

البشر) - المنظومه البدریه

منظومه منسوب به علی بن حسن بن عبد الکریم برزنجی حسینی (سده 12 ق)، که گویا از روی رساله بدریه برادرش سید جعفر برزنجی به نظم آورده است. ط.

جالیه الکرب (باصحاب سید العجم و العرب)

در ذکر اصحاب بدر و احد، از جعفر بن حسن شریف برزنجی (-1177 ق). همین کتاب را علی بن حسن برزنجی به نظم آورده است که در بالا یاد شد.

جاماسب نامه

فارسی، نجوم، منسوب به جاماسب فرزانه فرزند لهراسب، ترجمه میرزا عبد الله بن عیسی افندی اصفهانی (-1130 ق). ط. بمبئی. صاحب ریاض العلماء. خ. آستان قدس، ش 8477 (1241 ق) و ش 12092 (1253).

-سپاس ایزد را که ما را آفرید چنانکه خواست

جاماسب نامه

فارسی، منظومه منسوب به خواجه نصیر الدین طوسی (-672 ق). خ. ایا صوفیه.

ص: 185

فارسی، مثنوی بر وزن حدیقه سنایی، از رکن الدین اوحدی مراغه ای اصفهانی (-738 ق) که به نام سلطان ابو سعید سروده. ط. تهران، 1307
ش.خ. آستان قدس، ش 4480 (922 ق) و چند نسخه دیگر.

-قل هو الله لامرء قد قال

من له الحمد دائما متوال

جام جم ---

ص: 186

جام گیتی نما

فارسی، حکمت، از میرزا نصیر حسینی طبیب اصفهانی (-1191 ق). مذکور در مقدمه دیوان فرصت.

الجامع

ابو علی احمد بن محمد مسکویه (-421 ق).

مذکور در معجم الادباء.

الجامع (فی ابواب الحلال و الحرام)

ظریف بن ناصح کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجامع (فی ابواب الشریعه)

ابو محمد حسن بن علی ججال (سده 4 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی ابواب الفقه)

ابو الحسن علی بن حمزه بطنینی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی ابواب الکلام)

ابو عبد الله محمد بن عبد الله جرجانی (سده 3 و 4 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الاحادیث) - جامع البزنطی

ابو جعفر احمد بن محمد بن زید بزنطی (-221 ق).

الجامع (فی الاخبار)

ابو الحسن علی بن ابی سعید (یا ابی سعد) خیاط.

شیخ منتجب الدین به واسطه پدر خویش آن را از مولف روایت می کند.

الجامع (فی الاخبار)

محمد علی بن محمد شاه عبد العظیمی (-1334 ق). وی اخبار مربوط به زنان را از این کتاب برگرفته و «تنبيه الغافلات» نام نهاده که طبع

الجامع (فی الاسطرلاب)

جابر بن حیان صوفی (-200 ق). مذکور در «غایه الحکیم» مجریطی.

الجامع (فی الاصول و العقاید)

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق). مذکور در فهرست کتب او.

الجامع (فی الاصول و الفروع و الاخلاق)

فارسی، محمد بن محسن بن مرتضی علم الهدی. مذکور در روضات الجنات.

الجامع (فی اعمال شهر رمضان)

عبد الباقی بن محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1207 یا 1208 ق). مؤلف «فیض قدسی» نسخه آن را دیده بوده است.

الجامع (فی الامامه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی انواع الشرایع)

حمید بن زیاد دهقان کوفی (-310 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی التجوید)

مجموعه قرآت مرویه به طریقه ابو البرکات محمد بن محمد بلوی. خ. مجلس تهران.

-الحمد لله الذي جعل اهل القرآن من خصوص اهله

الجامع (فی ترجمه النافع)

فارسی، ترجمه «النافع يوم الحشر» فاضل مقداد، از محمد علی بن محمد حسین شهرستانی (-1344 ق) تاریخ ترجمه: 1324 ق. ط.

تهران، 1325 و 1378 ق؛ بمبئی، 1326 ق.

الجامع (فی الحدیث)

ابو محمد حسن بن احمد بن محمد بن هیثم عجلی رازی، که از شیخ صدوق بدون واسطه و هم به واسطه برادرش حسین روایت می کند و

نجاشی اورا در کوفه درک کرده.

ص: 187

الجامع (فی الحدیث)

ابو محمد حسن بن حمزه شریف طبری مرعشی (-358ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الحدیث)

ابو طاهر محمد بن ابی یونس تسنیم معروف به وراق حضر می کاتب امام عسکری علیه السلام.

الجامع (فی الحدیث)

محمد بن احمد بن یحیی. شیخ صدوق در المرشد از این کتاب نقل می کند.

الجامع (فی الحدیث)

ابو جعفر محمد بن حسن بن احمد بن ولید معروف به ابن ولید (-343ق). شیخ طوسی از این کتاب در تهذیب نقل کرده و از روایت ابن طاوس در «الاقبال» بر می آید که وی نسخه آن را داشته است.

الجامع (فی الحدیث)

ابو عبد الله موسی بن قاسم بن معاویه بن وهب بجلی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الحلال و الحرام)

ابو علی عمرو بن عثمان ثقفی کوفی خزّاز. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الجامع (فی الطب)---

جامع الاحكام (فی شرح شرایع الاسلام)

سید محمد بن حسن بن محسن مقدس اعرجی کاظمی (-1303 ق).خ.دیدہ شدہ.

جامع الاحكام (فی مسائل الحلال و الحرام)

رضی الدین محمد بن محمد بن محمد تقی حسینی (سده 12 ق) مرتب بر مقدمه، 4 منهج و خاتمه، تالیف: ح 1105 ق.خ. آستان قدس، ش 1981 (1105 ق، خط مولف).

جامع الاحكام و السنن

محمد بن سلیمان خطی، شاگرد ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق)، مرتب بر فصول.

جامع الاخبار ---

ص: 189

-الحمد لله الذي دلنا على الاحكام

جامع اشئاء الرواه و الروايات (عن الائمة

الهداه)

نظام الدين ابو القاسم على بن عبد الحميد نيلي شاگرد فخر المحققين. مذکور در كشف الحجب.

جامع الاصول

اصول فقه، از محمد تقی بن محمد حسين كاشانی (-1321 ق).

جامع الاصول (فی شرح رساله الفصول)

نجم الدين خضر بن شمس الدين محمد بن على جبرودی، تألیف: 834 ق، شرح تعریب فصول نصیریة است. خ. آستان قدس، ش 408 (856 ق).

جامع الاصول

اصول فقه، از زين العابدين بن ابی القاسم طباطبائی معروف به سيد آقا (-1303 ق) که ظاهراً ناتمام مانده.

جامع الاصول ---

ص: 190

جامع التأویل

تفسیر، از احمد بن فارس لغوی. مذکور در معجم الادباء.

جامع التجارب

فارسی، طب، از ابو طالب متطبب شریف حسینی، متولی آستانه رضوی، در یک مقدمه، 28 فصل و خاتمه. خ. موجود.

-الحمد للرب الکریم... بعد چنین گوید حاجب درگان واجب التعظیم ابو طالب مشرف مشرف به تولیت ثامن ائمه

جامع التفسیر

امام ابو القاسم حسین بن محمد بن فضل، راغب اصفهانی (-502 ق). بیضاوی در «انوار التنزیل» از این تفسیر بسیار استفاده برده است.

ط. مصر، 1329 ق (جزء اول).

-الحمد لله على آلائه...

جامع التفسیر ---

ص: 191

العلماء». صاحب ریاض یکی بودن آن را با «جامع الاسرار» و یا «جامع الانوار» محتمل دانسته است.

جامع الحکایات

فارسی، در فرج بعد از شدت، از حسین بن اسعد (یا سعد) بن حسین دهستانی مؤیدی. ط. بمبئی، 1276 و 1329 ق؛ تهران، 1340 ش.

- حمد و ثناء قیومی را که عجز عقول...

جامع الحکایات

فارسی، از جمال الدین محمد عوفی که در سالهای 617-625 ق به نام سلطان شمس الدین التتمش تالیف کرده. ط. لیدن (مقدمه).

جامع الحکمتین

حکیم ناصر خسرو علوی، شرحی است بر قصیده ابو الهیثم احمد بن حسن جرجانی. ط.

تهران، 1332 ق.

جامع الحلال و الحرام

ابو الفضل عباس بن هشام ناشری (-220 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

جامع الحواشی

حواشی «استبصار»، «تهذیب» و «من لا یحضره الفقیه»، از محمد تقی مجلسی، علامه مجلسی، عبد الله شوشتری، شیخ بهائی، سلطان العلماء، مراد تفرشی محمد امین استرآبادی و دیگران.

تاریخ تدوین: 1133 ق. خ. مرعشی قم.

جامع خواص اسرار القرآن

عبد الرحمن بن علی بن احمد قرشی. خ. مجلس تهران.

جامع الخیرات (فی شرح اسرار الصلاة)

محمد علی بن محمد حسن آرنی کاشانی، مجاز از ملا احمد نراقی در 1217 ق، آغاز تالیف:

1242 ق. مذکور در مطلع الانوار مؤلف.

جامع الدرر (فی شرح الباب الحاديعشر)

کلام، از نجم الدین خضر بن محمد رازی حبلرودی صاحب «جامع الاصول» تألیف:

834 ق).خ. موجود.

-نحمدک یا من توحد ذاته الجلاله بدوام العز و البقاء...

جامع الدرر

مجموعه رسائل در اصول و جز آن، جامع: غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق)، بعضی از این رسائل از صاحب ریاض و بعضی از شیخ انصاری است.خ. دیده شده.

جامع الدعوات (المنجی من الهلکات)

فارسی، از محمد رضا بن اسماعیل موسوی شیرازی (-ح 1300 ق).ط. تهران، 1309 ش.

جامع الدقایق ---

ص: 192

جامع الدين و الدنيا

محمد حسين بن محمد مهدي كرهودي (-1314 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جامع الرسائل

در عبادات فقه، از محمد باقر بن سيد احمد حسيني قزوینی (-1246 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق العباد امتنانا عليهم

جامع الرسائل

محمد جعفر بن سيف الدين استرابادی (-1263 ق)، مجموعه ای است از رسائل علماء که خود نیز فوائدی به آن افزوده است. مذکور در مظاهر الآثار فرزند مؤلف.

جامع رشیدی ---

ص: 193

جامع الشتات (فی اجوبه السؤالات) - السؤال و

الجواب

عربی و فارسی، عقاید و کلام، از ابو القاسم بن محمد حسن گیلانی محقق قمی (-1231 ق).

خ. آستان قدس، ش 9671.

جامع الشتات (فی النوادر و المتفرقات)

کشکول گونه ای در نوادر و متفرقات از اسماعیل خواجهی. خ. آستان قدس، ش 7544

- بعد حمد الله ولیه جامع الشتات

جامع الشتات

کشکول گونه ای از محمد بن علی آل شبانه بحرانی، معاصر شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق). خ. موجود.

جامع الشتات

کشکول گونه ای از نظر علی بن اسماعیل کرمانی (-1348 ق).

جامع شتات الاخبار

علی بن غیاث الدین عبد الکریم حسینی. کفعمی در حواشی «مصباح کبیر» از این کتاب نقل می کند.

جامع الشرايع

فقه، از ابو زکریا یحیی بن احمد هذلی (-689 ق). خ. حسن صدر الدین، کاظمین؛ حسینیه شوشتریهای نجف؛ مشکات.

جامع الشرايع

در شرح حال علما و مشایخ، از حسین بن ابراهیم قزوینی (-1208 ق). در «خاتمه المستدرک» از آن نقل شده.

الجامع الشفائیه

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله سید افضل علی صاحب رضوی فیض آبادی. ط. هند.

جامع الشواهد

فارسی، شرح شواهد کتب درس عربی، از محمد باقر بن علی رضا اردکانی، معاصر صاحب جواهر. ط. تهران، 1279 ق و مکرر.

جامع الشواهد

نظام الدین اردبیلی، برای شواهد این مؤلف - شرح الشواهد.

الجامع الصغير

فقه، از ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جامع صفوی

فارسی و عربی، در امامت، از علی نقی بن محمد هاشم طغائی کمری (-1060 ق) که به نام شاه صفوی تألیف کرده. خ. آستان قدس، ش 127 و ش 9773.

- بعد حمد الله رب العالمین ...

جامع الصناعات

طب، از کاظم علی خان حاذق، مرتب بر 2 قسم در طب علمی و عملی.

- الحمد لله الذي خلق الانسان من نطفه امشاج ...

جامع الطرق

فقه، از محمد حسین عاملی، از دودمان شهید ثانی، تألیف: حدود 1220 ق. خ. موجود.

جامع العبائر ---

ص: 194

جامع الفوائد (و دافع المعاند)

علم بن سیف بن منصور نجفی حلی. منتخبی است از تأویل «الآیات الظاهرة» شرف الدین علی استرآبادی. خ. موجود و مکرر.

جامع الفوائد (فی شرح خطبه القواعد)

فخر المحققین محمد بن حسن حلی (-771 ق).

خ. آستان قدس، ش 6037.

جامع الفوائد

فارسی، در علم حروف، از ابو محمد محمود بن محمد دهدار عیانی، که پس از بازگشت از سفر هند برای فرزندش محمد بن محمود نگاشته است، مرتب بر فاتحه، 5 فصل و خاتمه. خ.

دیده شده.

جامع الفوائد (فی تلخیص القواعد)

فاضل مقداد بن عبد الله سیوری (-826 ق).

تلخیصی است از قواعد استادش شهید اول. خ.

آستان قدس، ش 2313 (991 ق).

-ربنا اغفر لنا ولاخواننا...

جامع الفوائد

فارسی، طب، از یوسف بن محمد بن یوسف طیب هروی (-950 ق)، شرح رباعیات مولف که «علاج الامراض» نام دارد تألیف: 913 ق.

ط. ایران، 1318 ق. خ. آستان قدس، ش 13164 (1054 ق) و چند نسخه دیگر.

-حمد نامحدود حکیمی را که به قانون حکمت...

الجامع الكبير

فقه، از ابو الحسن علی بن محمد بن شیره کاشانی، صاحب کتاب «التأدیب».

فقه، از ابراهيم بن محمد ثقفی. مذکور در رجال نجاشی.

الجامع المحمدی

فارسی، رسالہ عملیہ، از محمد جعفر استر آبادی (-1263 ق) مرتب بر 8 باب به نام محمد شاه قاجار.خ. موجود.

-الحمد لله على نواله...

جامع المسائل

سؤالات فقہی و جواب آنها حسب فتوای محمد بن علی طباطبائی معروف به سید محمد مجاهد (-242 ق).خ. موجود.

جامع المسائل---

ص: 197

جامع ناصری

فارسی، فقه، از علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق)، که به خواهش میرزا سعید خان وزیر خارجه و به نام ناصر الدین شاه تالیف کرده.

جامع نواذر الحج

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جامع النورین

فارسی، اخلاق، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری (-1312 ق). ط. تهران، مکرر.

جامع الوجوب

فارسی، نظم الفیة شهید اول، از محمد بن حسن رمزی طباطبایی. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین و العاقبه للمتتین...

جامع الهدایات (و مجمع الکمالات)

عقاید و اعمال، از نصر الله بن حسین حویزی نجفی (-1346 ق). خ. موجود.

الجامعه، الرساله

شیخ الجزیره ابو الحسن علی بن محمد شمشاطی نحوی. نجاشی آن را به واسطه ابو الخیر موصلی از مؤلف روایت می کند.

الجامعه، الرساله

ابو القاسم مسلمه بن احمد بن قاسم مجریطی (-398 ق). ط. دمشق، 1367 ق.

-الحمد لله الذى خلق فسوى...

جامعه اخبار الكر

در وزن و مساحت کر، از علی بن مهدی بغدادی (معاصر). ط. نجف، 1351 ق.

الجامعه الاسلامیه (و العقاید القرآنیه)

اصول دین، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

مذکور در فهرست تصانیف او.

جامعه الاصول

مهدی بن ابی ذر نراقی (-1209 ق)، تألیف:

1201 ق.خ.روضاتی اصفهان.

-الحمد لله الذي وفقنا الاستنباط الاحكام الشرعيه.

الجامعه للحكمتين، الرساله

در عبادات ظاهر و باطن، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

جامعه را بشناسید

فارسی، از احمد قاسمی. ط. تهران، 1323 ش.

جامعه الثنات (فی احکام الموارث و الاموات)

احمد بن صالح بن طوق قطیفی، معاصر شیخ احمد احسائی.

جامعه شناسی (یا علم الاجتماع)

فارسی، از یحیی مهدوی. ط. تهران، 1323 ش.

جامعه الفوائد ---

ص: 198

جان کلام

فارسی، از حسین بن حسن سمیعی ادیب السلطنه متخلص به عطا(1293 ق-). مذکور در ادبیات معاصر.

جاودان الصغیر:

جاودان الکبیر

هر دو از سید شاه فضل الله مشهدی متخلص به نعیمی(-796 ق). مذکور در «شهداء الفضیله».

جاودان نامه

فارسی، عرفان، از افضل الدین محمد بن حسن کاشانی معروف به بابا افضل مرقی. ط. تهران، 1311 ش و مکرر.

جاودان نامه

فارسی، منظومه از حروفی. خ. یوگوسلاوی.

جاویدان خرد

فارسی، از کتابهای کهن پهلوی در اخلاق و عرفان که در روزگار مأمون به وسیله حسن بن سهل به عربی در آمد و احمد بن مسکویه (-421 ق) صاحب آداب العرب و الفرس آن را به فارسی برگرداند و عربی آن را در کتاب خویش جا داد. ترجمه های دیگری هم از این کتاب شده است از جمله ترجمه محمد حسین بن شمس الدین. ط. تهران، 1293 ق و مکرر؛ خ. آستان قدس، ش 5989.

- پادشاه معارف آگاه هوشنگ این پندنامه به جاویدان خرد ترتیب داد

الجائر

صالح بن عبد الکریم کوزکانی بحرانی (سده 11 ق). مذکور در اجازه سماهیجی. در کشف الحجب، الجنایز آمده است.

الجاریه

در اثبات جباریت باری تعالی، از ابو المکارم عز الدین حمزه بن زهره حلبی مؤلف «غنیة النزوع».

جبر و اختیار

فارسی، از ابو الحسن بن محمد کاظم جاجرمی که در 1229 ق به نام محمد تقی میرزا قاجار نگاشته.

الجبر و الاختیار

فارسی، از ابو القاسم بن حسین نقوی لاهوری (-1324 ق). ط.

الجبر و الاختيار

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق).

-بعد الحمد هذه شبهه مشكله

الجبر و الاختيار

علامه حسن بن يوسف حلّی (-726 ق). مذکور در «امل الآمل». صاحب ریاض از آن به رساله «بطلان الجبر» تعبیر کرده است.

الجبر و الاختيار

آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (-1098 ق). حاشیه مؤلف بر شرح مختصر عضدی است.

الجبر و الاختيار

فتح الله بن حسن وفائی شوشتری (-1304 ق) که به دستور استاد خویش فتح الله کیمیایی مرعشی نگاشته و تمام رساله در «البدایع الجعفریه» درج شده است. خ. آستان قدس، ش 576 (1294 ق).

الجبر و الاختيار

محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی، شاگرد وحید بهبهانی (-1206 ق)، تالیف: 1232 ق.

خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله رب العالمین.

الجبر و الاختيار

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. تهران 1315 ق (در «کلمات المحققین»).

ص: 199

الجبر و الاختيار - خلق الاعمال

جلال الدين محمد بن اسعد دواني (-908 ق).

خ. آستان قدس، ش 1076.

- اما بعد حمد الله فتاح القلوب

الجبر و الاختيار

محمد بن حسن مدقق شيرواني (-1098 ق).

مذكور در «فوائد رجالیه» بحر العلوم.

الجبر و الاختيار (و البداء)

محمد بن عاشور کرمانشاهی، معاصر فتحعلی شاه قاجار. خ. دیده شده.

الجبر و الاختيار

محمد بن عبد الکریم طباطبایی، جد بحر العلوم.

خ. خوانساری نجف.

-قال الفاضل الباغنوی فی حواشی شرح القاضی

الجبر و الاختيار - الجبر و القدر

فارسی، از خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). ط. تهران، 1315 ق (در «کلمات المحققین»). خ. آستان قدس،

چندین نسخه. این رساله به عربی هم ترجمه شده، مترجم: رکن الدین محمد بن علی جرجانی.

الجبر و الاختيار

فارسی، از جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق) که به دستور امیر حسینعلی خان والی نگاشته. خ.

حسن صدر الدین کاظمین.

-سزاوار حمد و ثنای نامحدود فاعل مختاری تواند بود.

الجبر و الاختيار

هادی بن مهدی سبزواری (-1298 ق).خ.

فیض آباد هند.

الجبر و الاختیار

ناشناخته، مؤلف به دیگر رسائل خویش چون «شرح رساله العلم» و «تفسیر التبیان» ارجاع داده است.خ. دیده شده.

الجبر و الاستطاعه

محمد بن جعفر کوفی معروف به محمد بن ابی عبد الله (-312 ق)، نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجبر و التفویض

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق).مذکور در البدر التمام.

الجبر و التفویض

احمد بن مصطفی خوینی قزوینی معروف به حاج ملا آقا (-1307 ق).خ. موجود.

الجبر و التفویض

ابو جعفر احمد بن ابی زاهر موسی اشعری.

محمد بن یحیی عطار که از مشایخ کلینی است آن را از مؤلف روایت می کند.مذکور در رجال نجاشی.

الجبر و التفویض

اسماعیل بن محمد حسین خواجهونی (-1173 ق).در «بشارات الشیعه» مؤلف به آن ارجاع داده شده است.

الجبر و التفویض

اسماعیل بن زین العابدین مصباح (1300 ق-).

الجبر و التفویض

در نفی هردو و اثبات امر بین امرین، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق).خ. آستان قدس.

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، ترجمه حدیث جبر و تفویض.خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 5704(1108 ق) و ش 7439(1289 ق).

ص: 200

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر اصفهانی، تألیف: 1281 ق.

-بی نهایت حمدی که بر عارفان عالم امکان لازم است.

الجبر و التفویض

فارسی، از سید تقی صاحب. ط. هند.

الجبر و التفویض

محمد تقی بن محمد باقر آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در «جامع الانوار» مؤلف.

الجبر و التفویض - الرساله الالهیه

شرح رساله نفی الجبر و التفویض امام هادی علیه السلام، از خلیل بن محمد اشرف اصفهانی (-1136 ق).

الجبر و التفویض

فارسی، از محمد رضا شیرازی. خ. خوانساری نجف.

الجبر و التفویض

محمد شفیع بن محمد رفیع اصفهانی معروف به محمد شفیع قاری بحار، تألیف: 1117 ق. خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي اختار لعباده الامر بين الامرین

الجبر و التفویض

ملاً طاهر. خ. فیض آباد هند. ظاهراً محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-پس از 1099 ق).

الجبر و التفویض

عبد الحسین بن علی آقا قزوینی (1290 ق-). ط.

تهران، 1311 ش (در آخر رسائل شاه نعمت الله).

الجبر و التفویض

محسن فیض کاشانی.خ. دیده شده.

الجبر و التفویض

علی نقی گنابادی. مذکور در مقدمهٔ طبع «صراط الجنه».

الجبر و التفویض

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق).خ. آستان قدس، ش 7065 (1262 ق).

الجبر و التفویض

رضی الدین محمد بن حسن معروف به آقا رضی قزوینی (-1096 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الجبر و التفویض

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در خلاصه الاخبار مؤلف (تالیف خلاصه: 1250 ق).

الجبر و القدر ---

ص: 201

الجبر و المقابله

نواب تفضّل حسين خان كشميرى (-1215 ق).

مذكور در تحفه العالم.

جبر و مقابله - هزار مسأله جبر و مقابله

فارسى، از ميرزا رضا خان مهندس الملك. ط.

تهران.

الجبر و المقابله

خواجه نصير الدين طوسى (-672 ق). ط.

تهران.

-الحمد لله رب العالمين حمد الشاكرين

جبر و مقابله

فارسى، از محمد وحيد تنكابنى. ط. تهران، 1315 ش.

الجبر و المقابله

فارسى، از ملك محمد بن سلطان حسين اصفهانى، مجاز از على بن هلال كركى در 984 ق، مرتب بر 2 فن. خ. آستان قدس، ش 5291 (1096 ق).

جبر و مقابله

محمد رزم آرا. ط. تهران.

جبر و مقابله ---

ص: 202

الجدري، کتاب

محمد بن زکریا رازی (-311 ق).خ. آستان قدس، ش 5096.

-الحمد لله حمدا دائما

الجدل، کتاب

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحكماء».

الجدليه

فارسی، ترجمه مناظره بحر العلوم در 1211 ق با علماء يهود در ذی الکفل، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی.خ. موجود.

الجدول - مواليد الاثمه

تقی الدین ابراهیم کفعمی (-905 ق)، در مصباح او درج است.ط.

الجدول

در مواليد معصومين و اختيارات، از محمد تقی بن حسین بن دلدار علی لکهنوی (-1289 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

جدول

اختيارات، از غلام حسن صاحب هندی.ط.

الجدول

تقال و معرفت اوائل شهور، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق).خ. دیده شده.

الجدول

شکوک صلاه، از احمد بن محمد علی کرمانشاهی (-1235 ق).در «مرآه الاحوال» به آن ارجاع شده است.

الجدول - مختصر طبقات الارث

در میراث، از علامه کراچکی (-449 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

جدول

موریت، از معاصرین. ط. ایران (سده 14 ق).

الجدول

موازین شرعیه، از محمد باقر یزدی. در یادداشتی که بر پشت «شرح دعاء الصباح» خواجه‌نوی نگاشته به آن ارجاع داده است.

جدولان

دو جدول در میراث و طبقات آن از محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). یکی از آنها چاپ شده.

الجدیده، کتاب

ابن شهر آشوب (-88 ق). مذکور در خاتمه المستدرک، به نقل از «البلغه فی ائمه اللغه».

الجدامیه

در جذام و درمان آن، از عبد الحسین فیلسوف الدوله زنوزی (معاصر). خ. مرعشی قم.

جذبات راحت

اردو، اخلاق، از راحت حسین بهیکپوری (1306 ق-).

جذبات مذاق

نواب احمد حسین مذاق هندی. مذکور در تاریخ احمدی.

جذبه حیدری

فارسی، مثنوی، از عبد العلی خان احسن بنگالی، تاریخ نظم: 1144-1151 ق.

-به نام خداوند عرش مجید

که از امر کن کرد عالم پدید

الجذر الاصم

منطق، از صدر الدین محمد دشتکی حسینی (-903 ق). خ. دیده شده.

-بعد حمد من علیه تیسیر العسیر یسیر

فارسی، حکمت، از میر محمد باقر داماد (-1040 ق)، در نرسیدن آسیب به موسی هنگام تجلی و احتراق کوه. ط. بمبئی، 1302 ق.

ص: 203

خ. آستان قدس، ش 9152.

جدوه الحق (و قسه ضياء الصدق)

اصول، از جعفر بن محمد بن عبد الله عوامی ستیری بحرانی (-776 ق). در جواب برادرش در مسأله اجتهاد و ترک تقلید نگاشته.

ط. بحرین، 1331 ق.

الجدوه الزینیه

انساب، از تاج الدین محمد بن قاسم بن معیة دیباجی (-776 ق). صاحب «عمده الطالب» از قراءت این کتاب نزد مؤلف یاد کرده است.

جدوه السلام (فی نظم مسائل الکلام)

نظم اربعین شهیدیه در کلام، از محمد بن طاهر سماوی. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی دل علی

توحیده بما دنی و ما علی

جدوه الفرام (و مزنه الانسجام)

ادب، از احمد بن حسن خیاط نجفی معروف به شیخ احمد نحوی (-1184 ق). مذکور در تألیفات نصر الله حائری شهید.

جرائد سبعه

فارسی، در علامات ظهور، از ابو الحسن بن محمد دولت آبادی مرندی. ط. تهران، 1330 ق.

جرائد البلدان

جامع: سید شریف ابو حرب محمد بن محسن نسابه (-480 ق). وی این جرائد را هنگام مسافرت به سرزمین های مختلفه گرد آورد. مذکور در عمده الطالب.

الجراب

کشکول، از عبد الغفار بن محمد حسینی تویسرکانی (-1319 ق). از همکاران و معاصران صاحب روضات. خ. موجود.

جزّ الاثقال

شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در نجوم السماء.

جراحی

فارسی، طب، از حکیم علاچی معاصر شاه عباس صفوی. خ. مرعشی قم.

جرائم الاقلام (فی تحریفات کتب الاعلام)

محمد علی بن غلام علی نجّار تویسرکانی (1341 ق-) مرتب بر 4 تحریف.

جزّ ثقیل

فارسی، فیزیکی، از محمد حسین بن محمد علی حسینی شهرستانی (-1315 ق). خ. موجود.

الجرح و التعديل

ابو محمد عبد الرحمن بن یوسف معروف به ابن خراش مروزی بغدادی (-283 ق). مذکور در تذکره الحفاظ و شذرات الذهب.

جرم و مجازات

فارسی، از ابو الحسن عمیدی نوری (معاصر).

ط. تهران، 1308 ش.

جرم و علل آن

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1316 ش (چاپ دوم).

جریده اصفهان

انساب، جامعان: ابو الحسن علی امیرک ناسب مرو و محمد بن حسن نقیب سمرقند. مذکور در «تذکره النسب».

جریده بغداد

انساب، از ابو محمد حسین بن موسی ابرش موسوی پدر شریف مرتضی و شریف رضی.

عمیدی در «المشجر الکشاف» از او روایت کرده است.

جریده الزی

انساب، جامع: ابو العباس احمد بن مانکدیم.

مذکور در تذکره النسب.

جریده شیراز

انساب، از این جریده در «عمده الطالب» نقل شده است.

جریده طبرستان

انساب، جامع: ابو طالب یحیی بن محمد بن حسن اعرجی، تاریخ جمع: 505 ق. طبری در «بشاره المصطفی» از مؤلف روایت کرده است.

جریده طرابلس

انساب، در تاریخ بیهق از آن یاد شده و از مؤلف نام برده نشده است.

جریده نیسابوری

انساب، ابو عبد الله حسین بن محمد از دودمان ابراهیم طباطبا. از این جریده عمیدلی در «تذکره النسب» نقل کرده است.

الجزاف من کلام الکشاف ---

ص: 205

است.

جزء فی دعاء السر

ابو غالب زراری این جزء را به خط خویش نوشته و از ابو عبد الله محمد بن ابراهیم نعمانی روایت کرده است.

جزء فی طرق الحدیث (انّ لله تسعه و تسعین

اسما)

ابو نعیم اصفهانی مؤلف «تاریخ اصفهان». محمد بن محمد بن سلیمان مغربی به اسناد خویش از او روایت می کند.

جزء فی غرائب الحدیث

ابو الغنائم محمد بن علی بن میمون نرسی کوفی (-510 ق). آن را نیز محمد مغربی به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

جزء فی فضائل اهل البيت (علیه السلام)

ابو الحسن علی بن معروف بزاز. محمد مغربی با اسناد خویش آن را روایت می کند.

جزء فی فضائل الصلوات علی النبی (علیه السلام)

ابو الحسین احمد بن فارس لغوی. آن را نیز محمد مغربی با اسناد روایت می کند.

جزء فی فضائل علی (علیه السلام)

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده کوفی (-333 ق). ابن طاوس در «کتاب الیقین» از آن نقل کرده است.

جزء فی فضائل علی (علیه السلام)

12 حدیث، از ابو علی حسن بن ابی البرکات علی بن حسن بن علی بن عمار. از این کتاب نیز ابن طاوس در «کتاب الیقین» نقل می کند.

جزء فی فضل سوره الاخلاص

ابو نعیم اصفهانی صاحب «حلیه الاولیاء». محمد مغربی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الجزء الاشراف من المستطرف

منتخب «المستطرف من کل فن مستطرف» اصل از زین الدین محمد بن احمد خطیب مصری ابشیهی، انتخاب از محمد بن عبد الجلیل حسینی بلگرامی (-1185 ق)، تالیف: 1155 ق. مذکور در سبحة المرجان تالیف میر غلام علی.

-الحمد لله الذى علمنا من البيان ما هو مستطرف...

جزء فى محن الاولياء

ابو سليمان محمد بن عبد الله بن فرید. محمد مغربى به اسناد خویش آن را از مولف روایت می کند.

الجزء، کتاب (الكبير)

الجزء، کتاب (الصغير)

کلام، هردو از ابو محمد حسن بن موسى نوبختی (-پس از 300 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجزء کتاب

کلام، از ابو نصر محمد فارابی (-339 ق).

مذکور در اخبار الحكماء قفطی.

الجزء، کتاب

ابو الفتح محمد بن جعفر همدانی (-پس از 371 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجزء الذى لا يتجزى

احمد بن ابراهيم آل عصفور بحرانی (-1131 ق). مذکور در «لؤلؤة البحرين» تألیف فرزندش.

الجزء الذى لا يتجزى

آقا حسين بن جمال الدين محمد محقق خوانساری (-1098 ق). از معاصرین او نقل شده.

الجزء الذى لا يتجزى

سليمان بن احمد آل عبد الجبار قطيفی (-1266 ق). مذکور در «انوار البدرين».

الجزء الذى لا يتجزى

عبد الله بن على بن احمد بلادى بحراني (-1148 ق). مذكور در «لؤلؤة البحرين».

الجزء الذى لا يتجزى

رشيد الدين فضل الله بن ابى الخير همدانى (-716 يا 718 ق)، تاليف: 710 ق در جواب فخر المحققين فرزند علامه حلى نگاشته. مؤلف در تأليفاتش به اين رساله ارجاع داده است.

جزائر

فارسی، مثنوی در کیمیا، منسوب به نور على شاه.

-اول دفتر به نام آن کسی

که چو من آشفته دارد دل بسی

الجزم لفصل ابن حزم

کاظم بن سلمان بن داود کواز شمري حلی (ح 1300 ق-). اين کتاب در ردّ الفصل فى الملل و الاهواء و النحل تاليف ابو محمد على بن حزم اندلسی (-456 ق) نوشته شده، نخست نام آن را «الحسم» گذاشته بود و سپس آن را «الجزم» نامید.

الجزیه (و احكامها)، رساله

میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. (در آخر الغنائم).

الجزیه، رساله

علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). خ. شیخ الشریعه، نجف.

-الحمد لله الذى اعزّ الاسلام و اذلّ الكفار...

الجزیه، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد جعفی معروف به صابونی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجزیه، کتاب

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن على بن بابويه قمی (-381 ق). مذكور در رجال نجاشی.

الجزیه و الخراج، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی.

الجزیره الخضراء

شیر بن محمد بن ثنوان موسوی حویزی، از دودمان سید محمد شعشی.

الجزیره الخضراء

مجد الدین فضل بن یحیی طیبی کوفی. تمام رساله در جلد 13 «بحار الانوار» درج شده است.

جزیله المعانی - الدر الثمین

اصول دین، از سید محسن امین عاملی مؤلف اعیان الشیعه.

جستجو در احوال و آثار شیخ فرید الدین عطار

فارسی، از سعید نفیسی. ط. تهران، 1320 ش.

الجمال، رساله

محمد حسین بن علی اصغر طباطبایی تبریزی (-1294 ق). خ. موجود.

الجمال النبال

احمد بن حسن یزدی واعظ (-1310 ق). در «نواصیص العجب» مؤلف به آن ارجاع داده شده است.

الجببه

جنگ متفرقه، از محمد علی بن زین العابدین حبیب آبادی اصفهانی (1308 ق-).

الجببه الغالیه (و الجنه الغالیه)

جنگ ملمع، از علی اکبر بن حسین نهاوندی (1278 ق-). ط. تهران، 1345 ق.

جعفر خان از فرنگ آمده

فارسی، داستان، از حسن مقدم. ط. تهران، 1301 ش.

جعفر الصادق (علیه السلام)، رساله

فى الكيمياء.ط.هندنبرگ، 1924 م (با ترجمه

ص: 207

آلمانی). ظاهراً رساله جابر بن حیان است که از املاء آن حضرت نگاشته.

جعفریه

فارسی، تاریخ تبریز از ابتدای مشروطیت، از میرزا جعفر حکیم اف تبریزی.

الجعفریه (فی المسائل الحسابیه)

فارسی، از قوام الدین حسین بن محمد خفزی، که برای شاه سلطان جعفر نگاشته. خ. کاشف الغطاء نجف.

- حمد و ثنا خداوندی را که وجود هر موجود از بحر جود اوست.

الجعفریه (فی فقه اهل البیت)

عبید الله بن علی بن ابراهیم (-312 ق) (ابراهیم نواده حضرت ابو الفضل عباس (علیه السلام) است).

مذکور در تاریخ بغداد.

الجعفریه (فی الصلاه)

نور الدین علی بن حسین بن عبد العال محقق کرکی (-940 ق)، تالیف 917 ق. خ. آستان قدس، ش 2317 (917 ق) ش 2319 (917 ق) و چندین شماره دیگر.

جعفریه

اردو، در وضوء، از غلام حسنین موسوی کنتوری (-1337 ق). ط.

الجعفریات

قاضی ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-502 ق). مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

الجعفریات ---

ص: 208

جغرافیای تاریخی ایران

فارسی، از بار تولد، ترجمه حمزه سردادور. ط.

تهران، 1308 ش.

جغرافیای تاریخی

فارسی، از شهاب الدین عبد الله بن لطف الله خوافی هروی معروف به حافظ ابرو (-833 ق)، تالیف: 817 ق به دستور شاهرخ.

قسمتهایی از آن چاپ شده. خ. ملک و ملی تهران.

-سپاس بی قیاس قادری را که بساط افلاک را

جغرافیای تاریخی مفصل غرب ایران

فارسی، از بهمن کریمی. ط. تهران، 1316 ش.

جغرافیای تبریز ---

ص: 209

جغرافیای نظامی افغانستان

فارسی، از علی رزم آرا. ط. تهران، 1310 ش.

جغرافیای نظامی ایران

فارسی، از احمد احتسایان. ط. تهران، 1310 و 1313 ش.

جغرافیای نظامی ایران

فارسی، از احمد بهارمست. ط. تهران، 1309 ش.

جغرافیای نظامی بین النهرین

فارسی. ط. تهران.

الجفر

احمد بن ابی الحسن تنکابنی. خ. خوانساری نجف.

جفر

به احتمال از محمد طاهر آتشی (-ح 1330 ق).

خ. حسینیه نجف آبادیهای نجف.

جفر

فارسی، از جلال الدین عبد الله بن محمد بیک.

خ. موجود.

-الحمد لله حمدا لا نهاییه له کالاعداد...

جفر

فارسی، از علی اکبر بن شیر محمد همدانی (-1325 ق). خ. موجود.

--- الجفر ---

الجفر النصیری

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). خ. آستان قدس.

جلاء الابصار (فی متون الاخبار)

ابو سعد (یا سعید) محسن بن محمد بن کرامه جشمی بیهقی (-ح 500 ق). مذکور در معالم ابن شهر آشوب و «تاریخ بیهقی».

جلاء الابصار (فی آداب الادعیه و الاذکار)

فارسی، از عیسی بن شکر الله لواسانی (-1364 ق). ط. تبریز، 1340 ق.

جلاء الاذهان (و جلاء الاحزان) - تفسیر گازر

فارسی، تفسیر، برگرفته از احادیث مروی از اهل بیت (علیه السلام)، از ابو المحاسن حسین بن حسن جرجانی. خ. آستان قدس، ش 1280 (972 ق) و پنج نسخه دیگر.

جلاء الافهام

در علم مساحت، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

جلاء الایمان (فی ترجمه اعمال شهر رمضان)

اردو، از خواجه فیاض ایوبی هندی (معاصر). ط.

هند.

جلاء البصر فی قصی آدم ابی البشر

فارسی، از علی حسین زنجیفوری. ط. هند.

جلاء الحزن

ابو الفرج قدامه بن جعفر بن قدامه کاتب (-پس از 320 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

جلاء الجلالین

شرح تفسیر جلالین، تألیف: 1116 ق. خ. دیده شده.

جلاء الشبهات

در صلاه جمعه، از محمد بن عاشور کرمانشاهی (معاصر فتحعلی شاه قاجار)، در رد میر سید علی صاحب ریاض که به نفی وجوب آن رأی

داده بود.

جلاء صداء الشك

اصول، از ابو الحسن بیهقی صاحب تاریخ بیهق.

مذکور در معجم الادباء.

جلاء الضمائر (و ازاله الحیره عن الحائر)

حسین بن محمد آل عصفور درازی (-1216 ق)، جواب مسائل حسین بن محمد باقر است.

جلاء الضمیر (فی حل مشکلات آیه التطہیر)

محمد علی بن محمد تقی بحرانی. ط. بمبئی، 1325 ق.

-الحمد لله الذي انزل على عبده كتابا...

جلاء العين (فی الاوقات المخصوصه بزياره)

الحسين (عليه السلام))

سید حسون براقی (معاصر) مؤلف «تاریخ الکوفه»، در کتاب «الدره البهیة» مؤلف به آن ارجاع شده است.

جلاء العينين

اردو، تاریخ، تالیف یکی از فضلاء معاصر هند.

جلاء العيون

فارسی، تاریخ و مصائب معصومین، از علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). ط. ایران مکرر؛ نجف، 1353 ق.

-ستایش بی مثل و انباز سزاوار خداوند بی نیاز است که

جلاء العيون

علامه مجلسی، ترجمه به عربی با اضافات، از سید عبد الله بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي جعل الدنيا جنه لاعدائه (مجلد اول).

-الحمد لله على ما جرى به قضاءه في اوليائه (مجلد دوم).

جاء العيون

اردو، علامه مجلسی، ترجمه یکی از معاصرین.

ط.هند.

جاء العيون-القول السديد

ادعیه، از محسن فیض کاشانی (-1091 ق).خ.

آستان قدس، ش 9054(1295 ق).

-یا من به السلوی و الیه المشتکی...

جاء القلوب

ترکی، عرفان، از محمد بن پیر علی برگلی، تالیف 971 ق.

جاء القلوب-جاء العيون (فیض کاشانی)

جلالیّه

فارسی، مجموعه غزلهای محتشم کاشانی (-1000 ق) که در 970 ق سروده و به نام شاطر جلال مسمی ساخته.خ. آستان قدس، ش 6553، جلالیه؛ دیوان محتشم مکرر چاپ شده.

الجلالیة و الجمالیة (فی بیان الصفات الثبوتیه و

السلیة)

فارسی، از میرزا فیض الله اینجو شیرازی، از نزدیکان سلطان محمود شاه بهمنی در هند.

الجلالیة، الرساله

شرح اسماء الحسنی، از عبد الرافع بن ابی الفتح هروی، مداح سلطان ملک خسرو.

الرساله الجلالیه ---

ص: 212

جلیس الحاضر (و انیس المسافر) - کشکول

بحرانی

یوسف بن احمد بحرانی (-1186 ق). ط.

بمبئی، 1291 ق.

الجلس الصالح کافی (و الانیس الناصح

الشافی)---

ص: 213

خ. دیده شده.

-قال الفقير الحسن بن راشد

مبتدیا باسم الآله الماجد

الجماهر (فی تحقیق الجواهر)

ابوریحان محمد بن احمد بیرونی، که به نام ابو الفتح مودود غزنوی تألیف کرده. ط. حیدرآباد دکن، 1355 ق.

-الحمد لله رب العالمین الذی لمّا توحد بالازل و الابد

جماهیر القبائل

ابو فید مؤرّج بن عمرو بن حارث سدوسی بصری نحوی اخباری از شاگردان خلیل بن احمد (ح- 170 ق).

جمجمه نامه

فرید الدین عطار نیشابوری. مذکور در «طرائق الحقایق» و «آثار العجم».

الجمرات

مرتضی قلیخان بن علی محمد خان نظام الدوله اصفهانی (-1306 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

الجمره

اردو، فقه. ط. هند.

جمره الفواد لزاد یوم المعاد

فارسی، مقتل، از محمد مقدس زنجانی. ط.

مکرّر.

جمشید نامه

فارسی، مثنوی، از خلیل زرگر رشتی، در مدح و احوال جمشید خان اسحاقی. مذکور در «مجمع الخواص».

جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از جمال الدین سلمان بن علاء الدین محمد ساوجی (-778 ق). خ. نخجوانی تبریز، آستان قدس (در کلیات سلمان

ساوجی) ش 4666(826ق).

جمشید و خورشید

فارسی، مثنوی، از فرخ، معاصر محمد شاه (-1264 ق). خ. نخجوانی تبریز.

-نخست آغاز هر دفتر ثنا به

ثنا بر بارگاه کبریا به

الجمع، کتاب

جابر بن حیان. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الجمع و التثنيه فی القرآن

یحیی بن زیاد فراء (-207 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء یاقوت.

الجمع و التفریق

ابو حنیفه دینوری صاحب «الخبار الطوال».

مذکور در فهرست ابن ندیم.

الجمع و التنبیه

ظاهراً تصحیف الجمع و التثنيه است، از یحیی بن زیاد فراء. ولی در کشف الظنون به این عنوان هم ذکر شده است.

الجمع و التوفیق بین الحکمه و الشریعه - التوفیق

الجمع و التوفیق بین الخبرین

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق) در اینکه آیا بدن امام در قبر می ماند یا به آسمان می برند. خ. حسینیّه شوشتریهای نجف.

الجمع و التوفیق بین رأی الحکیمین - حدوث العالم

الجمع و التوفیق بین الفتویین

فقه، از شیخ بهائی، در جواب یکی از امیران صفوی، در موضوع خلال کردن دندانها در ماه رمضان. خ. دیده شده.

الجمع و التوفیق بین قولی النبی (صلی الله علیه و آله) و الوصی

(عليه السلام)

اخبار، از محمد شاه قاضی یزدی، در باب حدیث «ما عرفناک حق معرفتک» و «ما شککت فی

ص: 214

الحق منذ رأيته»، تالیف: 1031 ق. مذکور در کشف الحجب.

-الحمد لله و لا حامد له سواه.

الجمع بين احاديث باب الزيادات من التهذيب

شيخ احمد احسائي. ط. تبريز، 1273-1276 ق (ضمن جوامع الكلم).

الجمع بين الاخبار المتعارضه

اصول، از محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. سید حسن صدر الدین کاظمین و خوانساری نجف.

- (پس از خطبه) هذه رساله في الجمع بين الاخبار... قوله فيحمل على الاستحباب

الجمع بين رأيي الحكيمين (افلاطون و ارسطو)

در حدوث عالم و جز آن، از ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). ط. مصر، 1325 ق (ضمن مجموعه فلسفه ابو نصر الفارابی)؛ تهران، 1315 ق (با رساله اثبات خلافه الكبرى؛ تهران، 1315 ق (با شرح حكمه الاشراف علامه شیرازی). خ. آستان قدس، ش 126 و 11358.

-الحمد لوهاب العقل و مبدعه و مصور الكل و مخترعه...

الجمع بين الشريفين -الجمع بين الفاطميتين

الجمع بين الصلاتين

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجمع بين العروض الفارسی و العربی

عبد الجواد بن عباس ادیب نیشابوری (-1344 ق). برخی از شاگردانش از این رساله یاد کرده اند.

الجمع بين الفاطميتين

احمد بن صالح آل طعان ستری بحرانی (-1315 ق). خ. موجود.

الجمع بين الفاطميتين

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. دیده شده.

-اعلم يا اخي انّ الجمع بين الفاطميتين صحيح بلا شبهه اجماعی عند المسلمین...

(ظاهرا وحید بهبهانی 3 رساله در این موضوع داشته است، چنانکه از منته المقال استفاده می شود).

الجمع بین الفاطمیتین

محمد باقر بن محمد جعفر کافی بهاری همدانی (-1333 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

الجمع بین الفاطمیتین

شیر بن محمد بن ثنوان موسوی حویزی (-پس از 1186 ق).

الجمع بین الفاطمیتین

عبد الله بن محمد حسن مامقانی (-1351 ق).

الجمع بین الفاطمیتین

محمد علی بن محمد باقر وحید بهبهانی (-1216 ق). مذکور در «منته المقال».

الجمع بین الفاطمیتین ---

ص: 215

جمع الجوامع

ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعيل روياني (-502 ق). مذكور در «التدوين» رافعي.

جمع الجوامع (في شرح المختصر النافع) ---

ص: 216

الجمل، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق).

الجمل، کتاب

ابو مخنف لوط بن يحيى بن سعيد بن مخنف راوی از امام صادق (عليه السلام).

الجمل (الكبير)

الجمل (الصغير)

هر دو از ابو عبد الله محمد بن زكريا بن دينار غلابي بصرى (-298 ق). مذکور در رجال نجاشي.

الجمل، کتاب

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن علي بن بابويه قمى (-381 ق).

الجمل، کتاب

محمد بن علي بن نعمان مؤمن الطاق. مذکور در فهرست شيخ طوسى.

الجمل، کتاب

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدى (-207 ق).

الجمل، کتاب

ابو محمد مصبح بن هلقام بن علوان عجلي راوی از امام صادق (عليه السلام).

الجمل، کتاب

ابو القاسم منذر بن محمد بن منذر، ابن ابى الجهم قابوسى، از طبقه كلينى.

الجمل، کتاب

نصر بن مزاحم منقرى عطار كوفى. مذکور در فهرست شيخ و رجال نجاشي.

الجمل، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد بن سائب كلبي نسابه (-206 ق)، ميرزا كمالا شارح تائيه دعبل از اين كتاب به نحوى ياد کرده كه گویا نسخه آن در روزگار او موجود بوده است.

آستان قدس، ش 7928 (1260 ق).

جمل العلم و العمل - جمل العقاید

ابو القاسم علی بن حسین موسوی شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). ط. نجف. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9811 (1231 ق).

-الحمد لله كما هو اهله و مستحقه.

جمل الغرائب

در جامع الاخبار منسوب به صدوق از آن نقل شده است.

جمل الفرائض

ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان، شیخ مفید (-413 ق)، مذکور. در رجال نجاشی.

جمل مصالح الانفس و الابدان

ابو زید احمد بن سهل بلخی (-322 ق). مذکور در كشف الظنون.

جمل المعانی - قاطیقوریاس

منطق، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی. مذکور در فهرست ابن ندیم. بیرونی از آن به جوامع قاطیقوریاس تعبیر کرده است.

جمل الموسيقى، کتاب فی

نیز از محمد بن زکریا رازی. مذکور در «عیون الانباء».

الجمل و العقود

در عبادات، از شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). خ. آستان قدس، ش 2450 (975 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله حق حمده...

الجملیه

نحو، از نظام الدین حسن بن محمد قمی نیشابوری معروف به نظام اعرج (سده 9 ق).

- (پس از خطبه)... قد اشتهر من اساتذه صنعه الاعراب ان الجمل نکرات

الجموع و المصادر

محمد یحیی بن محمد شفیع قزوینی.خ.حسینیة شوشتریهای نجف.

-الحمد لله الذي جعل الجموع رباطا

الجمهره - جمهره اللغة

لغت، از ابو بکر محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق).ط.حیدرآباد دکن، 1354-1355 ق و بیروت.

-الحمد لله الحكيم بلاويّه

الجمهره (في النسب) - جمهره النسب

ابو الفرج علی بن حسین اصفهانی (-356 یا 357 ق).

الجمهره

انساب، از ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).ط.قاهره، دمشق و بیروت.

جمهره الجمهره

ابو منذر کلبی خودش از «الجمهره» آن را اختصار کرده.ابن ندیم می نگارد که این کتاب به روایت ابن سعد کاتب واقدی است.

جمهوری آمریکا - تاریخ جمهوری آمریکا

فارسی، از نجفقلی معزی (یا ترجمه او).ط.

تهران، 1306 ش.

الجمهوريه، الرساله

محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی (-پس از 901 ق).خود آن را شرح کرده و شرح را «الطوالع المحسنیه» نام نهاده است.

جميع نجوم البيان (في وقوف القرآن)

حافظ محمد بن محمود همدانی.خ.مجلس تهران؛ آستان قدس.

الجنّ و حال وجودهم، کتاب فی

ابو نصر فارابی.مذکور در اخبار الحکماء قفطی.

الجن، کتاب ---

جن در حمام سنگلج

فارسی، داستان، از لطف الله بن مهدی ترقی. ط.

تهران، 1307 ش.

جن و جان

فارسی، از راحت حسین رضوی که در پاسخ «الجن و الجان علی ما فی القرآن» تألیف سید احمد خان دهلوی نگاشته، تألیف: 1324 ق.

جنی الجتین (فی ذکر ولد العسکرین ع)

قطب الدین ابو الحسین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). مذکور در «معالم العلماء» ابن شهر آشوب.

جنی الجتین (فی تحقیق المرفق و الکعبین)

علی بن محمد غریفی بحرانی (-1302 ق)، تألیف: 1295 ق. خ. دیده شده.

الجنائز، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمری نهاوندی (سده 3 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق).

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن دول قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابو عبد الله حسین بن محمد بن فرزدق قطعی فزاری (سده 3 ق). نجاشی به واسطه محمد بن جعفر نجار آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، رساله

صالح بن عبد الکریم بحرانی. این کتاب به نام «الجبائر» گذشت ولی در کشف الحجب به عنوان «الجنائز» ذکر شده است.

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن بن علی بن فضال.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی (-329 ق).

الجنائز، کتاب

ابو الحسن علی بن سعید بن رزام کاشانی. مذکور در رجال نجاشی.

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ بن صفار قمی (-290 ق).

الجنائز، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری، صاحب «الجامع» در فقه.

الجنائز، کتاب (کبیر)

الجنائز، کتاب (مختصر)

هردو از ابو النصر محمد بن مسعود بن محمد بن عیاش سلمی معروف به عیاشی سمرقندی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجنائز ---

(1327-1331 ق). خ. آستان قدس، ش 4100 (خط مؤلف).

جنات الخلد

در تدبیر حجر، از جابر بن حیان صوفی کیمیای (-200 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10759 (1266 ق).

جنات الخلود

فارسی، تاریخ ائمه و مطالب متفرقه، از محمد رضا بن محمد مؤمن امامی اصفهانی که در 1125-1128 ق آن را به نام شاه سلطان حسین صفوی تألیف کرده است. ط. مکرر. خ. آستان قدس، 4218 (1127 ق) و چند نسخه دیگر.

جنات الرضویه فی فقه الامامیه

میرزا مهدی مدرس اصفهانی (-1365 ق).

جنات عدن (فی حل مسائل من الفنون الثمانیه)

حل المسائل، از محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری (1074 ق-). مذکور در «نجوم السماء».

جنات عدن

فارسی، ادعیه، از مهدی بن محمد علی ثقه الاسلام اصفهانی (1298 ق-). ط. ایران.

جنات الفردوس

در اصطلاحات علوم، از محمد مؤمن جزائری.

مذکور در «نجوم السماء».

جنات النعیم (فی احوال سیدنا الشریف

عبد العظیم)

محمد اسماعیل (سده 13 ق)، صاحب «العقیده الفریده».

جنات الوصال

فارسی، مثنوی عرفانی، از محمد علی نور علی شاه (-1212 ق). ط. تهران، 1270 ق.

-بسم الله الرحمن الرحيم

جنات الوصال

فارسی، مثنوی، از علی اصغر سیّاف شیرازی (1262 ق.).

جنات الوصال

فارسی، مثنوی، از محمد حسین رونق کرمانی.

تتمه «جنات الوصال» نور علی شاه است.

جناح الناهض (الی تعلّم الفرائض)

ارجوزه در ارث، از سید محسن امین عاملی (معاصر) مؤلف «اعیان الشیعه». ط. صیدا؛ مصر، 1323 ق.

جناح النجاج- بغیه الادیب

لغت، از سید هادی آل کمال الدین حلی.

جناح النجاج (فی شرح دعاء الصباح)

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، تألیف:

1123 ق.خ. روضاتی اصفهان.

جناس الاجناس ---

ص: 220

جنايات روس و انگليس در ايران

فارسی، از ژرژ برانداس دانمارکی، ترجمه مهدي جواهری. ط. برلن، 1336 ق.

جنه الاثمار

فارسی، مثنوی، از عبدی بیگ نویدی شیرازی.

جنه الاخیار---

ص: 221

جنت عدن

فارسی، مثنوی، از محمد تقی دانش ضیاء لشکر (1288 ق-). مذکور در ادبیات معاصر.

جنته الله الواقیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی تقوی (-1312 ق). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

جنته المأوی (فیمن فاز بقاء الحجه و معجزاته فی

الغیبه الکبری)

مستدرک باب (من رأی الحجّه) از مجلد 13 بحار الانوار، از میرزا حسین بن محمد تقی نوری (-1320 ق)، تألیف: 1302 ق. ط. تهران، 1305 و 1332 ق.

-الحمد لله الذی انار قلوب اولیائه

جنته المأوی (فی الارشاد الی التقوی)

مثنوی به شیوه نان و حلوا. از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

جنته المأوی

فقه منظوم، از سید محمد بن عبد الصمد شهشهانی (-1287 ق). خ. آستان قدس، ش 9917.

جنته الملوک (فی السیر و السلوک)

فارسی، از علی بن رستم پیشخدمت ناصر الدین شاه قاجار. ط. تبریز، 1371 ق.

جنته النار

رساله در صوم، از محمد بن سلیمان تنکابنی (1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

جنته الناظر و جنته المناظر

اشرف بن اغر بن هاشم نسابه معروف به تاج العلی (-610 ق). مذکور در «نکت الهمیان» صفدی.

جنته النعیم (و العیش السلیم فی احوال سیدنا

عبد العظیم) -روح و ریحان

فارسی، از باقر بن اسماعیل کجوری مازندرانی (-1313 ق). ط. تهران، 1297 ق.

جَنه النعیم (و الصّراط المستقیم)

امامت، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

جَنه النعیم (فی معرفه ذات الباری)

عبد الوحید گیلانی. صاحب ریاض از ناتمام بودن کتاب یاد کرده است.

جَنه النعیم (فی معراج النبی ص)

فارسی، از محمد علی بن محمد معروف به ملا علی برغانی، جلد پنجم «ریاض الاحزان» مولف است. خ. آستان قدس، ش 8780 (1299) ق).

- حمد ذرات و ثنای موجودات مخصوص ذات حضرت معبودیست که

جَنه النفوس

در احکام و اسرار روزه، از اسد الله بن محمود گلپایگانی (1303 ق-)، تألیف: 1326 ق.

مذکور در شمس التواریخ مؤلف.

الجَنه الواقیه و الجَنه الباقیه

مختصر مصباح کفعمی که اختصار هم از کفعمی است. خ. آستان قدس، ش 3139 (1093 ق) و چند نسخه دیگر.

جَنه واقیه و جَنه باقیه

فارسی، زیارات، از ابو القاسم رضوی لاهوری (-1324 ق). ط. لاهور.

جنت واقیه

فارسی، طب، از حکیم شفاء الدوله. ط.

الجَنه الواقیه (فی رد المقدمه و تزییف الرساله)

رد بر مقدمه الحدائق الناصره شیخ یوسف بحرینی، از محمود بن محمد علی کرمانشاهی (-1269 ق).

خ. شهید مطهری.

-الحمد لله و سلامه على عباده الذين

ص: 222

جنت و جهنم

گجراتی، از غلام علی بهاونگری (معاصر).

الجنة الوقیه (فی احکام التقیه)

حسین بن محمد بن ابراهیم عصفوری بحرانی (-1216 ق).

جنت و نار

فارسی، اخبار، از اسماعیل بن علی اصغر واعظ سبزواری (-1312 ق). ط. تهران.

جنت و نار

فارسی، اخبار، شرح 2 حدیث در وعد و وعید از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1110 ق).

-الحمد لله الذی اعد لأولیائه جنات النعیم

جنت و نار

فارسی، نیز از علامه مجلسی. خ. دیده شده.

- (پس از حمد) این رساله ای است در بیان صفت بهشت و دوزخ

الجنة و النار ---

جنگ

متفرقه، جامع: عبد الحی در 823 ق.خ. دیده شده.

جنگ

فارسی، مناقب و مصائب، از میرزا مهدی جرس.

ط. تهران، 1302 ق.

جنگ

مواظظ، از امین الواعظین اسد اللہ بن ابو القاسم محمد دزفولی (-ح 1353 ق).

جنگ استقلال ترکیه ---

ص: 224

جنگ شاپور ذو الاکتاب و امپراتور روم

فارسی، از آمین مارسلین رومی، ترجمه محمد صادق اتابکی (-1325 ش). ط. تهران، 1310 ش.

جنگ شاه اسماعیل و شیبک ازبک

فارسی، مثنوی، از محمد رفیع واعظ قزوینی (-1089 ق). خ. ملک تهران.

-سزاوار شکر آفریننده ای است

که هر قطره از وی دل زنده ای است

جنگ صفین

گجراتی، از غلام علی بهاونگری (معاصر). ط.

جنگ عقاید

فارسی، ترجمه احمد فرامرزی (یا فرزامی). ط.

تهران، 1323 ش.

جنگ فیلان

فارسی، مثنوی، از ابو الحسن بن علی ساطع کشمیری (-1156 ق).

جنگ فرانسه و آلمان

فارسی، ترجمه یاور خداداد. ط. تهران، 1310 ش.

جنگ قندهار ---

ص: 225

الجندی، رساله

نامه به اهل مصر، از شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان (413ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجواب-اخصاً

از کتب ردود. ط. هند.

الجواب الباهر---

ص: 226

جواب الاعتراض (على اقدام سيد الشهداء (عليه السلام)

على الشهاده مع عدم الانصار)

حسن بن عبد الرزاق لاهيجي (سده 11 ق). نسخه آن در آخر «شمع اليقين» مؤلف ديده شده.

جواب اعتراض

در همان موضوع، از جعفر بن محمد باقر شرف الدين واعظ شوشتری (-1335 ق)، تأليف:

1333 ق.

-اللّهم انت المرجو اذا اشتدّ الامر...

جواب اعتراض ---

ص: 227

(-413ق). نسخه آن در ضمن مجموعه ای در سامراء دیده شده و منظور از باقلانی ابو بکر محمد بن طیب (-403ق) است.

الجواب بالصواب فی حکم طعام اهل الكتاب

ابو القاسم قمی لاهوری. ط. لاهور، 1316 ق.

جواب بعض الاخوان

اخلاق، از محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي نور قلوبنا في عين ظلمات الفتن

جواب بعض الاسماعيليه - جواب بعض الناس

جمال الدين ابو القاسم عبد الله بن علي بن زهرة حسيني حلي (-597 ق).

جواب بعض الاشراف

در معنی قول علی (علیه السلام): ليس الذكر من مراسم البيان، از محمد بن عبد علی بحرانی قطیفی (سده 13 ق). خ. موجود.

جواب بعض العامة

در معنی حدیث: نحن الانبياء لا نورث، از افضل الدين محمد از دانشمندان سده (10 و 11). خ.

دیده شده.

جواب بعض المعتزله (في ان الامامه لا تكون الا

بالنص)

سید مرتضی علم الهدی (-436 ق). خ.

مشکات تهران.

-الحمد لله على البصيره في دينه...

جواب بعض الناس ---

ص: 228

جواب الرساله الخوارزميه (في ابطال العدد في

شهر رمضان)

در ردّ بر ابو حازم مصرى، نیز از ابو الفتح كراچكى.

جواب رساله زن امروزه

عبد الرزاق بن على رضا. رساله زن امروزه ترجمه «المرأه الجديده» از قاسم امين مصرى است.

جواب رساله زن و آزادي

نیز از عبد الرزاق بن على رضا (1291 ق-). «زن و آزادي» ترجمه «تحرير المرأه» نیز از قاسم امين مصرى است.

جواب رساله اللغزیه البهائیه

محمد بن خاتون عاملی. مذکور در «كشف الحجب».

-الحمد لله وحده...

جواب رساله المكاتب

سبحان على خان هندی. مكاتب منسوب به نور الدين اخبارى است.

-الحمد لله على ما علمنا ما لم نعلم...

جواب رساله وردت في شهر رمضان

شيخ صدوق ابو جعفر محمد بن على بن بابويه قمى (-381 ق).

جواب الملا رشيد (به سؤال از وجود پيغمبر

(صلى الله عليه وآله))

شيخ احمد احسائي (-1241 ق). خ. خوانسارى نجف.

جواب سؤال احد السمنائين (كه از ظاهر و تأويل

سؤال کرده)

سيد كاظم بن قاسم رشتى (-1259 ق).

جواب سؤال احد علماء الشام (که از چشم زدن و

علاج آن پرسیده)

نیز از سید کاظم رشتی.

جواب سؤال السید احمد----

ص: 229

جواب السؤال عن التولى عن الجائر

سليمان بن عبد الله ماحوزى (-1121 ق).خ.

خوانسارى نجف.

جواب السؤال عن حكمه النسخ فى الاحكام

الالهيه

علامه حلى حسن بن يوسف بن مطهر (-726 ق) به جواب سلطان محمد خدا بنده نگاشته.خ.

موجود.

جواب السؤال عن عرس القاسم بن الحسن (عليه السلام)

ميرزا على بن محمد حسين شهرستانى (-1344 ق). اين رساله غير از «البيان المبرهن فى عرس قاسم بن الحسن» از همين مؤلف است.

جواب السؤال عن العقل

جمال الدين ابن زهره، برادر صاحب غنيه.

جواب السؤال من علماء الشيعة

اردو، مؤلف از فضلاء هند بوده. ط. هند.

جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانها

محقق قمى.

جواب السؤال عن المدرسه التى لم يعلم بانها ---

ص: 230

جواب شبهات رشید الدین

باقر علی خان، شاگرد و معاصر حکیم محمد کامل (-1235 ق). رشید الدین صاحب شبهات مؤلف «الشُّوکه العمریّه» و شاگرد عبد العزیز دهلوی بوده است. مذکور در «نجوم السماء».

جواب شبهه ابن کمونه

مفتی میر محمد عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق). مذکور در التجلیات.

جواب شبهه ابی سعید ابی الخیر

حکمت و کلام، از شیخ رئیس ابوعلی ابن سینا (-427 ق).

جواب شرر

اردو. ط. هند.

جواب الشیخ علی بن عبد الله (عن مراتب الوجود

و معنی الحروف، الهجائیه)

شیخ احمد احسائی (-1241 ق).

جواب الشیخ محمد بن عبد القادر الهالی الوهابی

در بناء و تجدید قبور، از محمد حسین بن سید کاظم کشوان کاظمی (-1356 ق). خ. موجود.

جواب العائب فی مسأله طلاق الغائب

هاشم عبد الله موسوی مرندی (-1358 ق). ط.

تبریز.

جواب المولی قاسم (عن وجه ضمّ الهاء من قوله

تعالی «علیه و الله» فی سوره الفتح)

محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق)، تألیف: 1270 ق. خ. سماوی نجف.

جواب الكتاب الوارد من حمص

ابو المكارم عزّ الدين حمزه بن زهره، صاحب الغنيه.

جواب الكتاب الوارد من حيدرآباد الهند

ابو القاسم بن عبد الحكيم كاشاني (-1351 ق)، در جواب سيد على شوشتری سلطان العلماء هند.

جواب الكتاب الوارد من ماوراء النهر

محمد رفيع بن عبد الواحد طبسى. به امر امير محمد خان در جواب نامه امير معصوم بيك والى ماوراء النهر كه در شعبان 1202 ق فرستاده بود نگاهشته است.

-الحمد لله الذى فضل الاسلام على ساير الممل...

جواب الكتاب الوارد مما وراء النهر ---

ص: 231

جواب مسائل اختلاف الاخبار

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جواب مسائل احد رجال جبل عامل

سید کاظم رشتی. جواب 9 مسأله است.

جواب المسائل الاربع الفارسیه

محمد حسن بن محمد صالح بن مصطفی کبّه بغدادی (-1336 ق). این سؤالها ظاهراً به فارسی از میرزا محمد تقی شیرازی (-1338 ق) پرسیده شده بود و مجیب به خواهش او به عربی آن را جواب گفته.

جواب مسائل السید اسماعیل

شیخ احمد احسانی. خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل المیرزا باقر الطیب البهبانی

سید کاظم رشتی. جواب 3 مسأله است.

جواب المسائل الثلاث

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، در طریقت حکما، مجتهدین و اخباریان و فقهاء و صوفیه. خ. موجود.

-الحمد لله و سلام على عباده... چنین گوید احقر عباد الله الغنی محمد باقر بن محمد تقی...

جواب المسائل الثلاث

سید کاظم رشتی، در افعال الله، اختلاف الاحادیث و ذکر دافع شبهات قلب.

جواب المسائل الثلاث

نیز از سید کاظم رشتی، در عقاید و تفسیر. مذکور در کشف الحجب.

جواب المسائل المیرزا حسن بن امان الله

الدهلوی

سید کاظم رشتی. سائل شاگرد سید بوده. خ.

خوانساری نجف.

جواب المسائل میر محمد حسن وزیر

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل السید حسین

سید کاظم رشتی. مذکور در کشف الحجب.

جواب مسائل المولی حسین الکرمانی

شیخ احمد احسائی (-1241 ق). ق. خوانساری نجف.

جواب المسائل الخمس

سید کاظم رشتی. خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل محمد رحیم خان

سید کاظم رشتی. جواب 5 مسأله است. خ.

موجود.

جواب مسائل میرزا محمد شفیع المازندرانی

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل المولی صالح

سید کاظم رشتی. جواب 4 مسأله است.

جواب مسائل الشیخ عبد الامام الاحسائی

احمد بن ابراهیم عصفوری بحرانی (-1131 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرین» از فرزند مولف.

جواب مسائل الحاج عبد المطلب

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل المولى عبد الوهاب الالهيجى

سيد كاظم رشتى.خ. خوانسارى نجف.

جواب المسائل العشر

محمد حسن كبة بغدادى (-1336 ق). 10 سؤال است كه از ميرزا محمد تقى شيرازى (-1338 ق) پرسیده اند و بغدادى به خواهش او جواب گفته.

جواب مسائل المولى على

شيخ احمد احسانى (-1241 ق).خ. خوانسارى نجف.

ص: 232

جواب مسائل السيد على

سید کاظم رشتی، 3 سؤال بودہ.

جواب مسائل السيد على البهبهانی

سید کاظم رشتی، 4 مسأله، خ. خوانساری نجف.

جواب مسائل میرزا علی اشرف

سید کاظم رشتی.

جواب مسائل فتحعلی شاه ---

ص: 233

لندن به عنوان علماء لكهنو فرستاده شده بوده.

ط.

جواب مسأله طعام اهل الكتاب ---

ص: 234

جواب الملاحده

نصير الدين عبد الجليل واعظ قزوینی مؤلف كتاب النقض (بعض مثالب النواصب).

جواب الملاحده (فی قدم العالم)

شريف مرتضى علم الهدى ابو القاسم على بن حسين موسى (-436 ق).خ. موجود.

جواب من انكر على السيد محمد بن فلاح

نسخة آن را در سده 12 ق دیده اند. مذکور در رساله ترجمه سید شبر حویزی. این جواب در موضوع خروج سید محمد بن فلاح و دعوی مهدویت او بوده است.

جواب منته الكلام

فارسی، از مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در تجلیات.

جواب منکر وجود صاحب الزمان ع

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق).خ. موجود.

جواب العلامة الشيخ مهدی الخالصی

در تقلید، از محمد حسن کبه بغدادی (-1336 ق).

جواب الشيخ ناصر ---

ص: 235

جوابات ابی جعفر القمی

نیز از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابی جعفر محمد بن الحسین اللیثی

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابی الحسن الحضینی

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی الحسن النیشابوری

نیز از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی الحسن (بن المیرزا محمد

الرضوی)

حکیم ملا هادی سبزواری (-1289 ق)، تالیف:

1276 ق.خ. موجود.

-سألنی السید الوجیه العالم النبیہ، الفقیه بن الفقیه

جوابات ابی ریحان البیرونی

شیخ الرئیس ابو علی ابن سینا (-427 ق).خ.

موجود.

جوابات ابی سعید ابی الخیر

نیز از ابن سینا. ط. (در هامش شرح «هدایه الحکمه»).

جوابات الامیر عبد الله

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ابو الفتح (محمد بن علی بن عثمان

الکراچی)

شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات السید ابی القاسم

شیخ احمد احسائی (-1241 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

جوابات ابی اللیث الاوانی ---

ص: 236

جوابات الشيخ احمد (بن الحاج محمد جعفر

(اليزدى)

حكيم ملا هادى سبزوارى (-1289 ق).خ.

موجود.

-الحمد لله الودود فياض الوجود...

جوابات الشيخ احمد (بن الشيخ حسن الدمستاني)

يوسف بن احمد بحراني (-1186 ق).مذكور در «لؤلؤه البحرين».

جوابات الشيخ احمد بن صالح بن طوق القطيفي

شيخ احمد احسائي (-1241 ق)، تأليف:

1323 ق.خ. حسينيه شوشتر يهاى نجف.

جوابات الشيخ احمد بن محمد الصيمرى

شيخ على حزين (-1181 ق).مذكور در «نجوم السماء».

جوابات السيد احمد بن مطلب الحويزى ---

ص: 237

جوابات بعض الناس

فارسی، از شیخ بهائی (-1031 ق)، در حدود 60 مسأله است. خ. حسن صدر الدین، کاظمین.

جوابات بنی عرقل

شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات بهمن یار

شیخ الرئیس ابو علی بن سینا (-428 ق). خ.

برلن. بعضی از این جوابات در حاشیه شرح «هدایه الحکمه» (شرح ملاصدرا) چاپ شده است.

جوابات ثلاث مسائل ---

ص: 238

جوابات سبکتین

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات ستین مسأله

فقه، از زین الدین شهید ثانی (-966ق) با حذف سؤالات.خ. موجود در سامراء.

جوابات سلار (بن عبد العزیز الدیلمی)

شریف مرتضی علم الهدی (-436ق).خ.

آستان قدس.

جوابات السماکی

زین الدین شهید ثانی (-966ق)، جواب سؤالات فقهی شرف الدین سماکی است.خ.

آستان قدس، ش 2370.

جوابات المولی محمد سمیع الصوفی ---

ص: 239

جوابات علی بن ابی القاسم (الاسترابادی)

ابو سعید عبد الجلیل بن مسعود رازی (سده 6 ق) از مشایخ شیخ منتجب الدین. مذکور در فهرست منتجب الدین.

جوابات المولی علی بن جمشید النوری (-1246)

ق)- جوابات ملا علی نوری

فارسی، از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. (ضمن جامع الشتات).

جوابات السید زین الدین علی (بن الحسن)

الشدقمی)- المسائل المدنیات

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق)، تألیف: 1013 ق. خ. موجود.

جوابات علی بن نصر العبد جانی

شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الشیخ عمران بن الحسن السنوی

ابو عبد الله عیدان بن یحیی بن حمیدان القاسمی صاحب «بیان الاشکال». خ. دار الکتب مصر.

جوابات الفارقیین

در غیبت، از شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الفارقیین ---

ص: 240

جوابات الشيخ مسعود بن علي الصوابي

ابو سعيد عبد الجليل بن مسعود بن عيسى رازی، استاد منتجب الدين. مذکور در فهرست منتجب.

جوابات معز الدوله

محمد بن احمد بن جنيد اسكافي (-381 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات مقاتل (بن عبد الرحمان)

شيخ مفيد (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات الفاضل المقداد

محمد بن مكي شهيد اول (-786 ق)، 27 مسأله است. خ. آستان قدس.

-الحمد لله المحمود على افضاله

جوابات الشيخ مهدي (الدجيلي)

سيد ابو تراب عبد العلي بن ابي القاسم موسوي خوانساري (-1346 ق). مذکور در فهرست تصانيف او.

جوابات الشيخ ناصر ---

ص: 241

جوابات المسائل البادرئيات

سید شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق)، 24 مسأله است منسوب به بادرایا در نزدیکی بغداد.

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل البحرانیات الاولى

سید ابو تراب خوانساری، مؤلف «جوابات الشیخ مهدی جرموقه».

جوابات المسائل البحرانیات الثانيه

نیز از سید ابو تراب خوانساری، 32 مسأله است که شیخ حسین بحرانی پرسیده.

جوابات المسائل البحرانیه (یا بحرئیه)

جمال الدین ابو العباس احمد بن محمد بن فهد حلّی (-841 ق). خ. آستان قدس، ش 2632.

جوابات المسائل البحرانیات ---

ص: 242

جوابات مسائل شاگرد شهید ثانی

شهید ثانی (966ق)، در 2 نوع که نوعی در نجف و نوعی در جبل عامل شنیده شده. خ. موجود.

-الحمد لله الغنى فى ذاته و صفاته...

جوابات المسائل فى التوحيد

سید هاشم بن احمد آل سلیمان بحرانی (1309 ق). مذکور در «انوار البدرین».

جوابات المسائل الثلاث

محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (1036 ق) در 3 مبحث: 1. علم واجب و ممکن، 2. ربط حادث با قدیم، 3. افعال بندگان. خ. آستان قدس، ش 132 (1014 ق، زیر عنوان «المباحث الثلاثه»).

جوابات المسائل الجلیه ---

ص: 243

جوابات المسائل الحلیه

شیخ الطائفه ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (-460 ق). مذکور در فهرست مؤلف.

جوابات المسائل الحلیه

محمد جواد بلاغی (-1352 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جوابات المسائل الحلیه

سید علی یزدی نهاوندی (زنده در 1128 ق).

مذکور در تکمله امل الآمل.

جوابات المسائل الحیدر آبادیه

سید علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در مشاهیر علماء الهند.

جوابات المسائل الخراسانیه

زین الدین شهید ثانی (-966 ق). خ. موجود.

جوابات المسائل الخراسانیه

شیخ علی حزین. مذکور در نجوم السماء.

جوابات المسائل الخشثیه

از شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) صاحب حدائق، پاسخ به سؤالات شیخ ابراهیم خشثی.

مذکور در لؤلؤه البحرین.

جوابات المسائل الخوارزمیه

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل الخوانساریه

سید ابو تراب خوانساری نجفی. مسائلی است که از خوانسار به او رسیده بوده.

جوابات المسائل الخوئییه

عبد الله بن حسن مامقانی (-1351 ق).

جوابات المسائل الدعائیه

محمود بن علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1310 ق). ط. تبریز، 1302 ق.

جوابات المسائل الدمشقیه (الفقهیه)

سید محسن امین عاملی، صاحب «اعیان الشیعه». مذکور در فهرست تألیفات او.

جوابات المسائل الدورقیه

محمد رضا بن قاسم غراوی نجفی، تألیف:

1337 ق، جواب مسائل شیخ جعفر نجفی صاحب «المبانی الجعفریه» است. خ. دیده شده.

جوابات المسائل الدیلمیه ---

ص: 244

جوابات المسائل الروميات

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672ق)، جواب مسائلی است که از روم رسیده. خ. راغب پاشا، استانبول.

جوابات المسائل

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی (-1312ق)؛ در جواب مسائل کلامی که از زنگبار رسیده بوده. خ. فیض آباد هند.

جوابات المسائل السرویه

شیخ مفید محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413ق). جواب سؤالاتی است که از فاضل شریف از ساری به شیخ رسیده و در عقاید و کلام است.

جوابات المسائل السلاریه

شریف مرتضی علم الهدی (-436ق)، جواب مسائل سلار دیلمی شاگرد شریف است. خ.

موجود.

جوابات المسائل السیوریه---

ص: 245

جوابات المسائل الشيرازيه

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان بغدادى (-413ق) است. مجيب در جوابات المسائل السروييه به آن ارجاع داده است.

جوابات المسائل الصاغانيات-الصاغانيات

نيز از شيخ مفيد. مسائل متفرقه فقهيه است. ط.

نجف.

-الحمد لله على سبوغ نعمته...

جواب المسائل الصيداويه

شريف مرتضى علم الهدى (-436ق). مذكور در رجال نجاشى.

جوابات المسائل الصيداويه

ابو عبد الله محمد بن هبه الله طرابلسى شاگرد شيخ طوسى. مذكور در معالم ابن شهر آشوب.

جوابات المسائل الطبريه

شيخ على حزين (-1181ق). مذكور در نجوم السماء.

جوابات المسائل الطبريه---

ص: 246

جوابات المسائل العكبريه

شيخ مفيد محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق)، جواب مسائل ابوليث بن سراج حاجب است.خ. آستان قدس، ش 7722
(1352 ق) و ش 2428

-الحمد لله الذي يؤيد بالتوفيق

جوابات المسائل العويصه

در حکمت، از صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق). مذکور در فهرست تصانيف او.

جوابات المسائل الفخريه ---

ص: 247

جوابات المسائل المدنیات الاولى

جوابات المسائل المدنیات الثانيه

جوابات المسائل المدنیات الثالثه

هرسه از حسن بن زین الدین (-1011 ق)، صاحب معالم و فرزند شهید ثانی. جواب مسائل سید محمد بن جویری است که به دفعات از مؤلف پرسیده و نسخه های هرسه عنوان دیده شده است.

جوابات مسائل مرشدآباد

آقا احمد کرمانشاهی، صاحب جوابات مسائل فیض آباد. مذکور در «مرآه الاحوال».

جوابات مسائل مرشدآباد

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در تجلیات.

جوابات المسائل المصریات

محقق حلّی، ابو القاسم جعفر بن حسن (-676 ق). خ. دیده شده.

جوابات المسائل المصریات (الوارده من

القاهره)

جمال الدین عبد الله بن علی بن زهره، صاحب «جوابات المسائل البغدادیه». مذکور در فهرست کتب او.

جوابات المسائل المصریات الاولى

جوابات المسائل المصریات الثانيه

هردو از شریف مرتضی علی بن حسین موسوی (-436 ق)، عنوان دوم 5 مسأله در حکمت.

مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل المصریّه

شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جوابات المسائل المطلیبات

شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). در جوابات «المسائل الرسیه» به آن ارجاع داده شده است.

جوابات المسائل المقدادیه

شهید اول (-786 ق). جواب 27 مسأله که فاضل مقداد از او پرسیده است. خ. آستان قدس.

-الحمد لله المحمود علی افضاله

جوابات المسائل المنتزعه

محقق فیض کاشانی (-1091 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

جوابات المسائل الموصلیات الاولى

جوابات المسائل الموصلیات الثانيه

جوابات المسائل الموصلیات الثالثه

هرسه عنوان از شریف مرتضی علم الهدی (-436 ق). جوابات اول، 3 مسأله در وعید، قیاس و اعتماد دوم 9 مسأله و سوم 109 مسأله هردو در فقه. خ. آستان قدس.

جوابات المسائل الموصلیات (فی العدد و

الرؤیه)-جوابات اهل الموصل

شیخ مفید (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

- (بعد الحمد) ذکر ت ایّدک الله انّ کتاب اخ من اخواننا اهل الموصل ورد علیک...

جوابات المسائل المنتجبه (یا المنتخبه)

فارسی، حکمت، از افضل الدین کاشانی مؤلف «جاودان نامه». جواب مسائل شخصی به نام منتجب الدین یا منتخب الدین است. خ. موجود.

جوابات المسائل المهمّائیه الاولى

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلّی (-726 ق)، جواب مسائل مهمّان بن سنان. ط. قم.

جوابات المسائل المهمّائیه الثانيه

نیز از علامه حلّی. جواب مسائلی است که مهمّان بار دوم فرستاده. خ. موجود.

جوابات مسائل الميرزا محمد علي القاضي

محمد حسين كاشف الغطاء، جواب 14 مسأله متفرقه است كه قاضى در 1367 ق آن را تدوين کرده است.

جوابات المسائل الناصريه ---

ص: 250

جواز الاتكال على قول النساء (في انتفاء موانع

التكاح)

سید محمد باقر حجت الاسلام اصفهانی (-1260 ق). در رساله السؤال و الجواب مؤلف که چاپ شده، درج است.

جواز اخذ الاجره على الواجبات (و صحه الاجاره

عليها)

عبد الحسين مبارك نجفی (-1364 ق)، تألیف:

1345 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمين...

جواز استماع صوت الاجنبيه (مع الامن من الفتنه)

محمد رفیع بن عبد المحمد کزازی نجفی (سده 13 ق).

جواز اقامه الحدود للفقهاء في الغيبه - وجوب اقامه

الحدود

جواز اقامه العزاء لسید الشهداء (عليه السلام)

علی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1259 ق).

مذکور در نجوم السماء.

جواز اكل الصيد للمحرم عند الضروره

علی اکبر بن غلام حسن خوانساری (1300 ق-). خ. دیده شده.

جواز اكل المختلط بالحرام غير المحصور

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق).

جواز امامه الفاسق عند نفسه

محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نقوی (-1289 ق)، تألیف: 1258 ق. مذکور در کشف الحجب.

جواز امتناع الزوجه عن الاستمتاع قبل قبض المهر

شيخ بهائي بهاء الدين محمد بن حسين عاملي (-1031 ق).خ. خوانساری نجف.

جواز امر الأمر مع علمه بانتفاء الشرط

شريف العلماء محمد شريف بن حسنعلی آملی (-1146 ق).خ. موجود.

جواز البقاء على تقليد الميت -تقليد الاموات

جواز تحليل احد الشريكين الامه لصاحبه

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق)، تأليف: 1116 ق.

-الحمد لله و سلام على عباده الذين اصطفى

جواز تصرف المالك في ملكه (مع لزوم اضرار

الغير)

ميرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق)، تأليف:

1205 ق.ط. تهران، 1319 ق (با غنائم الايام).

جواز التطيب بالزباد

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).خ.

خوانساری نجف.

جواز التقليد

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذكور در «لؤلؤه البحرين».

جواز التقليد

زين الدين على بن سليمان قدمی ام الحديث (-1064 ق).مذكور در «تاريخ علماء البحرين».

جواز التقليد ---

جواز الحکومه الشرعیّه (للمقلّد مع عدم وجود

المجتهد للضروره)

حسین بن مفلح صیمری. مذکور در «الفوائد النجفیّه» تألیف سلیمان ماحوزی.

جواز الحکومه الشرعیّه (لغير المجتهد عند تعذر

المجتهد الجامع للشرايط)

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-965ق). مذکور در «الفوائد النجفیّه» تألیف سلیمان ماحوزی.

جواز رة الشمس

حسین جعل بصری. مذکور در معالم العلماء.

جواز السفر للافطار (فی شهر رمضان من وجوه)

مؤلف متأخرتر از علامه مجلسی بوده. خ. دیده شده.

جواز الصلاة جنب الشباك (المحاذی لقبر

المعصوم)

شیخ یوسف بحرانی (-1186ق) صاحب حدائق. ردی است بر بعضی از معاصرینش که در منع این امر رأی داده بوده.

جواز الصلاة فی المحمول النجس

محمد حسن بن محمد صالح بن مصطفی کبّه بغدادی (-1336ق).

جواز العزاء (لسید الشهداء ع)

اردو، از ظفر حسن امروهوی. ط.

جواز العمل بالظنون (فی احکام الله تعالی)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085ق)، ردی است بر مؤلفی که رأی بر منع داده بوده.

-اما بعد حمد الله و الصلاة علی محمد و آله الطاهرين فاقول قد ذهب فرد

جواز العمل بكتب الفقهاء

سید نعمت الله محدث جزائری. در برخی از منابع به او نسبت داده شده.

جواز الفائته فی وقت الحاضره

جعفر بن علی بن طباطبایی یزدی (-1321 ق).

جواز الفائته فی وقت الحاضره

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

موجود.

جواز لعن یزید

شیخ هادی بن عباس آل کاشف الغطاء (-1361 ق).

جواز نقل الموتی ---

ص: 252

جوامع الآداب

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).

جوامع الاحکام-جوامع احکام النجوم

فارسی، نجوم، از ابو الحسن علی بن زید بیهقی (-565 ق) مؤلف «تاریخ بیهقی». خ. آستان قدس، ش 5485 (890 ق)، ش 12264 (949 ق) و چند نسخه دیگر.

جوامع الادویه

طب، ناشناخته، به نام الب ارغون ملک ری تألیف شده و بر آن نگاشته است که: من املاء...

ظهیر الدین عماد الاسلام الفارس. خ. دیده شده.

جوامع الاسرار (فی معراج رسول المختار)

فارسی، از حسن بن مرتضی طباطبائی یزدی متخلص به منیب (-1315 ق)، تألیف: 1288 ق، مصدر به نام ناصر الدین شاه قاجار. خ. دیده شده.

-جوامع لوامع تجلیات انوار الهی...

جوامع احوال الائمة المعصومین

محمد تقی بن کاظم شوشتری (1321 ق-).

جوامع اصلاح المنطق

ابو الحسین زید بن رفاعه بن مسعود. مختصری است از «اصلاح المنطق» ابن سکیت (-243 ق). ط. حیدرآباد دکن، 1354 ق.

-الحمد لله الذي شرف الانام بما يميزهم...

جوامع الاصول-جوامع الكلم

اصول فقه، از سید حسن بن علی مدرس (-1273 ق). خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-الحمد لله الموفق للخيرات...

جوامع الاصول

علی بن گل محمد قارپوزآبادی (-1290 ق).

مذکور در «انیس الطلاب».

جوامع الاصول---

ص: 253

جوامع الحكایات و لوامع الروایات

فارسی، تاریخ، از سدید الدین محمد بن محمد عوفی بخاری، تألیف: 618-625 ق.خ. آستان قدس، ش 4213 (1029 ق)، ش 4097 (1031 ق). ط. تهران، مکرر.

جوامع الحکم و عوالم العلم و الأمم

محمد رضا بن قاسم غزّوی نجفی (1303 ق-) در تاریخ، نجوم، جغرافیا، رجال و علوم غریبه. خ. دیده شده.

جوامع الخیرات (فی تفسیر الآیات)

حبیب الله بن زین العابدین قمی زیوانی (-1359 ق). خ. آستان قدس، ش 6769-6772 (1349-1358 ق).

جوامع الدلائل و الاصول (فی امامه آل الرسول)

عماد الدین حسن بن علی طبری (سده 7 ق).

جوامع الرسائل

21 رساله از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق). ط. تهران، 1319 (با غنائیم الايام).
-الحمد لله المتفرد بالازلیه و القدم...

جوامع السعادات (فی فنون الدعوات)

عبد الرحیم بن یحیی بحرانی. خ. آستان قدس، ش 3137.

جوامع السیاسه

ابو نصر محمد بن احمد فارابی (-339 ق). ط.

مصر.

جوامع الشتات (فی ما برز من العلامه الانصاری)

من الافادات)-جوامع الاصول

اصول، از محمود بن جعفر میثمی عراقی (-1308 ق)، تألیف: 1285 ق.خ. آستان قدس، ش 7371 (1289 ق) و ش 7363.

جوامع العبادات

ادعیه، به قول صاحب «فردوس التواریخ» نسخه آن در آستان قدس موجود بوده است.

جوامع العلاج

طب، از حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1269 ق.

-الحمد لله رب العالمین...

ترجمه فارسی آن از حسن بن علی اکبر محیط کرمانی شاگرد مؤلف.

-سپاس بی قیاس خداوندی را

جوامع العلم ---

ص: 254

جوامع الكلام

فارسى، تاريخ.خ.فيض آباد هند.

جوامع الكلام (فى شرح قواعد الاحكام)

فقه، از محمد رحيم بن محمد بروجردى (-1309 ق).خ.آستان قدس، ش 5838-5848 (1260-1270، خط مؤلف).

جوامع الكلام فى دعائم الاسلام---

ص: 255

الجواهر

نحو، ابو علی فضل بن حسن طبرسی (-548 یا 552 ق). آستان قدس، ضمیمه ش 3795.

الجواهر

نحو، از نصر الله بن هبه الله زنجانی. مذکور در فهرست شیخ منتجب الدین.

الجواهر، کتاب

فخر الدین محمد بن محاسن، کفعمی در «البلد الامین» از آن نقل کرده است.

الجواهر و الاحجار

ابوریحان محمد بیرونی (-440 ق). مذکور در مجله «المقتطف».

الجواهر و الدرر (فی سیره سید البشر)

فن پنجم از «البحر الزخار» تألیف، مهدی احمد بن یحیی حسینی زیدی یمنی امام زیدیه (-840 ق). شرح آن «یواقیت السیر» نام دارد.

الجواهر و العقود (فی نظم الوزير داود)

ترجمه شعراء، از صالح بن درویش تمیمی بغدادی (-1261 ق).

جواهر الآثار و جواز الابرار

شرح وصایای پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) است به ابو ذر غفاری، تألیف صاحب روضات، ناتمام. خ.

روضاتی اصفهان.

جواهر الاخبار

فارسی، اخلاق، از محمد حسین بن عبد الله بن فصیح خوانساری، در 40 باب. خ. دیده شده.

-زیباترین کلامی که شایستگی ارمان بودن مجلس قدس تواند داشت.

جواهر الاخبار

فارسی، تاریخ، از منشی بوداق قزوینی که آن را به شاه اسماعیل صفوی (-984 ق) اهداء کرده و در آن از وقایع 795 تا 984 ق یاد کرده است.

جواهر الاخبار

شیخ حسین معروف به ارده شیره. آیت الله مرعشی از آن یاد کرده است.

جواهر الاخبار

شرح اربعین حدیث، از رفیع الدین بن علی اصغر نظام العلماء طباطبائی تبریزی (-1326 ق).

مذکور در آخر «المقالات النظامیه».

جواهر الاخبار (و ظرائف الآثار)

علی بن حسین مسعودی (-346 ق). مذکور در حاشیه «الخلاصه» از شهید ثانی.

جواهر الاخبار

محمد علی بن مهدی آل عبد الغفار کاظمی (-1345 ق)، در 247 عنوان به ترتیب حروف و هر عنوان در چند فصل، در زهد، اخلاق، ادبیات و مسائل متفرقه، تألیف: 1344 ق. خ. موجود.

-الحمد لله المحمود بنعمته

جواهر الاخبار (و معتقد الاخبار)

فارسی، در امامت، از محمد کاظم بن محمد شفیع هزار جریبی (سده 13 ق). خ. دیده شده.

جواهر الاخبار

ادعیه و مواعظ، از نجفعلی بن محمد رضا زنوزی تبریزی، تألیف: 1280 ق. ط. تبریز، 1280 ق.

جواهر الاخلاق (و ضیاء الاشراف)

فارسی، اخلاق، از سید محمود جواهری تهرانی، تألیف: 1324 ق در 110 فصل. ط. تهران، 1325 ق.

جواهر الادب (و الانشاء)

فارسی، از شیخ عبد الکریم سعادت. ط. شیراز، 1341 ق.

جواهر الادراج (و زواهر الابراج)

فارسی، شرح 47 حدیث، از شهاب الدین علی دانیالی فسائی برازی جهرمی شاگرد محقق دوانی و معاصر شاه طهماسب صفوی. نسخه کتاب را

صاحب ریاض العلماء دیده بوده است.

جواهر الادراک

فارسی، علوم غریبه. ط. بمبئی.

جواهر الارشاد

فارسی، در حرمت ریش تراشی، از محمد باقر سیرجانی (معاصر). ط. بمبئی، 1333 ق.

جواهر الاسرار

فارسی، از حمزه بن عبد الملک آذری اسفراینی (-866 ق)، مرتب بر 4 باب. خ. مجلس تهران، ملک تهران. ط.

-یا مفتح الابواب افتتح باب قلبی... حمد و ستایش آن علیمی را

- (بعضی نسخ) سپاسی که از روی گویای خرد...

جواهر الاسرار

ابو اسحاق ابراهیم بن اسحاق احمری. نجاشی به 2 واسطه از او روایت می کند.

جواهر الاسرار

فارسی، رمل. خ. خوانساری نجف.

جواهر الاسرار و زواهر الانوار

فارسی، شرح مثنوی معنوی، از کمال الدین حسین بن حسن خوارزمی، مرید ابو الوفاء خوارزمی (-835 ق). خ. آستان قدس، ش 416

(1039 ق) و ش 4517.

جواهر الاسرار---

ص: 257

جواهر الافكار

شرح شرایع، از محمد بن ابراهیم مشهدی نجفی (-1281 ق). مذکور در تکملة امل الآمل.

جواهر الالسنه

فارسی، ترکی و عربی، لغت، از ابراهیم ودید، تألیف: 1182 ق. خ. مجلس تهران.

جواهر الالفاظ - کتاب الالفاظ

قدامه بن جعفر بن قدامه (- پس از 337 ق). ط.

مصر، 1351 ق.

جواهر الالفاظ و ذخایر الحفظ

سید شریف یحیی بن علی بن زهره حلبی.

کفعمی در «فرج الكرب وفرح القلب» از آن نقل کرده است.

جواهر الایقان - جواهر ایقان و سرمایه ایمان

فارسی، مقتل، از ملا آقا بن عابدین فاضل دربندی (-1285 ق). ط. تهران، 1298 ق.

جواهر الایمان

فارسی، اصول دین، از اسد الله بن علی محمد جودتانی (یا جوزدانی) اصفهانی (-1323 ق).

خ. موجود.

جواهر الایمان (فی ترجمه تفسیر القرآن)

فارسی، ترجمه تفسیر عسکری (علیه السلام)، از محمد باقر بن محمد اسماعیل یزدی سیرجانی کرمانی، آغاز تألیف: 1318 ق. ط. 1320 ق.

جواهر الایمان

فارسی، کلام، از ابراهیم سعید العلماء لاریجانی، در نبوت خاصه براساس انجیل برنابا. ط.

تهران، 1307 ق.

جواهر البحرين فی احکام الثقلین

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، مجموعه ای از اخبار کتب اربعه نظیر «الوافی» فیض، ولی بدون ترتیب آن. خ. دیده شده.

جواهر البرکات (فی احکام الاموات)

ناشناخته، از این کتاب در «جواهر الاسرار» آذری (-866 ق) نقل شده است.

الجواهر البهیه

نعمت الله بن مرتضی حسینی. در نفایس اللباب و از آن در علماء معاصرین نقل شده است.

جواهر البیان

اردو، در فضایل اهل بیت ع، از اکبر مهدی جروتی هندی. ط.

جواهر بی بها

اردو، در تعزیه سید الشهداء، از محمد مجتبی بن محمد حسین نوگانوی (-1324 ق). ط، 1353 و 1354 (در 2 حصّه).

جواهر التشریح

فارسی، طب، از علی خان بن زین العابدین همدانی، مرتب بر 7 مقاله در تشریح قسمتهای مختلف بدن. ط. تهران، 1306 ق.

جواهر التفسیر لتحفه الامیر - العروس

فارسی، تفسیر، از حسین بن علی واعظ کاشفی که به نام وزیر امیر علیشیر تالیف کرده و مرتب است بر مقدمه ای در 4 اصل و 22 عنوان و پس از آن تفسیر. خ. آستان قدس، ش 1277 (979 ق) و چند نسخه دیگر.

-الله علیم حکیم زینت فاتحه هر خطاب و زیور خاتمه هر کتاب

جواهر التواریخ

فارسی، از سلمان قزوینی، شامل وقایع قدیمترین ایام تا 1037 ق. مولف این تاریخ را در عهد اورنگزیب (-1068 ق) تالیف کرده و بیشتر آن اختصاص به تاریخ مغول و تیموریان دارد.

جواهر الجمال فی النحو - الجواهر فی النحو

طبرسی. در کشف الظنون آمده است که این کتاب برای ابو منصور محمد بن یحیی حسینی

تألیف شده و از مؤلف نام نبرده است. در کتابخانه سماوی نجف نسخه ای به نام الجمل فی العوامل موجود است که برای صفی الدین ابو منصور محمد بن یحیی بن هبه الله حسینی تألیف شده و نسخه دیگری از همین کتاب در کاظمین دیده شده که نام آن را کاتب نسخه، جواهر النحو نوشته و تصنیف آن به ابو علی طبرسی نسبت داده شده است. یک نسخه جواهر الجمل در نحو منسوب به ابو علی فارسی در آستان قدس (ش 3795) موجود است.

-الحمد لله رب العالمین و سلام علی عباده الذین اصطفی محمد و عترته الطاهیرین...

جواهر الحکم

محمد بن جعفر حسینی قزوینی (سده 13 ق).

خ. دیده شده.

جواهر الحکم و درر الکلم

ادب و تاریخ، از محمد بن مهدی مغنیه عاملی (سده 13 ق). این کتاب از مأخذ اعیان الشیعه است.

جواهر الحکمه ناصری

فارسی، طب، از علی خان بن زین العابدین همدانی، معلم دار الفنون. ط. تهران، 1298 ق.

جواهر خانه

فارسی، ادبیات از عباس بن احمد رفعت، صاحب آثار العجم.

جواهر خمس

فارسی، عرفان، از محمد بن قطب الدین از نیرگان شیخ عطار، تألیف: 956 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الاحد الصمد...

جواهر ذات---

ص: 259

الجواهر العقلیه

رکن الدین محمد بن علی جرجانی، شاگرد علامه حلّی.

جواهر العقود

سید محمد باقر. ملاً حسین کسائی یزدی مسأله ای در نحو در مجموعه ای از این کتاب نقل کرده است.

جواهر العقول (فی شرح فرائد الاصول)

ابو القاسم بن سید معصوم اشکوری (-ح 1325 ق) تالیف: 1292-1297 ق، حاشیه ای است بر رسایل شیخ انصاری که طبق اظهار مؤلف از کلمات استادش میرزا حبیب الله رشتی استفاده کرده است. خ. آستان قدس، ش 2967 (1307 ق).

جواهر العقول (فی تقریر قواعد الاصول)

محمد تقی بن شیخ احمد احسائی (-1241 ق).

خ. دیده شده.

جواهر العقول (فی مناظره الفار و السنور)

فارسی، داستان، منسوب به علامه مجلسی، مناظره ای است میان صوفی و طلبه. ط. مکرر.

جواهر العلاج-پانالوژی

فارسی، طب، از قربانعلی بن محمد طیب سمنانی (علی ناصح) (-1363 ق) در 5 مجلد.

خ. دیده شده.

-احمدک یا من تنزه عن مجانسه مخلوقاتہ...

جواهر العلم

ابو حنیفه احمد بن داود دینوری (-282 ق).

مذکور در کشف الظنون.

الجواهر العلیه (فی الکلمات العلیه)

علی بغدادی. تکمله ای است بر، «غرر الحکم» آمدی.

جواهر العيون

فارسی، طب، درمان بیماریهای چشم، از علی ناصح، قربانعلی طیب سمنانی (-1363 ق)، تألیف: 1338 ق.

الجواهر الغوالی (فی شرح عوالی الآلی)

نعمت الله موسوی جزائری (-پس از 1112 ق). خ. آستان قدس، ش 1993 (1106 ق).

-الحمد لله الذي رجح مداد العلماء على دماء الشهداء...

جواهر الفرائض ---

ص: 260

جواهر الکلام (فی شرح شرایع الاسلام)

شیخ محمد حسن بن محمد باقر نجفی (-1266 ق). ختم تألیف: 1257 ق، در چندین مجلد. ط.

مکرر. نسخ متعددی از آن در آستان قدس موجود است.

جواهر الکلام (فی سوانح الایام)

فارسی، از حسن بن محمد حسینی اشرف الواعظین. ط. تهران، 1362 ق.

جواهر الکلام (فی شرح مقدمه الکلام)

قطب الدین سعید بن هبه الله راوندی (-573 ق). مذکور در امل الآمل.

جواهر الکلام (فی اصول عقاید الاسلام)

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی (-1248 ق)، شاگرد وحید بهبهانی. مذکور در «فردوس التواریخ».

جواهر الکلام

عقاید، از صدر الدین بن نصیر الدین بن میر صالح مدرس طباطبایی زواری اردکانی یزدی، جدّ سادات مدرسی یزد. خ. موجود.

جواهر الکلام (فی الحکم و الاحکام من قصه سید

الانام)

ابو الفتح عبد الواحد بن محمد بن عبد الواحد آمدی. مذکور در کشف الظنون.

-الحمد لله استمطار سحائب کر مه

جواهر الکلام ---

ص: 261

جواهر مخزون

ابو نصر فتح الله بن محمد کاظم شیبانی (-1308 ق).

جواهر المسائل

فارسی، فقه، از محمد مهدی بن محمد باقر محلاتی. برگرفته از مطالع الانوار حجت الاسلام سید محمد باقر شفتی اصفهانی. خ. دیده شده.

-حمد و ثنایی که امتدادش جواهر مسائل ربّانی را...

جواهر المصائب

اردو، مقتل، از قاسم علی کربلائی. ط. هند، 1348 ق.

الجواهر المضيئه

اعجاز حسین امروہوی. مذکور در تجلیات.

جواهر المطالب (فی فضائل امیر المؤمنین علی بن

ابی طالب)

حسن بن یوسف بن مطہر علامہ حلّی (-726 ق). مذکور در «عوالی اللآلی».

جواهر المطالب (فی فضائل علی بن ابی طالب)

فخر الدین بن محمد علی طریحی (-1085 ق).

مذکور در فہرست تألیفات او.

جواهر المطالب (فی مناقب الامام ابی الحسن

علی بن ابی طالب ع)

شمس الدین ابو البرکات محمد بن احمد باعونی شافعی (-871 ق). خ. آستان قدس، ش 1661 (وقف 1067 ق) در پشت نسخه نسبت

باعونی، باغنوی خوانده شده است.

-الحمد لله الذي جعل قدر علی في الدارين علیًا

جواهر المعادن (فی تفسیر المفردات القرآنیہ)

علی بن محمد جعفر شریعتمداری استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «غایه الآمال» مؤلف.

جواهر المعارف

ناشناخته، کلام. خ. فیض آباد هند.

جواهر المقال (فی فضائل الآل)

سید جعفر بن محمد اعرجی کاظمی (-1332 ق). در «مناهل الضرب» مؤلف مکررا به آن ارجاع شده است.

جواهر المقال

فارسی، طب، نظم غیاثیه از علی بن محمد بن عبد الرحمان (-1112 ق) که به نام صدر الدین علی به نظم آورده. خ. بادلیان.

الجواهر المقطعه

سید مهدی بن محمد جعفر موسوی تنکابنی، مؤلف «خلاصه الاخبار». خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق الاربعين...

جواهر مكنونه

فارسی، در علم حروف و جفر، منسوب به آصف بن برخیا. ط. ایران، 1312 ق.

جواهر مكنونه - لآلی مخزونه

فارسی، ادعیه، از مصطفی بن محمد خوئی، تالیف: 1255 ق. خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمين.

الجواهر المنشوره (فی الادعیه المأثوره)

سید عبد الحسیب بن احمد بن زین العابدین علوی عاملی، نوه محقق داماد. خ. آستان قدس، ش 11894.

جواهر منظومات

فارسی، مجموعه اشعار میرزا مطهر (ظاهرا سده 7 ق). در «زنبیل» از آن نقل شده.

جواهر نامه ---

جواهر نامه

فارسی، احکام نجوم، ناشناخته. خ. مجلس تهران و خوانساری نجف.

جواهر نامه

فارسی، در شناخت جواهر، از محمد بن ابی البرکات جوهری نیشابوری، تألیف: 592 ق، برای سلطان ابو الفتح مسعود بن صدر شهید یا وزیر او.

جواهر نامه

فارسی، جزء دوم جوهر ذات، منسوب به فرید الدین عطار نیشابوری، ولی از عطار تونی (سده 9 ق) است. ط. تهران، 1355 ق.

جواهر نامه

فارسی، در شناخت جواهر، از صدر الدین محمد بن غیاث الدین منصور دشتکی که به نام سلطان ابو الفتح خلیل بهادر سلطان تألیف کرده. خ.

آستان قدس، چند نسخه.

-سپاس و ستایش بی اندازه و قیاس صانعی را...

جواهر نامه

فارسی، مثنوی، از محمد امین، روح الامین شهرستانی ملقب به میر جمله (-1047 ق). خ.

مجلس.

جواهر النحو---

ص: 263

جوشن داود

ادعیه. از عبد الفتاح بن ضیاء الدین محمد مرعشی حسینی مؤلف «التبر المذاب»، جد آیت الله مرعشی.

الجوشن الصغیر

ادعیه. منسوب به امام موسی بن جعفر علیه السلام. در «مهج الدعوات» ابن طاووس درج است.

الجوشن الكبير

ادعیه، مروی از امام سجاد علیه السلام. در مصباح کفعمی درج است.

جونه الماشطه

محمد بن عبید الله مسیحی حرانی مصری. ابن خلکان می نویسد که این کتاب متضمن غرائب اخبار و اشعار و نوادر است.

الجوهر، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد کرخی معروف به ابن خانبه. مذکور در رجال نجاشی.

الجوهر، کتاب فی

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحكماء» قفطی.

الجوهر، کتاب

در عصمت و امامت، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).

الجوهر الاسنی (فی الصلوات المشتمله علی اسماء

الله الحسنی)

سید معروف. خ. موصل.

الجوهر الثمین

درویش علی بن حسین بغدادی (-1277 ق).

مذکور در «کنز الادیب» فرزندش.

الجوهر الثمین (فی تفسیر القرآن المبین)

سید عبد اللہ بن محمد رضا شبر کاظمی (-1242 ق)، تالیف: 1239 ق؛ ط. بیروت، در 6 مجلد.

-الحمد لله منزل القرآن الکریم.

جواهر الجمهره---

ص: 264

الجوهر المنضد

كشكول، از محمد علي اردوبادي، آغاز تأليف:

1352 ق.

جوهر منظوم ---

ص: 265

-الحمد لله الاول و الآخر...

جوهرة الجمهرة

اسماعيل بن عباد طالقانی (-385 ق)، مختصری است از «الجمهره» ابن درید در لغت. خ.

موجود.

الجوهرة الخالصة عن الشوائب (فی العقائد)

المتقومه علی جمیع المذاهب)

شمس الدین عبد الصمد بن عبد الله علوی دامغانی. در جواب سؤال عبد الحق ذهبی نگاشته.

خ. موجود (1085 ق).

-الحمد لله علی جمیع نعمه

الجوهرة الزاهرة (فی فضل كربلا و من حلّ فيها من

العترة الطاهرة)-الجوهرة الشعشعانية(و الثمرة

الجنیة فی فضل كربلا و الغاضریه)

حسین بن احمد معروف به سید حسون براقی، مؤلف تاریخ الكوفة. خ. موجود.

الجوهرة العزیزه

فقه، از عبد الله بن عباس ستری بحرانی (-1270 ق). مذکور در «انوار البدرین»، منتخبی است از «منیه الراغبین».

الجوهرة العزیزه (فی شرح المسأله الوجیزه)

علی بن حسن بحرانی (-1340 ق) مؤلف «انوار البدرین». مؤلف در این کتاب قول شیخیه را که خالق مؤثر حقیقت محمدی است، رد کرده است، تالیف: 1326 ق. خ. دیده شد.

-الحمد لله الخالق لكل شیئی...

الجوهرة العزیزه (فی شرح و سبط الوجیزه)

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). ط.

الجوهرة الفاضله (في احوال الآخرة)

ناشناخته. نسخه آن به خط عبد الغفور، مؤرخ 1128 ق، در کتابخانه جامع کبیر موصل موجود است.

الجوهرة الفريده (في تلخيص العقيدة)

سليمان بن عبد الله ماحوزي. خ. موجود.

الجوهرة المضريه (في اثمار الصلوات و السلام)

علي خير البرية)

معروف بن مصطفى حسيني، تضمين قصيده بوصيري است. خ. خوانساري نجف.

الجوهرة المضيئه

فقه، از عبد الله بن محمد رضا شبر حسيني كاظمي (-1242 ق). مذکور در اجازة مولف برای محمد تقی.

الجوهرة النجفيه (في شرح الدر الغرويّه)

از مؤلف «الشرايع المحمديه». خ. مرعشي قم (مجلد طهارت).

جوهرية

فارسی، از محمد تقی حاج بابا ملك الاطباء شيرازي (-1283 ق) در منع تداوی با برخی داروی های فرنگی. ط. تهران، 1283-1285 ق (در مجموعه رسائل طبي).

جوهرية

محمد صادق بن علی بن ابی طالب یزدی، شرحی است بر جواب آقا رضی قزوینی در مورد یک مسأله حسابی در باب جواهر اهدائی تجار به شاه، تاریخ شرح 1282 ق.

- (پس از خطبه) چنین گوید محتاج پروردگار سبحانی محمد صادق بن علی بن ابی طالب الیزدی الاردکانی...

الجوهريّة (في الرد على القدریه و الجبريّة)

منظومه در توحيد و عدل، از ملك الصالح طلائع بن رزيك (-556 ق). مذکور در تاريخ مقریزی.

جوهرية النفس

ابن سینا (-428 ق). خ. مشکات تهران.

الجهات (فی علم التوجّهات)

عرفان، از ابو الحسن علی بن ارفع رأس اندلسی، شرح قصیده سلیمان بن ثابت در علم حروف و خواص برخی از کلمات و دیگر موضوعات عرفانی. خ. حسینیّه نجف آبادیهای نجف.

جهات الزّمل

فارسی، از عبد الله حسینی بلیانی معروف به شاه ملاً منجم شیرازی، تالیف: 986 ق، مرتب بر مقدمه، 6 جهت و خاتمه و هر جهت شامل چند افق.

الجهات، رساله

غیاث الدین منصور حسینی دشتکی (-948 ق).

مذکور در مجالس المؤمنین.

الجهاد، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الجهاد، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار قمی (-290 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الجهاد، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

الجهاد الاکبر (فی جهاد النفس)

عبد الوحید گیلانی، تالیف: 1025 ق. خ. دیده شده.

جهاد النفس

اسماعیل بن علی نقی (1295 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

جهادیه

فارسی، در وجوب جهاد، از ابو الحسن بن محمد کاظم، تألیف: 1238 ق، هنگام خصومت روس با ایران. خ. دیده شده.

-نحمدک یا من حبب الیناحمیّه الاسلام

جهادیه

فارسی، از ابو القاسم بن عیسی قائم مقام فراهانی (-1251 ق). ط. تبریز، 1234 ق.

جهادیه

فارسی، تألیف جمعی از علماء عهد فتحعلی شاه قاجار. خ. آستان قدس، ش 2343-2345.

-ربنا افرغ علینا صبرا

جهادیه

فارسی، محمد حسین بن عبد الباقی خاتون آبادی (-1233 ق). خ. آستان قدس، ش 2348.

-جواهر حمد و ثنالی ثنائی که مصطبه گزینان...

جهادیه

فارسی، مقتل، از عبد العباس دامغانی کرمانشاهی (سده 13 ق). خ. دیده شده.

الجهادیه

علی محمد بن محمد بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1312 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

جهادیه

فارسی، از میرزا عیسی بن محمد حسن معروف به میرزا بزرگ فراهانی (-1238 ق) پدر قائم مقام فراهانی. خ. آستان قدس، ش 2347-2350.

جهادیه

فارسی، از حاج محمد کریم خان قاجار کرمانی (-1288 ق)، تألیف: 1273 ق. خ. شهید مطهری.

-سپاس بیرون از قیاس پروردگاری را

الجهادیه

محمد بن علی طباطبایی معروف به سید محمد مجاهد (-1242 ق). خ. آستان قدس، ش 2346 (1228 ق).

-الحمد لله الذی فضّل المجاهدین علی

الجهاديه

شيخ هاشم عرب معاصر فتحعلي شاه قاجار، تاليف: 1230 ق، خ، آستان قدس، ش 2342 (1230 ق).

-الحمد لله رب العالمين...

الجهاديه

يوسف بن عبد الفتاح طباطبائي تبريزي (-1242 ق).

جهاز الاموات

محمد بن مرتضى فيض كاشاني (-1091 ق).

خ. مشكات تهران.

جهان آرا---

ص: 268

نیزه خطیت به قصد غنیم

جهان نمای عباسی - جام جهان نمای عباسی

جهان نمای مهدی

تقویم 5 ساله، از 1318 ق، از محمد مهدی تبریزی (معاصر).

الجهه التقيديه و التعليليه

اصول، از ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام».

الجهه التقيديه و التعليليه

حبيب الله بن فتحعلی کرمانی، تألیف: 1307 ق، حاشیه گونه ای است بر فصل الخطاب استاد او حسینعلی تویسرکانی (-1286 ق). خ. مرعشی قم.

جهه القبلة

شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 2751 (1012 ق) و چند نسخه دیگر.

- اما بعد الحمد و الصلاة فيقول اقل العباد محمد المشتهر... ان تحقيق حقيقه جهه القبلة...

جهد المقل في اجوبه المسائل

فقه استدلالی ملمع، از محمد رضا بن جواد کاظمی دزفولی (معاصر).

الجهر بالبسملة (في الاخيرتين و استحبابه)

احمد بن صالح آل طعان بحرانی (-1315 ق)، ردّ قول علی بن عبد الله مهري در وجوب اخفات آن. خ. موجود.

جهر و اخفات

فارسی، از علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری (معاصر). ط، 1322 ق.

الجهر و الاخفات (في الاخيرتين بالتسبيح)

عبد الله بن عباس ستري بحرانی (-1270 ق). ح.

مذکور در «انوار البدرين».

الجهر و الاخفات (في الاخيرتين)

خلف بن عبد علی درازی، تألیف: 1175 ق.خ.

دیده شده.

الجهر و الاخفات (فی الاخيرتين)

محمد بن احمد بن ابراهيم، تألیف: 1180 ق.خ.

موجود.

-الحمد لله الذى يعلم السر و اخفى...

الجهر و الاخفات (فی الاخيرتين للامام و

المأموم)

علی بن محمد مقابى بحرانی، تألیف: 1176 ق، برای سلیمان بن حسین بحرانی.خ. آستان قدس، ش 8216 (1183 ق).

الجهر و الاخفات (فی الاوالتين)

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق).خ.

دیده شده.

الجهر بيسم الله الرحمن الرحيم، كتاب

ابو العباس احمد بن محمد معروف به ابن عقده (-333 ق). مذکور در رجال نجاشی.

جهل الولی (بمقدار فائته المیت)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

جیب الزاویه

ریاضی، از محمد باقر بن شمس الدین حسینی میرداماد (-1040 ق). مذکور در آخر «القبسات».

جیب العروس (و ریحان النفوس)

ابو عبد الله محمد بن احمد تمیمی مقدسی.

مذکور در «الحاقت کتاب البلدان» یعقوبی.

جيب الغائب

رياضى، از شهاب الدين ابو العباس احمد معروف به ابن سراج.

الجيب المربع

رياضى. مذكور در «دستور العلماء».

ص: 269

جيجك على شاه (يا اوضاع سابق ايران)

فارسي، از ذبيح بهروز، برلن، 1302 ش.

الجيد السرى (من شعر السيد الحميرى)

جامع: محمد بن طاهر سماوى (-1370 ق).خ.

ديده شده.

الجيد، كتاب ---

ص: 270

چار مینو - چهار مینو

فارسی، مثنوی، از ابو الحسن بن محمد حسین ذکاء الملک فروغی. ط. تهران، 1330 ش.

چاره بیچارگی

فارسی، در تهییج ایرانیان به دفاع از وطن. ط.

ایران، 1328 ق.

چاره کار (یا بهبودی سپهسالار)

فارسی، از سعید کردستانی. ط. تهران، 1309 ش.

چاره بیمار

فارسی، مثنوی، از عبد الحلیم عاصم هندی.

بسم الله الرحمن الرحيم

حرف نخست است ز نظم حکیم

چال گاو

فارسی، داستان، از عباس خلیلی. ط. تهران، 1310 ش.

چاه وصال لیلی و مجنون

فارسی، منظوم، از شعله گلپایگانی. خ. مجلس تهران. ط. تهران، 1354 ق (با کنز الحقایق).

چاه وصال

فارسی، مثنوی، از میرزا احمد سند. خ. موجود.

-سپهدار دیار درد مجنون

علم زد روزی از حی سوی هامون

چرا از مرگ بترسم (یا بترسی؟)

فارسی، ترجمه‌ی لماذا اخاف من الموت، از ابو علی مسکویه، ترجمه‌ی علی اکبر بن رضی الدین برقعی قمی. ط. قم، 1327 ش (چاپ دوم).

چرا اوضاع کشاورزی ایران خرابست

فارسی، از محمد حسن شریف. ط. تهران، 1323 ش (چاپ دوم).

چرا به این جهت

فارسی، طبیعی و هیأت، تألیف بانوی دانشمند فرانسوی، ترجمه‌ی کاظم احمد محلاتی، محمد حسین فروغی و محمد علی فروغی (محلاتی پس از ترجمه‌ی نیمی از کتاب در گذشته است).

ط. تهران، 1318 و 319 ق.

چرا باید از تریاک پرهیز کرد؟

فارسی، از دکتر دردریان. ط. تهران، 1317 ش.

چرا بهائی شدم؟

فارسی، رد بهائیگری، از جلال دری.

چرا تبه کار شدم

فارسی، داستان، از حسین رامتین. ط. تهران.

چراغ

فارسی، در باب انجیل یوحنا. ط. تهران، 1313 ش.

ص: 271

چراغ ایمان

فارسی، از محمد حسن بن محمد حسین نیستانی نائینی (-1354 ق) در آداب نماز شب و دیگر نمازهای مستحب و ادعیه. ط. تهران، 1334.

چراغ ایمان

فارسی، اصول دین، از علی بن علی نقی بحرانی.

ط. تهران، 1319 ق.

چراغ هدایت

فارسی، لغت فارس، از سراج الدین علی خان آرزو. ط. تهران، 1338 ق (ضمیمه غیاث اللغات).

چراغ هدایت

اردو، اصول دین و فروع، از بهادر علی پنجابی هندی. ط. حیدرآباد.

چراغ هدایت

گجراتی. در صلاه و صوم، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-). ط.

چرا فرانسه شکست خورد؟

فارسی، واقعه 1940 ق، از آندره موروا، ترجمه ابو القاسم پاینده. ط. تهران، 1319 و 1320 ش.

چرند و پرند

فارسی، سلسله مقالات علی اکبر دهخدا. ط.

تهران، 1341 و 1343 ش.

چشم انداز تربیت در ایران پیش از اسلام

فارسی، ترجمه تاریخ جندشاپور، از اسد الله بیژن. ط. تهران، 1315 ش.

چشمه خورشید (در نور علم توحید)

فارسی، ناشناخته، مولف از دانشمندان روزگار صفویه بوده و این کتاب را در 1081 ق تألیف و به شاه سلیمان صفوی اهدا کرده است و در مقدمه از علی خان اعتماد الدوله (-1101 ق) نام برده است.

- چشمه خورشید سپهر علیم

نور فزای دل اهل نعیم

چشمه زندگانی

فارسی، مثنوی، از نظام الدین محمود حسینی شیرازی معروف به شاه داعی الی الله. (ح 870 ق). خ. مجلس تهران.

چشمه غم

گجراتی، مراثنی، از غلام علی بهاونگری. مذکور در فهرست تصانیف او.

چشمه فیض

فارسی، منشآت طغرا، معاصر اکبر شاه پادشاه هند.

- چشمه فیض طغرا لثام این تازه مقال است.

چشمه نجات

اردو، ترجمه «عین الحیات». ط.

چشمه نور

اردو، مثنوی. ط. هند.

چطور راسپوتین را کشتیم؟

فارسی، ترجمه از روسی: نظام الدین نوری. ط.

تهران، 1306 ش.

چکش

فارسی، منظوم، از منوچهر پراوی. ط. تهران، 1323 ش.

چکنم نا مسلول نشوم - رهنمای مسلولین

فارسی، از محمد یزدی. ط. تهران، 1324 و 1325 ش.

چگونه به مریخ رفتیم؟

فارسی، داستان، از عبد الله ناهید. ط. تهران، 1320 ش.

چگونه روحهای محکم و زنده بسازیم؟

فارسی، اخلاق و روانشناسی تربیتی، از ه.

موسی، ترجمه احمد آرام. ط. اصفهان، 1316

ص: 272

چگونه کامیاب می شوید؟

فارسی، از اوریزان اسوت ماردن، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1309 س.

چگونه ممکن است متمول شد؟

فارسی، از عبد الحسین صنعتی زاده کرمانی. ط.

تهران، 1309 ش.

چگونه فرشته اهریمن می شود؟

فارسی، داستان، از مادام هانری وود، ترجمه رحیم نامور. ط. تهران، 1318 ش (در 3 مجلد).

چمدان

فارسی، مجموعه داستان، از بزرگ علوی. ط.

تهران، 1313 ش.

چمن عشاق

فارسی، ادبیات، از محمد بن عبد الکریم شوشتری (-1323 ق).

چمنستان هدایت

اردو، مواعظ، از آقا مهدی، مؤلف «جلوس تبراً»، فرزند محمد تقی صفوه العلماء (-1331 ق).

چمن و انجمن

فارسی، مثنوی، از شیخ علی حزین (-1181 ق).

خ. مجلس تهران.

-به نام آنکه آذر را چمن ساخت

دل دوزخ شرر را انجمن ساخت

چنار خونبار

فارسی، از محمد رضا بن محمد قاسم حسینی، صاحب «بحر المغفره»، در احوال درختی که روز عاشورای هرسال از آن خون می چکد (در زر آباد قزوین).

چنبر مار

فارسی، از فرانسوا موریاک، ترجمه جواد صدر.

ط. تهران، 1323 ش.

چننه

فارسی، مثنوی، از صادق بن محمد عنقای تهرانی (1335 ق-).

چننه

فارسی، نظیر کشکول، از عبد الحسین ذوالریاستین شیرازی (1290 ق-).

چند پرده از زندگانی رجال معروف ایران

فارسی. ط. تهران، 1324 ش (قبلا در جریده امید منتشر شده بوده است).

چند کلمه

فارسی، اخلاق. خ. آستان قدس.

چند نامه به شاعری جوان

فارسی، از رایتر ماریان ریلکه، ترجمه پرویز ناتل خانلری (-1369 ش). ط. تهران، 1320 ش.

چنگیز خان

فارسی، از هارولد لمب، ترجمه غلام رضا رشید یاسمی. ط. تهران، 1313 ش.

چوب چینی

فارسی، طب، از قاضی بن کاشف الدین یزدی، که برای شاه عباس ثانی صفوی تالیف کرده. خ.

آستان قدس، ش 15085 (1064 ق).

چوب چینی - حفظ المصحه ناصری

فارسی، از ملک الاطباء فیلسوف الدوله کاظم بن محمد رشتی طیب، ط. تهران، 1304 ق.

چوب چینی

فارسی، از عماد الدین محمود بن حذاق الاطباء معاصر شاه طهماسب صفوی، تالیف: 954 ق.

خ. آستان قدس.

-سپاس و ستایش پروردگاری را که انسان را به شرف نطق

چوب چینی

فارسی، از حکیم محمد باقر قمی، خ. ملک و

ص: 273

-دستور العمل خوردن چوب چینی از حکیم محمد باقر...

چوب چینی - تسقیة چوب چینی

فارسی، از محمود بن مسعود شیرازی.خ.

موجود.

-الحمد لله اودع...و بعد این رساله ای است مختصر...متعلق به چوب چینی...

چورالین (-سراج السارقین)

اردو، از احمد حسین خان هندی.ط.هند.

چهار آئینه

فارسی، کلام، از بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق)، تألیف: 1122 ق، به نام شاه سلطان حسین صفوی.

-الها توئی ستایش کننده خود...

چهار چمن ---

ص: 274

-نخوت فروشی زبان فصیح بیانان

چهارصد سال بعد از فردوسی

فارسی، منظومه در وقایع روزگار تیمور، از نصرت الله کاسمی. ط. تهران، 1313 ش.

چهارصد مسأله حساب

فارسی، از نراقی. ط. ایران.

چهار صفه

فارسی، مثنوی، از احمد بن مهدی صفائی نراقی.

مذکور در ریاض العارفین.

چهار عنوان

فارسی، از افضل الدین کاشانی، برگرفته مختصری است از «کیمیای سعادت» غزالی. خ.

موزه بریتانیا، مجلس تهران.

چهار عنصر

فارسی، مثنوی، از ابو المعانی عبد القادر بیدل (-1130 ق). ط. کابل و لکهنو.

چهار فصل

فارسی، کلام، از سید هاشم بن مرتضی، در ردّ ذریعه الوری محمد باقر همدانی شیخی. خ.

آستان قدس، ش 417 (1298 ق).

چهار فصل میکده

فارسی، داستان منظوم، از علی بن یوسف میکده آشتیانی. ط. تهران، 1307 ق.

چهار گلزار

فارسی، از نثار علی بن اعظم علی بخاری. ط.

لاهور، 1864 م و مکرر.

چهار مطلب

فارسی، عرفان، از شاه داعی نظام الدین محمود (-ح 870 ق).

چهار مقاله عروضی

فارسی، ادبیات و تاریخ، از نظام الدین احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی، تالیف:

ح 550 ق، به نام ابو الحسن حسام الدین علی غوری. ط. مکرر. خ. آستان قدس، چند نسخه.

چهار مقاله

فارسی، از محمد حسین بن ابی القاسم کاشانی (1303 ق-)، مرتب بر 4 مقاله به ترتیب در دین اسلام و تکلیف مسلمین، تکلیف ملت و عمل به قانون، فلسفه عید.

چهار مینو

فارسی، منظوم، از سید محمود نعمت فسائی. ط.

تهران، 1331 ق.

چهره نما

فارسی، مجله هفتگی، به مدیریت عبدالمحمد مؤدب السلطان، انتشار نخستین شماره آن:

1322 ق در اسکندریه.

چهل باب ---

ص: 275

بر خدایی که هست و خواهد بود

چهل حدیث ---

ص: 276

اشاره

حرف «ح»

الحائریات

مسائل فقهی، از محمد صادق بن محمد قفقازی لنگرانی (-1285 ق). چون در کربلا تالیف شده، حائریات نامیده شده است.

الحائریات

ترجمه شاعران کربلا، از عبد المولی بن عبد الرسول طریحی (معاصر)، بعضی اجزاء آن در ناتمامی دیده شده.

الحائریات

فوائد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی. تألیف: پیش از انقلاب عراق، در کربلا.

الحائریات---

ص: 277

مکرر در ایران و هند.

حاجی آقا

فارسی، داستان، از صادق هدایت. ط. تهران، مکرر.

حاجی بابا در لندن

فارسی، داستان از جیمز موریه، ترجمهٔ اسد الله طاهری. ط. بمبئی، 1325 ق؛ تهران، 1321 ق.

الحاسم للشنه (فی نکاح المته)

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق).

الحاجه الی علم الرجال و بیان اصحاب الاجماع

محمد باقر بن مقدس لاهیجی (-1341 ق). خ.

دیده شده.

حاشیه آداب البحث

غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق). اصل از عضد الدین ایجی است. خ.

دیده شده.

حاشیه آداب البحث

سید شریف علی بن محمد جرجانی (-816 ق).

غیر مدون است و در هوامش نسخهٔ متن دیده شده.

حاشیه آیات الاحکام

فضل الله استرآبادی، شاگرد میرداماد. اصل از مقدس اردبیلی است. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه آیات الاحکام

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری. مذکور در فهرست تالیفات او.

حاشیه آیات الاحکام

محمد بن عبد الفتاح سراب تنكابنی (-1124 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه آیات الاحکام---

ص: 278

حاشیه اثبات الواجب (القدیمه)

ابراهیم بن قوام الدین بن عطاء الله حسنی حسینی همدانی (-1026 ق یا 1025 ق). مذکور در ریاض العلماء و جامع الرواه.

حاشیه اثبات الواجب (القدیمه)

غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی شیرازی (-948 ق). خ. علی پاشا، استانبول.

حاشیه اثبات الواجب (القدیمه)

عبد الخالق قاضی زاده گره رودی. خ. آستان قدس، ش 120 و ش 432.

حاشیه الاثنا عشریه الصلاتیه

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق) تاریخ تحشیه: 1012 ق. خ. آستان قدس، ش 2729 (1012 ق). اصل از شیخ حسن صاحب معالم.

حاشیه الاثنا عشریه الصلاتیه

ماجد بن هاشم بن علی بحرانی (-1028 ق).

اصل از شیخ بهائی. خ. موجود.

حاشیه اثولوجیا

قاضی سعید قمی (-1103 ق). خ. موجود.

اصل از فلوطین مصری است.

حاشیه الاجوبه الفاخره عن الاسئله القاصره

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تصانیف او. اصل از شهاب الدین احمد بن ادیس.

حاشیه احسن الودیعہ

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق). احسن الودیعہ در رجال از سید مهدی خوانساری است.

حاشیه اربعین البهائی

اسماعیل بن محمد حسین خاجوئی (-1173 ق). در حاشیه مفتاح الفلاح محشی به آن ارجاع شده است.

حاشیه اربعین البهائی

عبد الصمد بن حسین عاملی (-1020 ق) برادر شیخ بهائی. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه اربعین البهائی

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، تألیف: 1135 ق.خ. مدرسه قوام نجف.

حاشیه اربعین الشیخ منتجب الدین

عبد العلی بن حسین جزائری. تألیف: پس از 1049 ق.خ. موجود (در هامش متن).

حاشیه ارجوزه الرجال

سید احمد عطار بغدادی، ناظم ارجوزه.

حاشیه ارشاد الاذهان الی احکام الایمان

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق). مذکور در «مجالس المؤمنین» و «روضات الجنات».

اصل از علامه حلی.

حاشیه ارشاد الاذهان

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). ظاهراً ناتمام مانده. مذکور در «نظام الاقوال».

حاشیه ارشاد الاذهان

زین الدین بن علی بن احمد شامی شهید ثانی (-966 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در روضات الجنّات.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد الله بن محمد تونی بشروی (-1071 ق).

مذکور در ریاض العلماء. ظاهراً با شرح ارشاد یکی است.

حاشیه ارشاد الاذهان

عبد التّبی بن سعد جزائری (-1021 ق).

حاشیه ارشاد الاذهان

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 2376 (944 ق) و چند نسخه دیگر.

- (بعد الحمد) قوله فان السهو كالطبيعه الثانيه

حاشیه ارشاد الاذهان

ظهیر الدین علی بن یوسف نیلی شاگرد فخر المحققین و استاد احمد بن فهد حلّی. خ.

آستان قدس، ش 2377 (947 ق).

- الحمد لله العظيم الشأن

حاشیه ارشاد الاذهان

فخر المحققین محمد بن حسن حلّی (-771 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه ارشاد الاذهان

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق). مذکور در فیض قدسی.

حاشیه ارشاد الاذهان

ناشناخته. محشی متأخرتر از صاحب مدارک بوده است. خ. موجود.

- الحمد لله لتفضّل علی عباده بارشاد الاذهان

حاشیه ارشاد الاذهان ---

ص: 280

حاشیه الاستبصار

محمد بن علی بن حسین عاملی (-1009 ق) صاحب مدارک. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الاستبصار

مجدوب. نسخه آن به خط میر هاشم حسینی در 1083 ق نوشته شده و در آن آمده است که محشی استاد کاتب بوده و در 1038 ق حیات داشته است. خ. مرعشی قم.

حاشیه الاستبصار

سید نعمت الله جزائری. صاحب الانوار النعمانیة. وی شرحی نیز بر «استبصار» دارد که نواده اش سید عبد الله در اجازة معروف خویش به هردو اشاره کرده است.

حاشیه الاستبصار

سید یوسف خراسانی. حاشیة غیر مدون که بر هوامش نسخه مورخ 1030 ق نوشته شده است.

حاشیة الاستبصار ---

ص: 281

حاشیه الافق المبین

عبد الغفار بن محمد بن یحیی رشتی. مذکور در ریاض العلماء. «افق المبین» از میرداماد است.

حاشیه اکسیر العبادات

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف. اصل اکسیر از ملا آقا دربندی است.

حاشیه الالفیه

ابراهیم بن سلیمان قطیفی (سده 10 ق). خ.

خوانساری نجف. اصل الفیه از شهید اول است.

حاشیه الالفیه

ناشناخته. مؤلف معاصر شهید ثانی (-966 ق) بوده و از او نقل کرده است. خ. دیده شده. تاریخ کتابت نسخه: 974 ق.

-الحمد لغه الوصف بالجميل

حاشیه الالفیه

ناشناخته. نسخه مورخ 1047 ق دیده شده.

حاشیه الالفیه

جواد بن علی بن عبد العالی بن محقق کرکی. خ.

مرعشی قم.

-الحمد لله على سوابغ نعمائه و ترادف آلائه

حاشیه الالفیه

عز الدین حسین عاملی. مذکور در ریاض العلماء.

ظاهراً منظور عزّ الدین حسین بن علی بن حسام عاملی عیناثری است. عز الدین حسین بن عبد الصمد شرح الفیه دارد.

حاشیه الالفیه

سید حسین (-1069 ق) شیخ الاسلام مشهد، فرزند سید محمد صاحب مدارک. مذکور در ریاض العلماء و امل الآمل.

حاشیه الالفیه

شیخ خلف (چنانکه در نسخه نوشته شده است).

از خصوصیات مؤلف چیزی در دست نیست جز اینکه سبزواری بر او تقدم داشته، زیرا محشی از ذخیره نقل می کند. خ. دیده شده.

- (پس از خطبه) فهذه فوائد معلقات علی الرساله الموسومه بالالفیه...

حاشیه الالفیه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). این حاشیه غیر از المقاصد العلیه اوست که شرح الفیه است و در این حاشیه به آن ارجاع داده. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9690 (1028 ق) و دو نسخه دیگر.

حاشیه الالفیه

نیز از شهید ثانی، که در آن به فتاوی اکتفا کرده است. شیخ حر عاملی این 2 حاشیه را هم شرح شمرده است.

حاشیه الالفیه

عبد العالی بن محقق کرکی (-993 ق). صاحب ریاض نسخه آن را نزد فاضل هندی دیده بوده است.

حاشیه الالفیه

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

آستان قدس، ش 2375 (1008 ق).

- قوله تقربا الى الله آه كانه اراد به الرد علی السید.

حاشیه الالفیه

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). ط. (در هامش الالفیه)، 1312 ق. خ. آستان قدس، ش 2386.

حاشیه الالفیه

علی بن محمد بن حسن بن زین الدین (-1104 ق) نبیره شهید ثانی. خ. موجود.

حاشیه الالفیه

محمد بن احمد بن نعمت الله معروف به ابن خاتون عاملی، تألیف: 1003 ق. خ. آستان قدس، 2361 (ظاهرا به خط محشی).

-نحمدك اللهم على ما كلفتنا بالعبادات

حاشيه الالفية

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشيه الالفية

محمد بن علي بن حسين موسوي (-1009 ق) صاحب مدارك، تأليف: 997 ق. ط. (در هامش «المقاصد العلية»)، 1312 ق.

-الحمد لله حمدا كثيرا

حاشيه الالفية

ناشناخته. نسخه قديمي آن موجود است.

-البسمله على خمسة اقسام...

حاشيه الالفية

ناشناخته، حاشية مختصرى است. خ. موجود.

حاشيه الهيات شرح الاشارات ---

ص: 283

حاشیه ایقاعات

عبد الغفار گیلانی. اصل ایقاعات از میر داماد و محشی شاگرد اوست.

حاشیه ایماطات

نیز از عبد الغفار گیلانی، و اصل ایماطات از استادش میر داماد.

حاشیه الباب الحادی عشر

حسن بن یوسف زابی جزائری، تالیف: 923 ق.

خ. موجود، اصل از علامه حلّی.

حاشیه الباب الحادی عشر

ناشناخته. خ. خوانساری نجف.

حاشیه الباب الحادی عشر

عبد الباقي بن محمد حسین. نخست به عربی حاشیه نوشت و به خواهش جمعی حاشیه را به فارسی برگردانید. شرح نیز دارد. به نام «ذخیره یوم المحشر».

حاشیه (عاشر) البحار

محمد مهدی حجار (-پیش از 1295 ق).

حاشیه ای است بر مجلد دهم «بحار الانوار» مجلسی.

حاشیه بدایه الدرایه

عبد الواحد. اصل بدایه از شهید ثانی است.

مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه بدایه الدرایه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه بدایه الهدایه

احمد طالقانی قزوینی (سده 12 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل». اصل از حرّ عاملی است.

حاشیه بغیه الطالب فی معرفه المفروض و

الواجب

اسد الله بن اسماعیل دزفولی (-1237 ق)، اصل از شیخ جعفر کاشف الغطاء. خ. موجود.

حاشیه بغیه الطالب

محمد رضا بن موسی بن جعفر (-1297 ق). خ.

دیده شده.

حاشیه بغیه الطالب

موسی بن جعفر آل کاشف الغطاء (-1243 ق).

خ. دیده شده.

حاشیه بغیه الطالب

حسن بن جعفر آل کاشف الغطاء.

حاشیه البهجه المرضیه فی شرح الالفیه

ابو طالب اصفهانی (-1237 ق). ط. مکرر. اصل از جلال الدین عبد الرحمان سیوطی است.

حاشیه البهجه المرضیه

اعجاز حسین بدایونی (-1350 ق). مذکور در شرح حال او.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد باقر حجت الاسلام رشتی اصفهانی (-1260 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه البهجه المرضیه

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه البهجه المرضیه

رفیع بن محمد رفیع گیلانی شاگرد بحر العلوم.خ.

موجود.

-لک الحمد یا من یتبدأ باسمائه فی مبادی الافعال

حاشیه البهجه المرضیه

محمد شفیع گیلانی. به احتمال برادر محمد رفیع بن فرج گیلانی است. محمد شفیع از محقق سبزواری در 1085 ق اجازه گرفته است.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد صالح بن عبد الرحیم احسانی.خ. یحیی پشای موصل.

ص:284

حاشیه البهجه المرضیه

علی بن محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1315 ق). مذکور در «نهایه الآمال» مؤلف.

حاشیه البهجه المرضیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه البهجه المرضیه

ملا محسن کرمانشاهی. خ. موجود.

-حمدا لمن صرف القلوب نحو مشیته

حاشیه البهجه المرضیه

ملا هادی اسرار سبزواری (-1289 ق). خ.

مشکات تهران.

حاشیه البهجه المرضیه

فارسی، از میرزا یحیی قزوینی معاصر ناصر الدین شاه قاجار. خ. مرعشی قم.

حاشیه بیست باب در اسطرلاب

فارسی، از کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی. اصل از خواجه نصیر الدین طوسی.

حاشیه بیست باب

فارسی، از علاء الدین محمود کرمانی. خ. دیده شده.

حاشیه (کتاب) البیع من الریاض ---

ص: 285

حاشیه تجرید الکلام

حمزة گیلانی شاگرد محمد صادق ارجستانی (-1134 ق).خ. دیده شده.

-اللهم وفقنی لاتمامه

حاشیه تجرید الکلام

ملا علی لاهیجی. در آن از حواشی سید شریف جرجانی نقل شده.خ. موجود.

-حمدا لمن خلق الانسان

حاشیه تجرید الکلام

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق).خ. موجود.

حاشیه تجرید الکلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. موجود.

-لا یخفی ان اثبات احتمال الامتناع...

حاشیه تحریر الاحکام الشرعیّه

زین الدین علی بن حسن استرآبادی (-837 ق). اصل تحریر از علامه حلّی است.

حاشیه تحریر الاحکام الشرعیّه

نور الدین علی بن حسین محقق کرکی (-940 ق).خ. دیده شده.

-اما بعد حمد الله علی نواله

حاشیه تحریر اقلیدس

ابراهیم بن ابی الفتح زنجانی (-1350 ق).خ.

دیده شده. تحریر اقلیدس از محقق طوسی است.

-الحمد لله الذی علم الانسان...

حاشیه تحریر اقلیدس

ابو الحسن بن اسماعیل لاری معروف به محقق اصطهباناتی (-1338 ق).

حاشیه تحریر اقلیدس

ابو القاسم بن محمود خوانساری (معاصر). خ.

دیده شده.

حاشیه تحریر اقلیدس

حاجی قراچه داغی (-1273 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه تحریر اقلیدس

حسن بن دلدار علی نقوی نصیرآبادی (-1260 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حاشیه تحریر اقلیدس

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی.

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تحریر اقلیدس

قاضی حسین بن معین الدین میبدی (-911 ق).

خ. آستان قدس، ش 5275 و ش 12166.

-الحمد لله الذي يتحيز المهندسون في اشكال صنايعه...

حاشیه تحریر اقلیدس

مفتی عباس شوشتری لکهنوی (-1306 ق).

مذکور در تجلیات.

حاشیه تحریر اقلیدس

عبد الکریم بن محمد حسن زنوزی (معاصر).

حاشیه تحریر اقلیدس

عبد الرحمان بن نصر اللہ شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس» و «المآثر و الآثار».

حاشیه تحریر اقلیدس

قاضی نور اللہ شوشتری (-1019 ق).

حاشیه تحریر اکرناوڈوسیوس

ابو القاسم بن محمود خوانساری (معاصر).

«تحریر اکر» از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر اکرمالانوس

محمد باقر بن زین العابدین یزدی. خ. مجلس تهران. «تحریر اکر» از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه فی شرح الشمسیه

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق). مذکور

ص: 286

در زهر الربی «تحریر القواعد» از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق).

مذکور در «مبدأ الآمال» از فرزند مؤلف.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه - حاشیه الرضوی

خلیل بن محمد رضوی. حاشیه بر قسم تصدیقات است. ط. آستانه، 1309 ق.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق). خ.

مرعشی قم.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

خلیل بن محمد قرمانی رضوی. مذکور در کشف الظنون.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی (-1067 ق) حاشیه بر قسم تصورات. ط. آستانه، 1238 ق.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه (و علی الحاشیه

الشریفیه)

عبد الغنی بن معز الدین محمد حسینی. در هوامش نسخه ای که محشی در 1075 ق نگاشته. خ. دیده شده.

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تحریر القواعد المنطقیه (و علی الحاشیه

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گيلاني، شاگرد مير داماد. مذکور در «رياض العلماء».

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

ملا عبد الله يزدى. حاشيه اى است بر تحرير و بر حواشى سيد شريف و جلال الدين دوانى. خ.

موجود.

-مطلع كل منطق و مبدأ كل كلام حمدا لله الملك العلام

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

على بن محمد معروف به نصير الدين كاشى (-755 ق). مذکور در «مجالس المؤمنين».

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

على اكبر بن عبد الوهاب طباطبايى معروف به شاهمير، جد سادات عبد الوهابى تبريز. مذکور در تاريخ اولاد الاطهار.

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

عماد الدين استرابادى. ظاهرا عماد بن محمد بن يحيى فارسى. خ. ديده شده.

-نحمدك يا من نطق لسان عبده بآيات جلاله

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

مولانا محمد، براى برهان الدين محمد بن كمال الدين حميد تأليف کرده. نسخه مورخ 1038 ق آن ديده شده.

-متوكلا بكرمه العميم

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

جلال الدين محمد بن اسعد دوانى (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 1033 (1013 ق) و چند نسخه ديگر.

حاشيه تحرير القواعد المنطقيه

بهاء الدين محمد بن محمد باقر حسينى مختارى نائينى (-1140 ق) حاشيه بر اوائل كتاب در مبحث علم. خ. مرعى قم.

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). در قصص العلماء مؤلف ذکر شده که نامدوّن است.

ص: 287

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

صدر الدين محمد بن منصور دشتکی (-903 ق). خ. آستان قدس، ش 1157 (934 ق).

- احق منطق يعرب عما في ضمائر العقلاء

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تحریر القواعد المنطقيه

شیخ یوسف بحرانی (-1186 ق) صاحب حدایق. خ. دیده شده.

حاشیه تحریر کتاب الکره المتحرکه - حاشیه تحریر

اکر

محمد باقر بن زین العابدین یزدی. حاشیه بر تحریر محقق طوسی بر اکرآتولوقس.

حاشیه تحریر المجسطی

میرزا حاجی قراچه داغی تبریزی (-1273 ق).

تحریر از محقق طوسی است.

حاشیه تحریر مخروطات ابلونیوس

محمد باقر بن زین العابدین یزدی. خ. مجلس تهران.

حاشیه النخبه السنیه فی شرح النخبه المحسنیه

علی بن میر علی صرّاف شوشتری، معاصر و مصاحب سید عبد الله جزائری مؤلف «تحفه».

حاشیه تذکره القبور

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «تذکره القبور» از گزی است.

حاشیه التذکره النصیریه

کمال الدین حسن بن علی فارسی. خ. موجود.

حاشیه التذکره النصیریہ

عبد الوهاب (-1262 ق) شیخ الاسلام مشہد.

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه ترجمه الشیخ البہائی

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-)، ترجمہ (شرح حال) شیخ بہائی از ابو المعالی است.

حاشیه ترجمه آقا حسین خوانساری

نیز از محمد علی معلم حبیب آبادی و اصل آن از ابو المعالی.

حاشیه التسهیل

نحو، از صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی اصفہانی (-1263 ق). مذکور در «تکملہ امل الآمل». التسهیل از ابن مالک است.

حاشیه تشریح الافلاک

علی بن عبد اللہ علیاری تبریزی (-1327 ق).

مذکور در «بہجہ الآمال» مؤلف. «تشریح الافلاک» از شیخ بہائی است.

حاشیه تشریح الافلاک

از شیخ بہائی مؤلف «تشریح الافلاک». خ.

آستان قدس، ضمیمہ ش 12235 (1265 ق).

حاشیه تشریح الافلاک

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه تشریح الافلاک

مصطفی بن محمد ہادی بن مهدی بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1323 ق). مذکور در شرح حال مؤلف کہ در ہند چاپ شدہ.

حاشیه التعلیقہ البہائیہ

علی بن خلیل طیب تہرانی (-1296 ق). خ.

دیده شده. تعلیقه از وحید بهبهانی است.

حاشیه التعلیقه البهبهانیه

باقر بن غلام علی شوشتری (-1327 ق).خ.

دیده شده.

ص: 288

حاشیه التعلیقہ البہائیہ

علی بن حسین خاقانی (-1334 ق)، تألیف:

1315 ق.خ. دیدہ شدہ.

حاشیه تفسیر البیضاوی

ابو طالب سبط میرفندرسکی. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد جعفر استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» فرزند مؤلف.

حاشیه تفسیر البیضاوی

سید حسین خلخالی (-پس از 1024 ق).خ.

آستان قدس، ش 1310.

حاشیه تفسیر البیضاوی

حسین بن شهاب الدین کرکی معاصر حرّ عاملی (-1104 ق).

حاشیه تفسیر البیضاوی

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد مرعشی (-1064 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد رفیع بن فرج گیلانی (-پس از 1160 ق).

مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه تفسیر البیضاوی

صدر الدین بن نصیر الدین بن صالح طباطبائی یزدی معروف به اخباری.

حاشیه تفسیر البیضاوی

شاه طاهر بن رضی الدین اسماعیلی کاشانی.

صاحب «حاشیه الشفا».

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد الحکیم بن شمس الدین سیالکوتی (-1067 ق). خ. آستان قدس، ش 6611 (1125 ق) و ش 8643.

-الحمد لله الذي انزل القرآن

حاشیه تفسیر البیضاوی

وجیه الدین عبد السلام علوی. خ. آستان قدس، ش 1312.

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد علی بن ناصر بن رحمه حویزی (-1053 ق). مذکور در «امل الآمل».

حاشیه تفسیر البیضاوی

عبد القاهر بن حاج عبد بن رجب عبادی حویزی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه تفسیر البیضاوی

علی اکبر بن علی بن اسماعیل خراسانی شیرازی (-1363 ق). مذکور در «طرائق الحقایق».

حاشیه تفسیر البیضاوی

علی قلی بن محمد خلخالی (-ح 1115 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه تفسیر البیضاوی

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). خ. خدیویه مصر.

حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

حاشیه تفسیر البیضاوی

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی، شیخ بهائی (-1031 ق). خ. آستان قدس، ش 6612 (1052 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي جعل نسخه عالم الامكان شرحا لآيات قدرته

حاشیه تفسیر البیضاوی

نصر الله مدرس شیرازی (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

ص: 289

حاشیه تفسیر البیضاوی

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). خ. شهید مطهری.

-الحمد لله الذي انزل الينا كتابا

حاشیه تفسیر البیضاوی

نیز از قاضی نور الله شوشتری.

حاشیه تفسیر البیضاوی

هادی بن محمد صالح مازندرانی (-1120 ق) سبط علامه مجلسی. مذکور در اجازه حیدر علی مجلسی.

حاشیه تفسیر البیضاوی

ناشناخته، نسخه آن در آستان قدس موجود است که در 1067 ق وقف شده.

-قوله نزل الفرقان (الخ) اختيار التنزيل على الانزال...

حاشیه تفسیر الصافی

احمد بن مصطفی معروف به ملا آقا خوینی قزوینی (-1307 ق). مذکور در «مرآه المراد» مؤلف. تفسیر صافی از فیض کاشانی است.

حاشیه تفسیر الصافی

صدر الدین یزدی، صاحب جواهر الکلام.

حاشیه تفسیر الصافی

عبد الرحیم بن محمد بن یونس دماوندی کربلانی (-ح 1160 ق). مذکور در «الفیوضات الحسینیة» مؤلف.

حاشیه تفسیر الصافی

محمد علی بن محمد بن مرتضی و امق طباطبائی مدرسی یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تفسیر الصافی

محمد توپسرکانی. خ. دیده شده (در 2 مجلد).

حاشیه تفسیر القمی

سید هادی بن علی سیستانی (معاصر). اصل تفسیر از علی بن ابراهیم قمی است.

حاشیه تفسیر الکشاف

ابراهیم همدانی، مؤلف حاشیه آلهیات شفا. اصل تفسیر از جار الله زمخشری است.

حاشیه تفسیر الکشاف

محمد بن محمد رضا قمی. مؤلف در «کنز الدقایق» به آن ارجاع داده است.

حاشیه تفسیر الکشاف

صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). خ.

سلیمان خان عثمانی، استانبول.

حاشیه تفسیر الکشاف

محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تفسیر الکشاف

غیاث الدین منصور بن صدر الدین دشتکی (-948 ق). خ. آستان قدس، ش 1293 و ضمیمه ش 13708.

-کلام الله شاف الکروب

حاشیه تفسیر الکشاف ---

ص: 290

حاشیه تکمله

کمال الدین حسین بن عبد الحق آل‌هی اردبیلی.

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تکمله

عبد الرحمن بن نصر الله شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه تکمله

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). مذکور در «کشف الحجب» و دیگر منابع.

حاشیه تلخیص الاحکام

علامه حسن بن یوسف بن مطهر حلی (-726 ق). اصل تلخیص هم از علامه حلی است. خ.

موجود.

حاشیه تلخیص الاقوال

ابو محمد حسن بن هادی صدر الدین عاملی (-1354 ق)، اصل تلخیص در رجال از محمد بن ابراهیم استرآبادی است.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد جعفر بن محمد صفی فارسی آباده ای. خ.

موجود (بخط محشی در 1047 ق).

حاشیه تلخیص الاقوال

عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق)، غیر مدون. خ. خوانساری نجف.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد بن ابراهیم مؤلف اصل. در هامش نسخه اصل.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد بن حسن بن زین الدین معروف به محمد سبط (-1030 ق) نواده شهید ثانی.خ. موجود.

حاشیه تلخیص الاقوال

محمد مقیم بن صفی الدین محمود شجاعی شریف شیرازی، تألیف: 1028 ق.خ. مرعشی قم.

حاشیه تلخیص الاقوال

نعمت الله بن قوام الدین محمد نصیری شیرازی.

وی در 1028 نسخه ای از تلخیص را به دست آورده بر آن حاشیه نوشته است.

حاشیه التلویح فی کشف حقایق التنقیح و شرحه

التوضیح

عبد الحکیم سیالکوتی. مذکور در فهرست تألیفات او. ط. اصل تلویح در اصول فقه از صدر الشریعه عبید الله بن مسعود محبوبی بخاری (-747 ق) است.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

شاه ویردی تبریزی. مذکور در «تتمیم امل الآمل». اصل تمهید از شهید ثانی است.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی صاحب ریاض العلماء.خ. دیده شده.

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

علی بن زین الدین بن محمد بن حسن بن زین الدین معروف به شیخ علی صغیر نبیره شهید ثانی، تألیف: 1104 ق.خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

حیب الله ساوجی کاشی (1262 ق-).

حاشیه تمهید القواعد الاصولیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه تمهید القواعد

محمد رضا قمشه ای (-1306 ق). اصل از صائن الدین ترکه. ط. تهران، 1315 ق (در هامش تمهید).

حاشیه تنقیح المقال

محمد تقی شوشتری (معاصر). خ. دیده شده.

ص: 291

«تقیح الرجال» از عبد الله مامقانی است.

حاشیه توحید المفضل

جعفر بن محمد باقر کاشانی. خ. دیده شده.

حاشیه توضیح البیان

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). توضیح البیان از حبیب الله ساوجی است.

حاشیه التهافت

حکیم شاه محمد بن مبارک قزوینی (-966 ق).

اصل از مصطفی خواجه زاده است.

حاشیه تهذیب الاحکام

اسماعیل بن محمد حسین خاجویی (-1173 ق یا 1177). خ. دیده شده. اصل تهذیب از شیخ طوسی است.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بشیر گیلانی معاصر وحید. خ. دیده شده.

حاشیه تهذیب الاحکام

حسن بن زین الدین (-1011 ق) صاحب معالم.

خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). در آخر رساله «سهو النبی ص» مؤلف به آن ارجاع شده است.

حاشیه تهذیب الاحکام

صلاح الدین بن علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-بعد از 1064 ق). مذکور در «لؤلؤه البحرین».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد الله بن عیسی تبریزی صاحب «ریاض العلماء».

حاشیه تهذیب الاحکام

عبد النبی بن سعد جزائری (-1021 ق). مذکور در «روضات الجنات».

حاشیه تهذیب الاحکام

عزیز الله بن محمد تقی مجلسی (-1074 ق).

مذکور در «مرآه الاحوال».

حاشیه تهذیب الاحکام

علاء الملک بن عبد القادر بن شکر الله حسینی مرعشی (سده 10 ق). خ. موجود.

حاشیه تهذیب الاحکام

زین الدین علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-1064 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

ماجد بن هاشم جد حفصی بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بن حسن بن زین الدین (-1030 ق) نواده شهید ثانی. مذکور در «معاهد التنبیه».

حاشیه تهذیب الاحکام

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). مذکور در «جامع الرواه».

محمد بن علی بن ابراهیم استرابادی. مذکور در فهرست کتب او.

ص: 292

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد بن علی بن حسین موسوی عاملی (-1009 ق) صاحب مدارک. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب الاحکام

محمد علی بن محمد بلاغی (-1000 ق).

مذکور در «تقیح المقال» از نواده مؤلف.

حاشیه تهذیب الاحکام

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (و الحاشیه الدوانیه) --->

حاشیه حاشیه التهذیب

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (و الحاشیه الیزدیّه) --->

شرح تهذیب المنطق

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

نجم الدین عبد الله بن شهاب الدین حسین یزدی (-981 ق). ط. مکرر.

-افتتح بحمد الله بعد البسمله...

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

نیز از نجم الدین عبد الله یزدی. خ. آستان قدس.

-الحمد هو الوصف بالجميل الاختیاری

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (علی ضابطه

الاشکال الاربعه خاصه)

نیز از عبد الله یزدی، که به دستور استادش جمال الدین محمود شاگرد دوانی نگاشته. خ. آستان قدس.

-حمدا لآله هو بالحمد حقیق...

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام (علی ضابطه)

الاشکال الاربعه خاصه)

محمود نیریزی.خ.آستان قدس.

-اذ وقع للمصنف الفراغ من بیان

حاشیه تهذیب المنطق و الکلام

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ.آستان قدس، ش 13688 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

-تهذیب المنطق و الکلام توشیحہ بذکر المفضل المنعام

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق)، در «قوانین الاصول» مؤلف به آن ارجاع شده. اصل تهذیب از علامه حلی است.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

جواد بن محمد حسینی عاملی (-1226 ق)، صاحب «مفتاح الکرامه». قطعه ای از آن دیده شده.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

علی بن حسن حائری (سده 8 ق).خ.آستان قدس، ش 13974 (777 ق).

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

محمد بن حسن بن زین الدین (-1030 ق). در بعضی از مجموعه ها منقولاتی از آن دیده شده.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

محمد بن علی بن ابراهیم بن ابی جمهور احسائی. مذکور در اجازه او به محمد بن صالح غروی در 896 ق.

حاشیه تهذیب طریق الوصول الی علم الاصول

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه التیسیر

صدر الدین محمد دشتکی (-903ق). مذکور در تکملة امل الآمل. اصل تیسیر در فقه شافعی از ابن ربیع است که آن مختصر جامع الاصول ابن اثیر جزری است.

حاشیه جامع الشرایع

احمد بن عبد الکریم. اصل جامع از استاد او یحیی بن سعید هذلی (-689 یا 690ق).

ص: 293

حاشیه جامع عباسی

فارسی، از محمد بن علی بن خاتون عاملی که با موافقت او توسط ملا برهان تبریزی در 1054 ق تدوین شده است. اصل جامع عباسی از شیخ بهائی است.

-بر ضمیر منیر در ارباب کیاست و خاطر عاصر اصحاب فراست پوشیده نیست.

حاشیه جامع عباسی

بر جامع عباسی حواشی فتوائیه بسیاری نوشته شده که به دلیل اختصار از همه آنها نام برده نشد.

قدیمی ترین حاشیه فتوائیه از حسینعلی تویسرکانی (-1286 ق) است.

حاشیه جامع المقاصد فی شرح القواعد

لطف الله میسی، مؤلف «الاعتکافیه». مذکور در شرح حال محشی. جامع المقاصد از محقق کرکی است.

حاشیه جامع المقال

محمد امین کاظمی. مذکور در روضات. جامع المقال از طریحی است.

حاشیه الجامی - حاشیه الفوائد الضیائیه

ابو طالب بن ابی الفتح حسینی شیرازی. خ. آستان قدس، ش 3806 (1008 ق). «الفوائد الضیائیه» از نور الدین عبد الرحمان جامی است که شرحی است بر کافیه ابن حاجب.

حاشیه الجامی

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه الجامی

عبد القاهر بن حاج عبد حویزی. مذکور در «امل الآمل».

حاشیه الجامی

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه الجامی

مصطفی بن سید هادی بن مهدی بن دلدار علی نقوی (-1323 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الجامی

سید نعمت الله بن عبد الله جزائری (- پس از 1112 ق). ط. ایران، مکرّر.

حاشیه الجامی

قاضی نور الله شوشتری (- 1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او

حاشیه الجزریّه - حاشیه طیبه النشر فی القراءت

العشر

عماد الدین علی بن عماد استرآبادی (سده 10 ق) معاصر شاه طهماسب صفوی. خ. موجود.

اصل ارجوزه «طیبه النشر» از شمس الدین محمد جزری است.

حاشیه جنّه الامان الواقیه و جنه الايمان الباقیه

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (- 905 ق) مؤلف اصل. بعضی از حواشی با اصل کتاب چاپ شده.

حاشیه جواب السؤال عن تنازع الزوجین

از میر محمد باقر محقق داماد (- 1040 ق).

جواب هم از اوست. خ. موجود.

حاشیه جوابات المسائل المهمّائیه

اسماعیل خاجونی (- 1173 ق). صاحب روضات نسخه آن را داشته است. اصل جوابات از علامه حلّی.

حاشیه جواهر الکلام فی شرح شرایع الاسلام

سید ابوتراب خوانساری (- 1346 ق). مذکور در فهرست تصانیف او. «جواهر الکلام» از محمد حسن بن محمد باقر (- 1266 ق) و این

حاشیه بر کتاب الخمس جواهر است.

حاشیه جواهر الکلام

ملا علی کنی (-1306 ق) شاگرد مؤلف. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه جواهر الکلام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه حاشیه اثبات الواجب الدوانیه القديمه و

الجديده

حبيب الله معروف به ملا ميرزا جان باغنوی.

حاشیه اول هم از اوست. خ. مشکات تهران.

حاشیه حاشیه بغیه الطالب

علی بن جعفر کاشف الغطاء. حاشیه اول از برادرش موسی بن جعفر کاشف الغطاء است.

حاشیه حاشیه بغیه الطالب

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). خ. دیده شده.

حاشیه حاشیه البهجه المرضیه

محمد هاشم بن زین العابدین. حاشیه اول از ابو طالب اصفهانی و «بهجه المرضیه» از سیوطی است.

حاشیه حاشیه تفسیر البیضاوی

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). حاشیه اول هم از اوست.

حاشیه حاشیه تفسیر البیضاوی

محمد بن محمد رضا قمی. مذکور در اوائل کنز الدقائق مؤلف.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق - حاشیه العجاله

ابو الفتح بن میر مخدوم محمد علی بن محمد بن سید شریف جرجانی (-976 یا 977 ق) شارح «باب الحادی عشر». خ. آستان قدس، ش 997 (972 ق)، ش 1144 (1222 ق)؛ حاشیه اول از دوانی است.

-الحمد لله على تهذيب المنطق و الكلام...

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

سید حسین خلخالی (-پس از 1024 ق)، شاگرد ملا میرزا جان شیرازی. خ. آستان قدس، ش 6129 (1012 ق).

-نحمدک یا من نور قلوب العارفين

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

سید اسماعیل بن قطب عالم بلگرامی. مذکور در تذکره بی بها.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

ملا عبد الله یزدی شهابادی (-981 ق). خ.

آستان قدس، ش 6691 (965 ق)، ش 1048 (971 ق) و چند شماره دیگر.

-بعد الحمد و الصلاة على عباده الذين اصطفى فهذه كلمات منتشرة.

برای حاشیه دیگر از همین محشی ---

ص: 295

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد سعید بن سراج الدین قاسم طباطبائی (-1092 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق - تعدیل المیزان

بهاء الدین محمد مختاری نائینی. خ. آستان قدس، ش 12657 و چند نسخه دیگر. ط، 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

شیخ عبد الرحیم. ط. (بعضی) 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

عبد الرزاق لاهیجی (-1051 ق). خ. موجود.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

میرزا عبد الغفار. ط. (بعضی) 1323 ق (در هامش حاشیه ملا عبد الله).

ظاهرا مؤلف، عبد الغفار بن محمد بن یحیی صاحب «حاشیه الهیات الشفاء» است.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن نور محمد. ط. مکرر در هوامش اصل.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

فارسی، از علی رضا که برای آموزش ابراهیم خان شاگرد خویش نگاشته. ط. مکرر (در آخر حاشیه ملا عبد الله). ممکن است محشی علی رضا تجلی (-1085 ق) بوده باشد.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).

ط (بعضی)، 1323 ق (با حاشیه ملا عبد الله).

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد علی بن قربان علی اردبیلی (-1160 ق). خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذى تقرّد فى وحدانيته

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

ملا محسن تهرانى، تأليف: 1257 ق.خ. ديده شده.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محسن بن محمد طاهر قزوینی.خ. آستان قدس، ضمیمه ش 13675 (1260 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذى خلق فسوى

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد بن سليمان تكابني (-1302 ق). مذكور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد يزدی. ط (بعضی)، 1323 (با حاشیه ملا عبد الله).

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). مذكور در آخر «خلاصه الاخبار» مؤلف.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

نظر على بن محسن گیلانی.خ. خوانساری نجف.

-سبحانك اللهم يا من كل المنطق على رسمه الناقص...

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق

يعقوب بن ابراهيم بختياري، استاد سيد عبد الله جزائري.خ. موجود.

حاشيه حاشيه تهذيب المنطق ---

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

محمد بن حسین. حاشیه دوم از میر ابو الفتح و حاشیه اول از دوانی است. خ. مسجد مرجان بغداد.

حاشیه حاشیه تهذیب المنطق

غیاث الدین. خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق)، حاشیه اول از حسن فناری چلبی و شرح از قوشچی است.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

احمد بن محمد ابراهیم اردکانی یزدی، تألیف:

1225 ق، به نام امین الدوله محمد حسین خان صدر اعظم. خ. دیده شده، حاشیه اول از آقا جمال خوانساری و شرح از قوشچی است.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد بن فتح الله موسوی (-1225 ق)، که به نام شاه زاده محمد ولی میرزا تألیف کرده. خ.

آستان قدس، ش 438.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

ابراهیم بن صدر الدین محمد شیرازی. خ. مسجد مرجان بغداد و خوانساری نجف. حاشیه اول از شمس الدین محمد خفری است. این حاشیه بر حاشیه دوانی هم نظر دارد.

-یا هو یا لا اله الا هو و لا یعلم ما هو الا هو.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

میر ابو طالب سبط فندرسکی. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

احمد بن زین العابدین علوی عاملی.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق)، حاشیه ای است بر اوائل آن حاشیه. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

محمد جعفر بن محمد صادق لاهیجی.خ.

مشکات تهران.

-اعظم حلیه للكلام حمدا لله الملك العالم...-

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

جمال الدین محمد خوانساری (-1125 ق).خ.

آستان قدس، ش 9227 (1230 ق) و چند نسخه دیگر.

-قوله اعتبر فيه حدوث الخلق...-

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

حسین بن ابراهیم تنکابنی، شاگرد ملاصدر.خ.

آستان قدس، ش 8829 و ضمیمه ش 13128 (1099 ق).

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

سید حسین حسینی خلخالی.خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

سلطان العلماء سید حسین بن رفیع الدین محمد خلیفه سلطان مرعشی آملی (-1064 ق).خ.

آستان قدس، ش 8844.

- (بعد الخطبه)... فهذه تعليقات كتبها العبد الغريق في بحر العصيان خليفه سلطان...-

حاشیه حاشیه الشرح الجدید للتجريد

شمس الدین محمد معروف به ملا شمس.خ.

دیده شده.

-الحمد لله ذى المجد و البهاء

حاشيه حاشيه الشرح الجديد للتجريد

عبد الرزاق بن على بن حسين فياض لاهيجى (-1051 ق).خ.آستان قدس،ضميمه ش 13128(1099 ق)،ش 460(1199 ق)و چند نسخه ديگر.

-الحمد لصانع السموات

ص:297

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گیلانی شاگرد میر داماد. صاحب ریاض نسخه ناتمام آن را دیده بوده است.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد قاسم بن محمد صالح اصفهانی.خ. آستان قدس، ش 84(1104 ق، ظاهراً به خط محشی)؛ ش 436.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی، تألیف: 1098 ق.خ. مرعشی قم.

-نحمدک یا من هو لسلوک مقاصد التجريد...

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

آستان قدس، ش 10077(1104 ق)، ش 429 (1107 ق).

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد معصوم حسینی قزوینی (-1091 ق).

مذکور در خاتمه «معارض الاحکام».

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد ---

ص: 298

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

شمس الدين محمد گیلانی. مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «جامع الرواه». خ. موجود.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

جمال الدين محمود سبزواری، شاگرد دوانی.

مذکور در «تتميم امل الآمل».

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد معصوم حسینی قزوینی (-1091 ق).

مذکور در خاتمة «معارض الاحكام». از نواده مؤلف.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

معز الدين بن فخر الدين مشهدی (سده 12 ق).

مذکور در رياض العلماء.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح الجديد للتجريد

کمال الدين حسين بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه اول از صدر الدين دشتکی است.

حاشیه حاشیه الشرح القديم للتجريد

صدر الدين محمد دشتکی (-903 ق)، حاشیه اول از سید شریف است و شرح قدیم از شمس الدين محمود اصفهانی. مذکور در فهرست

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

حامد بن برهان الدین (سده 10 ق).خ. شهید مطهری. حاشیه اول از نظام الدین عثمان خطابی، شرح از سعد الدین تفتازانی، تلخیص از جلال الدین محمد قزوینی و اصل مفتاح از سراج الدین سکاکی است.خ. آستان قدس، ش 4001.

-حامدا مصلیا مستمسکا بلطفه العمیم و بعد فیقول المتکل علی الله الباری حامد بن برهان بن ابی ذر الغفاری...

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق)، تالیف: 962 ق.خ. آستان قدس، ش 4048 (962 ق) و چند نسخه دیگر.

-حمدا لمن خلق الانسان علمه الیابان

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

رضی الدین محمد بن حسین معروف به آقا رضی قزوینی (-1096 ق)، صاحب «لسان الخواص». مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

موجود.

حاشیه حاشیه الشرح المختصر لتلخیص المفتاح

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست کتب او.

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

حامد بن برهان بن ابی ذر الغفاری.خ. آستان قدس. حاشیه اول از خطابی و شرح از سعد تفتازانی است.

-الحمد لله المتنزه عن تنزیه المتنزهین...

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

ملا عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق).خ. آستان قدس، ش 3998 (1030 ق) و 2 نسخه دیگر. حاشیه اول از سید شریف است.

-الحمد لله رب العالمین.

حاشیه حاشیه الشرح المطول لتلخیص المفتاح

صدر الدین دشتکی شیرازی (-903ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

ص: 299

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق). خ.

آستان قدس. حاشیه اول از جلال الدین دوانی و شرح از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه حاشیه الشرح الشمسیه (و حاشیه الشریفیه)

عبد الله بن حسین شهابادی یزدی (-981 ق).

مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

ابو الحسن ابیوردی معروف به دانشمند. خ.

آستان قدس، ش 1148 (1117 ق). حاشیه اول از سید شریف است. نسخه مورخ 984 حاشیه ابیوردی هم در حسینیه شوشتریهای نجف موجود است.

-الحمد لله الذي نور قلوب العارفين بانواع انوار المعارف...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

محمد جعفر استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» فرزند مؤلف.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

خلیل بن محمد رضوی کرمانی، معاصر شاه اسماعیل صفوی و شاگرد حسین بن عبد الحق اردبیلی. خ. آستان قدس.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

از ملا عبد الله یزدی که پیشتر یاد شد.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب حسینی (سده 10 ق) مؤلف «المعضلات». خ. آستان قدس، ش 1050 (1001 ق).

-هو الحی الوهاب اللهم زدنا العلم و الاستعداد...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

عماد الدین محمد بن یحیی بن علی فارسی.خ.

آستان قدس، ش 1001(895ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا من انطق لسان عبده بآیات جلاله...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907ق).

خ. آستان قدس (تحت عنوان حاشیه شرح الشمسیه).

-جل من ظهرت علی حواش الاکوان...

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

صدر الدین محمد دشتکی (-903ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح الشمسیه

شرف الدین محمد نیریزی.خ. آستان قدس، ش 10042.

-الحمد لمن نزه عن عین الاجناس و الفصول

حاشیه حاشیه شرح العقائد النسفیة

عبد الحکیم سیالکوتی.ط. آستانه، 1316ق.

حاشیه اول از احمد بن موسی خیالی و شرح از سعد تفتازانی است.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

جمال الدین محمد خوانساری (-1125ق).خ.

موجود. حاشیه اول از ملا میرزا جان باغنوی و شرح از عضد الدین عبد الرحمان ایجی است.

- (بعد الحمد) انما قیل الظاهر و الظاهر...

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجبی

رفیع بن فرج گیلانی. حاشیه اول از آقا جمال خوانساری.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجی

تاج الدین حسین بن شمس الدین ساعدی، تالیف: 977 ق.خ. آستان قدس. حاشیة اول از سید شریف است.

حاشیه حاشیه شرح المختصر الحاجی

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی

ص: 300

(-1206 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه اول از محمد بن حسن شیروانی است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

ابو الحسن احمد ابیوردی معروف به دانشمند. خ.

آستان قدس، ش 1025 (887 ق) و 6131.

حاشیه اول از سید شریف جرجانی و «شرح مطالع الانوار» از قطب الدین محمد رازی است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

حبیب الله معروف به ملا میرزا جان باغنوی شیرازی. خ. آستان قدس، ش 993.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

عبد الرحیم شیروانی. خ. موجود.

-قوله الفيض الوهاب هذا التفسير يحمل على معينين...

حاشیه حاشیه شرح المطالع (و حاشیه القديمه)

الدوانیه علی شرح المطالع)

ملا عبد الله یزدی (-981 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

علاء الدین طوسی (-887 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع (و حاشیه القديمه)

الصدریه) -تنویر المطالع (یا تعویذ المطالع)

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 10488 (972 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

محمد بن حسن شیروانی (-1098 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي شرح صدورنا بلوامع نور الايمان.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). 2 حاشیه دارد. یکی بر حاشیه سید شریف (همین حاشیه) و دیگری بر حاشیه دوانی. خ. آستان قدس، ش 990.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

سید مرتضی شیرازی (-940 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه حاشیه شرح المطالع

ملا معین طبسی (یاتونی). خ. آستان قدس، ش 112 (894 ق) و 2 نسخه دیگر.

حاشیه حاشیه شرح المطالع ---

ص: 301

شیروانی و اصل معالم از حسن بن شهید ثانی است.

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد کاظم هزار جریبی.خ. دیده شده.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد رحیم بن نور الدین بن محمد صالح.

محشی اول جد او محمد صالح مازندرانی است.

حاشیه حاشیه معالم الدین

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). حاشیه اول از سلطان العلماء است.

حاشیه حاشیه الکافی

امیر محمد معصوم قزوینی (-1091 ق). حاشیه اول از رفیع الدین نائینی در اصول است.

حاشیه الحاوی فی علم التداوی

احمد بن حبیب زوین حسینی معروف به سید احمد زوین (-پس از 1267 ق) در هامش الحاوی دیده شده. اصل الحاوی از محمود بن الیاس شیرازی است.

حاشیه جبل المتین

خیر الدین عبد الرزاق بن مکی، از احفاد شهید اول و معاصر شیخ بهائی. اصل «جبل المتین» از شیخ بهائی است. مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه حجه الاسلام فی شرح تهذیب الاحکام

عبد الله بن عیسی افندی صاحب ریاض. حجه الاسلام از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی است.

حاشیه الحدائق الناصره

ابراهیم بن محمد موسوی دزفولی (-پیش از 1300 ق).خ. موجود (قطعه ای از اول کتاب الصلاه). اصل حدائق از شیخ یوسف بحرانی است.

حاشیه الحدائق الناضره

علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) مؤلف «ریاض المسائل». مذکور در رجال حائری.

حاشیه حدیقه المتقین

عبد الله بن محمد تقی مجلسی (-1084 ق).

حدیقه از پدرش محمد تقی مجلسی است.

حاشیه الحکمه الصادیه

محمد صالح بن محمد سعید خلخالی، شاگرد محمد صادق ارجستانی (-1134 ق). اصل «الحکمه الصادیه» از ملا حمزه گیلانی است که او هم شاگرد ارجستانی بوده است. خ. آستان قدس، ش 456.

حاشیه حدیقه الحقیقه

فارسی، از محمد تقی مدرس رضوی. ط. تهران، 1329 ش.

حاشیه حزن المؤمنین

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «حزن المؤمنین» از محمد علی کاظمی است.

حاشیه حکمه العین

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

کلمه العین از کاتبی قزوینی است. مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه حکمه العین

رضی الدین بن حسین خوانساری. مذکور در «تتمیم امل الآمل».

حاشیه حیاه الارواح

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). اصل «حیاه الارواح» از محمد جعفر استرآبادی است. خ. همدان.

حاشیه خاتمه المستدرک

میرزا یحیی بن شفیع مستوفی اصفهانی. خاتمه از نوری است.

حاشیه خلاصه الاقوال فی علم الرجال

عز الدین حسین بن عبد الصمد حارثی عاملی (-984 ق). «خلاصه الاقوال» از علامه حلی است.

حاشیه خلاصه الاقوال

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. موجود.

حاشیه خلاصه الاقوال

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

مذکور در اجازه او برای شیخ احمد بحرانی.

حاشیه خلاصه الاقوال

علی بن عبد الحمید حسینی نیلی. ظاهراً با صاحب رجال نیکی یکی است.

حاشیه خلاصه الاقوال

ماجد بن هاشم جد حفصی بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه خلاصه الاقوال

از قاضی نور الله شوشتری است. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه خلاصه الاقوال

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط (-1030 ق). شیخ مساعد بن بدیع از آن در نسخه خویش نقل کرده است.

حاشیه خلاصه الاقوال

بهاء الدین محمد بن حسین بن عز الدین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق). در رجال یکی از شاگردان او که موجود است، از این حاشیه نقل شده است.

حاشیه خلاصه الاقوال

محمد بن علی بن حسین عاملی صاحب مدارک.

مذکور در «نجاح اسباب الادب».

حاشیه خلاصه الاقوال

مساعِد بن بَدیع حویزی. معاصر حرّ عاملی. خ.

موجود.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد امین قمی. خ. موجود. «خلاصه الحساب» از شیخ بهائی است.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد رضا. مذکور به همین نام در برخی از نسخ «خلاصه الحساب».

حاشیه خلاصه الحساب

فارسی، از محمد علی مدرس چهاردهی (-1334 ق). خ. دیده شده.

-مقدمه به کسر دال مأخوذ است از قدم...

حاشیه خلاصه الحساب

محمد علی. مذکور به همین نام در بعضی از مجامیع.

حاشیه خلاصه الحساب

سید عبد الله جزائری (-1173 ق). مذکور در اجازه محشی.

حاشیه خلاصه الحساب

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه خلاصه الحساب

محسن بن محمد طاهر طالقانی قزوینی معروف به نحوی. خ. موجود.

حاشیه خلاصه الحساب

از مولف اصل، شیخ بهائی. در هامش خلاصه الحساب طبع شده.

صدر الدین محمد بن مجد الدین طباطبائی تبریزی. مذکور در «تاریخ اولاد الاطهار». خ.

ص: 303

حاشیه خلاصه الحساب

محمد مؤمن بن جلال الدین محمد کاشانی.خ.

موجود(در 1070 ق کتابت شده).

حاشیه خلاصه الحساب---

ص:304

حاشیه الذکری

حسین بن حسن غریفی (-1001 ق). مذکور در «تاریخ علماء بحرین». «الذکری» در فقه از شهید اول است.

حاشیه الذکری

نور الدین علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الذکری

شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق). خ. موجود (در هامش الذکری).

حاشیه الذکری

محمد بن مکی شهید اول (-786 ق) مؤلف اصل. در حاشیه ناصر بویه از آن نقل شده است.

حاشیه الذکری

ناصر بن ابراهیم احسائی (-853 ق).

حاشیه رجال ابن داود

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). خ.

موجود.

حاشیه رجال ابن داود

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه رجال ابی علی ---

ص: 305

از محمد حسن بحرانی. مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الرساله الوضعیه

عبد الحی استرآبادی. اصل از عضد الدین ایجی است.

حاشیه رسائل العلامه انصاری ---

ص: 306

در روضات.

حاشیه الروضه البیهة

محمد باقر خلیفه سلطانی فرزند حسن بن حسین خلیفه سلطان. مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البیهة

ابو الحسن خان مجتهد فسائی (-1279 ق).

مذکور در «فارس نامه».

حاشیه الروضه البیهة

فارسی، از محمد باقر بن محمد جعفر فشارکی (-1314 ق). مذکور در «تذکره القبور».

حاشیه الروضه البیهة

محمد باقر هرنندی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البیهة

عبد العلی هرنندی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه الروضه البیهة

محمد علی نوری (سده 13 ق). معلم حبیب آبادی از قصص العلماء نقل کرده.

حاشیه الروضه البیهة

محمد تقی بن عباس نهاوندی، مؤلف «ترجمه الشرایع». بخشی از آن تدوین شده و برخی در هامش نسخه متن است.

حاشیه الروضه البیهة

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق). مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه الروضه البیهة

جعفر بن عبد الله حویزی کمری (-1115 ق) قاضی اصفهان. خ. دیده شده.

-نحمدک یا الهی و نصلی علی نبیک الهادی...

حاشیه الروضه البیهة

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). ط. تهران، 1272 ق.

حاشیه الروضه البیهة

محمد جواد حسینی عاملی نجفی (-1226 ق)، صاحب «مفتاح الکرامه». خ. دیده شده.

حاشیه الروضه البیهة

حسن بن سلام بن حسن گیلانی (سده 12 ق).

مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البیهة

حسن بن محمد بن احمد سبیتی عاملی (-پیش از 1300 ق). نواده مؤلف از وجود نسخه آن یاد کرده است.

حاشیه الروضه البیهة

شیخ حسن (-1011 ق) صاحب معالم و فرزند شهید ثانی که مؤلف روضه است. در فهرست تصانیف محشی از آن به عنوان «التعلیق المیسوطه» یاد شده است.

حاشیه الروضه البیهة

حسین بن جعفر بن حسین موسوی خوانساری (-1191 ق) شیخ بحر العلوم و جد صاحب روضات. مذکور در روضات الجنات.

حاشیه الروضه البیهة

حسین بن حسن گیلانی لبنانی، صاحب «حاشیه الذخیره». مذکور در روضات الجنات.

حاشیه الروضه البیهة

محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الروضه البیهة

محمد حسین بن محمد قاسم قمشه ای (-1336 ق). خ. دیده شده (در هامش متن و هر دو به خط محشی).

حاشیه الروضه البیهة

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین مرعشی (-1064 ق).

حاشیه الروضه البهیه

آقا حسین بن جمال الدین محمد محقق خوانساری (-1098 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه الروضه البهیه

سید حیدر علی هندی (-1303 ق). مذکور در «مشاهیر علماء الهند».

حاشیه الروضه البهیه

محمد رفیع بن فرج گیلانی (-بعد از 1160 ق).

مذکور در اجازة معروف سید عبد الله جزائری.

حاشیه الروضه البهیه

از مؤلف متن یعنی شهید ثانی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیه

حسام الدین محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق) داماد محمد تقی مجلسی.

حاشیه الروضه البهیه

عبد الصمد بن احمد جزائری (-1337 ق). خ.

موجود.

حاشیه الروضه البهیه

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

مذکور در اجازة مؤلف.

حاشیه الروضه البهیه

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).

ط. در هامش روضه.

حاشیه الروضه البهیه

محمد علی بن محمد باقر بهبهانی (-1216 ق).

خ. دیده شده (ج 3).

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن سید صادق رضوی (-1311 ق).

مذکور در «الشجره الطیبه».

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی بن عزیز اللّٰه بن عبد المطلب جزائری (-1149 ق). مذکور در اجازه معروف سید عبد اللّٰه جزائری.

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن محمد مرتضی مدرس طباطبائی یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی قلی بن محمد خلخالی (-1115 ق).

مذکور در «تکمله امل الآمل». این حاشیه در موضوع وقت و قبله است.

حاشیه الرّوضه البهیّه

علی بن نصر اللّٰه لیثی، شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «تاریخ علماء البحرین».

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد علی بن محمد نصیر چهاردهی (-1334 ق). خ. آستان قدس، ش 12364 (خط مؤلف).

حاشیه الرّوضه البهیّه

امیر فخر الدین مشهدی خراسانی (-1097 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الرّوضه البهیّه

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). مذکور در کشف الحجب.

حاشیه الرّوضه البهیّه

میرزا محمد دیلماج.خ. آستان قدس، ش 9074 (1084 ق) و دو نسخه دیگر.

-الحمد لاهله و الصلاه على نبيه و آله

حاشیه الرّوضه البهیّه

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط.خ. آستان قدس، ش 7142 (ح 1052 ق) و ش 6517.

-نحمدک یا من منحنا بفضله روضه بهیّه

حاشیه الرّوضه البهیّه

رضی الدین محمد بن آقا حسین خوانساری.

ص: 308

مذکور در تتمیم امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیة

محمد بن سلیمان تنکابنی. مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه الروضه البهیة

محمد بن صالح خاتون آبادی (-1148 ق). خ.

آستان قدس، ش 6485 (1147 ق).

حاشیه الروضه البهیة

محسن بن سمیع کرمانشاهی. خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیة

محمد بن علی بن ابی الحسن عاملی صاحب مدارک. خ. دیده شده.

-الحمد لاهله و الصلاه على النبی و آله...

حاشیه الروضه البهیة

رفیع الدین محمد صدر بن محمود بن علی خلیفه سلطان مرعشی.

حاشیه الروضه البهیة

محمد بن هبه الله قزوینی (1296 ق-) مؤلف «جغرافیای عالم».

حاشیه الروضه البهیة

مصطفی بن هادی نقوی لکهنوی (-1323 ق).

مذکور در فهرست تصانیف او.

حاشیه الروضه البهیة

محمد بن مؤمن بن شاه قاسم سبزواری، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه الروضه البهیة

نصر الله فارسی مدرّس (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه الروضه البهیة

محمد نصیر بن عبد الله بن محمد تقی مجلسی.

مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الروضه البهیة

یاسین بن صلاح الدین بن علی بحرانی. مذکور در اجازة مؤرخ 1145 ق برای سید نصر الله حائری.

حاشیه الروضه البهیة

محمد یوسف بن عبد الفتاح تبریزی (-1242 ق). خ. موجود.

حاشیه الروضه البهیة

ناشناخته با عناوین قوله قوله، مجلدی از آن دیده شده.

حاشیه الروضه البهیة ---

ص: 309

حاشیه ریاض المسائل

محمد باقر بن محمد حسن قاینی بیرجندی (-1352 ق). مذکور در «نور المعرفه» و «بغیه الطالب» مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

محمد تقی بن حسینعلی هروی (-1299 ق). خ.

دیده شده، تالیف: 1290 ق.

-الحمد لله و سلام على عباده...

حاشیه ریاض المسائل

محمد تقی بن مؤمن حسینی قزوینی معروف به کرامات (-1270 ق). خ. موجود.

حاشیه ریاض المسائل

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق). از اشاره کتاب «اوراق الذهب» بر می آید که حاشیه صرف بر کتاب صوم و هبه بوده است.

حاشیه ریاض المسائل

شفیع بن علی اکبر موسوی جاپلقی (-1280 ق).

به نقل از نواده مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الحسین بن نعمه طریحی نجفی (-1295 ق).

خ. بیت الطریحی نجف.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الکریم ایروانی قزوینی، شاگرد مؤلف اصل.

خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه ریاض المسائل

عبد الواسع بن محمد بن ابی القاسم زنجانی (-1291 ق).خ. موجود.

حاشیه ریاض المسائل

عبد الوهاب شیخ الاسلام در مشهد رضوی (-1262 ق). مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه ریاض المسائل

محمد علی بن احمد قراچه داغی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه ریاض المسائل

علی بن محمد جواد مرندی (1287 ق-)، تألیف: 1325 ق.خ. دیده شده.

-نحمدک علی ما شرحت صدورنا بریاض المسائل...

حاشیه ریاض المسائل

محمد علی بن محمد نصیر مدرّس چهاردهی (-1334 ق).خ. موجود.

-الحمد لولیه و السّلام علی نبیه و وصیه

حاشیه ریاض المسائل

سید محسن بن سید مهدی حکیم طباطبائی (1306 ق-). از اول کتاب الاجاره تا اوائل کتاب النکاح.

حاشیه ریاض المسائل

محمد بن محمد تقی بن عبد المطلب حسینی تنکابنی (معاصر) شاگرد میرزا محمد حسن آشتیانی.

حاشیه ریاض المسائل

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلمای مؤلف.

حاشیه ریاض المسائل

مصطفی بن حسین حسینی کاشانی (-1336 ق).

غیر مدوّن.

حاشیه ریاض المسائل

مصطفى بن هادي بن مهدي بن دلدار علي نقوي لكهنوي (-1323 ق). حاشيه اي بر كتاب الطهارة رياض. مذكور در «مشاهير علماء الهند».

حاشيه رياض المسائل

نصر الله فارسي مدرس (-1291 ق). مذكور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواريخ».

ص: 310

حاشیه ریاض المسائل

محمد هاشم بن زین العابدین چهارسوقی خوانساری (-1318 ق). مذکور در اجازة مؤرخ 1295 ق مؤلف برای شیخ الشریعه اصفهانی.

حاشیه ریاض المسائل ---

ص: 311

حاشیه الشافی

محمد رفیع بن فرج الله گیلانی (- پس از 1160 ق). مذکور در «تتمیم امل الآمل».

حاشیه الشافی

محمد شفیع بن محمد علی استرآبادی. سبط محمد تقی مجلسی. خ. موجود.

حاشیه الشافی (فی شرح الکافی)

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی. حاشیه در باب توحید است. مذکور در امل الآمل.

«الشافی» شرحی است بر کافی از ملا خلیل قزوینی.

حاشیه الشافی

میر ابو طالب سبط میرفندرسکی. مذکور در ریاض العلماء. «الشافی» در صرف از ابن حاجب است.

حاشیه الشافی

علیقلی بن محمد خلخالی اصفهانی (-ح 1115 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الشافی

عنایت الله بن محمد مؤمن بن محمد باقر اصفهانی (-پیش از 1074 ق)، دایی صاحب ریاض.

حاشیه شبهه الاستلزام (تقریر و حل مسأله)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در «الفوائد الرجالیة» بحر العلوم. اصل شبهه منسوب به ابن کمونه است.

حاشیه شد الازار فی حظ الاوزار عن زوار المزار

فارسی، از علامه محمد بن عبد الوهاب قزوینی (معاصر). «شد الازار» در شرح مزارات شیراز از معین الدین جنید شیرازی است. حاشیه طبع شده.

حاشیه شرایع الاسلام

ابراهیم بن سلیمان قطیفی معاصر محقق کرکی.

اصل شرایع از محقق حلّی است.

حاشیه شرایع الاسلام

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). خ. آستان قدس، ش 14046.

-الحمد لله حمدا يليق بجلاله...

حاشیه شرایع الاسلام

محمد علی بن حسین شوشتری. خ. موجود.

حاشیه شرایع الاسلام

نور الدین علی بن حسین بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 14039 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

- (بعد الحمد) فهذه فوائد مهمه علقتهها على كتاب شرایع الاسلام...

حاشیه شرایع الاسلام

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). خ. موجود.

-الحمد لله المحمود لآلآئه المشكور لنعمانه...

حاشیه شرایع الاسلام

ماجد بن هاشم بحرانی (-1028 ق). مذکور در «تاریخ علماء البحرين».

حاشیه شرایع الاسلام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

آستان قدس، ش 13278.

حاشیه شرایع الاسلام

جمال الدین محمد بن حسین معروف به آقا جمال خوانساری (-1125 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه شرایع الاسلام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

مفلح بن علی کونینی شاگرد صاحب معالم.

ص: 312

مذكور در كشف الحجب.

حاشیه شرایع الاسلام

سید محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).خ.

دیده شده.

حاشیه شرایع الاسلام

هاشم بن راضی بن سید حسن اعرجی، شاگرد سید عبد الله شبر (-1242 ق).

حاشیه شرایع الاسلام-الحواشی العمیدیه

عمید الدین عبد المطلب بن محمد اعرجی حسینی (-754 ق).خ. موجود.

حاشیه شرح آداب المناظره و البحث

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. کتابخانه قولہ. شرح از کمال الدین مسعود شیروانی و اصل از سمرقندی است.

-قال المصنف المنه لوهاب العقل

حاشیه شرح آداب المناظره و البحث

عماد الدین یحیی بن احمد کاشانی (سده 10 ق).

خ. کتابخانه قولہ.

-الحمد لله رب العالمین...

حاشیه شرح الاربعین ---

ص: 313

در ریاض العلماء.

حاشیه شرح الاشارات

عبد الرزاق بن علی لاهیجی (-1051 ق).خ.

آستان قدس، ش 459(1064 ق).

-یا من کلت فی زمره العقول عن وصف جلاله.

حاشیه شرح الاشارات

عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض. آغاز تألیف 1106 ق. طوری که در «ریاض العلماء» یاد کرده تا 1119 ق به تألیف آن مشغول بوده است.

حاشیه شرح الاشارات

نصیر الدین علی بن محمد کاشانی (-775 ق)، غیر مدوّن. مذکور در «مجالس المؤمنین».

حاشیه شرح الاشارات

محمد بن محمد حسین نهاوندی.خ. حسینیه شوشتریهای نجف. نسخه به خط محشی در هامش شرح اشارات است که آن را هم برای خود نوشته بوده است.

حاشیه شرح الاشارات

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).

مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه شرح الاشارات

رفیع الدین محمد بن حیدر نائینی حسینی طباطبائی.

حاشیه شرح الاشارات

غیاث الدین منصور دشتکی شیرازی (-948 ق). مذکور در مجالس المؤمنین.

حاشیه شرح الاشارات

امیر محمد معصوم بن محمد فصیح بن اولیاء حسینی (-1091 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا تدركه المشاعر

حاشيه شرح الالفيه النحويه

محمد جواد بن على جزائرى نجفى (1300 ق-). اصل از ابن مالك و شرح از فرزند اوست.

حاشيه شرح الباب الحاديعشر

طاهر بن عبد على حچامى نجفى (-1357 ق).

خ. موجود.

حاشيه شرح التجريد---

ص: 314

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

عبد الخالق قاضی زاده گرهودی.خ. آستان قدس، ش 109.

-الحمد لله الذى وفقنا لتوضیح عقاید الاسلام

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عبد الرزاق بن على لاهیجی (-1051 ق).خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 14191 (1209 ق)، ش 13023 (1230 ق) و 12640.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عبد الله بن حسین یزدی شاهابادی (-981 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الجواهر و

الاعراض)

عطاء الله گیلانی. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الآلهی)

فیض الله بن غیاث الدین محمد طباطبائی، از مشایخ محمد تقی مجلسی.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

سلطان محمد قانئی.خ. موجود.

-الحمد لله الذى عرفنا الخلاص عن العلائق الجسمانيه...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

شمس الدین محمد استرآبادی که به نام سلطان محسن مشعشعی (-905 ق) تألیف کرده.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

ابراهیم بن صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). حاشیه ای است بر شرح و بر حاشیه خفیه. که یاد آن در حاشیه حاشیه... هم گذشت.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الآلهی)

شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-942 یا 957 ق) شاگرد صدر الدین دشتکی. خ. آستان قدس، ش 458 (989 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

حافظ الدین محمد بن احمد عجم (-957 ق).

مذکور در کشف الظنون.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

دوانی 3 حاشیه بر شرح جدید دارد: قدیمه، جدیده و اجد. خ. آستان قدس، ش 11290 (1094 ق)، ش 467 (1115 ق)، ش 112 (1119 ق) و چند نسخه دیگر.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (على قسم الآلهی)

شمس الدین محمد گیلانی. خ. آستان قدس، ش 107 (1061 ق) و ش 442.

-الحمد لله ذی المجد و البهاء...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حاج حسن (-911 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق). خ.

آستان قدس، ش 430 (1108 ق) و ش 6694

حاشیه الشرح الجديد للتجريد - حاشیه الجواهر

(على بحث الجواهر و الاعراض)

فخر الدين محمد بن حسين حسيني استرآبادى تاليف 965 ق.خ. آستان قدس، چند نسخه.

-الحمد لله مفيض جواهر العلوم...

حاشيه الشرح الجديد للتجريد

محمد بن سليمان تنكابنى (-1302 ق). مذكور در قصص العلماء مؤلف.

حاشيه الشرح الجديد للتجريد

صدر الدين محمد حسيني دشتكى (-903 ق).

خ. آستان قدس، ش 13956 (979 ق) وش

ص: 315

473(988ق) و چند نسخه دیگر. دشتکی 2 حاشیه قدیم و جدید بر شرح جدید دارد.

-صدر کلام ارباب التجريد...

حاشیه الشرح الجديد للتجريد (و ما يتعلق به من

الحواشی الخفريه و الحواشی الجماليه)

مهدي بن كريم گلبايگانی. معاصر ابراهيم بن صدر الدين محمد شیرازی.

حاشیه الشرح الجديد للتجريد

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه شرح العلامه للتجريد - حاشیه كشف المراد

ابو القاسم بن حسين رضوی لاهوری (-1324 ق). مذکور در «مشاهير علماء الهند». «كشف المراد» در شرح تجريد الاعتقاد از علامه حلی است.

حاشیه الشرح العلامه للتجريد

عبد الرزاق بن علي رضا محدث. مذکور در فهرستی که مؤلف به صاحب ذریعه فرستاده بوده.

حاشیه الشرح القديم للتجريد

محمد حسين بن محمد بن حسن شیروانی. خ.

مرعشی قم.

حاشیه الشرح القديم للتجريد

علی بن محمد معروف به نصير الدين كاشی (-775 ق). مذکور در «رياض العلماء».

حاشیه الشرح القديم للتجريد

ناصر بن عبد الحسين منامي بحرانی، شاگرد شيخ حسين ماحوزی (-1171 ق).

حاشیه الشرح القديم للتجريد

جلال الدين محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. موجود.

حاشیه شرح تحریر المجسطی

محمد نصیر بن عبد اللہ طیب، تألیف: 1169 ق.

خ. دیده شد، شرح از بیرجندی و تحریر از خواجه طوسی است.

حاشیه شرح التذکرہ النصیریہ ---

ص: 316

حاشیه شرح حکمه العین

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

موجود.

-قال الشارح الحکمه استکمال الخ...

الاستکمال مصدر و المصادر قد تطلق و يراد بها...

حاشیه شرح حکمه العین

غیاث الدین منصور دشتکی (-948 ق).خ.

دیده شده.

-اللهم ارنابین حکمتک

حاشیه شرح حکمه العین

ناشناخته، ظاهراً از مؤلفی شیعی.خ.مشکات تهران...

-قال قدس سره انما قال خاطر ذوات العقول...

حاشیه شرح حکمه العین ---

ص:318

«طوالع الانوار» از قاضی بیضاوی است.

حاشیه شرح الطوالع

حمید الدین بن افضل الدین حسینی معروف به ابن افضل (-908 ق). مذکور در کشف الظنون.

خ. دیده شده.

-الحمد لله على نواله و الصلاة على محمد وآله...

حاشیه شرح الطوالع

علی بن محمد، سید شریف جرجانی (-816 ق). مذکور در کشف الظنون.

حاشیه شرح الطوالع (و الحاشیه الشریفیه)

معین بن حسن بن محمد تونی. خ. دانشگاه تهران.

-الحمد لله الذى لا اله الا هو الحى القيوم...

حاشیه شرح العرشیه

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص الانبیاء مؤلف. شرح از شیخ احمد احسانی و اصل عرشیه از ملاً صدرا است.

حاشیه شرح العقائد العزديّه

آقا حسین خلخالی (-پس از 1024 ق). شرح از دوانی و اصل از عضد الدین ایجی است و این حاشیه در ردّ «الحواشی الخانقاهیه» یوسف قره باغی محمد شاهی معروف به کوسه (-1054 ق) نوشته شده است. خ. موجود.

-الحمد لله الذى هدانا للنهج الرشيد.

حاشیه شرح العقائد العزديّه

عبد الحكيم سيالكوتى. ط. آستانه، 1275 ق (در هامش شرح عقاید).

حاشیه شرح العقائد العزديّه (مبحث عذاب

القبر)

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

حاشیه شرح العقائد العزیدیّه

یاسین بن صلاح الدین بلادی بحرانی. مذکور در اجازة مورخ 1145 ق مؤلف برای نصر الله مدرس حائری.

حاشیه شرح العقائد النسفیّه

بهاء الدین محمد بن حسن فاضل هندی (-1137 ق). مذکور در آغاز «کشف اللثام» مؤلف. شرح عقاید از سعد الدین تفتازانی و اصل از نجم الدین عمر بن محمد نسفی است.

حاشیه شرح العقائد النسفیّه

عبد اللطیف بن محمد بن ابی الفتح کرمانی.

مذکور در کشف الظنون.

حاشیه شرح فصوص الحکم

ابو الحسن جلوه طباطبائی (-1314 ق). خ.

آستان قدس، ش 387 (زیر عنوان تعلیقه). شرح از داود قیصری (-751 ق) یا صدر الدین قونوی و اصل فصوص از محیی الدین محمد بن علی معروف به ابن عربی است.

حاشیه شرح فصوص الحکم

محمد حسین فاضل تونی (1298 ق-). ط.

تهران، 1316 ق.

حاشیه شرح فصوص الحکم

امام خمینی (-1368 ش).

حاشیه شرح فصوص الحکم

محمد رضا قمشه ای (-1306 ق). ط. تهران، 1299 ق (در هامش شرح قیصری).

حاشیه شرح فصوص الحکم

از صالح بن محمد سعید خلخانی (-1306 ق).

خ. دیده شده.

حاشیه شرح الفصول النصیریّه

محشی یکی از شاگردان شارح و شارح عبد الوهاب بن علی حسینی استرآبادی و اصل فارسی فصول از خواجه نصیر الدین طوسی است که رکن الدین محمد بن علی جرجانی است.

صاحب ریاض العلماء این حاشیه را دیده بوده

ص: 319

است.

حاشیه شرح الفصول النصیریه

ابو القاسم حسینی رضوی لاهوری (-1324 ق).

مذکور در فهرست تصانیف او. شرح فصول از فاضل مقدار است.

حاشیه شرح الفوائد الحکمیّه

علی بن جمشید نوری (-1246 ق). خ. حسینیّه شوشریهای نجف. شرح و متن فوائد از شیخ احمد احسائی.

حاشیه شرح قاضی زاده---

ص: 320

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین حسینی (-1064 ق). خ. آستان قدس، ش 9692 (1111 ق) و دو نسخه دیگر.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

کمال الدین حسین بن عبد الحق اردبیلی (-950 ق). محشی 2 حاشیه بر شرح مختصر نوشته بوده است.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق).

خ. موجود.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الله بن حسین شوشتری (-1021 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الله بن عیسی افندی تبریزی (-ح 1130 ق)، صاحب ریاض العلماء.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

عبد الواحد بن علی شوشتری، استاد قاضی نور الله شوشتری. این حاشیه را قاضی نور الله تدوین و تهذیب نموده است. خ. آستان قدس، ش 2972 (1052 ق).

-حمدا لمن تعذر شرح مختصر من الآئه...

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق).

خ. آستان قدس، ش 2885.

-قال شیخنا و استادنا...

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

نیز از دوانی، حاشیه مختصری است. مذکور در کشف الظنون.

-قوله و الاقتصار عليه ثانيا...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

آستان قدس، ش 2864 و چند نسخه دیگر.

-قوله من لطف الله تعالى احداث الموضوعات...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

خ. موجود.

-الحمد لله الذي هدانا لاحكام اصول الاحكام...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی طباطبائی نائینی (-1082 ق).مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

صدر الدین محمد بن منصور دشتکی (-903 ق).مذکور در کشف الظنون.

-قال ان اراد بقوله تحقيق...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

محمد مهدی بن محمد هادی بن صالح مازندرانی (سده 12 ق).مذکور در اجازه حیدر علی مجلسی.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

قاضی نور الله شوشتری.تقریر استادش عبد الواحد شوشتری است که در بالا یاد شد.

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیة)

ناشناخته.نسخه آن دیده شده و از مؤلفی شیعی است.

-الحمد لله الذي وفقنا للوصول الى منته اصول الشريعة...-

حاشیه شرح مختصر ابن الحاجب (العضدیّه)

نیز از مؤلفی شیعی و ناشناخته. نسخه مؤرخ 1097 ق آن دیده شده.

-قوله بان یصرح اهل اللغه باسمه

ص: 321

حاشیه شرح المطالع - حاشیه لوامع الاسرار فی

شرح مطالع الانوار

ابو الحسن احمد دانشمند ابیوردی.خ. آستان قدس، ش 1025(887 ق). شرح از قطب الدین بویه رازی (-766 ق) و اصل مطالع از سراج الدین محمود ارموی است.

حاشیه شرح المطالع

میر ابو الفتح بن محمد علی مخدوم شریفی (-976 ق)، نبیره سید شریف جرجانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه شرح المطالع

شرف الدین حسن شاه بقال.خ. آستان قدس، ضمیمه ش 12039(1058 ق)، با عنوان الفوائد المنطقیه).

-الحمد لله فیاض ذوارف.

حاشیه شرح المطالع

سلطان العلماء علاء الدین حسین بن رفیع الدین حسینی مرعشی (-1064 ق). مذکور در جامع الرواه.

حاشیه شرح المطالع

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق). مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح المطالع

عبد الله بن نجم الدین فاضل قندهاری. مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه شرح المطالع

عطاء الله رودسری. مذکور در ریاض العلماء.

حاشیه شرح المطالع

علی بن حسین بن علی حسینی، تألیف: 849 ق.

خ. موجود.

-قوله: الفیاض الوهاب الخ... الفیاض الّذی بمعنی الماء الكثير

حاشیه شرح المطالع

خلیل بن محمد رضوی.خ.مرعشی قم.

-لا احصى ثناء عليك...

حاشیه شرح المطالع

عماد الدین علی بن عماد استرآبادی.مذکور در ریاض العلماء.برخی مجموعه ها این انتساب را داده اند ولی صاحب ریاض تصریح کرده که شرح شمسیه و شرح مطالع از عماد عامی است.

حاشیه شرح المطالع

شاه فتح الله بن حبيب الله حسینی،تالیف:994ق.در این حاشیه محشی به سید شریف جرجانی اعتراض کرده است.خ.دیده شده.

حاشیه شرح المطالع

جلال الدین محمد بن اسعد دوانی(-907ق).

این حاشیه بر شرح مطالع و بر حاشیه سید شریف نوشته شده.خ.موجود.

حاشیه شرح المطالع

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

حاشیه بر شرح مطالع و بر حاشیه سید شریف است.خ.مرعشی قم.

حاشیه شرح المطالع

محمد بن حسن شیروانی(-1098ق).خ.

موجود.

حاشیه شرح المطالع

صدر الدین محمد دشتکی(-903ق)،3 حاشیه نوشته که نسخه هایی از 2 حاشیه موجود است و از سومی فرزند محشّی غیاث الدین منصور در ذیل «كشف الحقایق المحمّديه» یاد کرده است.

حاشیه سوم به فیاضیه نیز شهرت داشته است.

حاشیه شرح المطالع

جمال الدين محمود شيرازى، شاگرد جلال الدين محمد بن اسعد دوانى (-907ق) و استاد ملا

ص: 322

عبد اللہ یزدی. مذکور در «تتمیم امل الآمل».

حاشیہ شرح المغنی ---

ص: 323

كشفت الحجب، «شرح الوقایه» از عبید الله بن مسعود صدر الشریعه ثانی و اصل وقایه الروایه از برهان الشریعه محمود حنفی است.

-قوله كتاب الطهاره قال الفاضل الاسفراينى

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

ابو الحسن جلوّه اصفهانی (-1314 ق). ط.

تهران، 1311 ق (با شرح ملاصدرا و حاشیّه آقا علی مدرس). شرح از ملاصدرا و اصل از اثیر الدین ابهری است.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

محمد تقی بن حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1289 ق). مذکور در «احیاء الآثار» در شرح حال مؤلف.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حسن بن ملا علی نوری. ط. تهران، 1313 ق (با شرح).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق). مذکور در «ورثه الانبیاء» و «اوراق الذهب».

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

حیدر علی هندی (-1302 ق). مذکور در تجلیات.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

دلدار علی بن محمد معین نقوی لکهنوی (-1235 ق). در آن به نقض اقوال مولوی عبد العلی حنفی و تفضل حسین خان کشمیری پرداخته است. مذکور در «نجوم السماء».

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

آقا علی مدرس، مؤلف «بدایع الحکم». ط. (در هامش شرح).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

کمال الدین حسین بن عبد الحق آلهی اردبیلی (-950 ق)، شرح از کمال الدین حسین میبیدی است.

-توالت آلانک و تتالت نعمانک

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

میر محمد صادق بن محمد طاهر (-1135 ق)، نبیره خلیفه سلطان و مجاز از علامه مجلسی. 2 حاشیه مختلف. خ. مرعشی قم.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

نظام الدین عبد الحی بن عبد الوهاب حسینی جرجانی که در 930 ق قاضی هرات بوده است.

خ. آستان قدس، ش 89.

-اللهم لا درایه الا من لیدک و لا هدایه الا منک...

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

بهاء الدین محمد بن حسن اصفهانی معروف به فاضل هندی (-1137 ق).

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

محمد صادق بن محمد طاهر بن علی مرعشی.

محمد طاهر پدر محشی از شاگردان مجلسی بوده است.

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

فخر الدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی.

تاریخ تالیف: 928 ق. خ. آستان قدس، ش 483 (984 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله العلیم الحکیم...

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

-یا ذا الهدایه الکامله و الحکمه البالغه الشامله

حاشیه شرح الهدایه الاثیریّه ---

میرک بخاری است.

-هدایتک اللّهم یا ذا الحکمه الباهره...

حاشیه شرح هیاکل النور

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین لاهیجی (-1181 ق). مذکور در «مرآت الاحوال». شرح از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی و اصل از شهاب الدین سهروردی است.

حاشیه الشفاء (علی قسم الآلهی)

ظهیر الدین ابراهیم بن قوام الدین حسین بن عطاء اللّٰه حسینی همدانی (-1025 ق)، معاصر و مصاحب شیخ بهائی. اصل شفاء از شیخ الرئیس ابو علی حسین بن عبد اللّٰه بن سینا است.

حاشیه الشفاء (علی قسم الآلهی)

ابراهیم بن صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1070 ق).

حاشیه الشفاء

سید الحکماء ابو الحسن جلوه. خ. مشکات تهران (در حاشیه شفاء به خط محشی).

حاشیه الشفاء (علی الالهیات)

ملاً اولیاء، شاگرد آقا حسین خوانساری. ط. (با شفاء).

حاشیه الشفاء (علی قسم الآلهی)

محمد باقر بن محمد مؤمن سبزواری (-1090 ق). خ. مشکات تهران.

-الحمد لله رب العالمین... اما بعد فان کتاب الالهیات من الشفاء...

حاشیه الشفاء (علی الالهیات)

محمد باقر بن محمد میرداماد (-1040 ق). خ.

مشکات (بخط مؤلف در هامش اصل شفاء).

حاشیه الشفاء

آقا حسین بن جمال الدین خوانساری (-1098 ق). خ. آستان قدس، ش 486 (1105 ق)، ش 14518 (نسخه عهد مؤلف) و 2 نسخه دیگر.

-قوله الفن الاول فى السماع الطبيعى قال بعض الساده المحققين

حاشيه الشفاء (على قسم الآلهى)

ملا سليمان.ط.(با اصل شفاء).

حاشيه الشفاء (على قسم الالهى)

شاه طاهر بن رضى الدين اسماعيلى حسيني كاشانى(-952ق)، شاگرد شمس الدين محمد خفرى. مذکور در «مجالس المؤمنین».

حاشيه الشفاء

عبد الغفار بن محمد بن يحيى گيلانى، شاگرد محقق داماد.

حاشيه الشفاء (على قسم الآلهى)

عبد الله بن عيسى افندى تبريزى اصفهانى(-ح 1130 ق)صاحب «رياض العلماء». که در همان کتاب از اين حاشيه ياد کرده است.

حاشيه الشفاء

شيخ على حزين(-1181ق). مذکور در «مرآت الاحوال».

حاشيه الشفاء (على قسم الالهى)

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازى(-1050ق).خ.آستان قدس، ضميمه ش 5662(1082ق).

حاشيه الشفاء

محمد بن حسن مدقق شيروانى(-1098ق).خ.

موجود.

حاشيه الشفاء

آقا جمال الدين محمد بن حسين خوانسارى(-1125ق). مذکور در روضات الجنات.

حاشيه الشفاء

قوام الدين محمد بن محمد مهدى حسيني سيفى قزوینى. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه الشفاء

امیر محمد معصوم قزوینی (-1091 ق). مذکور در خاتمه «معارض الاحکام».

حاشیه الشفاء

غیاث الدین منصور بن صدر الدین محمد دشتکی (-948 ق). صاحب «مجالس المؤمنین» نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه الشفاء ---

ص: 326

حاشیه الصحیفه السجادیّه

شرف الدین علی بن حجت الله طباطبائی شولستانی، از مشایخ محمد تقی مجلسی.

صاحب ریاض نسخه خط محشی را دیده بوده است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1104 ق). صاحب ریاض نسخه آن را دیده بوده است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

ملاً هادی بنه آبی (بنابی)، راوی از شیخ انصاری.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

منسوب به شیخ بهائی، بهاء الدین محمد بن عزّ الدین حسین عاملی (-1031 ق). در برخی از فهرستها تصریح شده که این حاشیه غیر از «حدائق الصالحین» در شرح صحیفه است.

حاشیه الصحیفه السجادیّه

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق)، مذکور در «فیض قدسی».

حاشیه الصحیفه السجادیّه

محمد بن مرتضی محسن فیض کاشانی (-1091 ق). ط. ایران، 1316 ق (با نور الانوار).

-الحمد لله الذي كتب في صحيفه قلوبنا محبه اهل بيت حبيبه

حاشیه ضوابط الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف. اصل ضوابط از استاد او سید ابراهیم قزوینی است.

حاشیه الطبقات الجلالیه و الصدریه ---

حاشیه (کتاب) الطهاره

سید عبد اللہ بن محسن ثقه الاسلام اصفہانی (1285 ق-). مذکور در «ارشاد المسلمین» مؤلف.

حاشیه (کتاب) الطهاره

غلام حسین مرندی.

حاشیه (کتاب) الطهاره

ناشناخته. خ. مرعشی قم.

حاشیه طهاره المدارک ---

ص: 328

حاشیه عیون اخبار الرضا

سید حسین مجتهد کرکی (1001 ق). غیر مدون. مذکور در ریاض العلماء. عیون اخبار الرضا از شیخ صدوق است.

حاشیه غایه المراد فی شرح الارشاد---

ص: 329

حاشیه فرائد الاصول

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی باب الاستصحاب)

اسماعیل بن علینقی تبریزی (1295 ق-).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه فرائد الاصول

محمد امین، تألیف: 1291 ق.خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن محمد جعفر بهاری (-1333 ق).

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن مرتضی درچه ای (-1342 ق).

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن مقدس زنجانی (-1341 ق)، تألیف: 1325 ق.

حاشیه فرائد الاصول

محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (1312 ق-).

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن محمد باقر آفانجفی اصفهانی (-1332 ق). حاشیه بر اوائل فرائد است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن حسن بن اسد الله دزفولی کاظمی (-1327 ق).خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد تقی بن محبعلی بن محمد علی گلشن شیرازی (-1338 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی بحث التعادل و

التراجیح)

محمد تقی تربتی (-1330 ق). خ. آستان قدس، ش 2979 (1306 ق).

حاشیه فرائد الاصول

جواد بن عبد الحسین مبارک نجفی (-1311 ق).

خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

میرزا محمد حسن آشتیانی. خ. آستان قدس، ش 9720 و ش 8850.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن آل یاسین کاظمی، مؤلف «اسرار الفقاهه». مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی (-1336 ق)، تالیف: 1307 ق. وی حاشیه دیگری هم پس از این حاشیه بر فرائد نگاشته است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسن بن صفر علی بارفروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران، 1332 ق (در 2 مجلد).

حاشیه فرائد الاصول

حسین بن علی بن ابی القاسم بختیاری اصفهانی (-1365 ق).

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسین بن سید کاظم کیشوان نجفی (-1356 ق).

حاشیه فرائد الاصول

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1352 ق).

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد رضا بن محمد جواد دزفولی کاظمی (-1352 ق).

حاشیه فرائد الاصول

آقا رضا بن محمد هادی فقیه همدانی (-1322 ق)، تألیف: 1308 ق. ط. ایران، 1318 ق.

ص: 330

حاشیه فرائد الاصول

محمد رضی بن شیخ علی گیلانی (-1318 ق).

تقریرات استادش شعبان بن مهدی گیلانی است.

حاشیه فرائد الاصول

محمد شریف بن محمد طاهر تویسرکانی (-1322 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الحسین بن نعمت طریحی (-1295 ق).

شاگرد شیخ انصاری.

حاشیه فرائد الاصول (علی الاستصحاب)

عبد الحسین بن یوسف شرف الدین موسوی عاملی. نسخه آن در 1329 ق از نزد مؤلف گم شده است.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الرحیم نهاوندی (-ح 1304 ق). مذکور در «المآثر و الآثار».

حاشیه فرائد الاصول

عبد الرحیم بن نصر الله گلی بری، مؤلف الاجتهاد و التقليد

حاشیه فرائد الاصول

عبد الصمد بن احمد موسوی جزائری، صاحب التحفه النظامیه:

حاشیه فرائد الاصول

عبد الله مامقانی (-1351 ق).

حاشیه فرائد الاصول

عبد المحمد بن حسن زائر دهام نجفی (-1357 ق). تقریر استادش آخوند خراسانی صاحب کفایه است. خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

عبد النبی نوری (-1344 ق).

حاشیه فرائد الاصول

ملا علی خوئی (-1309 ق). شاگرد شیخ انصاری. ط. تهران، 1312 ق.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن محمد جواد مرندی، تألیف: 1330 ق.

خ. موجود.

-الحمد لله ولی کل شیء...

حاشیه فرائد الاصول

علی بن حسین جصانی، تألیف: 1305 ق. خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن نصر الله همدانی (-1339 ق). خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن محمد علی مجیراوی (-1314 ق). خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن خداداد نخجوانی (-1333 ق) شاگرد فاضل ایروانی. خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن کاظم شاهرودی (-1293 ق).خ.

موجود.

حاشیه فرائد الاصول

محمد علی بن محمد نصیر مدّس چهاردهی (-1334 ق).خ.موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی اکبر بن محمد حسین نهاوندی (معاصر).

حاشیه فرائد الاصول

علی اکبر بن رجبعلی دیزجی زنجانی (-1310 ق)، شاگرد سید حسین کوهکمری.خ.موجود.

ص: 331

حاشیه فرائد الاصول

غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق).

خ. آستان قدس، ش 7367 (1295 ق).

حاشیه فرائد الاصول

سید فتاح سرابی تبریزی (-1311 ق).

حاشیه فرائد الاصول

فتحعلی زنجانی.

حاشیه فرائد الاصول

محمد کاظم بن حسین خراسانی (-1329 ق).

حاشیه فرائد الاصول

سید کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن احمد بن عطاء الله موسوی کماری (-1357 ق). ط.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن محمد تقی بن عبد المطلب حسینی تنکابنی (1277 ق-). ط. تهران، 1358 ق.

حاشیه فرائد الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه فرائد الاصول (علی حجه المظنه)

محمد بن هاشم بن شجاععلی هندی (-1323 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

محمود بن محمد ذهب ظالمی نجفی (-1325 ق)، تالیف: 1295 ق. خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی کجوری. ط. تهران، 1305 ق.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی بن احمد بن حیدر حسنی حسینی بغدادی کاظمی (-1336 ق). خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

مهدی بن صالح طباطبائی معروف به سید مهدی حکیم (-ح 1312 ق). خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول

علی بن عبد الله بن احمد بن محمد بن مظفر نجفی (-پس از 1308 ق).

حاشیه فرائد الاصول

نصر الله فارسی (-1291 ق) مدرس روضه رضویه. مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه فرائد الاصول

سید هاشم بن جلال الدین خوانساری (-1356 ق) نبیره صاحب روضات الجنات.

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از شاگردان شیخ انصاری بوده است که حاشیه را در حیات استاد نوشته. خ. دیده شده.

- (بعد الحمد)... قال دام ظلّه: اعلم ان المكلف اذا التفت...

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از مؤلف با عبارات استادنا الاعظم و مولانا الافخم یاد کرده است. خ. دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

ناشناخته، محشی از شاگردان مؤلف بوده و نسخه آن دیده شده.

حاشیه فرائد الاصول

نیز محشی از شاگردان شیخ انصاری بوده. خ.

حسینیة شوشریهای نجف.

-قوله: اعلم ان المکلف اذا التفت...-

حاشیه فراند الاصول

محشی از شاگردان صاحب جواهر بوده. خ.

موجود.

ص: 332

حاشیه فرائد الاصول

محمد حسین بن محمد جعفر خیابانی (1300 ق-)، تقریرات شیخ الشریعہ اصفہانی و آقا ضیاء عراقی است.

حاشیه فرائد الاصول

عبد الحسین بن علی محلاتی معروف به میرزا بابا (-1323 ق).

حاشیه فرائد الاصول (علی الاصل البرائہ منها)

نور الدین محمد بن ابی الحسن حسینی تفرشی.

خ. موجود.

حاشیه فرائد الاصول ---

ص: 333

حاشیه الفصول فی علم الاصول

سید صادق بن سید مهدی سنگلجی (-1300 ق) سبط سید محمد مجاهد.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

عبد الکریم لاهیجی (-ح 1323 ق). بخشی از این حواشی توسط شاگردش -صاحب ذریعه- در 1313 ق. تدوین شده و نزد او موجود بوده است.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

علی بن جواد مرندی (معاصر).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

فتح الله بن محمد جواد شیرازی نمازی معروف به شیخ الشریعة اصفهانی (-1339 ق).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه الفصول فی علم الاصول

محمد بن عبد الکریم موسوی سرابی تبریزی معروف به مولانا (-1360 ق).

حاشیه الفصول فی علم الاصول

نصر الله مدرس شیرازی (-1291 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه الفوائد الحائرته (القدیمه)

عبد الحسین بن نعمه طریحی (-1295 ق). در هامش فوائد دیده شده. اصل فوائد از وحید بهبهانی است.

حاشیه الفوائد الحکمیه ---

حاشیه القواعد

حسنعلی بن عبد اللہ شوشتری (-1075 ق).

مذکور در «ریاض العلماء». ظاهراً ناتمام مانده.

حاشیه القواعد

قاضی بن کاشف الدین محمد یزدی (سده 11 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 9820 (1085 ق).

حاشیه القواعد

محمد بن محمد باقر فاضل ابروانی (-1306 ق).

حاشیه القواعد

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

بعضی از این حواشی در 1308 ق در هوامش قواعد طبع شده.

-اللهم انا نحمدك بلسان الحال

حاشیه القواعد

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه القواعد

محمد بن محمود حسینی عصار لواسانی (-1356 ق). ط. 1308 ق (در هامش قواعد).

حاشیه القواعد

ابو القاسم علی بن علی بن محمد بن طی فقحانی عاملی (-855 ق). صاحب ریاض نسخه حاشیه را ضمن مجموعه ای دیده بوده است.

حاشیه القواعد---

حاشیه قوانین الاصول

شیخ محمد حسن یزدی.خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول (علی خصوص مباحث

الالفاظ)

سید حسن بن احمد کاشانی (-1346 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

محمد حسین بن علی اصغر شیخ الاسلام طباطبائی (-1293 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

زین العابدین بن سید حسین بن سید محمد مجاهد (-1292 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الحسین محلاتی. مذکور در دیباچه «مغتنم الدرر» مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1248 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه قوانین الاصول

عبد الله بن احمد زنجانی (-1327 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد العلی هرنندی. نواده اش عباس نحوی در مقاله ای از آن یاد کرده است.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الواسع امام جمعه زنجانی (-1291 ق).خ.

موجود.

حاشیه قوانین الاصول

عبد الوهاب (-1262 ق) شیخ الاسلام مشهد.

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن ابی الحسن عاملی (-1290 ق) سبط شیخ اسد الله دزفولی.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن احمد قراچه داغی (-1310 ق)، بخشی از آنها در هامش قوانین طبع شده.

حاشیه قوانین الاصول

علی بن اسماعیل موسوی قزوینی (-1298 ق)، تالیف: 1297 ق. ط. تبریز، 1299 ق.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن محمد باقر هزار جریبی (-1245 ق). مذکور در آخر «مجمع العرایس» از فرزند مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن سید صادق مدرس رضوی (-1311 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

حاشیه قوانین الاصول

علی بن محمد علی بن حیدر معروف به شیخ حیدر (-1314 ق). خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول

ملاً علی خوانساری (-1307 ق). عبد المجید همدانی که نسخه آن را داشته نقل می کرد که محشی اغلب بر مؤلف اعتراضاتی نگاشته است.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن محمد بن مرتضی طباطبائی مدرس یزدی (-1240 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه قوانین الاصول

محمد علی بن کاظم شاہرودی (-1293 ق).

حاشیہ قوانین الاصول

محمد علی بن محمد نصیر مدرس چہاردهی (-1334 ق).خ. موجود.

حاشیہ قوانین الاصول

علینقی بن سید جواد طباطبائی (-1249 ق).

ص: 337

حاشیه قوانین الاصول

محسن بن سمیع کرمانشاهی.خ. موجود.

-الحمد لله الذى هدانا الى اصول الفروع وفروع الاصول

حاشیه قوانین الاصول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه قوانین الاصول

سید محمد تنکابنی (معاصر)، صاحب «حاشیه ریاض المسائل».

حاشیه قوانین الاصول

محمد بن کرم علی زرگر محله بارفروشی (-1315 ق).خ. دیده شده.

حاشیه قوانین الاصول

شیخ مرتضی بن محمد امین انصاری دزفولی (-1281 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

صاحب تکمله نسخه حاشیه را دیده بوده است.

حاشیه قوانین الاصول

نظام الدین مرتضی، صاحب «تشریح الحساب».

حاشیه قوانین الاصول

میرزا موسی تبریزی مؤلف «اوثق الوسائل».

حاشیه را خواهرزاده محشی لطفعلی تبریزی (-1340 ق) پس از وفات او تدوین کرده است.

حاشیه قوانین الاصول

میرزا نصر الله فارسی (-1291 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه قوانین الاصول

میرزا نصر الله تربتی مشهدی (-1298 ق).

مذکور در مطلع الشمس.

حاشیه قوانین الاصول

محمد هاشم بن محمد حسین حسینی خاتون آبادی افطسی (-1262 ق).خ. موجود.

حاشیه قوانین الاصول---

ص: 338

حاشیه کافی

محمد امین بن محمد شریف استرآبادی (-1036 ق). مؤلف در «الفوائد المدنیّه» از آن به شرح تعبیر کرده و در «جوابات المسائل الظهریّه» از آن به عنوان حاشیه کافی یاد کرده است.

حاشیه کافی (علی اصوله فقط)

علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). در هوامش نسخه کافی نزد صاحب ذریعه موجود بوده است.

حاشیه کافی

محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی میرداماد (-1040 ق). مذکور در «سلافه العصر».

حاشیه کافی (علی الاصول فقط)

محمد حسین بن یحیی نوری، شاگرد علامه مجلسی. خ. موجود.

حاشیه کافی

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی. مذکور در «تکمله امل الآمل». قطعه ای از آن در تبریز دیده شده.

حاشیه کافی

سید شبر بن محمد بن ثنّان حویزی. در هامش نسخه ای نزد صاحب ذریعه موجود بوده است.

حاشیه کافی

نور الدین علی بن ابی الحسن علی بن حسین موسوی عاملی (-1068 ق)، صاحب «الانوار البهیّه». مذکور در «تحفه الازهار» ابن شدقم.

حاشیه کافی

زین الدین علی بن شیخ حسن صاحب معالم، در برخی از فهرستها آمده است که این حاشیه بر «کتاب التوحید» از اصول کافی است.

حاشیه کافی (علی باب التوحید من قسم

الاصول)

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی، معروف به شیخ علی صغیر، تألیف: 1085 ق. خ.

خوانساری نجف.

حاشیه کافی

علی بن محمد بن حسن بن شهید ثانی، معروف به شیخ علی کبیر (-1104 ق).

حاشیه الکافی

قاسم بن محمد بن جواد کاظمی، معروف به ابن الوندی (-پس از 1104 ق). ظاهراً همان «الدر المنظوم» در شرح اصول کافی است که شارح در مقدمه آن را حاشیه خوانده است.

حاشیه الکافی (علی الاصول فقط)

محمد بن حسن بن شهید ثانی معروف به شیخ محمد سبط عاملی (-1030 ق). مذکور در امل الآمل.

حاشیه الکافی

رفیع الدین محمد بن حیدر حسینی طباطبائی نائینی (-1080 ق یا 1082 ق). خ. آستان قدس، ش 7582 و 10099.

حاشیه الکافی

محمد بن قاسم بن الوندی.

حاشیه الکافی

نظام الدین بن احمد دشتکی. در «عین الغزال» میرزا فضل الله از آن نقل شده.

حاشیه الکافی ---

ص: 339

سید شریف جرجانی - وارد کرده است.

حاشیه کتاب - تعلیقه کتاب

شیخ ابوعلی فارسی حسن بن علی بن احمد فسوی نحوی (-377 ق). کتاب در نحو از سیبویه است.

حاشیه کشف الریبه فی احکام الغیبه

محمد بن محمود حسینی عصار لواسانی (-1356 ق)، «کشف الریبه» از شهید ثانی است و با حاشیه چاپ شده است. ط. تهران، 1308 ق.

حاشیه کشف الغطاء

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مولف، «کشف الغطاء» از شیخ جعفر کاشف الغطاء است.

حاشیه کشف الغمّه فی معرفه الائمّه

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق).

اصل کشف الغمّه از علی بن عیسی اریلی است.

از این حاشیه در «فضائل السادات» نقل شده است.

حاشیه کشف الفوائد فی شرح قواعد العقائد

از محمد بن محمود حسینی عصار لواسانی (-1356 ق). «کشف الفوائد» از خواجه نصیر الدین طوسی است. ط. تهران، 1305 و 1333 ق (با کشف الفوائد).

حاشیه کشف المراد فی شرح تجرید الاعتقاد ---

ص: 340

حاشیه کفایه الاصول

شیخ علی قوچانی. ط.

حاشیه کفایه الاصول

محمد علی بن محمد جعفر قمی (-1354 ق)، شاگرد صاحب کفایه. ط. نجف، 1344 ق (2 جزء).

حاشیه کفایه الاصول

علی بن عبد الحسین بن علی اصغر ابروانی (-1354 ق).

حاشیه کفایه الاصول

علی بن یوسف حاریصی عاملی (معاصر).

حاشیه کفایه الاصول

سید محسن بن مهدی طباطبایی حکیم (1306 ق-) تألیف جزء اول: 1345 ق، جزء دوم:

1346 ق. حاشیه قدیمی نیز بر جزء دوم دارد که در 1339 به پایان رسیده است.

حاشیه کفایه الاصول

میرزا محمد نجفی (-1355 ق) فرزند صاحب کفایه.

حاشیه کفایه الاصول

مهدی بن ابراهیم دجیلی کاظمی معروف به جر موقه (-1339 ق). مذکور در احسن الودیعہ.

حاشیه کفایه الاصول

حسن بن محسن بن احمد دجیلی (-1366 ق)، تألیف: 1345-1346 ق. خ. موجود.

حاشیه کفایه الاصول

غلام حسین مرندی.

حاشیه کفایه الاصول

محمد بن حسین قمی (-1369 ق). مذکور در آئینه دانشوران.

حاشیه کفایه الاصول

محمد بن علی بن علی نقی حسینی کوهکمری، در 2 مجلد.

حاشیه کفایه الاصول

مهدی بن حسین بن عزیز خالصی (-1343 ق).

ط. بغداد، 1328 و 1344 ق.

حاشیه کفایه الاصول ---

ص: 341

الخواص» از آقا رضی قزوینی است.

حاشیه لغز الزبده

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

لغز هم از اوست. خ. موجود.

حاشیه اللمعه فی معرفه النبیّه

یحیی بن حسین بحرانی یزدی، شاگرد محقق کرکی. اصل لمعه از احمد بن فهد حلّی است.

حاشیه اللمعه الدمشقیه

ناشناخته، نسخه مورخ 932 ق آن در کتابخانه سماوی موجود است. اصل لمعه از شهید اول است.

حاشیه اللمعات

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی (سده 13 ق). لمعات از حسن گوهر است.

حاشیه لوامع الاسرار (فی شرح مطالع الانوار) ---

اشاره

ص: 342

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق)، در هنگام مجاورت در مکه مکرمه تألیف کرده. مجمع البیان از ابو علی فضل طبرسی است.

حاشیه مجمع الفائدة و البرهان ---

ص: 343

حاشیه مختلف الشیعه

صدر الدین بن محمد باقر رضوی قمی (سده 12 ق).

حاشیه مختلف الشیعه

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی (-ح 1130 ق) صاحب «ریاض العلماء» و مذکور در همان کتاب.

حاشیه مختلف الشیعه

نور الدین علی بن عبد العالی محقق کرکی (-940 ق). خ. آستان قدس، ش 2363.

- اما بعد حمد الله حمدا يستوجب من نعمه المزيد...

حاشیه مختلف الشیعه

محمد بن حسن سبط شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه مختلف الشیعه

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).

خ. ملى تهران.

حاشیه مختلف الشیعه

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق). خ. آستان قدس، ش 6647.

حاشیه مختلف الشیعه

مراد بن علی خان تفرشی (-1051 ق). مذکور در «جامع الرواه».

حاشیه مختلف الشیعه

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق).

- قوله، الطهاره غسل بالماء او مسح بالتراب

حاشیه مختلف الشیعه ---

حاشیه مدارک الاحکام

عبد الله بن محمد تونی (-1071 ق) صاحب الوافیه. مذکور در «ریاض العلماء» (به عنوان تعلیقات).

حاشیه مدارک الاحکام

عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق).

مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه مدارک الاحکام

عزیز الله بن محمد تقی مجلسی (-1074 ق).

مذکور در رساله انساب المجلسی.

حاشیه مدارک الاحکام

علی بن عزیز الله بن عبد المطلب جزائری خرم آبادی (-1149 ق). مذکور در اجازه معروف سید عبد الله جزائری.

حاشیه مدارک الاحکام

علی بن محمد علی بن ابی المعالی طباطبائی (-1231 ق)، صاحب «ریاض المسائل».

حاشیه مدارک الاحکام

علی اکبر بن آقا علی خراسانی (-1263 ق).

مذکور در «طرائق الحقائق».

حاشیه مدارک الاحکام

محمد بن حسن سبط شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه مدارک الاحکام

رفیع الدین محمد بن حیدر طباطبائی نائینی (-1082 ق).

حاشیه مدارک الاحکام

محمد بن عبد الفتاح تنكابنی (-1124 ق).

مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه مدارک الاحکام

محمد بن علی بن حیدر، مؤلف «ایناس المؤمنین».

حاشیه مدارک الاحکام---

ص: 345

حاشیه مسالک الافهام

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).
مذکور در «الفوائد الرجالیة».

حاشیه مسالک الافهام

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه مسالک الافهام فی تفسیر آیات الاحکام

عبد الله بن عیسی تبریزی اصفهانی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض. اصل مسالک از شیخ جواد کاظمی است.

حاشیه مستدرک الوسائل

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). مستدرک از شیخ محمد حسین نوری است.

حاشیه المستصفی

ابو العباس احمد بن محمد بن احمد ازدی اشبیلی معروف به ابن الحاج. «المستصفی» در اصول فقه از امام محمد غزالی است.

حاشیه مشارق الشموس فی شرح الدروس

جمال الدین محمد خوانساری (-1225 ق).

اصل مشارق که شرح دروس شهید اول است، از پدر محشی آقا حسین خوانساری است.

حاشیه مشارق الشموس

میرزا عبد الله افندی (-ح 1130 ق) صاحب ریاض.

حاشیه المشاعر

میرزا ابو الحسن جلوۀ طباطبائی (-1314 ق).

«المشاعر» در مبداء و معاد از ملاصدر است.

حاشیه المشاعر

احمد بن ابراهیم نعمت الله اردکانی شیرازی. ط.

(با المشاعر).

-احمدك اللهم يا مفيض الخير و الجود...

حاشیه المشاعر

احمد بن زين الدين احسائي (-1241 ق).

ظاهرا منظور شرح عرشیه احسائي است که جرح گفته می شود.

حاشیه المشاعر

اسماعيل بن سمیع اصفهانی معروف به واحد العين (-1277 ق).

حاشیه المشاعر

علی بن جمشید نوری (-1246 ق).

حاشیه مشرق الشمسين

سليمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق). در آخر رساله «سهو النبي» مؤلف به آن ارجاع شده است. «مشرق الشمسين» از شيخ بهائی است.

حاشیه مشكاه النحو

موسی بن محمد علی بن مراد خراسانی. خ. دیده شده (مورخ 1300 ق، به خط مؤلف).

«مشكاه النحو» از سيد محمد یمنی است.

حاشیه مصباح الانس بين المعقول و المشهود فی

شرح مفتاح غیب الجمع و الوجود

محمد هاشم بن محمد محسن بن محمد علی گیلانی اشکوری (-1332 ق). ط، 1323 ق (در حاشیه مصباح) مصباح از ابن فناری و مفتاح از صدر الدین قونوی است.

حاشیه مصباح الكفعمی ---

سعد الدین تفتازانی است.

-و بک الاعتصام یا کریم... قوله حقایق المعانی و دقائق البیان الخ فی ذکر المعانی و البیان براعه الاستهلال.

حاشیه المطول

احمد بن علی اکبر مراغی (-1310 ق).

حاشیه المطول

محمد جعفر شریعتمداری استرآبادی. مذکور در «مظاهر الآثار» از فرزند مؤلف.

حاشیه المطول

حسین بن شهاب الدین کرکی عاملی (-1074 ق). مذکور در امل الآمل.

حاشیه المطول

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1247 ق). مذکور در «مطلع الشمس» و «فردوس التواریخ».

حاشیه المطول

عبد الحکیم سیالکوتی (-1067 ق). ط. آستانه، مکرر.

حاشیه المطول

عبد الله شهابادی یزدی (-981 ق)، تألیف:

962 ق.

-حمدا لمن خلق الانسان علمه البیان...

حاشیه المطول

عبد الله بن نور الدین جزائری شوشتری (-1173 ق). مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه المطول

عبد النبی نوری (-1344 ق). خ. موجود.

حاشیه المطول

بهاء الدين محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

خ. دیده شده (غیر مدون در هامش مطّول).

حاشیه المطّول

محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق).

مذکور در «لؤلؤه البحرین».

حاشیه المطّول

بهاء الدين محمد بن حسين عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).

حاشیه المطّول

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حاشیه المطّول

صدر الدين محمد بن منصور دشتکی (-903 ق). خ. احمدیه حلب و عاشر افندی استانبول.

حاشیه المطّول

قاضی نور الله شوشتری (-1019 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المطّول ---

ص: 347

انصاری.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). ط.خ. آستان قدس، ش 9636 (1223 ق) و 2 نسخه دیگر.

-الحمد لله الذي شرح صدورنا بانوار معرفه معالم الدين...

حاشیه المعالم

محمد تقی بن محمد برغانی قزوینی (-1264 ق).

حاشیه المعالم

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی. هنگام اشتغال به درس نزد استادش سید علی صاحب ریاض به تالیف آن پرداخته.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد جعفر بن محمد علی کرمانشاهی (-1254 ق). مذکور در «مرآت الاحوال».

حاشیه المعالم

محمد جواد حسینی (-1226 ق) صاحب مفتاح الكرامه. مذکور در تکمله امل الآمل.

حاشیه المعالم

محمد حسن بن محمد صالح بغدادی (-1336 ق)، تألیف: 1304 ق.خ. دیده شده.

حاشیه المعالم

حسن بن محمد. در آن از فاضل طبری-ملا صالح مازندرانی-نقل می کند.

حاشیه المعالم

محمد حسین بن محمد صالح خاتون آبادی (-1151 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

آقا حسین بن جمال الدین محمد محقق خوانساری (-1098 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

علاء الدین حسین بن رفیع الدین محمد مرعشی سلطان العلماء (-1064 ق).خ. آستان قدس، ش 13696 (1073 ق) و چند نسخه دیگر. ط.

تهران، 1274 ق (با حاشیه ملا صالح).

حاشیه المعالم

کمال الدین حسین فسائی (-1134 ق). مذکور در تذکره حزین.

حاشیه المعالم

رفیع بن محمد رفیع گیلانی، شاگرد بحر العلوم.خ.

موجود.

-الحمد لله المنعم المتعال...

حاشیه المعالم

محمد شفیع گیلانی (سده 13 ق).

حاشیه المعالم

شمس الدین بن جمال الدین بهبهانی مشهدی (-1274 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حاشیه المعالم

حسام الدین محمد صالح بن احمد مازندرانی (-1086 ق)، داماد محمد تقی مجلسی.خ.

آستان قدس، ش 13401 (1095 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک اللهم یا من خلقنا

حاشیه المعالم

محمد طه بن مهدی آل نجف تبریزی نجفی (-1323 ق)، تالیف: 1271 ق. ط. ایران، 1315 ق.خ. آستان قدس، ش 7370 (1306 ق).

حاشیه المعالم

عبد الحسین بن آقا باقر وحید بهبهانی (زنده تا 1222 ق).خ. موجود.

-الحمد لله الذى علّم بالقلم.

ص:348

حاشیه المعالم

عبد الرحمن بن نصر الله شیرازی (1268 ق-).

مذکور در «مطلع الشمس».

حاشیه المعالم

عبد الله بن محمد بشروی فاضل تونی (-1071 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حاشیه المعالم

عبد اللطیف بن علی بن احمد بن ابی جامع عاملی، مجاز از صاحب معالم.

حاشیه المعالم

علی بن اسماعیل موسوی قزوینی (-1298 ق).

مذکور در «المآثر و الآثار».

حاشیه المعالم

علی بن محمد باقر بهبهانی کرمانشاهی (-1216 ق). مذکور در «تکمله امل الآمل».

حاشیه المعالم

علی عاصی عاملی (-ح 1297 ق). مذکور در تکمله.

حاشیه المعالم

سید علی بن محمد علی طباطبائی (-1231 ق) صاحب «ریاض المسائل».

حاشیه المعالم

نور الدین علی بن سید علی نور الدین موسوی عاملی (-1068 ق) برادر صاحب مدارک. خ.

موجود.

حاشیه المعالم

محمد علی بن محمد بلاغی (-100 ق). مذکور در «تنقیح المقال».

حاشیه المعالم

ملا علی میرزا.خ. موجود. از مؤلف و وجود نسخه حاشیه سید محمد باقر سبط حجت الاسلام به همین صورت یاد کرده است.

حاشیه المعالم

علی بن یوسف فقیه حاریصی (معاصر).

حاشیه المعالم

محمد قاسم.خ. مرعشی.

حاشیه المعالم

محمد کاظم بن الله آورد خراسانی (-ح 1349 ق).

حاشیه المعالم

سید ماجد بن هاشم بحرانی (-1028 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

محسن بن سمیع کرمانشاهی.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن ابی القاسم حسینی سردانی زنجانی (-1269 ق).خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن احمد بن حیدر کاظمی (-1315 ق).

خ. کتابخانه عطار کاظمین.

حاشیه المعالم

بهاء الدین محمد بن محمد باقر مختاری نائینی.

در حاشیه بر شرح صمدیه به آن ارجاع داده است.

حاشیه المعالم

فخر الدین ابو جعفر محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق)، فرزند مولف متن.خ. موجود.

حاشیه المعالم

محمد بن حسن مدقق شیروانی (-1098 ق).خ.

آستان قدس، ش 2881 (1216 ق) و چند نسخه دیگر.

-قوله الفقه فی اللغه الفهم انما ابتداء بتعریف الفقه.

حاشیه المعالم

فارسی، نیز از مدقق شیروانی. مذکور در «جامع

ص: 349

الرواه» اردبیلی.

حاشیه المعالم

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حاشیه المعالم

محمد بن عبد الفتاح سراب تنکابنی (-1124 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حاشیه المعالم

سید محمد مجاهد (-1242 ق) فرزند سید علی صاحب ریاض. خ. دیده شده.

حاشیه المعالم

محمد بن معصوم رضوی مشهدی (-1255 ق).

خ. آستان قدس، ش 2884.

حاشیه المعالم

معز الدین محمد مهدی بن حسن موسوی قزوینی (-1300 ق).

حاشیه المعالم

ناشناخته، محشی پس از بحر العلوم می زیسته. خ.

روضاتی اصفهان.

-قوله الفقه فی اللغة الفهم آه و منه قوله تعالى وَ لَكِنْ لَا تَقْقَهُونَ ...

حاشیه المعالم

ناشناخته، مؤلف از شاگردان میر سید علی بوده.

خ. روضاتی اصفهان

- (بعد الحمد) الفقه فی اللغة الفهم آه يقال فقه الرجل.

حاشیه المعالم

منسوب به سید مهدی بحر العلوم یا سید مهدی فرزند صاحب ریاض. ط، 1316 ق.

حاشیه المعالم

ناشناخته، مؤلف شاگرد شریف العلماء بوده است. خ. دیده شده.

حاشیه المعالم ---

ص: 350

حاشیه مغنی اللیب

سید محمد بن عبد الکریم جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

حاشیه مغنی اللیب

محمد مؤمن بن محمد زمان مؤلف «تفسیر سوره الملک».

حاشیه مغنی اللیب

محمد مهدی بن علی اصغر قزوینی، معاصر حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حاشیه مغنی اللیب

یعقوب بن ابراهیم بختیاری. در هوامش مغنی دیده شده.

حاشیه مغنی اللیب

محمد هاشم روضاتی (-1356 ق). خ. روضاتی اصفهان.

حاشیه مغنی اللیب---

ص: 351

جزری است.

حاشیه مقدمه منظومه فی التجوید

عباسقلی قاری اعتماد القراء تبریزی (-1342 ق). ط. (با اصل مقدمه).

حاشیه مقدمه الواجب

ضمن حواشی کتب اصول فقه هریک در موضعش آمده است.

حاشیه مقدمتی الحدایق الناضره

سید محسن بن حسن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق). این حاشیه بر مقدمه های اول و دوم حدایق شیخ یوسف بحرانی است.

حاشیه المکاسب

ابو الفضل تهرانی، صاحب حاشیه رجال النجاشی. خ. موجود. مکاسب از شیخ انصاری است.

حاشیه المکاسب

شیخ احمد سلطان آبادی (-ح 1315 ق). خ.

دیده شد.

حاشیه المکاسب

ملاً احمد شبستری، شاگرد شیخ انصاری. خ.

دیده شده.

حاشیه المکاسب

احمد بن حسین تفرشی.

حاشیه المکاسب

باقر بن جعفر بهاری همدانی (-1333 ق). خ.

موجود.

حاشیه المکاسب

محمد باقر بن محمد مهدی زنجانی (1312 ق-). خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد باقر بن مهدی نجم آبادی (-1347 ق)، تألیف: 1320 ق. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد تقی بن محب علی شیرازی (-1338 ق).

ط.

حاشیه المکاسب

محمد جواد بن حسن بلاغی (-1352 ق). ط.

نجف، 1343 ق (با العقود المفصّله).

حاشیه المکاسب

میرزا حبیب الله رشتی (-1312 ق). تدوین از شاگردش محمد ابراهیم لواسانی در 1317 ق.

خ. حسینیّه شوشریه‌های نجف.

حاشیه المکاسب

محمد حسن بن محمد صالح کبّه بغدادی، خ.

دیده شده.

حاشیه المکاسب

محمد حسین بن محمد جعفر تبریزی (1304 ق-). حاشیه بر قسم خیارات مکاسب است.

حاشیه المکاسب

محمد حسین بن محمد حسن معین التجار کمپانی اصفهانی (-1361 ق). حاشیه بر بیع و خیارات.

حاشیه المکاسب

حسین بن علی بختیاری اصفهانی، صاحب «حاشیه الفرائد».

حاشیه المکاسب

میرزا رضا بن ابراهیم بن حاج آقا تبریزی لطفی (ح 1335 ق-) تقریرات بحث استادش سید ابو القاسم خوبی است. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب

آقا رضا بن محمد باقر تبریزی (-1331 ق). خ.

موجود.

حاشیه المکاسب

آقا رضا بن محمد هادی همدانی (-1322 ق).

خ. موجود.

ص: 352

حاشیه المکاسب

آقا ضیاء الدین عراقی (-1361 ق). حاشیه بر بیع مکاسب است.

حاشیه المکاسب

عبد الله بن محمد علی راینی کرمانی، مؤلف «تنقیح المقاصد». خ. موجود.

حاشیه المکاسب

علی بن جواد مرندی (معاصر)، مؤلف «حاشیه الفرائد»، تالیف: 1327-1332 ق. خ. موجود.

-الحمد لمن خلق الانسان علمه البيان...

حاشیه المکاسب

علی بن عبد الحسین ایروانی، مؤلف «بشری المجتهدین». ط. تهران، 1365 ق.

حاشیه المکاسب

علی بن نصر الله همدانی، صاحب «حاشیه الفرائد». خ. موجود.

حاشیه المکاسب

محمد علی نخجوانی، صاحب حاشیه الفرائد.

حاشیه المکاسب

محمد علی بن محمد صادق خوانساری (-1286 ق) شاگرد حسینعلی تویسرکانی. ط.

1324 ق (قسمت اول، در هامش مکاسب).

حاشیه المکاسب

غلام حسین مرندی.

حاشیه المکاسب

محمد کاظم بن حسین معروف به آخوند خراسانی (-1329 ق). ط. ایران.

حاشیه المکاسب

سید محمد کاظم بن عبد العظیم طباطبائی یزدی (-1337 ق). ط. تهران، 1316-1317 و 1324 ق.

حاشیه المکاسب

سید محسن بن مهدی حکیم طباطبائی (1306 ق-)، تألیف: 1342 ق.

حاشیه المکاسب

سید محمد تنکابنی مؤلف «حاشیه الفرائد» که غیر از محمد بن سلیمان تنکابنی است.

حاشیه المکاسب

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

حاشیه المکاسب

هاشم بن جلال الدین خوانساری، مؤلف «حاشیه الفرائد».

حاشیه المکاسب

ناشناخته، محشی پس از شیخ انصاری می زیسته است. خ. دیده شده.

حاشیه المکاسب---

ص: 353

حاشیه منتخب التواریخ

محمد علی بن زین العابدین معلم حبیب آبادی (1308 ق-). «منتخب التواریخ» از ملا هاشم خراسانی است.

حاشیه منته امل الادیب من کلام مغنی اللیب

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق). منته از ابن ملاً حلبی است.

حاشیه منته المطلب

نصر الله همدانی معروف به آخوند نصیر، شاگرد محقق داماد. «منته المطلب» از علامه حلی است.

حاشیه منته المقال فی علم الرجال

سید ابو تراب خوانساری (-1346 ق). «منته المقال» از محمد بن اسماعیل مازندرانی است.

حاشیه منته المقال

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). خ.

موجود.

حاشیه منته المقال ---

ص: 354

حاشیه من لا يحضره الفقيه

محمد بن حسن بن شهید ثانی (-1030 ق).

تالیف: 1025 ق.خ. آستان قدس، ش 7590.

حاشیه من لا يحضره الفقيه

جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (-1225 ق). در «جامع الرواه» از آن به تعلیقات تعبیر شده است.

حاشیه من لا يحضره الفقيه

بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1031 ق).خ. آستان قدس، ش 14849 (1088 ق).

-ابه خبر یتدی به الکلام...

حاشیه من لا يحضره الفقيه

محمد بن علی بن یوسف بحرانی. مذکور در تاریخ علماء البحرین.

حاشیه من لا يحضره الفقيه

ملا مراد کشمیری.خ. موجود.

حاشیه من لا يحضره الفقيه---

ص: 355

نگاشته اند. از جمله شیخ مرتضی انصاری شاگرد مولف، شیرازی، کوهکمری، راضی، محمد تقی هروی، سید کاظم یزدی و دیگران نسخه برخی از این حواشی موجود است.

حاشیه النجاشی

سید حسین بن علی طباطبایی بروجردی (1292 ق-).

حاشیه نقد الرجال

محمد تقی بن مقصود علی مجلسی (-1070 ق)، میرزا حیدر علی در اجازه اش از این حاشیه نقل می کند. «نقد الرجال» از میر مصطفی تفرشی است.

حاشیه نقد الرجال

سید عبد الله بن نور الدین جزائری (-1173 ق)، غیر مدون. مذکور در اجازه محشی.

حاشیه نقد الرجال

محمد علی کرمانشاهی (-1216 ق). از این حاشیه در «خاتمه المستدرک» نقل شده.

حاشیه نقد الرجال

عنایت الله قهپائی (سده 11 ق). مذکور در «توضیح المقال».

حاشیه نقد الرجال

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق). خ. موجود.

حاشیه نقد الرجال - التعلیقہ الیسیری

سید نعمت الله جزائری (-پس از 1112 ق).

حاشیه را سید آقا شوشتری (معاصر) تدوین کرده است.

حاشیه نقد الرجال

محمد شفیع بن محمد بن عبد الکریم موسوی جزائری.

حاشیه نقد الرجال ---

حاشیه الوافی

از محسن فیض کاشانی (-1091 ق) مؤلف اصل.

حاشیه الوافی

محمد رضا بن محمد مؤمن قمی.خ. مرعشی قم.

-الحمد لمفیض الخیر و الجود.

حاشیه وافیه الاصول

سید محسن بن مقدس اعرجی کاظمی (-1227 ق)، تألیف: 1188 ق.خ. موجود (در هامش وافیه).

«وافیه الاصول» از عبد الله بشروی است.

حاشیه وافیه الاصول - شرح وافیه الاصول

سید محمد مهدی بحر العلوم (-1212 ق).

حاشیه وافیه الاصول ---

ص: 357

است...

حالات الشهداء

اردو، در احوال شهیدان کربلا. ط. هند.

حالات و سخنان شیخ ابو سعید

فارسی، از کمال الدین محمد بن جمال الدین ابوروح، ط. مکرر.

حال اهل الخلاف فی النشأتین و حکمهم

سید حسین مجتهد کرکی (-1001 ق). مذکور در ریاض العلماء.

الحاوی

فقه، از احمد بن حسن بن منصور آل عمران قطفی معاصر شیخ جعفر کاشف الغطاء. مذکور در «انوار البدرین».

الحاوی

نحو، از ابو نزار حسن بن صافی ملک النّحاه (-568 ق).

الحاوی

کلام، از محمد حسین بن عبد الحسین حسینی مؤلف «سفینه النجات». «الحاوی» در امامت است.

الحاوی

فقه، از حسین بن منصور، شیخ حسین بن مفلح صیمری در مسأله ای از مؤلف به همین نام یاد کرده است.

الحاوی

طب، از ابو بکر محمد بن زکریا رازی (-311 ق). ط. حیدرآباد دکن، 1374-1382 ق.

الحاوی

فقه، از رکن الدین محمد بن علی بن محمد جرجانی.

الحاوی فی علم التداوی

طب، از نجم الدین محمود بن صائن الدین الیاس شیرازی. خ. آستان قدس، ش 8933 (894 ق).

-الحمد لله الواحد الماجد السَّبَّوح

حاوی الاقوال فی معرفه الرجال

عبد التَّیِّب بن سعد جزائری (-1021 ق).خ.

موجود.

-نحمدک اللهم علی ما هدیتنا لتصحیح المقال.

الحاوی لجمیع المعانی

تفسیر، از ابو الحسن علی بن احمد واحدی نیشابوری (-468 ق). این نام بر 3 تفسیر او (بسیط، وسیط و وجیز) اطلاق می شود.

حاوی مدارک الاحکام فی شرح شرایع الاسلام---

شرح شرایع الاسلام.

حاوی المرام فی شرح شرائع الاسلام

ناشناخته، در چند مجلد، نسخه خط مؤلف را سید محمد جزائری دیده بوده است.

حاوی نخب الادله و الاقوال (فیما لا يجوز جهله

من العقائد و الاعمال)

محمد مقیم بن درویش محمد حامدی خزاعی اصفهانی (-1165 ق). این کتاب شرحی است بر «بدایه الهدایه» شیخ حرّ عاملی.خ. موجود.

-الحمد لله الواحد الاحد الفرد الصمد

الحاویه فی تحقیق امر الزّاویه

محمد صادق که به مولوی عبد الله -چنانکه در 1289 بر ظهر نسخه نگاشته- اهدا کرده است.

خ. دیده شد.

حب الاثمّه

ناشناخته.خ. آستان قدس.

الحبیه

کشکول گونه ای از محمد زمان بن کلبعلی تبریزی اصفهانی شاگرد علامه مجلسی. ظاهراً نام درست آن، «الجِبَّه» است.

ص: 358

الحبره العبريه و وجه تأكد استجابها في الكفن

محمد بن حسن مدقق شيرواني (-1098 ق).

مذكور در الفوائد الرجاليه بحر العلوم.

الحبس، كتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابوني. نجاشي آن را به 2 واسطه از مؤلف روايت مي کند.

حسب المحارب، كتاب

ابو التضر محمد بن مسعود عياشي.

جبل البداء

رساله در بدهاء، از علي نقی گنابادی. مذکور در مقدمه چاپی ارجوزه «صراط الجته» مؤلف.

الجبل المتين

حکمت، از محمد باقر بن محمد حسینی مير داماد (-1041 ق).

الجبل المتين

فارسی، جریده ای که به مدیریت جلال الدین حسینی کاشانی (-1349 ق) در کلکته چاپ و منتشر می شد.

الجبل المتين

ادعیه، از عبد الوحید گیلانی، شاگرد شیخ بهائی.

مذکور در ریاض العماء.

الجبل المتين

(فی اربعین فضیله امیر المؤمنین):

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی نسابه (-1332 ق). مذکور در «نفحه بغداد».

الجبل المتين: (فی المعاجز الظاهره بعد دفن مولانا

امیر المؤمنین)

فارسی، از شمس الدین محمد بن بدیع الدین رضوی خادم آستان قدس در اواخر روزگار صفویان.خ. موجود.

الحبل المتین فی احکام الدین

شیخ بهائی بهاء الدین محمد بن حسین عاملی (-1031 ق).ط. تهران، 1319 ق و 1321 ق.خ.

آستان قدس، ش 7182(1050) ق خط حرّ عاملی) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الذی دلنا علی الطریق القویم.

الحبل المتین فی الفقه و احکام الدین

محبی الدین بن عبد اللطیف جامعی.خ. مرعشی (ج 4).

الحبوه

فقه، از میرزا ابو القاسم محقق قمی (-1231 ق).ط، 1319 ق(در آخر «الغنائم»).

الحبوه

احمد بن صالح آل طعان ستری بحرانی(-1315 ق).

الحبوه

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق).نجاشی آن را به واسطه مشایخ خویش از مولف روایت کرده است.

الحبوه

اسد الله بن اسماعیل بن عباس بن عبد الله حسینی انگری(-1333 ق).تقریر بحث استادش میرزا حبیب الله رشتی را نوشته است.خ. دیده شده.

الحبوه

فارسی، از محمد تقی بن علی محمد نوری(-1263 ق).خ. دیده شده.

الحبوه

جعفر بن علی نقی نواده سید محمد مجاهد(-1321 ق).

الحبوه

رفیع الدین حسین حسینی رضوی لنگرودی، تالیف: 971 ق به نام سلطان خان احمد حاکم گیلان.

الجبوه

محمد حسین بن محمد علی شہرستانی (-1315 ق). خ. دیدہ شدہ.

ص: 359

الخبوه

زين الدين بن على بن احمد شامى شهيد ثانى (-966 ق)، تأليف: 956 ق. ط. تهران، 1319 ق (با الحق المبين). خ. آستان قدس، ش 2367 (سده 10 ق) و 2 نسخه ديگر.

-الحمد لله الذى حباننا بدينه القويم

الخبوه

محمد طه نجف (-1323 ق). ط، 1324 ق (با الانصاف).

الخبوه

على بن رضا بن بحر العلوم طباطبائى، تأليف، 1290 ق. ط. تهران، 1291-1293 ق.

الخبوه

محمد بن حسن مدقق شيروانى (-1098 ق).

مذكور در «الفوائد الرجاليه» بحر العلوم.

الخبوه

محمد على بن عاشور كرمانشاهى، تأليف: 1196 ق. خ. ديده شده.

الخبوه

ناشناخته. خ. ديده شده.

-قال فى التنقيح يحيى الولد الاكبر بتياب بدن الميّت

الخبوه---

ص: 360

الحج، کتاب

ابو منصور زیادی. مذکور در معالم العلماء.

الحج، کتاب

ابو ولاد حناط (ابو الحسن میمونی). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). نجاشی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر احمد بن محمد بن عیسی اشعری.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو سعید، اسماعیل بن علی بن حسین سمان صاحب «الباستان» در تفسیر.

الحج، کتاب

بندار بن محمد بن عبد الله. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحج، کتاب

جعفر بن حسین بن قاسم موسوی خوانساری (-1158 ق). مذکور در «روضات الجنات» از نواده مؤلف.

الحج، کتاب

ابو القاسم جعفر بن محمد ابن قولویه قمی (-368 ق). استاد شیخ مفید. مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

حسین بن موسی خشاب. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو عبد الله حسین بن علی بن سفیان بزوفری، از مشایخ شیخ مفید و ابن غضائری و ابن عبدون.

الحج، کتاب

ابو الحسن سلامه بن محمد ارزنی (-339 ق).

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دورقانی.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو محمد عبد الله بن محمد حذاء دعلجی، استاد نجاشی. مذکور در رجال او.

الحج، کتاب

ابو العباس عبید الله بن احمد بن نهیک نخعی، از مشایخ شیخ صدوق. مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الفضل عبیس بن هشام ناشری اسدی (-220 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن ابی سهل حاتم بن ابی حاتم قزوینی. نجاشی به واسطه ابو عبد الله بن شاذان آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن حسن طاطری طائی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن عبد الله میمونی مخزومی.

مؤلف آن را به نجاشی داده و نجاشی نسخه ای برای خود نوشته بوده است.

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن عبید الله بن علی بن حسین، که آن را از امام موسی بن جعفر (علیه السلام) روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

ص: 361

الحج، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، راوی از امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام.

الحج، کتاب

ابو احمد محمد بن ابی عمیر ازدی (-217 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن احمد معروف به ابن خانبه صاحب «کتاب التأدیب». مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن اسماعیل بن بزیع. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی.

الحج، کتاب

ابو طاهر محمد بن تسنیم وراق کوفی، کاتب امام حسن عسکری (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو عبد الله محمد بن سماعه حضر می. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن سنان زاهری خزاعی (-220 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

سید محمد بن صادق خوانساری (-1308 ق).

الحج، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب اشعری قمی.

احمد بن ادريس اشعری (-306 ق) از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو علی محمد بن محمد بن اشعث کوفی (سده 4 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

شیخ محمود تهرانی (-1304 ق). خ. دیده شده.

الحج، کتاب

ملاً مصطفی قزوینی (- پس از 1270 ق).

شرحی است بر کتاب حجّ «شرايع الاسلام». خ.

دیده شده.

-الحمد لله الذي خلق الكعبة

الحج، کتاب

معاويه بن عمار (-175 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحج، کتاب

ابو ایوب منصور بن حازم بجلی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم علیهما السلام. ابن ابی عمیر (-217 ق) کتاب را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو الحسن موسی بن حسن بن عامر اشعری قمی (سده 3 ق). عبد الله بن جعفر حمیری آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از حمیری روایت می کند.

ابو عبد اللّٰه موسى بن قاسم بن معاويه بن وهب بجلی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

ص: 362

الحج، کتاب

ابو حکم هشام بن سالم جو الیقینی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحج، کتاب

ابو علی یونس بن یعقوب جلاب بجلی دهلی وکیل امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحجاب و السفر

جعفر بن محمد نقدی (1303 ق-). ط. بغداد، 1348 ق.

الحجرات

مجموعه فوائد متفرقه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

الحج الصعودیه و النزولیه

محمد مهدی بن محمد جعفر موسوی. مذکور در «خلاصه الاخبار» مؤلف که در 1250 ق تألیف شده.

الحجه و الحجاب

ابو الفتح محمد بن عبید الله تعاویذی معروف به سبط ابن تعاویذی (-583 ق). مذکور در معجم الادباء.

الحجه فی ابطاء القائم

ابو محمد فضل بن شاذان نیشابوری (-260 ق).

مذکور در النجم الثاقب.

الحجه فی الامامه

ابو الفضل ثابت بن عبد الله یشکری، شاگرد شریف مرتضی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجه فی الامامه

داعی الی الحق حسن بن زید بن محمد حسنی (-270 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحجه فی فضل المکرمین

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

الحجّه في القراءات

ابو علی حسن بن علی فارسی (-377 ق). نسخه این کتاب را سلامه بن عیاض در کتابخانه موقوفه ابن عباد در ری دیده بوده است. مذکور در معجم الادباء.

الحجّه و الامامه

حیدر علی بن محمد بن حسن شیروانی، تالیف:

1129 ق. این کتاب جزء دوم از کتاب بزرگ اوست که جزء اول آن در توحید است و یاد شد.

حجّه الابرار علی فرقه الاشرار

در اثبات حرمت خمر، از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

حجّه الاسلام (فی علم الکلام)

اردو. ط. هند.

حجّه الاسلام (فی رد منته الکلام)

فارسی، از دلدار علی بن سید عسکر بلگرامی ترمذی (سده 13 ق).

-نحمدک یا من من علی البریه بارسال الرسل

حجّه الاسلام (فی شرح تهذیب الاحکام)

محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی نجفی (-1098 ق). پیش از شرح تهذیب مقدمه ای در اصول فقه و کلام نگاشته و صاحب ریاض بر این مقدمه تعلیقاتی دارد.

حجّه الاسلام (فی ردّ میزان الحق)

فارسی، کلام، از ملا علی نوری (-1246 ق).

میزان الحق از هنری مارتین معروف به پادری است، تألیف: 1232. خ. آستان قدس، ش 76 (1232 ق) و چند نسخه دیگر.

-الحمد لله الاول بلا اول کان قبله

حجّه الایمان

عقاید، از محمد مرتضی حسینی جنفوری

(-1337 ق) در این کتاب لزوم استجابت دعای پیامبر ص و ائمه علیهم السّلام بررسی شده است.

مذکور در فهرست تألیفات مولف.

الحجّه البالغه

فارسی و عربی، مناجات، از محمد جعفر بن محمد قاسم شریف نراقی کاشانی، تألیف و طبع به دستور محمد حسن خان حاکم کاشان، کاشان، 1273 ق.

الحجّه البالغه و النعمه السابغه

فارسی، در اثبات وجود امام عصر، از محمد حسین بن محمد علی شهرستانی (-1315 ق)، تألیف: 1281 ق. ط. تهران، 1308 ق.

الحجّه البالغه للشیعه (فی جواز نقل الموتی فی

الشریعه)

سید صادق بن سید محمد عطار بغدادی (-1336 ق). ط. بغداد، 1329 ق.

الحجّه البالغه فی حکم نکاح المرثه البالغه

عبد الکریم بن سید عبد الله جزائری (-1215 ق). مذکور در «الشجره الطیبه».

الحجّه البالغه (فی اسرار الاعتقادات الاحمدیه)

عبد المطلب بن محمد حسن عباس آبادی اصفهانی (سده 13 ق). شاگرد شیخ احمد احسائی.

الحجّه البالغه (فی قمع المذاهب الزایغه)

علی بن فضل الله مازندرانی حائری (-1339 ق). خ. موجود.

الحجّه البالغه (فی رد اليهود و النصارى و سائر

الملل الباطله)

فارسی، از سید کاظم بن قاسم رشتی (-1259 ق) ترجمه از ملا حسن مراغی. خ. آستان قدس، ش 9788 (1259 ق).

-حمد بی حد و ثنای بی عد...

الحجّه البالغه (فی اثبات وجود الحجّه المنتظر (علیه السلام)

اردو، از سید محمد مهدی بن علی بهیکپوری (-1346 ق). ط. هند.

الحجّه البالغه (فی رد البایه و البهائیه) - حجه

البالغه فی تنبیه القلوب الزائغه

سید ناصر الدین بن محمد هاشم حجّت نجف آبادی (-1360 ق). ط. مشهد، 1348 ق.

الحجّه البالغه - میزان التمییز

حجه التفضیل

در تفضیل حضرت امیر (علیه السلام)، از اثر. این کتاب از مآخذ «کتاب الیقین» ابن طاووس بوده است.

حجه الخصام (فی الخروج و القیام، للمهدی من

اولاد الامام)

سید شبر بن محمد بن ثنوان حویزی (- پس از 1186 ق). خ. موجود.

- الحمد لله علی توفیقه الی جاده طریقہ اخلص من وحده...

حجّه الخصام (فی اصول الاحکام)

اصول فقه، از محمد بن یونس شویهی حمیدی، شاگرد شیخ جعفر کاشف الغطاء، تألیف: 1208 و 1217 ق (2 مجلد). خ. موجود.

- الحمد لله الذی نصب عمود الحق بکلمته

حجه الذاهب (الی ایمان ابی طالب) - الحجّه علی

الذاهب الی کفر ابی طالب

سید شمس الدین فخار بن معد بن فخار موسوی حائری (-630 ق). خ. آستان قدس، ش 12423. ط. 1351 ق.

- الحمد لله الذی تظاهرت الآء...

حجّه السعاده (فی حجه الشهاده)

فارسی، در واقعه عاشورا، از محمد حسن بن علی اعتماد السلطنه (-1313 ق)، تألیف: 1304 ق.

ط. تهران، 1304 و 1310 ق.

حجّه الشيعه (في تقويه مذهب الاماميه الجعفريه)

ناشناخته.خ.آستان قدس.

حجه العالم في هيئه العالم

در كروي بودن زمين، از ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449ق). مذكور در «خاتمه المستدرک».

الحجّه القاطعه (في رد اتمام الحجّه)

سيد مرتضى بن حسن علي جنفوري (-1337ق). مذكور در فهرست تأليفات او.

حجه الغدير

اردو، شرح حديث غدير. ط. دهلي.

الحجه الكافيه (في تعيين الفرقه الناجيه)

محمد رضا بن قاسم غراوي نجفي (معاصر) مؤلف «البضاعه المزجاء».

حجه الكلام لايضاح محجه الاسلام

غيث الدين منصور دشتكي (-948ق). وي در اين كتاب اعتراضاتي بر كتاب حجه الاسلام غزالي وارد کرده است. خ. آستان قدس، ش 500.

حجه النواصب

محمد تقی بن رضا حسینی قزوینی. از آن در «نهایه التحرير» سيد تقی نواده مؤلف نقل شده است.

الحجه الواضحه

اصول دين، از علي بن موسی اسکوئی، تأليف:

1336 ق. ط. مشهد، 1336 ق.

الحجه الوافيه (في تحقيق الفرقه الناجيه)

شمس الدين محمد هاشمی عباسی.

-الحمد لله و سلام على عباده.

حججه الوداع

ناشناخته. خ. آستان قدس.

الحجج (في الامامه)

ابو الخير برکه اسدی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجج (في الامامه)

ابو محمد حسن بن موسی نوبختی مؤلف «الآراء و الديانات».

الحجج (في الطلاق)

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طاهری فقیه.

مذکور در رجال نجاشی.

الحجج و البراهین (في امامه امیر المؤمنین و اولاده)

الأئمة المعصومین ع)

ابو محمد عبد الباقي بن محمد بصری استاد شیخ مفید عبد الرحمن نیشابوری. مذکور در فهرست منتجب الدین.

الحجج و البیتات (فيما ظهر من المشاهد المشرفه)

بالعراق من الكرامات)

علی نقی بن ابو الحسن نقوی لکهنوی (معاصر).

مربوط سال 1350 ق. ط. لکهنو.

حجج الأئمة

ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در «مدینه المعاجز» سید هاشم بحرانی.

الحجج الحقائق

احمد بن حسن یزدی مشهدی (-1310 ق)، در 14 مجلد. مذکور در «نواصیص العجب» مؤلف.

الحجج الباهره (في الامامه و حکم المتعه)

محمد مهدی بن احمد موسوی کاظمی (1335 ق-)، تألیف: 1360 ق. در این کتاب رای قاضی عدل و ابن تیمیہ در امر مهدی علیہ السّلام ردّ شده است.

حجج الخلاق

احوال ائمة (علیہ السلام)، از احمد بن حسن یزدی (ح-)

ص: 365

1310 ق). ظاهراً با «الحجج الحقایق» یکی است.

الحجج الرضویة (فی تأیید الهدایه المهدویه و الرد

علی البایه)

فارسی، از محمد بن محمود عصار لواسانی (-1356 ق)، تالیف: 1341 ق. خ. آستان قدس، ش 501 (1341 ق، خط مؤلف).

حجج طبیعیه

حسن بن موسی نوبختی، برگرفته از کتب ارستو.

مذکور در رجال نجاشی.

حجج العروج علی اهل اللجوج

رد منکرین معراج، از ابو القاسم بن حسین رضوی لاهوری (-1324 ق). ط. هند، 1296 ق.

-سبحان الذی اسری بعبده

الحجج القاطعه (فی اثبات وقوع عرس القاسم بن

الحسن ع و الرد علی التقرير الحاسم)

اردو، از ابو الحسن علی بن نقی شاه کشمیری لکهنوی. ط. هند.

الحجج القاهره

در اثبات حقانیت شیعه امامیه، از ابو سعید حمزه بن محمد حسینی رضوی (سده 13 ق).

الحجج القویه (فی اثبات الوصیه لعلی بن ابی

طالب ع)

منسوب به علامه حلی. چون مؤلف از الصراط المستقیم بیاضی (-877 ق) هم نقل کرده پس بایست پس از بیاضی بوده باشد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی ارسل الانبیاء حججاً للعالمین...

حجر بن عدی

شرح حال، از قاضی بهلول بهجت افندی. مذکور در «تاریخ آل محمد» از همین مؤلف.

حجر اسماعیل

فارسی و عربی، دیوان مرآتی، از محمد هاشم بن محمد مفید، تاریخ نظم: 1255 ق، این کتاب ذیلی است بر «کعبه الباکین» از پدر ناظم.

الحجر الدامغ للعصاه سیما تارک الصلاه و مانع

الزکاه

ابو جعفر محمد بن یونس شویهی حمیدی، تألیف: ح 1211 ق. خ. دیده شده.

الحجر الملقم

میرزا محمد بن عبد النبی اخباری (-1232 ق).

خ. آستان قدس، ش 8657.

حجله الشریعه

فارسی، در آداب و احکام نکاح، از ملا محمد بن حسن طوسی (-1257 ق)، مرتب بر 7 شمع تاریخ تألیف: 1229 ق. خ. دیده شده.

حجله العرایس

فارسی، طب، از سالک الدین محمد حموی، تألیف: 1032 ق (در 80 سالگی مؤلف)، مجموعه 44 رساله از چندین مؤلف که اکنون 13 رساله از جمله باقی مانده است. خ. دهخدا، تهران.

الحجیه ---

ص: 366

حجیه الاجماع

سید حسین بن جعفر خوانساری (-1191 ق)، جدّ پدر صاحب روضات. مذکور در «روضات الجنات».

حجیه الاجماع

زین الدین بن علی بن احمد عاملی شهید ثانی (-966 ق). مذکور در امل الآمل.

حجیه الاجماع

زین العابدین بن جعفر خوانساری (-1275 ق)، پدر صاحب روضات.

حجیه الاجماع

عبد الوهاب بن محمد علی شریف قزوینی (سده 13 ق). خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین.

حجیه الاجماع

مقالات شریف مرتضی ابو القاسم علی بن حسین موسوی (-436 ق). مذکور در «الانتصار» مؤلف.

حجیه الاجماع

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حجیه الاجماع ---

ص: 367

ق-). این کتاب بایں است از ابواب «سبانك الذهب» مؤلف. ط، 1363.

-قال المصنّف دام ظلّه: المقام الرابع فى الاستصحاب

حجیه اصل البرائه---

ص: 368

حجیه ظواهر کتاب (و عدم تحریفه)

محمد علی بن سید کاظم مقدس اعرجی کاظمی (-پیش از 1246 ق).خ. دیده شده.

حجیه ظواهر کتاب

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حجیه ظواهر کتاب

مهدی بن سید علی طباطبائی (-1260 ق) فرزند صاحب ریاض و استاد شیخ انصاری.

حجیه العقل

عبد الله بن محمد رضا شبر حسینی کاظمی (-1242 ق)، تالیف: 1213 ق.خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي ظهر للعقول و الافهام بشواهد افعاله و آثاره

حجیه القراءات السبع

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق).مذکور در قصص العلماء مؤلف.

حجیه القطع و الظن

نظام الدین مرتضی (-1336 ق) مؤلف «تشریح الحساب» و شاگرد میرزا حبیب الله رشتی.

حجیه کتاب ---

ص: 369

حجیه المظنه

محمد علی بن محمد حسین مرعشی شهرستانی (-1287 ق).خ. دیده شده.

حجیه المظنه

محمد علی بن کاظم بن محسن مقدس اعرجی کاظمی، شاگرد عبد الله شیر کاظمی (-1242 ق).خ. موجود.

حجیه المظنه

علی بن شیخ جعفر کاشف الغطاء (-1253 ق).

-الحمد لله رب العالمین...

حجیه المظنه

صدر الدین محمد بن صالح موسوی عاملی (-1263 ق)، تألیف: 1242 ق.خ. دیده شده.

حجیه المظنه

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق).خ. موجود.

حجیه المظنه (عند الانسداد)

عبد الوهاب شریف قزوینی.خ. موجود.

-الحمد لله الذى هدانا الى الطريق الموصول الى اليقين...

حجیه المظنه

هاشم بن علی بن رضا بن بحر العلوم طباطبائی (-1284 ق).

حجیه المظنه

شیخ مرتضی انصاری (-1281 ق). از اجزاء «فرائد الاصول» مؤلف است. ط. 1268 ق (به صورت مستقل).

حجیه المظنه ---

شیخ حرّ عاملی در امل الآمل مؤلف را از معاصرین خویش شمرده است.

حدائق الآداب

لغت، از عبد الله بن محمد بن علی بن شاهمردان.

مذکور در معجم الادباء.

حدائق الابرار و حقایق الاخبار

محمد بن محمد بن حسن بن قاسم حسینی عینائی، تألیف: 1081 ق. در «معارج الاحکام» و «معین الواعظین» از آن نقل شده است.

حدائق الاحباب

ادعیه، از محمود بن علی مشهدی، معاصر شیخ حرّ عاملی. مذکور در امل الآمل.

حدائق الادب فی نوادر العرب

اسد الله امین الواعظین شوشتری (-ح 1353 ق)، در 2 مجلد. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی زین حدائق العالم بازهار نعمته...

حدائق الازهار (فی اخبار اهل بیت المختار و

تفرقههم فی البلدان و الاقطار)- حدائث الازهار و

اخبار بیت النبی المختار

علی بن حسین مسعودی (-345 ق). در «مروج الذهب» مؤلف به آن ارجاع شده است.

حدائق الاصول

غلام حسین بن علی اصغر دربندی (-1322 ق)، تألیف جلد سوم: 1298 ق. خ. دیده شده (ج 3).

-حمدا لک یا معین...

حدائق الاصول

حاج کریم خان بن ابراهیم کرمانی (-1288 ق).

تقریرات اوست که فرزندش محمد خان جمع کرده. خ. آستان قدس، ش 2865 (1257 ق).

-الحمد لله الذي هداني للاسلام

حدائق الالباب (في معرفه الانساب)

انساب مشجره ملوك، مشاهير و سادات.

ابو الحسن شريف عاملی در «الانساب» از آن یاد کرده که نسخه آن را در كربلا دیده بوده است.

حدائق الاعراب

منظومه در نحو، از ابو تراب بن محمد صالح موسوی (-1360 ق)، مرتب بر 5 حدیقه، تاریخ نظم: 1357 ق.

-اذا فتحنا عقده اللسان

باسمک یا معلم البیان

حدائق الانس-رياض القدس

فارسی و عربی، در فضائل معصومین (علیه السلام) به نظم و نثر، از صدر الدین محمد بن محمد حسن شعبان کردی قزوینی. ط. تهران، 1333 ق و مکرر.

حدائق الانوار

ناشناخته، در «مفتاح التواریخ» از آن نقل شده است.

حدائق البلاغه

فارسی، از شمس الدین فقیر شاهجهان آبادی (-1183 ق)، در 5 حدیقه: بیان، بدیع، عروض، قافیه، معمی و خاتمه در سرقات شعری تالیف:

1263 ق. ط. لاهور، 1263 ق و چند چاپ دیگر در بمبئی، لکهنو و کلکته.

الحدائق البهیه (فی شرح الصمدیه البهائیه)

فارسی، نحو، از محمود بن سلطان علی معلم شوشتری (معاصر). خ. دیده شده.

حدائق الجنان (المشتمل علی جنات ثمان فیما

ینبغی ان یطلع علیه ابناء نوع الانسان)

در اصول، فروع فقه و اخلاق، از علی بن زین العابدین یزدی بارچینی (-1333 ق). فرزند مؤلف در آخر «الزام الناصب» نوشته است که مجلدات «حدائق الجنان» به 18 مجلد می رسد و مرحوم صاحب ذریعه 3 مجلد آن را دیده است.

كلام، از ابو القاسم زید بن محمد بن سلیمان بیهقی (-517ق). فرزندش در شرح «نهج البلاغه»

ص: 371

(خطبه اول) از آن یاد کرده است.

حدائق الحقائق

فارسی، لغز و معمّا، ناشناخته، در 2 قسم، هر یک به ترتیب در 50 باب و 8 باب.خ.

خوانساری نجف.

حدائق الحقائق - حقائق الحدائق

فارسی، در محسّنات بدیعی، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق)، که مرتب بر 2 قسم و به نام سلطان اویس ایلکانی تألیف شده است. بخشی از این کتاب شرحی است بر حدائق السحر رشید و طواط. ط. تهران، 1341 ش.

-بعد از حمد بی حد...

حدائق الحقائق (فی شرح کلمات کلام الله)

(الناطق)

شرح «نهج البلاغه»، از علاء الدین محمد علی حسینی گلستانه (-1110 ق). در 3 مجلد، تألیف جلد دوم: 1080 ق.خ. آستان قدس، ش 9757.

-الحمد لله الذي رفع لنا اعلام المجد.

حدائق الحقائق (فی تفسیر دقائق افصح الخلائق)

شرح نهج البلاغه، از قطب الدین ابو الحسن محمد بن حسین کیدری (زنده در 576 ق).

نسخه ای از این کتاب در کتابخانه مدرسه فاضلیه مشهد موجود بوده است.

-الحمد لله الذي جعل آل محمد اصول البراعه...

حدائق الحقائق (فی کشف اسرار الدقائق)

فارسی، تفسیر، از معین الدین محمد مسکین فراهی معروف به ملا معین و ملا مسکین (-907 ق)، تفسیری است عرفانی با شعرهایی از خود او و دیگران. ط. تهران، 1347 ش.خ.

آستان قدس، ش 1516 (986 ق)، ش 9843 (989 ق) و ش 1414.

-ربّنا آتانا من لدنک رحمه...همی گوید بنده ضعیف مستکین معین مسکین...

الحقائق ذات الاكمام

محمد علی اردوبادی (1312 ق-)، جزئی است از اجزاء ششگانه کَشکول مؤلف.
مرحوم صاحب ذریعه از این کتاب در «الذریعه» و «نقباء البشر» بسیار نقل کرده است.

حدائق الریاحین (فی مدایح آل یس)

فارسی، منظومه از علی بن محمد گیلانی.خ.

مجلس تهران (1206 ق).

-جواهر حمدی که مطایای عبارات فصیحہ...

حدائق الریاض

علی بن زین العابدین بارچینی مؤلف حدائق الجنان. مذکور در فهرست تألیفات او.

حدائق الریاض و زهره المرقات

شیخ مفید ابو عبد الله محمد بن محمد بن نعمان بغدادی (-413 ق). ابن طاووس در «الاقبال» از این کتاب بسیار نقل کرده است.

حدائق السالکین و ریاض العابدین

در اعمال سنت، مؤلف آن که ناشناخته است از شاگردان علامه مجلسی بوده است. کتاب مرتب بر حدائق به عدد ماههای سال است و از «زاد المعاد» مجلسی و «زوائد الفوائد» ابن طاووس استفاده برده و به آنها ارجاع داده است.

حدیقه سوم این کتاب را که در اعمال ماه رمضان است، معزّ الدین اصطهباناتی حیات غیبی به فارسی ترجمه کرده است.خ. دیده شده.

حدائق السحر (فی دقائق الشعر)

فارسی، بدیع، از رشید الدین محمد بن محمد بن عبد الجلیل معروف به وطواط (-573 ق).ط.

تهران، 1272 ق و مکرر.

حدائق السیاحه ---

(-1031 ق). این کتاب در اصل شرح تمام ادعیه صحیفه کامله سجادیه بوده ولی اکنون فقط «حدیقه الهالیه» باقی است که شرح دعای رؤیت هلال رمضان است، تألیف: 1003 ق. ط.

تهران، 1317 ق (در هامش نور الانوار جزائری). خ. آستان قدس، ش 3339 (1094 ق)، ش 7011 (1097 ق) و چند نسخه دیگر.

-نحمدک یا من اطلع فی فلک الهدایه شمس النبوه و قمر الولایه...

حدائق الطبیعه

فارسی، در علم هیئت، از میرزا تقی خان بن محمد هاشم کاشانی (معاصر). ط. اصفهان، 1300 ق (جلد اول).

حدائق العارف فی طرائق المعارف (و اثبات

الصانع تعالی)

بهاء الدین محمد بن محمد باقر حسینی مختاری، تألیف: 1108 ق به نام محمد باقر بن حسن بن سلطان العلماء. خ. مرعشی قم و کتابخانه قاضی تبریزی در تبریز.

-الحمد لمن دلّ علی وجوب وجوده افتقار اسرار الحدوث و الامکان...

حدائق العارفين (الجامع لما فی الوافی و البحار و

الوسائل و مستدرکه من اخبار الائمه الطاهرين ع)

فضل علی بن عبد الکریم صفائی ابروانی تبریزی (-1337 ق). ط. تبریز، 1324 ق (جلد اول).

حدائق العیان (فی اختصار و فیات الاعیان)

موجود در کتابخانه کاشف الغطاء (بخط محمد باقر لکهنوی، 1277 ق). اصل از ابن خلکان است.

حدائق القدس

احکام، از ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در فهرست شیخ طوسی.

حدائق المقرین

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق)، در احوال ملائکه، انبیاء، ائمه، سفراء، سادات و علماء. در «روضات الجنات» و «فیض قدسی» از آن نقل شده است.

حدائق ناصری

فارسی، اخلاق، از محمد اسحاق صدر العلماء بن کاظم بن رجبعلی اردبیلی (-1306 ق)؛ تألیف:

1295 ق، مرتب بر مقدمه و 40 حدیقه.خ.

موجود.

-الحمد لله الذي جعل الانسان افضل انواع الاكوان...

الحدائق الناضرة (في احكام العتره الطاهره)

يوسف بن احمد بن ابراهيم درازی بحرانی (-1186 ق).ط. تبریز، 1315-1318 ق (در 6 مجلد)؛ نجف، مکرر؛ خ. آستان قدس، چند نسخه.

-الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ما رزقنا من العلم والتأويل.

حدائق النجوم

فارسی، ستاره شناسی، از هشیار جنگ دبیر الملک منجم هندی، تألیف: 1253 ق.ط.

هند (در 2 مجلد).

الحدائق النديه (في شرح الفوائد الصمدية)

نحو، از صدر الدين علي بن احمد حسيني معروف به سيد علي خان مدني (-1120 ق)، تألیف: 1079 ق. این کتاب شرح مفصل او بر فوائد صمدیه است و 2 شرح دیگر هم دارد.خ.

آستان قدس، ش 10985 (1079 ق) و 2 نسخه دیگر.ط. تهران، مکرر.

-الحمد لله الصمد بما له من المحامد الابديه...

حدائق النسب

عبد العزيز بن احمد بن عبد الحسين موسوی نجفی (سده 12 ق). محمد امين بن علي بن سيد صافي

ص: 373

نجفی، نواده مؤلف کتابی در شرح حال جدّ خویش به نام «الوجیز فی تاریخ آل السید عبد العزیز» نوشته است. نسب نامه مشجّر سید عبد العزیز را صاحب ذریعه دیده که در آن به احوال برخی از اجدادش اشاراتی شده و ظاهراً این نام را سید رضا بحرانی که حدائق را به او نسبت می دهد بر نسب نامه گذاشته است.

الحدائق النَّضْرَه (فی احوال العتره الخیره)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی (-1332 ق).

مؤلف در «مناهل الضرب» به این کتاب خویش ارجاع داده است.

الحدائق الوردیّه (فی احوال الائمه الزیدیّه)

حمید بن احمد فقیه شهید یمنی، تألیف: پس از 614 ق. در این کتاب شرح حال ائمه زیدیه به تفصیل آمده، از احوال حضرت امیر (علیه السلام) آغاز شده و با احوال امام المنصور بالله عبد الله بن حمزه بن سلیمان (-614 ق) پایان یافته است.

خ. حسینیه کاشف الغطاء.

حدائق الوصول (الی علم الاصول)

ابو محمد حسن صدر الدین بن سید هادی کاظمی (-1354 ق)، از مشایخ صاحب الذریعه.

حدائق الیقین (فی فضائل امام المتّقین و الآیات)

النازله فی شأن امیر المؤمنین (علیه السلام)

فارسی، از ملاّ ابو طالب استرآبادی، که به نام شاه طهماسب صفوی (-984 ق) تألیف شده. خ.

حسینیه شوشریه‌های نجف.

-توشیح کلام هرسخندان

حمد است و سپاس و شکر یزدان

الحدث فی اثناء الغسل - حدث الجنب فی اثناء

غسل الجنابه

زین الدین بن علی بن احمد شهید ثانی (-966 ق). ط، 1313 ق. (در مجموعه رسائل مؤلف).

خ. آستان قدس، 2366 (سده 10 ق).

الحدث في اثناء الغسل

سليمان بن عبد الله بحراني سراوي (-1121 ق).

مذكور در اجازة شاگرد او عبد الله سماهيجي برای ناصر جارودي در 1128 ق.

الحدث في اثناء الغسل

محمد بن احمد درازي، در مجموعه 14 رساله او.

الحدث في اثناء الغسل

محمد بن سليمان تنكابني (-1302 ق). مذكور در قصص العلماء مؤلف.

حد السارق (في مسأله تحريف الكتاب)

اردو. ط.

حد الغري (لبعض الاصحاب)

ناشناخته. صاحب روضات نسخه آن را در تهران دیده بوده است.

الحد في الزنا:

الحد في السرقة:

الحد للشارب:

الحد للقاذف

هر 4 عنوان از ابو النضر محمد بن مسعود بن محمد بن عياش سمرقندی. نجاشي به 2 واسطه آنها را از مؤلف روايت می کند.

حد القصر (و انه اربع فراسخ)

حيدر علي بن محمد بن حسن شيرواني (سده 12 ق). خ. دیده شده.

حد القصر (و المسافه التي يقصر فيما ثمانيه او

اربعه)

محمد علي بن احمد محلاتي شيرازي (-1284 ق). خ. دیده شده.

حد الكراهه المعتبره فى الخلع

محمد حسن بن محمد صالح كبة بغدادى (-1336 ق).خ.ديده شده.

الحدق الناظره---

ص:374

الحدق التواظر (فی تتمه کتاب النوادر)

حسین بن محمد بن احمد بن ابراهیم عصفوری (-1216 ق). اصل «التواذر» در اخبار از فیض کاشانی است که ناتمام مانده.

حدقه الناظر

ادعیه، از مآخذ «الجنه الواقیه» کفعمی.

حدوث العالم

ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی. مذکور در فهرست شیخ طوسی به نقل از ابن ندیم. در برخی از مآخذ کتاب حدث العالم آمده که ظاهراً اشتباه است.

حدوث العالم

محمد باقر بن عبد المحسن اصطهباناتی (-1326 ق)، مرتب بر 5 مقدمه و 3 مقصد. تألیف: اوائل سده 14 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الذی دل علی وجوده بخلقه

حدوث العالم (ذاتا و قدمه زمانا)

محقق داماد، میر محمد باقر بن محمد حسینی استرآبادی (-1040 ق). در این کتاب مؤلف به طرفداری از ارسطو در برابر افلاطون و نقد فارابی در جمع بین رأین پرداخته است، تألیف:

1034 ق. ط. تهران، 1315 ق (در حاشیه قبسات مؤلف). خ. آستان قدس، ش 640.

حدوث العالم

عبد الجواد بن سلیمان نیشابوری، از طبقه شاگردان شیخ جعفر کاشف الغطاء. خ. دیده شده.

حدوث العالم

عبد الرحیم بن محمد یونس دماوندی، تألیف:

1137 ق. خ. دیده شده.

حدوث العالم

عبد الرزاق بن علی بن حسین فیاض لاهیجی (-1051 ق). مذکور در روضات الجنّات.

حدوث العالم

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب زاهدی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق).خ.

دیده شده.

-نحمد الله على آلائه و نكره على نعمائه...

حدوث العالم

علی نقی بن محمد هاشم طغائی شیرازی کمره ای (-1060 ق). مقصد نهم از «المقاصد العالیه فی الحکمه الیمانیة» مؤلف است.خ. موجود.

-الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون...

حدوث العالم - حدوث الاجسام

سید علی مدرّسی (-1329 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

حدوث العالم (و مسائله)

ابو محمد فضل بن شاذان ازدی، راوی از امام جواد (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

حدوث العالم

شمس الدین محمد معروف به ملا شمس گیلانی، تألیف: 1045 ق. مؤلف در آن رأی میرداماد را در حدوث دهر تأیید کرده است.خ. موجود.

حدوث العالم

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. تهران، 1302 ق (در مجموعه رسائل مؤلف).خ. آستان قدس، ش 578 (1292 ق) و 2 شماره دیگر.

-سبحانک اللهم من قدیم تقرّد بالقدم...

حدوث العالم

ملاً نعیم طالقانی. از این کتاب در «مرآه الحق» کبودرهنگی نقل شده است.

حدوث العالم ---

حدوث، قدم و سرمد

فارسی، از عبد الرحیم رضوی علوی.خ.مشکات تهران.

-الحمد لله رب العالمین...به خاطر م رسید...

الحدود، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350ق).نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحدود، کتاب

حسین بن سعید اهوازی(زنده در 300ق).وی با همکاری برادر خویش حسن 30 عنوان کتاب تألیف کرده که نجاشی و دیگران آنها را به اسناد خویش از او روایت کرده اند.

الحدود، کتاب

ظریف بن ناصح کوفی.نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

علی بن مهزیار دورقی اهوازی وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السّلام.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی.نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن حسن بن فروخ صفّار(-290ق).نجاشی تألیفات او را به 2 واسطه و 3 واسطه از او روایت می کند.

الحدود، کتاب

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی(-381ق).نجاشی آن را به واسطه پدر خویش علی بن احمد با اجازه و سماع از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو جعفر محمد بن علی بن محبوب.نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو التّضر محمد بن مسعود بن محمد بن عیاش سمرقندی، نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

معاویه بن حکیم دهنی از اصحاب امام رضا(علیه السلام).

نجاشی به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحدود، کتاب

ابو عبد الله موسى بن قاسم بن معاوية بجلی.

الحدود، کتاب

ابو محمد یونس بن عبد الرحمن، از اصحاب امام رضا(علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حدود و دیات

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق)، مرتب بر 2 قسم، تألیف:

1102 ق.خ. موجود.

-الحمد لله الذي شرع الديات و القصاص و الحدود لرفع الفساد من بين العباد

حدود و دیات

فارسی، از محمد جعفر بن محمد ابراهیم کلباسی اصفهانی (-1292 ق). نسخه آن در 2 رساله مستقله موجود بوده است.

الحدود و الديات

سید عبد الله بن محسن ثقه الاسلام اصفهانی (1285 ق-).

حدود و دیات

فارسی(؟)، از میرزا عسکری بن هدایت الله رضوی مشهدی (-1280 ق) که به نام محمد شاه قاجار تألیف کرده. مذکور در «فردوس

ص: 376

التواریخ».

حدود و دیات

فارسی، از محمد هادی بن محمد صالح مازندرانی (-1120 ق) خواهرزاده علامه مجلسی، مرتب بر 3 مقدمه، چند فصل و خاتمه.

خ. موجود.

-الحمد لله رب العالمین...

الحدود و الدیات

یوسف بن عبد الفتاح طباطبایی تبریزی (-1242 ق). مذکور در «الجواهر المنصّد»، از فاضل اردوبادی.

الحدود

(در سایر موضوعات)، از نجیب ابو طالب استرآبادی. مذکور در «معالم العلماء» ابن شهر آشوب.

الحدود (فی علم الاصول)

معین الدین امیر کابن ابی اللجیم صدری عجلی (اواخر سده 5 ق) استاد رشید الدین عبد الجلیل رازی که آخری از مشایخ شیخ منتجب الدین بوده است.

الحدود (فی علم الکلام)

زین الدین ابو الحسن علی بن عبد الجلیل بیاضی از مشایخ شیخ منتجب الدین.

الحدود (فی علم الکلام)

قطب الدین ابو جعفر محمد بن علی بن حسین مقرئ نیشابوری، از مشایخ فضل الله راوندی (-547 ق).

الحدود (فی اصول علم النحو و ما سمعه من

العرب)-حدود الاعراب

یحیی بن زیاد فراء دیلمی (-207 ق). مشتمل بر 46 حدّ در اعراب، تألیف آن در 2 سال و به دستور مأمون عباسی صورت گرفته.

الحدود

نیز در نحو، از ابو جعفر محمد بن سعدان ضریر (-231 ق) نسخه نحو ابن سعدان مربوط سده 5 ق. در آستان قدس، ش 12404 موجود است و ظاهراً با همین عنوان یکی است.

نیز در نحو، از ابو عبد الله هشام بن معاویه ضریر، از شاگردان کسائی. مذکور در فهرست ابن ندیم و بغیه الوعاه سیوطی.

حدود آی القرآن

ابو عماره حمزه بن حبیب زیات کوفی (-156 ق) از مشایخ قراءت و از اصحاب امام صادق علیه السلام. مذکور در فهرست ابن ندیم (به نام «عدد آی القرآن»). ظاهراً «حدود آی القرآن» که در «الشيعه و فنون الاسلام» از ابن ندیم نقل شده مصحف آن بوده باشد.

حدود الاشياء - کتاب شیئی

شیخ الرئيس ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). نسخ متعددی از آن در آستان قدس و دیگر کتابخانه ها موجود است. ط. آستانه، 1298 ق (در مجموعه رسائل ابن سینا).

- (پس از خطبه) فان اصدقائی سألونی ان املی علیهم حدود الاشياء...

حدود الاعراب ---

ص: 377

حدود الشرعیه

علی اکبر بن باقر ایجه ای اصفهانی.

حدود العالم من المشرق الى المغرب

فارسی، جغرافیا، ناشناخته، تالیف: 372 ق به نام ابو الحارث محمد بن احمد بن فریغون حاکم جوزجانان (گوزگانان). ط. لنین گراد، 1913 م و 1930 م؛ تهران، 1352 و 1340 ق.

حدود المعرفه

تفسیر قرآن، از قاضی نعمان مصری (-363 ق). مذکور در مقدمه چاپی کتاب الهمه مؤلف.

حدود النحو

ناشناخته. نسخه هائی از آن در کتابخانه خوانساری نجف و نیز در سامراء دیده شده.

الحدود و الحقایق

حکمت، از شریف مرتضی علم الهدی علی بن حسین موسوی (-436 ق). خ. موجود.

-الحمد لله ذی العظمه و الکبرياء...

الحدود و الحقایق

قاضی اشرف الدین صاعد بن محمد بن صاعد بردی، ظاهراً معاصر شیخ منتجب الدین بوده و همو از این کتاب یاد کرده است.

الحدود و الحقایق - اعلام الطرائق

الحديث، کتاب

آدم بن اسحاق بن آدم اشعری قمی. محمد بن عبد الجبار و ابو جعفر احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) بدون واسطه و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابان بن عمر اسدی که تنها عیسی بن هشام الناشری (-220 ق) از او روایت می کند. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو یحیی ابراهیم بن یحیی بن سلیم (یا سلیمان).

نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. ابو یحیی نامه ای از حضرت رضا (علیه السلام) دریافت کرده که حضرت در آن نامه او را ستوده اند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن ابی الکرام جعفری، از راویان امام رضا (علیه السلام). نجاشی کتاب او را به 5 واسطه از خودش روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن ابی محمود خراسانی، از راویان امام رضا (علیه السلام). نجاشی آن را به 2 طریق و 4 واسطه از مولف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم اعجمی نهاوندی. ابو جعفر احمد بن محمد برقی آن را از مولف روایت کرده. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن حماد کوفی. قاسم بن اسماعیل در طریق شیخ طوسی و احمد بن میثم نواده فضل بن دکین در طریق نجاشی آن را از مولف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن خالد عطار عبدی، راوی امام صادق (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت کرده است. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن رجا معروف به ابن هراشه شیبانی.

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن صالح انماطی اسدی، راوی از امام موسی بن جعفر (علیه السلام) که پس از آن واقفی شد. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن عبد الحمید اسدی کوفی. شیخ و نجاشی هر یک در رجال خویش از او یاد کرده.

شیخ از «اصل» و نجاشی از «النوادیر» او نام برده اند و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن عمر یمانی صنعانی. نجاشی آن را به 5 واسطه - که آخر آنان حماد بن عیسی جهنی (-209 ق) است - از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن قتیبه اصفهانی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت کرده است.

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن مبارک. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن محمد اشعری قمی برادر فضل بن محمد. کتاب بین آن دو مشترک است و حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از آن دو روایت کرده است. نجاشی هم به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن مهزم اسدی معروف به ابن ابی برده، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام) نجاشی کتاب او را به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نصر بن قعقاع جعفی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نصیر. شیخ طوسی در فهرست آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت کرده و محتملاً این شخص با ابراهیم بن نصیر کشی که در رجال از او یاد شده یکی است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن نعیم عبدی معروف به ابو الصباح کنانی که امام صادق (علیه السلام) به سبب وثوق بسیار، او را به «المیزان» ملقب فرمود. صفوان بن یحیی (-210ق) آن را از مؤلف و نجاشی به 4 واسطه از صفوان روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن یزید مکفوف. نجاشی با تضعیف مؤلف، این کتاب را نام می برد.

الحديث، کتاب

ابراهیم بن یوسف بن ابراهیم کندی طحّان. از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده اند، و نجاشی از آن به «کتاب النوادر» تعبیر کرده است.

الحديث، کتاب

ابن ابی اویس. شیخ طوسی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد بصری. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل فراء حذاء. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ایوب انباری. نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند که واسطه چهارم احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) است.

الحديث، کتاب

ابو ایوب مدنی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابو بدر کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که پنجم آنان محمد بن سنان است.

الحديث، کتاب

ابو بلال اشعری. شیخ طوسی و نجاشی هر یک به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو جعفر شاه الطاق. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو جنادة اعمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که چهارم آنان ابن ابی الخطاب است.

الحديث، کتاب

ابو الجوز تمیمی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حبيب نباجی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الحسن لیشی، جبلة بن عیاض. شیخ به 4 واسطه آن را با ذکر کنیه از مؤلف روایت کرده و نجاشی نام او را ذکر کرده است.

الحديث، کتاب

ابو الحسن نهدی. شیخ طوسی و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده اند که واسطه آخر محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

ابو الحفص رمانی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حمزة غنوی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو حنیفه سائق الحاج. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو خالد قماط. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است. نام او در رجال نجاشی یزید و در رجال شیخ طوسی خالد بن یزید مکنی به ابا خالد آمده است.

الحديث، کتاب

ابو داود مسترق. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الربیع شامی. نجاشی و شیخ طوسی هریک به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو زید رطاب. مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب. در فهرست به نام کتاب الدلائل آمده است.

الحديث، کتاب

ابو ساسان کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو سلمه بصری. مذکور در فهرست ابن ندیم و رجال نجاشی. در طبع اول فهرست شیخ طوسی هم به نقل از ابن ندیم از این کتاب یاد شده است.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان حماد. مذکور در معالم العلماء ابن شهر آشوب. در فهرست شیخ حمار آمده است.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان ختلی (یا جبلی). ابو جعفر احمد بن ابی عبد الله برقی. شیخ طوسی و نجاشی هر یک به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو شبل اسدی پارچه فروش (بیاع الوشی).

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو شعیب محاملی کوفی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو صباح مولی آل بسام. شیخ در باب کنیه ها در فهرست 2 بار از او یاد کرده و هر بار کتاب او را به 5 واسطه -با اختلاف- اسناد روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طالب ازدی بصری شعرانی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طالب بصری. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند. در معالم العلماء هم 2 ابو طالب آمده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس صاحب عمران بن عمار. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الرحمن اعرج. شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو عبد الرحمن عزمی. احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشی و شیخ طوسی هم اسناد روایت خویش را تا برقی می‌رسانند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الرحمن مسعودی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله اعرج. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله جامورانی رازی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از او روایت کرده و نجاشی و شیخ هم اسناد روایت خویش را به برقی می‌رسانند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله فراء. ابن ابی عمیر (-217 ق) کتاب را از مؤلف روایت کرده و شیخ طوسی هم اسناد خویش را به ابن ابی عمیر می‌رساند. این شخص به احتمال با سلیم فراء که یاد خواهد شد یکی است.

الحديث، کتاب

ابو عثمان احول. نجاشی به 5 و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو علی حرّانی. برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو غسان ذهلی. شیخ طوسی در فهرست روایت کتاب را به سند خویش تا ابن همام (-336 ق) رسانیده و ابن همام آن را به سند خویش از ابو غسان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو غسان نهدي. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الفرج سندی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاضی ابو القاسم بستی زیدی. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

الحديث، کتاب

ابو کهمش شیبانی. شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو مالک جهنی. ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و شیخ و نجاشی هر یک به طریق خویش از ابن ابی عمیر روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ابو محمد اسود- چنانکه در رجال نجاشی یاد شده (یا اسدی: الفهرست؛ یا آمدی: معالم العلماء) شاگرد ابو مریم انصاری. کتاب او را برقی (-274 یا 280 ق) از مؤلف و شیخ و نجاشی هر یک به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حجال. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در «معالم العلماء».

الحديث، کتاب

ابو محمد فزاری. ابن ابی عمیر (-217ق) آن را از مؤلف، و شیخ به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد واسطی. حسن بن محبوب (-224ق) آن را از مؤلف، و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ابن محبوب روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو مخلد سراج. ابن ابی عمیر (-217ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو مریم انصاری. حسن بن محبوب (-224ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در «معالم العلماء» و فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابو هارون سنجی. نجاشی و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو هارون مکفوف. عبیس بن هشام آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

ابو یحیی حنط. حسن بن محبوب. شیخ طوسی و نجاشی هر یک به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو یحیی مکفوف. عمر بن طرخان که حمید

نینوائی (-310 ق) از او روایت کرده، کتاب را از مولف روایت می کنند و شیخ طوسی و نجاشی اسناد خویش را به عمر بن طرخان می رسانند.

الحديث، کتاب

ابو یحیی واسطی. برقی از مولف، و نجاشی و شیخ طوسی از برقی آن را روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو یعقوب جعفری. احمد بن میثم که حمید نینوائی (-310 ق) از او روایت کرده، کتاب را از مؤلف، و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از حمید روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن حرث انماطی واقفی. حسن بن محمد بن سماعه (-263 ق) آن را از مؤلف، و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از ابن سماعه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن رباح بن ابی نصر سکونی. علی بن حسن طاطری استاد حسن بن محمد بن سماعه (-263 ق) آن را از مؤلف روایت می کند.

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن زرق قمشانی بجلي. عباس بن عامر قصبانی آن را از مولف و سعد بن عبد الله اشعری (-301 ق) از قصبانی، و نجاشی و شیخ به سند خویش از سعد روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن سلیمان حجال. نجاشی و شیخ طوسی آن را به اسناد خویش از احمد بن ابی عبد الله و او از پدر خویش و او از حجال روایت کرده است.

الحديث، کتاب

احمد بن عائذ بن حبيب احمسی بجلي خلال.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

احمد بن عبید ازدی کوفی. احمد بن ابی عبد اللہ برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به طریق خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

احمد بن عمر بن ابی شعبه حلبی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی با ذکر اسناد تا مؤلف.

الحديث، کتاب

احمد بن عمر کوفی خلال. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

احمد بن مبارک. مذکور در فهرست شیخ.

نجاشی از «کتاب النوادر» مؤلف یاد می کند که ممکن است با همین عنوان یکی باشد.

الحديث، کتاب

احمد بن محمد بن زید بزنی (-221 ق) صاحب جامع بزنی که آن را از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

احمد بن معروف قمی. شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند و ممکن است با «کتاب النوادر» مؤلف که نجاشی یاد کرده یکی باشد.

الحديث، کتاب

احمد بن نصر خزّاز جعفی کوفی. نجاشی به 4 واسطه و شیخ طوسی به 2 طریق 6 و 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ادريس بن عبد الله بن سعد اشعري از اصحاب امام رضا(عليه السلام). نجاشي به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ارطاه بن حبيب اسدي کوفي. نجاشي آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو علي اسباط بن سالم از اصحاب امام صادق و امام کاظم(عليه السلام). نجاشي به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند. ممکن است این کتاب با آنچه شيخ طوسي در فهرست اصل خوانده یکی باشد.

الحديث، کتاب

اسحاق بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعري قمی از اصحاب امام رضا(عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حذيفه اسحاق بن بشر کاهلي خراساني از اصحاب امام صادق(عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است که آخر آنان احمد بن سعيد است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن جرير بن يزيد بجلي کوفي. محمد بن ابی عمير(-217ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشي اسناد خویش را به او می رساند.

الحديث، کتاب

اسحاق بن جنبد فرائضي راوی از امام صادق(عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان عيسي بن هشام ناشري است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن عبد الله بن سعد اشعري قمی. مذکور در رجال نجاشي. شيخ طوسي از او با نام اسحاق قمی یاد و کتاب او را به 4 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

اسحاق بن عمار کوفي صيرفي فطحي. از اصحاب امام کاظم(عليه السلام). شيخ در رجال از آن با عنوان کتاب و در فهرست اصل یاد کرده و نجاشي(کتاب النوادر) نوشته است.

الحديث، کتاب

اسحاق بن غالب اسدی. صفوان بن یحیی (-210 ق) آن را از مؤلف روایت کرده و نجاشی اسناد خویش را به او می‌رساند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعری قمی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن ابان حناط. احمد بن محمد بن خالد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف روایت کرده، و نجاشی و شیخ طوسی اسناد خویش را به او می‌رسانند.

الحديث، کتاب

اسماعیل قصیر بن ابراهیم بن بزه کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می‌کنند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن ابی زیاد سکونی شعیری (یا اسماعیل بن زیاد: ابن ندیم). نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده‌اند.

الحديث، کتاب

اسماعیل بن جابر جعفی کوفی. صفوان بن یحیی (-210 ق) آن را از مؤلف، و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از صفوان روایت می‌کنند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن حكيم رافعي. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند و ذكر آن در فهرست شيخ هم آمده است.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن دينار. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن سهل دهقان. احمد بن محمد بن خالد برقي از پدرش و او از اسماعيل دهقان روايت مي كند. نجاشي هم با اسناد خویش از او روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن عبد الخالق بن عبدربه. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن محمد بن اسحاق بن امام جعفر صادق (عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

ابو همام اسماعيل بن همام بن عبد الرحمن بصري راوی از امام رضا (عليه السلام). نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اسماعيل بن يسار هاشمي. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي كند.

الحديث، كتاب

اصرم بن حوشب بجلي. شيخ طوسي و نجاشي آن را به 4 واسطه از مؤلف روايت مي كنند.

الحديث، كتاب

الياس بن عمرو بن الياس بجلي. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت کرده است.

الحديث، كتاب

اميه بن عمرو شعيري كوفي. احمد بن محمد برقي آن را از پدر خویش و او از مؤلف روايت مي كند و نجاشي اسناد روايت خویش را تا برقي مي رساند.

الحديث، کتاب

انس بن عیاض لیشی مدنی. نجاشی به 3 واسطه و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

ایوب بن حرّ جعفری کوفی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ نجاشی «اصل» او را یاد می کند.

الحديث، کتاب

ایوب بن عطیة حدّاء، راوی از امام صادق (علیه السلام).

صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

براء بن محمد کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

برداسکاف ازدی کوفی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف و نجاشی با اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

بریة عبادی. گروهی آن را از بریه و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از آنان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

بریة نصرانی. شیخ در فهرست بریه عبادی و بریه نصرانی را 2 تن شمرده ولی از رجال نجاشی برمی آید که یک تن بوده اند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله بسام بن عبد الله صيرفي، راوی از امام باقر و امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بسطام بن حصین جعفی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الحسين بسطام بن شاپور زیات واسطی.

صفوان بن یحیی از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

بسطام بن مره. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که چهارم آنان معلی بن محمد بصری است.

الحديث، کتاب

بشار بن یسار ضبیعی. او و برادرش سعید از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام) روایت می کنند. کتاب او را محمد بن ابی عمیر از او و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

بشر بن سلیمان بجلی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بشر بن مسلمة کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعیل بکر بن اشعث کوفی. مؤلف آن را از امام کاظم (عليه السلام) روایت می کند.

الحديث، کتاب

بکر بن جناح (یا ابو محمد بکر بن محمد بن جناح) کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بکر بن محمد بن عبد الرحمن بن نعیم، نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

بنان (یا بیان) جزری کوفی، نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ادريس تلميذ بن سليمان محاربي، از اصحاب امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت میکند.

الحديث، کتاب

ثابت بن جرير از اصحاب امام صادق (عليه السلام) عيسى ناشرى (-219 یا 220 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به 4 واسطه از عيسى روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حمزه ثابت بن دينار شمالي (-150 ق).

حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شيخ طوسي و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو اسماعيل ثابت بن شريح صانع عيسى ناشرى (-219 یا 220 ق) آن را از مؤلف و شيخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو يزيد ثابت بن موسى ضرير كوفي (-229 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم و تقریب ابن حجر.

الحديث، کتاب

ابو اسحاق ثعلبه بن ميمون قارى فقيه نحوى، راوى از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشی و شيخ طوسي آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت

می کنند.

الحديث، کتاب

ابو المنذر جارود بن منذر کندی نحاس کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). کتاب را صفوان بن یحیی و جز او از مؤلف، و شیخ طوسی و نجاشی به سند خویش از او روایت کرده اند.

الحديث، کتاب

جحدرة بن مغیره طائی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). کتاب را ابو العباس بن عقده (-333 ق) به 2 واسطه از مؤلف و نجاشی به طرق خویش از ابن عقده روایت می کند.

الحديث، کتاب

جراح مدائنی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جعفر ازدی کوفی. محمد بن ابی عمیر (-217 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی (در بعضی از نسخ نجاشی به جای ازدی اودی آمده است).

الحديث، کتاب

جعفر بن بشیر و شاء بجلی. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده و سید عبد الکریم بن طاوس نسخه قدیمی کتاب را داشته است.

الحديث، کتاب

جعفر بن عثمان بن شریک بن عدی کلایی و حیدی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

جعفر بن عثمان از اصحاب ابو بصیر. احمد بن محمد برقی آن را از پدرش و او از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو محمد جعفر بن محمد. شیخ طوسی در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن حکیم. کشی به اسناد خویش روایت آن را تا حسن بن موسی می رساند و حسن از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن شریح حضر می. شیخ طوسی در فهرست به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند نسخه آن نزد علامه نوری صاحب «خاتمه المستدرک» موجود بوده است.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن عبید الله. احمد بن ابی عبد الله برقی آن را از پدر خویش و او از مؤلف روایت می کنند و شیخ طوسی در فهرست اسناد روایت را به برقی می رساند.

الحديث، کتاب

جعفر بن محمد بن یونس. برقی از پدر خویش و او از مؤلف و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کنند. نجاشی از آن به «کتاب النوادر» تعبیر کرده است.

الحديث، کتاب

جعفر بن یحیی بن علاء رازی. نجاشی آن به 5 واسطه از مؤلف روایت کرده و گفته است که این کتاب با کتاب پدر نجاشی در آمیخته است.

الحديث، کتاب

ابو منذر جفیر بن حکم عبدی. راوی از ابا عبد الله (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه چهارم منذر بن جفیر است.

الحديث، کتاب

جلبه بن عیاض لیثی، برادر ابو ضمیره. نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جمیل بن دراج از اصحاب اجماع و راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جمیل بن صالح اسدی. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

جهم بن حکیم کوفی. نجاشی به طریق خویش از برقی و او از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جهم بن حکم قمی بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

جهم بن حکم مدائنی. شیخ طوسی در فهرست مکرر آورده و محتمل است که هر دو نام مربوط به یک شخص بوده باشد.

الحديث، کتاب

حاتم بن اسماعیل مدنی (-186 ق). نجاشی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن عبد الله تغلیبی کوفی. نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن محمد بن نعمان احوّل. گروهی از اصحاب- از جمله حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف روایت کرده اند و نجاشی به اسناد خویش آن را از حسن بن محبوب روایت می کند.

الحديث، کتاب

حارث بن مغیره نضری، راوی از امام باقر، امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 5 واسطه- که آخر آنان صفوان بن یحیی (-210 ق) است- از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حبشی بن جناده. احمد بن حسن آن را از مؤلف روایت کرده و به همین صورت در فهرست شیخ طوسی از آن یاد شده است.

الحديث، کتاب

حبيب بن معلل خثعمی مدنی. ابن ابی عمیر (-217ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

حبيب بن نعمان اعرابی اسدی. آن را از جعفر بن محمد-ظاهرا امام صادق(علیه السلام)-به سال 122 ق روایت کرده و نجاشی آن را به 3 واسطه از حبيب روایت می کند.

الحديث، کتاب

حجاج بن دینار واسطی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حجاج بن رفاعه خشاب کوفی. نجاشی و شیخ طوسی هر یک به طریق خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حجر بن زائده حضر می، از اصحاب امام باقر و امام صادق(علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 6 واسطه از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو علی حدید بن حکیم ازدی مدائنی. برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حذیفه بن منصور خزاعی از اصحاب امام باقر، امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حرب بن حسن طحان کوفی. نجاشی کتاب را عامی الروایه خوانده و به 4 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

حریر بن عبد الله از دی سجستانی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

حسان بن مهران برادر صفوان کوفی. وی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده و نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن ایوب، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه و نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن حسن مثنی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن جهم بن بکیر بن اعین شیبانی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین بن حسن جحدری راوی از امام صادق (علیه السلام). حسین بن محمد بن علی از دی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از از دی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین سکونی عربی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن حسین عرنی مدنی نجار. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن راشد طفقاری راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند و او غیر از ابو علی حسن بن راشد مولی آل مهلب و مولف «الزّاهب و الراهبه» است.

الحديث، کتاب

ابو الخزرج حسن بن زبرقان قمی. احمد برقی از مولف و نجاشی و شیخ به سند خویش از برقی روایت می کنند اما شیخ نام او را حسین می نویسد.

الحديث، کتاب

حسن بن رباط بجلی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسن بن زیاد. ابراهیم بن سلیمان بن حیان آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 3 واسطه از ابراهیم روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن زیاد عطار ضبّی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسن بن سری عبدی انباری کاتب. حسن بن

محبوب آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، كتاب

حسن بن صالح احوّل. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن عباس حریشی. احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ به سند خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن عطیة حناط کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن ابی حمزة بطائنی از بزرگان واقفیه. شیخ در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن ابی المغیره زبیدی کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی حضر می. شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن سبره. احمد برقی (-274 یا 280 ق) آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، كتاب

حسن بن علی بن فضال (-224 ق). آن را از پدر خویش و او از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

حسن بن علی لؤلؤی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن علی بن محبوب است.

الحديث، کتاب

حسن بن کبش حسینی. حسن بن سلیمان حلّی در «کتاب المحتضر» از این کتاب نقل کرده است.

الحديث، کتاب

حسن بن محبوب سراد. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

حسن بن محمد حضر می. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو محمد حسن بن محمد بن فضل راوی از امام رضا(علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسن بن موسی بن سالم خیاط. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند. در بعضی نسخ نام محدث حسین آمده است.

الحديث، کتاب

ابو علی حسین بن ابی العلاء خفاف اعور. محمد بن ابی عمیر و صفوان بن یحیی در طریق شیخ طوسی و احمد بن ابی بشر در طریق نجاشی آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن ابی غندر. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن احمد بن ظبیان. محمد بن ابی عمیر و

صفوان آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از آنان روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن احمد منقري. عیسی بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن ایوب. حسن بن محمد بن سماعه (-263 ق) آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از ابن سماعه روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن حسن فارسی قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله حسین بن حماد بن میمون عبدی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن حمزه (یا حسین بن ابی حمزه) کوفی لیبی، دخترزاده ابو حمزه ثمالی. ابن عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن زید شهید معروف به ذو الدمعه (-135 ق). حمید بن زیاد نینوائی (-310 ق) آن را از ابراهیم بن سلیمان و او از مؤلف روایت می کند.

مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن سیف بن عمیره. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن شاذویه صفار. مذکور در فهرست شیخ و رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان احمسی بجللی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان بن زیاد رواسی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن عثمان بن شریک عامری وحیدی. ط.

تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

حسین بن علوان کلبی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مبارک. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن محمد بن سلیمان. محمد بن خالد برقی از او و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مختار قلانسی کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). حماد بن عیسی (-209 ق) آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از حماد روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حسین بن مخلد بن الیاس. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، کتاب

حسین بن مصعب بن مسلم بجلی کوفی. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حسین بن مهران سکونی. حمید نینوائی (-310 ق) به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

حسین بن نعیم صحاف کوفی اسدی. جمعی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حسین بن یزید بن محمد نوفلی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

حفص بختری بغدادی. گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

ابو ولاد حفص بن سالم حناط کوفی. حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حفص بن سوقة عمروی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

حفص بن عاصم سلمی مدنی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حفص بن علاء کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حفص بن غیاث بن طلق (-194 ق). شیخ به اسناد خویش آن را از پسرش محمد بن حفص و او از پدر خویش روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو علی حکم بن ایمن حناط کوفی. راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف، و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو خلاد حکم بن حکیم صیرفی کوفی. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف، و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حکم قتات کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حماد بن ابی طلحه کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حماد بن عثمان بن عمرو بن خالد فزاری کوفی (-190 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که آخر آنان محمد بن ولید خزاز است.

الحديث، کتاب

حماد بن عثمان ناب رواسی. شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حمدان بن سلیمان بن عمیرة نیشابوری. شیخ طوسی و نجاشی آن را از چند طریق از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حمدان بن مهلب قمی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

حمزه بن حمران بن اعین شیبانی کوفی. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به طریق خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

حمزه بن یعلی اشعری قمی. گروهی از جمله محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق) آن را از مؤلف روایت می کنند. نجاشی آن را به اسناد خویش از محمد بن حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

حمید بن راشد ذهلی کوفی. عبیس بن هشام ناشری (-220 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حمید روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حمید بن شعیب سبیبی همدانی. گروهی از جمله عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به 4 واسطه از ابن جبلة روایت می کنند.

الحديث، کتاب

حمید بن مثنی عجلی کوفی صیرفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

حمید بن مسعود. حمید نینوائی آن را از قاسم بن اسماعیل و او از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از قاسم روایت می کند.

الحديث، کتاب

حنان بن سدیر صیرفی. حسن بن محبوب (-224 ق) آن را از مؤلف و شیخ طوسی به سند خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

حیدر بن شعیب. تلعبری در 326 ق آن را از مؤلف استماع کرده است. نجاشی می نویسد که حمید این کتاب را از ابو جعفر محمد بن عباس بن عیسی در بنی غاضره استماع کرده است.

الحديث، کتاب

خالد بن ابی اسماعیل کوفی. گروهی از جمله صفوان بن یحیی آن را از مؤلف روایت می کنند.

مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

خالد بن جریر بن عبد الله بجلي. حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن عبد الله بن سدیر. محمد بن حسن بن ولید آن را موضوع دانسته. مذکور در فهرست شیخ طوسی به روایت از شیخ صدوق.

الحديث، کتاب

خالد بن سعید قماط کوفی. محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن صبیح کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خالد بن ماد قلانسی کوفی. ابو هریره عبد الله بن سلام و نضر بن شعیب صیرفی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از هر یک از آنان روایت

ص: 393

می‌کند.

الحديث، کتاب

خالد بن یزید بن جبل کوفی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از یحیی روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خطاب بن مسلمه کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام) گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلاد بن خالد منقری. ابن ابی عمیر و صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به طریق خویش از آن دو روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلاد سندی بزّاز کوفی. راوی از امام صادق (علیه السلام).

گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به طریق خویش از او روایت می‌کنند. ط. تهران (در مجموعه الاصول السّته عشر).

الحديث، کتاب

خلف بن حماد بن ناشر بن مسیب کوفی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). جماعتی از جمله محمد بن خالد برقی و محمد بن حسین بن ابی الخطاب آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به سند خویش از آنان روایت می‌کنند.

الحديث، کتاب

خلف بن عیسی، آن را از سلیمان بن جعفر جعفری و او از امام صادق (علیه السلام) روایت می‌کند.

نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می‌کند که اول آنان ابو عبد الله حسین بن جعفر خمیری است.

الحديث، کتاب

ابو الربیع خلیل بن اوفی شامی غزی راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبد الله روایت می‌کند.

الحديث، کتاب

خلیل عبدی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

عبیس بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به طریق خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

خیبری بن علی طحّان کوفی شاگرد یونس بن ظبیان. وی کتاب خویش را از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و از او محمد بن اسماعیل بن بزیع و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

خیثمه. محمد بن عیسی بن عبد الله اشعری آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه از محمد بن عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

خیران خادم از موالی امام رضا (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از خادم روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن ابی یزید فرقد کوفی عطار، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی آن را به 4 واسطه از طاطری روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن حصین اسدی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن زربی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن سرحان عطار کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سلیمان داود بن سلیمان حمار کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد داود بن سلیمان بن جعفر قزوینی. کتاب خویش را از امام رضا (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن سلیمان بن قرشی. نجاشی به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن علی یعقوبی هاشمی راوی از امام کاظم (و گفته اند: از امام رضا (علیه السلام)). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

داود بن محمد نهدی کوفی. محمد بن حسن بن فروخ صفار (-290 ق) و یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از آن دو روایت می کنند.

الحديث، کتاب

داود بن نعمان، راوی از امام کاظم (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

داود بن یحیی بن بشیر دهقان کوفی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

درست بن ابی منصور محمد واسطی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله سعد بن محمد طاطری و ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کنند. نجاشی آن را به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

ذریح بن محمد بن یزید بن ولید محاربی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان جعفر بن بشیر بجلی است.

الحديث، کتاب

رافع بن سلمه بن زیاد بن ابی الجعد اشجعی از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ربیع بن عبد الله بن جارود بن ابی سبره هذلی بصری، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام).

حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت میکنند.

الحديث، کتاب

ربیع بن ابی مدرک کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

ربیع بن زکریا وراق کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ربیع بن سلیمان بن عمرو کوفی شاگرد اسماعیل بن ابی زیاد سکونی. نجاشی و شیخ طوسی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کنند که آخر آنان ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی همدانی است.

ص: 395

الحديث، کتاب

ربیع بن محمد بن عمر بن حسان اصم مسلی.

نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو العباس رزیک بن زبیر خرقانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

رزیک بن مرزوق کوفی. ابراهیم بن سلیمان نهمی آن را از مؤلف روایت می کند. شیخ طوسی هم به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند ولی او را در حرف «ز» (زریق) می آورد.

الحديث، کتاب

رشید بن زید جعفری کوفی. نجاشی و شیخ به سند خویش آن را از حمید نینوایی روایت می کنند. و حمید به واسطه ابراهیم بن سلیمان نهمی از رشید روایت می کند.

الحديث، کتاب

رفاعه بن موسی اسدی نخاس. محمد بن ابی عمیر و صفوان بن یحیی آن را از او و شیخ طوسی به سند خویش از آنان روایت می کند.

الحديث، کتاب

رقیم بن الیاس بن عمرو بجلی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

روح بن عبد الرحیم کوفی. نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

رومی بن زراره بن اعین شیبانی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن عیاش - احمد بن محمد جوهری - آن را از مولف و نجاشی به سند خویش از ابن عیاش روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو علی ریّان بن صلت اشعری قمی. نجاشی می گوید که مؤلف در آن کلام امام رضا را در فرق بین آل و امت جمع کرده و از شیخ خویش

ابن الغضائری نقل می کند که در نسخه دیگر ریان بن شیبیب دیده است.

الحديث، کتاب

ابو الحصین زحر بن عبد الله اسدی راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ریان بن صلت بغدادی خراسانی. شیخ طوسی به اسناد خویش که به ابراهیم بن هاشم قمی منته می شود آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد زرعه بن محمد حضر می. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکار بن یحیی واسطی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

زکریا بن آدم بن عبد الله بن سعد اشعری قمی از اصحاب امام رضا (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکریا بن ادريس بن عبد الله بن سعد اشعری قمی معروف به ابو جریر، راوی از ائمه علیهم السلام.

محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکریا بن حرّ جعفی برادر ادیم و ایوب، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

زکریا بن عبد الله فیاض، راوی از امام باقر، امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد زکریا بن محمد مؤمن راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام) که ملاقات حضرت رضا (علیه السلام) را دریافته، شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

زکریا بن یحیی تمیمی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان ابراهیم بن سلیمان نهمی است.

الحديث، کتاب

زکریا بن یحیی واسطی. راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

زیاد بن ابی الحلال کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو عبیده زیاده بن حذاء کوفی راوی از امام باقر (علیه السلام) و امام صادق (علیه السلام). علی بن رئاب کوفی کتاب او را روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

زیاد بن مردان انباری قندی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

زید زراد کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). کتاب او را ابن ابی عمیر روایت کرده است. ط. تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

زید شحام. تحت عنوان زید بن یونس آمده است.

الحديث، کتاب

زید نرسی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند. ط.

تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

ابو اسامه زید بن یونس (یا موسی) شحام کوفی.

صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سالم بن ابی حفصه ملعون (-137 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سالم بن ابی سلمه کندی سجستانی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الفضل سالم حناط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو خدیجه سالم بن مکرم بن عبد الله کناسی صاحب الغنم، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است که آخر آنان حسن بن علی و شاء است.

الحديث، کتاب

سری بن سلامه اصفهانی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت کرده است.

الحديث، کتاب

سری بن عبد الله بن یعقوب سلمی کوفی از

اصحاب امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله عباد بن یعقوب رواجی (-250 یا 271 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت کرده است.

الحديث، کتاب

سعد بن ابی خلف کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب (المبؤب)

سعد بن سعد بن احوص بن سعد بن مالک اشعری قمی راوی از امام رضا (علیه السلام) و امام جواد (علیه السلام). عباد بن سلیمان آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب (غير المبؤب)

نیز از سعد بن سعد بن احوص. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی این کتاب و عنوان سابق را به سند خویش به ترتیب از برقی و عباد بن سلیمان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الحسن سعدان بن مسلم عامری، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن عیسی بن عبید آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از محمد بن عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حنیفه سعید بن بیان سائق الحاج همدانی.

گروهی از جمله عبیس بن هشام ناشری (-220 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن جناح ازدی بغدادی، راوی از امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن عبد الرحمن (یا عبد الله) اعرج سمان تمیمی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سعید بن غزوان اسدی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه پنجم محمد بن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

سعید بن مسلمة کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان محمد بن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

سعید بن یسار ضبیعی کوفی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن ابی حمزه آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی حمزه روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلام بن ابی عمره خراسانی از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام)، عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبد الله بن جبلة روایت کرده است. ط. تهران (در الاصول الستة عشر).

الحديث، کتاب

سلام بن عبد الله هاشمی. ابو سمینه محمد بن علی صیرفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابو سمینه روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلام بن عمرو. در فهرست شیخ چنین آمده ولی ظاهراً همان سلام بن ابی عمره است که گذشت.

الحديث، کتاب

سلمه بن محمد برادر منصور کوفی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف

روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیم فراء کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). گروهی از جمله محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیم بن قیس هلالی. به عنوان اصل گذشت.

الحديث، کتاب

ابو محمد سلیمان بن جعفر جعفری از دودمان جعفر طیار و راوی از امام رضا (علیه السلام). احمد بن محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به سند خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الربیع سلیمان بن خالد اقطع راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از عبد الله بن مسکان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیمان بن زکریا (یا عبد الله) دیلمی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان محمد بن سلیمان دیلمی است.

الحديث، کتاب

ابو داود سلیمان بن سفیان کوفی. در عنوان ابو داود یاد شد.

الحديث، کتاب

سلیمان بن سماعه ضبّی کوفی، که آن را از عم خویش عاصم و دیگر رجال روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سلیمان بن صالح جصاص کوفی. ابو سعید حسین بن هاشم مکاری واقفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابو سعید روایت می کند.

الحديث، کتاب

سماعه بن مهران حضر می (-145 ق). عثمان بن عیسی رواسی واقفی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از رواسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

سندی بن ربیع بغدادی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

سندی بن عیسی همدانی. عباد بن یعقوب رواجنی (-250 یا 271 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از رواجنی روایت می کند.

الحديث، کتاب

سوید بن مسلم القلا. راوی از امام صادق (علیه السلام).

علی بن نعمان اعلم آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

سوید مولای محمد بن مسلم. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

سهل بن حسن صفار. برادرش محمد بن حسن صفار قمی (-290 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

سهل بن یسع بن عبد الله بن سعد اشعری قمی، فرزندش محمد بن سهل آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیّابه بن ناجیه مدنی. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

سیف بن سلیمان تمّار کوفی، راوی از امام صادق

(علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیف بن سلیمان تمّار کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

سیف بن عمیر نخعی کوفی. گروهی از جمله محمد بن خالد طیالسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از طیالسی روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

شریف بن سابق کوفی تقلیسی. گروهی از جمله محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

شعیب بن اعین حداد کوفی. گروهی از جمله بکر بن جناح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از بکر روایت می کند.

الحديث، کتاب

شعیب عرقوفی راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حماد روایت می کند.

الحديث، کتاب

شهاب بن عبد ربّه بن ابی میمون از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

صابر مولای بسام بن عبد الله صیرفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن ابی الاسود حناط لثی کوفی. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

صالح حذاء. حمید بن زیاد نینوائی آن را از احمد بن میثم و قاسم بن اسماعیل از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن حکم نیلی احوال از اصحاب امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله بشر بن سلام آن را از مؤلف و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو شعيب صالح بن خالد محاملي کوفی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عباس بن معروف است.

الحديث، کتاب

صالح بن خالد قماط. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن سنان است.

الحديث، کتاب

صالح بن رزین کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صالح روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن سندی. ابراهیم بن هاشم و احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از آن دو روایت می کند.

الحديث، کتاب

صالح بن عقبه بن خالد اسدی. نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن ایوب است.

الحديث، کتاب

صالح بن عقبه بن قيس بن سمعان. وی کتاب را از پدر خویش و او از پدر خویش و فرزند مؤلف اسماعیل بن صالح از او روایت می کند، نجاشی از او به 5 واسطه روایت می کند که آخر آنان محمد بن اسماعیل بن بزيع است.

الحديث، کتاب

صباح بن صبيح حدّاء، از امام صادق (عليه السلام) روایت می کند. گروهی از جمله عبیس بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از عبیس روایت می کنند.

الحديث، کتاب

صباح بن يحيى مزی کوفی راوی از امام باقر و امام صادق (عليه السلام). جماعتی از جمله احمد بن نصر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از احمد روایت می کند.

الحديث، کتاب

صبيح بن ابي الصباح صيرفي. گروهی از جمله صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو علي صبيح صائغ كوفي. محمد بن بكر بن جناح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از محمد بن بكر روایت می کند.

الحديث، کتاب

صفوان بن مهران جمال كوفي راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 3 واسطه و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

صلت بن حرّ جعفي. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ضحاک بن سعد واسطي. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ضحاک بن محمد شيباني. آن را از امام صادق (عليه السلام) روایت می کند. هارون بن مسلم آن را از او و نجاشی به اسناد خویش از هارون روایت می کند.

الحديث، کتاب

طاهر بن حاتم بن ماهویه قزوینی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

طلاب بن حوشب شیبانی کوفی. آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الخزرج طلحه بن زید نهدی شامی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عاصم بن حمید حنّاط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

عاصم بن سلیمان بصری، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عامر بن عبد الله بن جداعة ازدی، از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عامر بن کثیر سراج زیدی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سعید عباد عصفری کوفی. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

عباد بن سلیمان. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، کتاب

ابو بکر عباد بن صهیب بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان هارون مسلم است.

الحديث، کتاب

عباده بن زیاد اسدی کوفی زیدی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان ابراهیم بن سلیمان تمیمی است.

الحديث، کتاب

عباس بن عامر بن رباح ثقفی. سعد بن عبد الله اشعری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از سعد روایت می کند.

الحديث، کتاب

عباس بن علی بن ابی ساره کوفی. نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عباس بن عیسی غاضری. فرزندش محمد بن عباس آن را از او روایت می کند. نجاشی به اسناد خویش از حمید و او از محمد بن عباس روایت می کند.

الحديث، کتاب

عباس بن ولید بن صبیح کوفی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله حسن بن محبوب آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عباس بن یزید خرزی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الجبار بن مبارک نهاوندی آزاد کرده امام جواد (علیه السلام). وی کتاب العتق را در 213 تالیف کرد. احمد بن محمد برقی کتاب الحديث او را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الحمید بن ابی العلاء ازدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به سند خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الحمید بن سعد بجلی کوفی از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه-از جمله صفوان-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن ابی حماد کوفی صیرفی ساکن قم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو ادريس عبد الرحمن بن بدر کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان یحیی بن زکریا لؤلؤی است.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن حجاج بجلی. گروهی از جمله ابن ابی عمیر و صفوان آن را از مؤلف روایت می کنند. نجاشی به اسناد خویش آن را از آن دو روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن حماد. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از احمد بن محمد برقی و او به واسطه پدر خویش از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن سالم بن عبد الرحمن اشلی کوفی عطار. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن عمرو عائذی مذجبی کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن عمران کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الرحمن بن محمد بن عبید الله فزاری عزمی از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد السلام بن سالم بجلی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الصمد بن بشیر عرامی کوفی، آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت می کند و گروهی از جمله عبیس بن هشام ناشری آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد العزیز عبدی کوفی راوی از امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد العزیز بن مهتدی بن محمد بن عبد العزیز اشعری قمی، راوی از امام رضا (علیه السلام). احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الغفار بن حبیب طائی جازی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو مریم عبد الغفار بن قاسم بن قیس بن فهد انصاری، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الكريم بن عمرو بن صالح خثعمي كوفي، راوي از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عبيس بن هشام ناشري است.

الحديث، كتاب

عبد الكريم بن هلال جعفي، از امام صادق (عليه السلام) روایت می کند. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حسن بن عبد الكريم فرزند مؤلف است.

الحديث، كتاب

ابو عتبه عبد الله. شيخ طوسي به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله حلي. سيد بن طاوس از آن در «الاقبال» در نوافل شهر رمضان نقل کرده است. مذکور در فهرست ابن نديم.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ابراهيم بن ابي عمرو غفاري انصاري مزي. حسن بن علي بن فضال آن را از مولف و نجاشي به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ابي يعفور، معاصر امام صادق (عليه السلام).

گروهی از جمله ثابت بن شريح آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشي.

الحديث، كتاب

عبد الله بن ادريس، شيخ طوسي در فهرست به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن بكير بن اعين بن سنسن شيباني، از اصحاب امام صادق (عليه السلام). نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن حجاج بجلي. محمد بن ابی عمير آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن حکم ارمني. نجاشي به 5 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن حماد انصاري مقيم قم. به قول نجاشي وی 2 کتاب مختصر و مفصل دارد و نجاشي هر دو را به 4 واسطه از مؤلف روايت مي کند که آخر آنان ابراهيم بن اسحاق احمری است. علي بن طوس در «فلاح السائل» و «كشف المحجّه» از کتاب عبد الله بن حماد نقل مي کند و کفعمی آن را از مأخذ «البلد الامين» می شمارد.

الحديث، كتاب

ابو خدش عبد الله بن خدش مهري. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن داهر بن يحيى احمری. آن را از امام صادق (عليه السلام) روايت مي کند. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن زراره بن اعين شيباني راوی از امام صادق (عليه السلام). علي بن نعمان آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از ابن بزيع و او از مؤلف روايت مي کند.

الحديث، كتاب

ابو شبل عبد الله بن سعيد، راوی از امام صادق (عليه السلام). علي بن نعمان آن را از او و نجاشي به اسناد خویش از ابن نعمان روايت مي کند.

الحديث، كتاب

عبد الله بن سنان كوفي، خازن خلفای عباسی از منصور تا رشيد، ابن ابی عمير آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از ابن ابی عمير روايت مي کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن صلت قمی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عطا کوفی. محمد بن موسی خورا آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به سند خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن علی بن حسین بن زید شهید، راوی از امام رضا (علیه السلام). ابن عقده به سند خویش آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عمرو بن اشعث. شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن عمرو بن بکار حناط کوفی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از یحیی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن غالب اسدی شاعر و فقیه. از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. گروهی از جمله حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن فضل بن عبد الله هاشمی نوفلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و

نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن قاسم حضرمی بطل، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن قاسم حارثی شاگرد معاویه بن عمّار دهنی. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن محمد اسدی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن محمد بن حصین خصیبی اهوازی راوی از امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن محمد بن قیس. عباد بن یعقوب رواجنی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

عبد الله بن میمون بن اسود قداح، راوی از امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله ابراهیم بن هاشم آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عبد الله بن ولید سمان کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). گروهی از جمله عبیس بن هشام آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن ولید منقری و صافی عجلی کوفی.

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد الله بن هلیل. علی بن اسباط آن را از فرزند مؤلف -محمد- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد عبد الله بن يحيى كاهلي تميمي، راوی از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). گروهی از جمله احمد بن محمد بن ابی نصر آن را از مؤلف، و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند. ط.

تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

عبد الملك بن حكيم خثعمي كوفي، راوی از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

عبد الملك بن عتبة نخعي صيرفي كوفي، راوی از امام صادق و امام كاظم (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حسن بن علی بن بنت الیاس است.

الحديث، کتاب

عبد الملك بن عنتره شيباني. مذکور در فهرست شيخ. ظاهرا با عبد الملك ابن هارون - که یاد خواهد شد - یکی است.

الحديث، کتاب

عبد الملك بن منذر عمي بصری. نجاشی و شيخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الملك بن وليد كوفي. نجاشی و شيخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبد الملك بن هارون بن عنتره شيباني كوفي.

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبد المؤمن بن قاسم بن قیس بن فهد انصاری کوفی برادر عبد الغفار (-147 ق). سفیان بن ابراهیم بن مرثد حارثی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند. نیز مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عبدوس بن ابراهیم بغدادی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عبید بن حسن کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عبید بن زراره بن اعین شیبانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حماد بن عثمان است.

الحديث، کتاب

عبید الله بن ولید رصافی، از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت کرده. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عتیبه بن میمون، از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده که آخر آنان علی بن نعمان است.

الحديث، کتاب

عثمان بن جعفر محاربی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

عقبه بن خالد اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از علی بن عقبه -فرزند مؤلف- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

عقبه بن محرز جعفی کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن رزین قلاء. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. شیخ طوسی چهار نسخه آن را یاد کرده و طریق روایت هریک را ذکر می کند. مختصر اصل علاء موجود است.

الحديث، کتاب

علاء بن فضیل بن یسار نهدی بصری. محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن مقعد کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علاء بن یحیی مکفوف کوفی. علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از طاطری روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن ابراهیم بن یعلی. شیخ طوسی در فهرست از او به نقل از فهرست ابن ندیم نام می برد ولی ابن ندیم علی بن ابراهیم معلی می نویسد.

الحديث، کتاب

علی بن ابراهیم بن جهمه (یا ابی جهمه). نجاشی و شیخ طوسی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

علی بن ابی راشد. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از

مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از یحیی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن ابی رافع کاتب امیر المؤمنین (علیه السلام). نجاشی می نگارد که کتاب ابن ابی رافع در وضوء و صلاه است.

الحديث، کتاب

علی بن ابی شعیب مدائنی. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن ابی المغیره زبیدی کوفی. نجاشی به سند خویش آن را از حسن بن علی -فرزند مؤلف- و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن اسحاق بن عبد الله بن سعد اشعری قمی.

احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن بلال بغدادی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حدید بن حکیم مدائنی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حسان واسطی قصیر معروف به منمس.

نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حسن بصری. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حسن صیرفی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن حکم بن زبیر، از علی بن جعفر بن زبیر روایت می کند. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن رثاب. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

علی بن ریدویه نهاوندی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن سوید سابی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام).

شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان احمد بن زید خزاعی است.

الحديث، کتاب

علی بن سوید صنعانی. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

علی بن سیف بن عمیره نخعی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان یحیی بن زکریا بن شیبان است.

الحديث، کتاب

علی بن شجره بن میمون. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن صلت. مذکور در فهرست ابن بطه، ابن بطه آن را از احمد بن محمد برقی و او از مؤلف روایت می کند. نجاشی آن را به اسناد خویش از ابن بطه روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن عبد العزیز کوفی. نجاشی آن را به اسناد خویش از ابن بطه روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن عبد الله بن صالح دهان. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن عبد الله بن غالب قیسی کوفی. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن عبد الله بن مسکان. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن عطیة کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

شیخ در فهرست به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

علی بن عقبه بن خالد اسدی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن علی بن رزین، برادر دعبل خزاعی، آن را از امام رضا (علیه السلام) در طوس به سال 198 ق روایت کرده است اسماعیل بن علی - فرزند مؤلف - آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از اسماعیل روایت کرده است.

الحديث، کتاب

علی بن عمران خزاز کوفی معروف به شفا.

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان عبد الله بن جبلة است.

الحديث، کتاب

علی بن عیسی رامشکی. مذکور در فهرست ابن بطه. نجاشی می نگارد که کتاب را احمد بن محمد برقی از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن غراب. در علی بن عبد العزیز یاد شد.

شیخ طوسی و ابن ندیم ابن غراب نوشته اند.

الحديث، کتاب

علی بن کردین. شیخ به اسناد خویش آن را از محمد بن علی بن محبوب و او از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو قتاده علی بن محمد حفص اشعری قمی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن معبد بغدادی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن معمر کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن مهدی بن صدقه رقی انصاری. احمد بن علی -فرزند مؤلف- آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن مهرویه قزوینی. ابو نعیم آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

علی بن میسره بصری. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ طوسی به نقل از ابن بطه.

الحديث، کتاب

ابو الاکرد علی بن میمون صایغ، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن نعمان اعلم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علی بن وهبان از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

علیه بنت علی بن حسین (علیه السلام). زراره بن اعین آن را از علیه و نجاشی به اسناد خویش از زراره روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن ابی الیقظان اسدی. عبیس بن هشام ناشری (-220 یا 219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبیس روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن مروان یشکری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمار بن معاویه دهنی عبدی کوفی. مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عمار بن موسی ساباطی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان مصدق بن صدقه است.

الحديث، کتاب

عمار بن زیاد. حمید بن زیاد (-301 ق) آن را از ابراهیم بن سلیمان خزاز و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابراهیم ازدی کوفی. راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان محمد بن خالد برقی است.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابی المقدم ثابت عجلی، که آن را از امام باقر و امام صادق (علیه السلام) روایت می کند و عباد بن یعقوب رواجنی (-250 ق) از او

و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن ابی نصر زید (یا زیاد)، راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن جبلة روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن الیاس بن عمرو بن الیاس بجلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن حسن بن محمد طاطری است.

الحديث، کتاب

عمرو بن الیاس بجلی کوفی (جد عمرو سابق)، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن جبلة (-219 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن جبلة روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن جمیع قاضی ری. شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن حرث صیرفی اسدی کوفی (-267 ق). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخرشان صفوان بن یحیی است.

الحديث، کتاب

عمرو بن خالد اسدی اعشی کوفی. حمید بن زیاد آن را از ابراهیم بن سلیمان و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شیخ.

الحديث، کتاب

عمرو بن خالد افرق خياط، راوی از امام صادق (عليه السلام). صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و شيخ طوسي به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن خالد واسطی. نصر بن مزاحم آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از نصر روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن سالم. حمید آن را از قاسم بن اسماعیل و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در فهرست شيخ.

الحديث، کتاب

عمرو بن سعید مدائنی، راوی از امام رضا (عليه السلام).

نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن شمر جعفی، راوی از امام صادق (عليه السلام).

شيخ طوسي آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن عبید الله ازرق، راوی از امام صادق (عليه السلام).

صفوان بن يحيى آن را از مؤلف روایت می کند.

مذکور در رجال نجاشی و فهرست شيخ.

الحديث، کتاب

عمرو بن منهل بن مقلاص قیسی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمرو بن یسع کوفی. مذکور در رجال نجاشی و فهرست شيخ.

الحديث، کتاب

عمر بن ابان کلبی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو حفص عمر رمانی، راوی از امام صادق (علیه السلام) و نیز به یک واسطه از آن حضرت. عیسی بن هشام ناشری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عیسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن ابی زیاد ابرازی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست شیخ و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

عمر بن محمد بن عبد الرحمن بن اذینه. شیخ طوسی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده و از 2 نسخه کوچک و بزرگ آن یاد می کند. نیز مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

عمر بن اسماعیل جعفری کوفی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو احمد عمر بن ربیع بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. نیز مذکور در فهرست شیخ. ابن ندیم نام او را عمر بن رضیع می نویسد.

الحديث، کتاب

عمر بن سالم سابری کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن عاصم ازدی بصری. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن عبد العزيز معروف به زحل بصری، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عمر بن علی بن عمر. محمد بن علی بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عمر بن محمد بن سلیم (یا سالم) براء معروف به ابن جعابی از مشایخ شیخ مفید و ابن غضائری.

مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

عمر بن منهال. ظاهراً با عمرو بن منهال - که یاد شد - یکی است.

الحديث، کتاب

عمر بن یزید (یا عمر بن محمد بن یزید)، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از حسین بن عمر بن یزید - فرزند مؤلف - و او از پدر خویش روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمر بن یزید بن ذبیان صیقل نهدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمران بن اسماعیل. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی به نقل از محمد بن جعفر بن احمد بن بطه.

الحديث، کتاب

عمران بن حمران اذرعی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عمران بن قطن، راوی از امام صادق (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

عمران بن محمد بن عمران بن عبد الله بن سعد اشعری قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

عنبسه بن بجاد، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی و جزوی آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

عوام بن حوشب بن یزید بن رویم شیبانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عون بن جریر شاگرد عمرو بن هارون ثقفی.

محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی، به نقل از ابن بطه.

الحديث، کتاب

عون بن سالم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن اعین حریری اسدی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). عبد الله بن جبلة آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی [بن] حمزه مدائنی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن راشد معروف به ابن گازر کوفی، راوی

از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو الیسع عیسی بن سری کرخی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن صبیح عرزمی، راوی از امام صادق (علیه السلام). حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن عبد الله بن محمد بن عمر بن علی (علیه السلام).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن ولید همدانی کوفی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

عیسی بن هشام. محمد بن حسین آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

عیص بن قاسم بن ثابت بجلی کوفی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

غالب بن عثمان منقری، راوی از امام صادق (علیه السلام).

گروهی آن را از مؤلف روایت می کنند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

غفاری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

غیاث بن کلوب بن فیهس بجلی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فاید حناط کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). عثمان بن عیسی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

فتح بن یزید جرجانی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فرج بن سندی، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن ابی قرّة تمیمی سمندی، که آن را از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از او روایت کرده اند. نجاشی به 5 واسطه آن را از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

فضل بن عبد الملک بقباک کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن عثمان مرادی کوفی صائغ اعور، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضل بن محمد اشعری. نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است. شیخ طوسی در فهرست آورده است که این کتاب بین مؤلف و برادرش ابراهیم مشترک بوده و شیخ به اسناد خویش آن را از هر دو روایت کرده است.

الحديث، کتاب

فضل بن یونس کاتب بغدادی، که از امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده و کتاب او را حسن بن محبوب از وی و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت می کند.

الحديث، کتاب

فضیل بن عثمان صیرفی اعور مرادی. در فهرست شیخ فضیل و در نجاشی - چنانکه یاد شد - فضل آمده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس فضیل بن محمد بن راشد کوفی. برقی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در خلاصه الاقوال.

الحديث، کتاب

فضیل بن یسار نهدی، راوی از امام صادق و از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). حماد بن عیسی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

فیض بن مختار جعفی کوفی. جعفر بن فیض - فرزند مؤلف - آن را از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم رسی ابن ابراهیم طباطبا. بخشی از آن را از امام کاظم (علیه السلام) روایت کرده احمد بن مفلس در 297 ق آن را از کتاب او املا کرده است. مذکور در فهرست شیخ طوسی.

الحديث، کتاب

قاسم بن برید بن معاویه عجلی، راوی از امام صادق (علیه السلام). فضاله بن ایوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از فضاله روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن خلیفه کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر یحیی بن زکریا لؤلؤی است.

الحديث، کتاب

قاسم بن ربیع صحاف کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن سلیمان بغدادی، نصر بن سوبد آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به چند طریق از نصر روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن عروه خوزی بغدادی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به چند طریق آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن فضیل بن یسار نهدی بصری، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن محمد اصفهانی (یا قمی) معروف به کاسولا. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

قاسم بن محمد جوهری کوفی بغدادی، از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن ولید قرشی عماری کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

قاسم بن یحیی بن حسن بن راشد، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در فهرست شیخ. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو محمد قتیبه بن محمد اعشی مؤدب مقری، که

از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از وی روایت کرده اند. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو طارق کثیر بن طارق از اولاد قنبر از موالی علی (علیه السلام) که از زید شهید و جز او روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

کرد بن مسمع بن عبد الملک (یا مسمع کردین).

شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

کعب بن عبد الله مولى بنی طرفه که از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و گروهی از او روایت کرده اند.

نجاشی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

کلثم بنت سلیم، وی از امام رضا (علیه السلام) و محمد بن اسماعیل بن بزيع از او روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

کلیب بن معاویه بن جبلة صیداوی اسدی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). عبد الرحمن بن ابی هاشم آن را از مؤلف و نجاشی به 5 واسطه از او روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو بصیر لیث بن بختری مرادی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ابو جمیل مفضل بن صالح آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

مالک بن انس. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کند.

شیخ مالک را از اصحاب امام صادق (علیه السلام) می شمارد.

الحديث، کتاب

مالک بن عطیه احمسی کوفی بجلی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). عیسی بن هشام آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

مثنی بن حضر می. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان ابن ابی عمیر است.

الحديث، کتاب

مثنی بن راشد. حسن بن محمد بن سماعه آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی از ابن سماعه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مثنی بن عبد السلام حنط کوفی. قاسم بن اسماعیل آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از قاسم روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مثنی بن ولید حنط کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

محسن بن احمد بجلی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محفوظ بن نصر همدانی کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن ابی حمزة ثمالی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن ابی عبد الله. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن روح طوسی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن قیس غیلان کوفی، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). مذکور در «خلاصه الاقوال» به نقل از رجال شیخ.

الحديث، كتاب

محمد بن احمد بن محمد جریری معروف به ابن بصری. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، كتاب

محمد بن ادریس حنظلی (-277 ق). شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسحاق بن عمار تغلبی صیرفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسلم طبری بجلي، از اصحاب امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسماعیل بن جعفر علوی جعفری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن اسماعیل بن خثیم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن بکر ازدی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

محمد بن تمیم نهشلی بصری، راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد ثوابا کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن جبرئیل اهوازی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن جمیل بن صالح اسدی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حداد کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حسن بن زیاد عطار کوفی. پدرش آن را از امام صادق (علیه السلام) و نجاشی به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حسن بن زیاد میثمی اسدی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حکیم خثعمی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). فرزندش جعفر بن محمد آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حماد بن زید حارثی. پدرش آن را از

امام صادق(علیه السلام)روایت کرده و نجاشی به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حمران بن اعین شیبانی. محمد بن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی در فهرست به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن حمران نهدی کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن اسباط(زنده در 230 ق)است.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد احمسی بجلي کوفی.نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که واسطه آخر ابراهیم بن سلیمان بن حیان خزّاز است.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد اشعری قمی. احمد بن محمد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن خالد بن عمر طیالسی(-259 ق).

شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مولف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن زائد خزّاز.شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند، که آخر آنان حسین بن علی لؤلؤی شعیری است.

الحديث، کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی (-298 ق). حسین بن عبد الوهاب معاصر سید مرتضی در «عیون المعجزات» از این کتاب نقل کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن سالم بن ابی سلمه کندی سجستانی، راوی از پدر خویش. مذکور در رجال نجاشی. در بعضی نسخ فهرست محمد بن مسلم آورده است.

الحديث، کتاب

محمد بن سعید بن غزوان اسدی. غزوان بن محمد فرزند مؤلف آن را از او و نجاشی به 3 واسطه از غزوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سکین بن عمار نخعی جمال. پدرش از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده و نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر ابراهیم بن سلیمان است.

الحديث، کتاب

محمد بن سلیمان بن عبد الله اصفهانی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سلیمان دیلمی بصری. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن سهل بن یسع اشعری، راوی از امام رضا و امام جواد (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن شریح حضر می، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن صباح کوفی. ابراهیم بن سلیمان بن حیان خزاز آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابراهیم روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن صدقه عنبري بصرى، که آن را از امام کاظم (علیه السلام) روایت می کند. حسن بن علی بن زکریا آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عبد الله هاشمی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عذافر بن عیسی صیرفی مدائنی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عصام انماطی کوفی. شیخ طوسی و نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

محمد بن عطیه حنط کوفی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن علی همدانی. شیخ طوسی به نقل از ابن بطه کنیه او را ابو سمینه آورده و کتاب او را به 4 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن عمرو بن سعید زیات مدائنی، راوی از امام رضا (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن غورک. ابراهیم بن سلیمان آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

محمد بن فرات جعفی کوفی. عباد بن یعقوب رواجنی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عباد روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن فضیل بن کثیر صیرفی ازدی ازرق، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف

روایت می کنند.

الحديث، کتاب

محمد بن قاسم بن بشار. سعد بن عبد الله و حمیری آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 3 واسطه از آن دو روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن قاسم بن فضیل. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن قاسم مثنی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن قیس بجلی کوفی (-151 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

محمد بن مارد تمیمی، داماد محمد بن مسلم، که از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است. حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حسن روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مبشر. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و شیخ طوسی به اسناد خویش از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مثنی بن قاسم حضر می. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند. ط. تهران (در «الاصول الستة عشر»).

الحديث، کتاب

محمد بن مرزم ساباطی، از اصحاب امام باقر و امام صادق (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو عیسی محمد بن مروان وراق. ابن داود به نقل از نجاشی از او یاد می کند اما در نسخ موجوده رجال نجاشی یادی از این شخص دیده نشد.

الحديث، کتاب

محمد بن مروان جلاب، از اصحاب امام الهادی (علیه السلام). در «الرجال الکبیر» به نقل از نجاشی از او یاد شده اما در نسخه های رجال نجاشی یاد او دیده نشد.

الحديث، کتاب

محمد بن مروان حناط مدنی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو یحیی محمد بن مروان ذهلی کوفی (-161 ق). مذکور در رجال نجاشی. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مسعود طائی کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مسلمة کوفی. علی بن حسن طاطری آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

محمد بن مصبح بن صباح کوفی. موسی بن جعفر بغدادی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از بغدادی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن معروف خزاز هلالی. عبد الله بن محمد بن خالد طیالسی آن را از مؤلف و نجاشی به 3 واسطه از طیالسی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن منصور بن یونس بن بزرگ کوفی.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن میسر بن عبد العزیز نخعی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن هشام خثعمی، راوی از کرام و علاء بن رزین و جز آنان. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

محمد بن هشام بن عروه تمیمی کوفی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی بن سلیمان (یا سلمان) خثعمی کوفی. نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی صیرفی. محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و شیخ طوسی به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

محمد بن یحیی معیشی (یا معینی یا مغیشی) کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از «طبقات الشیعة» سعد اشعری.

الحديث، کتاب

محمد بن یوسف صنعانی، راوی از امام صادق

(علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند که آخر آنان حماد بن عیسی است.

الحديث، کتاب

مرازم بن حکیم ازدی مدائنی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند که آخر آنان علی بن حدید است.

الحديث، کتاب

مرزبان بن عمران بن عبد الله بن سعد اشعری قمی، راوی از امام رضا (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

مروان بن قیس دینوری قرشی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مسعده بن صدقه عبیدی بصری. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مسعده بن فرج ربعی. نجاشی و شیخ به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند، که واسطه آخر هارون بن مسلم است.

الحديث، کتاب

مسعده بن یسع بصری. هارون بن مسلم آن را از مؤلف و شیخ طوسی و نجاشی به اسناد خویش از هارون روایت می کنند.

الحديث، کتاب

مسعودی. در باب القاب فهرست شیخ به همین صورت آمده است.

الحديث، کتاب

مسکین بن حکم بن مسکین کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از سعد اشعری.

الحديث، کتاب

مصعب بن سلام (یا سالم) کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مصعب بن یزید انصاری. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مطلب بن زیاد زهری قرشی مدنی، راوی از امام صادق (علیه السلام). محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش از برقی روایت می کنند.

الحديث، کتاب

معاویه بن عثمان. ایوب نوح از صفوان بن یحیی و او از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

معاویه بن عمار دهنی کوفی (-175 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست ابن ندیم.

الحديث، کتاب

معاویه بن میسره بن شریح بن حرث کنندی، راوی از امام صادق (علیه السلام). ابن عمیر و دیگران از او روایت کرده اند. مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب بن جبلة. شیخ در فهرست از گروهی از ابو الفضل از حمید از عبید الله بن احمد بن نهیک از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب بن فضال. سلسله روایت مثل سابق.

الحديث، کتاب

معاویه بن وهب میثمی. سلسله روایت مثل دو عنوان بالا.

الحديث، کتاب

معلی بن خنیس مولای امام صادق (علیه السلام). معلی بن عثمان بن احوال آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت میکنند. شاید این عنوان با «نوروزیّه» - که خواهد آمد - یکی باشد.

الحديث، کتاب

معلی بن موسی کندی کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معلی بن عثمان (یا ابن زید) احوال کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

معمر بن یحیی بن بسام (یا مسافر)، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). ثعلبه بن میمون آن را از مؤلف و شیخ و نجاشی به اسناد خویش از ثعلبه روایت می کنند.

الحديث، کتاب

ابو جمیل مفضل بن صالح اسدی نخاس، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند که واسطه آخر حسن بن علی بن فضال است.

الحديث، کتاب

مقاتل بن مقاتل بن قیاما بلخی از اصحاب امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

مندل بن علی عتری (یا عنزی) (-279 ق).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منذر بن جفیر (یا جفیر) بن حکیم عبدی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن ابی الاسود لیثی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن محمد بن عبد الله خزاعي، برادر سلمه، راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

منصور بن یونس بن بزرگ کوفی، راوی از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه - که آخر آنان عیسی بن هشام است - آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن ابراهیم مروزی، که از امام کاظم (عليه السلام) استماع نموده است. نجاشی به 4 واسطه - که آخر آنان محمد بن خلف بن عبد السلام است - آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن ابی حبيب کوفی. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن اکیل نمیری کوفی، راوی از امام صادق (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن برید بن معاویه بجلی کوفی، برادر قاسم بن برید. صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از صفوان روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن بکر واسطی، راوی از امام صادق و امام کاظم (عليه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف

روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن جعفر بن وهب بغدادی. شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن رنجویه ارمنی. بیشتر آن را از عبد الله بن حکم روایت کرده و نجاشی آن را به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن سابق کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 4 واسطه-که آخر آنان حسن بن علی شعیری لؤلؤی است-آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

موسی بن سعدان حناط کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحديث، کتاب

موسی بن سلمه کوفی. وی آن را از امام رضا(علیه السلام) روایت کرده و نجاشی به 3 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمر بن بزيع کوفی مولای منصور.

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمر بن یزید صیقل. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

موسی بن عمیر هذلی، راوی از امام صادق(علیه السلام).

نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو نصر مهران بن محمد سکونی. ابن ابی عمیر آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی به نقل از ابن بطه.

الحديث، کتاب

ناصر بن قبال کوفی. نجاشی و شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند که آخر آنان جعفر بن بشیر است.

الحديث، کتاب

نشیط بن صالح بن لفافه از اصحاب امام کاظم (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه - که آخر آنان محمد بن خالد برقی است - آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

نصر بن قابوس لخمی، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو یقظان نوح بن حکم کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

وزیره بن محمد غسانی. وی آن را در 190 ق از امام رضا (علیه السلام)، نواده اش وزیره بن محمد بن وزیره از او و ابو الحسن جندی در 325 ق از وزیره و نجاشی از او روایت کرده است.

الحديث، کتاب

ابو العباس ولید بن صبیح کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به 7 واسطه - که آخر آنان عباس بن ولید فرزند مؤلف است - آن را از وی روایت می کند.

الحديث، کتاب

ولید بن علاء رصافی کوفی عجلی. ابن ابی عمیر و حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از آنان روایت می کنند.

الحديث، کتاب

وهب بن عبد ربّه اسدی، راوی از امام باقر و امام

صادق(علیه السلام).نجاشی به 5 واسطه-که آخر آنان حسن بن محبوب است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو البختری وهب بن وهب بن عبد الله بن زعمه، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی و شیخ به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

وهیب بن حفص نخاس، راوی از امام صادق(علیه السلام) و امام کاظم(علیه السلام).شیخ طوسی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

وهیب بن خالد بصری، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن جهم بن ثویر بن ابی فاخته کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).محمد بن خالد برقی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از برقی روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن حمزه غنوی صیرفی کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی آن را به 5 واسطه از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

هارون بن خارجه کوفی، راوی از امام صادق(علیه السلام).نجاشی و شیخ آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

هارون بن عیسی.ابن بطه کتاب او را روایت کرده و می نویسد که وی از امام صادق(علیه السلام)روایت می کند.

الحديث، کتاب

هاشم بن ابراهیم عباسی مشرقی، از اصحاب امام رضا(علیه السلام).نجاشی به 7 واسطه-که آخر آنان یونس بن عبد الرحمن است-آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو سعید هاشم بن حیان مکاری، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

هاشم بن مثنی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام).

ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

هشام بن سالم جوالمقی، راوی از امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

هیثم بن ابی مسروق عبد الله نهدي کوفی. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو کهمش هیثم بن عبد الله کوفی. مذکور در رجال نجاشی به نقل از «طبقات الشیعة» سعد بن عبد الله اشعری.

الحديث، کتاب

هیثم بن عبد الله رمانی کوفی، راوی از امام کاظم و امام رضا (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحديث، کتاب

هیثم بن عروة تمیمی کوفی، راوی از امام صادق (علیه السلام). صفوان بن یحیی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

هیشم بن محمد ثمالی کوفی. نجاشی به 4 واسطه - که آخر آنان ابراهیم بن سلیمان است - آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

هیشم بن واقد جزری، راوی از امام صادق (علیه السلام).

محمد بن سنان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

یاسین ضریر زیات بصری. راوی از امام کاظم (علیه السلام). نجاشی آن را به 4 واسطه - که آخر آنان محمد بن عیسی بن عبید است، از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

ابو البلاد یحیی بن ابراهیم. یحیی بن زکریا لؤلؤی آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن ابی العلاء رازی - چنانکه در فهرست شیخ است - یا یحیی بن علاء بجلی رازی - به روایت نجاشی - نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن حجاج کرخی بغدادی، راوی از امام صادق (علیه السلام). نجاشی آن را به 5 واسطه از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن خلف وابشی همدانی کوفی. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن زکریا لؤلؤی. شیخ طوسی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن سالم فراء کوفی زیدی. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن عبد الحمید حمانی. نجاشی به 5 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن عبد الرحمن ازرق کوفی، از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). نجاشی و شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از مؤلف روایت می کنند.

الحديث، کتاب

یحیی بن علاء بجللی رازی. در کتاب یحیی بن ابی العلاء گذشت.

الحديث، کتاب

یحیی بن عمران بن علی بن ابی شعبه حلبی از اصحاب امام صادق و امام کاظم (علیه السلام). ابن ابی عمیر آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از ابن ابی عمیر روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی لحام کوفی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام).

حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از او روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن محمد بن علیم کلبی، از اصحاب امام صادق (علیه السلام). شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن هاشم. نجاشی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، کتاب

یحیی بن یحیی حنفی. نجاشی به 5 و شیخ طوسی به 6 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحديث، كتاب

ابو خالد يزيد قماط عجلي. صفوان بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از صفوان روايت می کند.

الحديث، كتاب

يزيد بن اسحاق بن ابي السخف غنوي. نجاشي به 4 واسطه آن را از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

يزيد بن خليفه حارثي، راوي از امام صادق (عليه السلام).

نجاشي به 7 واسطه آن را از مؤلف روايت می کند.

الحديث، كتاب

يعقوب سراج كوفي. حسن بن محبوب آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از حسن روايت می کند.

الحديث، كتاب

ابو محمد يعقوب بن شعيب بن ميثم بن يحيى تمار. ابن ابي عمير آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از او روايت می کند.

الحديث، كتاب

يوسف بن ثابت بن ابي سعدة كوفي، از اصحاب امام صادق (عليه السلام). ثعلبه بن ميمون آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از ثعلبه روايت می کند.

الحديث، كتاب

يوسف بن حماد قيراط كوفي. مذکور در رجال نجاشي.

الحديث، كتاب

يوسف بن عقيل بجلي كوفي. نجاشي انتساب كتاب را از قميين نقل کرده و خود آن را از محمد بن قيس می داند و اسناد روايت آن را به محمد بن خالد برقي می رساند.

الحديث، كتاب

يوسف بن يعقوب جعفي كوفي. زكريا بن يحيى آن را از مؤلف و نجاشي به اسناد خویش از زكريا روايت می کند.

الحديث، كتاب

یونس بن ظبیان. شیخ طوسی به 4 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حدیث آدم (و ولده)، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی نسابه (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث ابن الحر، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن سلیمان نهمی خزّاز کوفی.

حمید بن زیاد (-310 ق) آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از حمید روایت می کند.

حدیث الاربعین فی امور الدین، کتاب

امام نجم الدین ابو نعمان بشیر بن حامد بن سلیمان جعفری تبریزی (-646 ق). مذکور در کشف الظنون.

حدیث الازارقه، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی (-157 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث الایام

فارسی، احادیث اختیارات ایام، از علی اکبر برهان. ط. کربلا.

حدیث باخمرا، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی ازدی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث بیس و اخوته

ابو المنذر هشام کلبی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حدیث الجائلیق، کتاب

ابو عبد الله سلمان فارسی (-ح 34 ق). ابو وقاص و ابو عمره زادن فارسی آن را از سلمان روایت کرده اند. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از ابو وقاص و نیز از طریق شیخ مفید از زادن روایت

می کند.

الحديث الحسن في التسامح في ادله السنن

اردو، از محمد حسین بن بنده حسین نقوی لکهنوی (-1325 ق). ط. هند.

حديث ذات القلائل

ابو الجوائز حسن بن علی بن محمد بن باری کاتب (سده 5 ق)، تاریخ روایت: 458 ق. خ. موجود.

حديث الرايه، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده سبعی همدانی زیدی جارودی (-333 ق).

نجاشی و شیخ طوسی به یک واسطه آن را از مؤلف روایت می کنند.

حديث الرجعه، کتاب

فضل بن شاذان بن خلیل نیشابوری (-260 ق)، از اصحاب امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. نجاشی به 4 واسطه - که آخر آنان علی بن محمد بن قتیبه نیشابوری است - آن را از مؤلف روایت می کند.

حديث الرضا (عليه السلام) مع المأمون

در دلالت آیه وَ أَنْفُسَنَا، از عبد الحسین بن سید علی حسینی آل کمونه بروجردی (-1336 ق). خ.

مرعشی قم.

حديث روستقباد (-رستم گواذ)، کتاب

ابو مخنف لوط بن یحیی (-157 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حديث الشوری، کتاب

ابو المقدم عمرو بن میمون، که از جابر جعفی و او از امام باقر (علیه السلام) روایت کرده است. شیخ طوسی به اسناد خویش آن را از جابر روایت کرده است.

در موضوع حدیث شوری در حرف شین هم عناوینی خواهد آمد.

حديث الشيعه، کتاب

ابو علی محمد بن احمد بن جنید اسکافی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حدیث الغدير

از اجزاء کتاب «عبقات الانوار» است.

حدیث الکساء

فارسی، از سید شهاب الدین مرعشی حسینی (-1411 ق). ط، 1356 ق.

حدیث مع الدعاء

محمد علی هبه الدین شهرستانی. مناظره دینی است با مبلغ پروتستان. ط. بغداد، 1329 ق.

حدیث الولایه، کتاب

ابو العباس احمد بن محمد بن سعید بن عقده (-333 ق). در تصانیف علی ابن طاوس به همین نام و در رجال نجاشی کتاب الولایه آمده است.

حدیث یعقوب بن جعفر بن سلیمان، کتاب

ابو احمد عبد العزیز بن یحیی بن احمد جلودی (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحدیثین المختلفین، کتاب

احمد بن عبد الواحد معروف به ابن عبدون و ابن حاشر (-423 ق) از مشایخ نجاشی و شیخ طوسی. مذکور در رجال نجاشی.

الحدیثین المختلفین، کتاب

ابو الحسن محمد بن احمد بن داود بن علی قمی (-368 ق). مذکور در رجال نجاشی. وی به واسطه چند تن از مشایخ خویش کتاب را از مؤلف روایت می کند.

الحدیده الحسینیه فی قطع لسان اعوان الامویة

صالح بن محمد محسن بن نظام الدین قرشی ساوجی معاصر شاه سلطان حسین صفوی.

ترجمه فارسی کتاب که آن هم از مؤلف است «المقمعه الحسینیه» نام دارد.

حدیده محماه

فارسی، ردّ بابیه، از ناظم الشریعه همدانی.

مختصر آن «احسن الحدیث» نام دارد که آن هم از مؤلف است.

الحدیقه

محمد ابراهیم بن حیدر سبزواری، از متأخرین.

کشکول گونه ای است در موضوعات متفرقه. خ.

موجود.

-الحمد لله الذی شید بروج الاسلام و اقام بنیانه...

الحدیقه- حاشیه الروضه البهیة

الحدیقه

در علم قافیه، از محمد نجف کرمانی مشهدی (-1292 ق). مذکور در مطلع الشمس.

حدیقه الاحباب

فارسی، اخبار ائمه (علیه السلام)، از حسین بن فتح الله اهری. ط. نجف، 1358 ق.

حدیقه الاخبار (فی ترجمه الاخبار و الاشرار)

حسن بن احمد احسائی.

الحدیقه الاخلاقیة

شیخ بهاء الدین محمد بن حسین عاملی شیخ بهائی (-1030 ق). از اجزاء «حدائق الصالحین» فی شرح صحیفه سید الساجدین است. شرح دعاء بیستم در مکارم اخلاق.

حدیقه الادباء

شیخ منیر عسیران (معاصر)، مؤلف «تعديل الميزان».

حدیقه الازهار (فی تلخیص البحار)

محمد بن عبد النبي نیشابوری اخباری (-1232 ق).

حَدِيقَةُ الْاِزْهَارِ (كَشْكُولُ فِي كَافِهِ اللَّطَائِفُ وَ

التَّوَارِيخُ وَ الْاِخْبَارُ)

محمود بن حسن معروف به پدر کرمانشاهی (-1360 ق). خ. دیده شده.

حَدِيقَةُ الْاِفْرَاحِ لِاِزَاحِهِ الْاِتْرَاحِ

احمد بن محمد بن علی بن ابراهیم همدانی شیروانی یمانی (-1250 ق)، در شرح احوال ادباء معاصر مؤلف، مرتب بر 6 باب. ط. کلکته.

حَدِيقَةُ الْاِقَالِیْمِ

فارسی، تاریخ، از مرتضی حسین. ط. لکهنو، 1879 م.

حَدِيقَةُ اِمَانِ اللّٰهِی

فارسی، تذکره شعراء کردستان، از عبد الله رونق، که به نام امان الله خان والی کردستان تألیف کرده.

حَدِيقَةُ الْاِنْصَافِ

فارسی، عرفان، از عبد الکریم بن محمود سرمست روحی، تألیف: ح 1305 ق. ط. تهران، 1307 ق.

حَدِيقَةُ الْاِنْظَارِ - حَدِيقَةُ النَّظَارِ

حَدِيقَةُ الْاِنْوَارِ

در حل شبهه ابن کمونه، از حسین بن صدر الدین آستاری.

حَدِيقَةُ الْاِنْوَارِ ---

ص: 426

حدیقه البساتین (فی شرح القوانین) - حاشیه

الحدیقه

محمد علی قراچه داغی. ط. (در هامش قوانین الاصول).

الحدیقه البهیة (فی نسب الساده الاعرجیه)

جعفر بن محمد بن جعفر اعرجی. مذکور در آغاز «مناهل الضرب» مؤلف.

الحدیقه الثالثه - حدائق السالکین

الحدیقه الجعفریه

در جبر و تقویض، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حدیقه الحقیقه و شریعه الطریقه - فخری نامه

فارسی، مثنوی، از ابوالمجد مجدود بن آدم سنائی (-525 ق)، تاریخ پایان یافتن منظومه: 525 ق:

پانصد و بیست و چهار رفته ز عام

پانصد و بیست و پنج گشت تمام

ط. مکرر در ایران و هند.

حدیقه الحکمه

شرح 40 حدیث نبوی (صلی الله علیه و آله)، از امام المنصور بالله حمزه بن سلیمان (-614 ق). خ. دیده شده.

حدیقه الداعی

ادعیه، از محمد نصیر بارفروشی. مذکور در «جنه الساعی» مؤلف.

حدیقه الزاهدین

ناشناخته. نسخه آن در تبریز موجود بوده.

حدیقه السعداء

ترکی، از محمد بن سلیمان فضولی بغدادی، ترجمه ای است از «روضه الشهداء» ملا حسین کاشفی. خ. آستان قدس، ش 1672 (1005 ق)

و 2 نسخه دیگر. ط. بولاق، 1271 ق.

الحدیقه السلطانیه فی المسائل الایمانیه

فارسی، کلام و فقه، از سید حسین بن دلدار علی نقوی لکهنوی (-1273 ق)، مرتب بر 2 مقصد که به نام سلطان محمد امجد علیشاه تألیف کرده.

ط. لکهنو، 1269 ق (باب چهارم از مقصد اول)، هند، 1315 ق.

الحدیقه السلیمانیه

محمد صالح بن عبد الواسع حسینی خاتون آبادی (-1126 ق). به نام شاه سلیمان صفوی تألیف کرده. مذکور در روضات الجنات.

حدیقه السیاحه

زین العابدین بن اسکندر مست علی شاه شیروانی (1194 ق-). مذکور در «بستان السیاحه» مؤلف.

حدیقه الشعراء

فارسی، از علی شاه اسرار تبریزی (1265 ق-).

از مآخذ دانشمندان آذربایجان.

حدیقه الشعراء - بهجه الشعراء

فارسی از حاج کاظم تاجر تبریزی (-1315 ق)، ظاهراً این عنوان با کتاب سابق تألیف اسرار یکی است و حاج کاظم در تألیف آن شرکت داشته است.

حدیقه الشعراء

فارسی، از احمد بن ابی الحسن (سده 13 ق). خ.

موجود.

حدیقه الشیعه

فارسی، در اثبات نبوت خاصه و امامت، از احمد بن محمد مقدس اردبیلی ((-993 ق). ط.

تهران، مکرر. خ. آستان قدس، ش 9471 (1133 ق) و چند نسخه دیگر. قابل یادآوری است که اخیراً انتساب این کتاب به مقدس اردبیلی مورد تردید قرار گرفته و از معزّ الدین اردستانی دانسته شده است. «حدیقه الشیعه» مورد تحریف و اضافات هم قرار گرفته است و

به چند نام عرضه شده است.

حَدِيقَةُ الشَّيْبَةِ

فارسی، منظومه در مناقب و مصائب ائمه (علیه السلام)، ناشناخته. ط. تهران، 1271 ق.

حَدِيقَةُ الشَّيْبَةِ

فارسی، مواعظ، از محمد حسن بن صفر علی بار فروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران.

حَدِيقَةُ الشَّيْبَةِ (فِي اثْبَاتِ حَقِيْقَةِ مَذْهَبِ الْجَعْفَرِيَّةِ)

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (1283 ق-). ط.

حَدِيقَةُ الصَّالِحِيْنَ (فِي تَرَاجِمِ السَّادَةِ الْعَبْدِ)

(الوهابيين)

محمد علی بن باقر بن محمد علی قاضی طباطبائی، آغاز تألیف: 1356 ق.

حَدِيقَةُ الصَّالِحِيْنَ - حَدَائِقُ الصَّالِحِيْنَ

الحدیقه الصومیه

از اجزاء حدایق الصالحین شیخ بهائی. شرح دعاء ماه رمضان از صحیفه سجادیه.

حَدِيقَةُ الطَّلَابِ

منظومه در صرف، از محمد بن عبد الوهاب آل داود همدانی (-1303 ق). خ. آستان قدس، ش 6633.

-الحمد لله الذي اعطاني

صيانه اللسان عن الحان

حَدِيقَةُ الْعَابِدِيْنَ

فارسی، ادعیه، از نظر علی بن اسماعیل شریف کرمانی (-1348 ق).

حَدِيقَةُ الْعَارِفِيْنَ

عرفان، از محمد حسن بن صفر علی بارفروشی معروف به شیخ کبیر (-1345 ق). ط. تهران، 1323 ق (ترجمه فارسی در هوامش).

حدیقه العاشقین

دیوان محمد طاهر عامل الدین کاتب تقی خان رشید الملک امیر تومان، تالیف: 1323 ق. خ.

آستانه قم.

حدیقه العالم

مرتضی حسین الله یاربلمگرامی. ط. هند.

حدیقه العالم

فارسی، تاریخ قطبشاهیة حیدرآباد و آصفیه، از میر عالم نواب ابو القاسم بن رضی الدین جزائری موسوی شوشتری هندی (-1316 ق). ط.

حیدرآباد دکن، 1309 و 1319 ق؛ هند، 1877 و 1882 م. (جلد اول).

حدیقه الفضلاء و روضه الشعراء

جمال الدین محمد بن حسین بن مرتضی یزدی حائری، مؤلف اخبار الاوائل.

حدیقه الفلاح

فارسی، عقاید و سلوک، از علی بن محمد سلیم مازندرانی، تالیف: 1280-1283 ق، به نام ناصر الدین شاه، مرتب بر مقدمه، 5 حدیقه و خاتمه.

-ستایش و ثنای بی انباز و سپاس بی قیاس فزون از حد و انداز

حدیقه القلوب

فارسی، مثنوی، از علی اکبر ساری شیرازی سده 13 ق. خ. دیده شده (ضمن کلیات شاعر).

-این بسم آله کت بیان است

رحمن و رحیم غیب دان است.

حدیقه ماتم

اردو، مراثی، از مولوی رضا صاحب هندی. ط.

الحديقه المبهجه

از اجزاء ششگانه كشكول محمد على بن ابى القاسم اردوبادى (1312 ق-).

ص: 428

حَدِيقَةُ الْمُتَقِينَ لِعَمَلِ الْمُقَلِّدِينَ

سید ابو القاسم بن محمد رضا علامه تبریزی (-1361 ق). مؤلف آن را مختصر ساخته، «قوت لا یموت» نامیده است که در 1323 ق طبع شده.

حَدِيقَةُ الْمُتَقِينَ فِي مَعْرِفَةِ أَحْكَامِ الدِّينِ لَارْتِقَاءِ

معارض الیقین

فارسی، رساله عملیه، از محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی (-1070 ق)، در یک مقدمه و 5 باب، تألیف: 1064 ق. ط. هند، 1265 ق. خ. آستان قدس، ش 14537 (1183 ق) و چند نسخه دیگر.

حَدِيقَةُ الْمُخْلِصِينَ فِي أُصُولِ الدِّينِ

فارسی، از محمد باقر بن محمد شفیع طبسی گیلکی، تألیف: 1118-1120 ق، به نام شاه سلطان حسین صفوی، مرتب بر مقدمه، 7 باب و خاتمه. خ. روضاتی اصفهان.

-شکر و سپاس و حمدی که قسطاس خواص سنجیدن آن نگراید.

حَدِيقَةُ الْمَدَائِحِ

فارسی، تذکره شعراء، از اختیار بن شهاب الدین ترشیزی؛ تألیف: 1252 ق به نام غلام حسین خان سپهدار کرجی. خ. موجود.

حَدِيقَةُ الْمُؤْمِنِينَ

شرح صغیر المختصر النافع، از سید علی طباطبائی صاحب «ریاض المسائل» (شرح کبیر). خ. موجود.

حَدِيقَةُ النَّاضِرِ وَ نَزْهِهِ الْخَوَاطِرِ

در فضائل پیامبر (صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیه السلام)، از احمد بن دراج. از آن در «فضائل السادات» نقل شده.

الْحَدِيقَةُ النَّاضِرَةُ وَ الْحَدِيقَةُ النَّاضِرَةُ ---

ص: 429

حد و النعل بالنعل

ابو محمد فضل بن شاذان بن خلیل ازدی نیشابوری (-بین 254 و 260 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حد و النعل بالنعل

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی. نجاشی آن را از مؤلف روایت می کند.

حراب البسوس

محمد بن اسحاق مطلبی (-151 ق) صاحب «کتاب المغازی». شرح جنگهای بین بکر و تغلب، فرزندان وائل بن قاسط.

حرب قندهار و ایران

فارسی، از قادر تونی. مذکور در تذکره صبح گلشن.

حربه حیدری، مثنوی

فارسی، مثنوی، از کرم. تاریخ نظم: 1135 ق.

مذکور در تاریخ ادبیات اته.

الحره، کتاب

ابو معشر مدنی، در وقایع مدینه در سال دوم سلطنت یزید. داود بن محمد بن ابی معشر آن را به وسیله پدر از جد خویش روایت کرده است.

مذکور در رجال نجاشی.

الحره، کتاب

ابو عبد الله محمد بن زکریا بن دینار غلابی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حز الامان من فتن الزمان

فارسی، در علم حروف و اسرار آن، از صفی الدین علی بن حسین بیهقی کاشفی (-939 ق)، معاصر شاه طهماسب. در 5 مقاله و هر مقاله در 5 باب. خ. آستان قدس، ش 13166 (1259 ق) و چند نسخه دیگر. ط. هند.

-الحمد لله الذي انزل الكتاب مشتملا على غرائب...

حز امير المؤمنين علي بن ابي طالب (عليه السلام)

مذکور در کشف الظنون. ظاهراً منظور او دعاء صباح است.

حز الحواس عن وسوسه الخناس

محمد بن عبد النبی اخباری نیشابوری (-1232 ق). در آخر آن اختلافات میان اصولیان و اخباریان-در 39 فرقه-را بیان کرده است. خ. دیده شده.

حز العابدین و سلاح المؤمنین

فارسی، در تعقیبات، از نظر علی بن اسماعیل واعظ کرمانی (-1348 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحرز المئین

اردو، ادعیه و احراز. ط. حیدرآباد.

حز المصائب

اردو، ترجمه دعاء السباسب، از فیاض حسین ایوبی هندی. ط. هند.

حز معلول فی ترجمه دعاء المشلول

اردو، از فیاض حسین. ط. هند.

حز المؤمنین

ادعیه و احراز، از سید حسن بن حسین فانی یزدی اصفهانی (-1338 ق). ط.

حز المؤمنین

ناشناخته، ادعیه در 5 باب.

حز النجات (فی نظم الواجبات) - ما لا بد منه فی

مذهب الامامیه

فارسی، منظومه، از حسن بن سلیمان سلیمی تونی (-854 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 7136 (877 ق).

-تبارک خالق بیچون تعالی ربنا الاعلی

حکیم و عادل و عالم قدیم و فرد بی همتا

الحرز الیمانی-الدعاء السیفی

منسوب به امیر المؤمنین (علیه السلام)، تدوین از میرزا محمد اخباری (-1232 ق).

حرفه الفؤاد

ناشناخته. از آن در «راحه الروح» نهاوندی نقل شده.

الحركة، رساله

ابو طالب بن عبد الله جیلانی اصفهانی (-1127 ق) پدر شیخ علی حزین. حزین رساله پدر را شرح کرده است.

الحركة و التحقيق فیها

ابو القاسم بن میرزا بیک معروف به میرفندرسکی، در 5 فصل. خ. حسینیه شوشتریهای نجف.

-الحمد لله رب العالمین...فانی ارید فی مقالتی هذه ان ابین امر الحركة و صورتها

الحركة الجوهریه ---

ص: 431

قاجار. مذکور در «فردوس التواریخ».

حرمة شرب التتن

خلیل بن غازی قزوینی (-1089 ق). مؤلف آن را نزد شیخ بهائی و میرداماد قراءت کرده است.

مذکور در «روضات الجنات».

حرمة شرب التتن

داود بن حسن جزائری، معاصر حرّ عاملی.

مذکور در «لؤلؤة البحرين».

حرمة شرب التتن (و التباک)

عبد الکریم شیرازی. مذکور در طیف الخیال.

حرمة شرب التتن

زین الدین علی بن سلیمان ام الحدیث بحرانی (-1064 ق). مذکور در «روضات الجنات».

حرمة شرب التتن

علی نقی بن محمد هاشم کمره ای (-1060 ق).

مذکور در ریاض العلماء.

حرمة شرب التتن

عماد مازندرانی گلباری. نیز مذکور در ریاض العلماء.

حرمة شرب التتن

فخر الدین محمد بن علی طریحی (-1085 ق).

در «دار السلام» از آن نقل شده.

حرمة شرب التتن

محمد بن حسن حرّ عاملی (-1104 ق). مذکور در روضات الجنات.

حرمة شرب التتن

نصر الله بن حسين موسوی حائری شهید (- پس از 1153 ق). مذکور در روضات الجنات.

حرمة شرب الخمر

ابو الحسن بن ابراهیم لکهنوی. فرزندش سید علی نقی از آن یاد کرده است.

حرمة شرب خمر

فارسی، از آقا حسین بن جمال الدین محمد خوانساری (- 1099 ق). هبه الدین شهرستانی نسخه آن را دیده بوده است.

حرمة شرب الخمر ---

ص: 432

حروب امیر المؤمنین (علیه السلام)

ابو زید عماره بن زید خیوانی همدانی. مذکور در رجال نجاشی.

حروب الاوس و الخزرج

ابو عبد الله محمد بن خالد برقی، از اصحاب امام کاظم، امام رضا و امام جواد علیهم السلام. مذکور در رجال نجاشی.

حروب الاوس و الخزرج

ابو عبد الله محمد بن عمر واقدی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

حروب الاوس و الخزرج

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی نسابه (-206 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحرور، کتاب

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در فهرست شیخ به نقل از ابن عبدون.

الحروف، کتاب

ابو الحسن علی بن مهزیار اهوازی، وکیل امام رضا، امام جواد و امام هادی علیهم السلام. مذکور در رجال نجاشی با تعبیر حروف القرآن.

الحروف، کتاب

ابو نصر محمد بن احمد بن طرخان فارابی (-339 ق). قفطی از آن با نام تعلیق کتاب الحروف یاد می کند.

الحروف، رساله فی

فارسی، از ابو علی ابن سینا، ترجمه پرویز ناتل خانلری. ط. تهران، 1333 ش.

الحروف المعجم

نحو، از تقی الدین حسن بن علی بن داود حلّی (647 ق-). مذکور در رجال مؤلف.

الحریه و الجبریه

محمد علی هبه الدین شهرستانی (معاصر).

مذکور در فهرست تألیفات او.

الحزن و منشأه و علاجه

ابو علی ابن سینا (-428 ق).خ. دیده شده.

حزن اختر

فارسی، مثنوی از سلطان محمد واجد علی شاه بن سلطان محمد امجد علی شاه هندی.ط.

حزن الشیعه

فارسی، منظومه از نظر علی واعظ کرمانی (-1348 ق)، در بیان قضیه قتل گروهی از ایرانیان در کربلا در 1318 ق.

حزن المتقین

فارسی، مصائب، از میرزا محمد ملک الکتاب شیرازی.ط. بمبئی.

حزن المؤمنین (فی مراثی آل ختم المرسلین)

فارسی، از محمد علی بن موسی بن جعفر کاظمی اسدی، تألیف: 1255 ق، به نام سلطان امجد علی شاه.خ. آستان قدس، 13748(1295 ق).

الحساب، منظومه فی

محمد ابراهیم سبزواری (1291 ق-). تاریخ نظم: 1324 ق. ناظم در همان سال شرحی نیز بر آن نگاشته است.

الحساب، کتاب

ابو القاسم علی بن محمد کاشانی. در «عیون الحساب» محمد باقر یزدی از آن نقل شده.

حساب، مثنوی در

فارسی، از ابو القاسم بن محمود موسوی خوانساری (معاصر).

الحساب، کتاب

ابو المعالی بن محمد ابراهیم کلباسی (-1315 ق). مذکور در «البدر التمام». از فرزند مؤلف.

الحساب، کتاب

مهدب الدین احمد بن عبد الرضا، تألیف: 1081 ق، در حیدرآباد هند.

الحساب، کتاب

مولوی اصغر حسین ہندی. ط. ہند.

حساب

فارسی، از جعفر خان بن محمد تقی خان مشیر الدولہ (-1279 ق)، تألیف: 1262 ق به نام محمد شاہ قاجار. مرتب بر مقدمہ، 3 باب و خاتمہ. خ. مجلس تہران. ط. تہران.

- حمد و سپاس بی قیاس شایستہ واحدیست معبود.

الحساب، کتاب

غیاث الدین جمشید بن مسعود بن محمود کاشانی (-841 ق). خ. مسجد مرجان بغداد (معلوم نیست کہ با «مفتاح الحساب» مؤلف یکی است یا غیر آن است).

الحساب، کتاب

نظام الدین حسن بن محمد بن حسین قمی نیشابوری (سدہ 9 ق). خ. موجود.

الحساب، کتاب

حسین بن محمد علی قاری بہشتی، معاصر شاہ اسماعیل صفوی. منقول از صاحب ریاض.

الحساب، کتاب

محمد حسین بن محمد علی مرعشی (-1315 ق). خ. دیدہ شدہ.

حساب

فارسی، مثنوی، از خاوری. خ. موزہ بریتانیا؛ آستان قدس، ضمیمہ ش 7674.

- بہ نام کردگار فرد بی زوج

کہ دایم بحر لطفش می زند موج

الحساب، کتاب

خیر الدین عاملی از دودمان شہید اول. صاحب ریاض نسخہ آن را در سیستان دیدہ بودہ است.

الحساب

میر صالح بن حبیب اللہ مدرس طباطبائی زواری یزدی، تألیف: 1049 ق، در اکبرآباد ہند.خ.

موجود.

الحساب، کتاب

ملا عبد الواسع.خ. مسجد مرجان.

الحساب

بخط عبد اللہ بن حسن حسینی از سادات آل ابی جبل. مؤرخ 965 ق و 978 ق (2 عنوان).

الحساب، کتاب

علی بن ابی طالب حسینی ہمدانی (سدہ 14 ق).

حساب، مثنوی در ---

ص: 434

الحساب، کتاب

ناصر بن ابراهیم بویهی احسائی (-853 ق).

مذکور در «امل الآمل».

الحساب، کتاب

نصر الله فارسی مشهدی (-1291 ق). مذکور در «فردوس التواریخ».

حساب

فارسی، منسوب به خواجه نصیر الدین طوسی.

خ. ملک تهران.

- حمد بی حد مر احدی را که به مقتضای حکمت کامله ازلی

حساب (128)

فارسی، از سید حسین بن محمد تقی مستوفی شریفی فهیم السلطان (1308 ق-). خ. مرعشی قم. (128 عدد اسم مؤلف است).

الحساب، کتاب

ناشناخته، تألیف: 1119 ق. خ. مرعشی قم.

- اعلم ان الحساب مشتمل على اربع مراتب آحاد و عشرات و مآت و الوف.

الحساب، کتاب

ناشناخته، مؤلف از متأخرین بوده و نسخه مؤرخ 1270 ق آن دیده شده.

الحساب- الجبر و المقابله

حساب ابتدائی

فارسی، از مترجم همایون علی محمد فرهوشی.

ط. تهران.

حساب الامله

فارسی، از علامه محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (-1111 ق). خ. دیده شده.

حساب ترتیب سائر الكواكب السبعه

ابو القاسم علی بن قاسم شریف قصری. مذکور در «فرج المهموم» ابن طاوس.

حساب جدید

فارسی، از عبد الغفار اصفهانی نجم الدوله (-1326 ق). ط. تهران.

حساب جدید

فارسی، از عبد الکریم بوشهری. ط، 1327 ق.

حساب جدید

فارسی، از علی خان ناظم العلوم (-ح 1317 ق). ط.

حساب جدید

فارسی، از موسی خان بن محمود خان مفتاح الملک. ط. تهران، 1300 ق.

حساب الجمل و العقود

در آخر تقریرات شیخ حسن بن مهدی شاه عبد العظیمی شاگرد شیخ انصاری، مورخ 1262 ق نوشته شده و به فرزند مقرر (بدون ذکر نام) انتساب یافته است.

حساب الخطائین

میرزا مصطفی بن حسن بن باقر تبریزی (-1337 ق).

حساب الخطائین

نجیب الدین علی بن محمد بن مکی عاملی، شاگرد صاحب معالم.

حساب الدور

ابو حنیفه دینوری، مؤلف «اخبار الطوال»، مذکور در فهرست ابن ندیم.

حساب عقود الانامل

ابراهيم بن ابى الفتح زنجانى (-1350 ق).خ دیده شده.

-الحمد لله الذى حلّ عقد المشكلات للعباد.

حساب العقود

احمد حسينى يمنى.خ.شهيد مطهرى (1049 ق)،صدر (1024 ق).

ص:435

-بسم الله الرحمن الرحيم المَنَّان باللطف و الارشاد

حساب العقود

میرزا احمد گیلانی.خ. خوانساری نجف (1294 ق. بر پشت صحاح جوهری).

حساب العقود

مهذب الدين احمد بن عبد الرضا.خ. موجود.

حساب العقود

شيخ حسين گیلانی.در «حلّ العقود» از آن نقل شده.

حساب العقود

فارسی، از شرف الدين على بن شيخ حاجی معمائی یزدی (-830 یا 850 یا 858 ق).خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 12297 (1309 ق) و ش 5294 (زیر عنوان عقد انامل).

-بعد از حمد پروردگاری که اصناف الطاف.

حساب العقود

على بن خليل تهرانی (-1296 ق).خ. حسینیّه شوشتریهای نجف (ضمیمه «منیه المرید»).

حساب العقود

سید محمود رشتی.در «حلّ العقود» از آن نقل شده.

حساب العقود

محمد مهدی بن ابراهیم علوی سبزواری (-1350 ق).ط. بغداد (در مجله «لغه العرب»).

حساب مفصل

فارسی، از علی محمد مترجم همایون.ط. تهران.

حساب مقدماتی

فارسی، نیز از مترجم همایون.ط. تهران.

الحساب الهندي

ابو الفتح محمد بن علي بن عثمان كراچكي (-449 ق). مذکور در «خاتمه المستدرک».

الحسابيات، الكتب

ابو يوسف يعقوب بن اسحاق بن صباح كندی (-ح 260 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و «فرج المهموم» سید ابن طاوس.

حسام الاسلام و سهام الملام

فارسی، کلام، از دلدار علی بن محمد معین نقوی نصیرآبادی (-1235 ق). در رد باب ششم «تحفه اثنا عشری». ط. هند، 1215 ق.

حسام الشيعه

در امامت، از ابو القاسم بن محمد علی سدهی اصفهانی (-1339 ق). مذکور در دیباچه «لمعات الانوار» مؤلف.

الحساميه في القبله الاسلاميه، الرساله

فارسی، از حسن بن جعفر بن محمد رضا بن علی اکبر بن سید عبد الله جزائری (-1323 ق)، تألیف: 1311 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي جعل الكعبه البيت الحرام...

حسام الشيعه

فارسی، از محمد باقر بن محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق). مذکور در آخر «جامع الانوار» مؤلف.

الحسام الصارم (في نقض شرح ابن الناظم)

یاسین بن صلاح الدین بلادی بحرانی. مذکور در اجازة مؤرخ 1145 ق مؤلف برای نصر الله مدرس حائری.

الحسام المصقول (في نصره ابن عم الرسول صلى الله عليه وآله)

شیخ جعفر نقدی (معاصر). مذکور در «الانوار العلویة» مؤلف.

الحسام المطبوع من المعقول و المسموع

کلام، از سید محمد بن علی بن حیدر بن نجم الدین

موسوی عاملی معروف به سید محمد حیدر (-1139 ق). در «ایناس سلطان المؤمنین» از همین مؤلف به آن ارجاع شده است.

حسنا کتاب الله- مصحف ناطق

اردو، از سید محمد سبطين. ط.

الحسیه

فقه، از عبد الفتاح مؤلف «التبر المذاب».

الحسد، کتاب

مهذب الدین احمد بن عبد الرضا مؤلف «حساب العقود». خ. موجود.

حسره الفضلاء (فی تحقیق الجذر الاصم) - شبهه ابن

کمونہ

شمس الدین محمد بن احمد خفزی (-957 ق).

مرتب بر مقدمه و دو مقصد. خ. آستان قدس، ضمیمه ش 8.

الحسره الكامنه للزفرات (فی عدّه الهواشم الذین

اصیبوا بالغازیات)

حسین بن احمد بن حسن معروف به سید حسون براقی (-1332 ق)، مؤلف «الدره البهیة» در تاریخ کربلا که در آغاز آن از این کتاب یاد کرده است.

الحسنی، کتاب

ابو عبد الله جعفر بن محمد دوریستی، شاگرد شیخ مفید.

حسنا غالیه المهر (فی تفسیر سوره الدهر)

مفتی محمد عباس لکهنوی (-1306 ق). مذکور در «تجلیات».

حسن اتفاق

فارسی، از میرزا محسن تأثیر تبریزی اصفهانی (-1129 ق). خ. مجلس و شهید مطهری تهران.

-تفتست و فرشته بلبل او

مه تفته ز آتش گل او

حسن الاتفاق (فی تحقیق الصداق)

میرزا محمد بن عبد النبى اخبارى (-1232 ق).

مذکور در «روضات الجنات».

حسن الاعتقاد

فارسی، اصول دین، از محمد علی بن محمد کاظم شاهرودی (-1293 ق).خ. موجود.

حسن بدیع

تفسیر.خ. فیض آباد هند. مذکور در فهرست کتابخانه.

حسن التعریف

فقه، از قاضی سعد الدین ابو القاسم عبد العزیز بن تحریر بن عبد العزیز بن براج طرابلسی شاگرد شریف مرتضی و شیخ طوسی. مذکور در معالم ابن شهر آشوب.

حسن العاقبه (فی سعاده الخاتمه)

محمد هاشم بن محمد علی خراسانی (-1352 ق). «وسیله الامان» مؤلف که به فارسی است و چاپ شده برگرفته از این کتاب است.

حسن دل

فارسی، از فتاحی سیبک نیشابوری.

حسن گلوسوز

فارسی، مثنوی، از محمد حسن زلالی خوانساری (-1031 ق).خ. موجود.

-بسم الله الرحمن الرحيم

نص صحیح است و کلام قدیم

حسن گلوسوز

فارسی، مثنوی، از رشیدا عباسی، تاریخ نظم:

1040 ق.خ. موجود.

-کنم کوثر کده از شعله نوشی

لب تبخاله را الماس پوشی

حسن المآب

فارسی، هیأت جدید، از میرزا محمود خان کارپرداز سفارت ایران در بغداد، ط.

ص: 437

حسن مآل

فارسی، از کمال الدین حسین ضمیری اصفهانی (-973ق)، در معارضه دیوان حسن مشهدی.

وی اسکندرنامه ای هم دارد.

حسن المحاسن

فارسی، در حرمت ریش تراشی، از شیخ یوسف رشتی (معاصر). مذکور در «طومار عفت» مؤلف.

حسن المقال (فی احوال الرجال)

علی بن حسن معروف به حلو حسینی جزائری (-پیش از 1300 ق) معاصر و مصاحب سید مهدی قزوینی و سید حسین بحر العلوم.

حسنه الاخبار - جنه الاخبار

فارسی، مثنوی از کمال الدین حسین نصیری اصفهانی.

حسن معنی

فارسی، مثنوی از میرزا داراب بیک جويا تبریزی.

حسن منظر

فارسی، مثنوی از ملول تویسرکانی، ناظم «باغ فردوس». خ. دیده شده.

الحسن من شعر الحسين - انتخاب الحسن

برگزیده اشعار حسین بن احمد معروف به ابن حجاج بغدادی (-391 ق) که توسط شریف رضی انتخاب شده است.

حسن نامه

فارسی، مثنوی از محمد خان ایزدی بوشهری (-1322 ق). ط. بمبئی، 1308 ق.

الحسن و الحسين، رساله فی

يعقوب بن شيبه مؤلف مسند امير المؤمنين (عليه السلام) و مسند عمار. مذکور در رجال نجاشی.

حسن و دل

فارسی، مثنوی، از رضی الدین محمد بن محمد شفیع (-1222 ق). خ. موجود.

-به نام آنکه دلها را در آغاز

به نام اوست حسن مطلع راز.

حسن و دل

فارسی، نظم و نثر، از سلمان تربتی. به پیروی رساله حسن دل فتاحی.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از محمد افضل سرخوش لاهوری (-1126 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از علی عنایت هندی (-1120 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از محمد بن عبد الله کاتبی ترشیزی یا نیشابوری (-838 یا 850 یا 893 ق). مذکور در «حبيب السیر» و ذیل کشف الظنون.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از ملا مراد طسوجی، بر وزن یوسف و زلیخا در 4000 بیت.

حسن و عشق

فارسی، مثنوی، از نعمت خان عالی. ط. هند، مکرر.

الحسن و القبح

اسماعیل بن عبد الملک عقدائی یزدی (-1230 ق). مذکور در «حقایق الاصول» مؤلف.

الحسن و القبح (و الجبر و الاختیار)

آقا حسین خوانساری (-1098 ق). خ. دیده شده.

ص: 438

الحسن و القبح

سید محمد صادق بن سید محمد باقر حجت طباطبائی (-1337 ق). از تقریرات آخوند خراسانی است.

الحسن و القبح

عبد الله بن فرج بن عبد الله بن عمران قطیفی، مؤلف «تحفه الابرار».

الحسن و القبح

عبد النبی بن محمد علی وفسی عراقی (1307 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

حسن و قبح

فارسی، از علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین. مذکور در «نجوم السماء».

الحسن و القبح

محمد بن محمد باقر فاضل ایروانی (-1306 ق). خ. موجود.

الحسن و القبح

اصول فقه، از میرزا سبزواری. موجود در فیض آباد هند. ظاهراً مقصود محقق سبزواری مؤلف «الدخیره» است.

الحسن و القبح

قاضی نور الله مرعشی شوشتری (-1019 ق).

خ. دیده شده.

-ان العقل یدرک الحسن و القبح...

حسن و ناز- ناز و نیاز

فارسی، مثنوی، از نظام الدین محمد معصوم نامی ترمذی بکری (-1019 ق)، مؤلف تاریخ سند (تاریخ معصومی)، که به پیروی از «خسرو و شیرین» نظامی سروده.

الحسنی

حکمت طبیعی، از ابو الحسن بن احمد شریف قانلی، شاگرد محقق کرکی (سده 10 ق). خ.

موجود:

-الله الذي لا اله الا هو له الاسماء الحسنی

حسن یوسف

فارسی، مثنوی، از تدروی فزونی (-975 ق).

حسینیه

فارسی، امامت، منسوب به ابو الفتح رازی، شرح مناظرات حسینیه کنیز شیعه با علماء مخالفین - در عصر هارون الرشید - که توسط ملا ابراهیم یا ضیاء الدین نامی در سده 10 ق به فارسی ترجمه شده. ط.

الحسینیه (فی الاصول الدینیّه و الفروع العبادیه)

فارسی، از عز الدین بن جعفر بن شمس الدین آملی (سده 10 ق). معاصر محقق کرکی، مرتب بر مقدمه و 2 باب. خ. آستان قدس، ش 14339 (1004 ق).

- حمد و ثنای بی عد مر واجب الوجودی را...

الحسینیه (فی العقائد العقلیه و العبادات الشرعیّه)

فارسی، از فضیله النساء بیگم هندی، تالیف:

1193 ق مرتب بر مقدمه و 2 باب نسخه به خط فضیله النساء در کتابخانه خوانساری نجف دیده شده و محتملاً همان کتاب عزّ الدین آملی است با بعضی تغییرات.

الحسینیه - ترجمه کتاب من لا یحضره الامام

فارسی، ترجمه فهرست وسائل الشیعه، از محمد حسن بن محمد صالح هروی. خ. آستان قدس، ش 11086.

- حمد و سپاس و شکر بی قیاس معبودی را سزااست که جمیع مکلفین

الحسب النسیب للحیب النسیب

ادب، از عز الدین علی بن فضل الله راوندی. در فهرست منتجب الدین و «الدرجات الرفیعه» سید علی خان مدنی مذکور است که در این کتاب هزار غزل از طبع ابو القاسم یحیی بن محمد شریف (-589 ق) وارد شده است. خ. مرعشی قم.

حسین (علیه السلام)

فارسی، سیر و احوال امام علیه السلام، از سید جلال الدین (معاصر). ط. مؤلف کتاب «عظمت حسین (علیه السلام)» این کتاب را از مآخذ خویش شمرده است.

الحسین (علیه السلام)

مراثی، از سید محمد رضا بن عبد الحسین شرف الدین موسوی عاملی (معاصر). ط. بغداد، 1352 ق.

حسین تگری

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری در معجزات سید الشهداء که در هند به ظهور رسیده.

حسین اور مذهب

اردو، از مهدی بن محمد تقی (1316 ق-) از دودمان دلدار علی نقوی. ط.

حسین و مشاهیر عالم

اردو، از ریاض علی ریاض هندی (معاصر).

حسین ربانی سیاست

اردو، از پادشاه حسین هندی (-1358 ق). ط.

الحسینیه

در جواز شبیه و تعزیه از ابو القاسم بن کاظم موسوی زنجانی (-1292 ق). خ. موجود.

الحسینیه، الرساله

فقه، از عبد الله بن صالح سماهیجی (-1135 ق). جواب 50 مسأله که شیخ حسین بن عبد النبی پرسیده. مذکور در اجازه معروف مؤلف.

الحسینیه القرآنیه (یا فرقاتیه)

اردو، از غلام حسنین کنتوری (-1340 ق).

در این رساله مؤلف آیات قرآنی دال بر اثبات شهادت امام حسین (علیه السلام) را مورد تحقیق قرار داده است. ط. هند.

حشر الاشياء و معاد كل شیء - حشر العوام فی

صدر الدین محمد بن ابراهیم شیرازی (-1050 ق). ط. (در حاشیه «کشف الفوائد» و نیز ضمن رسائل مؤلف).

الحشرات، کتاب

یوسف یعقوب بن اسحاق معروف به ابن سکیت. مذکور در رجال نجاشی.

حشو حشاء الجلیس

قدامه بن جعفر کاتب. مذکور در فهرست ابن ندیم

حصار نای (شرح حال مسعود سعد)

فارسی، از احمد بن غلام رضا سهیلی خوانساری (1291 ش-). ط. تهران، 1319 ش. در مجله ارمان سالهای 1317 و 1318 ش نیز چاپ شده.

حصی النجف

دیوان عربی محمد بن مرتضی کشمیری (1312 ق-).

حصر الحق بمقاله الامامیه

خواجه نصیر الدین محمد بن محمد بن حسن طوسی (-672 ق). این کتاب در «تأسیس الشیعه» به مؤلف نسبت داده شده و ظاهراً مقصود کتاب «اثبات الفرقه الناجیه» است.

حصر ضروریات الدین

فارسی، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الحصر و البواری ---

حصن حصین (فی خواص سورہ یس)

اردو، از مظفر علی خان جانستہ ہندی (-1354 ق). ط.

الحصن الحصین

ادعیہ، از علامہ میر محمد باقر، این انتساب در مجموعہ ای بخط حسن بن ابراہیم بن محمد معصوم قزوینی دیدہ شدہ.

الحصن الحصین (فی شرح البلد الامین)

توحید، از ابو الحسن بن اسماعیل محقق اصطہاناتی (-1338 ق). «البلد الامین» از جد مادری او سید جعفر دارابی کشفی است.

الحصن الحصین من شرور تردّد الشیاطین

عبد الوحید بن نعمہ اللہ شاگرد شیخ بہائی و مؤلف «انیس الواعظین». مذکور در «ریاض العلماء».

حصول اسلام کی حقیقت

اردو، ردّ «حصول الاسلام» محمد حسین سہارن پوری، از مہدی بن محمد تقی نقوی (1316 ق-). ط.

حصول المراد

فارسی، مثنوی، از ملا مراد طسوجی، بر وزن «مخزن الاسرار» نظامی در 3000 بیت.

الحصون المنیعہ (فی طبقات الشیعہ)

علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء (-1350 ق)، در 10 مجلد.

الحصون المنیعہ (فی ردّ ما اورده صاحب المنار فی

حق الشیعہ)

سید محسن امین عاملی (-1371 ق). ط.

بیروت، 1327 ق.

الحصون المنیعہ

ادعیہ، از مہدی بن علی غریفی بحرانی (-1343 ق). خ. دیدہ شدہ.

حصینہ الاخیار - حصینہ الاخیار

حزینہ الاخیار و جہینہ الاخیار

تاریخ، از حسن بن علی بن احمد حاینی عاملی، مجاز از صاحب معالم و صاحب مدارک. مذکور در امل الآمل (در چاپی امل «حقیبه» آمده است).

الحطام، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حظائر القدس

مناقب شیخ مفید شیرازی، از محمد بن سلطانعلی حسینی، دارا بجردی شیرازی متخلص به قدسی (1282 ق-). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حظایر القدس - بصائر الانس بحظائر القدس

قطب الدین محمد بن حسین کیدری نیشابوری (قرن 6). مذکور در «الصراط المستقیم» مؤلف.

حظ و لذ

محمد حسن نیستانکی مؤلف «تاج الملوک».

الحظر و الإباحه

محمود بن عبد العظیم موسوی خوانساری (زنده در 1290 ق)، شاگرد سید محمد هاشم چهارسوئی. خ. مشکات تهران.

-وقع التشاجر و التنازع فی حکم الاشیاء قبل الشرع.

حظیره الانس

حاشیه بر شرح آلهیات تجرید و حاشیة خفری بر آن، از سید احمد بن زین العابدین علوی شاگرد شیخ بهائی و شاگرد و داماد میرداماد. خ.

مشکات تهران.

-عونک یا واهب الحیاه و ملهم الخیرات.

حظیره الجنان لاهل الایمان

احمد بن غلام علی هروی -چنانکه در برخی از فهرستها یاد شده- و شاید هم مقصود «حظیره الجنان» غلام علی آزاد بلگرامی بوده باشد که در «نفایس اللباب» از آن نقل شده.

حظیره القدس

نحو، از ابو طالب اسماعیل بن حسین شریف علوی نسابه مروزی (572 ق-). مختصر آن، «بستان الشرف» نیز از مروزی است. مذکور در «معجم الادباء».

حظیره القدس

مؤید الدین عبد الله بن ابی علی جلال الدین از دودمان عبید الله اعرج بن حسین اصغر بن علی بن حسین (علیه السلام). مذکور در «صحاح الاخبار» رفاعی.

حفظ الصحه

محمد تقی ملک الاطباء معروف به حاج آقا بابا (-1283 ق). ط. 1283 ق.

حفظ الصحه

ابو علی حسین بن عبد الله بن سینا (-427 ق). خ.

آصفیه و رامپور هند.

حفظ الصحه

فارسی، از دکتر صدر الدین بن مجد الدین بن لطفعلی صدر الافاضل نصیری. ط. تهران.

حفظ الصحه

فارسی، از میرزا علی خان اعلم الدوله (1284 ق-). ط. تهران، 1315 ق.

حفظ الصحه

علی بن محمد ناصح سمنانی (-1363 ق). خ.

موجود.

حفظ الصحه

فارسی، نیز از همان مؤلف و موجود.

حفظ الصحه

فارسی، منظومه، از عادل شیرازی. ترجمه از متن عربی که گویا ثیاذوق حکیم برای انوشیروان نگاشته بوده. خ. دهخدا، تهران.

-توق اذا ما استطعت...

تا طعامی نگذرد از معده بر بالای آن

گر نبات سوده می نوشی بود عین زیان.

حفظ الصحه

فارسی، قصیده، از یوسف بن محمد بن یوسف یوسفی طبیب، که برای بابرشاه (-937 ق) نگاشته. خ. ملک.

-بعد از حمد حکیم دانا...

ای که داری تندرستی از در حکمت در

تا به علت‌های گوناگون نگردی مبتلا

حفظ الصحه اطفال

فارسی، از دکتر رستگار تهرانی. ط. (درج 8 سالنامه پارس).

حفظ الصحه ناصری

فارسی، از ملک الاطباء کاظم بن محمد رشتی.

ط. تهران، 1304 ق.

-سبحانک اللهم یا قدوس...

حفظ الكتاب الشریف (عن شبهه القول بالتحریف)

محمد حسین شهرستانی (-1315 ق). خ.

موجود.

حفظ المناقب عن شر النواصب

تالیف یکی از علماء هند. ط. هند.

الحق

در امامت، از ابو محمد بن مظاهر حسین نوگانوی هندی (1325 ق-). ط. (در 2 مجلد و جلد دوم به اردو).

الحقائق

اردو، مجله ماهانه به مدیریت سید بن الحسن هندی.

الحقائق (و الدقائق)

احمد عارف زین عاملی. برگزیده 10 مجلد مجله عرفان که به مدیریت مؤلف در صیدا منتشر می شده. ط.

الحقائق، کتاب

احمد بن محمد بن حسین بن حسن بن دؤل قمی (-350 ق). مذکور در رجال نجاشی.

ص: 442

الحقائق (فی اسرار الدین و مکارم الاخلاق)

محمد محسن بن مرتضیٰ فیض کاشانی (-1091 ق)، تألیف: 1090 ق، در 6 مقاله.خ.

آستان قدس، ش 3525 (1176 و 1195 ق)، ش 5995 (1177 ق) و چند نسخه دیگر.ط.

1299 ق.

-الحمد لله الذي نور قلوبنا بنور الايمان

الحقائق (المنتخب من الجامع الصغیر و كنوز الحقائق)

فی حدیث خیر الخلائق

ابو محمد حسن صدر الدین (-1354 ق). جامع از سیوطی و کنوز از مناوی است.خ. دیده شده.

حقائق الاخبار

تالیف یکی از دانشمندان هند. در دفتر الشہید (سال 1341 ق) از آن نقل شده.

حقائق الاخبار ناصری- حقائق التاريخ

فارسی، از محمد جعفر حسینی خورموجی معروف به حقائق نگار (-1301 ق)، تألیف:

1284 ق.ط. تهران، 1284 ق و مکرر.

حقائق الاستشادات

کیمیاء از فخر الکتاب مؤید الدین حسین بن علی طغرایی (-515 ق). بنا به قول صفدی، در این رساله به اثبات صناعت کیمیا و ردّ قول ابن سینا در ابطال آن پرداخته است.

حقائق الاسرار- الحقائق فی اسرار الدین

حقائق الاسرار

فارسی، ترجمه جلد 17 «بحار الانوار» مجلسی، از محمد تقی آقا نجفی اصفهانی (-1332 ق).

ط. بمبئی، 1299 ق.

الحقائق الاسلامیه (و اللوازم الانسانیة)

فارسی، عقائد، از محمد شفیع بن محمد سمیع میثمی (-ح 1354 ق).

-الحمد لله ربی الاكرم الذی علّمنا بالقلم...

حقائق الاشهاد

کیمیا، منسوب به ابن سینا. گویند نخست بر ابطال کیمیا معتقد بود پس رأی او بر اثبات صحت آن قرار گرفت و این رساله را نگاشت.

مذکور در روضات به نقل از کشکول شیخ بهائی.

حقائق الاشياء

حکمت، از ابن سینا. خ. موجود.

حقائق الاصول

اسماعیل یزدی عقداپی، شاگرد بحر العلوم. خ.

آستان قدس، ش 2984.

حقائق الاصول

عبد الرحیم بن علی اصفهانی نجف آبادی، شاگرد شریف العلماء مازندرانی. ط. تهران، 1286 ق (در حیات مؤلف).

حقائق الاصول

سید عبد الکریم بن حسین جزائری، تألیف:

1297 ق. خ. موجود.

حقائق الاصول

محمد بن هاشم بن شجاععلی موسوی هندی (-1323 ق). خ. موجود.

حقائق الامور

حدیث، از فضل بن حسن بن فضل طبرسی (-548 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

حقائق الايمان

کلام، از ابو الخیر برکه بن محمد بن برکه اسدی، شاگرد شیخ طوسی. مذکور در فهرست منتجب الدین.

عقايد، از زين الدين بن على شهيد ثانی (-966ق)، تأليف: 954ق. ط. تهران، 1312، 1305 ق و مکرر.

ص: 443

حقائق الايمان

يوسف بن علي حاريسى معروف به فقيه عاملى، تأليف: 1342 ق. ط. صيدا، 1343 ق.

الحقائق الايمانيه (فى مواليد الائمة و الآداب

الدينيه)

شمس الدين بن محمد حسيني، در 2 جزء، نخست، مواليد در 14 باب، دوم، آداب در 14 فصل. خ. خوانسارى نجف.

- (جزء اول) الحمد لله القديم سلطانه

- (جزء دوم) نحمدك اللهم يا من ارشد عباده

حقائق بى نظير

فارسي، شرح حديث كميل. ط. (در مجله الدعوه الاسلاميه).

- ان هذه القلوب اوعيه...

حقائق التاريخ ناصري - حقائق الاخبار

حقائق التأويل (فى متشابه التنزيل) - حقائق

التنزيل و دقائق التأويل

شريف رضى محمد بن حسين موسوى. خ.

آستان قدس، ش 1320 (533 ق)؛ ط. نجف، 1355 ق.

حقائق التوحيد و التمجيد (فى معرفه مراتب

التوحيد)

فارسي، از عبد المطلب عباس آبادى، در 6 باب، خ. حسينية شوشترىهاى نجف.

حقائق التفسير

محمد بن حسين سكمى صوفى (330 ق-) . خ.

مشكات.

الحقائق الثلاثة (فی بیان الحقیقه اللغویه و العرفیه)

العامه و الخاصه

عبد العظیم بن محمد لواسانی. تقریر بحث استادش شریف العلماء در 1241 ق.خ. دیده شده.

حقایق الحدائق - حدائق الحقائق

فارسی، از شرف الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (-795 ق). شرحی است بر «حدائق السحر» رشید و طواط. خ. آستان قدس، ش 4524 (983 ق) و چند نسخه دیگر. ط. تهران، 1341 ش.

حقائق الحروف

میر احمد حسینی گیلانی. نواده اش سید محمد آن را به فارسی ترجمه کرده. خ. آستان قدس، ش 7497 (1355 ق، ترجمه).

حقائق الخلل فی دقائق الحیل

برگزیده ابن عتایی که در عنوان اختیار گذشت، از این کتاب برگرفته شده است.

حقائق الدقائق

بهاء الدین محمد بن جلال الدین مولوی رومی بلخی، خطی آن در نخجوانی تبریز موجود بوده.

الحقایق الراهنه (فی تراجم اعیان المائه الثامنه)

محمد محسن بن محمد علی، آقا بزرگ تهرانی (-1389 ق) صاحب ذریعه. این کتاب جزء پنجم از «وفیات الاعلام» مؤلف است.

حقائق الصنایع

فارسی، در حقایق و حدود صناعات، از ابو القاسم میرفندرسکی استرآبادی (سده 11 ق)، مرتب بر 24 باب و خاتمه. خ. خوانساری نجف.

-الحمد لله و بحول الله... غرض از این رساله بیان حد صناعات است.

حقائق الطب

حاج محمد کریم خان کرمانی (-1288 ق)، تالیف: 1264 ق. خ. آستان قدس، ش 5173 (1264 ق)، و 5072 (1298 ق).

حقایق العرفان (فی خلاصه الاصول و المیزان)

نجم الدین خضر بن محمد جبلرودی (سده 9 ق).

مذکور در «ریاض العلماء».

ص: 444

حقائق العلوم

ابراهیم بن عبد الجلیل تبریزی. مؤلف «مآثر سلطانی» و معاصر محمد شاه قاجار. این کتاب را هم به نام محمد شاه تألیف کرده. مذکور در «دانشمندان آذربایجان».

الحقایق القدسیه و الرقایق الانسیه

در مبدأ و معاد، از نور الدین محمد بن مرتضی معروف به نور الدین اخباری، تألیف: 1105 ق.

خ. مشکلات.

-الحمد لله الذي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائه

حقایق القوانین

محمود بن شیخ الاسلام علی اصغر طباطبائی تبریزی (-1310 ق). شرحی است بر «قوانین الاصول». ط. تبریز.

حقائق المبانی

منظومه در معانی، از حسن بن مرتضی بن احمد طباطبائی یزدی (-1315 ق)، تاریخ نظم:

1297 ق. خ. موجود. از ابیات آغاز آن:

-حمدا لمن علمنی بحکمته

و سخر البیان لی برحمته

الحقائق المحمدیه

در معرفت پروردگار، از صدر الدین محمد دشتکی (-903 ق). مذکور در «اسامی العلوم» تألیف شاگردش تقی الدین ابو الخیر.

حقائق المصائب

از کتب مقاتل. ط.

حقائق ناصری

فارسی، تاریخ منظوم (نظیر حمله حیدری)، از ابو القاسم بن علی اکبر راجی اصفهانی بیدآبادی (-1301 ق). ط. ایران، 1286 ق و مکرر.

حقائق نگار ناصری---

الحق المبعثر (في اثبات صحابه مالك الاشر)

سراج الدين حسن معروف به فدا حسين لكهنوي (1278 ق-). مذكور در «تجليات».

الحق المبين

فارسي، در رد بابيه، از احمد بن محمد بن محمد علي بن محمد كاظم شاهرودي (معاصر)، مؤلف از «ازاله الاوهام». ط. تهران، 323 و 1334 ق.

الحق المبين (في تصويب المجتهدين و تخطئه جهال

الاخباريين)

شيخ جعفر بن خضر جناحي نجفي (-1227 ق).

ط. تهران، 306 و 1319 ق.

-الحمد لله الذي خلق الانسان و علمه البيان

الحق المبين

منطق و كلام، از سيد خلف بن عبد المطلب مشعشي (-1074 ق). مذكور در «رياض العلماء».

الحق المبين (في اقضيه امير المؤمنين)

ذبيح الله محلاتي. ط. نجف؛ تهران، 1333 و 1337 ش.

الحق المبين

علي بن حبيب آل شير خاقاني معروف به محدث اخباري، در رد «صحيفه المجتهدين» سيد مهدي قزويني.

الحق المبين (في كيفيه التفقه في الدين)

محسن فيض كاشاني (-1091 ق)، تاليف:

1068 ق مرتب بر مقدمه، مقصد و خاتمه. خ.

ديده شده.

-الحمد لله و الصلاه على رسول الله (صلى الله عليه و آله)...

الحق المبين (في الاستظهار على التسيسين)

محمد بن محمود سماکه حلی (معاصر)، در 3 جلد. ط. هند.

الحق المبين (فی جواب رسالتی دعوه المسلمين و

سلامه الانجیل من نشریات المسیحیین)

مصطفی بن حسین بغدادی (-1364 ق). ط.

بغداد، 1329 ق.

الحق المصاب فی حکم الخز و السنجاب

ابو طالب بن ابی القاسم موسوی زنجانی (-1329 ق). خ. موجود.

الحق المصیب (فی رد حله النجیب)

علی بن حبیب آل شبیر خاقانی (معاصر).

حق نما

فارسی، عرفان، از محمد داراشکوه، تألیف:

1056 ق. خ. آستان قدس، ش 585.

-هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن حمد ذاتیرا که اوست موجود مطلق

الحق الواضح فی احوال العبد الصالح

شرح احوال احمد بن صالح آل طعان (-1315 ق) از علی بن حسن بحرانی شاگرد و خواهرزاده اش.

الحق و الحكم

اصول، از عبد الرحیم بن نصر الله کلیری قره داغی تبریزی (-1334 ق).

الحق و الحكم

سید محمد بن محمد تقی آل بحر العلوم (-1326 ق). ط. (ضمیمه) (بلغه الفقیه) مؤلف).

الحق و الحكم

محمد هادی بن محمد امین تهرانی (-1321 ق). خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى احببى ما اندرست من اعلام الدين...

الحق اليقين---

ص:446

الحق اليقين (فی اصول الدين)

فارسی، از علامه مجلسی (-1111 ق). آخر تألیف اوست که به نام شاه سلطان حسین نگاشته. ط. تهران، 1241 ق و مکرر.

-الحمد لله الواحد الاحد

الحق اليقين

اصول دین، ناشناخته، مرتب بر 4 نور. مذکور در کشف «الحجب».

-اللهم لك الحمد على الأثك...

الحق اليقين

اخلاق و عرفان، از سید خلف بن عبد المطلب مشعشی حویزی (-1074 ق). خ. آستان قدس، ش 503 (1203 ق).

-الحمد لله نور الانوار

الحق اليقين (فی اصول الدين)

محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی (-1098 ق) در یک مقدمه، 5 باب و خاتمه. خ. آستان قدس، ش 504.

-الحمد لله رب العالمین... اما بعد فقد ألف بتوفیق الله سبحانه

الحق اليقين

عقاید، از عبد الوحید بن نعمت الله گیلانی، شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «ریاض العلم».

الحق اليقين

در اثبات واجب، از ملا عوض بن حیدر شوشتری کرمانی (-1100 ق). خ. آستان قدس، ضمیمه ش 10875 (1104 ق).

الحق اليقين

اخلاق، از سید محسن امین عاملی. ط. صیدا، 1331 ق.

الحق اليقين (فی معرفه رب العالمین)

فارسی، از سعد الدین محمود بن عبد الکریم شبستری (-720 ق) در 8 باب. ط. تهران، 1283 ق و مکرر (با مرآت المحققین)؛ تهران، 1318 ق و مکرر (با عوارف المعارف).

-ای پیداتر از هر پیدائی...

الحق الیقین (فی رد الوهایین)

شیخ یوسف فقیه حاریصی عاملی (معاصر). ط.

صیدا، 1345 ق.

الحق الیقین - اتحاد الوجود و الماهیه

الحقوق، کتاب

ابو جعفر محمد بن عبد الله حمیری قمی. مذکور در رجال نجاشی.

الحقوق، رساله

ابو حمزة ثمالی (-150 ق)، آن را از علی بن حسین (علیه السلام) روایت کرده است.

الحقوق

صدر الدین بن اسماعیل موسوی عاملی. ط.

بغداد، 1329 ق و مکرر.

الحقوق (بین الخالق و المخلوق) - حقوق در بیان

حق خالق و مخلوق

فارسی، از ابو الفضل بن حسن قمی برقی معروف به علامه ابن الرضا و علامه رضوی. ط.

تهران.

حقوق آل محمد

فارسی، از حسن بن علی یزدی کثنوی (-1297 ق). خ. دیده شده.

حقوق الاخوان

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

نجاشی به 2 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

حقوق ارث

ترکی، از قاضی بهلول بهجت زنگه زوری.

مذکور در «تاریخ آل محمد» از همین مؤلف.

حقوق اساسی

محمد علی بن محمد حسین ذکاء الملک فروغی

ص: 447

(-1361 ق). ط. تهران، 1326 ق.

حقوق اساسی

فارسی، از دکتر قاسم قاسمزاده. ط. تهران، 1303 ش و مکرر.

حقوق اساسی

فارسی، از مصطفی منصور السلطنه عدل (1299 ق-). ط. تهران، 1328 ق، مکرر.

حقوق اسلام

فارسی، احکام فقهی، از عماد نقیب زاده طباطبائی. ط. تهران، 1344 ق.

حقوق اسلام

فارسی، از حسین بن نصر الله عرب باغی (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

حقوق اسلامی

به زبان فرانسه، از دکتر محمد مصدق السلطنه، ترجمه فارسی از دکتر احمد متین دفتری.

حقوق امم

فارسی، تالیف یکی از فضلاء. ط. ایران.

حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)

فارسی، از دکتر عبد الحمید زنگنه کرمانشاهی.

ط. تهران، 1323 و 1326 ش.

حقوق بازرگانی (و شرح قانون تجارت)

فارسی، از ارسلان خلعتبری. ط. تهران، 1312 ش.

حقوق بشری (و اساسی سیاست مملکت)

فارسی، از ابراهیم مفتاح یمن السلطنه. ط. تهران، 1331 ق (ج 1).

حقوق بین الملل خصوصی

فارسی، از ارسلان بن امیر اسعد علیقلی خلعتبری. ط. تهران، 1316 ش.

حقوق بین الملل عمومی

فارسی، از حسن پیرنیا مشیر الدوله (-1354 ق)، تالیف: 1317 ش. ط. تهران، 1317-1319 ش.

حقوق بین الملل عمومی

فارسی، از محمد مظاهر صدیق حضرت تبریزی. ط. تهران، 1329 یا 1330 ق، 1322 ش و مکرر.

حقوق پارلمانی در ایران و اروپا

فارسی، از دکتر محمد مصدق. ط. تهران، 1302 ش.

حقوق جزاء

فارسی، از دکتر حسن سمیعی. ط. تهران، 1318 و 1333 ش.

حقوق زن در اسلام و اروپا

فارسی، از حسن صدر. ط. تهران، 1319 ش.

حقوق فطری - تحولات حقوق فطری

فارسی، از عبد الله هادی. ط. تهران، 1326 ش.

حقوق مدنی

فارسی، از منصور السلطنه مصطفی عدل. ط.

تهران، 1317 ش (چاپ سوم) و مکرر.

حقوق مدنی ایران

فارسی، از دکتر سید علی بن هاشم شایگان. ط.

تهران، 1316 ش و مکرر.

حقوق المؤمن (و فضله)

ابو جعفر محمد بن اورمه قمی. نجاشی آن را به 4 واسطه از مؤلف روایت می کند.

حقوق نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (1374 ق).

ص: 448

حقوق الوالدين

محمد حسن آل ياسين كاظمی (-1308 ق).

حقوق الوالدين

گجراتی، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحقیبه

سید علی بن حسن صدر الدین کاظمی (معاصر).

کشکول گونه ای است که شرح حال بسیاری از رجال معاصر هم در آن آمده است.

حقیبه الاخیار ---

ص: 449

حقیقت گوی

فارسی، منظوم، از علی رضا فاتحی اصفهانی. ط، 1333 ش.

حقیقه مذهب الامامیه

ابو الحسن شریف عاملی (-1138 ق)، تألیف:

1138 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله الذي لم يخلق الخلق الا ليعبدون

حقیقت مذهب حقیقه

اردو، از دکتر نور حسین صابر، ردی است بر حقیقت مذهب شیعه، تألیف نظام الدین ملتانی.

ط.

حقیقه المساوات

گجراتی، در مساوات نبی (صلی الله علیه و آله) و وصی (علیه السلام)، از غلام علی بهاونگری.

حقیقت نامه

فارسی، ترجمه منظوم وصیت نامه امیر المومنین (علیه السلام)، از ناظم الملک جهانگیر ضیائی مرندی (-1352 ق). ط. استانبول، 1321 ق؛ تبریز، 1327 ش.

حقیقه الواجب تعالی

نصر البیان بن نور البیان (سده 10 ق). خ.

سماوی (989 ق).

-بعد الحمد لموجود اظهر ماهیات الاشياء...

حقیقت، کنایت و مجاز

فارسی، ناشناخته.

-بدانکه کلمه حقیقت و کنایت و مجاز است.

الحقيقه و المجاز

على اكبر محدث نهاوندى (معاصر).خ. موجود.

---الحقيقه و المجاز---

ص:450

حکم الجاهل فی العبادات

محمد باقر فشارکی.خ. موجود.

الحکم الشرعی

محمد باقر وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در «کشف الحجب».

الحکم الشرعی (فی تحقیقه و بیان اقسامه)

عزّ الدین حسین بن عبد الصمد جبعی عاملی (-984 ق).خ. خوانساری نجف.

حکم الشعر فی الشرع (و ما قیل فی مدحه و ذمّه)

عبد الله بن محمد کاظم اصفهانی.خ. موجود (1243 ق)

-الحمد لله الذي ادخلنا في بيوت اذن الله

حکم علی اسرار الکف

محمد بن محمد بن حسین رازی طیب (-606 ق).خ. خدیویه مصر.

-اذا وجدت خطوط الكف مستويه فاقترض ...

حکم الفلاسفه

فارسی.ط. ایران. مذکور در برخی از فهارس.

حکم المبتدئه و المضطر به فی الحيض

محمد باقر فشارکی.خ. موجود.

الحکمه

جریده ای که به مدیریت محمد مهدی خان زعیم الدوله مؤلف «باب الابواب» در قاهره منتشر می شد.

الحکمه، کتاب فی

عرفان، ناشناخته، مرتب بر مقدمه، 3 مقصد.خ.

دیده شده.

حکمت، کتاب در

فارسی، ناشناخته، در 4 فن: 1. امور عامه، 2.

جوهر و اعراض، 3. الهیات، 4. طبیعیات. خ.

حسینیة شوشریه‌های نجف.

الحکمه، کتاب فی

محمد جعفر بن عبد الله کمره ای معروف به شیخ جعفر قاضی (-1115 ق). مذکور در «نجوم السماء» به نقل از تکملة «امل الآمل».

حکمت، کتاب در

فارسی، از رجب علی تبریزی (-1080 ق).

شاگردش قاضی سعید قمی آن را به عربی ترجمه کرده و «البرهان القاطع» نامید.

الحکمه، کتاب فی

عبد علی بن رحمة حویزی شاگرد شیخ بهائی.

مذکور در «امل الآمل».

الحکمه، کتاب فی

سید محمد قطب ذهبی شیرازی (-1173 ق).

نواده اش ابو القاسم تمام آن را در «قوائم الانوار» گنجانیده است.

الحکمه، کتاب فی

محمد کامل بن عنایت احمدخان (-1235 ق).

مذکور در «نجوم السماء».

الحکمه، کتاب فی

شمس الدین محمد طالش، مرتب بر تمهید، 4 اصل و خاتمه. خ. دیده شده.

-الحمد لولیه...

حکمت، کتاب در

فارسی، از ملا محمد مؤمن بن ابو محمد میامی (-1306 ق)، که به نام محمد تقی رکن الدوله والی خراسان تالیف کرده.خ. ملک تهران.

-الحمد لله الذى شرح صدور محبيه بانوار...

الحکمه، کتاب فى

خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسى (-672 ق).خ. محمد پاشای استانبول.

الحکمه، کتاب فى

حاج ملا هادى سبزواری (-1289 ق).مذکور در مطلع الشمس (ظاهرا) «اسرار الحکم»

ص: 451

سبزواری است).

الحکمه، منظومه فی

محمد حسن بن زین العابدین سبزواری. تاریخ نظم: 1292 ق. شرح این منظومه که از ناظم است «کاشف الاسرار» نام دارد.

-یا حسن الوجه و الاسم و الصفه

لسنا عرفناک حق المعرفه

الحکمه، منظومه فی

حسین بن محسن علوی سبزواری (-1353 ق).

-سبحان من الهم اسرار الحکم

لنفس الانسان و ابداع القلم

الحکمه، منظومه فی

کلب باقر نقوی نصیر آبادی (-ح 1326 ق). ط.

حکمت، منظومه در - پرسش - سؤالات میر شریف

فارسی، منسوب به میر شریف شیرازی. خ.

دار الکتب قاهره

-ز اهل مدرسه و خاتقاه جمله دیار...

الحکمه، منظومه فی ---

ص: 452

حکمه العارفين (في رد شبه المخالفين من

المتصوفين و المتفلسفين)

محمد طاهر بن محمد حسين شيرازي (-1098 ق).خ. آستان قدس، ش 507 (1201 ق) و ش 506.

-الحمد لله الذي جعلنا بمعرفته و معرفه دينه علماء فقهاء.

حکمه العارفين - فصل الخطاب - الحكمة

العلويه

قصيده تائيه، از قطب الدين محمد ذهبي شيرازي (-1173 ق).خ. آستان قدس، ش 9407 و 9573.

-حمدت اله العالمين بوحدہ

حقيقه لا وحده العديده

الحکمه العرشيه

صدر الدين محمد بن ابراهيم شيرازي (-1050 ق).ط. تهران، 1315 ق و مکرر.خ. آستان قدس، ش 11735 (1233 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذي جعلنا ممن شرح صدره

حکمت علائيه - دانشنامه علائي

فارسي، از شيخ الرئيس ابو علي ابن سينا (-427 ق) مرتب بر فصول.ط، بمبئي، 1309 ق؛ تهران، 1315 ش و مکرر در ايران و هند.خ.

آستان قدس، ش 98 (نسخه قديمي) و ش 510.

-حمد و ستايش مر خداوند آفريدگار بخشاينده خرد را

الحکمه العماديه

بديع الملك عماد الدولة دولتشاهي، شرح «دزه الفاخرة» جامي است.خ. مجلس تهران.

-الحمد لله الذي لا يعرف كنهه العقول...

الحکمه العماديه

فارسي، از علي اکبر بن ابى الحسن اردكاني يزدى (-1344 ق)، كه به نام عماد الدوله بن محمد علي دولتشاه قاجار تأليف کرده.

- حمد خدایی را که ذاتش حقیقت نور است

الحکمه العمليه و الاحکام الشرعيه-النخبه

الحکمه القدسيه

از ابن سینا. مذکور در کشف الظنون.

الحکمه المتعاليه-الاسفار

الحکمه المتعاليه

شمس الدین محمد گیلانی معروف به شمس.خ.

موجود.

-الحمد لله فاطر العالیات

الحکمه المرضيه (في العقائد الاسلاميه)

ارجوزه، از هادی بن رضا زائر دهام نجفی (1328 ق-).

-فها ات ارجوزه سنیه

سميتها بالحکمه المرضيه

الحکمه المشرقيه---

ص: 453

الحکمین، کتاب

ابو منذر هشام بن محمد سائب کلبی. مذکور در رجال نجاشی.

الحکومه، کتاب

ابو موسی جابر بن حیان (200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حکیم قآنی

فارسی، شرح حال، از مؤتمن جنگ عماد الدوله سید محمد حسن بلگرامی متخلص به ایما (معاصر). ط. حیدرآباد دکن، 1346 ق.

حلاج نامه - هیلاج نامه

فارسی، مثنوی، از عطار تونی، منسوب به عطار نیشابوری. ط. تهران، 1354 ق.

- به نام کردگار فرد بیچون

که ما را از عدم آورد بیرون.

الحلال و الحرام، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن ابی یحیی مدنی، راوی از امام باقر و امام صادق (علیه السلام). مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

ابو اسحاق ابراهیم بن محمد بن سعید ثقفی، ابن طاوس در «الاقبال» از آن نقل کرده است.

الحلال و الحرام، کتاب

عبد الله بن سنان، راوی از امام موسی کاظم (علیه السلام)، مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

عبد الله بن مسکان، راوی از امام کاظم (علیه السلام). بیشتر آن را از محمد بن علی بن ابی شعبه حلبی روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

عبید الله بن موسی بن احمد از دودمان موسی مبرقع. مذکور در فهرست منتخب الدین.

الحلال و الحرام، کتاب

2 عنوان، مَبُوب و غیر مَبُوب، از ابو الحسن علی بن امام جعفر صادق (علیه السلام) معروف به علی عریضی. مذکور در رجال نجاشی.

الحلال و الحرام، کتاب

مَبُوب، از غیاث بن ابراهیم تمیمی، راوی از امام صادق. نجاشی آن را به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده است.

الحلال و الحرام، کتاب

مَبُوب، از محمد بن علی بن ابی شعبه حلبی.

عبد الله بن مسکان آن را از مؤلف و نجاشی به اسناد خویش از عبد الله روایت کرده است.

الحلال و الحرام، کتاب

مَبُوب، از مسعده بن زیاد ربعی. مؤلف آن را از امام صادق (علیه السلام) و نجاشی به اسناد خویش از مؤلف روایت کرده است.

حلبه الادب

احوال و آثار شاعران، از محمد مهدی بن عبد الحسین جواهری. ط. بغداد، 1341 ق.

حلبه النَّجیب (و حلبه اللَّیب)

در ردّ مادّیون، از سید مهدی بن صالح کیشوان کاظمی (-1358 ق). ط. نجف، 1347 ق.

- خیر معنی یعبّر عنه بالمقال توحید الربّ المتعال

الحلیته ---

ص: 454

کلبی (-206 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم و وفیات ابن خلکان.

حلق اللّحیه (-ریش تراشی)

فارسی، از سید جعفر آل بحر العلوم. ترجمه «تحفه الطالب» اوست.

حلق اللّحیه

محمد جواد بن شیخ حسن بلاغی. مذکور در فهرست تصانیف او.خ. موجود.

حلق اللّحیه

محمد حسن کبه مؤلف حاشیه الفرائد. صاحب ذریعه آن را از روی خط مؤلف در 1330 ق- در حیات مؤلف- نوشته بوده است.

-لا ریب فی حرمه حلق اللّحیه

حلق اللّحیه

شیخ علی اصفهانی (-ح 1330 ق). هبه الدین شهرستانی نسخه خط مؤلف را دیده بوده است.

حلق اللّحیه

علی بن محمد علی حسینی میبدی (-1313 ق)، تألیف: 1301 ق.خ. دیده شده.

حلق اللّحیه

محمد مؤمن بن حسن تبریزی، تألیف: 1300 ق.

ط. نجف، 1300 ق.

حلّ آداب العضدی

عبد العلی بن محمد بن حسین بیرجندی (-934 ق). شرح «آداب البحث» عضد الدین ایجی است.خ. آستان قدس، ش 1175 (932 ق).

حلّ الاشکال -اول کتاب فی الهندسه

هندسه، از ابو القاسم موسوی خوانساری ریاضی (معاصر)، مؤلف «بحر الحساب».خ. دیده شده.

-الحمد لله الذی قسم وجه البسیطه بخطوط من الجبال و الانهار

حلّ الاشکال (فی معرفه الرجال)

ابو الفضائل احمد بن موسى بن طاوس حسنی حلّی (-673ق)، استاد علامّه حلّی و ابن داود.

حل الاشکال (فی عقد الاشکال)

منطق، از تقی الدین حسن بن داود حلّی رجالی (647ق-). مذکور در رجال مؤلف.

حلّ اشکال ابن کمونه---

ص: 455

حلّ التقدير

ظاهرا از کتب چاپی شیعه در هند است. مذکور در بعضی از فهرستها.

حلّ التقویم

فارسی، از ابو الخیر نقی الدین محمد فارسی، تألیف: 917 ق یا پیش از آن. خ. آستان قدس، ش 5271 (971 ق) و چند نسخه دیگر.

-درخشنده تر ستاره که از افق مقال اهل کمال...

-(برخی نسخه ها)،... تقویم در لغت راست داشتن و قیمت کردن است...

حلّ التقویم

فارسی، ناشناخته. خطی مؤرخ 1023 ق موجود است.

-بعد از حمد و ثنای پروردگار عالم و عالمیان...

حلّ التقویم

فارسی، از میرزا محمد نصیر حسینی طبیب اصفهانی (-1191 ق) جدّ فرصت. مذکور در مقدمه چاپی دیوان فرصت.

حلّ التقویم---

ص: 456

حل الطلسم

رباعيات در عقايد، از محمد جواد بن على آل شيخ احمد جزائرى (1298 ق-). ط. نجف، 1356 ق و مكرّر (در ديوان او).

حل الطلسم (في كشف السر المبهم)

كيميا و صنعت، از ابو العباس قمى. خ. آستان قدس، ضميمه ش 10795 (1266 ق) و چند نسخه ديگر.

-الحمد لله الذى خلق الارواح و الاجساد...

حل عباره التواعد---

ص: 457

-انا دیک یا من ینادی من کل فج عمیق...

حل لغات مقامات الحریری

فارسی، ناشناخته.خ.خوانساری نجف.

-الحمد لله و الصلاة على عباده الذين اصطفى و اوصيائه...

حل لغات نهج البلاغه

اعجاز حسين بدايونی (-1350 ق).مذکور در شرح حال او.

حل ما لا ینحل

ریاضی، از ابو الحسن بن میر جلال الدین دانشمند.

مذکور در کشف الظنون.

حل ما لا ینحل: (فی احوال اطفال الکفار و ولد الزنا

فی الدنيا و الاخره).

علی بن ابی القاسم رضوی لاهوری، تألیف:

1316 ق.ط. لاهور، 1316 ق.

حل ما لا ینحل

شمس الدین محمد بن احمد فارسی معروف به خفزی (-942 یا 957 ق).مذکور در فهرست تالیفات او.

حل متشابهات القرآن

ابو القاسم حسین بن محمد راغب اصفهانی (-502 ق).ظاهرا غیر از مفردات «الفاظ القرآن» است که چاپ شده.

حل المداخل

لغت، از ابو عمر محمد بن عبد الواحد مطرز ابیوردی خراسانی (-345 ق).«المداخل» نیز از اوست.مذکور در معجم الادباء.

حل المسائل

فارسی، در طالع و احکام نجوم، از قطب الدین عبد الحی لاری، در 12 فصل و خاتمه.خ.آستان قدس، ش 10757 (1266 ق) و چند شماره

دیگر.

-بر ارباب خیرت و اصحاب بصیرت پوشیده و مستور نماند.

حلّ المسائل الابتدائیه

فارسی، از محمد رضا مهندس الملک. ط.

تهران.

حلّ المسائل المتوسطه

فارسی، نیز از محمد رضا مهندس الملک. ط.

تهران.

حلّ مسأله جبریه

ابو الفتح عمر بن ابراهیم خیّام نیشابوری (-پس از 508 ق). نسخه آن نزد عباس اقبال موجود بوده است.

حلّ مشاكل القرآن

محمد جعفر شریعتمدار استرآبادی (-1263 ق).

حلّ المشكلات

طب، از سید شریف حسینی تونی، خ. دیده شده.

-الحمد لله الذى خلق الانسان ذا نفس ناطقه.

حلّ المشكلات

فارسی، علوم غریبه، از ابو المحاسن محمد بن سعد معروف به ابن ساوجی، ظاهراً اصل از حکیم طمطام (؟) هندی بوده و ابن ساوجی آن را به فارسی ترجمه کرده است. ط. بمبئی، 1312 ق.

حلّ المشكلات (من الصیغ القرآنیه و بعض الالغاز و

المغالطات)

محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق). مذکور در «قصص العلماء» مؤلف.

حلّ المشكلات (من كتاب التلويحات)

شرح تلويحات شهاب الدين سهروردی، از علامّه حلی (-726 ق). مذکور در «خلاصه الاقوال» مؤلف.

ص: 458

حلّ مشكلات الاشارات-شرح الاشارات

شرح اشارات ابن سينا، از خواجه نصير الدين محمد بن محمد بن حسن طوسى (-672ق)، تأليف: 644ق. ط. مكرّر در ايران، هند، مصر و تركيه.

-الحمد لله الذّى وفقنا لافتتاح المقال بتحميده...

حلّ مشكلات الاصول---

ص: 459

الحلّه السیراء (فی اشعار الامراء)

احوال شاعران اندلس و مغرب تا سده 7 ق، از ابو عبد الله محمد بن عبد الله قضاعي بلنسی معروف به ابن ابار (-658 ق). منتخبات آن در 1847 م چاپ شده.

حلول الحلول (فی ابطال الحلول و الاتحاد)

در رد صوفیه، از محمد علی هبه الدین شهرستانی. مذکور در فهرست تألیفات او.

حلّ و عقد

فارسی، نجوم، از قطب الدین عبد الحی زاهدی لاری، تألیف: 1017-1033 ق به نام شاه عباس صفوی، مشتمل بر 2 مقاله و یک خاتمه.

خ. آستان قدس، ش 5492 (1033 ق) و چند نسخه دیگر.

-ستایش دور از آرایش صناعی را سزاوارست که...

حلویات العلوم - حظ و لذّ

کشکول گونه ای است از محمد حسن بن محمد حسین نائینی نستانکی (-1354 ق). ط.

حلی الافاضل

عبد علی بن ناصر بن رحمه حویزی (پس از 1063 ق). در یکی از تألیفات خویش آورده است که این کتاب مختصر دیوان عربی اوست.

حلی الدهر العاطل (فیمن ادرکنه من الافاضل)

ابو المجد محمد رضا بن محمد حسین معروف به آقا رضا اصفهانی (-1362 ق). نسخه ناقص آن دیده شده.

الحلی و الثیاب

قاضی نعمان مصری. مذکور در مقدمه چاپی «کتاب الهمه» مؤلف.

الحلیات - البالیات

تذکره شاعران حلّه، از محمد علی یعقوب (1312 ق-).

حلیات

فارسی، از محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق) مذکور در فهرست تألیفات او.

حلیه الآراء

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق). در برخی از فهرس به همین صورت یاد شده ولی ظاهراً مصحّف «حلیه الابرار» است که خواهد آمد.

حلیه الابرار (فی ادعیه النوافل فی اللیل و النهار)

ناشناخته. خ. موجود.

حلیه الابرار (فیما فی اسم علی من الاسرار)

احمد بن عبد المنعم بن یوسف مصری (-1192 ق). مذکور در ذیل کشف الظنون.

حلیه الابرار (فی احوال محمد ص و آله الاطهار)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، مرتب بر 13 منهج، تألیف: 1099 ق. خ. آستان قدس، 1668 (1099 ق). ط.

حلیه الاذهان (فی شرایط الحد و البرهان)

ناشناخته. خ. دیده شده (کتابت پس از 1000 ق).

-الحمد لله الذي انطق الالسن نعوت کمالاته

حلیه الارواح بحقائق الانجاح

ناشناخته، در فلسفه آلهی و طبیعی مرتب بر مقدمه 2 مقصد و خاتمه. خ. روضاتی اصفهان.

-الحمد لمن اصبح الكل به موجودا

حلیه اربیان

فقه، از محمد بن عبد علی آل عبد الجبار قطیفی.

اربیان (رویان) نوعی ماهی است. خ. موجود.

-الحمد لله و الصلاة علی منته الحكم...

حلیه الاشراف

زید بن محمد بن حسین بیهقی (-517 ق) پدر مؤلف «تاریخ بیهق». مذکور در معالم ابن شهر

آشوب.

حلبه الافاضل (و زينه المحافل)

ناشناخته، در اصطلاحات اصول و فقه و كلام، مرتب بر 2 قسم.

-سبحانك يا نور النور و يا مدبر الامور...

حلبه الانسان و حلبه اللسان

فارسی، عربی و ترکی، لغت، از جمال الدین احمد بن علی حسینی معروف به ابن عنبه (828 ق). ط. استانبول، 1340 ق.

حلبه الاولیاء (فی مناقب امیر المؤمنین (علیه السلام))

ناشناخته، ابن شهر آشوب از آن یاد کرده و گویا حلبه الاولیای ابو نعیم اصفهانی باشد.

حلبه الاولیاء

شرح احوال، از ابو نعیم احمد بن عبد الله اصفهانی (-430 ق). ط. مصر، 1932-1938 م (در 10 مجلد).

حلبه الحلال - حلبه حلال - معنیات جامی - دستور

معنا

فارسی، معنا، از نور الدین عبد الرحمن جامی (-898 ق). خ. آستان قدس، ش 10291 (856 ق، منسوب به خط جامی). ط.

-بعد از گشایش مقال

حلبه الرجال (فی المواعظ و الامثال)

ناشناخته. خ. دیده شده.

حلبه الزائرین

محمد علی بن محمد حسینی شاه عبد العظیمی (-1334 ق).

حلبه الصالحین (فی شرح کلمات امیر المؤمنین ع)

فارسی، از مولوی حیدر علی بن محمد علی حیدرآبادی. ط. مدراس، 1293 ق.

حلبت طعام اهل کتاب

فارسی، از تاج العلماء علیمحمد بن دلداری علی نقوی (-1312 ق).ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از سید تقی بن حسین بن دلداری علی.ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از بنده حسین بن محمد سلطان العلماء (-1295 ق).ط.

حلیت طعام اهل کتاب

فارسی، از محمد علی قائمه الدین.خ. فیض آباد هند.

حلیه العباد

نیاز حسن هندی (سده 13 ق).ط.

حلیه العنب و الزیب (الملقی فی الخل لکسب

الحموضه)

ماجد بن فلاح شیبانی. در آن رأی سید عبد الله شوشتری (-1021 ق) را رد کرده.خ. مرعشی قم (به خط صاحب ریاض العلماء).

حلیه العرایس - تحفه العرایس

حلیه الفقهاء

احمد بن فارس بن زکریا قزوینی رازی، ادیب معروف و از مشایخ شیخ صدوق (-381 ق).

حلیه القاری

فارسی، تجوید، از احمد بن رکن الدین کوه کیلویی، تألیف: 1095 ق به نام سلطان قطب شاه در یک مقدمه، 14 باب و خاتمه.خ. دیده شده.

-انواع حمد و ثنا و سپاس متجاوز از حد و قیاس مر بارگاه کبریای احدیت

الحلیه اللامعه - حاشیه البهجه المرضیه

سید محمد باقر حجت الاسلام اصفهانی (-1260 ق).خ. مرعشی قم؛ روضاتی اصفهان.

-الحمد لله الذي امرنا ما لا ابتداء

فارسی، در آداب شرعیہ، از علامہ محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (1111 ق)، تألیف:

ص: 461

1081 ق. ط. مکرر.

-الحمد لله الذي حلى انبيائه المرسلين

حليه المتقين

ادعيه و زيارت، از سيد عبد الله بن محمد رضا شبر (-1242 ق)، تأليف: 1220 ق. خ.

سماوى.

حليه المجتهدين (فى شرح تبصره المتعلمين)

سيد مهدي بن حسن قزوینی (-1300 ق)، در 4 مجلد، برگرفته از «بصائر السالكين» شارح. خ.

موجود (شرح مختصر را «نور البصائر» نیز گفته اند).

حليه المداح

شرف الدين حسن بن محمد رامى، مؤلف «حدائق الحقائق».

حليه المرتلين (فى تجويد القرآن المبين) - مرشد

الاخوان

محمد على بن حسين بهشتى قارى نجفى، تأليف:

1209 ق. خ. خوانسارى نجف.

-قال الراجى رضوان ربه البارى نجل حسين بهشتى محمد على القارى الحمد لله الذى انزل التنزيل...

حليه المعاشرين

در آداب عشرت بر مبنای اخبار، از محمد على بن محمد حسينى شاه عبد العظيمى (-1334 ق).

ط. نجف (نسخه روزگار مؤلف).

حليه الموحدين (فى ترجمه روضه الواعظين)

ابو الحسن على بن حسن زوارى. اصل روضه از محمد بن حسن قتال فارسى نيشابورى شهيد است.

حليه المؤمن

قاضی ابو المحاسن عبد الواحد بن اسماعیل رویانی (-502 ق). مذکور در «مرآة الجنان» یافعی.

حلیه النجیب

سید مهدی بن صالح موسوی قزوینی (-1358 ق)، در آن تقلید میّت را جایز ندانسته، پس در ردّ آن «الدر النضید» را نگاشته است. خ. نجف، 1347 ق («حلبه النجیب») هم پیشتر یاد شده که به نام همین مؤلف است و یکی بودن این دو عنوان قابل بررسی است).

حلیه النظر (فی فضل الائمه الاثنی عشر)

سید هاشم بن سلیمان بحرانی (-1107 ق)، تألیف: 1099 ق. خ. آستان قدس، ش 1669 (1099 ق).

-الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی

الحمائل

فقه، از احمد بن محمد بن یوسف مقابی (-1102 ق). مذکور در اجازه عبد الله سماهیجی.

الحماسه الاولى

شعر، از ابو تمام حبیب بن اوس طائی (-ح 231 ق) مداح اهل بیت، که در خراسان برای عبد الله بن طاهر نگاشته. نسخه هایی از آن در آستان قدس موجود است که در عنوان بعدی خواهد آمد. در خدیویه هم ظاهراً نسخه ای از آن موجود است.

الحماسه الثانيه الكبرى

نیز از ابو تمام که برای ابو الوفاء بن سلمه نگاشته.

ط. مکرر. خ. آستان قدس، ش 13606 (1200 ق) و ش 4536 (1282 ق) و ش 4312-4313 (به عنوان حماسه در فهرست ثبت است).

حماسه الراح

ابو العلاء معری احمد بن عبد الله (-449 ق).

مذکور در کشف الظنون.

حماسه سرائی در ایران

فارسی، از دکتر ذبیح الله صفا ابن علی اصغر

سمنانی (1290 ش-)، تألیف: 1322 ش. ط.

تهران، 1324 و 1333 ش.

الحماسه - حماسه الشعراء - حماسه الخالدین

ابو عثمان سعید بن هاشم خالدی و برادرش ابو بکر خالدی. خ. خدیویہ مصر.

الحماسه - الحماسه المحدثه

ابو الحسین احمد بن فارس رازی مؤلف «حلیه الفقهاء». مذکور در فهرست ابن ندیم و معجم الادباء.

الحماسه

ابو الحسن علی بن حسن بن عنبه بن ثابت معروف به شمیم حلّی (-601 ق)، در 14 باب. مذکور در کشف الظنون.

الحماسه (ذات الحواشی)

ابو الرضا فضل الله بن علی راوندی (-پس از 548 ق). مذکور در فهرست منتجب الدین. خ.

موزه بریتانیا.

الحماسه

کعب بن زهیر (-26 ق). ط. 1823 م؛ مذکور در «معجم المطبوعات»

الحماسه

ابو عباده ولید بن عبید بحتری (-284 ق). ط.

بیروت، 1910 م و مکرّر.

الحماسه

ابو السعادات هبه الله بن علی شجری معروف به ابن شجری (-542 ق). ط. حیدرآباد هند، 1345 ق.

حماسه ملی ایران

فارسی، در خصوص شاهنامه فردوسی، از تنودور نلدکه آلمانی، ترجمه بزرگ علوی. ط. تهران، 1327 ش.

الحماسیات (فی النهضه العربیه)

کاظم شعیب شاعر عاملی معاصر. ط. صیدا، 1341 و 1343 ق.

حمام الحمامه بصقر الامامه

جزئی است از «کتاب الابار» ابو الحسن میرزا شیخ رئیس ابن محمد تقی میرزا ابن فتحعلی شاه قاجار (-1336 ق). ط. بمبئی، 1312 ق.

حمایه الاسلام

اردو، مقالات سیاسی و دینی از سید احمد بن ابراهیم لکهنوی (معاصر). ط. هند، 1330 ق.

حمایه الایمان

فارسی، کلام و عقائد، از امانت علی عبد الله پوری هندی. خ. فیض آباد هند.

حمدان و نمدان

فارسی، مطایبات، از مهدی بن مصطفی حسینی بدایع نگار. مذکور در «بدایع الاحکام» مؤلف.

حمد و ثناء

فارسی، لغت، منسوب به رشید وطواط. شخصی از معاصرین سلطان مراد عثمانی به آن دست برده، «عقود الجواهر» نام نهاده و آن را به سلطان اهدا کرده است.

الحمديه

سلیمان بن عبد الله ماحوزی (-1121 ق).

شاگردش سماهیجی از آن یاد کرده است.

الحمديه (في الدلائل النبويه)، الرساله---

ص: 463

حمزه نامه

فارسی، مثنوی، ناشناخته. خ. ملی تبریز.

حملات اللیث

در فرق اخباری و اصولی، از ابو الفضائل علی بن اسماعیل محدث سنجانی، تألیف: 1295 ق.خ.

موجود.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، از غلام علی موسوی رضوی هندی، تاریخ نظم: 1263 ق.خ. بانکی پور هند.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، عبد المجید اوجی قمی (-1314 ق).خ. موجود.

حملة حسینی

فارسی، مثنوی، از محسن تنوی سندی (سده 12 ق). مذکور در «مقالات الشعراء».

حملة حیدری

اردو. ط. هند.

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از بمان علی راجی کرمانی که در 30 هزار بیت به نام ابراهیم خان ظهیر الدوله قاجار سروده. ط. تهران، 1264 ق و مکرر تا 1337 ش.

-به نام خداوند دانای فرد

که از خاک آدم پدیدار کرد

حملة حیدری

فارسی، مثنوی، از میرزا ارجمند بن عبد الغنی بیگ آزاد کشمیری (-1134 ق). تکمله «حملة حیدری» اثر باذل مشهدی که خواهد آمد.خ. موزه بریتانیا؛ آستان قدس، ش 8584 (سده 13 ق) و 2 نسخه دیگر.

-ثنائی که سر دفتر نامه هاست

خداوند لوح و قلم را سزااست.

حملة حيدري

فارسی، مثنوی، از محمد رفيع بن محمد باذل مشهدي (-1123 یا 1124 ق).خ. شهيد مطهري.

-به نام خداوند بسياربخش

خرديبخش و دين بخش و ديناربخش

مثنوی باذل ناتمام مانده و مير ابو طالب فندرسکی دنباله آن را سروده است.

حملة حيدري

فارسی، مثنوی، از عاشق هندي. مذکور در تذکره «صبح گلشن».

حملة حيدري

فارسی، مثنوی، از محمد حسن فقير.

حملة حيدري

فارسی، مثنوی، از گل احمد. ط. لاهور، 1334 ق.

حملة الضرغام (في ردّ منته الكلام) - فتح الكلام

مولوی محمد وحيد الله بن محمد سعيد الله هندي.

حملة مختاربه - البارقه الضيغيميه

حملة مختاربه

فارسی، تاريخ مختار، از محمد حسين بن عبد الله شهرآبي ارجستاني متخلص به گريان. مذکور در «طريق البكاء» مؤلف.

الحمليه، الرساله

آقا علی حکمی بن آقا عبد الله مدرس زنوزی (-1307 ق). ط.

حميات، رساله در معرفت

فارسی، طب، از رستم جرجانی. خ. دهخدا، تهران.

-سپاس بی قیاس حکیمی را کہ روح نسانی را

ص: 464

الحمیه (من مضار الرقیه)

سید ابو بکر بن عبد الرحمن حضر می (-1341 ق)، در رد «الرقیه الشافیه» است. مذکور در آخر دیوان مؤلف.

حمید الآثار (فی نظم تنویر الابصار)

سید محمد منیب هاشمی جعفری. ط. هند، 1343 ق.

الحمیراء

اردو، رد کتاب عایشه صدیقہ، از اختر حسین نقوی کھجوی ہندی. ط.

الحنانہ و التویہ - تاریخ مسجد الحنانہ

الحنانہ

قصیدہ در رثای امام حسین ع، از محمد بن حنان.

خ. موجود.

حنین الاوطان

دقایقی مروی. مذکور در «مجمع الفصحاء».

حنین الحزین

انشاء به نظم و نثر، از جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (-907 ق). خ. دیدہ شد.

-سلام رسیل الشوق ملیء الاضالع

سلام حلیف الوجد فی قلب نازع

حوادث الايام

فارسی، تاریخ، از سید محمد بن ہبہ اللہ بحر العلوم (1296 ق-). خ. موجود.

الحوادث الجامعہ و التجارب النافعہ فی المائہ

السابعہ

تاریخ، از کمال الدین عبد الرزاق بن احمد شیبانی معروف بہ ابن فوطی و ابن صابونی مروزی (-723 ق). ط. بغداد، 1351 ق.

حوادث الدهور (بایام الشهور)

تاریخ، از محمد علی هبه الدین شهرستانی.

حوادث طبیعیہ

فارسی، از عبد الغفار بن اسحاق. خ. آستان قدس، ش 135 (985 ق).

-بهترین ذکری که دیباچهٔ اوراق بیان را شاید...

حوادث عناصر

فارسی، از میرزا حسن جوزا محلاتی. ط. بمبئی.

حواس باطن

فارسی، از قاضی محمد شریف بن شمس الدین شیرازی (1001 ق-). مذکور در «خزان و بهار» مؤلف.

حواس الخمس الظاهره و الخمس الباطنه

خ. مرعشی قم.

-فقد سألنی من یشق علی مخالفتہ و یعزّ لدی الابق من احابته.

حواس العشره---

ص: 465

الحواشی علی کتب الاخبار

حمیده بنت محمد شریف بن شمس الدین رویدشتی (-1087 ق). مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب الادبیہ

عبد الرزاق مدرس حائری (1291 ق-).

الحواشی علی کتب الادبیہ

میرزا علی رضا مؤلف «ترجمه العشق».

الحواشی علی کتب الاربعه (و غیرها)

علامه محمد باقر مجلسی (-1111 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی کتب الاربعه (و غیرها)

شیخ حسن صاحب معالم؛ مراد از «و غیرها» «خلاصه الاقوال» علامه حلّی و «شرح اللّمعه» شهید ثانی است.

الحواشی علی کتب الاربعه

عیسی بن محمد صالح جیرانی اصفهانی (-1074 ق) پدر صاحب ریاض. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب اربعه

قاسم بن محمد طباطبائی زواری قهپائی شاگرد شیخ بهائی. مذکور در «جامع الرواه».

الحواشی علی کتب الاصحاب (من الفقہیہ و

غیرها)

علی بن احمد آل عبد الجبار قطیفی (سده 13 ق). مذکور در «انوار البدرین».

الحواشی علی کتب الاصولیه (و الفقہیہ و غیرها)

ملا آغا خوینی قزوینی (-1307 ق).

الحواشی علی کتب الحدیثیه (و الرياضیہ و

الفقہیہ)

عز الدين حسين بن عبد الصمد حارثي عاملی (-984ق) پدر شیخ بهائی. مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الرجالیه و الفقهیه)

و الادبیه و غیرها)

عبد الله بن نور الدين موسوی جزائری (-1173ق). مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الفقهیه)

عبد الرضا بن عبد الصمد حسینی بحرانی، معاصر محدث جزائری. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الفقهیه و غیرها)

محمد مسیح بن اسماعیل فسوی، شاگرد محقق خوانساری. مذکور در تذکره حزین.

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الفقهیه)

سید محسن بن حسن مقدّس اعرجی (-1227ق). مذکور در فهرست تصانیف او، از جمله در «ذکر المحسنین».

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الفقهیه)

محمد نصیر بن عبد الله بن محمد تقی مجلسی.

مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی الكتب الحدیثیه (و الفقهیه و العربیه و

غیرها)

نعمت الله بن عبد الله موسوی جزائری محدث (- پس از 1112ق). مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی الكتب الدرسیه

محمد مؤمن بن محمد قاسم جزائری. مذکور در «نجوم السماء».

الحواشی علی الكتب الدرسیه (مثل الرسائل و

المکاسب و غیرهما)

علی بن رضا خوینی خاکمردانی (-1350ق).

الحواشی علی الکتب الدرسیه

سید عبد الکریم لاهیجی.

الحواشی علی کتب الصدوق

نظام الدین احمد بن معین الدین خوانساری معروف به میرک، شاگرد محقق کرکی.

منقولات این حواشی در برخی از مآخذ دیده

ص: 466

الحواشی علی کتب العامه (من الصحاح السنه و

غیرها)

عبد الحسین شرف الدین عاملی (معاصر).

الحواشی علی کتب العلمیه

حسین بن نور الدین بن محدث جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب العلمیه

زین الدین بن اسماعیل جزائری، شاگرد سید عبد الله جزائری. مذکور در «تحفه العالم».

الحواشی علی کتب الفریقین (من العامه و الخاصه)

محمد سعید جنفوری (سده 12 ق). مذکور در «نجوم السماء».

الحواشی علی کتب الفقهیه (کالمدارک و

المسالک و المفاتیح)

رضی الدین بن محمد بن حیدر بن محمد بن نجم موسوی عاملی مکی. مذکور در اجازة مؤرخ 1155 ق او برای سید نصر الله مدرس حائری.

الحواشی علی کتب الفقه و الاصول (مثل الرياض و

القوانین و الفصول)

ابو الحسن بن علی شاه رضوی کشمیری لکهنوی (-1313 ق). مذکور در آخر «اسداء الرغاب».

الحواشی علی کتب الفقه و الاصول

ناصر بن ابراهیم بویهی عاملی (-853 ق).

مذکور در «امل الآمل».

الحواشی علی کتب کثیره (من الاصولین و الفقه و

غیرها)

ابراهیم بن سلطان العلماء(-1098 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحواشی علی کتب کثیره

جعفر بن محمد باقر شرف الدین. 26 حاشیه است که نواده اش شیخ مهدی بن محمد آنها را تدوین کرده است.

الحواشی علی کتب کثیره

محمد صالح بن عبد الواسع خاتون آبادی (-1126 ق). مذکور در «مشجره الخواتون آبادیین».

الحواشی علی کتب کثیره

در علوم مختلفه، از نظام الدین محمد بن حسین قرشی ساوجی (-1040 ق) شاگرد شیخ بهائی و متمم «جامع عباسی». مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب کثیره

عبد الله بن حسن شیرازی شولستانی، معاصر صاحب ریاض. مذکور در «ریاض العلماء».

الحواشی علی کتب کثیره

محمد علی بن ابی طالب معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). 10 حاشیه مستقل است، هریک به عنوان تعلیقات.

الحواشی علی کتب کثیره

علی بن محمد بن عبد الفتاح مرعشی تبریزی طیب (-1316 ق).

حواشی کتب المعقول (الاسفار و الشفا و شرح

الاشارات)

میرزا حسن کرمانشاهی تهرانی (-1336 ق).

الحواشی النقیه (علی کتاب الآداب و الشمسیه)

تاج الدین سعیدی. مذکور در «تراجم مشایخ الشیعه».

حواشی نهج البلاغه- الحواشی الضافیه و الموازین

سید نعمت اللہ جزائری (-پس از 1112 یا 1114 ق).خ. موجود.

-الحمد لله لا شريك له...

الحواله

ابو الفضل محمد بن احمد صابونی. ابن قولویہ (-368 ق) برخی از این کتاب را از صابونی

ص: 467

روایت کرده است. مذکور در رجال نجاشی.

الحواله

محمد بن احمد بن جنید بغدادی (-381 ق).

مذکور در رجال نجاشی.

الحواله، کتاب

شیخ طوسی. نجاشی آن را یاد کرده، ولی ظاهراً جزءی از کتب دیگر مثلاً تهذیب یا استبصار است.

الحوث الواقع علی جالس السفینه، رساله فی

فقه، از محمد بن سلیمان تنکابنی (-1302 ق)، در این که ماهی افتاده در کشتی متعلق به مسافر است یا صاحب کشتی.

حور مقصورات

فارسی، ترجمه اعتقادات صدوق، از میرزا محمد طیب زاده احمدآبادی اصفهانی، تاریخ ترجمه: 1365 ق. ط. اصفهان، 1366 ق.

الحورائیه

فارسی، شرح رباعی ابو سعید ابو الخیر، از عبید الله بن محمود احرار چاچی (-895 ق). خ.

آستان قدس، ضمیمه ش 14050 (999 ق) و چند نسخه دیگر. ط. (با اسرار التوحید).

- حورا به نظاره نگارم صف زد

رضوان ز تعجب کف خود بر کف زد

الحوش، کتاب

نحو، شرح کتاب سیبویه، از ابو بکر محمد بن احمد بن طاهر اشبیلی معروف به ابو بکر خیاط و ابو بکر خدب فارسی (-پس از 580 ق). مذکور در «بغیه الوعاه» سیوطی.

حوض النهر (فی شرح الرّوض الزهر)

مناقب ائمه، شرح منظومه محمد برزنجی، از حیدر علی حسینی. در «الحدیقه المبهجه» از آن نقل شده است.

الحوض و الشفاعة

ابراهیم بن محمد ثقفی (-283 ق). مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ طوسی.

الحیاه، کتاب

جابر بن حیان صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حیاه الابرار فی فضائل الکزار

فارسی، در معجزات امیر المؤمنین (علیه السلام)، از قریش بن محمد حسینی قزوینی (-1279 ق).

ط. تبریز، 1279 ق.

حیات ابراهیم بن مالک الاشر

محمد علی اردوبادی، مؤلف «الحدیقه المبهجه»، ط. (در آخر «حیات مالک الاشر» از سید محمد رضا).

حیات ابو الحسن بیهقی

فارسی، شرح حال ابو الحسن علی بن زید بیهقی فرید خراسان، از سید محمد مشکات بیرجندی، تألیف: 1313 ش.

حیات ابی حنیفه

نجم الدین بن محمد تهرانی عسکری.

حیات ابی ذر الغفاری-ابوذر غفاری

اردو، تألیف یکی از دانشمندان هند. ط. هند.

حیات ابی ذر (الغفاری)-ابوذر

عبد الله سبیتی عاملی، مؤلف «تحت رایه الحق».

ط. تهران، 1365 ق.

حیات ابی فراس (حارث بن سعید الحمدانی)

سید محسن امین عاملی (معاصر). ط. دمشق، 1360 ق.

-بعد الحمد و الصلاه... فاتی ذاکر فی هذه الاوراق ترجمه احوال ابی فراس...

حیات ابی نواس (الحسن بن هانی الاهوازی)

سید محسن امین عاملی. ط. دمشق، 1366 ق.

ص: 468

حیات ابی نواس

جمال الدین ابو الفضل محمد بن مکرم انصاری معروف به ابن منظور (-712 ق). ط. مصر، 1343 ق.

حیاه ابی هریره - ابو هریره

عبد الحسین شرف الدین (معاصر)، ط. 1365 ق.

حیات الاخوان

محمد علی بن ابی طالب گیلانی معروف به شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حیات الارواح و مشکات المصباح

تقی الدین ابراهیم بن علی کفعمی (-905 ق)، در 78 باب، حاوی نکات و لطائف و ظرائف، تألیف: 854 ق. خ. کاشف الغطاء.

-الحمد لله حمدا يتأرج نفعاته اعين من تنفس نكهه الورد...

حیات الارواح

در مبدأ و معاد، از محمد جعفر استرآبادی مؤلف «آب حیات». در این کتاب بر عقائد شیخ احمد احسائی و پیروان او اعتراض شده و مرتب بر 5 باب است، تألیف: 1240 ق. خ. موجود.

-الحمد لله الواجب بالذات المنزه عن نقائص

حیات الارواح (و روح الاشباح)

فارسی، کلام، از محمد حسین بن احمد شریف حسینی. خیابانی چنانکه در آخر «وقایع شهر الصیام» یاد کرده نسخه آن را داشته است.

حیات الامام المجدد الشیرازی (میرزا محمد حسن

(-1312 ق))

محمد علی بن ابی القاسم اردوبادی (1312 ق-).

حیات الاموات (بعد الموت)

احمد بن ابراهیم درازی بحرانی (-1131 ق).

مذکور در «لؤلؤه البحرين».

حیات الاموات

آقا حسین بن جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (-1131 ق). در برخی از مجموعه از آن یاد شده.

حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)

محمد صادق بن محمد حسین صدر موسوی عاملی (ح 1320 ق-). ط. بغداد، 1363 ق.

حیات امیر المؤمنین (علیه السلام)

صالح بن مهدی حسینی قزوینی (-1306 ق)، مرتب بر 3 منهج و خاتمه. خ. موجود.

حیات الانسان (فی تسیح الاعیان)

اسد الله بن محمود گلپایگانی (-1366 ق).

مذکور در «شمس التواریخ» مؤلف.

حیات الانسان

محمد علی بن محمد حسن صفوت واعظ تبریزی (معاصر). مذکور در آخر «منابع الحکم» مؤلف.

حیات الانسان

محمد بن علی اشرف طالقانی (-1329 ق)، مجلد اول از کتاب «الفیض العام و النعیم التام من فوائد زیاره بیت الله الحرام».

حیات انیس

اردو، تذکره شاعران هند، از پیر علی انیس. ط هند.

حیات الایمان

عرفان، از محمد علی بن محمد برغانی، برادر شهید برغانی. مذکور در «لسان العارفین» مؤلف.

حیات الایمان

ردّ شیخیه، از نظام الدین مرتضی رشتی. مؤلف تشریح الحساب. خ. مرعشی قم.

-الحمد لله الذي جعل صحيفه عالم الایجاد

الحیات الباقریہ

گجراتی، در احوال امام باقر (علیہ السلام)، از غلام علی بہاونگری. ط. ہند.

حیات الشیخ البہائی ---

ص: 470

حیات صاحب بن عباد-الارشاد

ابو القاسم احمد بن محمد حسینی کوهپائی اصفهانی، تألیف: 1295 ق.ط. تهران، 1352 ق (با محاسن اصفهان).

حیات الصادق (علیه السلام)

محمد حسین بن محمد آل مظفر نجفی (1312 ق-)، تألیف: حدود 1358 ق.ط، 1365 ق.

حیات الصادق (علیه السلام)

شیخ موسی سبیتی عاملی (معاصر). ط. نجف، 1356 ق.

حیات طیبه

فارسی، عقاید، از محمد صالح بن علی نقی طباطبائی بهبهانی. خ. مرعشی قم.

الهیات الطیبه

در ردّ تقلید میّت، از محمد صالح بن فضل الله مازندرانی حائری (1297 ق-). مذکور در فهرست تألیفات او.

الهیات العابدیه

گجراتی، زندگانی امام سجّاد، از غلام علی بن اسماعیل بهاونگری (معاصر). مذکور در فهرست تألیفات او.

حیات العباس بن علی (علیه السلام)

عبد الرزاق بن محمد آل مقرر نجفی (معاصر).

ط. نجف.

حیات السید الشریف ابی القاسم عبد العظیم

الحسنی

اسماعیل بن عباد طالقانی (-385 ق). شیخ نوری در «خاتمه المستدرک» آن را آورده است.

حیات ابی القاسم عبد العظیم---

ص: 471

حیات القلوب

قطب الدین محمد بن علی اشکوری لاهیجی.

بقول صاحب ریاض، بحرانی در «روضه العارفین» از آن نقل کرده است. ظاهراً مراد «محبوب القلوب» مؤلف است و در نقل تصحیفی رخ داده است.

حیات القلوب

اخلاق و اخبار، از محمد بن یونس شویهی حمیدی، تالیف: 1226 ق، مرتب بر 3 باب.

مذکور در «موقف الراقدین» مؤلف.

حیات القلوب

در معرفت پروردگار، از محمود بن میر علی مشهدی (زنده در 1107 ق). مذکور در «امل الآمل».

حیات مالک الاشر

محمد تقی بن سعید حکیم نجفی (معاصر). ط.

نجف، 1365 ق.

حیات مالک الاشر

محمد رضا بن جعفر حکیم نجفی (ح 1338 ق-). ط. تهران، 1365 ق.

حیات ماه لقا

احوال چندابی بی هندی، تألیف یکی از معاصرین. ط. حیدرآباد هند.

حیات محمد بن الحنفیه

علی بن حسین هاشمی موسوی (1326 ق-).

حیات السید محمد (ابن امام ابی الحسن علی الهادی

(علیه السلام))

محمد علی اردوبادی نجفی.

حیات المختار - سبک النصار

حیات المختار - تنزیه المختار

عبد الرزاق بن محمد آل مقرر نجفی (معاصر). ط.

(در آخر «حیات زید»).

حیات المسلمین (فی فضائل امیر المؤمنین (علیه السلام))

اردو، از قاسم علی ہندی. ط. ہند.

حیات السید مہدی القزوینی

سید حسین قزوینی (-1325 ق) فرزند مؤلف.

حیات میثم التمار

محمد حسین بن محمد آل مظفر نجفی (معاصر).

ط. نجف.

حیات النفس فی حظیرہ القدس

اصول دین، از شیخ احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، مرتب بر مقدمہ، 5 باب و خاتمہ.

خ. آستان قدس، ش 12735 (1240 ق) و چند نسخہ دیگر.

حیات النفوس

فارسی، فقہ، ناشناختہ، تالیف: 1240 ق، مجلد اول آن، در طہارت و صلاہ، در کتابخانہ مامقانی دیدہ شدہ.

حیات و ممات

فارسی، اخلاق، از شیخ علی حزین (-1181 ق). مذکور در «نجوم السماء».

حیات الیقین (فی اصول الدین)

شیخ احمد احسائی. مذکور در فہرست کتابخانہ راجہ فیض آبادی. ظاہراً با «حیات النفس» یکی است.

حیاض الزلائل (شرح و حاشیہ علی ریاض

محمد علی بن محمد طاهر معروف به آقا بالا خیابانی تبریزی (معاصر). ط. (کتاب الطهاره).

الحیاض الظریفه (و الریاض الطریفه)

امین الواعظین شیخ اسد اللہ انصاری شوشتری، مؤلف «حدائق الادب».

حیاض الواردین (و ریاض الرائدین)

حسن بن احمد اصفهانی، معروف به جلال نقاش. مذکور در ذیل کشف الظنون.

ص: 472

حیدریگ

فارسی، داستان منظوم. ط. تهران، 1291 ق؛ بمبئی، مکرر.

حیدرنامه - حیدری نامه

فارسی، مثنوی، از فرید الدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری.

الحیدریه

رساله عملیه، از شیخ احمد بن زین الدین احسائی (-1241 ق)، تألیف: 1220 ق، نسخه مختصر آن از فرزندش علی نقی در آستان قدس، ش 14562. نیز مرعشی قم.

-الحمد لله المستحق للعباده...

الحیدریه

شرح جعفریّه محقق کرکی، از شاه طاهر بن رضی الدین اسماعیلی حسینی شاگرد محقق خفّری، تألیف: 950 ق. خ. دیده شده.

-الحمد لله كالمذح له هو الوصف...

الحیدریه، منظومه

در مدح علی (علیه السلام)، از شیخ کاظم سودانی، ط.

الحیره، کتاب

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-206 ق).

حیرت الابرار

ترکی، مثنوی، از امیر علیشیر نوائی. خ. شهید مطهری.

حیرت الاعیان

شرح احوال، ناشناخته، تألیف: 1050 ق. مذکور در ذیل کشف الظنون.

حیرت نامه

فارسی، مثنوی، از اسماعیل بن حسین تائب تبریزی (-1374 ق).

الحیز و المقدار

ابو نصر محمد فارابی (-339 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحیض، کتاب

ابو الفضل سلمه بن خطاب براوستانی از دورقانی (سده 3 ق). احمد بن ادریس (-306 ق) آن را از مؤلف روایت می کند. مذکور در رجال نجاشی.

الحیض، کتاب

ابو عبد الله محمد بن سماعه حضر می. نجاشی به 3 واسطه آن را از مؤلف روایت می کند.

الحیض، کتاب

ابو عمرو محمد بن محمد بن نصر سکونی.

مذکور در رجال نجاشی.

الحیض، کتاب

ابو النضر محمد بن مسعود عیاشی سمرقندی.

مذکور در رجال نجاشی و فهرست شیخ.

الحیض، کتاب

معاویه بن حکیم دهنی، راوی 24 اصل. حسن بن علی بن فضال (-224 ق) آن را از مؤلف روایت کرده است.

الحیض (و النفاس)

ابو الحسن علی بن حسن بن محمد طاطری واقفی. نجاشی آن را به 3 واسطه از مؤلف روایت کرده است.

الحیض (و النفاس)

شیخ صدوق ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی (-381 ق). مذکور در رجال نجاشی.

الحیض (و احکامه)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). مذکور در فهرست تألیفات او.

الحیض، رساله

ناشناخته، ضمن مجموعه رسائل محقق کرکی که در 958 ق کتابت شده در کتابنامه صدر موجود است.

ص: 473

الحیض، رساله فی

محمد طه نجف (-1323 ق). ط. (با الانصاف مؤلف).

الحیض، رساله فی

محمد رضا بن عبد المطلب تبریزی (سده 12 ق).

مذکور در ابتدای کتاب «المصایح» مؤلف.

الحیض، رساله فی

محمد معروف به فاضل ایروانی. خ. موجود.

الحیل (الکبیر)، کتاب

محمد بن حسن بن درید ازدی (-321 ق).

مذکور در کشف الظنون.

الحیل (الصغیر)، کتاب

نیز از ابن درید. مذکور در کشف الظنون.

الحیل، کتاب

ابو بکر محمد بن زکریا رازی. مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحیل، کتاب

ابو نصر محمد بن محمد بن طرخان فارابی (-339 ق). مذکور در «اخبار الحکماء» قفطی.

الحیل، کتاب

ابو موسی جابر بن حیّان صوفی (-200 ق).

مذکور در فهرست ابن ندیم.

حیل الرّبا

فارسی، از ابو تراب عبد العلی بن ابی القاسم موسوی خوانساری (-1346 ق)، از مشایخ صاحب الذریعه. مذکور در فهرست تألیفات او.

حیل الزبا

میرزا ابو القاسم بن حسن محقق قمی (-1231 ق). ظاهرا با «الغنائم» مؤلف چاپ شده است.

حیل الزبا (و غیره من الحیل المحلله و المحزمه)

محمد باقر بن محمد اکمل وحید بهبهانی (-1206 ق). خ. آستان قدس، ش 7197.

حیل الزبا (و جواز العمل بها)

سید محمود خوانساری صاحب «الحضر و الاباحه». خ. مشکات تهران.

-بسمله، حمد له، و بعد يقول... محمود بن...

فقد تداول فی هذا العصر الاسترباح

الحيوان، کتاب

ابو موسى جابر بن حيان (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

الحيوان، کتاب

حسن بن احمد بن يعقوب همدانی صنعانی (-334 ق). مذکور در «بغية الوعاه» سیوطی.

الحيوانات، کتاب

ابو احمد عبد العزيز بن يحيى جلودي (-332 ق). مذکور در رجال نجاشی.

حيوان شناسی

فارسی، از شاهزاده میرزا مهدی خان. ط. تهران.

الحي، کتاب

جابر بن حيان صوفی (-200 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حي الضخاک (و اخبارهم)

ابو المنذر هشام بن محمد بن سائب کلبی (-260 ق). مذکور در فهرست ابن ندیم.

حيّ علی الحق

ردّ المسيح في الاسلام، از سيد مهدي بن صالح قزويني (-1358 ق). ط. بغداد، 1343 ق.

حيّ بن يقظان

اخلاق، از ابو علي حسين بن عبد الله بن سينا (-427 ق). ط. تهران، 1331 ش و مکرر. خ.

آستان قدس، ضميمه ش 13143 (1065 ق).

-حاطكم الله جماعه الاخوان...

پايان مجلد دوم

ص: 474

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می دانند و کسانی که نمی دانند یکسانند؟

سوره زمر / 9

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

